

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

۴۴

زنجیره‌ی هزری هاوچه‌رخى ئیسلامی

چیرۆکی ئێسمان له قوتێ ئازا

له باره‌ی ئێمان و بانگه‌وازی و جهاددا

هه‌نگه‌یه‌ی
کامه‌ها و به‌رز

نووسینی
ولێز مه‌حمه‌د عه‌بدولقاس عه‌لێ

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

چيروكى پيشينان

له قورئاندا

بهشى سئيه م

سوره یس - نه ز غیری هزری هه هه هه هه هه هه هه

❖ ده و نه مند کردنی کشته خانی کوردیه به گرنگترین و کاریگرترین ده قی نه و کشته خانی
که مرشته نی سدرینی هزری هه و چه رُسلایین .

❖ ناشنا کردنی خوینه رولاوی موسلمانی کورده به ده و نه کشته خانی

که سه چاوه ن بو ر و شنبیری ئیسلامی و س زینه ری برابونی ئیسلامین .

❖ شاره زا کردنی راسته و خونی لاوی کورد به سه چاوه ن ، نازا دکر دنیا

رگشت کوت و به ندو بو چونی ته سکی عزبایه قی و تاکره وی و به و تکرایی .

❖ بناغه یه ک بی بو نیا دانی که سایه تیه کی ئیسلامی به ستر بو هه رتا یگی

موسلمانی کورد ، ناتوانای نه بخامدانی نه و گوزا کاریا نه هه بی ، که خوی

به روه ردگار پنی سی سپار دوه .

ده که ل ریزو ته قهیرمان بو پیر و برای نوسه رانی نه م زبغیره یه ، مه به ش نه

نیغریا به ندی هه موبیره و بو چونه کانیان پین .

باهه ستو به شمان له ده رگرتن نه رمایشته که سی خوی به روه ردگار نیت ،

الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿١٨﴾

الْقَسِيرِ

چیرۆکی پیشینان له قورئاندا

چهند وانهیهك له ئیمان و
بانگهوازو جیهاد دا

بهشی سێیهم

نووسینی
د. صلاح عبدالفتاح الخالدي

وههگیرانی
كاوه هاوراز

ماڻي له چاپدانه وهی پاريزراوه بو

نوسينگه ی ته فسیر

- ناوی کتیب به عه ره بی: مع قصص السابقين فی القرآن (۳)
ناوی نوسهر: د. صلاح عبدالفتاح الخالدي
ناوی کتیب به کوردی: چیروکی پیشینان له قورئاندا بهشی سئیم
ناوی وهر گپ: کاوه مصطفی (هاوراز)
چاپ و بلاو کړنه وهی: نوسينگه ی ته فسیر بو بلاو کړنه وه و راگه ياندن/ههولیر
کو مپیوترو نه خشه سازی: عزالدین محمد عمر
خهت: نهوزاد کوپی
بهرک: نه مین مخلص
نوره و سالی چاپ: یه کهم ۱۴۳۱ هـ - ۲۰۱۰ ز
تیراژ: ۱۵۰۰ دانه

له بهر توه بهرایه تی گشتی روښنبری هونهر ههولیر ژماره ی سپاردن (۳۰۹) سالی ۲۰۰۴ ی پندراوه

الافسیر
بو بلاو کړنه وه و راگه ياندن
ههولیر - شقلمی دادگا - ژېړ کوئیلی شیرین پالاص
ت: ۲۲۲۱۶۹۵ - ۲۲۳۰۹۰۸ - ۲۵۱۸۱۳۸
موبایل: ۰۷۷۰ ۱۳۸ ۷۲۹۱ - ۰۷۵۰ ۴۶۰ ۵۱ ۲۲
tafseeroffice@yahoo.com
tafseeroffice@maktoob.com
altafseer@hotmail.com

www.al-tafseer.com

پیشہ کی

ان الحمد لله، نحمده ونستعينه ونستعديه، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا ومن سيئات أعمالنا. من يهده الله فلا مضل له، ومن يضلل فلا هادي له. فأشهد أن لا إله إلا الله، وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله ﷺ.

ئنجاش پاشان..

ئەمە بەشی سێیەمە لە (چیرۆکی پیشینان لە قورئاندا).. پیشتریش دوو بەشمان لێ کردە دیاری.. بەشی یەکەمان بۆ باسکردنی گەڕنگترین چیرۆکەکانی (بەنۆیسرائیل) تەرخان کرد، بەشی دووەمیشمان بۆ باسی چیرۆکەکانی سورەتی (کەف) تەرخان کرد. لە سەرەتای بەشی یەکەمیشدا دەربارەی (ئەو بەرنامە راست و دروست و متمانە پێکراوەی تێڕوانین لە چیرۆکی پیشینەکان) دواوە، سیمای دیاردەکانی ئەو بەرنامەیەمان لە گەڵ بەلگەکانی لە ئایەتەکانی قورئان و فەرموودە راستەکان و، شیوازی تێگەیشتنی هاوێڵان و زانیان و لێکۆلیارانەی یەو، خستە ڕوو. داواشمان لە هەموو ئەو کەسانە کرد، کە لە واتا و ماناکانی قورئان ورد دەبنەو و سەرئێخێڕان لێ دەدەن و، لەوانەش، کە دەربارەی زانست و زانیاری و ماناکانی و تەفسیرکردنی دەنوسن، کە بەو بەرنامەیەو پابەند بن. ئێمەش سووربوین لە سەر پابەندبوون بەم بەرنامەیە لەو چیرۆکانە ی پیشینانی نیو هەرسێ لێکۆڵینەو کاغانەو، هیواداریشین سەرکەوتوو بووین لە پابەندیان پێوەی.

بۆیە دەچینەو سەر بەرابری بەشی یەکەم، بە بەرابری یەک بۆ ئەم بەشەشی لە قەڵەم دەدەین.. بەلام لێرەدا ئەو خاڵانە دێنینەو، کە لە پیشەکیی بەشی یەکەم، لە پیشەکی بەشی دووەمیشدا دیاریان کردبوون، کە چەند مەسەلەیەکم لە کاتی تێڕوانینمان لە چیرۆکەکانی پیشینان لە بە ئەنجام گەیاندنی ئەو لێکۆڵینەوانەدا جەختمان لە سەریان کردبوون، کە ئەمانەن..

١- مانەوه له کەش و هەوای ئەو دەقه قورئانیەدا، کە باسی ئەو چیرۆکانە دەکات و لێ دەرنهچوونیان و پێادا تیپەر نهبوونیان، تەنها بۆ سەر فەرمودە راستەکانی پیغەمبەر نهییت، کە تەنها پشت بەو دوو سەرچاوه راست و جێی متمانیە بیهستریت.

٢- سووربوون لەسەر پەسەند نهکردنی هیچ هەوڵ و بەسەرھاتیکی درێژەپێدراوی نیو دەقه هەلبەستراوەکانی جوولەکەکان، کە بە (ئیسرائیلیات) ناوبراون، هەروەھا پەسەندنهکردنی هیچ ریاوت و هەواییکی پووجەل و ئەفسانەیی، رەت کردنەوهی وتە و قسە و باسی هەرکەسیک، گەر له هەر پلە و ئاستیکیشدا ییت، گەر لەو وتە و قسە و باسانەیدا پشتی بە دەقی رۆشنی قورئان و فەرمودەهی راست (صحیح) نهبەستبیت.

٣- ئاوێدانەوه له پەهەندە واقعیەکانی ئەو چیرۆکانە، ئاماژەکاریش بۆ لیکچوون و هاویشۆه‌بوونی هەندیک دیمەن و وێنە و نمونەیان، لەگەڵ ئەو بارودۆخە هاوچەرخی، کە تییدا دەژیین، هەروەھا لێک چوون و گونجانی ئەو پەهەندە واقعی و کردەیی یە زیندووێش، لەگەڵ ئەو پەندو دەلالەتانە، کە لەو چیرۆکانەوه وەرده‌گیرین.

٤- برابوون بەوهی، کە ئەو چیرۆکانە بە چەند گەنجینه‌یه‌کی پاشە‌کهوت کراو دادەنرێن، گەلیک پەندو وانە، راستی و بنە‌ماو، سەرنج و تیروانینیان لەخۆگرتووه، ئەو پەندو بنە‌ماو تیروانینانەشی هەمە‌رەنگ و شامیل و هەمە‌لایەنە، له هەموو بوار و لایەنیکی وەك باوه‌رداریتی، بانگخوازی، رەوشتمەندی، فێرکاری، سیاسی، ئابووری، سەربازی و جیهادی، ژیا‌ری، م‌رؤ‌قایەتی، چەندین لایەنی تره‌وه‌ن.

٥- چەق خستنه‌ سەر ئەو وانە باوه‌رداریتی و بانگخوازی و جیهادی و بەرنامە‌پ‌زێانی، کە لەو چیرۆکانەوه وەرده‌هاو‌پ‌زێین، بەو پێودانگە‌ی گ‌ر‌نگ‌ترین

ئاتاجی و پێداویستی بانگبه‌ران و چاکسازان و په‌روه‌ردیارانی لهم سه‌رده‌مه‌دا تێدایه‌.

ئهم به‌شه‌ی سێیهمیش له‌ چیرۆکی پیشینه‌کان، هه‌شت چیرۆکی له‌خۆ گرتوه‌:

- ۱- چیرۆکی (هاروت و ماروت)، له‌ سووره‌تی (بقرة)دا.
- ۲- چیرۆکی ئهو پیاوه‌ی که‌ به‌لای (قرية)یه‌ کدا تێپه‌ری، که‌ هه‌ر له‌ سووره‌تی (بقرة)دایه‌.
- ۳- چیرۆکی هه‌ردوو کوپه‌که‌ی ئاده‌م، له‌ سووره‌تی (مائه)دا.
- ۴- چیرۆکی ئهو که‌سه‌ی که‌ ئایه‌ته‌کانی خوای پشت گوێ خست، له‌ سووره‌تی (أعراف)دا.
- ۵- چیرۆکی لوقمان، له‌ سووره‌تی (لقمان)دا.
- ۶- چیرۆکی گه‌لی (سه‌به‌ء)، له‌ سوورتي (سبأ)دا.
- ۷- چیرۆکی دانیش‌توانی گونده‌که‌، له‌ سووره‌تی (یس)دا.
- ۸- چیرۆکی (اصحاب‌ال‌اخذود)، له‌ سووره‌تی (بروج)دا.

لێره‌شدا وته‌ی پێش‌ووم دووباره‌ ده‌که‌مه‌وه‌ له‌مه‌ر ئه‌وه‌ی من ئیدی‌عای ئه‌وه‌ بو‌ خۆم ناکه‌م که‌ گوايه‌ هه‌موو ده‌رس و په‌ند و ئاماره‌کانی نێو ئه‌و چیرۆکه‌نه‌م ده‌ره‌یناییت، چونکه‌ من له‌وه‌دا ده‌سته‌وستانم، ئه‌وه‌ی که‌ ئێمه‌ی مرۆڤ زانستان له‌سه‌ری په‌یدا کردی‌ت برێکی هێجگار که‌مه‌و، به‌ دڵپێک له‌ ئاوی ده‌ریایه‌ک یان ئۆقیانووسیکیش دانانریت، وه‌ک چۆن (خدر) له‌و که‌شته‌ زانستی‌یه‌ی دا له‌گه‌ڵ (مووسا)دا، (سه‌لامی خوایان لی بی‌ت) کاتی‌ک چۆله‌ که‌یه‌ک له‌ به‌رچاویان هات‌بوه‌ سه‌ر لی‌واړی‌کی که‌شتی یه‌که‌و دڵپێک له‌ ئاوه‌که‌ی به‌ ده‌نوکی خۆی خوارد‌بو‌وه‌و، ئه‌وانیش سه‌یریان ده‌کرد، له‌وکاته‌دا (خدر) به‌ (مووسا)ی گوت‌بو‌و: ((ئه‌ری ئه‌و چۆله‌که‌یه‌ چهنده‌ی له‌ ئاوی ده‌ریاکه‌ برد؟)) (مووسا)ش له‌ وه‌لامدا ده‌لێت: ((دڵپه‌

ئاویکی لێ برد)). ئنجا (خدر) پێی گوتۆتهوه: ((زانستی منو، زانستی تۆش به بهراوردو پێوانه کاری له ئاست زانستی خوادا وهك ئهو بره ئاوه كه مهیه كه چۆله كه كه له ئاوی ده ریاكه بردوویهتی)).

شاعیری کیش راستی گوتوو، کاتیك ئهم دیره شیعهی هۆنیوه تهوه و گوتویهتی:

قل لمن يدعي في العلم معرفة

حفظت شيئاً وغابت عنك أشياء

واته: ئهو كه سهی ئیدیعی زانایی له زانست دا بۆخۆی دهکات، پێی بلێ: تۆ تهنها له شتی کدا زانا و ئاگادارییت، بهلام چهندهها شتی ترت لێ بزر بووه.

به راستی منیش گه لێك له دهرو و ده لاله تهکانی ئهم چیرۆکانهم له ئه نجامی دهسته وسانی و كه م و کورپی خۆمدا له دهست رۆیشتوو، هه ر بۆیهش داوا له خوێنکار و شاگردانی قورئان به هه موو سه رنج لێدهرو تهفسیرکار و بلاوکه ره وانی زانستهکانی و واتا کانی شییهوه، ده که م که ئه وهی من تییینیم نه کردوو، ئه وان تییینی بکه ن و، ئه وهش که من هه لویستم له سه ری نه کردوو، ئه وان هه لویستم له سه ر بکه ن.

هه ره ها من پر و پا گهنده ی راستی و راستپێکی له هه موو ئه و مه سه لانه ی خستوو منه روو و در کاندوو من، بۆ خۆم ناکه م، چونکه پارێزراوی (العصمه) بۆ هیچ که سیك له مرۆفه مان نیه، ته نها بۆ پیغه مبه ره به رێزه کان نه بیته .. دیاره لاوازی و دهسته وسانی و هه له کردنیش له و خه سه له تانه ن که به دۆخی مرۆییمان هه و زانست و کاری مرۆییمان هه لکا و ن.. بێگومان هه ر ئه وه نده ی داده نێم که ئه گه ر هه له یه ک له کاره که م دا هه بیته ئه وه دیاره به ئانه سه ت و ئامانجه دار نه بووه، به لکو من هه ولتم داوه و کۆششم هه بووه.

به م به شه ی سێیه میش کۆتایی دینین به و ئه ندازه یه ی که خوا بۆی دیاری کردوین له لێدوان ده رباره ی چیرۆکی پیشینه کان له قورئاندا، به م په نگهش ده شیت

بَلَّيْنِ نَهْوَ (حهوت نهلقه مان) له زنجیره ی (له گه نجینه کانی قورئانه وه) بلاو کردۆته وه
(واته به عهره بی).. له سه ره تاو کۆتاییشدا سوپاس بۆ خوا. سوپاس بۆ خوا له سه ر
فه زل و چاکه و نیعمه ت و پێنماییه کانی.. له خواش ده پارێمه وه، که هه موو
کاره کائمان ته نها و به پوختی له پێناو رێبازه پێرۆزه که یدا بێت و بیا نخانه نیو
ته رازووی روژی قیامه ته وه.

وصلی الله علی سیدنا محمد النبی الأمی وسلم تسلیماً کثیراً.

صلاح عبدالفتاح الخالدي

نووسه ری کتێبه که

ههینی ۲۶- شوال ۱۴۰۸ ک.

۱۰- حوزه یران- ۱۹۸۸ ز.

چیرۆکی یه کهم

چیرۆکی هاروت و ماروت

ئهم چیرۆکه له دهقی قورئاندا، ئاوهها هاتوه، که خوا فەرموویهتی:

﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ بَدَّ قَوْمٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَأَى ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾ وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا
الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنٌ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا
يَعْلَمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَائِكِينَ بِبَابِ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يَعْلَمَانِ مِنَ
أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ
الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَعْلَمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ
وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِن خَلْقٍ وَلَئِنَّ سَكَرًا
بِهِ أَنفُسُهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا وَآتَقَوْا لِمَثُوبَةٍ
مِّنْ عِندِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٣﴾ البقرة﴾

کورتەى واتای ئایەتەکان:

کاتیک کۆمه ئێک له ئەهلی کیتاب- که جووله که کان بوون- پیغه مبه ریکیان
له لایهن خواوه- که دوا پیغه مبه ر محمد ﷺ بوو - بۆ هات و سه ره رای ئەوهی محمد
ﷺ پشتگیری له راستیی ته و پات ده کرد، که چى ئەوان کتیبه کهى خوا
(ته و پات) یشیان پشتگوێ خست و خویان له و ناوه رۆکهى نادان کرد، وه که ئەوهی
گوایه نه زانن و نه یان بیستبیت، که هه والی ئهم دوا یین پیغه مبه رى ی تیدایه و، که
ده بیت باوه رى پى بین و شوینکه وتوو ی بن. ئیتر جووله که کان وازیان له کتیبه کهى

خواو (تهورات)یش هیناو شوینی نهکهوتن، بهلکو دواى ئهو ههواله درۆو ناپاستانه کهوتن که شهیتانهکان دهبارهی مولک و دهسهلاتداریتی (سولهیمان) دهیانخویندهوه له ماوهی حوکمی سولهیماندا به خهڵکیان دهگهیاند. بهلام خو (سولهیمان) کافرو بئباوه نهبووه، بهلکو شهیتانهکان خویان کافر بوونو، خهڵکیان فیری سیحرو جادوگهری دهکرد. ههروهها خهڵکیان فیری ئهو مهسهلانه دهکرد، که بۆ (هارووت و مارووت) له بابل دابهزی بوو، که دوو فریشته بوون له بابهداو مههستیشیان ناگادارکردنهوهی خهڵکی بوو له فروفیلی سیحرو جادوگهری، (تاکو پێی فیری نهدرین)، بهلام ئهم دوو فریشتهیه کهسیان فیری هیچ نهدهکرد، ههتا پێیان نهگوتایه (ئیمه بۆ تاقیکردنهوهو ههڵسهنگاندن و تۆش خو بئباوه مهکه)، کهچی ههندیک کهسیان لهو بهدکارییهدا بهردهوام بوونو قسهو باسی وهها سهیرو سهمهریان لهو دوو فریشتهیهوه دادهتاشی، که ژنو میدریان پێ لهیهکتر جیادهکردنهوه، ههچهنده ئهو جادووگهرانه ناتوانن زیان بهکس بگهیهن (مهگهر تهنها به ئیرادهی خوا نهییتو بۆ کهسێکیش، که خوێ بیسهرو برۆپیکهریان بییت). خهڵکی گومراو سههرگهردانیش، ههمیشه شتیک فیر دهبن، که زیانیان پێ دهگهیئیت، نهک سوودی ههییت بۆیان، بئگومان ئهوان چاک دهزانن، که ئهو کهسهی ئامرازی ئاوی کپی بییتو ئهو جۆره شته پووجهلانه فیر بییت، ئهوا هیچ پاداشتیکی له رۆژی دوایدا نابییت. بهراستی ئهو ئامرازه نادروستهش، که ئهوان هۆشو و بێژدانو ژبانی خویان پێ فروشتوونو پێی ههڵخهلهتاون، شتیکی زۆر خراپو نابهجییه، ئهگهر بزانهو لێی وردبنهوهو تییبگهن. خو ئهگهر خهڵکی لهجیاتی (تهفرهخواردن به سیحرو جادوگهری)و (ههروهها ئهو جوولهکانهش له جیاتی فیرخواردنیان بهو ئامرازه نادروستانهی سیحربازی) باوهریان به خواو نیراوانی بهیتنایهو خۆپاریژ بوونایه و لهخوا بترسانایا، ئهوا پاداشتیکیان لهلایه ن خوی پهرهردگاروه دهست دهکهوت، که ههر ئهو پاداشتهی خواش بۆ ئهوان چاکتره ئهگهر (دووباره) بیانزانیایه و لێی وردبنهوهو تییبگهن.

واتاکانی وشه ناموکان

(مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ): ما جاء به الرسول -عليه السلام- مصدق لما في التورات ومقرر له.

واتا: ئهوهی که پیغه مبهری خوا محمد ﷺ هیناویهتی، بهراست دانهری ئهوهی نیو تهورات و دان پیانه ریشیهتی که له خواوه بووه.

(بَكَدَ): طرح وألقى

واتا: فهراموشیان کردو پشتگوژیان خست و خستیانه لاه.

(كَتَبَ اللَّهُ): المراد به هنا التوراة

واتا: لیتهدا مهبهستی پی له تهوراته.

(تَنَلُّوْا الشَّيْطَانُ): تقرأ وتخبر كذباً وباطلاً

واتا: ئهوهی که شهیتانه کان به درۆ و ناراست دهیانغویندهوه و ههوال و قسه و باسی درۆیان له سهر دهگه یاند.

(عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنَ): في فترة ملكه وحكمه

واتا: له ماوهی دهسه لاتداریتی پادشایی و حوکمرانیی دا

(وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْأَمَلِكَيْنِ): ما هنا اسم موصول بمعنى الذي والواو قبلها حرف عطف.

واتا: لیتهدا ئامرازی گهیه نهری (ما) له ریژمانی عهره بی دا به (اسم موصول) داده نریت و مانای لا (الذي) ههیه و پیتی (واو) هکه ی بهرده میشی ئامرازی لکاندن (عطف) هه به مانای: ههروه ها ئه و پینمایانهی که بۆ ههردوو فریشته که نییرابووه خواره وه تاكو خه لکی له سیحرو جادوو گهریی وریا بکه نه وه.

(بَابِلَ) : مدينة أثرية في العراق كانت مركز حضارة البابليين.
واتا: (بابل) شارێکی درێژینی پر شوێنهواره له عێراقداو سهنتهري شارستاني
بابلييه كان بووه.

(هَارُوتَ وَمَرْوُتَ) : اسمان للملكين الذين كانا ببابل.
واتا: هارووت و مارووت ناوی ئەو دوو فریشتەییە، که له بابلا بوون.
(نَحْنُ فَتَنَةٌ) : نحن اختبار وامتحان وابتلاء.
واتا: ئێمه هۆی ههڵسهنگاندن و تاقیکردنهوه و کێشانهتانی.

(الْمَرْءَ وَزَوْجِهِ) : الرجل وامرأته، واتا: پیاو و ژنهکی.
(مِنْ خَلْقٍ) : من حظ ونصيب، واتا: هیچ بهش و پاداشتیکیان نیه.
(شَكَرُوا بِهِ) : باعوا به أنفسهم، واتا: خۆیان پێ فرۆشتووه.
(لَمُثُوبَةٍ) : ثواب، واتا: پاداشت

چهند قسه و باسیکی ئیسرائیلی له سه ر ئه م چیرۆکه :

ئه وانه ی هه وائو ئه فسانه کانیان گێراوه ته وه چهند رپوایه تیکی هه لبه ستراوی جووله که کانیان ده رباره ی چیرۆکی (هارووت و مارووت) هیناوه و، چهند نووسه رێکی ته فسیری قورئانیش ئه و رپوایه تانه یان خویندۆته وه و، به لایانه وه جوان بووه و، خستوو یاننه ته نیو کتیه کانی ته فسیر یانه وه و، فه رمایشتی خویان له قورئان پی ته فسیر کردوه .

پوخته ی ئه و رپوایه ته پووجه لئو هه لبه ستراوانه ش ئه وه یه که گوایه "فریشته کان به ره له ئستی یان له سه ر (بووونی مرۆ به جینشینی سه ر زهوی) و، له سه ر (باشتر دانانی مرۆقی ئیمانداریش له فریشته کان) ده ربهری، خواش بۆی روون کردنه وه مرۆقی ئیماندار بۆیه به باشتر دانراوه، چونکه هه زو ئاره زووی له سه ر پێچی تیدا دانراوه و به لām کاتیك کۆشش له گه ل ده روونی خۆی دا ده کات و به توندی ده یگێر پته وه، له سه ر گوێر پیه لئو فه رمانی خوا جیگه ر ده بیّت. فریشته کانیش گوئیان: (ئه گه ر هه زو ئاره زووت له ده روونی ئیمه ش دابنایه، ئه و گوناوه سه ر پێچیمان نه ده کرد). ئنجا دوو فریشته یان له خویان هه لبژارد تاکو بکه ونه به ر تاقی کردنه وه که، ئه و دوو فریشته یه ش (هارووت و مارووت) بوون. خواش هه زو ئاره زووی تیا دانانو، نار دنیه خواره وه بۆ سه ر زهوی و، هه موو کاریکی خراپه و ناشیرین و گونا هکاریی لی قه ده غه کردن.

ئه وانیش له شاری بابل دابه زین و هینده ی له تواناو ده رفه رتیان دابوو (به خواستی خوا) به ندایه تی و خواپه رستی یان ده کرد، به لām له شاری بابلدا ئافره تیکی زۆر جوانیان بینی که له جوانترینی ئافره تانی ئه و سه ر ده مه بوو، بۆیه ش که وته به ر دلئو هه ر یه که یان و هه زو ئاره زوویان چووه سه ری. ئنجا رازی دلئو خویان له لای ئافره ته که باش کردو داویان لیکه ر که به ده م هه زو ئاره زوویانه وه بیّت. ئافره ته که ش له سه ر هه تادا به ده م ئاره زووه که یانه وه نه چووو ئاویری لئو نه دانه وه، به لکو

چهند مهرجیکى بۆ دانان، وهك ئهوهى سهرپشكى كردن له نيوان (بت په رستى) يان (كوشتن منداليك) دا ياخود (مهى خواردنه وه) دا پيش ئهوهى دهستيان پيى بگات. ئهوه دوو فريشته يهش له وهلامى ئافره ته كه دا گوتيان سهاره ت به بت په رستى ئهوه كفه وه بى باوه رپيه وه، كوشتنى منداليكيش تاوانيكى يه كجار گه ورهيه وه، به لام مى خواردنه وه كه تاوانيكى بچووكه، ههر بويهش مى خواردنه وه كه يان لهو سئ مهرجهى ئافره ته كه دا هه لبارد. جا كاتيك مى يه كه يان خواردنه وه، مهست و سهرخوش بوون، له كاتى سهرخوشيياندا منداله كه يان كوشت و، بته كه شيان په رست و، پاشان به دره فتارييشان له گه ل ئافره ته كه دا كردو كه وتنه گونا هه وه.

ئنجنا ئافره ته كه ئهوه ناوه گه ورهيهى خواى لى سهندن كه پيى دهچوون بۆ ئاسمان و، له جياتى ئهوان خوى بهر و ئاسمان پيى فرى و، خواش روو خسار و شيوهى به شهريانهى ئهوه ئافره تهى له مرۆشه وه بۆ ئهستيره يهك گۆرى و، بوو به ههساره يهكى گهش و روشن كه ههسارهى (زوهره) يه و يه كيكه له ههساره گهړۆكه كان و له ئه ندامانى كۆمه لى پۆژه. (هارووت و مارووت) يش، خوا رقى لى هه لگرتن و لييان زویر بوو دواى ئهوهى كه ئهوه گونا هانه يان ئه نجام داو، خواش له نيوان سزاي دنيا و سزاي رۆژى دواييدا، جاريكى تر سهر بهستى كردنه وه، ئهوانيش سزاي دنيايان هه لبارد، چونكه سزايه كى براوه و كۆتايى پي هاتووه، بويهش سزاي دنيايان هه لبارد به ئوميدى ئه وه بوو، كه له رۆژى دواييدا له سزا رزگار بن. به پيى سزاكهى دنياش له فهزاي (بابل) له نيوان ئاسمان و زهويدا به سهرياندا هه لواسران و، ئيدى لهو رۆژه وه تاكو هاتنى رۆژى دوايى ئه دوانه به هه لواسراوى ده ميننه وه، بهرده وام له بابلدا سهره راي سزادانيان و هه لواسينيان و هيشتنه وه يان لهو سزا و ئه شكه نجه يه دا، كه چى ههر سيحرو جادوو فيرى خه لكى ده كهن، جا هه ركه سيك حه زى له فيربوونى سيحرو جادوو بيت و كارى سيحربازى و جادوو گه پيى بكات، ئهوا ده چيته لاي ئهوه دوانه له (بابل و) سيحريان ليوه فير ده بيت^(۱).

(۱) بروه ته فسيري (طبري) به (تحقيق احمد شاکر) بهرگى (۲) لاپه ره (۴۲۷-۴۳۵ و)، (الدر المنثور

ئهمه پوختهی ئهو رپوایه ته پووچه ل و هه لبه ستراوه ی جووله که کان بوو که به ده قیک له دهقه کانی (ئیسرائیلیات) ناسراوه.

زانا ساغکه رهوه و لیکۆلیاره کان ئهو دهقانه ی ئیسرائیلیات رت دهکه نهوه

گوتمان ئهم به سه رهاته ی که ده رباره ی یاخی بوون و سه ریچی هه ردوو فریشته که (هارووت و مارووت) ه لهو دهقه هه لبه ستراو و نادروسته (ئیسرائیلیانه یه) که هیچ زانیاریه کی به به لگه و پالپشتیکی راسته قینه وه له فهرمووده کانی پیغه مبه ر ﷺ دا له سه ر نه هاتوه. هه ر بۆیه ش زانیانی ساغکه رهوه و لیکۆلیار ئهو به سه رهاته نادروسته یان ره تکرده ته وه به ناپه سندیان داناوه له پوو ی پالپشت (سند) و له سوو واتا (معنی) شه وه پووچه لیان کردۆته وه. له م پوه وه پیشه وای زانا (ابن کثیر) دوای ئه وه ی ئهو به سه رهات و رپوایه ته پووچه لانه ی دیاری کردوه، گوتویه تی: "له چیرۆکی هاروت و ماروت دا له کۆمه له زانیه کی (تابعین) ه وه، وهك (مجاهد) و (سدی) و (حسن البصری) و (قتاده) و (ابو العالیة) و زهری) و (ربیع کوری انس) و (مقاتل کوری حیان) و چند زانیه کی ترینه وه ئهم به سه رهاته دیاری کراوه، چند که سیکی تریش له زانیانی ته فسیر و زانیانی پیشین و پاشین گیراویانه ته وه، کۆی بیرو پای هه مووشیان له شیته لکردنی به سه رهاته که دا ئه وه یه، که به یه کیک له هه واولو چیرۆکه هه لبه ستراوه کانی (به نی ئیسرائیل) داده نریت، چونکه هیچ فهرمووده یه کی راست و پله ی (مرفوع) ^(۱) و گه یه نراوه بو خودی پیغه مبه ری راست بیژو برپا پی کراو له گونا ه پارێزراو ﷺ، که به هه واولو ئاره زووی

للسیوطی) بهرگی (۱) لاپه ره (۲۳۸-۲۴۹) و، ته فسیری (ابن کثیر) بهرگی (۱) لاپه ره (۱۳۸- ۱۴۲) و، (مسند أحمد) به (أحمد شاکر) بهرگی (۹) لاپه ره (۲۹-۳۴) فهرموده ی ژماره (۶۷۱۸). (۱) فهرمووده ی (مرفوع) نه وه یه، که (اسناد) ده کی بو پیغه مبه ر ﷺ ده گه ریت ته وه، سا ئیت سه نه ده که ی به کردار، یان گوتاری که وه په یوه ست بیت. (وه رگی)

خۆی هیچ قسهو باسیکی نهدرکاندووو (لا ینطق عن الهوی) له ئارادا نیه.. پڕوالهتی دهقه که ی قورئانیش پوختهی نهو چیرۆکهیه بهبی زیادو کهم. ئیمهش باوهرمان بهو دهقه ی نیو قورئان هیئاوهو بهوهش که خوا خواستی لهسهر بووهو، خواش هدر خۆی ئاگاداری حه قیقهتی حالو مهسهله کهیه ⁽¹⁾."

[illegible]

جا دواى ئەوھى (ابن كثر) چەند رېوايەتتىكى لەبارەوھ ھېناوھتەوھ، گوتوويەتى: "ئەگەر گومان يەخەمان بگريّت، دەلىل يەوھ لە ھەوالّ و بەسەرھاتە دروستكراوھكانى (بەنى ئيسرائيل)ە، كە لە رېوايەتى (ابن عمر) لە (كعب الاحبار)وھ ھاتووھ، يەكىكىشە لەو داستانە ئەفسانەبىيانەى كە ھىچ پشتيان پى نەسترت (۳)".

(۱) تہفسیری (ابن کثیر) بہرگی (۱) لایہرہ ۱۴۱.

(۲) (البداية والنهاية) ی ابن کثیر، بهرگی (۱) لایه ره (۳۷).

(۳) همان سه رجاوه، بهرگی (۱) لایه ره (۳۸).

بهلام پیشه‌ه‌وای لیکۆلکار (احمد محمد شاکر) ده‌رباره‌ی ئه‌و ئه‌فسانه ئیسرائیلییانه له سێ جیگه‌دا لێیان دواوه..

جیگه‌ی یه‌که‌م: له لێدوانیدا له‌و رێوایه‌ته زۆرانه‌ی که ئیمامی (طبری) هیناویه‌تی، وه‌ک گوتویه‌تی: "ئهم هه‌والۆ به‌سه‌رهاتانه ده‌رباره‌ی چیرۆکی (هارووت و مارووت) که گوايه ئافره‌تیک بووه‌و دوايی کراوه به‌هه‌ساره‌یه‌ک، ئه‌مانه‌ ئه‌و چه‌ند هه‌والۆ به‌سه‌رهاتانه‌ن که زانسته‌ندان (ئه‌هلی عیلم) به‌ ئامراز(عه‌له‌)ی فهرمووده‌یه‌وه به‌ستوه‌ه^(١)". پاشان ئه‌و وته‌یه‌ی پیشووی (ابن کثیر) له هه‌ردوو کتییی (ته‌فسیره‌که‌ی) و (تاریخ)ه‌که‌یه‌وه هیناوه‌ته‌وه که پیشتر ئیمه‌ش دیاریمان کرد.

جیگه‌ی دووه‌م: له‌وه‌دایه که ته‌فسیره‌که‌ی (ابن کثیر)ی کورت کردۆته‌وه‌و ناوی ناوه (عمدة التفسیر عن الحافظ^(٢) ابن کثیر) و تییدا له (اسناد)ی ئه‌و رێوایه‌تانه‌ی که (ابن کثیر) له‌سه‌ر چیرۆکه‌که‌ی هیناونه‌ته‌وه، کۆلیوه‌ته‌وه، بۆ نمونه له (اسناد)ی رێوایه‌تیکي دیاریکراوی (ابن کثیر) که له (بان ابی حاتم)ه‌وه‌ی هیناوه، کۆلیوه‌ته‌وه‌و، گوتویه‌تی: "ئهم (اسناد)ه‌ی که (ابن کثیر) هیناوتیییه‌وه‌و که ئیمه (لامان بردووه) راست (صحیح)ه، ئه‌مه‌ش له‌لایه‌ن (ابن عباس)ه‌وه هه‌لۆسته‌ی له‌سه‌ر کراوه‌و، ئیمه‌ش له‌ ئاستیدا ده‌وه‌ستین و هیچی له‌سه‌ر نالین. به‌لام (ابن کثیر) درێژه‌ی به‌ نه‌قل کردنی (خه‌به‌ره‌کان)^(٣)ی ئهم جوړه مانایه داوه، ر‌ه‌حه‌تی خوا له‌ویش و له‌ ئیمه‌ش بێت و خوا له‌ویش و له‌ ئیمه‌ش خو‌ش بێت^(٤)".

(١) تفسیر الطبری بتحقیق شاکر، به‌رگی (٢) لاپه‌ره (٤٣٤) - په‌راویز

(٢) حافظ: ئه‌و که‌سه‌یه که شاره‌زایی له سێ سه‌د هه‌زار فهرمووده‌دا هه‌بێت به‌ ناسینی که‌سه‌کانیان و که‌سیتی و حاڵی راویه‌کان (گیره‌وه‌ه‌کان) به (جهرح و ته‌ع‌دیل)ه‌وه.. (وه‌رگیر)

(٣) خه‌به‌ره‌کان (اخبار)ی مانا: له زانستی فهرمووده‌دا خه‌به‌ر به‌وه ده‌لێن، که له تاییعه‌یه‌وه وه‌رگیرا بێت، به‌ هاومانای سونه‌تیشی ده‌لێن.

(٤) عمدة التفسیر (١: ١٩٢) - حاشیه.

ههروهها (احمد شاکر) دواى هینانی ئهو دهقه پووجه ئیسرائیلییانه لهنیو (عمده التفسیر) دا گوتویهتی: "من بۆ ئهووی ئهو فهرموودهیهش لهو کتیبهی (عمده التفسیر) دا بسپرمهوه -وهك له پیشهکیه کهشدا به مهرجم دانابوو- بهلام دیتم که ماناکهی ههردهم بهسهر زاری خهڵکی یهوهیهو به پینوسهکانیان ئاماژهی بۆ دهکهنو، که پێویسته پروون بکریتهوه، بۆیه ئهو کارهم کرد که خێرو بهرژهوهندیی تێدايه، پاشان سههرجم ئهو رپوايه تانهی ترم (که -ابن کثیر- درێژهی به باسکردنیان داوه) تێدا نههیشتووه، سههرپای ئهوهش که درێژی له دهخستنی کهم و کوورپی و ناتهواوییهکانیشیدا نهکردووه- پهحهتی خوای لی بیّت-^(۱)".

جیگهی سێیهم: له شیکردنهوه و ساغکردنهوهی مهسهندهکهی (ئیمام ئهحهدی کورپی ههنبهل)ی دایه، چونکه ئیمام ئهحهمد به سههندهی خۆی فهرموودهیهکی (مرفوع)ی له (ابن عمر)هوه-خوا لیان رازی بیّت- هیناوهو، ههر ئهم فهرموودهیهشه که وای له ههندیکیان کردووه گومانی (صحیح)یان لهسهری ههبیّت. بۆیهش (احمد شاکر) به درێژی لهبارهی فهرموودهکهوه (که فهرموودهی ژماره ۶۱۷۸)ه لهپرووی سههندهوه، بدویت. لهم پرووهشهوه ناوبراو تانهکان (مطاعن)ی زانیانی لهسهر کهسانی سههندهکهو لهسهر چهند مهسهندهیکی تری هاوشیوهشیانی دیاری کردووه، ههروهها لهپرووی مانا و نامۆیی و نادیاریی فهرموودهکهشهوه لیی کۆلیوتهوه. پاشان وتهی زانا لیکۆلیارهکانی دهبرارهی باری لاوازی و نادیاریی فهرموودهکهو، دهبرارهی بوونی به یهکیك له دهقه دروستکراوه ئیسرائیلیهکان، هیناوتهوه بۆ نمونهش وتهی زانیانی وهك (ابن کثیر) و (محمد رشید رضا) و کهسانی تری هیناوه. وتهکهشی دهبرارهی ئهو فهرموودهیه بهروهه هیناوه که گوتویهتی: "ههموو ئهم پاستیانهش ئهو

(۱) ههمان سههرچاوه (۱: ۱۹۷) پهراویز.

بیروپایه بهراستێر دادهنیت که (ابن کثیر)یش بهراستتری داناوه، ئهوهیه که بێگومان فرموده که لهو چیرۆک و بهسهرهاته دروستکراوانه (کعب الاحبار)ی ئیسرائیلییه، به پلهی (مرفوع)یش نابریتهوه بۆ سهڕ زاری پیغه مبهڕ ﷺ.

ههڕکه سیکیش بۆی بهریتهوه ئهوا ههلهی کردووه، کهوتۆته نیو وههمو ناراستیییهوه، ههموو ئهوانهش، که له چیرۆک و بهسهرهاتهکانی (کعب الاحبار)هوه گیراویانهتهوه زاناترو برواپیکراوترن لهوانهی به پلهی (مرفوع) گیراویانهتهوه داویانهته پال پیغه مبهڕ ﷺ ئه مهش لیکدانهوهیهکی وردو تهواوه له ئیمامیکی زۆر زانای بهریزو خاوهن قه درهوه^(۱).

بهلام ماموستای پیشهوا (سید قطب) دهبارهی چیرۆکی (هارووت و مارووت) گوتویهتی: "داخۆ ههردوو فریشته-هارووت و مارووت- کێ بن؟ ئهیه کهی له بابل دا بوون؟ چونکه چیرۆکه کهیان له لای جووله کهکان زانرابوو، ئه مهش به بهلگهی ئهوهی، که ئهه ئاماژه پیکردنهیان به درۆنه خستۆتهوه و به رههه لستیشیان نه کردووه. له قورئانی پیرۆزیش دا چه ندين ئاماژهی پوخت کراوه بۆ هه ندیک لهو رووداوانه، که گه لانی پێ دۆینراویان دوا ی چه ند سه رجه میکیش زانیویانه، ئیدی هیچ هۆکاریکی تر بۆ شیکردنهوهی زیاتر له ئارادا نیه، چونکه ئهو شیکردنهوهیه به مه بهست نه گیراوه. منیش هه ز ناکه م، ئیمه ی موسلمانیش له ژیر سایه ی قورئان به دوا ی ئه و ئه فسانه زۆرانه دا، که ده باره ی چیرۆکی هه ردوو فریشته که هاتوون ویل بین، له بهر ئه وه ی تاکه ریوایه تیکی ساغکه ره وه ی یه کلا که ره وه، که جیی متمانه بییت، له ئارادا نیه^(۲)".

(۱) مسند احمد بتحقيق احمد شاكر / ۹: ۳۲، حاشیه، وتهكش به تهواوهتی له پهراوێزی لاپهڕه (۲۹) - (۳۳) دایه.

(۲) (في ظلال القرآن)ی سید قطب / ۱: ۹۷.

کهواته به سه رها ته که یان چۆنه؟

له فەرمووده راسته کاندا هیچ زانیاری یه که له باره ی (هارووت و مارووت) و،
هیچ وتهیه کیش له سه ر کاری ئەوان له بابل، به دیی ناکه یین.

خۆ ئەگەر بمانه ویّت به سه رها ته که یان بزانی، ئەوا ده بیته له ئاست باسو
زانیاری قورئاندا، که (هینده ی ده رباره ی هاتوه) هه لۆیسته بکه یین و، ته نها
ئه وه ی لی وه رگرین که پوونی کردۆته وه بۆمان. قورئانی پیرۆز ئاماژه بوۆ ئەوه
ده کات که خوا دوو فریشته ی له فریشته کانی خۆی هه لبژاردوه که یه کیکیان ناوی
(هارووت) و ئەوی تریشیان ناوی (مارووت) بوو له شاری بابل دا یه زانده و (که
شاریکی به ناویانگه له عیراق دا) و پایته ختی شارستانی هتی کۆنی بابلی بووه و، له
پادشاکانی شیان (حامورابی) و (نه بوخوزه سر) هه بوون. به لām نازانی بۆچی ئەم دوو
فریشته یه له ئاسمانه وه بوۆ شاری بابل نیراونه ته خواره وه و، له چ کاتیکی شدا
نیراون؟!

وادیاریشه ئەرکی ئەوان له بابل دا په یوه ندیه کی به مه سه له ی سیحربازییه وه
بوویّت، وه که زانراویشه له وکاته دا دیارده ی سیحربازی له بابل دا باوبوه و،
له وانه شه له سه ر دهستی جووله که کان بڵاوبوویته وه، ئەو جووله کانه ی، که پادشای
بابل (نه بوخوزه سر) دوا ی ئەوه ی مه مله که ته که یانی له فه له ستین دا وێران کردوه،
به کۆیله ی گرتوون و بردوونی بوۆ بابل. ههروه ها وه که زانراویشه مه سه له ی
(سیحربازی) په یوه ندیه کی راسته وخۆی به جووله که کانه وه هه یه و، ئەوان له
هه موو گه له نه ته وه یه کی دی، زیاتر سه رقائی کاری سیحرو ئه فسانه و جادووگه ری
بوون و تیاندان بڵاوبۆته وه.

دیاره ئەو جووله کانه ش، یان که سان و گه لانی تریش، خه لکیان به سیحر
ترساندوه و باز نه یه کی ترسناکی گه وره یان به ده وری سیحر داکیشاوه و ئەو وه همو

خهیاڵه پووجه لهشیان خستۆته دلیانهوه که گوايه مرۆفی سىحرباز توانای زیانندانو قازانج گه یاندنی ههیهو، خاوهنی هه موو شتیکهو، ئیدی بهم شیوهیه خه لکیان بو خۆیان رامو ملکه چ کردووهو، ترستاندوو یانزو گیلو بی ناگیان کردوون. هه ربویهش ئهرکی (هارووت و مارووت) له بابل دا تایبەت بووه به دیاردهی سىحرو سىحربازانهوهو، بو نه هیشتن و لابردنی ئهو ترسو بیمه ی نیو دل و دهروونی خه لکیش بووه که به هۆی ئهوانه وه دروست بووه، ئنجا ئهوان ههردووکیان خه لکیان له بابل دا فیتری زانینی سىحر کردوه و حهقیقهت و بنج و بناوانی کاری سىحربازیان بو ده رختوونو، ئهو ریساو بنه مایانهشیان پیشان داو که کرداری سىحربازیان له سه ر بهندهو، بهم رهنگهش ئهو بازنه ئهفسووناوییه گه ورهیهشیان له چوارده و ره ی لابردوه که له لای خه لکی به کاریکی گرنگو بی وینه یان داده نا. جا کاتی که ئهم دوو فریشتهیه خه لکیان فیتری ئهو دیاردهیه کردوه بهو مه بهسته بووه کهوا بیگومان ده کریت هه موو که سیك فیتری بییت و کاریکی هینده گران و گرنگ نی یه و، شتیکی هیما دارو ته لیسمای ئهوتر نیه، که جگه له چه ند که سیکی کهم هیچ که سیکی دی توانای زانینی نه بییت، به لکو وه ک هه ر زانستی که له زانسته کان ده شیت به خویندن و فیروون به ده ست بیتریت، ئیدی مرۆفی سىحربازیش ناتوانیت هیچ زیانی که یان قازانجی که به که سیك بگه یه نییت ته نها به خواستی خوا نه بییت.

به لام بۆیه خه لکیان فیتری سىحر ده کرد تا کو باری راستی و بنج و بناوانی ئهو خه لکه ده رخنو و ریاشیان بکه نه وه لی. نه ک بو ئه وه فیتری بن که کاری هه میشه یی پی بکه ن و بیکه نه پی شه. له بهر ئه مه (ئهو دوو فریشتهیه) هه رکه سیکیان فیتری سىحر بکر دایه خیرا پیشیان ده گوت ((إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ))، واته ئیمه هۆی تا قی کرد نه وه و هه لسه نگان دنتانین، له بهر ئه وه م بهم فیروونه بی باوه رو گو مړا مه به .. به مانای کار به سىحر مه کهو، سىحربازیش مه که به پی شه.

ئیدی ئهرکی ههر دوو فریشته که (هارووت و مارووت) له بابل دا تهواو بووه، بهره و ئاسمان (وهك دوو فریشتهی بهرپێژ) سهركهوتوون و وهك چۆن (پیشتر ئاوا وهك دوو فریشتهی بهرپێژ) دابهزیوون و له ئاسمانهوه هاتبوونه خوارهوه. بهلام خهلكی بابل پهیرهویی ئامۆژگاریی ههر دوو فریشته بهرپێژه کهیان نه کردووه، بهلكو ههلی فیروبونی سیحره کهیان بۆ خراپه و بهدکاری قوشتۆتهوه، وایان لێ هاتوه سیحر له گهڵ کهسانی تر دا به کاری بن و سیحرو جادوویان لێ بکهن، و ناکۆکی و پهڕته وازهیی له نیوان ژن و میڕدا دروست بکهن.

خواش له سههر ئهو رهفتاره گومرایی به سهرزهنشتی کردوون، وهك فهرموویهتی:

﴿...وَيَعْلَمُونَ مَا يَصُورُهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَيْسَ مَا شَكَّرُوا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

﴿البقرة ١٠٣﴾ واته: ئهوان- خهلكی بابل- تهنها فیڕی لایه نه خراپ و ناله باره کانی سیحر بازی بوون که زیانیان پێ ده گهیه نیت نهك قازانج.. بێگومان زانیبووشیان که ههر که سیك ئهو که رهسه ههر زانهی کریبیئت، ئهوا له رۆژی دوایدا هیچ پاداشتیکی نابیئت، بهلكو ته نانهت ئهو که رهسه یه، که ئهوان خۆیان پێی فرۆشتووه و کهوتونه ته نیو داوو پیلانه که یهوه، شتیکی هیجگار خراپه، نه گهر پێیان بزانیایه له راستیی مهسه له که تی بگه یشتنایه.

جووله که کان واز له ههق دینن بۆ ناههق

چیرۆکی (هارووت و مارووت) له چوارچۆهی باسیکدا ده‌رباره‌ی جووله‌که‌کان هاتوه، هه‌روه‌ها ده‌رباره‌ی په‌فتارو هه‌لس‌و‌که‌وت و پیلانه‌کانیان له‌دژی ئیسلام و موسلمانان.

جا با سه‌رنج له‌و ئایه‌تانه‌ بده‌ین که ده‌رباره‌ی ئه‌و جووله‌کانه‌ هاتوون، که خوا تێیاندا فه‌رمویه‌تی: ﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ١٠١﴾
وَأَتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سَلِيمٍ... ﴿١٠٢﴾ البقرة ﴿١٠١﴾، واته: جووله‌که‌کان کاتی که پی‌غه‌مبه‌ریکیان له‌لایه‌ن خواوه‌ بۆ هات (که دواپی‌غه‌مبه‌ر محمد ﷺ بوو) و که هه‌رچه‌نده‌ پشتگیری له‌ راستیی ته‌ورات ده‌کردو به‌راستی دادنه‌او بر‌وای پی‌هه‌بوو، که چی کۆمه‌لێک له‌ جووله‌که‌کانی (ئه‌هلی کیتاب) کتیبه‌که‌ی خویان پشتگوێ خستو په‌یره‌وییان نه‌کرد، وه‌ک ئه‌وه‌ی گوايه‌ هه‌رگیز له‌و کتیبه‌دا (که ته‌وراته) هه‌والی هاتنه‌ ئه‌م دواپی‌غه‌مبه‌ره‌یان نه‌بیستبیت، به‌لکو وازیان له‌ (ته‌ورات) هێناو، دواي ئه‌و قسه‌و باسانه‌ که‌وتن که شه‌یتانه‌کان له‌سه‌ر حوکمو ده‌سه‌لاتی سوله‌یمان ده‌یاخوێنده‌وه‌.

بی‌گومان جووله‌که‌کان گوم‌رانو، رێبازی پاست به‌درۆ ده‌خه‌نه‌وه‌و باوه‌ر به‌و که‌سه‌ش ناکه‌ن که رێبازه‌ راسته‌که‌یان بۆ دینیته‌، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ته‌نها کفرو بی‌باوه‌ری و به‌درۆ خستنه‌وه‌ هه‌لوێستی دیار و په‌گ دا‌کو‌تاویان، تاکه‌ بریاری حازر به‌ده‌ستیشیانه‌، هه‌ر‌ی‌یه‌ش هه‌ر‌کاتی که رێبازی هه‌قیان پی‌گه‌یشتبیت باوه‌ریان پی‌نه‌هێناوه‌و، هه‌ر پی‌غه‌مبه‌ری‌کیش رێبازی راستی بۆ هێنا‌ب به‌درۆیان خستۆته‌وه‌.. ئه‌مه‌ش مانای ئاماژه‌بو‌کراوی وشه‌ی (لما)یه‌ که ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر

هه‌لۆیستی پێشتر و حوکمی ئاماده‌و حازریان ده‌کات. پێغه‌مبه‌ری خواش ﷺ به‌راست دانهری ئهو په‌يامه‌ی خوايه که پێشتر به‌ جووله‌که‌کان گه‌یه‌نراوه، قورئانی پیرۆزیش هه‌ر به‌راست دانهری ئهو په‌يامه‌ی نیو ته‌وراته، چونکه‌ بێگومان قورئانیش و ته‌وراتیش دوو کتییی فره‌ماشته‌کانی خوان.

جووله‌که‌کان د‌نیاش بوون له‌وه‌ی که بێگومان محمد ﷺ ئهو پێغه‌مبه‌ره به‌لێن پێ‌دراوه‌ی خوايه، به‌لام چییان کرد؟ ئایا باوه‌ریان پێ‌هینا و د‌وای رێبازه‌که‌ی که‌وتن؟

نه‌خێر، به‌لکو کتێبه‌که‌ی خ‌ویان هه‌لدایه ئهو دیو پشتیانه‌وه وه‌ک ئهو‌هی هه‌ر نه‌شیانزانیبێت واته‌ پش‌تگ‌و‌ی‌یان خست و توورپیان دا، وه‌ک ئهو‌هی له‌ پشت خ‌ویانه‌وه فر‌ی‌یان دا‌ب‌ی‌ت. با‌سی فر‌ی‌دان‌ی کت‌ی‌بی خواش له‌م فره‌ماشته‌ی خوا‌دا له‌ قورئان‌دا هات‌وه که فره‌موویه‌تی: ﴿...بَدَّ قَرِيبٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كَتَبَ اللَّهُ وِرَاءَ ظُهُورِهِمْ...﴾ (البقرة: ۱۰۱)، جا ئهو کت‌ی‌به‌ی که فر‌ی‌یان دا و کاریان پێ‌نه‌کرد، قورئان نه‌بووه، به‌لکو ته‌ورات بوو که جووله‌که‌کان ئ‌ی‌دی‌ع‌ای باوه‌ر پێ‌ه‌ین‌انیان له‌سه‌ری ده‌کرد. له‌کات‌یک‌یش‌دا توورپیان‌دا که ب‌ی‌باوه‌ر بوون و باوه‌ریان به‌و م‌ژده‌یه‌ی نیو ته‌ورات نه‌ه‌ینا که ده‌رباره‌ی هات‌نی محمد ﷺ وه‌ک پ‌ی‌غه‌م‌به‌رێک با‌س ده‌کرد. په‌کیان خست و کاریان پێ‌نه‌کرد. دیاره‌ په‌ک‌خست‌و کار‌نه‌کرد‌ن‌یش به‌ هه‌رده‌قی‌ک له‌و ده‌قانه‌ی، مانای کافر‌بوون و باوه‌ر‌نه‌ه‌ینانه‌ پ‌ی‌ی، باوه‌ر‌نه‌ه‌ینان به‌و چه‌ند ده‌قه‌ش، باوه‌ر‌نه‌ه‌ینانه‌ به‌ هه‌موو ده‌قه‌کان‌ی تری (ته‌ورات).. ئه‌مه‌ش هه‌مووی به‌ فر‌ی‌دان و واز ل‌ی‌ ه‌ینان و پش‌ت‌گ‌و‌ی‌خست‌و توور‌دان دا‌ده‌ن‌ر‌ی‌ت.

به‌م ر‌ه‌ف‌تاره جووله‌کانه و د‌ل‌ره‌قانه‌یه‌ش ده‌بین‌ن، که ئه‌وان وازیان له‌ هه‌ق ه‌یناوه و باوه‌ریان پێ‌نه‌ه‌یناوه و خاوه‌نه‌که‌شیان به‌ در‌ۆ خست‌وته‌وه. ئه‌ی له‌د‌وا‌ی‌یدا چی‌تریان کرد‌وه؟ دا‌خ‌و جووله‌که‌کان د‌وای فر‌ی‌دان‌ی کت‌ی‌بی خوا و باوه‌ر‌نه‌ه‌ینان به‌ هه‌ق، چ‌ییان کرد‌وه؟ ب‌ی‌گومان هه‌ر د‌وای نا‌هه‌ق و ر‌ی‌چه‌که‌ی پ‌و‌و‌چ و گه‌نده‌ل که‌وت‌وون

﴿وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنَ...﴾ (البقرة ١٠٢)، پهیرهویی ئهو قسهوباس و قسهلۆکانهیان دهکرد که شهیتانهکان لهبارهی مۆلک و دهسهلاتی سولهیمانهوه بلاویان دهکردوه..

بهراستی بازرگانییهکی دۆراو و مامهلهیهکی بێسوود بووه که ئهو جوولهکانه ئهنجامیان داوه، ئهوهبوو وازیان له ههق هیناو، دواي ناههق کهوتن و، باوهریان به پیغهمبهر نههیناو، باوهریان به پیغهمبهر نههیناو، باوهریان به شهیتانهکان هیناو، پروایان به ههوال و قسهوباس و درۆ و دهلهسهکانیان کرد. ئهمهش دوورپێیهو، سێیهمیان نیه.. یان پێی ههق یان پێی ناههق، ههرکهسییکیش لهپێی ههق دانهبیت، بێگومان ههر له پێی ناههق دادهبیت، ههرکهسییکیش پێی راست فهرامۆش بکات ئهوه بهبێ گومان دواي گومرایی دهکهویت. ﴿...فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ...﴾ (یونس ۳۲).

ئهمهش راستیهکی بنهبر (قاطع)ی قورئانهو، تاکه بهلگهی راست و واقعی و کردهیی و زیندووشی: (کایهی مرۆفایهتییه).. ئای چهند کهسمان بینی که له پێی ههق جیاپوونهوه وازیان لێ هیناو، ئیدی کهوتنه سهر پێی ناههق و گومرایی.

شەیتانه‌کان و، سیحربازی و، سوله‌یمان (سلاوی لی بیّت)

ئایه‌ته‌که‌ ئاماژه‌ی بۆ بوختان و درۆوده‌له‌سه‌کانی ئهو شەیتانه‌ کردوه، که کاری سیحربازیان ده‌دايه پال سوله‌یمان (سلاوی خوای لی بیّت): ﴿وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُو الشَّيْطَانُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنَ ۖ﴾، ئایه‌ته‌که‌ش ئهو شەیتانه‌ی به‌درۆ خستۆته‌وه‌و، ئه‌وه‌شی سه‌لماندوه‌و که (سوله‌یمان) له سیحربازییه‌وه‌ زۆر دوورو پاک و بێ‌خه‌وش بووه: ﴿وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ وَلَٰكِنَّ الشَّيْطَانَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ اللَّيْحَ﴾.

چیرۆک نووسان و شاره‌زایانی هه‌واڵ و به‌سه‌رهاته‌کان چه‌ند به‌سه‌رهاتیکیان ده‌رباره‌ی درۆوده‌له‌سه‌ی شەیتانه‌کان هه‌یناوه‌ته‌وه‌و چه‌ند گریمانیکیان (افتراضات) ده‌رباره‌ی په‌یوه‌ندیان به (سوله‌یمان) هه‌و ده‌اناوه. له‌م باره‌یه‌وه (ابن ابی حاتم) له (ابن عباس) هه‌-خوا لییان رازی بیّت- گه‌راویه‌تییه‌وه که (أصيف) نووسه‌ری لای سوله‌یمان بووه‌و ناوه‌گه‌وره‌که (الإسم الأعظم) ی خوای ده‌زانی و، هه‌موو شتیکیشی به‌ فه‌رمانی سوله‌یمان ده‌نووسی و له‌ژێر کورسییه‌که‌یدا ده‌یشاردوه‌و.

جا کاتیك سوله‌یمان مردوه‌و، شەیتانه‌کان ده‌ریان هه‌یناوان و له‌نیوان هه‌ردوو دێریکیاندا سیحریک و کفریکیان نووسیوه‌و، گوتووشیانه: ئه‌مه‌ بووه که سوله‌یمان کاری پێ‌کردوه... ئنجا که‌سه نه‌فامه‌کانی نیو کۆمه‌ل (سوله‌یمان) یان به‌ کافر ده‌اناوه‌و، جینیوان پێ‌داوه‌و، زانیانیشیان پێ‌ده‌نگ و پارابوون له‌ ئاستیدا، ئیدی به‌رده‌وام نه‌فامه‌کانیان جینیو و ته‌ی ناشیرینیان پێ‌گوتوه‌و، هه‌تا ئایه‌ته‌که‌ هاتوه‌و ئهو تۆمه‌ت و تاوانانه‌ی له‌سه‌ر لا‌بردوه‌و، به‌پارته‌ی سه‌لماندوه‌و.

تیشکیک له سهر گېړانه وه که ی (ابن عباس)

پېښه وا (ابن کثیر) هم رپوايه ته ی له (ابن عباس)^(۱) وه هیناوه و، نه گهر نیمه ش سهرنج له شپوه گېړانه وه و رپوايه ته بدهین، نه وا وای بؤ ده چین که به سهر نه دیک بؤ لای پیغه مبهری خوا ﷺ نه پراوه ته وه، چونکه (ابن عباس) نه یخستوته پال خودی پیغه مبهري ﷺ له بهر نه مه ته نها له سنووری گېړانه وه ی (ابن عباس) خویدا- خوا لییان رازی بیټ- بهنده. وته ی (ابن عباس) یش که له باره یوه دهری بریوه، نه وه ته نها دهر باره ی چهند رووداویکی رابردووه، نه و رووداوانه ش بوونه ته به شیک له مه سه له نه زانراوه کانی رابردوو.. ناشکراشه (نه زانراوی رابردوو) ته نها له کتیبی خوا وه (واته له قورثانه وه) و، هه روه ها له فرموده ی پیغه مبهری خوا شه وه زانیاری له سهر وهرده گيریت.. دنا وته ی هیچ مرؤفیک له باره ی نه و نه زانراوه وه په سند ناکرین ته نها له حاله تیکدا نه بیټ که به لگه ی روښنی له سهر دیاری بکات و له به لگه که شیدا پشت به کتیبی خوا، یان فرموده ی پیغه مبهری خوا ﷺ به ستیت.

جا له بهر نه وه ی وته که ی (ابن عباس) یش- خوا لیی رازی بیټ- پشتی به وه نه به ستوه، بویه نیمه ناچارین په سندی نه که ین، به لکو ته نها هه لویسته ی له ناست دا بکه ن.

ماموستا (احمد شاکر) له (عمده التفسیر) دا تیشکی لیکنده وه ی خستوته سهر نه و رپوايه ته ی پېښو گوتوویه تی: "نه و اسناده ی که (ابن کثیر) هیناویتی و که نیمه لمان بردون، اسنادیکی راسته، نه مه ش له وته ی (ابن عباس) دا به پله ی (موقوف)^(۲) دانراوه، نیمه ش هه لویسته (وقفه) ی له ناست دا ده که ین و هیچ نالین.

(۱) عمده التفسیر عن المحافظ ابن کثیر ۱: ۱۹۲.

(۲) پله ی (موقوف) نه و فرموده ی به ی، که له هاوه لیکه وه- له وتارو رهفتاریه وه- گېړا بیته وه. (نوسهر)

(ابن کثیر) یش درێژهی به هینانی خه به ره کانی^(۱) ئهم مانایه داوه، خوا په حم به ویش و ئیمهش بکات و له گوناھی ئیمه و ئه ویش خوش بیت^(۲).

شهیتانه کان کێ بوون؟

لهم به سه رهاته دا په یوه ندییه کی دیار له نیوان سیهرو شهیتانه کان دا هیه، چونکه (سیحر) ئامرازێکی شهیتانه کانه له جولاندنی ههوا و هه وه سی خه لکی و له خسته بردنیان و، جله کیشییان و کارتێکردنیان. لیره شدا وشه ی شهیتانه کان (الشیاطین) وشه یه کی گشتگیره و به سه ر دوو جوړه مه خلوق دا ده چه سپیت:

جوړی یه که م: ئه وه یه که وشه ی (شهیتان) ی به سه ردا بپاوه و له کاتی ده برپرسی وشه که دا مه به ست له خودی شهیتانه کانه. ئهم جوړه شهیتانه به که م له ی (جن) دانراون و له وانه ن که نایانبینن، به لام به خورپه و وه سه سه دینه سه رمان و، گوناوه سه ریچی و کفرو لادانمان بو ده رازینه وه.

جوړی دووهم: شهیتانه ئاده مییه کائن له که م له ی (مرو فایه تی)، واته ئه و کافرو بی باوه رانه ن که شهیتانه کانی که م له ی (جن) پشتیان پی ده به ست، دیارترین نوینه ری ئهم جوړهش جووله که کائن، که له هه موو خه لکی سه رزه مین زیاتر سه رقالتی سیهرو جادووه ری و کفرو ئاکاری شهیتانی و فریودان بوون.

جا ئاخۆ لهم به سه رهاته شدا ئه و شهیتانه کێ بن، که نه ریتی سیه ربا زیان بلاو کردۆته وه و داویشیانه ته پال سوله یان؟ ئه ی داخۆ ئه و شهیتانه ش کێ بووبن که هه وائی درۆو قسه و یاسی ناراست و ئاکاری جادوو گه رییان بلاو کردۆته وه؟ بێگومان

(۱) خه به ره کان به هاومانایی سوننه ت و به و فرمودانه ش ده گو تریت، که له (تابعین) هوه و هه رگیرایت. (نوسه ر)

(۲) عمدة التفسیر عن الحافظ ابن کثیر ۱: ۱۹۲. په راویز

جووله که کان بوون.. ئهوان ههوالی سهیرو سهمهروه و قسه و باسی جادووگه ربیان له لای سوله یان ده گیرایه وه، چونکه سوله یان پیغه مبه ریشان بوو جگه له وهی پادشاو سهرداریشیان بووه و، پاشان چونکه له هه مان کاتدا حاکی (جن و شهیتانه کانیش) بووه. ههروه ها، چونکه خودی جووله که کان سوودیان له گیرانه وهی درۆ ده له سه کان و بلاو کردنه وه یان له نیۆ خه لکیدا، وه رگرتوه تا کو ترس و بیم بڅه نه دل یانه وه و چه و اشه یان بکه ن و ملکه چی به رده ستی خۆیان بکه ن.

مانای ﴿وَاتَّبِعُوا مَا تَنَلُوا الشَّيْطَانُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنَ﴾

زانایانی تهفسیر بیروپای هه مه جوریان له سه ر مانای وشه ی (تتلو) هه یه و، پیشه و (ابن جریر) یش له تهفسیره کهیدا گرنگترینی مانا نزیکه کانی دیاری کردوه، بۆ نمونه هه ندیک له زانایان له باره ی مانا که یه وه گوتوو یانه: "تتلو: واته ده دویت و ده یگێریت ته وه یان له باره یه وه ده دویت و هه وائی له سه ر ده دات، یان که خویندنه وه ی شتیک ده گه یه نیت (وه ک چۆن پیاویک قورنان بخوینیت)."

هه ندیک زانای تریش گوتوو یانه: "ما تتلو: واته ئه وه ی که به دوای که و تون و گێراویانه ته وه و کاری پێ کردوه."

کاتیک (ابن جریر) یش له م کارهیدا به ته مه ی پوون کردنه وه بووه، هه ردوو مانا که ی یه کخستوه وه، وای دانا وه که ئه م وشه یه ده لاله ت له سه ر ئه و دوو مانایه ده کات، ئه و له م باره یه وه گوتوو یه تی: "له زمانی عه ره به کاندای گه ر بلێن (هو یتلو کذا) ئه و دوو مانا هه لده گریت: یه که میان به دوا که وتن (الاتباع)، بۆ نمونه که ده گوتریت (تلوت فلاناً) واته ئه گه ر له دوا یه وه رۆیشتیم و شوین پێ و ناسه واریم هه لگرتیت.. دوو ه میان به مانای خویندنه وه و دیراسه کردن، بۆ نمونه گه ر بلێن (فلان یتلو القرآن) به مانای ئه و قورئانه که ده خوینیت ته وه و لێی ورد ده بیته وه و دیراسه ی ده کات). له وانه شه و واپێ ده چیته شه ی تانه کان چۆنیه تی فی ربوونی درۆ و ده له سه و جادوو گه ربیان خویند بیت و دیراسه کرد بیت و به خویندنی تیوری و کرداریش ئه نجامیان دا بیت و، پاشان به کرده وه شوینی ئه و رێبازه چه وته که وتن و به رپوایه ت و گێرانه وه ش لێکیان دا بیت ته وه .. ئیدی جووله که کانیش به رنامه یه کیان له و پروه وه گرت بیت به رو کاریان پێ کرد بیت و گێرا بیت یانه وه و بلاویان کرد بیت ته وه ^(۱)."

شهیتانه کانیش هه‌ه‌والی درۆ و ناراست و به‌سه‌ره‌هاتی پووجه‌لیان له ولاتی سوله‌یماندا گیراوه‌ته‌وه. جووله‌که کانیش د‌وای ئه‌و هه‌وال و قسه‌و‌باسه‌ ناهه‌موارانه ده‌که‌وتن که شهیتانه‌کان ده‌یانگیراوه‌وه، کاریان لی ده‌کرد و بۆ که‌سانی تریشیان ده‌بردو، ئه‌و که‌سانه‌ی تریش له‌لایه‌ن خ‌زیا‌نه‌وه بۆ خه‌لکی تریان ده‌گیراوه‌وه. به‌پ‌رای ئیمامی (طبری) له‌م ئایه‌ته‌ له‌ فه‌رمایشتی ((عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنَ)) دا، ئام‌پ‌رازی (علی) -حرف جر- و مانای له‌و‌ی (فی) ده‌گه‌یه‌نی‌ت، وه‌ک ده‌لی‌ت: ((عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنَ)) واته‌: ((فِي مُلْكٍ سُلَيْمَانَ)) له‌ مه‌مله‌که‌ته‌که‌ی سوله‌یماندا. عه‌ره‌به‌کان هه‌ندی‌ک جار ئام‌پ‌رازی (فی) له‌ جی‌گه‌ی (علی) دا به‌کاردین‌و، به‌ پێچه‌وانه‌وه (علی)شیان له‌ جی‌گه‌ی (فی) دا داناوه، له‌مباریه‌وه خواش له‌ قورئاندا فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلَا ضَلَبَنَّاكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ...﴾ (٧١) طه، واته‌: "فیرعه‌ون به‌ سیه‌ربازه‌کانی خ‌و‌ی گوت-کاتی‌ک باوه‌ریان به‌ مووسا هێنا‌بو- پێی گوتن: ده‌بی‌ت له‌ قه‌دی دارخورمادا هه‌لتان واسم، به‌ مانای به‌و که‌ره‌سه‌یه‌ ئاواتان لی‌بکه‌م، یان له‌سه‌ر ئه‌و شتانه. وه‌ک ((علی جذوع النخل))، هه‌روه‌ها وه‌ک گوتوویانه ((فعلت کذا فی عهد کذا)) له‌گه‌ل ((وعلى عهد کذا)) که‌ هه‌ردووکیان (فی عهد، وعلی عهد) یه‌ک مانایان هه‌یه" (١).

جا کاتی‌ک له‌م ئایه‌ته‌دا ئام‌پ‌رازی (علی) به‌ مانای (فی) دی‌ت، ئه‌وا مانای ئایه‌ته‌که‌ش ئه‌مه‌ ده‌بی‌ت: ((إِنَّ الشَّيَاطِينَ كَانَتْ تَحْدُثُ بِالْكَذِبِ وَتُرْوِيهِ وَتُخْبِرُ بِهِ فِي فِتْرَةِ مَلِكٍ سُلَيْمَانَ)) واته‌: شهیتانه‌کان قسه‌و‌باسی درۆیان ده‌گوته‌وه و له‌ماوه‌ی هوکمرانی سوله‌یمان دا ده‌یانگیراوه‌وه به‌ خه‌لکی یان ده‌گه‌یاند.

ئه‌مه‌ش له‌و ماوه‌یه‌دا، که‌ سوله‌یمان فه‌رمانه‌وایی گه‌لی به‌نو ئیسرائیل بوو،

(١) هه‌مان سه‌رچاوه، به‌رگی (٢) لاپه‌ره (٤١١-٤١٢).

واتە لە ماوەی ژيانى سولهيمان -سلاوى لى بيت- ئەو کردارو ئاكارەيان دەنواند.

لەلای پېشەوا (ابن كئير)يش مانای (تتلو)، (تكذب)ەو مانای ئامرازی (على)ش بە شێوە پۈالەتى يەكەيەتىو، ئەو يەكە شەيتانەكان بەو ھۆيەو ئەو قسەو باسو ھەوالە درۆو دەلەسانەيان لە مەملەكەتى ژيەر دەسەلاتو حوكمى سولهيمان دا بلاوکردۆتەو، بە ئامرازی (على) لە رستەكەدا گوزارشتى لى کردو، چونكە بە فەرمان (فعل)ى (تتلو) لەخۆى گرتووە.

(ابن جرير)يش لەم بارەيەو گوتوويەتى: "ليزەدا -ئامرازی (على)- بە مانای ئامرازی (في) ديت، واتە لەنيو ولاتى ژيەر حوكمى سولهيمان دا ھەوالە ناراستەكانيان بلاوکردۆتەو.. لەخۆگرتنى ئەم مانايەش باشترو لەپېشتەر".

واتە: دانانى ماناكە بەم جۆرە بەباشترو بەچاكتەر دادەنریت.

سیحر کفره و سیحرباز کافره

ئه‌م ئایه‌ته به‌ره‌نگاری سیحرو سیحربازان بۆته‌وه‌و، (هارووت و مارووت)یش به‌ربه‌ره‌کانیی سیحرو سیحربازانیان کردووه‌. به‌ سه‌ره‌نجانی ورد له ئایه‌ته‌که‌ش، ده‌بینین که (سیحر)ی به‌ کفر و بی‌باوه‌پیی داناوه‌و، مڕۆفی سیحربازیشی به‌ کافرو بی‌باوه‌پ داناوه‌. به‌لگهی ئه‌مه‌ش هه‌ر له‌نیۆ ئایه‌ته‌که‌وه به‌دییه‌ ده‌کریت، وه‌ک ئه‌م به‌لگانه‌:

١- له ئایه‌ته‌که‌دا به‌ ده‌سته‌واژه‌ی ((وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ)) کرداری سیحربازی له (سوله‌یمان) دوور خستۆته‌وه‌، به‌ مانای (سوله‌یمان سیحرباز نه‌بوو و مامه‌له‌و هه‌لس و که‌وتیشی به‌ سیحر نه‌کردوه‌)، جا که‌وابوو کاتیک ئایه‌ته‌که‌ (سیحر)ی له‌ که‌سیتی (سوله‌یمان) دوور خستۆته‌وه‌، ئه‌وا کفر و بی‌باوه‌پیشی لی دوور خستۆته‌وه‌ ((وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ)). ئه‌مه‌ش ده‌لاله‌ت له‌ هاوچووتی و پیکه‌وه‌ لکاویی نیوان سیحر و کفر ده‌کات، که‌ په‌یه‌ه‌ندییه‌کی به‌هێزیان له‌نیواندا هه‌یه‌.

٢- سه‌لمانندی کفر و بی‌باوه‌پیی شه‌یتانه‌کان له‌و حاله‌ته‌دا، که‌ خه‌لکی فیری سیحربازیی ده‌که‌ن، کافر بوونی شه‌یتانه‌کانیشی به‌م پرسته‌یه‌ سه‌لماندووه‌ ﴿وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ﴾. بێگومان شه‌یتانه‌کان خۆیان کافر ببوون، چونکه‌ خه‌لکیان فیری سیحربازیی کردبوو، به‌ مانای له‌کاتیکدا کافر بوون، که‌ سه‌رقالی کاری سیحر و جادووگه‌ری بوون و کرده‌وه‌یان پی‌کردو که‌سانی تریشیان پی‌فیژ کرد. پێگهی پرسته‌ی ((يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ)) هه‌ش له‌ جێگهی (نصب علی الحال) دایه‌، چونکه‌ رسته‌یه‌کی (حالی)یه‌، واته‌ تایبه‌ته‌ به‌ حال و بارودۆخی ئه‌و که‌سانه‌ی، که‌ له‌ حاله‌تی (ده‌رس دادانی خه‌لکیدا به‌ سیحر و جادوو) کافر بوون.

۳- وریا کردنهوه کهی (هارووت و مارووت) بو خه لکی که سه رقائی سحر و کارپی کردنی نه بن، بهم شیوه ده برپینه هاتوه: ﴿وَمَا يُعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَقَّ يَقُولَا إِلَّا نَحْنُ فِتْنَةً فَلَا تَكْفُرْ﴾ دیاره، که هه لباردنی وشه کانیش له قورئاندا مه به ستداره و سروش و ئاماژه ی وشه هه لباردراوه کانیش ئه و مه به ستانه ده گه یه نن.. ئه و دوو فریشته یه گوتوویه نه ﴿إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ﴾ بیگومان ئیمه هو ی تاقی کردنه وه و هه لسه نگاندن تاین، جا تۆش کار به سحر مه که و بی باوه ر مه به .. ئه وان پی یان نه گوتوون (سیحر مه که)، به لکو پی یان گوتوون ((بی باوه ر مه بن))، ئه مه ش بو پی که وه لکاندن و پیک گه یاندنی نیوانی سحر و کفره.

بیگومان ئه م ده سته واژه هه لباردراوه ی نیو ئایه ته کانیش، له به لگه هه ره جوان و نایابه ده ستنیشان کراوه کانی قورئانی پیرۆزن، چونکه لی ره دا قورئان، که ویستویه تی (سیحر) له ئاکاری (سوله یان) دوور خاته وه، ئه وا (کفر و بی باوه ری) لی لا دا وه و لی دوور خستۆ ته وه.

جا له کاتی که دا هه ردو و فریشته که ش کاری سحر باز ییان له خه لکی قه ده غه کردو وه، ئه وا له سه ره تا دا ئاکاری کفر و بی باوه ری یان لی قه ده غه کردو ون.

۴- پیغه مبه ر ﷺ سحر باز یی به کفر و بی باوه ری دا نا وه، هه رکه سیکی ش بر و به کاهین و سحر باز و جادوو گه ر بکات به کافری دا نا وه.

له مباره یه وه (ابن حجر) له (فتح الباری) دا گوتویه تی: "ده رباره ی سه رزه نشتر کردنی کاهین و جادوو گه ران، خا وه نانی کتیبه کانی (سوننه ت) فه رمووده یه کی لای (ابوهریره) یان هینا وه ته وه که زانای فه رمووده ناس (الحاکم) یش به (صحیح) ی دا نا وه، پیغه مبه ر ﷺ له فه رمووده که دا، که (ابوهریره) به (مرفوع) هیناویه تی، فه رمویه تی: ((من أتى کاهناً أو عرافاً فصدقه بما يقول، فقد كفر بما أنزل على محمد))، واته: هه رکه سیک به جیته لای که سانیک که خویان به

چاکه ره وه و گهردوونناس و زانای هه مو دهردێك دهزانن (واته كه جادووگه ر چهواشهكارن) و ههركه سێك بۆ لای ئهم جۆره كه له كهازانه بچیت ئهوا بینگومان باوه پری بهو پهيامه ی خوا نی یه كه بۆ (محمد) ی پیغه مبه ری خو ی ﷺ ناردۆته خواره وه .

هه ر له مباره یه وه به لگه ی راست و هاوشیوه ی له (جابر) و (عمران كور ی حصین) كه (البزار) به دوو سه نه دی چاكه وه هیناونی، گیراونه ته وه، (ابو یعلی) یش له فەرمووده یه کی لای (ابن مسعود) وه به سه نه دیکی چاك هیناویتی و به لام به راشكاوی دانی به پله ی (مرفوع) یتی دانه ناوه، چونكه فەرمووده ی له م جۆره و پله و ئاستی گیراونه و کانیشی ته نها به بیرو را نادركینریت^(۱) .

ئایا ئامرازی (ما) له ئایه ته كه دا (نافیه)، یان (موصولة)؟

زانایانی ته فسیر هه لویسته ی زۆریان له ئاست ئهم ڕسته یه ی نیو ئایه ته دا كرده، كه خوا تییدا فەرموویه تی: ﴿وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَرْوُتَ﴾.. له م ڕوه وه زانایان كۆك بوون له سه ر ئه وه ی كه پیتی (واو) له ڕسته ی ((وَمَا أُنْزِلَ...)) دا ئامرازیکی په یوه ندی (عاطفه) یه و ئهم ڕسته یه ی به ڕسته ی پیش خۆیه وه به ستۆته وه، به لام زانایان له سه ر ئه و ڕسته یه ی، كه له دوایه وه هاتوه و پیوه ی به ستراوه ته وه كۆك نین و بیرو پای لێك جودایان له سه ر ماناكه ی هیه، بنچینه ی ناكۆکی و ناته بابیی بیرواكانیان له سه ر ڕسته ی گری دراو (المعطوف علیه) و له سه ر ئامرازی (ما) ی به رده م ڕسته كه یه، كه ئاخۆ ئامرازیکی نه هیلان (نه فی) یه یاخو هاوه ئناویکی گه یه نه ر (اسم موصول) ه، كه به مانای (الذي / كهوا) دیت؟! بۆ

(۱) فتح الباری - ابن حجر / ۷: ۲۱۷.

زانینی ئەم وەلامە هەلۆیستە لەگەڵ پیشەوا (ابن جریر) له بیروپرای ساغکراوەیی و بەراست دانەریداو، لەگەڵ پیشەوا (ابن کثیر)یش لە بەدواداچوون و لێکدانەوهیدا دەکەین و ان شاء الله وەتە گونجاویان یە کلا دەکەین و بەراستری دادەنێین.

وئە یە کەم: ئامراز (ما) واتە نکوولێ و نەفیکردنی، چونکە پیتی (نەفی)یە و بە مانای (لَمْ) دێت. ئەم وەتەیش دراوەتە پال (تیمام ابن عباس).

(طبری) ئەم وەتەیی پوون کردۆتەوه و گوتوویەتی: "لێکدانەوهی ئایەتە کە بەم مانا و تەفسیرە کە گوتراوه، واتە (خەلکی دواي ئەو ئەفسانە و هەواڵە ناراستانە کەوتبوون، کە شەیتانەکان لە ولاتی ژێر دەسلاتی شا سولەیماندا دەیانگێڕایەوه و بلاویان کردەوه، خۆ (سولەیمان)یش بێباوەر نەبووبوو و) خواش پێبازی سێحری بۆ هەردوو فریشتە کە دانە نابوو، بەلکو شەیتانەکان خۆیان کافر ببوون) و (لە بابلیشدا هارووت و مارووت خەلکیان فێری ناسین و زانینی سێحر دەکرد (واتە بە مەبەستی وریاکردنەوهیان) لەم حالەتەشدا پرستە (ببابل هاروت و ماروت) لەو پرستە دواخراوانە دەبیّت کە واتای پرستە پیشخراو دەگەیهنێت"^(۱).

بەپێی ئەم وەتە دەشیّت مەبەست لە هەردوو فریشتە کە (جبریل و میکائیل) بیّت و، (هارووت و مارووت)یش دوو ناوی پیاو لە شەیتانەکان بیّت و خەلکیان لە ئاری بابل دا فێری سێحرو ئەفسانە کاری کرد بیّت"^(۲).

بەگوێرە ئەم وەتەیی دوایش دەبیّت پرستە کە (یعلمون الناس السحر) گەیهنەرایی سەر پرستە (ما کفر سلیمان) بیّت. واتە بێگومان قورئانی پێرۆز کفر و بێباوەرپی لە (سولەیمان) بەدوورگرتووه و ناردنەخوارەوهی پێبازی سێحربازیشی بۆ سەر هەردوو فریشتە کە هەر بە دووری گرتووه و نکوولیی لە هەردوو حالەتە کە کردووه. بەلام شەیتانەکان درۆیان کردووه و سێحرو کفریان داوەتە پال (سلیمان).

(۱) تفسر الطبری / ۲: ۴۱۹

(۲) هەمان سەرچاوه / ۲: ۴۲۰

هه‌روه‌ها لهو قسه‌یه‌شياندا، که گوايه (سيحرو جادووگه‌ریی بۆ هه‌ردوو فریشته‌که له بابل دا هاتۆته خواره‌وه) هه‌ر درۆیان کردووه.

ووتەى دووھەم: ئامپرازى (ما) ھاۋەلئناۋىيەك(اسم موصول)ە بە ماناى (الذي/كەوا): ئەم وتەيەش (طبرى) داۋىتتەيە پالّ وتەكانى (عبدالله كورى مسعود)و (قتادة)و (الزهرى)و (السدى)و ئەوانى تر.

(طبري) له ږوونکړدنه وهی ئم وته یه دا گوتوویه تی: "مانای ثایه ته که به پیی ئم وته یه، ئم مه یه: واته جووله که کان دواى ئم و ته فسانه و قسه و یاسه چه واشه کاریانه ی شهیتانه کان که وتن، که له ولاتی ژیر حکومپرانیی (سوله یان) ده یان گپړایه وه و، هه روه ها جووله که کان دواى ئم و سحر بازیه ش (به کړده وه) که وتن، که (هارووت و مارووت) له بابل داو له ږوی تیوری (نظري) یه وه پی یان ناساند بوون و فیریان کړد بوون تا کو لیی بسله منه وه"^(۱). به لام ئم وان ئم وه شیان کړده بیانوی کړداره یووجه له کانبان.

(طبري) نهم رسته‌یهی دوايی به راستر دانوه. به‌لام (ابن کثیر) وتهی به‌دواداچوونی خوی له‌سهر ئه‌و وته‌یهی (طبري)-مامؤستای خوی- ده‌رپروه، (وته به‌راستر دانراوه‌که‌ی) (طبري)ی ر‌ه‌ت کردؤته‌وه‌و پاساوی لی‌کراویشی به‌وه هی‌ناوته‌وه که گو‌توویه‌تی: "پاشان (ابن جریر) سه‌ره‌تا نهم وته‌یهی ر‌ه‌ت کردؤته‌وه، که‌وا (ما) به‌ مانای (الذي)یه‌و، وته‌و بی‌روپای در‌یژی‌شی له‌سه‌ری پیشان داوه‌و، وای له‌ قه‌لم داوه، که‌ هارووت و مارووت دوو فریشته بوون‌و، خوا نار‌دوونیه‌ته خواره‌وه بو‌ سه‌ر زه‌وی و ر‌ئی پی‌داون، که‌ خه‌لگی فی‌ری سی‌حربازی بکه‌ن -وه‌ك تاقی کردنه‌وه‌و هه‌لسه‌نگاندنی‌ك بو‌ به‌نده‌کانی خوا- دوا‌ی ئه‌وه‌ی، که‌ بو‌ ئه‌و عه‌بدانه‌شی روون کردؤته‌وه، که‌ ئه‌و کاری سی‌حربازی‌یه له‌و کاره ناله‌بارانه‌یه که‌

(۱) تفسیر الطبری / ۲: ۴۲۱

لەسەر زارى پىتەمبەران پىلى لى گىراوە و قەدەغەيان كىردوون. ھەروەھا (ابن جرير) وائىشى داناو، كە (ھارووت و مارووت) لەو ھەدا گوتپرايەلى خوا بوون و بەو ھەرمانەيەو پابەند بوون. ئەم وتەو بىرورپايەش، كە ناوبرا و گرتويەتيەبەر، زۆر نامۆ و سەيرو سەمەرەيە" (١).

بەلام ئىمام (احمد شاکر) تىيىنى لەسەر لىكدانەو ھەي (ابن كئير) دەرپريو و گوتويەتى: "من نكوولئى لە وتەي (ابو جعفر) ناكەم، وەك چۆن (ابن كئير) نكوولئى لى كىردو، خۆ ئەگەر تۆ دادپەرور بىت و دواي وتەي (ابو جعفر) بکەويت، ئەو بەلگەيەكى روون و ئاشکرا و روشنى لەسەر راستىي ئەو بىرورپايە تىدا بەدى دەكەيت، كە پىي گەيشتو، ھەروەھا وردىيى و بىگەردىي لە تاووتوئى كىردنى ماناكانو، پىكخستنى يىژەكان (الفاظ) دا بەدى دەكەيت، كە لەوانەيە لە تەفسىرىكى تىرى جگە لەم تەفسىرە پىزدارو گران قەدرەدا بەدىيان نەكەيت" (٢).

چۆن فرىشتەكان خەلگيان فيرى سىحر كىردو؟!

ئىمام (طبري) پرسىارى دەربارەي ئەركى ھەردو فرىشتەكە لە بابلدا كىردو، كە ئاخۆ دەشەت خوا ئەركى سىحر و ئەفسانەكارىي بۆ ناردبە خوارەو؟ ئەي ئاخۆ چۆن بۆيان شياو بوو، كە خەلگى فيرى سىحر بکەن؟ لە وەلامدا ئىمام (طبري) گوتويەتى: "بىگومان خواي بەرزو بالادەست، ھەموو جۆرە چاکو و خراپەيەكى خولقاندو، ھەموويشى بۆ بەندەكانى روون كىردۆتەو، سىروشتى بە پىتەمبەرانى داو، ھەرمانى پىداون، كە خەلگى فيرى ئەو پەيامە بە سىروش نىرراو بکەن، ھەلەلەكانيان پى بناسىن، ھەرپامەكانىشان نىشان دەن، لىيان

(١) عمدة التفسير / ١: ١٩٤

(٢) تفسير الطبري ٢: ٤٢٢- حاشية-

ئاگادارکه نهوه، وهکو (زیناکردن) و (دزی) و هه موو ئهو گوناھو سه ری پێچییانه ی که پێیان ناساندوون و پێگهی نه نجامدانی ئهو تاوانانه شیان لی گرتوون، (چونکه سیحرو ئه فسانه کاری) یه کێکه لهو سه ری پێچییانه ی که هه والیی له سه ریان پێ داوون و پێی کارکردنیشیان لی گرتوون.

زانینی سیحرو ناسینی ئه فسانه کاریش به گوناھێک دانانرێت، وهک چۆن گوناھێک له زانینی گرتنه وه ی (مه ی) و داتاشینی په یکه رو دروستکردنی ئامیری مۆسیقا و که ره سه ی یاریدا نیه، به لکو گوناھ له جێبه جێ کردنی عه مه لیانه ی ئهو زانسته دا هه یه که تێیدا زیان به که سانی که ده گه یه نرێت که نابێت زیانیان له سه ری پێ بگات. که وابوو هیچ گوناھێک لهو زانستی ئه فسانه یه دا نیه، که خوا بۆ هه ردوو فریشته که ی ناردوو وه له وه شدا گوناھ نیه، که هه ردوو فریشته که خه لکیان فیتری سیحربازی کردوه، چونکه فیترکردنی هه رکه سیکیان، که فیریان کردییت به فهرمانی خوا بووه و دوا ی ئه وه ش بووه، که که سه فیترکراوه که یان ئاگادار کردوه له وه ی ئه مه تا قی کردنه وه یه بۆت، پاشان وریایان کردۆته وه له وه ی نابێت کاری سیحربازی بکات و، نابێت به کردوه ئه نجامی بدات، ئه گینا بی باوه ر ده رچیت. به لکو گوناھه که له سه ر ئهو که سه یه، که کاتی که سیحر لهو دوو فریشته یه وه فیتر ده بی و کاری پێ ده کات، چونکه کاتی که خواش باسی فیربوونی کردوه، له هه مان کاتدا پێی له کاری کردنیشی گرتوه، جا که خوا خۆی پێگهی فیربوونی ئهو کاره ی به ئاده میزاد داوه، شه رمه زاریه کی بۆ هیچ که سی که تیدا نیه، که فیتری بووییت، وهک چۆن ئهو دوو فریشته یه ش له فیربوون و زانینی سیحره که دا شه رمه زار نه بوون، چونکه زانینی ئهو کاره یان به پێی ئهو زانیاریانه بوو، که خوا بۆی ناردبوونه خوا ره وه ^(۱).

خه لکیش ئه گه ر سه ری پێچییان له ئامۆژگاریه کانی ئهو دوو فریشته یه کردییت و، ئهو کاری سیحربازییه ی، که پێی لی گرتبوون ئه نجامیان داییت و له جیا کردنه وه و

پهرتهوازهیی نیوان ژنو میرددا به کاریان هیڤاییت، ئەوا له راستیدا هیچ زیانیکی بهو دوو فریشتەیه نەگەیاندوو، بەلکو زیانی بۆ سەر خەلکە کە خۆیان هەبوو. .
 وهك ئیمامی (طبري)یش گوتویهتی: "کۆمەڵە کەسیک لە پیاوچاکان و شوێنکەوتوانی پێیازی خوا له جیاتی خوا پەرستاون، ئەمەش زیانی به خودی ئەو پیاوچاک و ئەولیایانە نەگەیاندوو، چونکە ئەو به فرمان و پاسپاردەیی خۆیان نەبوو، بەلکو هەندیک کەس هەر له خۆیانەو ئەو پیاوچاکانەیان پەرستوو، پەرستراوەکانی نکوولییان لهو کاره ناشه‌رعییە کردوو و دژی بوون.

به هه‌مان شێوه هەردوو فریشتە کەش سەحریازی هیچ کەسیک لەوانەیی کە سەحره‌کەشیان لێوه‌ فێربوون، زیانیان پێناگەیه‌نیت، چونکە دواي ئەو بوو، کە پێی کارەکیان لێ گرتوون و نکوولییان لێ کردوون و ئامۆژگاریشیان کردوون، پێیان گوتبوون: (ئیمه‌ هۆی تاقیکردنەوه‌ و هەڵسەنگاندنتین، تۆش به‌مه‌ کافرو بێ‌باوه‌ر مەبه‌: (إِنَّمَا نَحْنُ فَتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ). ئیدی ئەم دوو فریشتەیه‌ به‌و وته‌یه‌ی خۆیان فرمانی سەرشارنی خۆیان جێبه‌جێ کردوو^(١)".

دیاری کردنی ئامپازی (ما) له‌ نایه‌ته‌که‌دا

له‌ نایه‌ته‌که‌دا نوێ جار ئامپازی (ما) دیاری کراوه‌، له‌ هەندیکدا پیتی (نه‌رئ/ نه‌فی)یه‌ به‌مانای (لم) له‌ هەندیکیشیاندا هاوه‌لقراوه‌ به‌ مانای (الذي/ که)، له‌ هەردوو جوهره‌که‌شدا به‌م شێوه‌یه‌ هاتوون:

١- ((وَاتَّبِعُوا مَا تَنَلُوا الشَّيَاطِينُ)) لێره‌دا (ما) ناوه‌لقرمانه‌ به‌ مانای (الذي)، واته‌ دواي ئەو قسه‌وباسانه‌ که‌وتن (که) شه‌یتانه‌کان ب‌لاویان ده‌کرده‌وه‌ (اتبعوا الذي تتلوه‌ الشیاطین).

(١) تفسیر الطبري/ ٢: ٤٢٦-٤٢٧

۲- ((وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ)) لیڤه‌دا (ما) پیتی (نه‌ڕی/ نفی)یه‌و ئاكارى كفرو بى‌باوه‌پیتی له‌سه‌ر (سوله‌یمان) لاده‌بات.

۳- ((وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ)) راي راسته‌ر وایه، كه (ما) لیڤه‌دا ئاوه‌لقه‌مانه، واته: (اتبعوا السحر الذي انزل على الملکین) دواى ئه‌و سیه‌ره كه‌وتن، كه بۆ هه‌ردوو فره‌شته‌كه‌ نه‌یرابووه‌ خواره‌وه‌ له‌ جیاتی شه‌وى نه‌ده‌بوو دواى كه‌ون و كارى پى‌بكه‌ن، به‌لكو ته‌نها لیى ئاگادار بوونایه.

۴- ((وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَقَّ يَقُولَا)) لیڤه‌دا (ما) پیتی نه‌ڕی‌یه‌و به‌مانای (لا یعلمان أحد حتى یحذراه) هیچ كه‌سیكیان فی‌ر نه‌ده‌كرد هه‌تا ئاگاداریان نه‌كردایه‌ته‌وه.

۵- ((مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ)) لیڤه‌دا (ما) ئاوه‌لقه‌مانه، واته: (یتعلمون الذي یفرقون به بین المرء وزوجه) ته‌نها ئه‌و زانیاری یه‌ خراپه‌ی لى فی‌ر ده‌بوون كه‌ به‌ جادووگه‌ری ناكۆكى و په‌رته‌وازه‌بیان ده‌خسته‌ نێوان ژن و می‌رده‌وه.

۶- ((وَمَا هُمْ بِضَآرِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ)) لیڤه‌شدا (ما) پیتی نه‌ڕی‌یه.

۷- ((وَيَعْلَمُونَ مَا يُضُرُّهُمْ)) لیڤه‌شدا ئاوه‌لقه‌مانه.

۸- ((مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ)) لیڤه‌شدا پیتی نه‌ڕی‌یه.

۹- ((وَلَيْسَ مَا شَكَّرُوا بِهِ أَنْفُسَهُمْ)) لیڤه‌شدا هاوه‌لقه‌مانه به‌مانای (الذي/ كه).

جا كاتێك سه‌رنج له‌ هاتنی ئامه‌زی (ما) له‌ ئایه‌ته‌كه‌دا ده‌ده‌یت، ده‌بینیت به‌شیوه‌یه‌كى (به‌پله‌ دانراو) ریزكراون، بۆ نموونه‌ یه‌كه‌م جار (هاوه‌لقه‌مانه) پاشان (پیتی نه‌ڕی‌یه) و، ئینجا ده‌بیته‌وه‌ به‌ (هاوه‌لقه‌مان) و پاشان (پیتی نه‌ڕی‌یه) و، ئیدی هه‌ر ئاوا دیت، ئه‌م شیوه‌ رێكخستنه‌ش له‌ شیوازو نه‌ریتی قورئاندا دیارده‌یه‌كى جوانی به‌دی كراوه‌.

جوړه کانی سیحر

سیحر چەند جوړیکی ههیه، وهك راستی و، خه یالی.

ئیمام (راغیب) ده باره ی جوړه کانی سیحر گوتویه تی:

"سیحر چەند مانایه کی ههیه و بهو مانایانه ده گوتیت (سیحر)، وهك:

یه که م / (فریودان) و چەند خه یال دندیتک، که هیچ باریکی راستیان نیه، وهك ئهو کردارانه ی که سیکی چه واشه کارو فیل باز که به هو ی سووکی و خیرایی جوولسه ی دهسته وه ئه نجامیان ددهات، یان وهك ئهو کرده وهیه ی که که سیکی (دوو زمان، واته: قسه هین و قسه بهر) ئه نجامی ددهات و به و ته ی پازاوه و باق و بریقی تامه زرو ی بیست خۆشی دهکات، له مباره یه وه خوا (عز وجل) فەرموویه تی:

﴿...سَحَرُواْ اَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوْهُمْ وَجَاءَ وَبِسِحْرِ عَظِيْمٍ﴾ (۱۱۶)

الأعراف ﴿﴾، واته: سیحر بازه کانی فیرعه ون سیحریان له چاوانی خه لکی کردو ویستیان بیان ترسیتن، سیحریکی گه وره شیان هینا پېشه وه.

ههروه ها فەرموویه تی: ﴿...يُخَيِّلُ اِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ اَنَّهُ تَسْعَى﴾ (طه) ﴿﴾، واته: سیحره که ی سیحر بازانی فیرعه ون وا هاته بهرچاوی مروسا وهك ئه وه ی مار بیت و به خیرایی پروات.

دووه م / به کیشکردنی هاریکاری شهیتان به شیوه خۆنزیك کردنه وهیه ک لی، وهك ئه وه ی که خواش له باره یه وه فەرموویه تی: ﴿هَلْ اُنَبِّئُكُمْ عَلٰی مَنْ تَنَزَّلُ الشَّيَاطِيْنُ﴾ (۲۲) ﴿تَنَزَّلُ عَلٰی كُلِّ اَفَّاكٍ اَثِيْمٍ﴾ (الشعراء) ﴿﴾، واته: ئایا هه والی ئه وه تان پێ بدهم که شهیتانه کان له سهر کی داده به زن؟ له سهر هه موو که سیکی بوختانکارو تاوانبار داد به زن.

هه‌ر له‌مباریه‌وه خوا فەرمویه‌تی: ﴿...وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ﴾ (البقرة ١٠٢)، که له‌م چیرۆکه‌دا باسی ئەم نایه‌تەش زۆر کراوه‌.

سێیهم/ ئەوه‌ی که سیه‌ربازه‌ بێ‌ده‌نگه‌کان ده‌ریده‌برن، که ناوێشانمان کاریکه‌و وای له‌قه‌ڵه‌م ده‌ده‌ن گوايه ئەوه به‌ هێزیکه‌ی خۆی کراوه‌و گوايه پوخسارو بالا‌ی مه‌خلووقات ده‌گۆرنو، م‌رو‌ف ده‌که‌نه‌ گیانداریکه‌ی وه‌ک گویدریژ، که له‌ راستیدا له‌لای خ‌و‌یان هیچ باریک‌ی راستی و حه‌قیقه‌تی نه‌یه‌.

چوارهم/ هه‌ندێک جاریش لایه‌نیکه‌ی جوانی له‌ سیه‌ردا وێنا ده‌کریت.. بۆ نمونه‌ گوتراوه‌ له‌ نووسین و پ‌ه‌وانبێژییدا سیه‌ریک هه‌یه‌.. هه‌ندێک جاری تریش جوانی و کارایی کرداره‌که‌ی پ‌یشان ده‌دریت، تا وای لێ‌هاتوه‌، که پ‌زیشکه‌کان ب‌لێن: سروشت ساحیر و ئەفسوناویه‌. هه‌روه‌ها خ‌و‌راکیشیان به‌ سیه‌ریک ناوبردوه‌ به‌ه‌ۆی ئەوه‌ی ورده‌کاری تێدايه‌و خ‌ۆشه‌و کاریگه‌ریشی هه‌یه‌" (١).

ئیمام (فخرالدین الرازی)یش چ‌ه‌ند جو‌ریک‌ی له‌ سیه‌ر دیاریی کردوه‌، وه‌ک:

یه‌که‌م/ سیه‌ری (کلدانییه‌کان) و (که‌سدانییه‌کان) که له‌ دێرزه‌ماندا ژیاونو، گه‌لێک بوون ئەسته‌یره‌کانیان ده‌په‌رستو، رایان وابوو، که ئەسته‌یره‌کان ئەم جیهانه‌ به‌ریوه‌ ده‌به‌ن.

دووه‌م/ سیه‌ری ئەو که‌سانه‌ی، که وه‌هم و نه‌فسیکی به‌هێزبان له‌ کارتێکردن و ئالووده‌کردنی که‌سانی تردا هه‌یه‌ که سیه‌ریان لێ‌ده‌که‌ن و چه‌واشه‌یان ده‌که‌ن.

سێیهم/ په‌نا‌برده‌ به‌ر هاوکاریکردنی (جن) و ر‌و‌ح له‌ به‌ره‌کانی تری زه‌وی.

چوارهم/ خه‌یالاندن (تخیلات) و کارایی به‌ (چاو).

(١) (المفردات)ی راغب / ل- ٢٢٦.

پینجهم/ ئهو کرداره سه‌رسوپه‌ینانه‌ی که له ئه‌نجامی پیکه‌ینانی ئامپه‌ره پیکه‌وه به‌ستراوه‌کانه‌وه هه‌ندیک جار له‌سه‌ر پێوه ئه‌ندازه‌یه‌یه‌کان ده‌رده‌که‌ون، هه‌ندیک جاری تریش له‌سه‌ر رووبه‌ندی خه‌یال ده‌رده‌خه‌ین. کاری سیحربازه‌کانی فیره‌هون له‌م جۆره بووه.

شه‌شم/ په‌نابردنه به‌ر چه‌ند خاسیه‌تیکه‌ی ده‌رمانه‌کان، وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌ندیک ده‌رمانی تیکه‌چووی کۆن بکریته‌ خۆراکه‌وه، که‌ عه‌قلی مرۆف بۆ ماوه‌یه‌ک ناهێلێت، یان ماده‌ ده‌وه‌که‌ لاویه‌ سه‌رخۆشکه‌ره‌کان، وه‌ک می‌شکی که‌ر (گوێدریژه) که‌ ئه‌گه‌ر مرۆف بیخوات ئه‌وا عه‌قلی تیک ده‌دات، زیره‌کیشی که‌م ده‌کاته‌وه.

حه‌وته‌م/ په‌یوه‌ست کردنی عه‌قل: ئه‌وه‌یه‌ که‌ بای سیحرباز ئیدیعی ئه‌وه‌ ده‌کات گوایه‌ ناوه‌ هه‌ره‌گه‌وره‌که‌ (الاسم الأعظم) ی ناسیه‌وه، جنیش، واته‌ جنۆکه‌کانیش گوێرایه‌لێی ده‌که‌ن و له‌ زۆریه‌ی کاروباره‌کاندا ملکه‌چی ده‌بن، جا ئه‌گه‌ر وا پیکه‌وت که‌ بیسه‌ره‌که‌ عه‌قلی واز بێت و توانای جیاکردنه‌وه‌ی چاک و خراپی له‌ یه‌کتر که‌م بێت، ئه‌وا ئه‌مه‌ به‌ هه‌ق ده‌زانیت، دلێشی پێوه‌ی په‌یوه‌ست ده‌بێت، جۆره‌ ترسو له‌رزیکیش له‌ ده‌روونیدا دروست ده‌بێت، جا ئه‌گه‌ر ترسو له‌رزێ بۆ دروست بێت ئه‌وا هێز هه‌سته‌وه‌رییه‌کانیشی لاواز ده‌بن.. له‌و کاته‌شدا سیحربازه‌که‌ ده‌توانیت خواسته‌کانی خۆی به‌دی بێنیت.. هه‌رکه‌سی‌کیش ئه‌زموونی له‌م کارانه‌دا هه‌بێت و حال و بارودۆخی ئه‌هلی عیلم و زانایانی زانیبیت، ئه‌وا ده‌زانیت که‌ دل چ کاریه‌گه‌رییه‌کی گه‌وره‌ی له‌ راپه‌راندنی کاره‌کان و شارده‌نه‌وه‌ی نه‌هێنیه‌کاندا هه‌یه‌.

هه‌شته‌م/ هه‌ول‌دان به‌ هێنان و بردنی قسه‌وباس له‌ چه‌ند پێیه‌کی شاراووه‌ هه‌یمانه‌وه^(١).

(١) پروانه (التفسير الكبير) ی نيمام رازی، به‌رگی ٣، لاپه‌ره ٢٠٦-٢١٣.

نایا سحر کاریگەری هەیە؟ یان خەیاڵاندنیکە؟

زانیمان کە سحر چەند جوړیکی هەیە، هەندیکیان راستەقینەن، هەندیکیشیان خەیاڵاندنە و بەندە بە وەهەم و ترساندن و فریودانە. زانایانی ئیسلامیش بیرواری هەمەجوو لێک جودایان لەسەر سحر هەیە، کە ئاخۆ شتیکی راستەقینە و کاریگەری لەسەر کەسی سحر لێکرا هەیە یاخود خەیاڵاندنیکە و هیچ راستییەکی کاریگەرییەکی نیە؟! لەم پووەوە ئیمامی (طبری) رای وایە، کە هیچ راستییەکی نیە و تەنها بە خەیاڵاندن و فریودانە بەندە.. وەك دەلیلت: "ئەو تەنها چەند فروفیل و چاوبەستی و کاریکی مانادارن کە کابرای سحر باز ئەنجامیان دەدات. تاكو ئەو بختە دلی سحر لێکراوە کەو کە پێچەوانەی واقعیە کەیه. فونە ئەمەش وەك کەسیك لە دوورەو (سەرەب/ تراویلکە) ببینیت و ابزانیت ئاو و هەر ئاو کە لە خەیاڵی خویدا داناییت، ئیدی هەر شتیك لە دوورەو ببینیت بە پێچەوانەی پووە راستەقینە کەیه وە یان وەك سەرنشینیکی نیو پاپۆری پۆشتوو کاتیك بە هیژاشی رینگ دەبریت وادەزانیت هەرچی درەخت و چیا بەرچاوی هەیە لەگەڵیدا دەپۆن.. مرقۆسی سحر لێکراویش ئاویە، ئەمە نەریتیەتی، ئەو دووریە، کە لە سحری سحر بازە کەو پێی دەگات وای بۆ دەچیت کە هەر ئەو واقعیە کەیه، ئەمەش بە پێچەوانەی بارە راستەقینە کە و، کاریگەریتیە کەشی"^(۱).

بەلام ئیمامی (رازی) وای بۆچوو کە سحر باری راستی و کاریگەریشی هەیە، کابرای سحر باز -بەخواستی خوا- دەتوانیت زیان بگەیهنیت، وەك گوتووێ: "شۆینکە و توانی سونەت بە شیایان داناو گەر سحر باز بتوانیت بەنیو هەوادا

(۱) تفسیر الطبری / ۲: ۴۳۶.

بفریتو، کهر بکات به مرؤفو، مرؤفیش بکات به کهر، به لام زانیانی شوینکه وتووی سوننهت گوتوویانه: خوا خوئی خالقی ئەم شتایه و کاتیك کابرای سیحرباز چەند نووشتیه کی تایبه تی و چەند وشه یه کی دیاریکراو ده خوینیتته وه، ئەوا له وانه یه کاریگه ره که له ئەستیره کان و گهردوونه بیت... ئەم زانیانەش له قورئان و فرموده هه والبه خشه کانه وه له چەند به سه رهاته یکی شه وه به لگه یان له سه رپوودانی ئەم جوړه سیحره هینا وه ته وه. به لکه ی قورئانیان لەم فرمایشته ی خوا وه هینا وه که فرمویه تی: ﴿وَمَا هُمْ بِضَاكِرِينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ واته: ئەوان ناتوان زیان له هیچ که سیك پی یگه یه نن ته نها به خواستی خوا نه بیت... لەم ئایه ته دا ئامپازی (الا/ته نها) که ئامپازیکی جیاکاری (أداة استثناء) ه، ده لاله ت له سه رپه یدا بوونی کاریگه ری و ئاسه واره کانی سیحره که ده کات.. فرموده کاتی تایبه ت به هه وال و به سه رهاته کانیش به شیوه و پله ی (متواتر) و (احاد) له پیغه مبه ره وه ﷺ گێڕاونه ته وه^(۱).

زانیانی بواری فرموده رایان وایه، که سیحر حه قیقه تیکی هیه وه، سیحربازیش به خواستی خوا، ده توانیت کار له سیحر لیکراوان بکات.. له وپوه وه ئیمام (ابن حجر) له (فتح الباری) دا گوتویه تی: "بیروپرای جیاواز له سه رسیحر هیه، وهك ئەوه ی گوترا وه ئەوه ته نها خه یالاندنی که وه، هیچ حه قیقه تیکی نه، ئەمه ش پای (ابوجعفری استرابازی) یه له مه زه به ی (شافیعی) و، پای (ابوبکری پازی) یه له (حه نه فی) و، پای (ابن حزم) ی (ظاهری) یشه، له گه ل پای کۆمه لیک زانای تر دا. (نووی) یش گوتویه تی (له راستیدا ئەوه یه، که حه قیقه تی و بناوانیکی

۱) پروانه تهفسیری (رازی) بهرگی (۳) لاپه ره (۲۱۳) به کورتی... ههروه ها ده رباره ی فرموده ی (متواتر) و (احاد) یش، ده ئین: فرموده ی (متواتر) نهویه، که ژماره ی گێره وه کانی (پاویه کانی) له هه موو چینیکی خه لکی بن و هه موو ناکاریك درۆو قسه هه لبه ستیان لئ دووریت و پاویه کانیش به چاوی خویان بینیتیان و به گوئی بیستیتیان.. فرموده ی (احاد) یش نهویه که نه گه یشتبیتته پله ی (تواتر) له پرووی ژماره ی پاویه کانه وه.

هه‌بیت، کۆمه‌ڵی زانایانیش وایان پراندۆته‌وه‌و سه‌هرجه‌م زانایانیش هه‌مان رایان هه‌یه‌و، به‌لگه‌ش له‌ قورئان و سوننه‌تی راست و سه‌لمێنراوه‌وه‌ له‌سه‌ری هه‌یه‌. به‌لام ئه‌وه‌ی جێی ناته‌بابی و جیاوازیی بیروپاکیانه‌، ئه‌وه‌یه‌ ئایا به‌ سی‌هرکردن کار له‌ هه‌لگه‌رانه‌وه‌ی چاو ده‌کریت یان نا؟ جا هه‌رکه‌سی‌یکیش بلیت ئه‌وه‌ ته‌نها خه‌یالاندنیکه‌، لێی وه‌رناگیریت، ئه‌وانه‌ی که‌ گوتووشیانه‌ (سی‌هر حه‌قیقه‌تیکی هه‌یه‌) بیروپای جیاوازو لێکجودایان له‌وه‌دا هه‌یه‌ که‌ ئایا ئه‌م حه‌قیقه‌ته‌ هیچ کاریگه‌ری یه‌کی وای هه‌یه‌ به‌و په‌نگه‌ی سرووشت و می‌زاج بگۆریت و بپیته‌ جوړیک له‌ نه‌خۆشی یه‌کان یاخود کاریگه‌ری یه‌که‌ی بگاته‌ پاده‌ی گۆران و بێگیانه‌کان بکاته‌ گیاندار، یان به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ گیانداره‌کان بکاته‌ شتی بێگیان؟ جا ئه‌وه‌ی که‌ پای کۆمه‌ڵی زانایانی له‌سه‌ر بپیت، یه‌که‌میانه‌، واته‌ که‌ سی‌هر حه‌قیقه‌تیکی و ته‌نها هینده‌ی کاریگه‌ری هه‌یه‌ که‌ نه‌ختیک له‌ می‌زاج و سرووشتی شته‌کان یان به‌رامبه‌ره‌که‌ی تیک بدات.. به‌لام چه‌ند زانیه‌کی که‌م رایان له‌سه‌ر ئه‌گه‌ری دووه‌مه‌ که‌ گوايه‌ گۆرانکاری به‌سه‌ر شته‌کان دا ده‌کات."

(مازری)یش گوتویه‌تی: "کۆمه‌ڵی زانایان رایان له‌سه‌ر بوونی سی‌هر هه‌یه‌ که‌ له‌ ئارادایه‌و حه‌قیقه‌ت و بناوانیکی هه‌یه‌، به‌لام هه‌ندیک زانی تریش نکوولی له‌ وجود و حه‌قیقه‌تی ده‌که‌ن".

هه‌روه‌ها ناوبراو پای وایه‌ ئه‌وه‌ی به‌ چه‌ند خه‌یالیکی پووجه‌ل دانراوه‌، وایه‌و به‌پێی هه‌بوونی ده‌ق له‌سه‌ر سه‌لماندن و جودی سی‌هر، په‌ت ده‌کریته‌وه‌ که‌ ئه‌گه‌ر چه‌ند خه‌یالیکی پووجه‌ل بپیت. جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی عه‌قلیش نکوولی ناکات له‌وه‌ی که‌ بێگومان خوا سنووری عاده‌ت و دابو نه‌ریت له‌ کاتی ئاخاوتنی سی‌هه‌ربازدا به‌ وشه‌یه‌کی هه‌لبه‌ستراو، یان به‌ پێکه‌ینانی چه‌ند ته‌نیک، یاخود به‌ تیکه‌ل و پیکه‌لکردنی چه‌ند هێزیک له‌سه‌ر شیوازیکی تایبه‌تی، تی‌ده‌په‌رینیت^(١)".

(١) فتح الباری، للإمام ابن حجر / ١٠: ٢٢٢-٢٢٣

سیحر کردن له پیغه مبهری خوا ﷺ

پاسترین بیروپا و پیاوێتیش که له کۆمه‌لی زانیانی شوینکه‌وتوی سوننه‌ته‌وه هینراوه، ئه‌وه‌یه بیگومان سیحر وجود و کاریگه‌ریشی هه‌یه‌و، مرقی سیحر باز ده‌توانیت کار له ناحه‌زه‌که‌ی بکات و زیانیشی پێ بگه‌یه‌نیت (دیاره هه‌موو ئه‌مانه‌ش به خواست و ناگاداری خواو به‌پێی حکمه‌تی که خوشی له‌وباره‌یه‌وه).

هه‌ر ئه‌مه‌ش پای به پاست دانراو یه‌کلاکراوه‌یه، چونکه به‌لگه‌ی له ده‌قه‌کانی قورئان و فه‌رموده‌وه له‌سه‌ره. ده‌قی قورئانیش له چیرۆکه‌کی (هارووت و مارووت) هه‌هاتوو، که دوا‌ی نه‌ختی‌کی تر ده‌چینه‌وه سه‌ری. پیاوێته‌که‌ش ئه‌و روودا‌وی سیحر کردن کابرای جووله‌که‌یه له پیغه مبهری خوا ﷺ که ئیمام (بوخاری) له چه‌ند جێگه‌یه‌کی کتێبه‌که‌یدا (صحیح البخاری) هینا‌وتییه‌وه. ئه‌م روودا‌وه‌ش له (عائیشه) هه‌-خوا لێی پازی بیت- گێپراوه‌ته‌وه که گوتویه‌تی:

((سَحَرَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ رَجُلٌ مِنْ بَنِي زُرَيْقٍ يُقَالُ لَهُ لَيْبِدُ بْنُ الْأَعْصَمِ حَتَّى كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُخَيِّلُ إِلَيْهِ أَنَّهُ كَانَ يَفْعَلُ الشَّيْءَ وَمَا فَعَلَهُ حَتَّى إِذَا كَانَ ذَاتَ يَوْمٍ أَوْ ذَاتَ لَيْلَةٍ وَهُوَ عِنْدِي لَكَنَّهُ دَعَا وَدَعَا ثُمَّ قَالَ يَا عَائِشَةُ أَشَعَرْتُ أَنَّ اللَّهَ أَفْتَانِي فِيمَا اسْتَفْتَيْتُهُ فِيهِ أَتَانِي رَجُلَانِ فَقَعَدَ أَحَدُهُمَا عِنْدَ رَأْسِي وَالْآخَرُ عِنْدَ رِجْلِي فَقَالَ أَحَدُهُمَا لِصَاحِبِهِ مَا وَجَّعَ الرَّجُلُ فَقَالَ مَطْبُوبٌ قَالَ مَنْ طَبَّهُ قَالَ لَيْبِدُ بْنُ الْأَعْصَمِ قَالَ فِي أَيِّ شَيْءٍ قَالَ فِي مُسْطَرٍّ وَمُشَاطَةٍ وَجَفَّ طَلْعَ نَخْلَةٍ ذَكَرَ قَالَ وَأَيْنَ هُوَ قَالَ فِي بَنِي دُرَّوَانَ فَأَتَاهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي نَاسٍ مِنْ أَصْحَابِهِ فَجَاءَ فَقَالَ يَا عَائِشَةُ كَانَ مَاءَهَا نَقَاعَةُ الْحَنَاءِ أَوْ كَانَ رُءُوسَ نَخْلَهَا رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا اسْتَخْرَجْتَهُ قَالَ قَدْ عَافَانِي اللَّهُ فَكَرِهْتُ أَنْ أَكُوْرَ عَلَى النَّاسِ فِيهِ شَرًّا فَأَمَرَ بِهَا فَدْفِنْتُ))^(١).

(١) صحیح البخاری (٧٦) کتاب الطب، (٤٧) باب السحر، حدیث (٥٧٦٣).

واته: (عائیشه) گوتوویه تی: پیاوئیک له هۆزی (بهانی زیرقه) که ناوی (لبید کوری اعصم) بوو، سیحریکی له پیغه مبهری خوا ﷺ کردو ته نانه ت پیغه مبهری ﷺ وای ده زانی ئه و کاره ی سیحریزه که به پوالت ههروایه، به لام واش نه بوو. ئه وه بوو رۆژێکیان یان شهوێکیان - که له لای خۆم بوو- هه ر نزاو دوعای ده کرد، پاشان فهرمووی: ئه ی عائیشه، ئایا هه ستت کردوه به وه ی که خوا وه لامی ئه و مه سه له یه ی بۆ پروون کردوومه وه که داواو پرسیارم له باره یه وه کردبوو؟ ئه وه بوو دوو پیاو هاتبوون بۆ لام، یه کێکیان له لای سه رمه وه دانیه ت و ئه و ی تریشیان له لای قاچه مه وه، ئنجا یه کێکیان له و ی ترانی پرس ی: (ئه م پیاوه چ ئازاریکی هه یه؟) ئه ویش گوت ی: (سیحری لێکراوه)، لێ ی پرس یه وه: (کێ سیحری لێ کردوه؟) گوت ی: (لبید کوری اعصم). دوباره لێ ی پرس ی: (له چ شتێکدا سیحری لێ کردوه)، ئه ویش له وه لامدا گوت ی: (له شانه یه ک و قژیکی وه ریوی به شانه داهینراو داو، له توێکلی ته نگ ی دارخورمای نێردا). ئنجا لێ ی پرس ی: (ئه ی ئه وانه له کوێ دان؟) ئه ویش له وه لامدا گوت ی: (له بی ری ذروان). ئید ی پیغه مبه ریش ﷺ له گه ل چه ند که سی ک له هاوه لانی چوونه سه ر بیره که و، ها ته وه و پێ ی گوتم: ئه ی عائیشه، ئاوه که ی وه ک ئاوی ده رچووی خه نه بوو، سه ری دارخورماکانیش ی وه ک سه ری شه ی تانه کان بوو.. منیش پێم گوت: ئه ی پیغه مبه ری خوا، ئایا ده رته ی ئنان؟ فهرمو ی: (خوا پاراست می و، منیش پێم خو ش نه بوو خرا په یه کی تێدا تووش ی خه لکی بکه م).. عائیشه ده لێ ت: پیغه مبه ر ﷺ فهرمان ی دابوو نه هیلرین، ئید ی له سه ر ئه و فهرمانه شارانه وه له نێو خاکدا.

ههروهه (بخاری) له (كتاب الطب) باب (هل يستخرج في السحر)دا به
پړوايه تییکی تر ئهم ړووداوهی گيړاوه ته وه وهنديک پستهی تری بؤ زياد کردوه و،
گوتوبه تی:

"له عائیشه- خوا لئی رازی بیټ- گیر اوده که گوتویه تی: سیحر له پیغه مبهري خوا ﷺ کرا به شیویه ک وای لی هات که ده چیته لای ثافرت (واته

کاتیك له گهڵ خیزانی دابوایه نه ده چوو به لایدا). لهم پروهوه (سفیان) له فهرمووده که ی گێراوه ته وه گوتوو یه تی: ئه وه ش توندترین شیوازی سیحر لێکردنه ئه گهر گه یشتبێته ئه و راده یه. ئنجا پیغه مبه ر ﷺ دوا ی ئه وه ی سیحره که ی لێکراوه فهرمووی: ئه ی عایشه، ئایا ده زانیت، که خوا ئه وه ی ده مو یست بۆی پروون کردمه وه.. ئه وه بوو کاتیك دوو پیاو هاتنه لام و یه کێکیان له لای سه رمه وه دانیشته و ئه ی تریشیان له لای هه ردوو قاچمه وه، جا ئه وه ی که له لای سه رمه وه دانیشتبوو به ی تریانی گوت (ئه م کابرایه چییه تی؟) ئه ویش گوتی: (سیحری لێکراوه)، پرسی: (کێ سیحری لێ کردوه؟)، گوتی: (لێیدی کور ی اعصم)، که پیاویکه له هۆزی (بنی زریق) ی هاو په یانی جووله که کان و، که سیکی دووروو (منافق) بووه. ئنجا لێی پرس ی (له چیدا سیحری لێ کردوه؟) گوتی: (له شانیه ک و چهند تاله قژیکی وه رویو داهێنراودا)، پاشان لێی پرس ی: (ئه وه له کوێ یه؟) پێی گوت: (له نیو تویکله ته نکه که ی خورما یه کی نێردا و له ژێر به رد یکی ده رکه وتوو ی سه روو بیره که دا له بیری ذروان).

ئنجا عایشه ده لێت: پیغه مبه ریش ﷺ چووته سه ر بیره که و ده رییه ئاوه و، فهرمووی: ئه و بیره ی، که پیشانم درا ئاوه که ی وه ک ئاوی ده رچوو ی خه نه وابوو، خورما که شی وه ک سه ری شه ی تانه کان.. پاشان فهرمووی: له وێ ده ره یێنرا.. هه روه ها (عایشه) گوتوو یه تی: لێم پرس ی: ئایا هیچ چاره سه ریکت بۆ خۆ پارێزی له و دیار ده یه به کار نه هینا؟ ئه ویش فهرمووی: نه خێر، چونکه من خوا شیفا ی پێ دام، چه زیش ناکه م ئه م باسه له لای خه لکی بخروشینم و تووشی خراپه بن پێوه ی" (۱).

(ابن حجر) به در یژی له سه ر ئه م دوو فهرمووده یه ی پێشو و رژیشتوو و شیکردونه ته وه، ئیمه ش لێره دا و اتا و شیکاری هه ندیک وشه و رسته ی نیو ئه و دوو فهرمووده یه له و سه رچاوه یه وه دیاری ده که ین:

(۱) صحیح البخاری (۷۶) کتاب الطب (۴۹) باب: هل یستخرج السحر؟ حدیث (۵۷۶۵).

-وتهکە ی (عائیشە) دەربارە ی سحرکردنە که له پیڤه مبهری خوا (ﷺ) که ئەو سحره به شیویهک بووه کاتیکی خێزانی دهیینی نهدهچوو به لایدا ئەمه تهنه له دهرووی خهیاڵاندن و ههسته وهرییه وه بووه. لهم پروه وه قازی (عیاض) ئەمە ی کردۆته به لگه له سه ر ئەوه ی که (سیحره که تهنه کاری کردۆته سه ر جهسته و ئەندامه دیاره کانی جهسته ی، نه ک له سه ر بیرو هۆش و بیرو باوه ری) (۱).

سیحرکردنیش له پیڤه مبهری خوا (ﷺ) پیڤه وانە ی ئەو حاله ته پارێزراوی یه نه بووه که دوور بووه له شه ر و خراپه ی شه یتانه کان و لییان پارێزراو بووه. وه ک (ابن حجر) گوته یه تی: "پارێزراوی پیڤه مبه ر (ﷺ) له شه یتانه کان، هۆ ی قه دهغه کردنی خواستی ئەو شه یتانه نه بووه له مه سه له ی فیل لئێ کردنیان دا، ئەو ئاسه واره ش که له سیحره که وه به سه ریدا هاتوه که م و کوپییه کی له سه ر ئەرکی گه یاندنی په یامه که ی بۆ دروست نه کردوه، به لکو ئەوه له چوارچیوه ی ئەو حاله ته دایه که هه مو نه خۆشییه کی تری به سه ردا هاتبیت وه ک لاوازییه که له ئاخاوتندا، یان بێ توانایی یه کی کاتی له ئەنجامدانی هه ندیک کردادا، یاخود په یدا بوونی خه یال و دا لگه یه کی کاتی که به رده و امیی پیوه دیار نه بووه، به لکو هه ر زو و په یوه ته وه و، ئیدی خواش فروفیلێ شه یتانه کانی پووجه ل کردۆته وه" (۲).

-وته ی یه کیکی له و دوو فریشته (له و دوو پیاوه) ی یه کیکیان دەربارە ی پیڤه مبه ر (ﷺ) گوته ی: (انه مطبوب / ئەمه سیحری لئێ کراوه) له عه ره ییدا به مانای (انه مسحور) دیت، چونکه له بواری گه شبینییه وه به وشه ی (طب) گوزارشتیان له (سیحر) کردوه، وه ک چۆن بۆ که سیکی مارانگاز (لدیغ) زاراوه ی ساغ (سلیم) یان به کاره یناوه.

-وته ی یه کیکی تریشیان، که (ئەوه ی سیحره که ی لئێ کردوه - لیدی کوری

(۱) فتح الباری / ۱۰ : ۲۲۷.

(۲) هه مان سه رچاوه ی پیشوو / ۱۰ : ۲۲۸.

أعصم-ه) له شیوه گێڕانهوه (رپوایه ته که ی (مسلم) دا وا هاتوووه که "جووله که یهك له جووله که کانی هۆزی (بهنی زریق) که (لبیدی کورپی اعصم)ه، سیحری له پیغه مبه ر کردوه"^(۱). (واقدی) یش پروونی کردۆتهوه، که ئهم سیحر کردنه له راستیدا پرووی داوه و کاتێک پیغه مبه ر ﷺ له حوده ییبه وه گهراوه ته وه له مانگی (حرم) ی سائی حه وته می کۆچیدا، له و کاته دا سه رانی جووله که چوونه ته لای (لبیدی کورپی اعصم)، که هاوپه یانێکی نیو (بهنی زریق) به ووه و جووله که یه کی سیحر بازیش بووه و داوایان لێ کردوه، سیحرێکی وه ها له پیغه مبه ری خوا ﷺ بکات، که کاری لێ بکات و له پاداشتی ئه مه شدا سێ دیناری به پارهی ئه و سه رده مه پێ بدهن"^(۲).

له و کاته دا خوشکه که ی (لبید) یش گوتوو یه تی: ئه گه ر ئه و پیغه مبه رێک بێت ئه و خوا له و کاره ئاگاداری ده کات، ده نا سیحه ره که هینده ی بێ ئاگا ده کات، تا ئه و پاده یه ی عه قلیشی ده بات"^(۳). ئه و شانه یه ش (المشط) که (لبیدی کورپی اعصم) له سیحه ره که دا به کاری هیناوه (ئه و ئامێره ناسراوه یه که قژی سه رو ریشی پێ داده یینریت"^(۴).

وشه ی (مشاطة) ش ئه و قژه که مه وه ریوه یه که به شانه که وه ده لکیت له کاتی سه رو ریش دا هیناندا. هه روه ها (جف طلعة ذکر) یش که کابرای سیحر باز شانه و قژه وه ریوه که ی تیا دا دا ناوه، توێکلی ناسکی ئه و خورما به رگرتوو یه، که به (طلع) ناسراوه و بۆ مێینه و نێرینه که شی به کار ده یینریت) (واته ئه و ناوه یان پێ ده گوتریت).

(۱) هه مان سه رچاوه ی پێشو و / ۱۰ : ۲۲۶

(۲) فتح الباری / ۱۰ : ۲۲۷

(۳) هه مان سه رچاوه / ۱۰ : ۲۲۹

(۴) هه مان سه رچاوه / ۱۰ : ۲۳۴

کابرای سیهربازیش (واته-لبید) شانە و قژە وەرپوهکە ی سەر دانەکانی ئەو شانەییە ی بەو توێکڵە خورمایە پێچاوە و لەژێر بەردەکە ی نیو بیرەکەدا، کە بە (رعوفە) ناوبراوە، دایناوە، (رعوفە)ش یان (راعوفە) بە بەردێک دەگوتریت کە لە سەرەوێ ی بێردا دانراوە و بە کەس هەلناکێشیت، واتە بە لیواری سەرەوێ ی بێردا دادەگوتریت و ئەو کەسە ی کە دەیهوێت ئاو لە بێردا دەربینییت پای دەخاتە سەر و لەسەری دەوستیت، پێدەچیت بەردی لەم جوۆرە لە بەشی خوارەوێ ی بیریشدا دابنریت^(۱).

- بیری (ذروان)یش، هەر بیرەکە ی تیرە ی (بنو زریق) بوو.

-وتە ی (عائیشە)ش کە بە پیغەمبەر ی گوتوو: (ألا تنشّرت) ئایا هیچ چارەسەریکت نەگرته بەرو؟ پاشان وەلامەکە ی پیغەمبەریش ﷺ کە فەرموو یەتی: ((إِنَّ اللَّهَ قَدْ شَفَانِي)) بێگومان خوا هەر خۆ ی چارە ی کردم و چاک ی کردمەو. سەبارەت بە مانای (ألا تنشّرت) کە لە چاوی (نُشْرَة) بە (ضَمَة) ی سەر پیتی (نونهکە ی) مانای جوۆرە چارەسەریکەو، بۆ چاکردنەوێ ی هەرکەسێک بە کاردیت، گەر وادیار بیت، کە سیهری لیکراوە و هەر بەم رێگە چارە یەش کارایی و شوێنەواری سیهرەکە لەسەر سیهر لیکراو نەهیژیت. تەنھا کەسیکیش توانای بەکارهێنانی ئەو رێگە چارە یە ی هەیه، کە خۆشی لە سیهر بزانی و شارەزایی لەسەر هەبیت^(۲).

ئیمامی (بیهقی)یش لە کتێبی (دلائل النبوة) دا باسیکی زیاتری لە پیاویەتی ئەم بەسەرھاتە گیراوە تەو کە: "پیغەمبەر ﷺ پیاویکی بۆ ئاو بیرەکە ی (ذروان) ناردو، پیاوەکەش بۆ بیرەکە چۆتە خوارەو و توێکلی خورما بەردارەکە ی لەژێر بەردە داگوتراوەکە ی سەر لیواری بیرەکە دەرھێناوە و دەبینیت، کە شانەکە ی پیغەمبەر ی خوا ﷺ چەند تالێکی وەریوی مووی سەریشی لەسەر دانەکانی

^۱ هەمان سەرچاوە / ۱۰: ۲۳۳

^۲ هەمان سەرچاوە / ۱۰: ۲۳۳

شانه که هه‌بووه، هه‌روه‌ها په‌یکه‌ریکی له مۆم دروستکراوی پیغه‌مبه‌رو چه‌ند ده‌رزیه‌کی چه‌قیئراو ته‌نافیکی که‌وام که له یازده گری پیکه‌تووه.

(جیریل)ی فریشته‌ی خواش (سلاوی خوای لی بیئت) هه‌ردوو سووره‌تی (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ) و (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ) ی له‌لایه‌ن خواوه بۆ هیناوه و پێی فەرمووه: ((ئه‌ی محمد، بلی قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ)) که وای خویندوووه گری‌یه‌کیان کراوه‌ته‌وه، به‌رسته‌ی (مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ) یش گری‌یه‌کی تر کراوه‌ته‌وه، تاکو له‌و سووره‌ته‌ بۆته‌وه، پاشان پێی فەرمووه: بلی (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ)، جا که‌وای وتوه که ئه‌وه‌ی خویندوووه، گری‌یه‌ک کراوه‌ته‌وه، تاکو له‌ هه‌موو سووره‌ته‌که بۆته‌وه و ئیدی به‌ خویندنی هه‌موو ئایه‌ته‌کانی ئه‌و سووره‌ته‌ش هه‌موو گری‌یه‌کان کراونه‌ته‌وه. هه‌ر ده‌رزێ یه‌کیشی لابرديئت ئازاریکی که‌می بووه و دواتر هه‌ستی به‌ خۆشی و هه‌سانه‌وه‌یه‌ک کردوه.

ئهنجا پێی گوتراوه: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، بۆچی کابرای جووله‌که‌شت نه‌کوشت؟ فەرمووی: خوا منی له‌وه پاراست و چاکی کردم‌ه‌وه، به‌لام له‌دوای ئه‌مه‌وه سزای توند‌تر و سه‌خت‌تر بۆ ئه‌و جوړه‌که‌سانه‌هیه^(۱).

له‌وانه‌شه‌ هه‌ندیک که‌س ڕووداوی سی‌حرکردن له پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌دوور بزانه‌و وای دانین ئه‌مه‌ پیچه‌وانه‌ی حاله‌تی پارێزراوی پیغه‌مبه‌ره‌و دا‌کوکی لی‌کرانیه‌تی له‌ شه‌یتان. به‌لام هه‌یج پاساوێک بۆ ئه‌م بۆ‌چوونی به‌دوور‌گرتنه‌ی له‌ ئارادا نیه، به‌ تایبه‌تیش دوا‌ی ئه‌وه‌ی ڕووداوه، که له‌ هه‌موو کتێبه‌کانی فەرمووده‌دا سه‌لمێنراوه. بۆ نمونه له‌ نیوان (بخاری و مسلم)دا به‌ (متفق علیه) داده‌نریت، هه‌روه‌ها له‌ هه‌موو کتێبه‌کانی تری فەرمووده‌و ژياننامه‌و ته‌فسیریشدا دیاری کراوه.

(۱) دلائل النبوة للبيهقي / ۷: ۹۴، هه‌روه‌ها ڕوانه‌ فتح الباری / ۱۰: ۲۳۰.

سه بارهت به گونجاندنى پروداوه كهش له گهډ پاريزراوى (عصمه) ى پيغه مبهريشدا
 ليږدا تنهها وتهيه كي ئيمام (مازرى) ديارى ده كه م كه ئيمامى (نووى) له
 شه رحيدا بو (صحيحى امام مسلم) هينا ويتهيه وه، له م پرووه (مازرى)
 گوتوويه تى: "هه نديك كهس له بيدعه كاران به هويه كي تره وه نكوئييان له م
 پروداوه و فرموده ده كه ى كردووه، ئه ويش به و ئيدعايه ى، كه له (پله ى
 پيغه مبهريتي كه م ده كاته وه و گومانى له سهر دروست ده كات و، به شياودانانى
 نه گه رى سيحر كردن له پيغه مبهري خوا ﷺ متمانه به شهرع ناهيلايت)، ئه م
 ئيدعايه ى ئه و بيدعت كارانهش پوچ و به تاله، چونكه به لگه جيگير و
 سه لميتر اوه كان له سهر راستى و دروستى پروداوه كه و له سهر عيصمه ت و پاريزراوى
 پيغه مبهريش ﷺ هيه، به تايبه تى له ئه ركى گهياندى پهيام و بانگه وازدا،
 موعجيره ش له سهر ئه مه شايه ته. ئيدى هينانه وه ى هر به لگه يه كي لابه لاو
 پيچه وانه ى ئه م به لگانه كاريكى نه شياو و پوچه له. سه بارهت به هه نديك مه سه له و
 كاروبارى دنياش، كه به نديكى رۆشنى له سهر نه هاتييت و، كه جى ى بايه خ
 نه بووييت و زياتر به سهر حاله تى تايبه تى مرؤفه كاندا هاتييت، ئه وه ييگومان دوور
 نيه هه نديك مه سه له ى ئاوا چوويته بازنه ى نه نديشه و خه يالييه وه، وه ك ئه وه ى
 گوترا بوو گوايه له كاتى سيحره كه دا، ئه وه له خه يالى پيغه مبهردا ﷺ دروست
 بوو بوو، كه وه ختيك ده چيته لاي هاوسه رانى، پي يان ناگات، به لام ئه م جوړه
 خه يال و حاله ته خه يالييانه تنهها له كاتى خه وتندا تووشى مرؤف ده ييت. واته
 واقيعى نيه و، له كاتى بيداريدا حاله تى ئاوا دروست ناييت، كه كاتيک پياو ده چيته
 لاي هاوسه ره كه ى، پي ى نه گات و ليى نه كه وييت.

گوتراو يشه ئه و حاله ته ى وه ها ده خه يالا ند، كه ئه و كارى چوونه لاي هاوسه رى
 نه نجام داوه و، به لام له راستيشدا وانه بووه و برپا و بچوونيشى له سهر راستى
 نه نديشه و خه يالا ندنى نه بووه، ئيدى ئه م برپا و بچوونانه ى له سهر بارى راستى و
 راست نه پيكانى بووه.

دادوهر (عیاض) گوتویهتی: "ریوایهت و شیوه گێڕانهوه هه‌مه‌جۆره‌کانی ئهم فەرموودهیه ئه‌وه‌ پوون ده‌کهنه‌وه، که سحره‌که‌ ته‌نها جه‌سته‌ و ئه‌نجامه‌ دياره‌کانی جه‌سته‌ی داگرتوه، نه‌ک عه‌قل و دڵ و بیروباوه‌ری. مانای (حتى یظن أنه يأتي أهله ولا يأتيهن) که هه‌والی (یخيل اليه) ش ده‌گێڕێته‌وه، واته‌ ته‌نانه‌ت کاتی‌ک وای بۆ ده‌جوو، که ده‌چێته‌ لای هاوسه‌ری، به‌لام لییشی نه‌ده‌که‌وت، که ئه‌مه‌ش هه‌والی (یخيل اليه/ وای بۆ ده‌خه‌یالاند) ده‌یگێڕێته‌وه، به‌مانای ئه‌وه‌ی له‌ چوست و چالاکیی خۆی ده‌رده‌خست و نه‌ریتی خۆی بۆ توانا له‌سه‌ر هاوسه‌رانی پێش ده‌خست، ئه‌گه‌ر لییان زیك ببوايه‌ته‌وه، ئه‌وا به‌ کارایی سحر راده‌گیرا و نه‌ده‌چوو له‌یان و ئه‌و کاره‌ی بۆ ئه‌نجام نه‌ده‌درا، وه‌ک چۆن که‌سیکی سحر لێ‌کراو کاری تی‌ده‌کرێت. هه‌موو ئه‌وه‌ی له‌و ریوايه‌تانه‌شدا هاتوه‌ له‌مه‌ر ئه‌وه‌ی که پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ ئه‌نجامی سحره‌که‌دا کاریکی له‌ خه‌یالی خۆیدا ئه‌نجام دا‌ییت، به‌لام له‌ راستیدا ئه‌نجامی نه‌دا‌ییت، یان له‌مه‌ر هه‌ر حاله‌تیکی تری هاوشیوه‌ی ئه‌وه، ته‌نها له‌ بواری خه‌یالاندنی چاودا بووه، نه‌ک له‌ بواری که‌م‌و‌کوورپیه‌کی وادا، که په‌لی بۆ هۆش و عه‌قڵی هاو‌شیت‌ییت. دياره‌ له‌مه‌شدا هه‌یچ گومان و ته‌م‌وم‌ژیک له‌سه‌ر ئه‌و په‌يامه‌ پاکه‌ی نه‌ه‌و، که‌سانی گومراش ناتوانن تیرو‌توانجی لێ‌بدن" (۱).

(۱) شرح النووي علی صحیح مسلم / ۱۴ : ۱۷۴-۱۷۵.

سیحری رهوا ((إِنْ مِنْ الْبَيَانِ لَسِحْرًا))

زانیمان سیحر به هه‌رکارێک ده‌گوتریت، که به هیواشی و به وردی، له ده‌روازه‌یه‌کی په‌نهانییه‌وه شه‌نجام بدریت و کار له خه‌لکی بکات. لی‌ره‌شدا ته‌نها دوو جو‌ر سیحر دیاری ده‌که‌ین:

یه‌که‌میان: جو‌ریکی نابه‌جی و بی‌زراو و پو‌چه‌له‌و، ئایینی ئیسلام دژایه‌تی ده‌کات و په‌تی ده‌کاته‌وه و لێکی هه‌له‌وه‌شیتیت. زۆربه‌ی سیحری ساحیران و کرداره‌ سیحریازیه‌کانیان له‌م جو‌ره‌یه‌.

دووه‌میان: جو‌ریکی به‌جی‌یه‌و ویستراو و په‌سندکراوه، واته (په‌وایه‌).

لی‌ره‌شدا قسه‌و باسی ئیمه‌ له‌سه‌ر جو‌ری دووه‌میان (که په‌وایه‌).

(بخاری) له (عبدالله کوری عمر) وه -خوا لی‌یان رازی بێ- گێ‌راویتییه‌وه که دوو پیاو له‌ که‌رتی رۆژه‌له‌اته‌وه هاتبوون و تاریان ده‌داو، خه‌لکیش به‌ وتارو په‌وانبیژی یه‌که‌یان سه‌رسام ببووم. له‌وباره‌یه‌وه پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی: ((إِنْ بَعْضُ الْبَيَانِ لَسِحْرٌ))^(۱). واته به‌راستی له‌ ده‌رب‌رین و په‌وانبیژیدا سیحرو سه‌رنج راکیشانی‌ک هیه، یاخود به‌راستی له‌ هه‌ندێک شی‌وه‌ی په‌وانبیژیدا سیحرو سه‌رنج راکیشانی‌ک هیه.. ئه‌م به‌سه‌رهاته‌ش واته ئه‌و دوو پیاوه وتاری‌ژهی، که له‌ که‌رتی رۆژه‌له‌اته‌وه هاتوون و که (بخاری) به‌ کورتی باسی کردوه، نو‌وسه‌رانی ژیا‌ننامه (سیره) به‌دریژی باسیان کردوه، لی‌ره‌شدا ئه‌م به‌سه‌رهاته به‌ در‌یژی به‌ شی‌وه‌گێ‌رانه‌وه (روایه‌ی ئیمامی (به‌یه‌قی) له (دلائل النبوة) وه، دیاری ده‌که‌ین.

"عن عبدالله بن عباس، رضي الله عنهما، قال: جلس الى رسول الله ﷺ قيس بن عاصم، والزبرقان بن بدر، وعمرو بن الأهم، والتميميون، ففخر الزبرقان، فقال:

(۱) صحيح البخاري (۷۶) كتاب الطب (۵۱) -ان من البيان لسحراً- حديث ۵۷۶۷.

یا رسول الله، أنا سید تقیم والمطاع فیهم، والمجاب، أمنعهم من الظلم، وأخذ لهم بحقوقهم، وهذا یعلم ذلك (یعنی عمرو بن الأَهمتم). فقال عمرو بن الأَهمتم: إنه لشدید العارضة، مانع لجانبه، مطاع في أذنيه.. فقال الزبرقان بن بدر: والله یا رسول الله، لقم علم مني غير ما قال، وما منعه أن يتكلم الا الحسد.. فقال عمرو بن الأَهمتم: أنا أحسدك، فوالله إنك لثیم الحال، حدیث المال، أحق الولد، مضیع في العشیرو.. والله یا رسول الله، لقد صدقت فيما قلت أولاً، وما كذبت فيما قلت آخراً، ولكنی رجل إذا رضیت قلت أحسن ما علمت، وإذا غضبت قلت أقبح ما وجت، ولقد صدقت في الأولى والأخرى جميعاً.. فقال النبی ﷺ: إن من البیان لسحراً^(۱)..

واته: له (عبدالله كوری عباس)هوه -خوایان پازی بیټ-، گێڕاویه تییهوه، كه گوتویهتی: سێ كهس له هۆزی ته میم كه (قهیس كوری عاسیم) و (زهبره قان كوری بهدر) و (عهمری كوری ئههتیم) بوون، هاتن بۆ لای پیغه مبهەر ﷺ و له خزمهتیدا دانیشتن. (زهبره قان) دهستی به ئاخاوتن كردو شانازی به خۆیهوه كردو گوتی: ئهی پیغه مبهیری خوا، من گهورهی هۆزی ته میم و فهرمانرهبوای گوێرپایه لی كراون له نیویانداو، به دههم داواكاریه كانیانهوه دیم، رێی سته مكردنیان لێ دهگرمو، مافه كانیان بۆ دابین دهكهم، ئهم پیاوهش- كه مهبهستی عهمری كوری ئههتیم بوو- ئاگاداری ئهم حاله تهیه.. (عهمری كوری ئههتیم) یش گوتی: ئهم پیاوه -واته زهبره قان- زۆر به زهبروزهنگ و تا قهته، ئهو كه سهی دێته ژێر دالدهی ئهو پارێزگاری لێ دهكات، له ناو كوێرو مه جلیسی خۆی گوێی بۆ ده گیرئ،.. جارێکی دی (زهبره قان) كهوتهوه ئاخاوتن و گوتی: وه للاهی ئهی پیغه مبهیری خوا، ئهو بینگومان به پیچه وانهی وته كانییهوه له حالی من ده زانیټ، هیچ شتی كیش رێی وتنی باری راستییی حالی منی لێ نهگرتوه ته نها حه سوودی نه بیټ.. دوباره (عهمری كوری ئههتیم) یش وه لامی دایه وهو پێی گوت: ئایا من حه سودیت پێ ده بهم؟ ده سا به خوا

(۱) دلائل النبوة للبيهقي / ۵: ۳۱۶-۳۱۷) ههروهها بروانه (فتح الباري / ۱۰: ۲۳۷.

توله جه مسهرې خالوانته وه به دكارو قين له دلې و، تازه به تازه ش ده لڼه مه ند بو ویت و، مال و مندا لیکې گېڅو گه مژده هیه و، له هوزه که شدا ویل و سهرگره دانیت. وه لا نهی پیغه مبهري خوا، به پاستی من یه که م جار دهر باره ی نه م پیاوه راستم گوتوه، له دوايشدا دروم له سهر نه گوتوه. به لام من پیاویکم کاتیک هیمن و په زامه ند م باشترین قسه له سهر نه وه ی زانیومه دهیکم، له کاتیک شدا تووړه و زویر دهیم، دزیو ترین وته ی سهر نه نشته له سهر نه وه ی دیومه به دیم کرده، ده لیم.. نجا پیغه مبه ریش ﷺ دهر باره ی شیوازی ناخوتنی نه و دوو پیاوه فرموی: بیگومان له په وان بیژیدا سیحرو سهرنج پراکشانیک هیه."

نیما می (خطابی) دهر باره ی مبه ست له په وان بیژي و جوانی دهر برین، له م فرموده ده دا گوتویه تی: "دوو جوړه په وان بیژي هیه.

یه که میان نه وه یه که به هر شیوازیک بیت، مبه سته که ی پی روون بکریته وه. دوو میشیان نه وه یه که دارپژراو و هوزراوه ته وه و بیسه ران پی سهر سام و خوشحال دهن، دلان بوی به کیش ده کړیت. هر نه مه شه که کاتیک دل پاده کی شیت و، دهر وون داگیر ده کات، له سیحرو ده چیت، تا وای لی دیت شته کان له سهر باری راسته قینه ی خویان ده گورپین و، له روکارو ناراسته ی خویان لایان ده دات. نیدی له بهر چاوی بینهر له جیگه یه کی دی و له چه شنیکی دیدا دهر ده که ویت.

جا نه گهر به لای حقد ا بوو، نه و استایشی ده کړیت و، نه گهر به لای ناحه قیشدا بایدا، نه و سهر نه نشته ده کړیت. بویه هندی که له زانایان نه م فرموده ده ی دوايیان ((إِنَّ مِنَ الْبَيَانِ لَسِحْرًا)) له سهر باری حقه و ستایشکراویتییه که ی داناوه که هاندهری جوانکردنی گفتار و پازاندنه وه ی برکه و ده ستواژه کان ده دات" (۱).

به لām ئیمامی (ابن بطلال)، که ئیمامی (ابن حجر) وتهیه کی ئهوی دهبارهی شیکردنهوهی ئهم فهرمودهیه هیناوه، که لهوه دا گوتوو یهتی: "ئهم فهرمودهیه بهشیوهیه کی تهواو سهزره نشتی پهوانبێژی ناکات، ستایشی هه موو جوړیکیشی ناکات، به لکو سهزره نشتی هه ندیکیان، ستایشی هه ندیکێ تریشانی به ئامرازی (من) دهکات، که (من) بۆ جیاکاری و هیندکارییه، له فهرموده که شدا به (من) البیان/ هه ندیک له پهوانبێژی هاتوه. ئیدی چۆن سهزره نشتی پهوانبێژی بکریت، له کاتیکدا خوا -وهک شتیکی چاک- به عه بده کانی خۆی به خشیوه فهرموده یهتی: ﴿حَلَقَ الْإِنْسَانَ ۚ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ۖ﴾ الرحمن، واته: خوا ئاده میزادی دروست (خلق) کردوه، فیری پهوانبێژی وتهی جوانی کردوه".

جا (ابن حجر) تیشکی خستۆته سه ر ئهم وتهیه ی (ابن بطلال) و گوتوو یه تی: "زانایان یه کدهنگن له سه ر ستایش کردن و به باش دانانی (برگه و دهسته واژه ی زیاده له مانادا، که به مه بهستی سوودگه یانندن گوترا بیّت)، که له شوینی وتاردان و به پهی پێویستی جیگه که به کاره ی نرابیّت. بۆیه بێگومان زیاده پۆیی له هه موو شتیکی بێزراوه، باشترین شیواز له گشت کاریکیدا میانگیریه" (۱).

"إِنَّمَا مَخْنُ فَتْنَةٌ"

ئهو دوو فریشتهیه چییان به خه‌لکی بابل ده‌گوت کاتیک فی‌ری سی‌حریان ده‌کردن؟ پێیان ده‌گوتن: ((إِنَّمَا مَخْنُ فَتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ)) ئهم کاری فی‌رکردنی سی‌هره‌مان بۆ تاقیکردنه‌وه‌یه، له‌به‌ر ئه‌وه تو خۆت پێ‌کافر مه‌که. له‌مه‌دا پرپاری خوا وابوو، که ئهم دوو فریشته‌یه‌ی ناردۆته خواره‌وه بۆ تاقیکردنه‌وه‌وه هه‌لسه‌نگاندنی خه‌لکی بابل له‌ پرووی بی‌روبا‌وه‌ریان‌ه‌وه. ئهرکی ئهم دوو فریشته‌یه‌ش تاقیکردنه‌وه‌ی خه‌لکه‌که‌ بووه. بۆیه کاری فی‌رکردنی سی‌هر کردنه‌که‌شیان هه‌ر بۆ تاقیکردنه‌وه‌ی ئهو خه‌لکه‌که‌ بووه.

له‌م نایه‌ته‌دا وشه‌ی (فتنه) به‌ عه‌ره‌بی ماناکانی: (ابتلاء) و (امتحان) و (اختبار) یش ده‌گه‌یه‌نی‌ت، که هه‌مویان به‌ کوردی هاوواتای وشه‌کانی تاقیکردنه‌وه‌وه هه‌لسه‌نگاندن و کێشانی وزه‌و توانا ده‌بن، وه‌ک چۆن (مووسا)ش -سلاوی لی‌بی‌ت- به‌ خ‌وای په‌روه‌ردگاری گوت‌بوو: ﴿... قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَلَوْلِيَّ أَتَّهْلِكُنَا إِنَّمَا فَعَلْنَا السُّفْهَاءَ إِن هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ أَتَ وَلَيْنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿١٥٥﴾ الْأَعْرَافِ﴾، واته: ئه‌ی خ‌وای په‌روه‌ردگارم، ئه‌گه‌ر پێشتر خواستت له‌سه‌ر بوايه ئه‌وان و منیشت له‌ناو ده‌برد، جا ئایا ئی‌مه به‌وه له‌ناو ده‌به‌یت، که گه‌مژه‌و نه‌فامه‌کا‌مان کردوویانه، ئه‌مه‌ش ته‌نها تاقی کردنه‌وه‌یه‌کی خۆته، که ئه‌گه‌ر بته‌وێت هه‌رکه‌سی‌کی پێ‌گومرا ده‌که‌یت‌و، گه‌ر خواستیش‌ت وای‌ت هه‌رکه‌سی‌کی پێ‌رینمایی ده‌که‌یت و پێ‌ی راس‌تی پێ‌نیشان ده‌ده‌یت..

به‌مانای ئه‌وه‌ش تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی خۆته. ئاکامی ئهم تاقیکردنه‌وه‌وه

هه‌ڵسه‌نگاندن و ئیمتحنانه‌ش هه‌مه‌جۆره و لێك جودایه، بۆ نمونه خه‌لكی وا هه‌یه له ئاكامی ئهم تاقیكردنه‌وه‌یه‌دا گومرا ده‌بی‌ت و ده‌رناچی‌ت و (راسب) ده‌بی‌ت، خه‌لكی واش هه‌یه كه پرسی راستی پێ وهرده‌گری‌ت و، باوه‌ری پێ زیاتر ده‌بی‌ت و له تاقیكردنه‌وه‌كه‌شدا ده‌رده‌چی‌ت و ناجح ده‌بی‌ت.

(هارووت و مارووت) یش هۆیه‌کی تاقیكردنه‌وه بوون بۆ بابلییه‌كان و فی‌ری سی‌حر کردنی‌شیان هه‌ر تاقیكردنه‌وه‌یه‌ك بووه بۆیان.

بێگومان ئهو دوو فریشته‌یه‌ و یستوو یانه بابلییه‌كان له سی‌حربازی و جادوگه‌ری وریا بکه‌نه‌وه و کاتی‌ك فی‌ری سی‌حری‌شیان کردوون ته‌نها بۆ ئه‌وه‌ی حه‌قیقه‌تی سی‌حریان بۆ ده‌رده‌خن و کرۆک و سروشتی سی‌حری‌شیان پێ بناسی‌ن. به‌لام خۆ ئه‌گه‌ر ئهو خه‌لكه‌ی بابلیش له به‌رامبه‌ر ته‌وژمی ته‌فره‌ده‌رانه‌ی سی‌حرو، له‌به‌رده‌م کاری سی‌حربازی و کارپێ‌کردنی‌شدا خۆراگر نه‌بووین و زیانیان له خه‌لكی تر پێ‌گه‌یانده‌بی‌ت، ئه‌وه مانای وایه له تاقیكردنه‌وه‌دا ده‌رنه‌چوون. هه‌روه‌ها ئهم دوو فریشته‌یه‌، كه هۆی تاقیكردنه‌وه بوون و خه‌لكی‌شیان له سی‌حرو بێ‌باوه‌ری و كه‌وتنه نی‌و كفه‌روه ناگادار کردۆته‌وه، كه‌چی خه‌لكی به‌باش مامه‌ڵه‌یان له‌گه‌ڵ تاقیكردنه‌وه‌دا نه‌کردوه‌و، هه‌ر بۆیه‌ش تیایدا ده‌رنه‌چوون و کاری سی‌حربازیان ته‌نجام داوه و بێ‌باوه‌رو كافر بوون.

مامۆستای پێشه‌وا (سید قطب) گوتویه‌تی: "له می‌ژووی مرۆفایه‌تی‌دا چه‌ندین به‌لگه‌و نمونه له‌سه‌ر حاڵه‌تی تاقیكردنه‌وه‌كان تی‌په‌ربوون و هاوشی‌وه‌ی ئهو حاڵه‌ته‌ی نی‌و ئهم چیرۆكه‌ بوون و له هه‌ر قۆناغی‌ك له قۆناغه‌كانی ژيان‌ی مرۆفایه‌تی‌شدا هه‌مان دۆخ دووباره‌ بۆته‌وه. خۆ ئه‌گه‌ر تاقیكردنه‌وه‌یه‌کی‌ش له وێنه‌ی دوو فریشته‌، یان له وێنه‌ی دوو پیاوی به‌رپرسی وه‌ك فریشته‌كاندا په‌یدا‌بووی‌ت، ئه‌وا ئه‌مه به‌ به‌راورد له‌گه‌ڵ سه‌رحه‌م وێنه‌و نمونه‌كانی ئهو تاقیكردنه‌وه قورسو و نااسایی یانه‌ی كه مرۆفایه‌تی پێ‌یاندا تی‌په‌ری‌وه شتی‌کی نامۆ رێزپه‌ر (شاذ) نه‌بووه له کاتی‌كدا

له تاریکایی یه کانی شه وه زه نگدا کشاوه و پێی هه لگرتوه و به دواى تیشکه
رۆشنکهره وه کانی بلیسهی چرای خوا پیدا گهراوه^(۱).

خه لکیش لهم ژيانهى نه مرۆماندا ده کهونه بهر تاقیکردنه وهى خوا که تاقییان
ده کاته وه وه لیان ده سه نگیتیت. به لام ئایا چهند کهس له وه خه لکه ی نه مرۆ
مانای تاقیکردنه وه (الفتنة) له ژياندا ره چاو ده کات؟ نه ی چهند کهس له وان
ده زانیت به چاکى مامه له له گه ل نامراره کانی تاقیکردنه وه وه هویه کانیدا بکات؟
نه ی چهند کهسى تر له وان لهم تاقیکردنه وه یه دا ده رده چیت و ده بیته یه کیک له
سه رکه وتوو؟

له مباریه وه خواى په ره ردگار فه رموویه تی: ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ
اَيْتُكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا...﴾ (۲) الملك، واته: هه ر خوا خۆى حاله ته کانی مردن و ژيانى
خولقاندوه تاكو تاقیتان بکاته وه که کامتان کردوه ی چاکتره.

هه روه ها فه رموویه تی: ﴿... وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً اَتَصْبِرُونَ
وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا﴾ (۳) الفرقان، واته: ئیمه هه ندیک که سمان له خۆتان کردۆته
هو ی تاقی کردنه وه ی هه ندیکى تر تان، جا ئایا ئیوه خۆراگر ده بن له سه ر
تاقیکردنه وه کان، بێگومان خواى په ره ردگار ت بینه رو بینای هه لس و که وتی
به نده کانه.

(۱) في ظلال القرآن- سيد قطب/ ۱: ۹۷-۹۸

پیاوو ئافرەت" ھەریەکیان ھاوسەری یەکترن

قورئانی پێرۆز ھەقیقەتی ھەندیک جۆری سیحری سەلماندووە و ئاماژەی بۆ توانای سیحرباز کردووە لەو پرۆووە کە نیتوانی مەژۆو ھاوسەرەکی تێک دەدات. خەلکی بابلیش سەرپێچیان لە ئامۆژگارییەکی (ھاووت و مارووت) کردووە لەسەر پیشەی سیحربازی و کاری کردنی بەردەوام بوون و لە بواری ئازاردان و زیان گەیاندندا بە کاریان دەھێنا و ئێن و مێردیان پێ لە یەکتەر زیو جیا دەکرده.

وہك خوا فەرموویەتی: ﴿فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ﴾، واتە: ئەو جادووگەرە شتی وایان لێوە فێر دەبوون کە ئێن و مێردیان پێ لە یەکتەر جیا دەکرده.

وشە (المراء) واتە (پیاو)، وشە (المراء) ش واتە (ئافرەت)، (المراء) ش مێینە (المراء). ھەرەھا بۆ پیاو جگە لە (مراء)، (أمرؤ) یش بە کار دێت، بۆ ئافرەتیش جگە لە (مرأة)، (إمرأة) ش بە کار دێت. ئەم وشەیانە (مثنی) ھەبەو، بۆ دوو پیاو دەگوێرێت (هذان إمرءان) وەك بۆ دوو ژنی دەگوێرێت (هاتان امرأتان). بەلام کۆ (جمع) یان نیە، بۆیە بە چەند پیاوێک دەگوێرێت (هؤلاء رجال) لە جیاتی ئەوەی بگوێرێت (هؤلاء امرؤ وصدق). وشە (زوج) یش کە لە ئایەتەکاندا ھاتووە بۆ ھەریە کە لە پیاو و ژنی بە کار دەھێنرێت، تەنانەت بۆ ھەموو شتیکی ھاوتا و ھاوشیوەی پێکەوێکاویش بە کار دێنرێت.

لەم پرۆووە ئیمام (راغب)ی مامۆستا زمانەوانی عەرەبی گوتویەتی: "وشە (زوج) بۆ تاکێ ھەر جۆرە جووتییکی ھاوتای یەکتەر، لە نێو مێ و مەژۆو لە ئازەلانیشت، کە ھاوسەرییەکی یەکتەر بن بە کار دێت، ھەرەھا بۆ ھەر شتیکی دی، کە جووتیان ھەبێت، وەك گۆرەوی و پێلاو و نەعل، پاشان بۆ ھەر شتیکی دی، کە بە شتیکی ھەوێنەیان دژی بێت، خواش فەرموویەتی: ﴿فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ﴾

الذَّكْرَ وَالْأُنْثَى ﴿٣٩﴾ الْقِيَامَةَ ﴿٣٩﴾، واته: خوا له (مهنی) ی باوک و دایک دوو جووت نیرو
مئی دروست کردوه.. ههروهها خوا فهرموویهتی: ﴿وَقُلْنَا يَتَّخِذُمْ أَسْكُنَ أَنْتَ
وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ...﴾ ﴿٣٥﴾ البقرة ﴿٣٥﴾، واته: ئه ی ئادهم خۆت و هاوسهره کهت له بهههشتا
نیشته جی بن.

وشه ی (زوجه) ش داتاشراویکی بی بههایه و کۆ (جمع) ه کهشی (زوجات) ه. وه که له
نیوه دێری شیعریکی شاعیریکیشدا هاتوه:

(فبکا بناتی شجوهن و زوجتی)

کۆی وشه ی (زوج) یش (أزواج) ه، ده رباره ی دوانه (مثنی) ه کهشی، خوا
فهرموویهتی: ﴿وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ...﴾ ﴿٤٩﴾ الذاریات ﴿٤٩﴾، واته: له هه موو
شتیکدا جووتیکمان دروست کردوه. ئه مهش به ناگاهیناوهیه، که له مه ر ئه وه ی
هه موو شته کان له ناوه رۆک و رواله تیک و، له مادده و دیمه نیک پیکهاتون و، هیچ
شتیکیش له پیکهاته و دارشتهیه که به ده ر نیه، چونکه له هه بوونیدا دروستکراوتیک
ده خوازیت و هه ر ده بیئت دروستکهریکیشی هه بیئت، له مه شدا هۆشدار ی
به ناگاهینانه وه هه یه له سه ر ئه وه ی، که خوا ی به رزو بی هاوتا، هه رخۆی تاکه و
بی هاوسه رو بی هاوه ل و هاوده مه. فهرماشته که ی خواش (خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ) ئه وه پروون
ده کاته وه، که هه رچی له دنیا دا هه یه جووتیک و هاوسه ریک ی هه یه، ئه مهش له و
پروه وه، که هاوسه ره که ی رکه به ری بیئت، یان وه که خۆی بیئت، یان هاوپیکهاته ی
بیئت، ته نه نه ت گه ر له پروویه کی تره وه له و پیکهاته یه شی جودا بیئت.

له م ئایه ته شدا که خوا هه ردوو جووته که (زوجین) ی دیاری کردوه،
ئاگادار کردنه وهیه که له سه ر ئه وه ی، که سه ره پای ئه وه ی ئه گه ر شتیک دژو رکه به رو
هاوشیوهیه کیشی له به رامبه ردا نه بیئت، به لام له پیکهاته ی خۆیدا له (ناخ و

پوالهت) جودا نیه و ئهم (ناخ و پوالهتەش) هەردوو جووتەكەن^(١).

پیاویش هاوسەری ئافەرەتە، وەك خواش فەرمووێت: ﴿...فَلَا تَعْصُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحَنَّ...﴾ البقرة ﴿٢٣٣﴾، واتە: ئەگەر ژنانتان تەلّاق دابوو گەشتنە کۆتایی عادی (سووری) مانگانەیان، -ئیدی ئیوی کەس و کارو کاربەدەستانی ژن- مەبنە کۆسپ لە رێگەیاندا، ئەگەر ویستیان شوو بە هاوسەرەکانیان (ازواجهن) بکەنەو. هەرەها ژنیش هاوسەری پیاو، وەك خوا لە مەبارەشەو فەرمووێت: ﴿...الَّتِي أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ...﴾ الأحزاب ﴿٦﴾، واتە پیغەمبەر ﷺ لە خودی ئیمانداران نزیکترە لێیان و هاوسەرانیشی دایکانی ئەوان. کەواتە پیاو ئافەت هەریەکیان هاوسەری یەکتر.

هەر لێرەدا سەرغیچی جوان و نایاب لە بەکارهێنانی وشەی هاوسەر (جووت/زوج) بۆ هەریەکیان بەدی دەکریت، سەرغەکەش ئەوێ: بێگومان پیاو بە تەنها خۆی (ناتەواو) و ناییتە قەوارەکی سەرەخۆ، دیارە ئافەرتیش بە تەنها خۆی (ناتەواو) و ناییتە قەوارەکی سەرەخۆ، لەبەر ئەمە هەر دەبێت پێک بگەن و کۆ ببەنەو و رێککەون، تاکو پێکەو ببنە قەوارەکی سەرەخۆ. هەمدیسان هەر لە پیاویدا چەند لایەنیکی هەیە، کە تەنها بە ئافەت پر دەکرینەو، دەنا بەبێ ئەو پیاو هەر بە ناتەواوی دەمیشتەو. لە هەمان کاتدا ئافەرتیش چەند لایەنیکی کەم و کورپی تێدا، کە تەنها پیاو دەتوانێت لەکاتی پێکەو ژیاڵاندا بۆی پر کاتەو. دەنا ئافەرتیش هەر بە ناتەواوی دەمیشتەو. پیاو بۆیە کەم و کورپی ژن پر دەکاتەو، چونکە هاوسەرییەتی. ژنیش بۆیە کەم و کورپی پیاو پر دەکاتەو، چونکە هاوسەرییەتی، ئیدی هەریەکیان هاوسەری ئەوی تریانە.

سیحرباز (ژنو پیاو) لهیهك دهكات

قورناني پېرۆز سهلماندوويه تى، كه سىحرباز توانای لهیهك داپرانى ژنو مېردى ههیه، بۆیهش دهبرارهى خهلكى بابل خوا فرموويه تى: ﴿فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ﴾، لهمهشدا ئاماژهیهك ههیه بۆ ئهوهى، كه ههنديك جوړى سىحر حهقیقهت و کاریگهرييان لهسهر كهسانى دى ههیه، چونكه سىحربازان به سىحرو جادوو (ژنو مېرد) له یهك دهكمن. لهو ئایهتهدا سهرنج بده له بكهس (فاعلى نیو رستهى (یفرقون) كه ئامرازى (واو-ى كۆمهل) واو الجماعه) یه و بۆ سىحربازهكان دهگهړېتتهوه. بكهس (فاعلى) دهكش خۆیه تى كه كردار (فعل) ده كه ئه نجام دهدات، واته: سىحربازهكان توانای لیک داپران و لهیهكتر جیاكردنه وهى نیتوانى ژنو مېردیان ههیه. بېگومان جیاكردنه وهى نیتوان ژنو مېرد و دروستكردنى ناكۆكى و ههرا له نیتوان ژنو مېرد له جیاتى خۆشهویستى و تهبابى، ئهوه په یامىكى بنچینه یى شهیتان و كارى سهربازانیه تى، كاتيك دهیان نیریت بۆ لهخشته بردنى خهلكى و ئاژاوه نانهوه له نیتوانیاندا و لهیهك داپراندىان. تاكه سهربازى پېشكه و توش له نیتو سهربازانى شهیتاندا ئهوه یانه كه ده توانیت نیتوانى ژنو مېرد تيك بدات، ئیدى ئهم كار ههش پلهى بالآ و سهروهى له لای شهیتانه گه و ره و حاقیده كهى خۆى مسۆگهر دهكات. ههرا ئه مه شه كه پېغه مبهرى خوا ﷺ ئاماژهى بۆ كردوه و پرونىكردۆتتهوه. له م پرووه وه فرموده یهك ههیه، كه (مسلم) له (جابرى كورپى عبدالله) وه - خوا لییان رازى بیت - گېراویه تیه وه كه پېغه مبهرى خوا ﷺ تیايدا فرموويه تى: ((إِنَّ إِبْلِيسَ يَضَعُ عَرْشَهُ عَلَى الْمَاءِ ثُمَّ يَبْعَثُ سَرَايَاهُ، فَأَدْنَاهُمْ مِنْهُ مَزَلَّةً أَكْثَرُ مِنْهُمْ فِتْنَةً، يَجِيءُ أَحَدُهُمْ فَيَقُولُ: فَعَلْتُ كَذَا وَكَذَا، فَيَقُولُ مَا صَنَعْتُ شَيْئًا، ثُمَّ يَجِيءُ أَحَدُهُمْ فَيَقُولُ مَا تَرَكْتُهُ حَتَّى فَرَّقْتُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ امْرَأَتِهِ، فَيُذْنِبُ مِنْهُ وَيَقُولُ نِعَمَ أَنْتَ))^(۱).

(۱) مسلم (۵۰) كتاب صفات المنافقين (۱۶) باب تحريش الشيطان. حديث رقم (۲۸۱۳)

واته: ئیبلیس-که سه‌رۆکی شه‌یتانه‌کانه‌- ته‌ختی فه‌رمانداڕێتی خۆی له‌سه‌ر ئاو داده‌نیّتو، ئنجا پۆله‌ سه‌ربازه‌کانی خۆی به‌ملاو لادا بۆ خراپه‌و تێکدان ده‌نیرت. نزیکترینو به‌پزترین سه‌ربازیشیان ئه‌وه‌یه‌ که‌ گه‌وره‌ترین فیتنه‌و ئاژاوه‌ی نابێته‌وه‌، له‌ پاشان یه‌کیکیان دیته‌وه‌ بۆ لای و باسی کاره‌ چه‌په‌له‌کانی خۆی بۆ ده‌گێڕیته‌وه‌و ده‌لێت واو وامکرد، ئیبلیس پێی ده‌لێت: هیچت نه‌کردوه‌ که‌ شایانی باس بیت.. ئینجا یه‌کیکی تریان دیته‌وه‌ بۆ لای و ده‌لێت: چوومه‌ لای که‌سیک و وازم لێ نه‌هینا هه‌تا نێوانی خۆی و ژنه‌که‌یم تێک دا.. ئیبلیس لێی نزیک ده‌بێته‌وه‌و پێی ده‌لێت: باشت‌ترین سه‌ربازم تۆیت.

گوتمان ئهم پسته‌یه‌ (يُقَرِّفُونَ بِهٖ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهٖ) ده‌لاله‌ته‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ سیحر کارده‌کاته‌ سه‌ر که‌سانی تر، سیحربازیش بێگومان ژنو می‌رد له‌یه‌ک زویرو جیا ده‌کاته‌وه‌، به‌لام ئیمامی (طبری) رای وایه‌، که‌ سیحر هیچ بناوانو حه‌قیقه‌تێکی نیه‌، به‌لکو هه‌ر ته‌نها خه‌یالاندنو فریودانه‌، هه‌ربۆیه‌ش له‌یه‌که‌تر دا‌برانی ژنو می‌ردی له‌م ئایه‌ته‌دا له‌سه‌ر ئاقاری خه‌یالاندنو داناوه‌و گوتویه‌تی: سیحرباز که‌ ژنو می‌رد له‌یه‌ک داده‌برێت، ئه‌وه‌ خه‌یالاندنیه‌تی به‌ سیحری خۆی و دانانی هه‌ریه‌که‌یان به‌وی تر، که‌ پێچه‌وانه‌ی باری راستی و حه‌قیقه‌ته‌و، چاکی و جوانییان له‌به‌رچاویه‌که‌تر ده‌خات، تا له‌به‌رچاویان ناشرین ده‌کات، ئیدی پرووی هه‌ریه‌که‌یان له‌وی تر وه‌رده‌گێرێت و پشته‌ی پێی له‌ هه‌لده‌کات، تاکو می‌رد و لێ ده‌کات، که‌ خۆی له‌ ژنه‌که‌ی جیا بکاته‌وه‌. به‌م په‌نگه‌ش کابرای سیحرباز توانیویه‌تی له‌به‌ر بوونی شتیکی هۆی ناکۆکی له‌نێوانیاندا، نێوانی هه‌ردووکیان (ژنو می‌رده‌که‌) تێک بدات. گه‌لی عه‌ره‌بیش هۆی ناکۆکی ده‌به‌نه‌ پال هۆ خولقینه‌که‌ی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هۆکاری خولقاندنی بووه‌، به‌م پێیه‌ لێکدا‌برانی م‌رو‌ف‌و هاوسه‌ره‌که‌شی پرووده‌دات.

(طبری) وته‌یه‌کی (قتاده‌)شی ده‌رباره‌ی لێکدا‌بران (التفریق) هیناوه‌، که‌

گوتویهتی: "لێکدا برانی ژنو میرد له یه کتر نهوێه هه ر یه کتیکان له هاوسه ره که ی به ر که نار بکریت و، هه ر یه که شیان له و ی دی تووړه و زویر بکریت"^(۱).

جا نه گه ر کاری لێکدا برانی ژنو میرد به کرده و یه کی سیحربازان دا بنزیت و بخریته پال نه وان، نه وه (دانان و خستانه پالێکی مه جازی و مانا بو داتا شراره، نه ک واقعی و راسته قینه)، سیحربش به کاریکی خه یالاندن (تخییلی) و نمایشکاری (تخییلی) و ده مینیتته وه که هیچ حه قیقه تیکی نیه و، ته نها به نده به بزواندن ده روونییه وه، سیحرب لێکرا وه که ش هه ر خۆی به ده دم نه و خه یالاندن و بزواندن ده روونییه وه ده چیت، یان نا چیت، خۆ نه گه ر به ده مه وه نه چیت و خۆی له (به رگری کاری) یه کدا به یلێتته وه، نه و کابرای سیحربازیش ده سته و سان ده بیست له کارتێک ردیندا و سیحربازه که ش زیانی پێ ناگه یه نیت. خۆ نه گه ر سیحرب لێکرا و به ده دم نه و بزواندن ده روونییه وه به چیت و خۆی بداته ده ست کرداری خه یالاندن، نه و هه ر خۆی نه و رێگه یه ی هه لبژاردوه و خۆی به ده سته وه داوه و ده ستیشی کرده به بوغزاندنی هاوسه ره که ی و زویر کردنی و، پاشان تۆران و لێکدا بران هاتۆته ئاراوه.

نه مه رای (طبری) بووه له سه ر کاریگه ربی سیحرو، له سه ر چۆنیه تی بوونه هۆکاری لێکدا برانی نیتوان مرۆڤو هاوسه ره که ی. ئیمه ش له م لێکدا نه وه و ته فسیره دا نه ختیک هاوړای نه وین، به لām له و بوارانه دا، که ته نها له سه ر هه ندیک شیوه و جوړی سیحرب هاوړا و کوکین له گه لیدا، ده نا به سه ر هه موو دیه ن و جوړه کانی سیحربا نایگوغینین و، ئیمه له مه سه له ی گشتان و دانانی گشت جوړه سیحربکا، به مه سه له ی (خه یالاندن و نمایشکاری) له گه ل (طبری) دا نین، چونکه سیحرب و هیه، که حه قیقه ت و کاریگه ربی خۆی هیه و، هه ر ته نها نواندن و خه یالاندن نیه.

هه ر له مباره یه وه مامۆستای پێشه و (سید قطب) ده لیت:

"له وانه يه ديمه نيك له ديمه نه كانى سىحربازيى، تواناي سىحربازه كه بيت له سهر كارتيتكردنو ئيحاو بزواندنې ههسته كان يان فيكره كان، به لام كارتيتكردن له شته كان و له تهنه كان (واته لاشه كان) و هه رچهنده ئهو سىحره ي كه سىحربازاني فيرعه ونيش - وهك له قورئاندا هاتوو - تهنه خه يالاندن بووه و هيچ حهقيقه تىكى نه بووه" ﴿...يُخِيلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى﴾ طه ﴿٦٦﴾، ئهوا هيچ ريگرى يه كيش نى يه كه ئهم جوړه كارتيتكردنهش هوپه كه بو ليك دابراندنې نيوانى ژنو ميرو، نيوانى دوو هاوړي، چونكه كاردانه وه كانيش له ئه نجامى كارتيتكردنه كانه وه سهر هه لده دن، ئه گه رچى هوكارو ناسه وارو ئامرازو سه به بكاره كانيش تهنه به خواست و موته تى خوا پهيدا بن" (١).

(سىحر) هوپه كه بو ليك دابراني نيوانى ژنو ميرو كه به خواست و ئاگاداريى خواو به حيكمه تى خو ي پرووده دات. سىحربازيش هه ر به خواست و ئاگاداريى خوا تواناي (ليك دابراندنې ژنو ميرو له يه كتر) هه يه، ئيدى دواى ئه مه گرنگ نيه كه ئاخو ليك دابرانه كه به هو ي ئه وه وپه كه سىحره كه حهقيقه ت و كاراييه كى هه بو وييت، چونكه ئه مه له ئارادايه و دانىشتى پي دانراوه - يان ئاخو ليك دابرانه كه له پي ئيحاو جوولاندنې دهرونييه وپه له دهروني سىحر ليكراوداو، وهك هه ردوو ئيمام (طبري) و (سيد قطب) وايان باس كردبوو.

سیحر به خواستی خوا زیان دهگهیه نیت

دوای ئەوێ قورئانی پیرۆز سهلماندی که سحیر یاز توانایه کی له سه ر لێک دابهرانی نیوانی ژنو میژد ههیه، ئەمهی به خواست و فه رمانی خواوه په یوه ست کردووه، وه ک فه رموویه تی: ﴿...فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَرَوْجِهِ ۚ وَمَا هُمْ بِضَآئِرِينَ بِهِ ۚ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ﴾ (البقرة... ۱۰۲)، واته خه لکی بابل له جیاتی ئەوێ کار به رینمایی په کانی ئەو دوو فریشته یه بکه ن، که چی ئەو هیان لی فێر ده بوون، که نیوانی ژنو میژدی پی تیکده ن و نه شیانتوانیوه که زیانی پی له ه یچ که سیك بده ن، مه گه ر به خواست و فه رمانی خوا نه ییت.

لیژه شدا له م ئایه ته دا وشه ی (بِإِذْنِ اللَّهِ)، به مانای (به زانست و ئاگاداری و برپاری خوا) و که رێگه ی به په یوه ندی نیوان سحیر لیکراو و سحیره که داوه، به و راده یه ش، که سحیره که زیانی پی بگه یه نیت^(۱).

ئهم حه قیقه ته قورئانییه ش خوا لیژه دا له م چیرۆکه ی (هارووت و مارووت) داو له بواری باسکردنی زیان گه یاندنی سحیر به خه لکی و ئازار به خشی نی سحیر باز به که سانی تر دا ئاماژه ی بو کردوه. قورئان بۆیه ئەم باسه ده خاته روو له به ر سووربوونی له سه ر پاکژی عه قیده و بیگه ردی ئیمان و دابهرینی گشت شت و هیژو هۆکارو دیارده یه ک له توانای خودی (ذاتی) و کارتی کردنی خودی و زیانو سوودی خودی (ذاتی).

بیگومان باوه رهیئان به خوا (له کۆی چه مک و واتا کانی دا) ئەو مانایه ده گه یه نیت، که خوا تا رۆژی قیامه ت ئاگاداری له سه ر هه موو شتی ک هه بووه و هه یه و، ئاگاداری هه ر کاریکیشه له پیش روو دانی دا، هه روه ها (له کۆی

(۱) تفسیر الطبری / ۲: ۴۴۹-۴۵۰

واتاکانیدا) ئهوه دهگهیهتیت که ههر شتیک لهم گهردوونهدا به فهرمانی خواو بهرپێدانی و ویست و خواستی و بریاری خۆی دهییت و دیته ئاراوه، هیچ شتیکیس پهیدا نابیت نهگهر خواست و ئیرادهو بریارو فهرمانی خوای لهسهر نهییت و نهانته نهگهر خواستی ههموو خهڵکیشی لهسهر بیته ههر نایهته ئاراوه. بۆیه ههرچی خوا خواست و بریارو فهرمانی لهسهر دابیته، ههر دهییت ببیت، سههرپای ئهوهی گهر ههموو خهڵکیش به رویدا بووهستنهوه.

بینگومان کهسهکان و هیژو هۆکارهکانیش تهنیا به خواستی خوا کاردهکهن، کاریگهریی و زیان و سوودیشیان تهنیا به فهرمانی خوایهو، خواش خۆی ئهگهر خواستی لهسهریان نهییت، پهکیان دهخات و ههرکاتیک بیهویت دهیانوهستییت، ئیدی جگه لهوهی کۆمهله هۆکارێکن ههر به دهستی سهبهبکارو بریاردهرو خوازیارهکهی خۆیانوهن که خواپاک و بێخهوشه.. به ههمان شیوهو بهم جوژه سیهیریش ههر ئاوايه، سیهیر زیان دهدهات، سیهیر ئازار دهدهات، بهلێ و راستهوه، سیهیر نیوانی ژن و میرد تیک دهدهات، بهلام ئهمه تهنها به خواست و زانیاری ئاگاداری و بریاری خوايه، خۆ ئهگهر خوا خواستی لهسهر نهییت که زیان بدات ئهوا ههرگیز زیان نادات، ئهگهر خواستی لهسهر تیکچوونی نیوانی ژن و میردیش نهییت ئهوا ههرگیز له یهك دانا برین" ﴿وَمَا هُمْ بِضَآرِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾.

مامۆستای پیشهوا (سید قطب) لهم بارهیهشهوه گوتویهتی: "ههر به فهرمانی خوا هۆکارهکان کاری خۆیان دهکهن و ئاسهوارهکانیان دهخولقیین و ئهنجامهکانیان بهدی دینن. ئهمهش بنهمایهکی گشتگیره له تیروانیندا که دهییت به تهواوهتی له ویژدانی مرقۆی باوهرداردا پرووناک بیتهوه. دیاترین نمونهش لهسهر ئهم بنهمایهوه لهم پرووهوه ئهوهیه ئهگهر تۆ دهستت خسته بهر ئاگر ئهوا دهسووتیت، بهلام ئهم سووتانهش تهنها به فهرمانی خوايه، چونکه خوا خۆی سیفهتی سوتاندنی به ئاگر داوه، سیفهتی پێسوتانیشی به دهستی تۆ داوه، ههر خواش خۆی توانای پاگرتنی ئهو سیفهتهی ههیه کاتیک فرمان دهدهات که به حیکمهتیک خوازاوی هۆی کارو

سيفهتی سوتاندن له سهر ئاگر نه هێلت وەك چۆن له به سه رهاتى (ئىبراهيم) دا -
 سلاوى لى بيت- پرويدا كاتيك ئاگره كهى له سهر سارد كرده وه.

به هه مان شيوه ئهو سىحه رهش كه ژنو مي ردى پى له يه كتر جوئ ده كه نه وه، ئهو
 كاريگه رى و شوينه واره ي به فه رماني خوا هه يه و، هه ر خواش خوى ده تواني ت ئهو
 سيفه ته له سىحه كه دا بوه ستيني ت ئه گه ر فه رماني وه ستاندنى به پى حى كه مه تي كى
 خوازراوى تايه تى خوى له سه رى هه بيت. هه ر به مه رن گه ش ته واوى ئهو شتانه ي تر
 كه ناسيومانن و پى يان راها تووين كاريگه رى و ناسه وارى خويان هه يه. هه ر شتي كى
 كاريگه ريش به فه رماني خوا سيفه تي كى تيدا دانرا وه و هه ر به و فه رمانه ي خواش
 كاره كات و، ده شيت كارايشى بوه ستيني ت، وەك چۆن له كاتى خواستى خوا له سهر
 ره وشت و سيفه ته پى درا وه كانيدا ئهو كاراييه ي هه يه ⁽¹⁾.

با وه ره ينانى مرؤفى با وه رداريش به م راستيه با وه رداريتيه، ئهو ئيمان ه پته وه ي
 بۆ به دى ديني ت كه جى ويست و ئرا ده ي خوايه و، هه موو جو ره وينه يه ك له وينه
 دياره و نادياره كانى شيرك و (ها وه ل بۆ خوادانيشى) لى دوور ده خاته وه و واى
 لى دي ت ئهو هو كار و هيزو كه سانه ي نيو سىحه ره كان ناكاته چه ند ها وه لى ك بۆ خوا،
 يان نايان كاته چه ند خوايه كى په رسترا و له جياتى خواى په روه ردگار.

پاشان با وه ره ينانيشى به م راستيه با وه رداريتيه، و تا به رزو له بارو
 زيند وه كانى (سه ربه رزى و بو يرى و نازايه تى و جو رئه تى هه ن گاونانى) زياترى له
 ژياندا پى ده به خشيت، چونكه جگه له خوا، له هى چ كه سي كى دى ناترسي ت و،
 جگه له خواش به ته ماي شو ينكه وتنو ره زامه ندى هى چ كه سي كى دى نيه و، هه ر
 ته نها ملكه چى خوا و سه رى به ندايه تى و زه ليليش ته نها بۆ خوا داده نه وينيت.
 نه مه ش له و اتا كانى به ختيارى و خوشگوزه رانى و هيمنى و هيوادارى و، ره زامه ندى و
 دلتيابى ته واوى به سه ردا ده ريژيت. ئه م و اتايانه ش هه موو كه سي ك ئاتاجى پى يان
 هه يه و ئه گه ر له ده ستيشيان بدات، ئه وا هه موو شتي كى زيان كرده وه.

زانستی زیانبه‌خش

خه‌لکی بابل چی فی‌ربوون؟ بی‌گومان سحر فی‌ربوون؟ ئه‌ی چ کرده‌وه‌یه‌کیان به‌و زانسته‌ کرده‌؟ بی‌گومان له‌ بواری زیانبه‌خشین و له‌ بواری لی‌کدا‌براندنی ژن و می‌رددا به‌کاریانه‌یتناوه‌. ده‌یان‌توانی زانسته‌که‌ له‌ بواری سوود‌گه‌یان‌دندا (که‌ سوودی به‌خوایان و که‌سانی تریش بگه‌یان‌دایه‌) به‌کاری بینن، به‌لام وایان وایان نه‌ویستوه‌و ته‌نها له‌ بواری زیانبه‌خشین و ئازاردانی خه‌لکیدا به‌کاریان ه‌یتناوه‌.

قورئانی پیرۆز ئهم ره‌فتاره سه‌یرو سه‌مه‌ره‌یه‌ی ئه‌وانی به‌م ره‌نگه‌ تو‌مار‌کردوه‌ که‌ خوا له‌باره‌یان‌ه‌وه‌ فه‌رموویه‌تی: ﴿...وَيَنعَلَمُونَ مَا بَصُرُهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَيْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ (البقرة ١٠٢)، واته‌: ئه‌وان ئه‌و زانسته‌و زانیاریه‌ی لی‌وه‌ فی‌ر ده‌بوون که‌ زیانیان پی‌ده‌گه‌یان‌دن و سوودیان پی‌نه‌ده‌گه‌یان‌دن. بی‌گومان ده‌شیان‌زانی ئه‌وه‌ی کالای ئا‌وای کرپیت و شتی ئا‌وا ناب‌ه‌جی فی‌ر ببیت ئه‌وا له‌ رۆژی دوا‌یدا ه‌یچ پا‌داشت و ده‌ست‌که‌وتیکی له‌سه‌ری ناییت، به‌ل‌کو به‌پراستی ئا‌ ئه‌وانه‌ خو‌یان به‌ شتیکی ه‌یج‌گار ناله‌بار فرۆشتوه‌، ئه‌گه‌ر بیر‌که‌نه‌وه‌ و بزائن.

بی‌گومان مرۆفی بینا و به‌رچا‌و رۆشنیش سه‌ری له‌و که‌سانه‌ ده‌سو‌رمیت و خه‌مبار و دلت‌ه‌نگیش ده‌بیت بۆ ئه‌و حال‌ه‌ته‌ی که‌ تو‌وشی بوون (واته‌ بۆ ئه‌وه‌ی که‌ فی‌ری شتیکی وابوون زیانیان پی‌ده‌گه‌یه‌نیت نه‌ک سوودیان پی‌ بگه‌یه‌نیت، چون‌که‌ ئه‌وان له‌ توانایان دا‌بوو زانسته‌که‌ له‌ بواری سوود‌گه‌یان‌دندا به‌کاری بینن، که‌چی بۆ زیانبه‌خشینان گۆ‌ری بو‌وو، ئیدی زیان و خرا‌په‌ی پی‌گه‌یان‌دن.

له ئیۆ زانستیشدا، زانست ههیه به سوودهو، هه شه زیانه خشه. فیربونی زانستیش کاریکی قورسو گرانه و پیوستیی به هه ول و کۆشش و دارایی و کات ههیه و هه رکه سیك ئه و کۆشش و دارایی و کاتی به مه بهستی فیربونی بۆ خه رج ده کات، ده زانی ت که وایه و که قورسو گرانه. مرۆفیش له کاتی خواست و گه پان به دوا ی زانستدا هه ست به وجودی هه وانه وه و چیژیک ده کات و، خۆی ده خاته بهر ئازار و نا په حه تی و هه موو هه ول ئیکی خۆی له پیناوی فیربونی دا ده خاته گه ر، چونکه بۆ ئه نجام و به رو بو مه که ی ده روانی ت و، به م پی یه ش هه نگاو له سه ر به رده وامیی کاروانه وه ده نی ت.

ئه ی داخۆ خویندکاریکی زانست چهنده ی له توانا دا بو یی ت خستیی ته کارو له پیناوی به ده سه ته ی تانی زانست و زانیاری شدا زۆر زۆر ماندووو شه که ت بو یی ت و، پاشان بۆ به ره م و به ره نجامی زانسته به ده ست ها تو وه که ی بروانی ت و که چی کاتیك ده بینیت زانسته که زیانی پی ده گیه نی ت و قازانجی پی نادا ت، ئاخۆ حا لی ئه و خویندکاره چی بی ت و زیانه که شی چهن د بی ت؟ ئه ی ئایا له و بروایه دا ی ت ئه گه ر به نه فامی بمابایه وه با شتر نه بوو بۆی؟

وهك (جورجانی)ی شاعیریش گوتویه تی:

ولم أبتذل في خدمة العلم مهجتي

لأخدم من لا قيت لكن لأخدم

أأسقى به غرساً وأجنيه ذلّة

إذن فاتباع الجهل قد كان أسلما

واته: من خوینی دل و گیانم له پیناوی و هه رگرتن و خزمه تکردنی زانستدا بۆ ئه وه به هه ده ر نه دا، که خزمه تی هه رکه سیکی به رامبه ری پی بکه م، به لکو بۆ سوود و خزمه تی گشتی، خۆ ئه گه ر نیعه مه تیکی جیگیرکراوی پی تیکده م و به سه رشۆری

بهره‌که‌ی بێنمه‌وه، ئه‌وا له‌وکاته‌دا په‌یوه‌کردنی جه‌هل و نه‌فامی باشترو
ئاسوده‌تره‌.

جا ئه‌گهر ئه‌مڕۆ بڕوانیت بۆ حاڵی ئه‌وانه‌ی خوازیاری زانسته‌ دونه‌یایه‌کان و
بزانه‌ چهند که‌سیان فیتری ئه‌و زانستانه‌ ده‌بن، که‌ سوودیان پێ ده‌گه‌یه‌ن و چهند
که‌سی دیکه‌شیان فیتره‌ ئه‌و زانستانه‌ ده‌بن که‌ زیانیان پێ ده‌به‌خشن و، پاشان ئه‌مڕۆ
چهند زانست هه‌یه‌ که‌ زیان به‌ خاوه‌نه‌کانیان ده‌به‌خشن و سوودیان پێ ناگه‌یه‌ن و، له
جیاتیی خێرو که‌لک، شه‌رو ئازار و زه‌هریان پێ ده‌گه‌یه‌ن.

ئه‌و زانست و زانیاریانه‌ش که‌ ئه‌مڕۆ له‌ جیهانی خۆڕئاوه‌ بۆمان دیت، زۆربه‌یان
له‌ زیانه‌خشه‌کان و سوود ناگه‌یه‌ن، ده‌نا ئاخۆ سوودی راسته‌قینه‌ له‌ زانسته‌کانی
به‌ناو مۆسیقا و ڤینه‌کیشان و په‌یکه‌رتاشی و نواندن و گه‌شتیاری و ئاسه‌واردا چی
بیت؟!

"لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ"

ئهم دهستهواژهیهش (لوكانوا يعلمون/ نهگهر بیانزانیایه) دوو جار له چیرۆکی (هارووت و ماروون)دا هاتووه:

جاری یه کهم له باسی سهرزه نشتکردنی خهڵکی بابلدا له سهر فیربوونی سیحرو به کارهێنانی له بوازی زیانبه خشین دا "﴿وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾، واته: به پراستی ئهوان زانیبوویان ههركه سیك كه رهسه و كالای ئاوی -وهك سحر بازایی بۆ سوود به خشین- کپییت و شتی ئاوا نابهجی فیر بیت، ئهوا له پۆژی دوایدا هیچ پادا شت و دهستکهوتییکی له سهر نی یه، بیگومان به خراپترین شت خۆشیان فرۆشتووه، نهگهر بیانزانیایه.

له مه شدا نکوولی زانسته ندیسان لیکراوه (واته زانستیکیان نهبووه)، چونکه نهگهر زانستیان ههباویه و بیانزانیایه، ئهوا فیری شتی زیانبه خش نه ده بوون له جیاتی سوود به خش. ههروهها نهگهر بیانزانیایه و زانستیکیان ههباویه، ئهوا پۆژی دوايسان فهرا مۆش نه ده کردو دهستبهرداری بهشی پۆژی دوايسان نه ده بوون، ههمديسان نهگهر بیانزانیایه ئهوا خۆیان به (شتی پووجهل و نارهوا و خراپه و شهیتان) نه ده فرۆشت.

ئایا هیچ کهسیکی خاوهن زانستیکی سوود به خش ههیه که ئهم جوژه رهفتاره بنوینیت؟ ئایا هیچ خاوهن زانستیک ههیه که دنیا له جیاتی پۆژی دواپی به چاکتر بزانییت؟ ئهی ئایا هیچ کهسیک ههیه که زاهید و پهتکه رهوهی پۆژی دواپی و خیر و

بیرو نیعمه ته کانی بیته و سه رکاته سه ر خراپه و کاری پووچه له و ریبازی شهیتان؟ هه ر که سیك ئاوا بکات، ئه واهه بهروونی و به دلنیایی بهوه ده زانین که هیچ زانستیکی نیه ته نه نه ته گه ر به رزترین بهروانه می زانستیشی هه لگرتیته و چه ن دین سالی ته مه نیشی له زانستدا به سه ر به ر دیته .

جاری دووهم: له باسی بانگکردنی خه لکی بابلدا بو زاسته سوو ده خشه که و ئه و رینگا راسته می که به ره و زانستیان ده بات: ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا وَآتَقُوا لِمَثُوبَةٍ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْكَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ (البقرة ١٢٣)، واته: خو نه گه ر ئه وان ئیمانی راسته قینه یان به یه نایه و له خوا به ترسانایه و ئه و کاره ناهه مو ارانه یان نه کردایه و به ته مای پوژی دوا می بوو نایه، ئه واهه پاداشتی که له خوا وه بو ئه وان باشتره ئه گه ر بیانزانیایه .

که واته ئه گه ر زانستیان هه بوایه ئه و ئیمان و له خواترسانیان هه لده به ژارد، ئه گه ر بیانزانیایه، پاداشتی خویان به چاکتر داده ناو ئه و خیره و بیرو نیعمه تانه می لای خویان ده خواست. به لایم له به ر ئه وه می ئاویان نه کرد، ئه وه دیاره ئه وان نازان و، له به ر ئه وه ش که زانستیان له ده ستدا نه بو وه و به ره و ئه و زانسته می نه به ردوون ئه واهه دیاره زانسته که ش نه بو وه .

ئه و یاداو هریه می قورئانیشمان ده باره می په فتار خراپه کانی جووله که و خراپه روانیان بو هه ق که له پیش چیرۆکی (هارووت و مارووت) و که له باسی جووله که کان و په پیره و کردنی سیحریازیاندا هاتو وه، له به ر ناچیت، که له مباره یه وه خوا ده باره یان فه رمو یه تی: ﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ بَدَّ قَوْمٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كَتَبَ اللَّهُ وِرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا

يَعْلَمُونَ﴾ (البقرة ١٠١)، واته: کاتی که پیغه مبه رتی که له لایه ن خوا وه بو جووله که کان هات و سه ره رای ئه وه می که پشتگیری له راستی ته و رات ده کرد - که محم دی دوا

پێغه‌مبه‌ری خوا بوو که بۆ سه‌رجه‌م خه‌ڵکی هاتبوو - کۆمه‌ڵێک له‌ خاوه‌ن کتێبه‌کان -
-واته‌ جووله‌که‌کان- کتێبی خوايان پشتگۆی خست وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌والی نازانن و
هیچ زانیاری یه‌کیان له‌باره‌وه‌ نه‌بیست.

بێگومان جووله‌که‌کان له‌و جێگه‌یه‌دا وه‌ک که‌سانێک که‌ (نازانن) په‌فتاریان
کردووه‌و، لی‌ره‌ش دا له‌ پێگای ئه‌وانه‌وه‌ ده‌رۆن که‌ (نازانن) و، خۆ ئه‌گه‌ر بیانزانیايه
ئه‌وا ئه‌و په‌فتاران‌ه‌یان نه‌ده‌نواند که‌ ئاماژه‌یان بۆ کراوه‌.

زانستی په‌ند لێ‌وه‌رگیراویش ئه‌وه‌یه‌ که‌ سوود به‌ خاوه‌نه‌که‌ی ده‌به‌خشی‌ت و
زیانی لێ‌ نادات، زانستی په‌سندکراویش ئه‌وه‌یه‌، که‌ سوود به‌ که‌سانی تریش
ده‌گه‌یه‌نی‌ت، خۆ ئه‌گه‌ر وانه‌بوو، ئه‌وا وه‌ک ئه‌وه‌ وایه‌ که‌ هه‌ر نه‌بی‌ت و، خاوه‌ن‌انی‌شی
له‌و که‌سانه‌ ده‌بن که‌ هیچ نازانن ته‌نانه‌ت گه‌ر گومانیشیان وای‌ست که‌ گوايه
ده‌زانن، چونکه‌ زانستیش به‌ ئه‌نجام و به‌روبوومی‌ه‌وه‌ دیاره‌.

چیرۆکی دووهم

چیرۆکی نهو پیاوهی که به لای شارۆچکه کهدا تیپه‌ری ..

ئهم چیرۆکه له دهقه‌که‌ی قورئاندا ئاوايه که خوا فرمویه‌تی:

﴿أَوَكَلِّدِي مَرْءًا عَلَى قَرِيْبَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُحْيِي هَٰذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانْظُرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَانْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٥٩﴾ البقرة﴾

واته: هه‌روه‌ها -دوا‌ی گه‌توگۆ‌ی ئیبراهیم و پاشا زۆرداره‌که-، ئایا هه‌والی ئه‌و پیاوه‌ت نه‌بیستوه که به‌لای شارۆچکه‌یه‌کی ڕووخاوی وادا تیپه‌ری، که هه‌م‌وو خانووه‌کانی به‌سه‌ر بان و سه‌قفه‌کانیاندا ڕووخابوون و، ئه‌ویش له‌به‌ر خۆیه‌وه گوتی: خوا چۆن خه‌لکی ئهم شارۆچکه‌یه‌ دوا‌ی مرده‌یان زیندوو ده‌کاته‌وه؟ جا ئه‌و که‌سه - که (عوزه‌یر)ی پیغه‌مبه‌ری خوا بووه، سلّوی خوا‌ی لی بی‌ت- ده‌سته‌به‌جی له‌وکاته‌دا خوا بۆ ماوه‌ی سه‌د سالّ مرانیدی و، پاشان زیندووی کرده‌وه و پێ‌ی فرموو: چه‌ند مایته‌وه؟

(عوزه‌یر) گوتی: ڕۆژێک، یان که‌متر له‌ ڕۆژێک ماومه‌ته‌وه.

ئنجا خوا لێ‌ی پرسى و فرموی: نه‌خێر به‌لکو ماوه‌ی سه‌د سالّت پێ‌چووه‌ و،

تهماشای خواردن و خواردنهوه کهشت بکه - که لهو ماوه زۆردها - نه گۆراوه و تێک نه چووه، ههروهها تهماشای گوێدریژه کهشت بکه (تا بهم ڕووداوهش بتهکینه نیشانه و موعجیزه بۆ خهڵکی، جا سهیری ئیسقانهکانی گوێدریژه کهت بکه چون بهرزیان دهکهینهوه و پێکیانهوه دههستین و پاشان به گوشت دایاندهپۆشن، کاتی که بینی و بۆی دهڕکوت، گوئی: چاک دهزانم و دڵنیام بهراستی خواتوانای و دهسهلاتی لهسهر ههموو شتێک ههیه.

دریژه پیدانی ئەم چیرۆکه له دهقه ئیسرائیلییهکانهوهیه

زۆرکەس له تەفسیرکارو چیرۆک گیرهوهکان چەند شیکارو دریژهپی دانێکیان بۆ ئەم چیرۆکه -چیرۆکی ئەو پیاوهی بهلای شارۆچکه کهدا تیپهپرپوه- هیناوه و بهوهش فهرمایشتی خویان تەفسیر کردوه. ئەم شیکارو دریژه پیدانهش بۆ چیرۆکه که، هیچ فهرمودهیهکی راست و (صحیح)ی له پێغه مبهری خواوه ﷺ لهسهر نه هاتوه، ههر بۆیهش به دهقه شیۆینراوو ههلبهستراوهکانی جووله که (که به ئیسرائیلیات) ناوبراوه داده نیت، ئەو دهقه (ئیسرائیلیانه)ش مڕۆکی ههلبهستراوی و ئیدیعاو پووچه لێ و بۆ نیوه پۆکیان پێوهیه.

لهو دهقه (ئیسرائیلیانه) دا گوتراوه: ئەو پیاوهی بهلای شارۆچکه کهدا تیپه پرپوه (عوزهیر) ه شارۆچکه کهش (بیت المقدس) ه دواي ئەوهی (بهخت نه سر) بختنصری ناشووری تێکی داوه و جووله کهکانی لهوێه بۆ شاری بابل هیناوه.

لێره شدا یهک به سه رهاتی گیراوه لهو دهقه ههلبهستراوه ئیسرائیلیانه دیاری ده کهین به مه بهستی ئاگادار کردنه وهی موسلمانان و وریابوونیان لهو شته پووچه لانه:

"(سیوطی) له (الدر المنثور) داو له (ابن عباس) و (کعب الأحبار) و (حسن البصری) و (وهب کورپی منبه) وه گیراوه تیپه وه که گوتوویانه: (عوزهیر)

بهندهیهکی پیاوچاک بووه، پوژیکیان له مالهوه بۆ سههر شوینی کارکردنی خۆی دهردهچیت که خوی پێوهگرتبوو، ههر دهکهوێته ریو له کۆتایی پێگایدا دهگاته کهلاویهکه -له کهلاوهکان و ئاسهوارای (بیت المقدس)- دهبیّت، ئنجا که نیوهپووش دادیت گهرمای دهبیّت و لهبههر گهرمی دهچیتته نیو کهلاوهکهوه به سواری پشتهی گویدریژیکیشوه دهبیّت، لهویدا له گویدریژهکهی دادهبهزیّت و سهبهتهیهکه ههغیر و سهبهتهیهکه تری پێ دهبیّت و لهژیر سیبهری کهلاوهکهدا دادهنیشت. ههروهها مهغهلیکی پێ دهبیّت و ههندی که لهو ترییه دهگوشیتته نیوی که لهلای بووه، پاشان نانیکی وشک دهردینیت و دهیخانه نیو مهغهلهکهو ئاوی تری کهوه، تاکو تهربیّت و پێوهی بیخوات، ئنجا لهسههر پشت پال کهوتوو و ههردوو قاچیشی به دیوارهکهوه ناوه، لهم حالتهشدا تهماشای سهربانهکانی ئهو خانوانهی کردوو، که چییان بهسههر هاتوو و بهسههر بان و سهقفهکانیاندا رووخاون و خهڵکهکهشیان لهناچوون و، ههندی که ئیسکی بلاو بووهی بینی، گوتی: چۆن خوا ئهم ههموو خهڵکه لهوای مردنیان زیندوو دهکاتهوه (أَفَنُحْيِي هَٰذِهِ ٱللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا)، ئهو گومانی نهبووه لهوهی، که خوا زیندوویان دهکاتهوه، بهلکو تهنیا به سهرسورمانیکهوه وای گوتوو. خواش فریشتهی مههرگ (ملك الموت) ی ناردوو و گیانی (عوزهیر) ی کێشاوه بۆ ماوهی سهه سالّ خوا مراندوویهتی. له ماوهی ئهو سهه سالهشدا لهنیو هۆزی بهنی ئیسرائیلدا چهندین رووداو و ئالوگۆر هاتۆته ئاراه.

خوا جاریکی دی فریشتهیهکی بۆ لای (عوزهیر) ناردوو و دلیکی وای بۆ دروست کردۆتهوه، که پێی عاقل بیّت و ههردوو چاویشی بۆ داناوتهوه، که پێیان بروانیّت و، ئنجا به عهقلهوه بزانیّت، که چۆن خوا مردووکان زیندوو دهکاتهوه، پاشان کرداری پێکهێنان و خولقاندنی پیشان داوه و ئهویش بۆی روانیوه.

ئنجا گۆشتی خستۆتهوه سههر ئیسکهکان و تسوک و قژو پێستیشی بهبههر لاشهکاندا کردۆتهوه، لهدوايشدا گیانی بهبهردا کردوه، ههموو ئهمانهش لهبههر

دیده و عهقلی دابوو. (عوزهیر)یش به رێکی دانیشتوو، فریشته نێراوه که ی خوا لێی پرسێوه: تۆ له ماوهی ئەم بێ ئاگایی یه تدا - که مردنه که ی بووه - چه ندت پێچوو؟ ئەویش گوتوو یه تی: رۆژێک یان هه ندێک له ماوه ی رۆژێکم پێچوو (لَيْسَتْ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ)، ئەمەش چونکه له سه ره تای رۆژه که و له کاتی به ره به یانه وه خه وتوو و له کۆتایی رۆژه که شدا که خۆر ئاوا نه بووه هه لسی نراوه ته وه - ئەمە نه گهر رۆژێک بێت - بۆ ماوه ی هه ندێکی رۆژێک (بَعْضَ يَوْمٍ) یش ئەوه یه که رۆژێکی ته واوی پێ نه چوو بێت - به وته ی خۆی - . ئنجا فریشته که پروی تی کردۆته وه و پێی گوتوو: نه خێر، به لکو سه د سالت پێچوو (بَلْ لَيْسَتْ مِائَةَ عَامٍ)، ده سه یری خۆراک و خواردنه وه که شت بکه - واته مه به ست له خۆراکه که ی ئەو نانه وشکه بووه و مه به ستیش له خواردنه وه که ش ئەو شه ره تی ترێه بووه که گووشا ندبووه نیو مه نجه له که یه - و له سه ر حاله تی خۆیان مابوونه وه و نه گۆرا بوون. ئەوه ش مانای وشه ی (لم یتسنه به مانای (لم یتغیر / نه گۆرا وه) به هه مان شیوه پاشا وه ی ترێ و هه نگیره که ش هه ر ته رو ئاودار و جوان بوون و له سه ر حاله تی خۆیان مابوون و نه گۆرا بوون. له و کاته دا (عوزه یر) له به رچاوی فریشته که وا ده رکه وتوو که له دلێ خۆیدا نکوولێ له و حاله تانه کرد بێت، هه ر بۆیه ش فریشته که پێی گوتوو: ئەرێ نکوولێ ده که ت له وه ی بۆم باس کردیت، ده سه یری گویدرێژه که شت بکه .. ئەویش سه یری لاشه ی گویدرێژه که ی ده کات که چۆن ئیسک و پروسکی بلا بوۆته وه و کلۆر بوون و بۆش و کونیان تی که وتوو. فریشته که ش ئیسکه کانی گویدرێژه که بانگ ده کات و ئەوانیش به ده نگیه وه دێن و له هه موو لایه که وه کۆده بنه وه تا فریشته که پێکیان ده هی نیته وه و (عوزه یر)یش بۆ ئەو حاله ته ده روا نیت.

ئنجا فریشته که ره گ و ده مار و ئەندامه کانی لاشه ی به به ردا ده کاته وه و گۆشتیشی له سه ر ده پۆشیت و به پێست و تووک دا یده پۆشیت و فووی رووحی پیدا ده کات و، ئیدی گویدرێژه که ش هه لده ستیته وه و سه ری و گۆیه کانی شی به ده م

زه پینهوه بو ئاسمان بهرز ده کاتهوه، ئه مانهش هه مووی به پێی ده قه تهفسیر کراوه کانی (سیوطی) مانای فهرمایشته کانی خوا لهو ئایه تانهی به سه رها ته که دا ده به خشیت که فهرموویه تی: ﴿وَأَنْظُرْ إِلَىٰ جَمَارِكَ وَلِتُجْعَلَكَ ءَايَةً لِلنَّاسِ﴾ وَأَنْظُرْ إِلَىٰ الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا ﴿. به مانای بڕوانه بو ئیسکه کانی گویدریژه که ت چۆن هه ندیکیان له پێکه وه به ستنه وه یاندا له سه ر هه ندیکی تریان داده نیین تا کو کاتیك ده بنه وه به چه ند ئیسکیکی ته واو ته وا ده بنه گویدریژیکی بی گوشت، پاشان بڕوانه چۆن گوشتی پی داده پۆشین ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ، قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، واته: ده زانم خوا به سه ر هه موو شتیکی وه ک زینه دوو کردنه وه ی مردووانو کاروباری تریشدا به توانایه.

دوا ی ته وه (عوزهیر) سواری پشتی که ره که ی بو ته وه وه هاتۆ ته وه بو گه ره کی پی شووی خۆی و خه لکیش نه یان ناسیوه و، ته ویش خه لکه که ی نه ناسیوه و خانووه کانی شی نه ناسوه، بۆیه هه ر به خه یال و بۆچوونی خۆی پی هه لگرتوه، تا کو چۆ ته خانووه که ی خۆی و ده بینیت پیری نیکی کویری تیدا یه و له ته مه نی (١٢٠) سالی دایه و به نده یه کیان بو وه کاتیك (عوزهیر) به جی هیشتبوون ته و له ته مه نی (٢٠) سال دا بو وه پی شتر ناسی بووی و به چاکیش له که سی تی و ده روونی ته و شاره زا بوو. ته ویش (واته عوزهیر) لی پی پرسیوه: ته ی ته و که سه ی لی ره دایت، ئایا ته مه ماله که ی (عوزهیر) ه؟ ته ویش له وه لا مدا گو تویه تی: به ئی، پاشان به دهم گریان ه وه گو تویه تی: نه مدیوه تا نه مپۆ که سیك له م جو ره و له و په نگه هه والی (عوزیر) پرسی تی و، ئی ستاش خه لکی ته ویان له بیر چۆ ته وه .. ته ویش ده لیت: من (عوزهیر) م، پیره نه که ش ده لیت پاک ی و بی گه ردیی بو خوا، عوزهیریك سه د ساله له نا وماندا نه ما وه، تا ئی ستاش هیچ هه والیکمان له باره یه وه نه بی ستوه .. دوو باره (عوزهیر) دل نیایی کردۆ ته وه و پی گو توه: ده ته وا بی گو مان من عوزهیرم، خواش بو

ماوهی سهد سال مراندوومی و پاشان زیندووی کردوومهوه.. پیرهژنه که دهلیت: بهلام (عوزهیر) پیاویکی چاک و نزا وهگیراو بووهو، نزای بۆ نهخوش و دهردهدار دهکرد، که خوا چاکیان کاتهوهو شیفایان بۆ بنیتریت. ده تۆش نزام لهلای خوا بۆ بکه با چاوم پێ ببهخشیتهوه، ههتاکو بت بینم، جا ئهگهر (عوزهیر) بیت ئهوا دهتناسمهوه. ئهویش نزای بۆکرد لهلای خواو دهستی به ههردوو چاوی داهیناو ههردوو چاوی کردنهوه، ئنجا دهستی گرت و پێی گوت: ههسته به فهرمانی (خوا)، ئیدی خواش قاجی پیرژنه کهی کردهوهو به ساغی ههستایهوه، وه ئهوهی پیشتر قاجی سهر بوویت و جوولای تی کهوتبیتهوه. بۆیه کاتی که سهری کرد، گوتی: شایهتی دهدهم که تۆ (عوزهیر)یت.

ئنجا پیرهژنه که چوو بۆ گهر کهی نیشتهجی بوونی بهنی ئیسرائیل، له کاتی کهدا ئهوان له یانهو کۆرو کۆبوونهوهکانی خۆیان بوون. له نیویشیاندا کورپکی (عوزهیر) ههبوو، که پیاویکی به سالآچوو بوو له تهمهنی (١١٨) سالی دابووو کوره زاکانیشی (واته کورانی کوره که) شی، چه ند پیرکی نیو ئه و کۆرو ئه نجوومه نانه بوون. پیرژنه که بانگی کردن و پێی گوتن: ئه وه (عوزهیر) ه و هاتۆته وه بۆلاتان. به لام ئه وان به درۆیان خسته وه و برۆیان پێ نه کرد. ههروه ها پیرژنه که پێی گوتن: من فلان بهنده و کۆیله ی ئیوه م، (عوزهیر) له لای خوی پهره ردگاری نزای بۆ کردم و خواش چاوی بۆ گه راندمه وه و، قاجیشمی چاک کرده وه و، هه ر خۆیشی -واته عوزهیر) وای داده نیّت، که خوا بۆ ماوه ی سهد سال مراندوویه تی و، پاشان زیندووی کردۆته وه.

خه لکه که به وه کانی ئه و پیرژنه هه ستان و پرویان تی کرد، کوره که ی (عوزهیر) یش ته ماشایه کی باوکی کرد و گوتی: باوکم خالێکی ره شی له نیوان هه ردوو شانیدا هه بووه، چوو سه یری ناوشانی کرد و بۆی ده رکه وت، که ئه م پیاوه (عوزهیر) ی باوکیه تی. (به نی ئیسرائیل) یش گوتیان: هه یج که سی که له نیوماندا، جگه له (عوزیر) ته وراتی له به رنه کردبوو، (به خت نه سر) یش ته وراتی ئیمه ی

سووتاندو هیچی وای لێ نه مایه وه ئهو هینده نه بیته که پیاوان له بهریان کردبوو، تۆش ئه (عوزهیر) تهوڕاتهمان بۆ بنوسه ره وه. باوکیشی (سهرووخا) که پیشتر له پڕۆژگاری بالادهستی (بهخت نه سر) دا تهوڕاتی له ژێر زهویدا شارد بۆوه، له شوێنێکدا بو که جگه له (عوزهیر) هیچ کهس پێی نه ده زانی.

ئه نجا هه موویانی برده وه بۆ ئهو شوێنه وهه لێ کهنده وه تهوڕاتی لێ ده رهینا وه ته وه، به لām کاغهزه کانی تێک چوو بوون و ئاسه واری کتێبه کهش نه مابوو. بۆیه له ژێر سایه ی دره ختێکدا دانیشتوو وه هۆزی (بهنی ئیسرا ئیل) یش له ده وری کۆبوونه ته وه تهوڕاتی بۆ تازه کردوونه ته وه، دوو ئه ستێره ی پرشن گداریش له ئاسمان وه هاتوونه ته خواره وه و چوونه ته ناخی جهسته یه وه و ئنجا ته وراتی بیر کهوتۆته وه، بۆ (بهنی ئیسرا ئیل) ی نوێ کردۆته وه. به هۆی ئه مه وه له ئاکامی ئه م به سه رهاته وه جووله که کان گوتوو یانه: عوزهیر کورپی خوایه، چونکه ئهو دوو ئه ستێره یه ی بۆ هاتوو وه تهوڕاتیشی نوێ کردۆته وه و کاروباری (بهنی ئیسرا ئیل) ی راپه راندوو وه. تهوڕاتیشی له خاکی (سواد) و له دێری (حزقیل) دا بۆ تازه کردوونه ته وه. دوا ییش له و دێیه دا مردوو ه که پێی ده لێن (سابیر ئاباد) ^(۱).

بیروپای (طبری) له سه ر نه و شیکارو درێژه پیدانه

نیمام (ابن جریری طبری) بیروپایه کی رێك و دروستی له سه ر نه و شیکارو درێژه پیدانه ی تایبەت به چیرۆکی نه و پیاوه ههیه که به لای شارۆچکه که دا تیپه پریوه، په خنه یه کی زانستیانه ی به هیزیشی له سه ر نه و شیکاره ههیه. له مباره یه وه گوتویه تی: "باشترین وته بۆ راستیی به سه ر هاته که نه وه بگوتریت: بینگومان خوا خۆی باسی کردووه و داواین پیغه مبه ریشی ﷺ پی سه رسام کردووه، نه مه ش له و فره مایشته ی دا، که بۆی گیراوه ته وه و له سه ر زاری نه و پیاوه ی به لای شارۆچکه پروخواه که دا تیپه پریوه، فره موویه تی: ﴿أَنِّي يُحْيِي هَٰذِهِ اللَّهَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ نه مه له گه ل زانینی نه و راستیه شدا، که خوا هه مووی له نه بوو و بیشتیکی دی له سه ر هتا دا دروست کردووه، به لام نه و زانینه ی خۆی قه ناعه تی پی نه هیناوه، که توانای له سه ر دروستکردنی سه ره تای شته کان ههیه، تا وای لی هاتووه بلیت: خوا چۆن نه مانه دوای له ناو چوونیان زیندوو ده کاته وه ﴿أَنِّي يُحْيِي هَٰذِهِ اللَّهَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾؟ ئیتمه ش هیه زانیارییه کی پرونی و امان لانیه بۆ سه لماندنی ناوی بگۆی نه م پرسته یه، واته (بۆ دیاریکردنی ناوی نه و پیاوه ی به لای شارۆچکه که دا تیپه پریوه). ده شیته که (عوزه ی ریش بوو ییت، ده شیته که (ئۆرمیا) ش بوو ییت. به لام ئیتمه ئاتاجیکمان به زانینی ناوه که ی نیه، چونکه مه به ست له و نایه ته دا ناساندنی ناوه که به خه لک نیه. به لکو مه به ست له مه دا ناساندنی قودره تی خوا یه به و که سانه ی، که نکوولی ده که ن له قودره ت و توانای خوا له سه ر زیندوو کردنه وه ی مه خلوقات ی خۆی له دوای مراندنیان و، گیراندنه وه یان بۆ دنیا له دوای له نیوچوونیان، ههروه ها خوا هه ر خۆیشی ژیان و مردنی به ده سه ته.. له وانه ش که نکوولی یان له توانای خوا ده کرد، که سانیکی بی باوه پری نیو قوره شو نه و که سانه ی تری سه ر به هۆزه کانی عه ره ب بوون، که لیژه دا مه به ست بووه توانای خوا یان پی بناسینریت و، به لگه ی پروون و

ناشکرایان لهسەر جیگیر بکریت، ههروهها مهبهست لهو جوولهکانه‌ی (به‌نی ئیسرائیل)یش بووه که له شوینی ههجره‌تگای پیغه‌مبه‌ری خۆی محمد ﷺ ناگادار کردووه لهو چیرۆک و به‌سه‌رهاتانه‌ی که له‌لای جووله‌که‌کانیش بیستراون تا به‌م په‌نگه‌ جووله‌که‌کانی مه‌دینه‌ش گومانیان له‌سەر پیغه‌مبه‌رایه‌تییه‌کی نه‌می‌نیت و بیانوشیان (له‌سەر ساوه‌ر نه‌هێنان به‌ په‌یامه‌که‌ی) نه‌هێلێت. چونکه‌ ئه‌و به‌سه‌رهاتانه‌ی که خوا به‌ سروش بۆ (عمدی پیغه‌مبه‌ری) له قورئاندا گیراوه‌ته‌وه، له‌و هه‌واڵ و به‌سه‌رهاتانه‌ن که پێشتر پیغه‌مبه‌ر ﷺ و گه‌له‌که‌شی نه‌یانده‌زانین، زانیاریش له‌سەر ئه‌و به‌سه‌رهاتانه‌ له‌وه‌وپیش ته‌نها له‌لای شوینکه‌وتوانی ئایینه‌کانی تر هه‌بوو وه‌ک جووله‌که‌و دیانه‌کان، دیاره (عمدی پیغه‌مبه‌ریش ﷺ) له‌وان نه‌بووه و ته‌نانه‌ت نه‌خوینده‌واریش بووه، گه‌له‌که‌شی نه‌خوینده‌وار بوون. ئه‌مه‌ش له‌لای شوینکه‌وتوانی کتێبه‌کانی پێشوو (ئه‌هلی کیتاب) پروون و زانراو بووه که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئه‌م به‌سه‌رهاتانه‌ی ته‌نها به‌ سروشی خوا زانیوه و لێی ناگادار کراوه. جا ئه‌گه‌ر مهبه‌ست له‌م هه‌واڵ و به‌سه‌رهاتانه‌ بۆ دیاری کردنی ناوی خاوه‌نی پرسیاره‌که‌ بێت که ده‌رباره‌ی چۆنییه‌تی زیندووکردنه‌وه‌و بنیات نانه‌وه‌ی شارێک پرسیارێ کردووه (أَلَيْسَ هَٰذَا الَّذِي بَعْدَ مَوْتِهَا) "ئه‌وا ناماژه‌ بۆ کردنه‌که‌ ته‌نها له‌سەر ناوی خۆی ده‌بوو به‌ شیوه‌یه‌ک که هه‌یچ ئاسته‌نگێک نه‌هێلێته‌وه‌و بیانوو بپرێت و، گومان نه‌هێلێت. به‌لام مهبه‌ست له‌مه‌ په‌خه‌گرتنه‌ له‌ وته‌ی نیو پرسیاره‌که‌ی و، ئیدی خوا به‌مه‌ش هێنده‌ی بۆ به‌نده‌کانی لی دیاری کردووه" (۱).

بیرورای (سید قطب) له‌سه‌رنه‌م چیرۆکه

مامۆستای پیشه‌واش (سید قطب) بیرورایه‌کی نایاب و هه‌لۆیستیکی پته‌وی له‌ ئاست شیکارو ورده‌کاری یه‌کانی نیۆ ده‌قه ئیسرائیلییه‌کانی تایبته‌ به‌م چیرۆکه‌دا گرتۆته‌بهر، وه‌ك له‌مباریه‌وه گوتویه‌تی: "کێیه‌ ئه‌و پیاوه‌ی که به‌لای شارۆچکه‌که‌دا تیپه‌ریوه؟ ئه‌ی ئه‌و شارۆچکه‌یه‌ کامه‌یه‌ که له‌کاتی پرووخانی داروپه‌ردووی به‌سه‌ر یه‌کدا پیایدا تیپه‌ریوه؟ بێگومان قورئان له‌مباریه‌وه هه‌یچ زانیارییه‌کی ده‌رنه‌خستوه‌و، گه‌ر خواستی خواش له‌سه‌ر ئه‌وه‌بوایه‌ ئه‌وا ده‌ریده‌خست.

خۆ ئه‌گه‌ر هه‌یکمه‌تی نیۆ ده‌قه‌که‌ی قورئانیش ته‌نها به‌و ده‌رخستنه‌ به‌دییه‌ بهاتایه، ئه‌وا خوا له‌ قورئاندا فه‌رامۆشی نه‌ده‌کرد. ده‌با ئیمه‌ش -به‌شیوازی خۆمان له‌م ته‌فسیری (في ظلال القرآن) ه‌دا- له‌ ئاست ئه‌م سێبه‌ره‌شدا هه‌لۆیسته‌ بکه‌ین و بیه‌نین که: بێگومان دیمه‌نی به‌سه‌رهاته‌که‌ وینه‌یه‌کی به‌هێزو پۆشن و سروش به‌خش بو‌هه‌ست ده‌کیشیت، دیمه‌نی مردن و کاره‌سات و ویرانه‌. به‌ وه‌سفی (وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا) دیمه‌نی شارۆچکه‌یه‌کی پروخوا و پێشان ده‌دات که به‌سه‌ر بناغه‌و کۆله‌که‌کانیدا پروخواه، پاشان له‌پێی هه‌ست و سۆزی ئه‌و کابرایه‌ی به‌لای شارۆچکه‌که‌دا تیپه‌ریوه سۆزێکی گشتی مرۆیی و زاخاودراو به‌و گوزارشته‌ی (أَنَّى يُعْجِبُ هَٰذَا ٱللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا) ده‌کیشیت^(١).

(١) في ظلال القرآن / ١: ٢٩٩.

ئهو باسهی که چیرۆکهکی تیدا هاتوو

چیرۆکی (ئهو پیاوهی به لای شارۆچکه که دا تیپه‌ری) له باسیکی تایبه تیدا هاتوو که (باسی لیدوانه له بابته ژیان و مردنه‌وه)، پشتر ئاماژه‌یه‌ک بۆ ده‌مه‌ته‌قی‌یه‌کی نیوان (ابراهیم خلیل) - سلای لی بیت- و ئهو پاشایه‌دا که پرویا گانده‌ی په‌روه‌رد گاریه‌تی بۆ خۆی کردو، کراوه‌و که (ابراهیم) موناقه‌شه‌ی له‌گه‌ڵدا ده‌کات و به‌لگه‌ی گه‌وره‌و بنه‌بری له‌سه‌ر په‌روه‌رد گاریتی خوا و پوچه‌لیی بیروپا کانی ئهو ده‌خاته به‌رده‌م. دواي ئهم وتو و یژه‌ش ئاماژه بۆ به‌سه‌ره‌اتیکی تری کورتی (ابراهیم) هه‌یه که غمونه‌یه‌کی کرده‌یی (عملی) ی له‌سه‌ر (ژیان و مردن) له‌گه‌ڵدا دانراوه‌و، غمونه‌که‌ش باسی زیندوو کردنه‌وه‌ی بالنده‌کانه که دواتر به‌ په‌له هاتونه‌وه بۆلای.

جا بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ر له که‌شی ئهو (ژیان و مردن) هه‌شدا بمینینه‌وه‌و ساباتا گشتیه‌که‌ی باسه بنه‌ره‌تی یه‌که‌ش په‌چاو بکه‌ین، هه‌رسێ ئایه‌ته‌که‌ی تاییه‌ت به‌و وتویژو به‌سه‌ره‌اته کورتانه دیاری ده‌که‌ین که خواي مه‌زن تیاياندا ده‌فه‌رمویت:

﴿لَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُعْتَبِتُ قَالَ أَنَا أُحِيّ وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥٨﴾ أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانْظُرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَانْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا

ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٥٩﴾
وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى قَالَ أُولَئِمُ تُؤْمِنُ قَالَ بَلَى وَلَٰكِن لِّيَطْمَئِنَّ قُلُوبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ أَجْعَلْ عَلَى كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ
جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٦٠﴾ البقرة ﴿٨٨﴾

مامۆستای پیشه‌وا (سید قطب) ده‌بارهی بابەتی هەرسێ ئایەتە که گوتویەتی:
"ئەم سێ ئایەتە لە کۆی هەموویان دا یەک بابەتیان لەخۆ گرتووە: نەینی ی ژیان و
مردن و حەقیقەتی ژیان و مردن.. بەم پێیەش لایەنیەک لە لایەنەکانی تیروانیی
ئێسلامی پێک دەهێنێت و دەچێتە پāl ئەو پێسیانەی که لە سەرەتای ئەم جوژنەی
قورئانەوه ئایەتەکانی پیشوو دەریان بپێو، پەيوەندی یەکی راستەوخۆشی بە (آیة
الكرسى) یە که‌وهو بەو سیفەتانی تری خواو هەیه که لەو ئایەتەدا دەبراون. ئیدی
بە هەموشیان لایەنیەک لە لایەنەکانی ئەو کۆششە درێژو دەرکەوتووێ نیو قورئان
نمایش دەکەن که تیروانیی راستەقینەی بۆ راستی یەکانی ئەم بوونەوهره له
ویژدان و پەي بردنی مروۆفی موسلمان دا دروست کردوه" (١).

"أَنْ يُّحْيِيَ هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا"

کاتیك ئەو پیاوه شارۆچکە ڕووخواوەکە یبێنی کە دارو پەردووی بەسەر یە کتردا تەپیە، خیرا زمانی بەم پرسیارە سەرسۆرەینە کەوتە گۆ: (أَنْ يُّحْيِيَ هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا)؟ ئایا تۆ بلی ی بەم شیۆه پرسیار کردنە گومان ی لە توانای خوا لەسەر زیندوو کردنەو ی مردووان و پێک هینانەو ی شارۆچکە کەش دوای لەناو چوونی کردییت؟ ئە ی ئایا پالئەرو سەرچاوە ی پرسیار کردنە کە ی گومان کردنی بووییت لە توانا و قودرەتی پەرور دگەر؟ هەندیک لە ڕاڤە کاران (مفسرین) وایان گوتووه، کە گوا یە ئەم گومانە ی کردییت، ئەمە شیان داناو بە گومان کردنی پیاو کە لە توانای خوا. وهك زانراویشە، کە گومان کردن لە توانای پەها و بی سنووری خوا کفر و بی باوەرپیەو، کابرای گومانکاریش لەو دە ی بی باوەر پە، نەك باوەر دار. ئە ی باشە چۆن ئەم پیاو هەش - کە بەلای شارۆچکە کە دا تیپەریو - گومان ی لە قودرەتی خوا هەبوو - واتە چۆن کافرو بی باوەر بوو - لە کاتی کدا هەر خودی ئەو ڕاڤە کارو تەفسیر نووسانە دەلێن گوا یە ئەو (عوزەیر) بوو، گوا یە پیڤە مەبەرێکیش بوو؟! بەلام کۆمەل ی زانایانی تەفسیر لەسەر ئەو ڕایەن، کە پیاو کە باوەر دار بوو و ئیمانی بەخوا هەبوو و ئیمانی بە قودرەتی بی سنووری خواش هەبوو، ئیمانی بە زیندوو کردنەو ی مردوانیش هەبوو.

(سید قطب) گوتویەتی: "ئەم دیمەنە وینە یەکی بەهیزو ڕۆشن و سروش بەخش بو هەست و زەین دەکیشت، کە وینە ی مردن و تاقی کردنەو و لەنا چوونەو، بە وەسفی (وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا) وینە ی کیشراو و شوینە کەش بەسەر هەموو بنکە و کۆلە کە کانیدا ڕووخواو. لەرێ ی هەست و نەستی کابرای گوزەر کار بەلای

شاروچکه که شدا نه وه هه ست و سۆزه وینا ده کات، که له گوزارشتی نیو
 پرسیاره که یه وه هه لقولاوه و پرسویه تی: (أَنْ يُّحْيِيَ هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا) .. بېگومان
 ده برېرې نه م پرسیاره ده زانیت که خوا له وې یه، به لام دیمه نی کاره ساته که و
 ویرانییه که ش له گه ل کارایی توندیان له دل و هه ست و دهروونیدا، وای لی کرده
 سه رسام و حه یران بیت و پرستیت: نه ری چون خوا نه م شاروچکه یه له دوی
 له ناوچوونی دروست ده کاته وه؟! نه مه ش نه و په ری کاریگری دیمه نی کاره ساته
 له نیو دل و دهروونی مرؤفدا که سروشتی قوولی له پرسیار پاماندا پی
 ده خروشییت. گوزارشت (تعبر) که ش به م په نگه سایه و سروشتی خوئی
 هه لده خات و، دیمه نه که ش واده کیشت و هه نه و ی نیدی له و چرکه ساته دا هه خوئی
 له بهر چاوان و له بهر هه ست و نه ستدا بیت .. (أَنْ يُّحْيِيَ هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا) ؟ نه ی
 چون ژیانیش بو مردووه کان ده گه ریته وه؟^(۱)

که واته پیاوه که کاتیک نه و پرسیاره ی کرده، له بهر گومان کردنی له توانای خوا
 له سه ر زیندوو کردنه وه ی مردووه کان نه بووه، به لکو له ناکامی سه رسام بوونی له
 ناست نه و کاره ساته ی به رده می دا بووه، کاره ساتی شاروچکه یه کی ویران و پروخوا
 به سه ر هه موو خانوو دارو په ردو ویدا، که ناخو چون خوا جاریکی دی ده ی کاته وه
 به و شاره ی جاران.

پاشان کابرا - گهر سه رنجی ده برپینی بیژه و نامرزی پرسیار کردنه که ی بده ین -
 گوتوویه تی: خوا چون ده یه ینیتته وه کایه (أَنْ يُّحْيِيَ هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا) و نامرزی
 (أَنْ يُّحْيِيَ) ش به مانای (کیف/ چون) دیت.

راسته که هه ردو و شه ی (انی) و (هل) بو پرسیار کردن، به لام پرسیار که ر
 کاتیک به و شه ی (هل/ نایا) پرسیار ده کات نه گهر گومانی له توانا و هیزی

هاورئيه كى هەبىت لەسەر كردنى كارىك، هەر بۆيەش پىي دەلېت: (تاي دەتوانىت ئەو كارە بكەيت؟) بەلام ئەگەر پىي بلىت: (چۆن تۆ ئەو كارە دەكەيت؟) ئەوا پرسىارى لەسەر چۆنيەتى و شىوازی ئەنجام دانى ئەو كارەى لى دەكات.

ئەم پىاوەش (كە بەلای شارۆچكە كەدا تىپەپىو) حەى كردوو شىوازو چۆنيەتى پەيدا بوونەوى ئەم شارۆچكەيە بزانیت كە چۆن خوا بەدىي دىنىتەووە و خەلكە كەى بۆ دەگىرپتەووە، حەزى كردوو ئەمە بە چاوى خۆى بىنىت و ئاگادار بىت.

ئەم پرسىار كەردەشى، كەتومت وەك پرسىار كەردە كەى (ئىبراھىم)ە-سلأوى لى بىت- كە داواى لەخوا كەرد چۆن مردووان زىندوو دەكاتەووە، وەك لەو بەسەرھاتەى نىو ئايەتە كەى پىشتەدا هاتوو: ﴿...وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ ارْنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أُولِمُ تُوْمِنُ ۖ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي ۖ﴾ ﴿البقرة﴾، ئەوەش وەك ئەم بەسەرھاتەيە و يەك ناوەرۆكيان هەيە، چۆنكە پىكەووە لە يەك باسو بۆنەدا هاتوون.

چەند موعجیزەیک له چیرۆکەکه

قورئانی پێرۆز له کاتی خستنه‌رووی چیرۆکی (ئەو پیاوه‌ی به‌لای شارۆچکه‌که‌دا تیپه‌ریوه) چەند موعجیزه‌یه‌کی خوایی له‌سه‌ر (ژیان و مردن و زیندووکردنه‌وه‌و چاکسازی و خراپه‌کاری) ده‌خاته به‌رچاومان، که به‌لگه‌ن له‌سه‌ر توانای په‌ها و بێسنووری خوا، ئەو توانایه‌ی، که ملکه‌چی هیچ یاساو رێساو ده‌ستووریکی گه‌ردوون نیه‌، چونکه‌ خوا خۆی رێساو ده‌ستوره‌کانی خولقاندوووه‌ وای لێ‌کردوون هوکمی ژیا‌نی م‌ر‌و‌ف بکه‌ن، به‌لام هوکم به‌ خوا خۆی ناکه‌ن و هیچ سنورو چوارچۆیه‌یه‌کیش بۆ خواست و ئیراده‌ی خوا دانانی‌ت. له‌و موعجیزانه‌ش که له‌م چیرۆکه‌دا هه‌ن، وه‌ک:

١/ خوا ئەم پیاوه‌ی بۆ ماوه‌ی سه‌د ساڵ مراندوووه‌ و پاشان زیندوووی کردۆته‌وه‌، وه‌ک فەرموویه‌تی: ﴿فَأَمَاتُهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ﴾، ئەم مراندن و زیندووکردنه‌وه‌یه‌شی وه‌لامیک بووه‌ بۆ په‌رسیا‌ره‌که‌ی ئەو پیاوه‌ که گوتبووی: (أَنِّي يُحْيِي هَٰذَا اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا)؟ ئیدی خواش ئەزموونیکی کرده‌یی (عملی)ی خسته‌ به‌رچاوی کابراو راسته‌وخۆ به‌سه‌ر خۆشیدا په‌یره‌و بوو، به‌مه‌ش وه‌لامی په‌رسیا‌ره‌که‌ی خۆی ده‌سته‌کووته‌وه‌، چونکه‌ ئەوه‌تا بۆ سه‌د ساڵ مردوووه‌، دوا‌یش زیندوو کراوه‌ته‌وه‌، جا ئەو خوا‌یه‌ی که ئەم ئەزمونه‌ کرده‌یی‌یه‌ی به‌سه‌ردا په‌یره‌و کرده‌، ئەوا له‌سه‌ر ژیا‌ندنه‌وه‌ی شارۆچکه‌که‌ش له‌دوا‌ی تیکچوونی به‌ توانایه‌. وه‌ک (سید قطب)یش ده‌لێ‌ت: "خوا له‌ وه‌لامی په‌رسیا‌ری کابرا‌دا، ته‌نها به‌ (وتن) پێ‌ی نه‌فه‌رمووه‌، که چۆن ئەو شارۆچکه‌یه‌ ده‌ژی‌ه‌نیت‌ه‌وه‌، به‌لکو له‌ جیهانی واقیعه‌دا پێشانی داوه‌، که چۆن ژیا‌ن به‌به‌ر مردوودا ده‌کاته‌وه‌، چونکه‌ هه‌ست و سۆزو سه‌رسام بوونی‌ش، هه‌ندیک جار له‌ راده‌یه‌کی وه‌ها توندو قوول

بوونه واده، که تنها به بهلگه‌ی عه‌قلی و، تنانته (به لۆژیکي ویژدانی) یش تیر ناکریت، تنانته به و واقعه‌ی گشتیه‌ی به‌رچاوانی خه‌لکیش تیر و چاره‌سەر ناکریت، به‌لکو چاره‌سەر که به نه‌زموون و تاقیرکرنه‌وه‌ی شه‌خسی و تایبه‌تی راسه‌وخو ده‌بیته که هه‌ست و نه‌ست و تیر و پر ده‌کات و، دلش به ته‌واوه‌تی و به‌ی لیدوان هیدی و نارام ده‌کاته‌وه" (۱).

۲- مردنسی گویدریژی پیاوه‌که و مانه‌وه‌ی ئیسک و پروسکی و، په‌یکه‌ره ئیسکیه‌که‌شی که هیچ گوشت و خوین و پیست و تووکیکی پیوه نه‌ما‌یته، نه‌مه‌ش له فرماشته‌که‌ی خواوه وهریده‌گرین، که هه‌ر له ئایه‌ته‌که‌ی ئه‌م به‌سه‌ره‌اته‌دا فرموویه‌تی: ﴿وَأَنْظُرْ إِلَىٰ حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِّلنَّاسِ﴾. پاشان خوا ئه‌م که‌ره (گویدریژ) ه‌ش به رینگه‌یه‌کی له‌راده‌به‌ده‌ر (معجزه) زیندوو کردۆته‌وه و خستویتیبه به‌ر هه‌ردوو چاوی پیاوه‌که ﴿وَأَنْظُرْ إِلَىٰ أَلْوَظَامِ كَيْفَ نُنْشِرُهَا ثُمَّ نَكْسُوها لَحْمًا﴾ واته: پاشان بر‌وانه بو ئیسقانه‌کانی گویدریژه‌که‌ت، که چۆن به‌رزیان ده‌که‌ینه‌وه و پیکیان ده‌به‌ستینه‌وه و، پاشان به گوشت دایانده‌پۆشین.. به مانای خوا ئه‌و په‌یکه‌ره ئیسکیه‌ی که‌ره‌که‌ی پیشانی پیاوه‌که‌ داوه‌و، پاشان پیاوه‌که به چاوی خو‌ی دیویه‌تی که (قوناغ به قوناغ) چۆن خوا به‌و قوناغبه‌ندیبه سه‌رسوپه‌ین و موعجیزه‌کاریبه، ورده‌ورده گوشت ده‌خاته‌وه سه‌ر ئیسکه‌کان و، پاشان دایان ده‌پۆشیته و پیسته و تووکی به به‌ردا ده‌کاته‌وه، تا‌کو پیکه‌اته‌ی جه‌سته‌ی گویدریژه‌که ته‌واو بووه و ئه‌و جه‌سته‌یه‌ی پیشووتری خو‌ی بو گه‌راوه‌ته‌و. ئنجا خوا گیانی‌شی به به‌ردا کردۆته‌وه و گیانه‌که به سه‌رجه‌م به‌شه‌کانی لاشه‌ی دا سو‌راوه‌ته‌وه و، ژيانی تی‌که‌وتۆته‌وه.

۳- نه‌گۆرانی خۆراک و خواردنه‌وه‌که‌ی، به در‌یژی ماوه‌ی ئه‌و سه‌د سا‌له ﴿فَأَنْظُرْ

إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَكْسَنْتَ ﴿٤﴾، واته: ههروهها پروانه بۆ خۆراك و خواردنهوهكەت كه هیچ نهگۆڕاون و تێك نهچوون.. چونكه به ههمان كهلك و بههای خۆیان مابوونهوه و بۆ بهكارهێنان دهستیان دهدا و هیچ حالهتیکی رزین و تێكچوونیان تووش نهبووبوو. ئیججازی بێوینه و درهوشاوهش لهو خواسته خاویی یه دا بۆمان رهنگ ده داتهوه، كه بێگومان وهك پیشبینی کردوه - بهگوێهری دیدو تیروانیی مرۆف - كه ژیا نی ئه و پیاوه ده رێژه بکیشیت، بهلام خوا مراندوو بهتی، خۆی و که ره کهشی، وهك پیشبینی کراویشه، كه ده بوايه - هه ر به پێی تیروانیی مرۆف - به زوویی ئه و خۆراك و خواردنه وه ش تێك بجیت و پیس و بۆگه ن بن، بهلام خوا به چاکی و پاکی و به بێ گۆران و تێك چوون، بۆ ماوه ی سهد سال هیشتونوی یه وه و پاراستونوی.

ئیدی پیاوه ئیمانداره کهش، ئیمان و باوهرو پرواهیان و دلیابوونیکی زیاتری دهستکهوتوه، ئه مهش به هۆی ئه و موعجیزانه وه، كه دیبوونی. بێگومان ئیمهش کاتیک ئه م چیرۆکه له قورناندا ده خوینینه وه و له هه موو جاریکیشدا، كه به و په رپی په رۆشی و سه رسامی و کارتی کراوییه وه سه رنج له وینه و دیمه نه کانی ده دهین، باوهرو یه قین و ئیمان و دلیایی یه کی زیاترمان ده ست ده که ویت، به تایبه تیش له کاتی خویندنه وه ی ئه و موعجیزه پرشنگدارانه ی خوا تیا ییدا.

مردنی پیاوه‌که، مردنێکی تایبه‌تی بووه

هه‌ندێك كه‌س وای داده‌نێن، كه‌ مردنی ئه‌و پیاوه‌ بۆ ماوه‌ی سه‌د ساڵو، پاشان زیندووكرده‌وه‌شی، پێچه‌وانه‌ی ده‌قه‌كانی تری قورئانه، كه‌ وای بریارداوه‌ كاتێك مرۆڤ ده‌میری هه‌تا رۆژی زیندوووبونه‌وه‌ی له‌ قیامه‌تدا، گیانی بۆ ناگه‌رێنرێته‌وه‌، له‌و ده‌قانه‌ش وه‌ك ئه‌وه‌ی، كه‌ خوا فەرموویه‌تی: ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ۝١٩ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ... ۝١٠٠﴾ المؤمن ﴿١٠٠﴾ هه‌روه‌ها فەرموویه‌تی: ﴿مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ۝٤٩﴾ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾ يس ﴿٥٠﴾

ئێمه‌ هه‌یج دژایه‌تی و پێچه‌وانه‌بوونیکی نیوان ئایه‌تی ئه‌م چیرۆکه‌ و ئایه‌ته‌كانی تری قورئاندا به‌دی ناکه‌ین، راسته‌ كه‌ هه‌موو ئه‌م ده‌قانه‌ بریار له‌سه‌ر حه‌قیقه‌تیکی دیارو بنه‌ر ده‌دن، كه‌ ئه‌وه‌یه‌ كاتێك مرۆڤ ده‌میریت، جاریکی دی بۆ ژیا‌نی دنیا نایه‌ته‌وه‌ و ناگه‌رێته‌وه‌، چونكه‌ ئه‌م دنیا‌یه‌ی به‌جی‌هێشتوه‌وه‌، گیانی‌شی له‌نیۆ گۆره‌كه‌یدا له‌لای لاشه‌یه‌وه‌ داده‌نریت و به‌خۆشییه‌وه‌، یان به‌ ئازارو ئه‌شكه‌نجه‌وه‌ -به‌پێی كرده‌وه‌كانی نیۆ دنیا‌یی- ئه‌و گیانه‌ی تا رۆژی قیامه‌ت له‌لا ده‌می‌نێته‌وه‌، خواش له‌گه‌ڵ زیندووكره‌وانی تردا له‌ گۆره‌كانیا‌نه‌وه‌ زیندوو‌یان ده‌كاته‌وه‌.

جا ئه‌و مرۆڤه‌ی، كه‌ له‌ مردنێکی راسته‌قینه‌دا ده‌میریت و ماوه‌ی ژیا‌نی دنیا‌یدا به‌ته‌واوه‌تی دوا‌یی دیتو، ئه‌و كۆتایی‌یه‌ی پێ‌ده‌گات، كه‌ خوا له‌پێش دروستكردنی بوونه‌وه‌ردا بۆی نووسیه‌وه‌.

به‌لام خۆ ئه‌گه‌ر خوا بریاری بۆ تاكه‌ پیاوێك، یان كۆمه‌له‌ كه‌سیك دابوو، كه‌ به‌

مردنیکی تایبهتی بمرن و بریاریشی وابوو، که پاشاوهیهکیان لهو ژيانهدا ماییت، که له نهزلهوه بۆی داناون، نهوا لهم حالتهدا نهو جوړه مردنه، نهو مردنه راستهقینه دوايه نیه، که ژيانی دنیای پێ کوتایی دیت و ههرگیز ژيانی دنیای له دواوه ناگهپرتهوه. ههر بۆیه کاتیک شههیدان نهوهیان له خوا خواستوه، که دواي شههیدبوونیان بیانگێرپهتهوه بۆ دنیا، تاكو بجهنگن و جارێکی دی له پیناوی خوادا بکوژینهوه، کهچی خوا وهلامی داواکهیانی نه داوتهوه، چونکه خوا پێشتر بریاری وابوو، که بۆ دنیا نهگهپرتهوه. لهم پروهوه (مسلم) له (عبدالله کوری مسعود) وه -خوا لێیان رازی بیت- و نهویش له پیغه مبهری خواوه ﷺ گێراویتییهوه، که دهبارهی نهه حالتهه فرموویهتی: ((أَرَأَاهُمْ فِي جَوْفِ طَيْرٍ خَضِرٍ، لَهَا قَنَادِيلٌ مُّعَلَّقَةٌ بِالْعَرْشِ، تَسْرَحُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ شَاءَتْ، ثُمَّ تَأْوِي إِلَى تِلْكَ الْقَنَادِيلِ. فَاطْلَعَ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ أَطْلَاعَةً، فَقَالَ: هَلْ تَسْتَهْنُونَ شَيْئًا؟ قَالُوا: أَيْ شَيْءٍ نَسْتَهْيِي وَنَحْنُ نَسْرَحُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ شِئْنَا! فَفَعَلَ ذَلِكَ بِهِمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، فَلَمَّا رَأَوْا أَنَّهُمْ لَنْ يُتْرَكُوا مِنْ أَنْ يُسْأَلُوا، قَالُوا: يَا رَبِّ نُرِيدُ أَنْ تَرُدَّ أَرْوَاحَنَا فِي أَجْسَادِنَا حَتَّى نُقْتَلَ فِي سَبِيلِكَ مَرَّةً أُخْرَى. فَلَمَّا رَأَى أَنْ لَيْسَ لَهُمْ حَاجَةٌ تُرْكُوا))^(۱).

واته: گیانی نهو شههیدانه له ناخی چهند بالندهیهکی سهوزدان، که چهند چرایهکی وهك نهستیرهیان ههیهو، به عهرشی خوادا ههلواسراونو، به ئارهزویی خۆیان له بهههشت رادهبویرن، پاشان دهچنه پال چراکان. خوای پهروهردگاریشیان بۆیان دهروانییت و لێیان دهپرسیت: ههزتان له چیه؟ نهوانیش دهلێن: ههزمان له چ شتیک بیت، له کاتیکدا به ئارهزویی خۆمان له بهههشتدا رادهبویرینو، ههرچیمان بویت ههیه!

ئنجا خوا سێ جار نهوهیان لێ دهپرسیتهوهو، نهوانیش که دهبینن وازیان لێ نههیتنریتو، ههر پرسیاریان لێ دهکریت، تاكو وهلامیک به شتیک بدهنهوه، بۆیه

(۱) مسلم (۳۳) کتاب الامارة (۳۳) باب بیان أن ارواح الشهداء في الجنة. حدیث (۱۸۸۷).

دهلێن: ئەو پەرودگار، دەمانهویت گیانه کانسمان بۆ جهسته کافان بگهڕیتهوه بۆ ئەوهی بچینهوه بۆ دنیاو جاریکی تر له پیناوی تۆدا بکوژرین. کاتیك خواش دهبینیت جگه لهوه هیچ پیوستیهکی تریان نیه، وازیان لێ دینیت و وهلامی داواکهیان ناداتهوه و بۆ دنیایان ناگیریتهوه.

جا ئەو پیاوهی که خوا بۆ سه د سال مراندویهتی و پاشان زیندووی کردۆتهوه، ئەو مردنه راسته قینه کۆتایی پێهاتووهی دنیا نهبووه، بهلکو مردنیککی تایبهتی بووه تاكو خوا چهند نیشانهیهکی عه مه لیی له خودی خۆی و خۆراك و، له گوێدریژه که شیوه پیشان بدات و، له م چیرۆکه شه وه چهند نیشانه یه که پیشانی خه لکی تر بدات ﴿وَلَجَعَلْكَ ءَايَةً لِّلنَّاسِ﴾.

دوای ئەوهش که خوا زیندووی کردۆتهوه، پاشاوهی ژیا نی خۆی له دنیا دا به سه ر بردووه و دوای ئە مه به و ته جه ل و کۆتایی یه ش گه یشتووه که خوا بۆی داناوه و به مردنی راسته قینه مردووه وه ک چۆن ته واوی خه لکی دی ده مر ن. خۆ ئە م پیاوهش یه که مین که سینک یان تاکه که سینک نیه، که به م مردنه تایبه تییه مردی و پاشان زیندوو کرایتته وه و پاشاوهی ژیا نی به سه ر بردی و، به لکو وه ک قورئانی ش هه وائی تری هاو شیوهی له سه ر سێ کۆمه له که سی تر پێ داوین که هه مان حاله تیان به سه ردا هینراوه:

کۆمه لێ یه که م: کۆمه له که سینک بوون له هۆزی (به نی ئیسرائیل) له سه ر ده می ژیا نی مووسادا- سلاوی خوا ی لێ بی و- کاتیك داوایان کرد خوا یان به ئاشکرا وه ک خۆی پیشان بدات، خواش له سه ر ئە و داوایه مراندنی و، له دوا ییدا زیندووی کرد نه وه، وه ک فه رموویه تی: ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يٰمُوسٰى لَنْ نُّؤْمِنَ لَكَ حَتّٰى نَرٰى اِلٰهَ جَهْرَةً فَاَخَذَتْکُمْ الصَّعِقَةُ وَاَنْتُمْ نٰظِرُونَ﴾ ٥٥ ثُمَّ بَعَثْنَاکُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَوْتِکُمْ لَعَلَّکُمْ تَشْکُرُونَ ٥٦ البقرة ... واته: هه روه ها ئی وه

ئەى (بهنى ئيسرائيل) ئەوه بهياد بېتنهوه كاتيك به موساتان گوت: ئەى موسا ئېمه هەرگيز باوهپت پې ناهېتن، تاكو به ئاشكراو بهچاوى خومان خوا نهبين، هەر بۆيهش لهسەر ئەمه دهسبهجى بروسكه لىى دان، له كاتيكدا تهماشاتان دهكردو به سهرسامى يهوه به چواردهورى خوتاندا دهتارپوانى، پاشان دواى ئەمهو له دواى مراندنتان زيندوومان كردنهوه تاكو دواى ئەو مردنهتان سوپاسى خوا بكهن.

كۆمهلى دووه/ ئەوانه، كه به چهندين ههزاركس له خاكى خويان دههچوونو، خواش مراندنى و پاشان زيندوى كردنهوه، وهك فهرموويهتى: ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى اللَّهِ يَرْجُوا مِنْ دِينِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ﴾... ﴿البقرة﴾، واته: ئايا ههوالى ئەوانهت نهبيستوه، كه به ههزارهها كهس دهبوونو له ترسى مردن له مال و خاكى خويان دههچوونو و-له بهرهنگار بوونهوهى دوژمنو لهنيوچوونى خويان دهترسان-، خواش پى يانى فهرموو: بمرن، ئنجا مراندنى و دواى زيندوى كردنهوه.

كۆمهلى سىيەم/ هاوهلانى نيو ئەشكهوته كه (اصحاب الكهف)ن، ئەوانهى كه خوا بۆ ماوهى سىسههه دو نۆ سال مراندونى: ﴿وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تَسْعًا﴾ ﴿الكهف﴾.

چهند به لگهیهك له سه‌ر زیندووکردنه‌وه له قورئاندا

له دیارترینی ئهو مه‌سه‌له‌ی، که له‌لای کافره‌کان جێی نکوولی و به‌دوورگرتن بووه، مه‌سه‌له‌ی زیندووکردنه‌وه و لیپرسینه‌وه‌ی پڕۆژی قیامه‌ت بووه، گوایه‌ چۆن گیانه‌کانیان بۆ لاشه‌کانیان ده‌گه‌ڕێنێنه‌وه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌نیو‌چوون و بوون به‌ خۆل؟ قورئانی پیرۆز ئهم گومانانه‌ی ئه‌وانی تۆمارکردووه و وه‌لامیشتی داونه‌ته‌وه و به‌درۆی خستوونه‌وه، وه‌ك له‌ زۆریه‌ی ئایه‌ته‌کاندا هاتوه‌.. له‌مباریه‌وه خوا فەرموویه‌تی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ يُنٰدِيكُمۡ اِذَا مُرِفْتُمْ كُلَّ مُمَرِّقٍ اِنۡكُمۡ لَیۡ خَلْقٍ جَدِیدٍ ﴿٧﴾ اَفَتَرۡىٰ عَلٰی اللّٰهِ كَذِبًا اَمْ یَہۡۤ اِنَّہٗۤ جِنَّۃٌۢ بَلِ الَّذِیۡنَ لَا یُؤْمِنُوۡنَ بِالْاٰخِرَةِ فِیۡ الْعَذَابِ وَالضَّلٰلِ الْبَعِیدِ ﴿٨﴾ سُبٰٓ﴾. واته: ئه‌وانه‌ی بێ‌باوه‌ر بوون به‌ گالته‌جاری یه‌وه ده‌یانگوت: ئایا پیاوی‌کتان پێ بناسێنن، تا هه‌وائی ئهو ساته‌تان پێ بدات، که کاتی‌ک پارچه‌پارچه‌و هه‌پروون به‌ هه‌پروون ده‌بن له‌نیو‌ خاکدا، دوا‌ی ئه‌وه جاریکی دی سه‌رله‌نوێ خه‌لق ده‌کرینه‌وه.. ئایا ئهو درۆی له‌سه‌ر خوا هه‌لبه‌ستووه؟ یان تووشی شیتتی یه‌ك بوو؟ نه‌خێر وانیه، به‌لكو ئه‌وانه‌ی، که باوه‌رپیان به‌ پڕۆژی دوا‌یی (آخرة) نیه، ئه‌وانه له‌ سزاو گومرایی یه‌کی فراوان دان..

هه‌روه‌ها قورئان چهن‌دین نمونه‌ی له‌سه‌ر زیندووکردنه‌وه هیناوه‌ته‌وه، تاكو ئهم عه‌قیده‌یه له‌ دڵ و ده‌روونه‌کاندا بچه‌سپینیت، ئهم نموونه‌نانه‌ش چهن‌دین به‌لگه‌ی راست و دروستی وان، که له‌ پله‌ی به‌رزترین جو‌ری راستی و یه‌قین دان و ده‌رهاویشه‌ی واقعی ژیان و ئهو شتانه‌ی ترن، که خه‌لكی به‌ چاوانی خۆیان ده‌یانبینن و تیا‌یاند ده‌ژین و هیچ ساته‌وه‌ختی‌کیش گومانی تیا‌دا ناکه‌م.. هه‌ندی‌ك له‌ هه‌ره‌ دیارترینی ئهو نموونه‌نانه‌ش، که له‌ باره‌ی زیندووکردنه‌وه له‌ قورئاندا هاتوون، وه‌ك:

۱- دروستکردنی ئاسمانه کان بهو قه بهیی و زه به للاحی و بهر فراونیتی به یانه وه، ههروه ها دروستکردنی زه ویش بهو گه ورهیی به یه وه.. جا ئه و خوا به هیز و به توانایه ی که ئاسمانه کانی دروست کردوه، توانای له سهر زیندوو کردنه وهی ئه و مرۆفه بچووک و لاوازهش ههیه، وهك خوا فهرموویه تی: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَكُنْ لِيَوْمِهِمْ يَخْلُقْهُنَّ بِقَدْرِ عَلَى أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (الأحقاف ۳۲)

۲- حاله تی زهوی له پیش نه وه دا که ئاوی به سهر دا بیته خواره وه و که چۆن مردوو وشکه و، چۆن دوا ی نه وه ی ئاوی به سهر دا ده باریت ژیا نی تی ده که ویته وه و چهنده ها جوړی پرووهك و گژوگیای لی سه وزو بهرهم دیت.. جا ئه و خوا به ی که دوا ی مراندنی ئه و شتانه دهیانژیته وه، توانای زیندوو کردنه وهی مردوو انیشی له نیو گۆره کانیانه وه ههیه، وهكو فهرمووشیه تی: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَىٰ الْأَرْضَ خُشْعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ ۖ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِي الْمَوْتَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (فصلت ۳۹)

۳- مرۆف خویشی، نمونه به کی تهره و سهرنج بدات چۆن خوا له نه بوو (عدم) دروستی کردوه و قوناغه کانی ژیا نیشی له و کاته وهی دلێ به ئاویکی پاک (نطفه) بوون تاكو قوناغه کانی نیو په حمی دایك و پاشان قوناغه کانی ژیا نی له سهر پرووی زهوی و، دوا ی نه وهش مردنی و ناشتنی له ژیر خاکدا.. جا ئه و خوا به ی که مرۆفی ئاوا دروست کردوه و له قوناغه کانی ژیا نیدا سهر به رشتی کردوه، توانای نه وهشی ههیه که له رۆژی قیامهت دا زیندوو ی بکاته وه، وهك خوا فهرموویه تی: ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاهُ مِن تَرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُّخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقَرِّ فِي

الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِنَّ أَحَبَّ إِلَيْنَا مَن يُرِدُّ إِلَى أَرْضِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا
وَنَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ
نَوْعٍ بَهيجٍ ﴿٥﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُخَيِّ الْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦﴾
وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ ﴿٧﴾ الْحَجَّ

٤- تواناو قودرهتی خوا له سهر دروست کردنی شته پیچه وانه و دژ بهیه کتره کان، بۆ
نمونه خوا (شهوو پۆزی) دروست کردوو، ههروهها (تاریکی و پروناکی) و (ناوو
شاگر) و (سهوزایی و وشکانی) و (ژیان و مردن) و توانای زیندووکردنهوی
مرۆفیشی له دواى مردنى ههیه، وهك له مبارهیه شهوه فهرموویه تی: ﴿وَضَرَبَ
لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُعْيِي الْعِظْمَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا
أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا
فَإِذَا أَنْشَمْتُم مِّنْهُ تُوقِدُونَ ﴿٨٠﴾ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَن
يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨١﴾ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَن يَقُولَ لَهُ كُنْ
فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾ يس﴾

٥- لای خه لکی ئاشکرایه که پهیدا کردنه وه و پێک هینانه وهی شتیك له جاری
دوو همداو له لایه ن مرۆفیکه وه ئاسان تره له لای وهك له پێکهینانی جاری
یه که می. قورئانی پیرۆزیش نهم راستییه حاشا هه لته گرهی کردۆته به لگه یهك
له سهر زیندووکردنه وه، خواش یه که م جار مرۆفی دروست کردو له نه بوو
(عدم) یشه پێکی هیناو، دهشتوانیت که بۆ جاری دووهم بۆ گیانی بگپێته وه و
سه ره نوێ زیندوو ی بکاته وه. چونکه گپێرانه وه که ئاسانه ره له دروست کردن و

خوایه که گیانه کان له کاتی مردنیاندا ده کیشیت، نهو گیانهش که له خهوه کهیدا نه مرد، خوا ههر بۆی ده نیریتهوه، جا نهو که سهش که خوا برپاری مردنی بۆ داییت، نهو رۆحه کهی ده گریتهوهو، بۆ لاشهی ناگه پیتهوه، نهو که سهش که رۆژی تهواو نه بوو ییت، بۆی ده نیریتهوه تا کاتیکی دیاریکراو. بهراستی له مه دا چه ندین به لگه و نیشانه بۆ که سانیک ههیه که له بیر کردنهوهو له م دیاردانهی قودرهتی خوا تیفکرن.

۷- قورنان چه ند موعجیزهیه کی خوا بیشی وه که به لگه له سه ر زیندوو کردنهوه پیشان داوه، له مباره یه وه خوا فه رمویه تی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ...﴾ (البقرة ۲۵۲) بیشت مانای ته م نایه ته مان لیک دایه وه.

ههروه ها نهو به سه رهاته ش له گه ل (ئیبراهیم) دا- سلاوی لی بیته- که ده رباره ی زیندوو کردنه وه وه خوا پسی فه رموو: ﴿... قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَى كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا...﴾ (البقرة ۲۶۰) یان نهو به سه رهاته ش له گه ل نهو پیاهو ئیمانداره ی به لای شارۆچکه که دا ره ته بووه و گو تویه تی: ﴿... قَالَ أَنَّى يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ...﴾ (البقرة ۲۵۹)

ههروه ها نهو به سه رهاته ش له گه ل ها وه لانی نیو ته شکه وته که دا (اصحاب الکهف) که خوا بۆ ماوه ی سێ سه دو نوو سال مراند بوونی و پاشان زیندوو ی کرد بوونه وه: ﴿ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَى لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا﴾ (الکھف ۱۲)

چه ند جوړه خویندنه وه یهك بۆ وشه كانی ئهم ئایه ته

چه ند جوړه خویندنه وه یهك بۆ سێ وشه ی نیو ئهم ئایه ته ههیه، ئیمهش لیڤه داو له کتیبی (حجة القراءات) ی (ابن زنجلة) وه ئهو جوړه خویندنه وانهو ئاراسته کانیان دیاری ده کهین:

خویندنه وه یه کهم/ فەرماشته که ی خوا له وشه ی (لَمْ يَتَسَنَّهْ) دا له رسته ی (فَأَنْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ).

ئیمام (ابن زنجلة) له مباره یه وه گوتویه تی: "هه ره یه که له مامۆستایان (همزه) و (کیسانی) وشه ی (لَمْ يَتَسَنَّهْ) یان به (لَمْ يَتَسَنَّ) خویندۆته وه، واته به لابردي پیتی (ها) له گه یان دندا، به مانای (لم تغیره السنون/ سالان و رۆژگار نه یان گۆڤیون)، پیتی (ه) ش زیاده یه بۆ راوه ستان.

به لگه شیان له سه ره ئهم جوړه ئه وه یه عه ره به کان بۆ کۆی سال (سنه) وشه ی (سنوات) به کار دینن، له بچووک کردنه وه شیدا (سُنَّيَّة) به کار دینن، ئیدی (ها = ه) ی (لَمْ يَتَسَنَّهْ) بۆ روونکردنه وه ی بزووتنه له حاله تی راگرتندا.

جا ئه گه ره خویننه ره به خویندنه وه که ی بگات، ئه وا پیتی (نون) ه کهش به وه ی دوا ی خو یه وه ده لکیت و، له و حاله ته شدا ئاتاجی به درکاندنی (ها) ه که نه ماوه و، لایشی بر دوه له به ره نه مانای ئه و هۆیه ی، که له پیناویدا خرابوه سه ری. له م به ره ته شدا (لَمْ يَتَسَنَّهْ) بووه و (ئه لفه که) بۆ راگرتن لابراره.

(الفراء) یش ده یگوت: (لَمْ يَتَسَنَّهْ) به مانای (لم يتغير) ه وه كه له فەرماشته یکی تری خوا (مَنْ حَمَلَ مَسْنُونٍ) هاتوه، که به ره ته که ی (لَمْ يَتَسَنَّهْ) یه و پاشان (نوون) ی کۆتایی به پیتی (یا) هه لگێڤراوه ته وه، تا کو بارگرانی سێ نوونی یه که له دوا ی یهك سووک کریت.

زانایانی تریش هەر به (لَمْ يَكْسَنَهُ) خویندوو یان تهوه، واته به جیگیرکردنی پیتی (ها=ه) له گه یاندندا، ئەمەش به مانای ئەوهی (سالانی به سەردا نه هاتوه)، چونکه پیتی (ها=ه) که له سەر (لام الفعل) داده نریت و حالهتی (سکون) که یهشی هیمای راگرتن (جزم)ه.

به لگهشیان ئەوهیه عه‌ره‌ب ده‌لێن: (سانهتُ مسانهة) به مانای (به‌پێی سال مامه‌لم کردوه) و له بچووک کردنهوه (تصغیر) یهشیدا (سنیهة)یه، هەر بۆیه‌ش (ها) که یان له گه یاندن (وصل) دا داناوه، چونکه (لام الفعل)" (١).

پوخته‌ی ئەو دوو خویندنه‌وه‌یه‌ش ئەوهیه ئەوان له‌سەر ئەو فرمانه‌ رابردوه (الفعل الماضي) ناته‌بان، که فرمانی رانه‌بردو (الفعل المضارع) ی (یتسنه) ی لێ وه‌رگیراوه.

له‌لای (همزه) و (کسائی) فرمانه‌که (سَنَنَ) یه و رانه‌بردوه که‌شی (يَسَنُنُ) وه‌و پیتی (ها) تیايدا جیگیر و چه‌سپاوه، هه‌روه‌ها مانای نه‌گۆرراو (لم يتغير) یه‌یه. خویندنه‌وه‌ی دووه‌م: فرمانیشتی خوا وشه‌ی (نُنَشِرُهَا) له‌ پرسته‌ی (كَيْفَ نُنَشِرُهَا) ت.

(نیمام ابن زنجله) له‌ کتێبه‌که‌یدا له‌سەر خویندنه‌وه‌ی ئەم وشه‌یه‌ش گوتویه‌تی: "هه‌ریه‌که‌ له‌ مامۆستایان (نافع) و (ابن کثیر) و (ابو عمرو) به‌ وشه‌ی (نُنَشِرُهَا) یان خویندۆته‌وه، واته‌ له‌ جیاتی پیتی (ز) پیتی (ر) یان تیا دا خویندۆته‌وه، ئەمەش به‌ مانای (کیف نخیها/ چۆن زیندووی ده‌که‌ینه‌وه؟ یان ئاوا زیندووی ده‌که‌ینه‌وه). به‌ لگه‌شیان بۆ ئەم بۆچونه‌ فرمانیشتیکی پێشتری خوايه‌ له‌و نایه‌ته‌دا: ﴿أَفَنُحْيِي هَٰذِهِ اللَّهَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾؟ جا نه‌گه‌ر به‌ پیتی (زای= ز) وشه‌ی (نُنَشِرُهَا) بخوینرێته‌وه، ئەوا ماناکه‌ی ده‌بیته‌ (کیف نرفعها من الأرض الى الجسد) چۆن ئیسقانه‌کان له‌

زهوی یهوه بۆ سه‌ر لاشه‌كان به‌رز ده‌که‌ینه‌وه، ته‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پیاوه‌که‌ گومانیکه‌ی له‌سه‌ر به‌رزکردنه‌وه‌ی ئیسقانه‌كان نه‌بوه، به‌لكو گومانی له‌سه‌ر چۆنه‌تی زیندووکردنه‌وه‌ی مردوو‌ه‌كان هه‌بووه، بۆیه‌ش پێی گوتراوه: (انْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نَحْيِيهَا)، گهر به‌ پیتی (را) پێی گوترا بێت، واته: ته‌ماشای ئیسقانه‌كانیش بکه‌ چۆن زیندوویان ده‌که‌ینه‌وه‌ و دوا‌ی مردن‌یان گیانیان له‌به‌ردا ده‌که‌ینه‌وه‌؟

ئه‌وانی تریش له‌ زانیان به‌ پیتی (زای) و به‌ (كَيْفَ نُنْشِرُهَا) خویندوبانه‌ته‌وه، ته‌مه‌ش به‌واتای بڕوان چۆن ئیسقانه‌كان به‌رزده‌که‌ینه‌وه‌ و گوشتیان ده‌خه‌ینه‌وه‌ سه‌ر.. به‌لگه‌شیان له‌سه‌ر ئه‌م جوړه‌ خویندنه‌وه‌یه، فه‌رمایشته‌که‌ی خوا به‌ له‌م ئایه‌ته‌دا: ﴿وَأَنْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِرُهَا﴾، چونکه‌ وه‌سف‌ی ئیسقانه‌كان وا ده‌کریت، که‌ پێکه‌وه‌ ده‌به‌ستینه‌وه‌ و هه‌ندیکیان له‌سه‌ر هه‌ندیکی تریان کۆده‌کرینه‌وه، ئه‌گهر له‌ حالیکدا خوشتیان وه‌سف‌ی ژانیان بۆ نه‌کریت.

به‌لگه‌یه‌کی تریش له‌مباریه‌وه، فه‌رمایشتی ﴿ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا﴾، که‌ ئاماژه‌ ده‌کات بۆ ئه‌و حاله‌ته‌ی که‌ بێگومان ئیسقانه‌كان پێش ئه‌وه‌ی به‌ گوشت داپۆشرین زیندوو نین، چونکه‌ ئه‌گهر ئیسقان گوشتی له‌سه‌ر نه‌بێت، ئه‌وا زیندوو نیه، جا کاتیک فه‌رموویه‌تی: ﴿ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا﴾ ئه‌وا به‌وه‌ زانراوه، که‌ خوا گیانی پێ نه‌به‌خشیوه، هه‌تا گوشتی به‌به‌ردا نه‌کرد بێت^(١).

به‌ هه‌رحال، به‌ پوختی ئه‌وه‌یه، که‌ یان به‌ (را) و به‌ (نشرها) ده‌خوینرێته‌وه، که‌ به‌ مانای (زیندووکردنه‌وه‌)یه، واته‌ بێگومان خوا ئیسقانه‌کانی زیندوو کردۆته‌وه‌ وای لێ کردوون ژانیان تێدا په‌یدا بێت. یان به‌ پیتی (زای) و به‌ (نشرها) ده‌خوینرێته‌وه، که‌ له‌ چاوه‌کی (نشوز) هه‌ویه‌ و مانای (الارتفاع) به‌رزکردنه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نیت، واته‌ بێگومان خوا ئیسقانه‌كان هه‌لده‌گرێته‌وه‌ و له‌ زه‌وییه‌وه‌ به‌رزیان ده‌کاته‌وه‌ و پێکیانه‌وه‌ ده‌به‌ستێته‌وه‌، پاشان گوشتی ده‌خاته‌وه‌ سه‌ر.

خویندنه‌وه‌ی سی‌یهم/ فەرمايشته‌ک‌ه‌ی خوا له وش‌ه‌ی (أَعْلَمُ) و له رسته‌ی (أَعْلَمُ)

أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) دا، که هەر له‌م لایه‌نه و له‌م باره‌یه‌وه ئیمام (ابن زنجله) گوتویه‌تی: "ه‌ره‌یه‌که له ماموستایان (همزه) و (کسائی) به (اعلم) خویندوویانه‌ته‌وه و به‌م ر‌ه‌نگه (قَالَ إَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) واته: ف‌رمووی بزانه، که خوا له‌س‌ر ه‌موو شتیک به‌توانایه. نه‌مه‌ش به مانای نه‌وه‌ی، که ف‌رمانه‌که له‌لایه‌ن خواوه جه‌ختی کراوه‌ته س‌ر. پاساوی نه‌م دوو زانایه‌ش له‌س‌ر نه‌م جوړه خویندنه‌وه‌یه، خویندنه‌وه‌ی (ابن مسعوده، که ناوای خویندو‌ته‌وه: (قِيلَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) واته: گوترا ده بزانه، که خوا له‌س‌ر ه‌موو شتیک به‌توانایه.. ه‌روه‌ها (ابن عباس) یش به (قال اعلم) ده‌خوینده‌وه‌و، ده‌یشیگوت: (نه‌ی نایا نه‌م پیاوه باشته‌ر، یان (ابراهیم)، که پی‌ی گوتراوه (وَأَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ) واته: نه‌ی ئیبراهیم، بزانه که بینگومان خوا سه‌روه‌رو دانایه له کاروباری خویدا).

پاساو‌یک‌ی تر: گونجاندنی نیوانی نه‌م رسته‌یه‌و ته‌واوی رسته‌کانی پ‌یشووتره، نه‌وه‌بوو ه‌موو نه‌وانی پ‌یشوو به ف‌رمان پ‌یکردن (أمر) ه‌اتبوون، وه‌ک (فَأَنْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ) و (وَأَنْظُرْ إِلَى حِمَارِكَ) و (وَأَنْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ)، به ه‌مان شیوه‌ش ف‌رمانی (أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ) نه‌گ‌ر له بو‌ته‌ی نه‌و ف‌رمانانه‌دا بیټ.

ه‌ر له‌مباریه‌وه (زجاج) گوتویه‌تی: "ه‌ر که‌سیک به (اعلم) بی‌خوینیت‌ه‌وه، نه‌وا لیکدانه‌وه‌که‌شی ناوایه، که نه‌و که‌سه‌ه‌ خ‌ویشی روو ده‌کاته‌ه‌و و ده‌لیت بزانه‌ی نه‌ی مرو‌ف، که بینگومان خوا توانای له‌س‌ر ه‌موو شتیک ه‌ه‌یه. زانایانی تریش به (أعلم) و به رسته‌ی (قال أعلم) خویندوویانه‌ته‌وه، واته به ه‌ینانی ه‌ه‌واله‌که له خودی بگ‌وو قسه‌که‌ره‌که (المتکلم) ه‌وه.

پاساویشیان نه‌وه‌یه، که له ته‌فسیره‌که وه‌رگ‌یراوه‌ته‌وه و گوتوویانه، کاتیک نه‌و پیاوه‌ی چ‌وته ناو نه‌و شارو‌چکه‌یه و نه‌وه‌یشی، که له توانای خوا‌دا به‌دی‌ی کردووه‌و

به چاوى خوى بينيوپه تى، ئنجا گوتوويه تى: ئەوا ئېستا دەزانم كه خوا له سەر هەموو شتېك به توانايه (قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ). بۆيه ئەو زانايانه گوتوويانه: (هېچ ئاراسته يه كى وا نه ماوه ته وه كه فهرمانى پى بگريت له سەر ئەوهى، كه خوا له سەر هەموو شتېك به توانايه، چونكه پياوه كه به چاوى خوى رووداوه كانى بينيووه ته ماشاى ئاسه وارى تواناى خواى كردووه، بهم هۆيه شه وه ئەمەى لى ده فامريته وه، كه له جياتى ئەوهى ئەو فهرمانهى پى گراييت تا وابليت، بهلكو خوى به و راستى يه گه يشتووه و واى ده رپروه.)

ههروهها (زجاج) گوتوويه تى: مانا و ليكدانه وهى پرستهى نيو فهرمايشته كهى خوا (أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) ئەوه نيه، كه ئىدى كابر پيش ديتنى رووداوه كه نه يزانييت كه خوا له سەر هەموو شتېك به توانايه، بهلكو ماناى پرسته كه ئەمەيه: (ئەوهى من به چاوى خۆم ئەوهى له وه پيش به ناديارى ده مزانى، ديتم و زانيم)^(۱).

جا به كورتى ئەم پرستهيه، يان (اعلم)ى فهرمانى داخوازى (فعل أمر)ه، خوا فهرمانى پى ده كات، كه ئەوهى ديويه تى، بيزانييت كه وايه، ياخود ئەو كه سهى خوى فرمان به خوى ده كات، كه بيزانييت، واته بزيانيت، كه خوا له سەر هەموو شتېك به توانايه.. يان ئەم پرستهيه (اعلم)ى فهرمانى رانه بردوو (فعل مضارع)ه و به ماناى ئەوهى پياوه كه دانى به وه داناوه، كه خوى زانيويه تى و له ناخى خۆيه وه برپيارى له سەر بارى راستىي زانينه كهى داوه.

له كۆتايى ليدوانيشماندا له سەر ئە جوړه خويندنه وانهى نيو نايه ته كه، دان به و راستى يه دا ده نيئن، كه ئەم خويندنه وانه له خوا وه و به بېروړا و نيجهتیهادى خوينه ران (زانايان) نيه، پيوسته جى پەسند بن و دانان و يه كلا كردنه وهى جوړيكيان شياو نيه.

پیاوهکه بۆ کام ئیسقانهی دهرمانی؟!

خوا فەرمانی بهو پیاوه کرد، که بۆ ئیسقانهکان بڕوانییت، وهك فەرمووی:

﴿وَأَنْظِرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِرُهَا ثُمَّ نَكْسُوها لَحْمًا﴾.

زانایانی تهفسیریش بیرورای لێك جودایان لهسهر ئەو ئیسقانه ههیه، که خوا فەرمانی بۆ روانینیان به پیاوهکه کردووهو، که ئایا ئیسقانهکانی خۆیهتی، یان ئیسقانهکانی گویدریژهکهی؟ ههندیك له زانایان رایان وایه که پیاوهکه بۆ ئیسقانهکانی خۆی روانیوهو، گوتوشیان به خوا پله به پله زیندوی کردۆتهوهو، یهکهم جار گیان به بهر دایدا کراوهتهوهو، پاشان ههردوو چاوی و که بهو دوو چاوهی تهماشای پهیکهره ئیسکی یهکهی خۆی کردووهو دیوبهتی تهنها چهند ئیسقانیکه بهبێ گوشت، دواتر دیوبهتی که چۆن وردهورده گوشتیان خراوهتهوه سهر. بهلام ئەم وتهیه جۆی پهسند نیه، چونکه وا پێویست دهکات که لهم حالهتهش دا چهند کاریکی دی بهسهر ئەم پیاوهدا هینراییتو، ئەمهش له هیچ فەرموودهیهکی راست (صحیح)ی پیغمبهردا ﷺ ناماژهی بۆ نهکراوه، بۆیه وا دادهنریت که له دهقه ئیسرائیلییه کانهوه وهگرایوه.

بهلام زانایانی لیکۆلیار له زانستی تهفسیر رایان لهسهر بهشی دوهمی پرسیارهکهیه، واته لهسهر ئیسقانهکانی گویدریژهکه، چونکه خوا فەرمانی به پیاوهکه کردووه که بۆ دهووروبهری خۆی بڕوانییت تا ئەو موعجیزانهی خوا ببینییت دهلالهت لهسهر توانای خوا له زیندووکردنهوهو ژيانندنهوهی مردووанда دهکهن، لهو موعجیزانهش پیکهوه بهستنهوهی ئیسکهکانی گۆی دریزهکهو گوشت لهسهر دانانی و زیندووکردنهوهی.

مامۆستا پیشهوا (سید قطب) دهلیت: "چ ئیسقانیك بووه؟ ئایا ئیسقانهکانی کابرا خۆی بووه؟ نهگهر مهسهلهکه ئاوابییتو ئیسقانهکانی خۆی بووبییت وهك چۆن ههندیك له خاوهنانی تهفسیر وایانگوتوهو، که ئیسقانهکانی کابرا خۆی له گوشت

دامالراوه، نه گهر و ابوايه نه وا كاتيک به خبره هاتوته وه، نه مه سهرنجي راده كيشاو تهزووي به هستيشيا دههيناو، وه لامه كشي نه وه نه ده بوو كه بليت من رورژيک بهو حالته تي مردن- يان خهوتن- وه يان كه متر له رورژيک تيايدا ماومه ته وه (لَيْسَتْ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ). ههر بويهش به پاي ئيمه راستر نه وه يه، كه گويدرئوه كه ئيسقانه كاني دامالراوه و گوشتي پيوه نه هيلراوه ته وه، پاشان وهك نيشانه يهك پيشاني داوه و، ههروهك له هه مان ثايه تيشدا هاتوه، ئيسقانه كان خراونه ته پال يه كدي و به يه كدييه وه به ستراونه ته وه و گوشتيشيان خراونه ته وه سهر و بۆر يانيان گيرپراونه ته وه، نه مهش هه مووي له بهر چاوي نه و خاوه نه ي (واته له بهر چاوي نه و پياوه ي) كه له رووداوه كه دا هيچي به سهردا نه هاتوه وه، خوراك و خواردنه وه كه شي تيک نه چوون و تاميان ناخوش نه بووه. تا نه م جياوازيهش له چاره نووس و سهرغامه كانياندا به دي بكرت، له كاتيکدا هه مووشيان له يهك جيگه دان و وهك يهك كه وتوونه ته بهر كاريگه ريبه كاني يهك كهش و ناو هه وا.. نيشانه يه كي دي له سهر نه و توانايه ي، كه هيچ هه لئس و كهوت ده كات و، تاكو پياوه كهش په ي بهو حه قيقه ته ببات، كه خوا چوون نه و مه خلوقاته دواي مردنيان زيندو ده كاته وه^(۱).

ساتيکيش له بهردهم وشي (كيف/ چوون) له و پرسته يه ي (وَأَنْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوها لَحْمًا) ده وه ستين، كه تيايدا داوا له پياوه كهش كراوه، كه له ئاست چوئيه تي بهر زكردنه وه ئيسقانه كان و پيکه وه كۆكردنه ويان و پيکه وه ريک خستنه وياندا بوه ستيت، تا ببينيت چوون به ريكي و به له گه ل يه كدا گونجانيان وه پيکه ده گيه نرين و، بوته وه ي بن به په يکه ريكي ته ووي ئيسكي، پاشان دواي نه مهش گوشتيان به سهردا داده پوشرت و، له ویشدا كبرا بانگ كراوه بۆ هه لويسته كردني له ئاست (چوئيه تي/ كيفيه ي) داپوشيني ئيسقانه كان به گوشت.

ئهم ئاراسته كردنهش بۆ تێرپامان و سه رنجی ورد لهو چۆنیه تییه، سهرووشی گرنگیی زانینی (چۆنیه تی) راستی یه كان و ئهو دیاره ماددی یانه شمان پێده به شخیت كه له چواره ورماندان و، كه ده بێت به وردی سه رنجیان بجهینه سهرو له رووی ماددی و كرده یی (عملی) یشه وه شیکاریان بکهین.

وادیاره ئهم ئاراسته قورئانییه و، هاوشیوه کانی تریشی كه زۆرو فره نو، داوای تیبینی کردنی چۆنیه تی دیاره ماددییه كان ده کهن، له گه وه ترینی ئهو هانده رانه یه بۆ زانایانی موسلمانان تاكو رووبکه نه چۆنیه تییه كان (کیفیات) ی زانسته ماددییه كان و هه لۆیسته له سه ر لایه نه وردو درشته کانی بکه نو، لایه نه كرده یی یه کانی ئهو زانسته هاش بجه نه پیش لایه نی تیۆری و زه بنی و، مه نه ه جێکی زانستیانه ی ئه زمونی مه تریالی (ماددی) ی په ی ره و کاری زانسته کانیش بجه نه گه رو چه ند هه نگاوێك تیایدا پێهه لگرن پیش ئه وه ی خۆری پیشكه و تنی زانستیان لێ ئاوا بێت و له سه ر جیهانی رۆژئاوا هه لیت، كه ئه وان (واته رۆژئاوا بیه كان) مه نه ه جه ئه زمونکارییه زانستییه که ی موسلمانان یان وه رگرت و، کردیانه بناغه ی شۆرش زانستی هاوچه رخی خۆرئاوا، چونکه قورئانی پیرۆزیش هاغان ده کات بۆ وه به رنانی لایه نی زانستی به گه رخوا ی ئه زمونکاری و، بۆ تێرپامان و هه لۆیسته له سه ر (چۆنیه تی) پروودانی دیاره بوونه وه ری و گه ردوونیه کان.

وهك خوای گه ورهش فه رموویه تی: ﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ﴾ (٦ ق).

هه روه ها فه رموویه تی: ﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ﴾ (١٧) ﴿وَالِى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ﴾ (١٨) ﴿وَالِى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ﴾ (١٩) ﴿وَالِى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ﴾ (٢٠) العاشية.

زانست دواى پوون بوونهوه

كاتيك نهو پياوه موعجيزه كانى خواى له بهرده ميډا بينى و، زانى كه خوا دواى سهد سال له مردنې، زيندوى كردو ته وه، كه هم مه سه له يه شى بو پوون بووه وه گوتى: (أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ).

نيمه ش ساتيك له بهرده هم هم پرسته يدا هه لوښسته ده كه ين تاكو له هه نديك ماناى سروش پندراوى تى بگه ين:

بينگومان پياوه كه، باوه رداره به تواناى رها (مطلق)ى خوا، هيچ گومانى كي تاييدا نيه، له كاتيك يشدا گوتويه تى: (أَنِّي يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا)، نهوا هيچ گومانى كي له تواناى خوا نه بووه، به لكو ويستويه تى تاكيكر دنه وه يه كي كرده يى واقيعى بينيت، تاكيكر دنه وه كه شى بو نه نجام دراوه، ته نانه ت به تاكيكر دنه وه له گه ل كه سى تى خو يشيدا به نه نجام گه يه نراوه. به لام بينگومان باوه پى به تواناى خوا زياتر بووه، دواى نه وه تى بينى و سه رنجى له سه ر نهو تاكيكر دنه وه كرده يى يه جيگير بووه، ئيدى له سه ر نه نديشه و حاله تى نه فسى پيشوى نه ماوه ته وه.

پاشان هم تاكيكر دنه وه كرده يى و مه يدا نيه ش، زانياريه كي تىرو ته سه ل و جى د لنيابى ته واو و يه كلا كراوه پى به خشه و، خواش ده رباره ي شوينه واو و كاريگه رى هم زانياريه هه والى پى داوين و فرمويه تى: ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾.

بينگومان پياوه كه زانيارى و متمانو د لنيابى ته واوى ده سكه وتوه، نه مه ش باوه ر (نيمان)ى مرو ژ به هيز ده كات و زياتر شى ده كات. وا دياره نه مه ش جله ومان ده گريت بو تى بينى كرنى شوينه واوى به لگه ي زانستى و غوونه ي واقيعى و، نيشانه ي هه ستيارى له مه ر سه لماندنې راستيه تى ورييه كان و ره گ داكوتانيان و باوه ر

پێهینانیان، ئەمەش لەلای خەڵکی تێبینی کراوه. چونکه پزیشکیش زانیارییهکانی به شیوهیهکی تیۆری (نظری) و زینیی ده‌مینه‌وه‌و جیگیر و سه‌لمینه‌راو نابن تا ئەو کاته‌ی ده‌چیته‌ شوینی کاری خۆی و نیو تاقیگا‌که‌و تاقیکردنه‌وه‌کانی ئەنجام ده‌دات و به‌ ده‌ستی خۆی رایانده‌په‌ریتیت و به‌ هه‌ردوو چاوی خۆیشی چاودێری و تێبینیان ده‌کات. بێگومان هه‌مان نمونه‌ ده‌رباره‌ی ئەندازیار و شوڤیرو مامۆستا و خاوه‌ن پیشه‌کانی تریش باس ده‌کریت.

له‌ به‌سه‌رهاته‌که‌ی (ئیه‌راهم)ی پێغه‌مبه‌ری خواشدا -سلّوی لیّ بیّت- له‌گه‌ڵ ئەو باڵدانه‌دا که‌ دوا‌ی چیرۆکی ئەم پیاوه‌ هاتوه‌، ئاماژه‌یه‌ک بۆ گرنگیی ئەزموونی کرده‌یی (التجربة العلمية) و کاریگه‌ری له‌ باوه‌رو زانست و وه‌ی به‌تین و دڵنیایدا کراوه، ﴿...فَخُذْ أَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ أَجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا مِّنْهُنَّ أَدْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (البقرة ٢٦٠).

پیاوه‌ باوه‌رداره‌که‌ش دوا‌ی ئەوه‌ی موعجیزه‌کانی بینیه‌، گوتویه‌تی (أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ). (ئیه‌راهم)یش -سلّوی لیّ بیّت- دوا‌ی تاقیکردنه‌وه‌که‌ خوا فه‌رمانی به‌ زانست و زانین پێده‌کات: (وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ)، ئەمەش وه‌ک ئەوه‌ی که‌ ئەم نمونه‌ قورئانیانه‌ش بانگمان بکات بۆ ئاوێدانه‌وه‌ له‌و نمونه‌ و به‌لگه‌و ئەزموونه‌ کرداریی یانه‌ی که‌ پشتگیری راستی و سه‌لماندنی زانیارییه‌ تیۆری و زه‌ینییه‌کان ده‌کهن، که‌ ده‌بیّت له‌ کاتی پێشاندانی راستیه‌کانی ئایین و باسه‌کانیدا به‌ کاریان بی‌نین.

(سید قطب) بهرپهڕچی مهتریالیستهکان دهاتهوه

زانای پیشه‌وا (سید قطب)-ره‌حه‌تی خۆی لێ ییت- هه‌لۆیستیکی نایابی له‌م مه‌سه‌له‌یه‌دا گرتۆته‌ به‌رو، چیرۆکی (ئه‌و پیاوه‌ی به‌لای شارۆچکه‌دا تێپه‌ریوه‌) و موعجیزه‌ خۆایی یه‌کانه‌ی نیۆ ئه‌م چیرۆکه‌شی، که‌ ده‌رباره‌ی زانیانی قودره‌تی خۆان له‌سه‌ر مردن و ژیا‌ن کردۆته‌ هه‌لیکی گونجاو بۆ مونا‌قه‌شه‌و به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی مه‌تریالیسته‌کان (ماده‌په‌رسته‌کان). له‌مباریه‌وه‌ مشت و مری له‌ گه‌ل ئه‌و ماده‌په‌رسته‌ بێ‌باوه‌رانه‌دا کردوه‌ که‌ نکوولێ له‌ توانای خۆا له‌ زیندوو‌کردنه‌وه‌ی دوا‌ی مردن ده‌که‌ن، نکوولێش له‌ بوونی خۆا ده‌که‌ن..

لێ‌ره‌شدا وته‌کانی (سید قطب) ده‌رباره‌ی مشت و مری به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی مه‌تریالیسته‌کان دیا‌ری ده‌که‌ین، که‌ گوتویه‌تی:

"ئاخۆ چۆن ئه‌و کاره‌ مه‌زنه‌ له‌ ئاسایی به‌ده‌ری وه‌ک موعجیزه‌کان ڕویداوه‌؟ دیا‌ره‌ وه‌ک هه‌ر کار و موعجیزه‌یه‌کی ئاوا ڕویداوه‌، وه‌ک چۆن موعجیزه‌ی ژیا‌نی یه‌که‌میش په‌یدا بووه‌، ئاوا بووه‌، جا ئه‌و موعجیزه‌یه‌ی به‌ ڕاده‌یه‌کی گه‌وره‌ له‌ بیرمان چۆته‌وه‌، که‌ ڕویداوه‌، که‌ ناشزانین چۆن ڕویداوه‌، چۆن هاتۆته‌ ئاراوه‌، به‌لام ده‌زانین له‌لایه‌ن خۆاوه‌ هاتۆته‌ ئاراوه‌، به‌و شیوا‌زانه‌ش بووه‌، که‌ خۆا خواستی له‌سه‌ریان بووه‌. به‌لام (داروین) ی گه‌وره‌ زانای (ژیا‌نناسی) به‌رده‌وام پله‌ به‌پله‌ له‌ تیۆر و بیردۆزه‌ی خۆیدا داده‌به‌زی و ده‌هاته‌ خوار و قوناغ به‌ قوناغیش له‌ بن و قولایی یه‌کانیدا ڕۆ ده‌چوو، تا گه‌یاندی یه‌خانه‌ی یه‌که‌م و پاشان له‌ویدا وه‌ستاوه‌. بێ‌گومان ئه‌و -واته‌ داروین- سه‌رچاوه‌ی ژیا‌نی له‌و خانه‌ی یه‌که‌مه‌دا نه‌ده‌زانی، به‌لام نه‌یده‌ویست دان بنیته‌ به‌و راستیه‌دا، که‌ پێ‌ویسته‌ هۆش و ژیری مرۆفایه‌تی دانی پێ‌ دابنیت، که‌ به‌ ڕاده‌یه‌کی به‌هێز جه‌خت ده‌کاته‌ سه‌ر لۆژیکی خۆیی (المنطق الفطري)، که‌ بێ‌گومان هه‌رده‌بیته‌ پێ‌به‌خش (واهب) یکی هه‌بیته‌، ژیا‌نی به‌م یه‌که‌م

خانهیه بهخشیبێت.

ههروهها ئهو (داروین) نهیویستوه دانی پێدانێت، ئهمهش لهبهر چهند هۆیهکی نازانستی نهبووه، بهلکو چهند هۆیهکی میژوویی ی له مملانی خۆی لهگهڵ کهنیهدا تێدا ههبووه، ههر بۆیهش گوتویهتی: بێگومان لێکدانوهی کاروباری ژيان بهوهی که بوونی خوايهکی پتوه بهنده، وهک تێهاویشتنی ئۆرگانیکى سنووربهزینى سرووشته له باریکی پروتی میکانیکیدا.

بهلام داخۆ چ باریکی میکانیکی بیت؟ دیاره (شیوازی میکانیکی) دوورترین شته لهو مهسهلهیهی که گریمانیک بهسهر پهیردن (ادراك) دا دهسهپینیت. واته گریمانی ئهوهی بهدوای سهرحاویهکی ئهو نهینى یه جیگیره دا بۆ چاوهکان و رێبازهکانی بهرچاو پروویدا بگهڕیت. دیاره (داروین) خۆشی خۆی له ژێر فشاری لۆژیکی خۆی (فیطری) قوتار کردوه، که (بهی بردنی مرۆفایهتی) ناچار دهکات بۆ دان نان به نهینیهکانی پشت خانهی یهکه مدا، بهلام ههموو شتیک بۆ (هۆی یهکه م) دهگهڕینیتهوه، بێ ئهوهی بلێت ئهم هۆیهی یهکه م چیه؟ ئهی ئاخۆ ئهم هۆیه چۆن خاوهنی پرۆسهی دۆزینهوهی ژيان له یهکه م جاردا؟ پاشان بهپێی ئهو بیردۆزه و تیۆرهی خۆی - که جێی پامان و سهرنجی درێژه لهسهری - چۆن خانهی یهکه می لهو رێگهیه دا داناوه، که گریمانی ئهوهی بۆ دهکات، گوايه بهبێ رێگایهکی دی و تهنها بهم رێگهیه سهركهوتوه، بهراستی ئهم تیۆر بۆچوونهش، تهنها ههلاتن و مشت و مرو مهحاله. ههر لێره شدا دهگهڕیننهوه بۆ سههر موعجیزه ی شارۆچکه که و دهپرسین: چۆن لێک دهدریتهوه، که بهلا و کارهسات - له یهک جیگا و له یهک کاتیشدا - شتیک بهینیته دی و، شتیک دیکهش فهرامۆش کات؟! بێگومان پروودای ناتاسایی و (موعجیزه ئاسای) وهک خولقاندنی ژيان له یهکه مین جاردا، یاخود موعجیزه ی گهڕاندنهوهی شى، تهفسیری لێک جودایی و جیاوازی نیوان چاره نوسی شتهکان له یهک بارودۆخ دا ناکات، جا ئهوهی تهفسیری ئهم دیاردیهش دهکات، پههایی خواسته که (طلاقه المشیئة) ی خوايه، ئهو پههایی یه، که دابراوه

له هەر پابه‌ندی یه‌ك له‌و پابه‌ندیانه‌ی، كه ئیمه به‌و یاسا گشتی و ئیلازمییانه‌ی داده‌نێین كه هیچ بوارێکیان بۆ سه‌رپێچی لێکردن، یان جیاکردنه‌وه تیدا نیه. ئهم حسابات و مه‌زه‌نده‌کاریانه‌ی ئیمه‌ش به‌ به‌راورد له‌گه‌ڵ (خواستی په‌های خوادا) هه‌له‌یه و هه‌له‌یه‌کی بێ‌ئاگاییانه‌یه له‌وه‌ی، كه ئیمه‌ نرخاندن و هه‌له‌سه‌نگاندن و بۆچوونه‌ عه‌قلانی، یان زانستییه‌کانیشمان به‌سه‌ر خوای پا‌ك و بێ‌خه‌وشدا ده‌سه‌پێنین، ئهم هه‌له‌یه‌ش له‌ چه‌ندین هه‌له‌ی زۆری تر دا په‌نگ ده‌داته‌وه، وه‌ك:

یه‌كه‌م / ئه‌وه‌ی گوايه بۆمان هه‌ییت قه‌دره‌تی په‌ها و بێ‌قه‌ید و مه‌رجی خوا به‌ یاسایه‌کی گونجاوی خۆمانه‌وه ببه‌ستینه‌وه، یاسایه‌ك كه له‌ چه‌ند تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی سنوورداری خۆمانه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتبێت و، پاشان له‌ ته‌فسیرکردنمان بۆ ئه‌و تاقیکردنه‌وانه‌وه له‌ کاتێکدا توانای زانین و په‌ی بردنیشمان سنوورداره‌.

دووه‌م / خوا گه‌ر یاسایه‌ك له‌ یاسا‌کانی گه‌ردوونی به‌خشیبێت، ئه‌وا په‌ییمان پێ برده‌، ئیدی کۆ پێی گوتووین ئه‌وه یاسایه‌کی گشتگیریه‌ی دوایی‌ن و په‌هایه، كه هیچ یاسایه‌کی تری له‌ پشته‌وه نیه؟

سێیهم / هه‌روه‌ها، كه یاسایه‌کی دوایی‌ن و په‌های پێ به‌خشیبێت، ئه‌وا بێ‌گومان خواستی په‌ها و سه‌ربه‌ستانه‌ش یاسا داده‌مه‌زێنێت، به‌لام به‌و یاسایه‌وه پابه‌ند نیه، به‌لكو له‌ هه‌موو حا‌له‌تێکدا هه‌ر هه‌له‌بژاردن و ده‌ستنی‌شانکردنی ئازادانه‌یه^(١).

چیرۆکی سێیەم

چیرۆکی هەردوو کۆرەگە ی نادەم

چیرۆکە که له قورئاندا، بەم شێوەیە هاتوو، که خوا فەرموویەتی:

﴿وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُنْقَبَلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَا قُنْتُكَ قَالَ إِنَّمَا تَقْبَلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٧﴾ لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسٍ بِإِذَى إِلَيْكَ لِأَفْتُلُكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِيمِي وَلِئَمَّكُ فَتَكُونُ مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاؤُ الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٠﴾ فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُورِي سَوَاءَ أَخِيهِ قَالَ يُوتِلْنِي عَجَرْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُورِي سَوَاءَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ﴿٣١﴾ مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴿٣٢﴾ الْمائدة ﴿٣٣﴾﴾

کورتهی مانای ئایه ته کان..

واته: ئه ی پینغه مبه ر، هه والۆ به سه رهات ی هه ردوو کۆره که ی ئاده میان بۆ بگێر په ره وه که به پاست ی پوو ی داوه و، ئه وه یه کاتی ک هه ردووکیان قوربانییان پیشکesh به خوا کردو، قوربان ی یه کیکیان په سند کرا- که بیگومان خوا په رست و داد په ره ور بوو-، به لām قوربان یی ئه و ی دیکه یان وه رنه گیرا- که دیاره خانه ناس و لاده ر بووه-، کاتی ک قوربان یه که شی په سند نه کراوه، به برا که ی گوتوووه: ده بیئت بتکوژم.. ئه ویش له وه لām ی هه ره شه کهیدا پی ی گوتوووه: بیگومان خوا ته نها له کهسانی له خواترس و خوا په رست، قوربان ی و کاری چاکه په سند ده کات. جا به خوا ئه گه ر ده ست بۆ سه رم درێژ کهیت به نیازی ئه و ی بمکوژیت، ئه وā من ده ست درێژ ناکه م به نیازی ئه و ی تۆ بکوژم، به لکو من له خوای په ره وردگاری جیهانیان ده ترسم. بۆیه من به م هه لۆیسته ی خۆم ده مه ویت گونا ه ی من و گونا ه ی خۆیش ت له ئه ستۆ بگری ت، ئینجا یه کی ک له کهسانی شایسته ی دۆزه خ ده بیئت و هه ر ئه مه شه سزای سته مکاران.. ئیدی له دوا ییدا برا شه رخوازه که به هۆی ده روونی خرا په کاری به وه هان درا و ئه م کاری کوشتنه ی بۆ ساده و سانا کرا و برا که ی خۆی کوشت، به مه ش خۆی خسته ریزی خه ساره قه نده کانه وه. به لām دوا ی کوشتنی برا که ی، نهیده زانی چۆن ته رمی برا که ی بشاری ته وه، چونکه یه که م که س بوو، که کوژرا وه و مردو وه، بۆیه خوا ش قه له ره شی کی بۆ نارد، که له به رچاوی ئه وā چالێکی له زه و ی بۆ قه له ره شی کی مر داره وه بوو هه لکه ند، تا کو نیشانی بدات و فی ر ی بکات چۆن لاشه ی برا که ی بشاری ته وه. ئه م برا بکوژو شه رخوازه ش (واته -قاییل) کاتی ک دیعه نی ئه و قه له ره شه ی بین ی، گوت ی: ئه ی قو ر به سه رم، ئه وه بۆچی من ده سته پاچه بووم و به قه د ئه و قه له ره شه ش لی هاتوو نه بوون تا بتوانم ته رمی برا که م له خاکدا بشارمه وه.. پاشان تا ئه به د چو وه ریزی په شی مان بوانه وه.

جا بۆ ئه و ی به سه رهات ی نابه جی ی له م چه شنه رو نه دات، ئی مه ئه و برپا ره مان له سه ر (به نی ئیسرائیل) نووسی، که هه رکه سی ک که سی کی دی به ناحق بکوژیت و

له جياتى كوژراویكى دى نهيكوشتبیتتهوه، يان ههر كهسێك تاوان و كارى تێكدهرانى ترى لهسهر زهويدا نهنجام داویت، ئهوه وهك ئهوه وایه ههموو خهلكى سههر زهوى كوشتییت. ههر كهسێكیش كهسێكى دى له مردن پزگار كات، وهك ئهوه وایه ههموو خهلكى سههرزه مینى له مردن پزگار كرديیت و ژيانى پاراستن. بێگومان ئیمه ههموو پێغه مبه رانمان به بهلگه و نیشانهى دیارهوه بۆ خهلكى ناردوه تاكو خهلكى سههرزهوى پابهندی پێگهى راست و دادپهروهى بن. بهلام زۆربهیان دواى ئهوهش لهسههر زهوى خراپه كارو له ستهمدا رۆچووبوون.

سههر كهوتنى شههیتان له فریودانى كورهكهى ئادهم دا

شههیتان دواى ئهوهى سههرپێچى له خوا كردو سوژدهى بۆ ئادهم نهبرد، بهلێنێكى توندى له بهردهم خوادا بهسههر خۆیدا سهپاند، كه دهبیّت ههموو ههول و كۆششێكى خۆى بۆ فریودانى ئادهمیزاد بخته كار، وهك له قورناندا خوا لهسههر زارى شههیتانهوه هیناویتى كه له بهردهم خوادا گوته: ﴿ قَالَ فَمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ

صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ لَا تَجِدَهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَنِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿١٧﴾ الاعراف ﴿١﴾.

جا كاتێك خوا ئادهم و شههیتانیشى ههڵدایه خوارى بۆ سههر زهوى، ئادهمیشى له دوژمنایهتیی شههیتان ئاگادار كردهو، كه دوژمنیكى دیارى خۆى و

(١) واته: شههیتان گوته: خوادیه بههۆى ئهوهى كه تۆ منت گومراو سههرگهردان كرد، سویند بیّت لهسهرم منیش لهپێگه راستهكهى تۆدا بۆسهیان بۆ دابنیتم و پاشان سویندو پهیمان بیّت بهردهوام فریویان بدهم، له بهردهمیانوهو، له پشتیانوهو، له لای راستیانوهو، له لای چهپیانوهو بۆیان بیتم -بیانغه لهتێتم و لهپێى راست لایان دهم-، ئیدی تۆش نابینیت، كه زۆربهی بندهكانت له ئادهمیزاد سوپاسگوزارت بن.

نهوه کانیهتی، ههروهها خوا ئادهمی لهو دژایهتییه توندهی شهیتان وریا کردهوه، وهك فەرموو یهتی: ﴿يَنْبَغِيْ اَدَمَ لَا يَقْنَنَ كُمُ الشَّيْطٰنُ كَمَا اَخْرَجَ اَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْءَ تِهَمًا ۚ اِنَّهُ يَرٰكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِّنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ ۗ اِنَّا جَعَلْنَا الشَّيْطٰنَ اَوْلِيَةً لِلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٧﴾ الاعراف ﴿١﴾.

ههروهها خوا فەرمانی پێ کردوین که شهیتان به دوژمن دابنێن و ههسوهسهو چرپه و هۆکاره خراپکارییه کانی وریا ببینهوه، وهك فەرموو یهتی: ﴿اِنَّ الشَّيْطٰنَ لَكُوْهُ عَدُوٌّ فَاتَّخَذُوْهُ عَدُوًّا ۗ اِنَّمَا يَدْعُوْا حِزْبَهُ لِيَكُوْنُوْا مِنْ اَصْحٰبِ السَّعِيْرِ ﴿٦﴾ فاطر ﴿٢﴾.

(ئادهم) یش - سلّوی لی بیّت - پیغه مبهریک بوو که خوا ناردبووی بۆ لای کورپه کانی و نهوه کانی تاكو خویان به یاد خاتهوه و له شهیتانیش وریایان کاتهوه. به لگهش له سههر پیغه مبهریتی ئادهم ته و وێژهی نیو فەرموودهیه کی پیغه مبهره ﷺ له نیوان (ابوذر الغفاری) - خوا لینی پازی بیّت - و پیغه مبهری خوادا ﷺ، (ابوذر) پرسویهتی: ئەی پیغه مبهری خوا، ژمارهی نێردراوانی خوا چنده؟ .. ئەویش فەرموو یهتی: سه دو بیست و چوار ههزار .. ئنجا لینی پرسویه: ئەی ژمارهی پیغه مبهران (رسل) یان چنده؟ .. فەرموو یهتی: (سێ سه دو سیازده پیغه مبهر - واته نێردراوی خاوهن په یام - بوون .. دووباره (ابوذر) لینی پرسویه: ئەی یه کهم کهسیان کێ بووه؟ پیغه مبهریش له وه لامدا فەرموو یهتی: ئادهم بووه؟ دواتر

(١) واته: ده خیل ئەی نهوهی ئادهم، وریابن شهیتان نێوهش ته فره ده دات وهك چۆن باوك و دایكتانی ته فره داو له به ههشتدا به دهركردنی دان، که نهوه بوو دهستی کرد به دامالینی پۆشاکه کانیان تا عه وره تیان پیشانی یه کدی بدات. جا بێگومان شهیتان خۆی و دارودهسته کهشی نێوه ده بینن له شوێنێکدا که دنیا یه به لام نێوه نایان بینن، نێمهش شهیتانه کافان ته نها کردوه به هاو پێ و یاوه ری نهوانی که بێ باوه پ بوون.

(٢) واته: بێگومان شهیتان دوژمن تانه و نێوهش به دوژمنی دابنێن، چونکه شهیتان تاقمک و دارودهسته کهشی هان ده دات بۆ نهوهی شایستهی دۆزهخ بن.

(ابوذر) پرسویهتی: ئایا ئادهم پێغه مبهریکی خاوهن په یام بووه؟ فهرموویهتی: بهلێ، خوا به دهستی خۆی خه لقی کردووه، پاشان له پۆحی خۆی فووی پێدا کردووه و گیانی به بهردا کردووه^(۱)..

شهیتانیش ئهرکه شهیتانییه کهی خۆی، دژی کوڕ و نهوهکانی ئادهم جیبه جی کردووه، وه سه وه سه ی له دلایندا کردووه، کاری خراپ و سه ریپجی یاخیبوونی له لا پازاندوونه ته وه.. شهیتان له کاری له خسته بردن و گو مپا کردنی کوڕی ئادهمدا سه ره که وتوو بووه و توانیویه تی به سه ر بیرو هۆشیدا زال بیت و بیخاته نیو ریزی خۆیه وه، بۆ نیو شهرو کوشتاری به کیش کات، که تاوانی کوشتنی برا کهی بووه. ئهم ئایه تانه ی پێشوش چیرۆکی ئهم کوڕه گو مپا یه یان گیراوه ته وه، هه واولو به سه ره هاتی ئهو تاوانه درندانه یه شیان پی گه یاندوین، که به پێنمایی و فهرمانی شهیتان ته نجامی داوه.

چیرۆکه که له دهقه ئیسرا ئیلیه کاند

هه ندیک کهس له رافه کارو میژوونوس و ئه وانه ی هه واولو به سه ره هاته کانیان گیراوه ته وه، چهند ریوا یه ت و هه واییکیان له مه ر چیرۆکی هه ردوو کوڕه که ی (ئاده م) له چهند ده قیکی ئیسرا ئیلی و ئه فسانه کانی جووله که وه هی نا وه، رافه و شیکاری هه ندیک رووداویان بی کردوه.

ئیمه لی ره دا دیارترینی ئهو دهقه ئیسرا ئیلیانه له م چیرۆکه دا ده خهینه روو بو ئه وه ی مو سلما نا نی لی به نا گا بی نینه وه، به لام داواشیان لی ده که ین بایه ختیکی ئه وتو له گیرانه وه و به نموونه هی نا نه وه دا پی نه دن، مه گه ر ته نها له ده روازه ی وریا کردنه وه ی خه لکی و ئا گادا ر کردنیانه وه نه بی ت.. یه کیك له و ده قانه ئه وه یه، که گو تویانه: "کاتیك خوا، ئاده م و هه وای ها وسه ری شی خسته خواره وه بو

(۱) ئهم فهرمووده یه احمد و ابن حبان و ابن سعد و ابو داود و طیالیسی گیراویانه ته وه.

سه‌رزه‌وی و هه‌رجاریك سكو زایان بکردایه، هه‌ووا دوانه‌یه‌کی له سكدایه‌بو که یه‌کیکیان کورپو ئه‌ی تریان کچ بوو، جا ئه‌وه‌بوو که چل مندالیان هه‌بوو، بیستیان نی‌رو بیستی دیکه‌شیان می‌بوو. خواش بۆ مه‌سه‌له‌ی لیك ماره‌برینیان به‌و په‌نگه‌ فه‌رمانی به‌ ئاده‌م کردبوو که نی‌رو می‌کان له یه‌کدی دابری‌ن، واته‌ کچیکی ئه‌و سکه‌ له کورپیکی سکیکی تر ماره‌ بپری‌نو کچیکی سکه‌که‌ی تریش له کورپي ئه‌و سکه‌ ماره‌ بکری‌ت. هه‌روه‌ها ئاده‌م دوا‌ی سه‌د سا‌ل له هاتنه‌ خواره‌وی بۆ سه‌ر زه‌وی، کورپو کچیکی به‌ یه‌ک سکه‌ له -هه‌ووا- هه‌بووه‌و، کورپه‌که‌ی ناوناوه (قابیل) و کچه‌که‌شی ناوناوه (ئیقلیما)، دوا‌ی دوو سا‌ل له‌مه‌ش کورپو کچیکی تری هه‌بووه‌ که کورپه‌که‌ی ناوناوه (هابیل) و کچه‌که‌شی ناوناوه (له‌بوودا) .. ئاده‌م بۆ کاری ژن بۆ هی‌نان و هاوسه‌ر بۆ گرتنیان، فه‌رمانی داوه‌ که (له‌بوودا) له (قابیل) ماره‌ بکری‌ت و، (هابیل)یش (ئیقلیما)ی لی‌ ماره‌ بکری‌ت. به‌لام (قابیل) پازی نه‌بووه‌ و ته‌نها ئه‌و خوشکه‌ی -واته‌ (ئیقلیما)ی ویستوه‌ که به‌ یه‌ک سکه‌ له‌گه‌ڵ خۆیدا له‌دایک بووه‌، چونکه‌ گه‌لیک له‌ له‌بوودا جوانترو باشت بووه‌. جا به‌هۆی ئه‌م ناکوکییه‌شه‌وه‌، ئاده‌م به‌ هه‌ردوو کورپه‌که‌ی خۆی گوتوه‌: هه‌ریه‌که‌تان قوربانییه‌ک پیشکه‌ش که‌ن، سا ئیتر قوربانیی کامتان په‌سند بکری‌ت، ئه‌وا ئه‌و شایسته‌ی خواستنی کچه‌که‌یه‌ .. (قابیل)یش که جوتیاریکی خاوه‌ن مه‌زرا بوو، (هابیل)یش که شوانیکی خاوه‌ن مه‌رو مال‌ات بوو، بۆ ئه‌م داوایه‌ هه‌ریه‌که‌یان له‌بوا‌ری کاره‌که‌ی خۆیدا قوربانیی پیشکه‌ش کرد، ئه‌وه‌بوو (هابیل) به‌رانیکی گه‌وره‌ی له‌نی‌و مه‌رو مال‌اته‌که‌یدا هه‌لبژارد و کردییه‌ قوربانی، (قابیل)یش چه‌پکیک گۆله‌گه‌می له‌ کی‌لگه‌که‌ی هه‌لبژارد و به‌لام که دیتی گۆله‌گه‌میکی گه‌وره‌ی تیدا‌یه‌و فره‌یکه‌یه‌و جوانه‌، لی‌ دامال‌ی و خواردی. ئنجا ئاگره‌که‌ هاتۆته‌ خواره‌وه‌و، به‌لام قوربانییه‌که‌ی (قابیل)ی هی‌شتۆته‌وه‌و نه‌بخواردوه‌و. ئیدی به‌رانه‌که‌ی (هابیل) به‌رده‌وام له‌ به‌هه‌شتدا له‌وه‌راوه‌ تاکو کراوه‌ به‌ فیدای (ئیسماعیل) -سلا‌وی لی‌ی‌ت- .. بی‌گومان (قابیل) زۆر په‌ست بووه‌ به‌وه‌ی که خوا قوربانییه‌که‌ی لی‌

پهسند نه کردوه، بۆیهش ههسوودی به براکهی بردووه و پقی لی ههستاوه و گهیشتۆته نه و رادهیهی پێی بلێت: دهیئت بتکوژم.. براکهشی لی پرسیوه: بۆچی ده مکوژیت؟ ئه ویش گوتویهتی: له بهر ئه وهی خوا قوربانیه کهی تۆی پهسند کردوه، قوربانیه کهی منی پهسند نه کردوه، خوشکه جوانه کهی منیشت لی ماره ده کریت، خوشکه ناشیرینه کهی تۆش له من ماره ده کریت.. (هابیل) ی رایشی گوتویهتی: خوا قوربانی له کهسانی خواپهرست پهسند ده کات، جا ئه گهر دهست بۆ من درێژکهیت تا بمکوژیت، ئه و من دهست بۆ کوشتنی تۆ درێژ ناکهم، چونکه من له خوی پهروهردگاری جیهانیان ده ترسم.. له هه مان کاتدا (هابیل) به هیژترو به گورپتریش بووه له (قابیل)، به لām ترسی خوا ری ئه وهی لی گرتوه که دهستدریژی خراپ بکاته سه ر براکهی.

ئیدی (قابیل) هاتوه تا کو (هابیل) بکوژیت، (هابیل) یش خۆی لی لاداوه و به ره و لوتکهی چیاکان هه لاتوه. تا رۆژێکیان له کاتی نووستندا (قابیل) هاتۆته سه ری و به ردیکی گه وهی هه لگرتوه تا بیکوژیت، به لām نه یزانیوه چۆن بیکوژیت، شه یتانیش له و ساته دا خۆی بۆ نواندوه و بالنده یه کی له بهر ده ستدا به ده سته وه گرتوه و سه ری بالنده کهی خستۆته سه ر به ردیک، پاشان به به ردیکی تر سه ری پان کردۆته وه و کوشتویه تی.

(قابیل) یش به م شیوه به براکهی کوشتوه و سه ری پان کردۆته وه و له نیوی بردووه. (هابیل) یش له کاتی کوژرانیدا ته مه نی بیست سال بووه. کوشتنیشی له سه ر لوتکهی چیا (قاسیۆن) بووه له شاری دیمه شق. جا کاتی (هابیل) کوژراوه زه وی بۆ ماوهی هه وت رۆژ له رزیوه و هه موو شته کانی سه ر خۆیشی هه ژاندوه و، ئیدی به مهش دارو درهخت دپکیان لی ده رچووه و، تام و بۆی خواره مه نیش گۆرانه وه و میوه کانی ترش و تال بوون، ناویش تال بووه و، خاکیش ته پ و تۆزی لی هه ستاوه.

(ئادهم) له وکاته دا له مه ککه بووه، سه ری له و پروداوه سوپماوه، له کاتی چوونیدا بۆ ولاتی (هیند) به مه بهستی زانیسی هه واله که، بۆی ده رکه وتوه که (قابیل)، (هابیل)ی کوشتوه.

دوای ئه وهی (قابیل) برا که ی کوشتبوو، نهیده زانی چی له تهرمه که ی بکات، خواش هاواری لێ کردووه و لێی پرسیه: ئه ی قابیل، ئه ری کوا (هابیل)ی برات؟.. ئه ویش گوتویه تی: نازانم، چونکه ئاگاداری نه بووم.. خواش لێی پرسیه: ئه وا خوینی برا که ت له زه ویه وه هاوارم لێ ده کات، بۆچی برا که ت کوشتوه؟.. (قابیل) له وه لامدا گوتویه تی: ئه ی ناخۆ خوینکه ی له کوێ بێت ئه گه ر من کوشتومه؟.. له و پۆژه شدا زه و ی خوینه که ی خوارد بۆ وه، ئیدی خواش له و پۆژه وه هه رامی کرد له سه ر زه و ی که هه تا هه تایه نابیت خوینیکی دی بخواته وه..

(قابیل) نهیده زانی چۆن هه لئس و که وت له گه ل لاشه ی برا کهیدا بکات، ئه وه بوو بۆ ماوه ی یه ک سالی په به ق خستبوویه سه ر په شتی هه تا کو بۆگه نی کردبوو، له و کاته شدا ئاژه له درنده کان و بالنده گۆشت خۆره کانی ش چاوه پێی ئه وه بوون که ئاخۆ که ی له زه ویدا فری ئی ده دات تا کو له و لاشه یه بخۆن.. خواش دوو قه له په شی بۆ نار دووه و له بهر چاوی (قابیل) شه پریان له گه ل یه کدیدا کردوه و یه کێکیانی ئه و ی تریانی کوشتوه، پاشان چالێکی له زه ویدا به ده نوکی و هه ردو قاچی بۆ هه لکه ندووه، ئنجا لاشه ی قه له په شه کوژ راوه که ی تیدا داناوه و ناشتویه تی.. (قابیل) یش له و کاته دا به وردی سه یری ئه و دیمه نه ی کردووه، پاشان هه ستاوه به هه مان شێوه چالێکی بۆ تهرمی برا که ی له زه ویدا هه لکه ندووه و ناشتویه تی؟

(ئادهم) یش کاتی که هه والی ئه و پروداوه ی به و جۆره پێگه یشتوه، کوپه کوژ راوه که ی به (شیعریکی عه موودی عه ره بی) لاواندۆته وه و گوتویه تی:

تغیرت البلاد ومن علیها

فوجه الأرض مغیر قبیح

تغیرت کل ذی لون وطعم
وقل بشاشة الوجه الصبیح

وقابیل اذاق الموت هابیـل
فوا حزناً لقد فقد الملیح^(١)

(حهووا)ی هاوسهری (نادهم)یش وه لآمی نمو لاواندنه وهیهی داوه تهوهو گوتویه تی:

دع الشکوی فقد هلکنا جمیعاً
بموت لیس بالثمن الریـح

وما یغنی البکاء عن البواکـی
إذا ما المرء غیب فی الضریـح

فأبک النفس وانزل عن هواها
فلست محلاً بعد الذبیـح^(٢)

لهوکاته دا (نیبلیس)یش پیان شادو دلخۆش بووهو وه لآمی شی داونه تهوهو
گوتویه تی:

تنح عن البلاد وساکنیها
ففی الحجنات ضاق بك الفسیح

(١) ههز ده کهم له پهراویژدا مانای نهم ده که شیعییه هه لیه ستر او انه ی نیو نه فسانه کانی جووله کهو
ناوبراو به نیسرانیلیات بکهه به کوردی، واته: ولآتانو نهوانی تیایان دان گۆراون، سهر زه ویش
تۆزایو ناشیرینه، هه موو شتیکی رهنگدارو به تامو بۆش گۆراونو، پرووی گه شی پوخساره
جوانه کهش کهم بۆتهوه.. (قابیل)یش تامی مردنی به (هابیل) نۆشی، نای چ خه میکی گه ورهیه که
مرۆفه نیسک سووکه که مان له دهست دهه چوه.

(٢) واته: واز له سکالا بیته، چونکه بیگومان هه موومان تیاجووین، به مردنیک تیاجووین که هیچ
نرختیکی قازانجاری نیه، گرانیش بۆ گیراوان هیچ سودیکی نیه کاتیکی مرۆف له نیو گۆردا ون
ده کریت، به لآم دهروون بگریه نمو له ههواو هه وه سی خۆی دایبهره، چونکه دواى سهرپراوه که تۆش به
نه مری نامینیتهوه.

وكنت بها وزوجك في رخاء
وقلبك من أذى الدنيا مريح
فما زالت مكایدتی ومکـری
الى أن فاتك الثمن الريح^(۱)

ئادهم تا سه د سالّ له دواى مردن و كوژرانی (هابیل) ی کورپى خه مبارو دلتنهنگ بوو، پئنه ده که نی، پاشان فریشته هاتوو بۆلای و پئى گوتوو: سلاوى خوات لئىیت و پله و پایه ی بهرزو مولك و وه جاغت پئ بدات.. ههروه ها مژده ی کورپكى پئ داوه و ئنجا ئادهم پئ که نیوه.

بهلام به (قابیل) گوتراوه: برۆ.. ئیدی رۆیشتوو به ده رکرای و ئاواره یی و ترسیئراوییه وه، دهستی (ئیقلیما) ی خوشکیشکی گرتوو وه به ره و شاری (عه ده ن) ی ولاتی یه که می بردوو.

شهیتانیش هاتوو بۆلای و پئى گوتوو: ئاگر بۆیه له قوربانیی برا که تی خواردوو چونکه خزمه تی ناگری ده کردو ده پهرست.. (قابیل) یش به و وته یه خانویه کی بۆ ئاگر پهرستی دروست کردوو و ئاگری تیدا پهرستوو، ههروه ها (قابیل) کورپكى کوپری هه بووه و کوره کوپره که ش کورپكى خۆی له گه لدا بووه. ئەم کورپه ش به باوکی گوتوو: ئەوه (قابیل) ی باوکتە، ئنجا هه رچی له ده ستیدا بووه پئیدا کیشاوه و کوشتوویه تی، ئیدی کۆتایی ژيانی (قابیل) به م رهنه گه بووه.. خواش هه ردوو دهستی (قابیل) ی به هه ردوو قاچیه وه به ستۆته وه و روخساریشی کردۆته خۆرو به شیویه که که له گه لّ خۆره که دا ده سوپیتته وه و خۆر له کوئ بیت،

(۱) واته: واز له ولات و دانیشتوانی بینه، چونکه تۆ ئەم (ئادهم) له نیتو به هه شتدا جئى فراوانت پئى تنهنگ بوو. له و به هه شته دا خۆت و هاوسه ره که ت له خوشگوزه رانیدا بوون و دلشیت له خه م خه فه تی دنیا شاد بوو، به لام فرۆفیل و چه واشه کاریی منت له سه ر به رده وام بوو، تاتوانیم نرخه قازانجداره که ی ژيانت له کیس بده م.

پرووی نهویش له خوڤه تاكو ئازاری گهرمییهكهی بچێژێت، له هاونیشدا بهریهستیکی ئاگری لهسهر و له زستانیشدا بهریهستیکی سههۆلی لهسهر و حاڵی ئاویه تا رۆژی قیامت" (١).

دهتکردنهوهی ئهم دهقه ئیسرائیلییانە

با هیچ كهسیك وا گومان نهبات، كه ئیمه له كاتیكد ئهم دهقه ئیسرائیلییانهمان -دهربارهی چیرۆکی ههردوو كۆپهكهی ئادهم- هیناوهتهوه، گوایه پڕوامان پێیانوه متمانهیان پێدهكهین، یان گوایه ئیمه پهسندی دهكهین و پشستی پێ دههستین و فرمایشتی خۆی میهرهبانێ پێ تهفسیر دهكهین.

بهلكو ئیمه بۆیه ئهو دهقانهشمان هیناوهتهوه، تاكو خهلكیان لێ ئاگادار و وریا بكهینهوه، داوای رتهتکردنهوه و پشت گۆی خستنیان لێ بكهین، ههروهها ئیمه له دهروازهی (عرفت الشر لا للشر لكن للتوقیه: خراپهم ناسی نهك بۆ خراپه، بهلكو بۆ خۆ لێ پاراستن)هوه دیاریان كرد. ههروهك لهسهر شیوازی زانایانی فهرموودهش گیراومانتهوه، كه فهرمووده ناراستهكان دههیننهوه و دهگیرنهوه و پاشان خهلكی له ناراستیهكهی ئاگادار دهكهینهوه، تاكو هیچ كهسیك پێیان فریو نهدرێت.

ئیمهش نامانهوێت هیچ كهسیك فریو بدرێت بهوهی، كه دهبخوینێتهوه، یان كه لهو رپوایهته نادروست و ههلبهستراوانهوهی دهیسییت.. ههروهها ئیمه له پڕوانگهی كۆششكاریی له مهنههجی قورئان و سوننهت، دهربارهی چیرۆکی پیشینهكانهوه رێ به كهس نادهین، كه ئهو رپوایهته ههلبهستراوه ئیسرائیلییان له نووسینیدا، یان له وتاریدا بگێرێتهوه، تهنها مهگهر بۆ وریاکردنهوهی خهلكی و لێ ئاگادارکردنیان نهبیئت.

(١) بۆ ئهم دهقه دهسهلهبهست و ناراسته ئیسرائیلییان، پڕوانه: - عرائس المجالس/ ص ٣٧-٤١، - الدر المنثور، بهرگی ٣، ص ٥٤-٦٤

ئیمه له گهڵ مامۆستا (محمد رشید رضا)ش داین که ئهوه دهقه ئیسرائیلییانیهی رهتکردۆتسهوهو، گوتویهتی: "لهم رپویهته ههلبهستراوانهدا شتی سهیرو سهمهریان دیاری کردوه که ناشیته هاوشیوهیان بناسریت تهنها به گویرهی سروشیکی خوا نهییت، دیاره ئهوانهش له یهکیک له پیغه مبه رانی خواوه نه گیراونه تهوه، به تاییه تیش لاواندنهوهی (ئادهم) بۆ (هابیل) بهو شیعره عه ره بیه. بۆیه پوومان لهو رپویه تانهی که راست نیین و سوودیان نیه، وهرده گیرین و، تهنها باسی ئهوه چیرۆکانه دهکهن، که خوا به ههق گیراوتیهوه له قورئاندا و باسیشیان به ههق ئهوه راستیه دهرده خات، که ئهوهی خه لکی ده بچوونهوه و کردوویانه به بنیشته خۆشی سهر زاریان، پووچه ل و ناره وایه" (۱).

ههروه ها له مباریه وه ئیمه له گهڵ مامۆستای پێشهوا (سید قطب)یش داین، که ئهوه دهقه ئیسرائیلییانیهی پووچه ل کردۆتسهوه و لهم ڕوه وه گوتویهتی: "قورئانی پیروژ له بۆتهی چیرۆکه کانییدا هیچ کات و شوین و ناویک له ناوه کانی چیرۆکه که دیاری ناکات، هه رچهنده هه ندیک شوینه واری باسه ره و چهنده رپویه تیکیش له باره ی (قابیل و هابیل) وه هاتووه وای باس ده کهن که هه ردوکیان دوو کوپی ئاده من له م چیرۆکه داو، سه ره رای ئه وه ش چهنده راشه و شیکاریک هاتن له مه ر کیشه که ی نیوانیان و له مه ر مملانی شیان له سه ر دوو خوشکی خۆیان، به لام ئیمه وای به چاکتر ده زانین که چیرۆکه که ی قورئان به پوختی و وه خۆی به بی سنوردار کردن به یینه وه، چونکه هه موو ئه و رپویه تانه له بۆته ی گوماندان به وه ی ئه وه ی له گا ورو جووکه له (اهل الکتاب) وه وه رگیراون. ئه م چیرۆکه ش له ته ورات و کتیبی کۆنی خۆیان (العهد القديم) دا هاتووه و ناوه کان و کات و شویتیشیان تیا دا تومار کردوه و بهو شیوه یه ی که رپویه ته کانیان ئاماژه یان بۆ کردوون" (۲).

(۱) تفسیر المنار / ۶: ۳۴۱ .

(۲) سید قطب- فی ظلال القرآن/ بهرگی ۲، لاپه ره ۸۷۵ .

دوو کۆره‌که‌ی ئاده‌م له پش‌تی خۆی بوون

هه‌ندێك له پافه‌كاران (مفسرین) وای بۆچوون، كه ئه‌و دوو كۆره‌ی چیرۆكه‌كه‌یان دیاری كراوه، دوو كۆری راسته‌قینه‌و له‌پش‌تی ئاده‌م نه‌بوون، به‌لكو گوايه له نه‌وه‌و وه‌چه‌كانی بوون، به‌تایبه‌تیش له نه‌وه‌ی (به‌نی ئیسرائیل) بوون. به‌لگه‌شیان له‌م ڕووه‌وه‌ فهرمايش‌تێکی خوايه له كۆتایی چیرۆكه‌كه‌دا، كه فهرموویه‌تی: ﴿مِنْ أَجْلِ ذَٰلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ...﴾ (المائدة: ٣٢)، به‌لام خۆ كوشتنی براهه‌ك له‌لایه‌ن براهه‌کی یه‌وه‌ن هۆیه‌ك نیه بۆ نووسینه‌وه‌ی تۆله‌و سزا له‌سه‌ر (به‌نی ئیسرائیل) به‌ تایبه‌تیش، ئه‌گه‌ر ئه‌و دوو براهه‌ دوو كۆری ئاده‌م بن.

هه‌ندێك زانای تریش ڕایان وابوو، كه گوايه چیرۆکی هه‌ردوو كۆره‌كه‌ی ئاده‌م، چیرۆكێکی ته‌مسیلی خه‌یالییه‌و له‌سه‌ر زه‌مینه‌ی واقیعه‌دا ڕووی نه‌داوه، به‌لكو قورئان نموونه‌ی پێ هێناوه‌ته‌وه له‌سه‌ر سروشتی چاكه‌و خراپه‌خوازی له‌لای خه‌لكی، هه‌روه‌ها گوايه وێنه‌ی دوو نموونه‌ی مڕۆفانه‌ی له‌مه‌ر هه‌ردوو لایه‌نی خێرو شه‌ر پیشان داوین.

به‌لام زۆریه‌ی زانایان و پافه‌كارانی قورئان، یه‌كه‌ده‌نگ و هاو‌پان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی، كه ئه‌م چیرۆكه‌ راسته‌قینه‌و واقیعی بووه‌و به‌راستی و به‌ كرده‌وه له جیهانی واقیعه‌دا ڕووی داوه. هه‌روه‌ها زۆریه‌ی زانایان هاو‌پان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی، هه‌ردوو كۆره‌كه‌ی ئاده‌م له وه‌چه‌و پش‌تی خۆی بوون و كۆری راسته‌وخۆی بوون و له‌گه‌ڵیدا ژیاون، ئه‌م به‌سه‌رهاته‌شیان له‌سه‌رده‌می ژیا‌نی ئاده‌م دا بووه.

(خالی بنچینه‌یی)یش له چیرۆكه‌كانی قورئاندا ئه‌ویه، كه ڕه‌هه‌ندێکی واقیعه‌یه‌وه‌ بوونیکی راسته‌قینه‌یان هه‌یه‌و، كه‌سایه‌تی یه‌كانی نیو چیرۆكه‌ قورئانییه‌كانیش، چه‌ند كه‌سی‌تیه‌کی راسته‌قینه‌ بوون، ڕووداوه‌كانی نیو ئه‌و چیرۆكانه‌ش به‌ كرده‌وه له ماوه‌یه‌کی زه‌مه‌نیی میژوی ڕابردوودا ڕویان داوه. هه‌ردوو

کورپه‌که‌ی ئاده‌میش له نه‌وه‌ی هۆزی به‌ناو (به‌نی ئیسرائیل) نه‌بوون. ئه‌مه‌ش به‌هۆی دووری ماوه‌ی زه‌مه‌نیی نێوان ئاده‌م و (به‌نی ئیسرائیل) ه‌وه‌، خۆ نه‌گه‌ر ئه‌و دوو کورپه‌ی ئاده‌م له هۆزی (به‌نی ئیسرائیل) بوونایه‌، ئه‌وا بکوژه‌که‌ (قابیل) نه‌شاره‌زا نه‌ده‌بوو له چۆنیه‌تی ناشتنی ته‌رمی براکه‌یدا وای لێ‌بی‌ت، که قه‌له‌ره‌شێک پێنموونی بکات بۆ ئه‌و کاره‌، چونکه ه‌یچ که‌سیک له (به‌نی ئیسرائیل) له چۆنیه‌تی ناشتنی مردواندا نه‌شاره‌زا نه‌بووه‌. ه‌هر بۆیه‌ش کاتی قایل لاسایی قه‌له‌ره‌شه‌که‌ی له ناشتنی ته‌رمه‌که‌دا کردۆته‌وه‌و له‌وه‌وه‌ فێری ناشتنی ته‌رمی براکه‌ی بووه‌، به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی، که پروداوه‌که‌ له‌ کاتی ساوایی (طفولة)ی گرو‌ی به‌شه‌ریدا له‌سه‌ر پروی زه‌ویدا پروی داوه‌. واش دیاره‌، که ئه‌وه‌ یه‌که‌مین کوشتنی به‌ ئانه‌ست بووی‌ت له‌سه‌ر پروی زه‌وی و، خواش ه‌هر خۆی زانیه‌ (والله اعلم).

به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی، که دوو کورپه‌ی ئاده‌م له پشته‌ی خۆی بوون، فه‌رمایشته‌که‌ی خواجه له‌م چیرۆکه‌دا: ﴿وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ...﴾ (٢٧) المائدة. له‌ زمانێ عه‌ره‌بیشدا وشه‌ی (ابن) به‌ کورپه‌ی حه‌قی باوک ده‌گو‌تریت، که له پشته‌ی خۆی بی‌ت، به‌لام مانای وشه‌ی (ابن) به‌ شیوه‌ی (مه‌جاز) و پتر له‌ یه‌ک ماناش بۆ په‌چه‌لێک به‌کار دێ‌ت. پێسای مامه‌له‌ش له‌ گه‌ڵ قورئاندا دانانی بی‌ژه قورئانییه‌ که (اللفظ القرآني) یه‌که‌یه‌ له‌سه‌ر حه‌قیقه‌ته‌ زمانه‌وانی یه‌که‌ی خۆی، ئێمه‌ش له حه‌قیقه‌ته‌وه‌ بۆ مه‌جاز لانه‌ده‌ین، ته‌نها له‌ کاتی نه‌توانینی دانانی له‌سه‌ر ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌ زمانیه‌دا نه‌بی‌ت، له‌م چیرۆکه‌شدا، ه‌یچ به‌ره‌سته‌یک بۆ دانانی له‌سه‌ر باره‌ راسته‌قینه‌که‌ی نه‌یه‌.

پاشان به‌لگه‌یه‌کی دی له‌سه‌ر ئه‌م راستیه‌، فه‌رموده‌یه‌کی راست (صحیح) ی پێغه‌مبه‌ری خواجه ﷺ که (بخاری) و (مسلم) له (عبدالله کورپه‌ مسعود) ه‌وه‌ - خواجه لێی رازی بی‌ت - گێڕاویانه‌ته‌وه‌، که پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: ((لَا تَقْتُلْ

نَفْسٌ ظَلَمْنَا إِلَّا كَانَ عَلَى ابْنِ آدَمَ الْأَوَّلِ كِفْلٌ مِّنْ دَمِهَا وَذَلِكَ لِأَنَّهُ أَوَّلُ مَنْ سَنَّ الْقَتْلَ^(١)، واته: ههركه سینك كه به زولم و زۆرداریی بكوژریت، یه كه مین كورپی ئاده میش (قابیل) به شیکی گوناهاكهی له نهستۆدایه، چونكه نهو كورپه یه كه م كهس بوو، كه رینگای كوشتنی دانا..

ئهم فەرموودهیهش ئاماژه بۆ ئەوه دەكات، كه كورپهكهی ئادهم له پشستی خۆی بووه، چونكه دهفهرمویت: (ابن آدَمَ الْأَوَّلِ)، (یه كه م كورپی ئادهم)، وشه یه كه مینیش لیڤه دا، یه كه مینی زه مه نی و میژوویی یه، ههروه ها فەرمووده كه (یه كه م كورپی ئادهم)، كه بكوژیکی سته مكاره خه تابه ر دهكات به وهی، كه به شیکی گوناھی كوشتنی ههركه سینکی، تارۆژی قیامهت له نهستۆدایه، كه به زولم و سته م (به نا ههق) كوژراییت. جا بیربكه ره وه له وهی ئاخۆ چهنده ها كهس له میژووی مرۆفایه تیدا به سه ریدا، تا ته مرۆ كوژراون و ته ی چهندی تر له ئاینده داو، تا پۆژی قیامهت ده كوژرین، ئیدی بڕوانه ئه ندازه ی نهو گونا هه چهنده، كه یه كه م كورپی ئادهم له نهستۆی دایه.

پاشان فەرمووده كه هۆی له نهستۆنانی به شیکی هه ر تاوانیکی كوشتنی به وه دیاری كردووه، له به ره ئه وهی (نهو كورپه) یه كه م كهس بووه، كه رینگه ی كوشتنی گرتۆته به رو پرسیای كوشتنی داناوه. (دیارده ی یه كه مین)یش بۆیه به دیارده یه کی میژوویی و زه مه نی دانراوه، چونكه نهو كورپه یه كه م كهس بووه، كه كرداری كوشتنی ته نجام داوه و، یه كه مین بكوژیش بووه، به م په نگهش ده رگای خوینریژی كردۆته وه و زالمه ده ستر پێژكاره كانی بانگ كردوه بۆ شوین پێهه لگرتنی خۆی له و تاوانه دا.

لهم ڕووه وه پێغه مبه ری خوا ﷺ فەرموویه تی: ((مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً حَسَنَةً فَلَهُ أَجْرُهَا وَأَجْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا بَعْدَهُ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَجْوَرِهِمْ شَيْءٌ

(١) رواه البخاري في كتاب الأنبياء: ٦٠ باب خلق آدم: ١ حديث رقم ٣٣٣٥، و رواه مسلم في كتاب القسام: ٢٨ باب بيان إثم من سن القتل: ٨ حديث رقم ١٦٧٧.

وَمَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً سَيِّئَةً كَانَ عَلَيْهِ وِزْرُهَا وَوِزْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا مِنْ بَعْدِهِ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَوْزَارِهِمْ شَيْءٌ^(١).

واته: هه‌ر که‌سی‌ک له ئیسلامدا رێسایه‌کی چاک دارێژێت، ئه‌وا پاداشتی خۆی له‌سه‌ری هه‌یه‌و پاداشتی هه‌ر که‌سی‌کی تریشی له‌سه‌ر هه‌یه‌، که له‌ دوای خۆی په‌یره‌ویی رێسا چاکه‌کی بکه‌ن بێ‌ئوه‌ی هه‌یج شتی‌ک له‌ پاداشتی ئه‌وان که‌م بکات. هه‌ر که‌سی‌کیش له‌ ئیسلام دا رێسایه‌کی خراپ دارێژێت ئه‌وا گونا‌هی له‌سه‌ر ده‌که‌وێت و گونا‌هی هه‌ر که‌سی‌کیش له‌سه‌ره‌ که له‌دوای خۆی کار به‌و رێسا خراپه‌ی ده‌که‌ن بێ‌ئوه‌ی هه‌یج شتی‌ک له‌ گونا‌هی ئه‌وانیش که‌م کاته‌وه‌.

مانای (گێڕانه‌وه‌ی چیرۆکه‌که‌ به‌هه‌ق)

لی‌ره‌شدا ساتێک راده‌می‌نین له‌ ئاست فەرماشته‌که‌ی خوا ﴿وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنِ آدَمَ بِالْحَقِّ...﴾ المائدة: ٢٧. به‌سه‌رهاتی هه‌ردوو کۆره‌که‌ی ئاده‌میان به‌هه‌ق بوو بگێڕه‌وه‌...

لی‌ره‌دا هه‌ق (الحق) مانای چیه‌؟ هه‌ق لی‌ره‌دا پاستگۆیی و پاستی و دروستی ده‌گه‌یه‌نی‌ت، به‌مانای نابیت ئه‌و چیرۆکه‌یان وه‌رگیریت، ته‌نها له‌ هه‌واله‌ پاسته‌کان و رپوايه‌ته‌ پاستبێژی‌یه‌ که‌نه‌وه‌ نه‌بی‌ت، واته‌ له‌و فەرمووده‌ پاست (صحیح)‌انه‌وه‌، که به‌ دُنیا‌یی و سه‌لمی‌نراوییه‌وه‌ له‌ پی‌غه‌مبه‌ری خواوه ﷺ گێڕاوه‌ته‌وه‌.

جا نه‌گه‌ر مرۆفی موسلمان به‌م مه‌رجه‌وه‌ (له‌بوا‌ری مامه‌له‌ له‌گه‌ڵ چیرۆکه‌کانی قورئاندا) پابه‌ند بیت، له‌نی‌تو چیرۆکه‌کانیشدا به‌ چیرۆکی هه‌ردوو کۆره‌که‌ی ئاده‌میشه‌وه‌، ئه‌وا بێ‌گومان ئه‌م سی‌فه‌ته‌ی له‌ زانست و گفتاری‌دا به‌دی‌ی هه‌ناوه‌و، ئه‌و

(١) رواه مسلم في كتاب الزكاة: ١٢ باب الحث على الصدقة (٢٠)، ديث (١٠١٧)، وفي كتاب العلم: ٤٧ باب من سن سنة حسنة أو سيئة: ٦ حديث (١٠١٧).

چیرۆکانهشی بهههق (بهراستی و نه مانه تهوه) بۆ خهڵکی خویندۆتهوه و گیراوه تهوه. ههر له بهر نه مهش هه موو نهو که سانهی دهقه ئیسرا ئیلیه کانیا ن له باره ی چیرۆکی ههردوو کوره که ی ئاده مه وه به کارهینا وه چه ند ریوا یه تیکیان له و یوه بۆ روودا وه کانی ئهم چیرۆکه هینا وه، پێیان ده لێن: ئیوه به م رێنمای یه قورنانی یه وه بابهن ده بوون که داوا ده کات چیرۆکه که به ههق بگێرێته وه: ﴿وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنِ آدَمَ بِالْحَقِّ...﴾ (المائدة ٢٧) هه ربۆیهش زۆریه ی و ته کانیا ن له سه ر ئهم چیرۆکه نهو سیفه تی (ههقه ی که قورنا ن به مه رج گرتوویتی) ون کردو وه، لهو یشه وه سیفه تی زانستیانه و مه نه جی و نه کادی میانه شیا ن ون کردو وه، که سیفه تی زۆر پێویسته له بواری فیکرو زانست و مه عریفه دا.

په سنده بوونی قوربانی له یه کیکیان

ههردو برا که (قابیل و هابیل) له سه ر مه سه له یه ک نا ته با بون- که ئیمه نازا نین مه سه له که چیه -و، په نا شیا ن بر دۆ ته به ر ئاده می باوکیان- سلاوی لی بیّت- که دا وه ر بیّت له نیوا نیان دا. (ئاده م) یش داوا ی لیّ کر دۆن، که هه ر یه که یان قوربا نی یه ک پێشکه ش به خوا بکات، ئیدی کامیا ن له سه ر هه ق بوو، نه وه بیگومان خوا قوربا نییه که ی لیّ وه ر گرتو وه، نه وی تریشیا ن ته نها نه وه ی له سه ره که له هه لویستی خۆ ی پا شه گز بیته وه، چونکه له سه ر هه ق نیه. (قوربا نییه که ش) شتیکی تایبه تی بو وه، -نا تاو نین ده ست نیشا نی بکه ی ن که چی بو وه- و ته نها نه وه ش بو وه که پێشکه شی خوا ی بکه ن، له وا نه یه خۆ را کێک یا ن شله مه نی یه ک، یا ن که ره سه یه ک بوویّت، یا ن له وا نه یه نا ژه لێک، یا ن به ره مه میکی کشتو کا لی بوویّت، له وا نه شه شتیکی دی که ی غه یری ئه مانه بوویّت. به هه ر حالّ هه ری هه که یا ن شتیکی کر دۆ ته قوربا نی و- هۆ ی نزیک بوو نه وه له خوا-، خوا ش قوربا نی یه کیکیانی په سند کردو وه، قوربا نی یه نه وی تریا نی په سند نه کردو وه. نا شزا نین خوا چۆن قوربا نییه که ی په سند کردو وه، ته نا نه ت قورنا ن داوا ما ن لیّ ده کات، که له چۆنیه تی

په سندن بوونی قوربانیه که نه کۆلینه وه، چونکه لیکۆلینه وهی له م بواره دا هیچ سوودیکی نیه و هیچ به رو بوومیکیشی نیه، ههروهه ئامرازی لیکۆلینه وه شان به دهسته وه نیه تا به کاری بێنن، بۆیهش له م کاته دا لیکۆلینه وه به دوا دا گه ران ته نها به فیرو دانی کاته و، خه رج کردنی هه ول و کۆششیکى عه قلیشه له بواریکدا، که هیچ که لیکى لى وه دی نایه ت. له م پروه شه وه مامۆستای شه هید (سید قطب) له ته فسیره کهیدا (في ظلال القرآن) گو تویه تی: "فه رمانی (فَنُقْبِلَ مِنْ أَحَدِهِمَا) فه رمانیکى نادیاره (مبني للمجهول)، ئه مهش ئاماژه یه بۆ ئه وهی، که په سندن کردن، یان په سندنه کردن، به نده به هیزیکى نادیار (قوة غيبية) وه وه، به ستراویشه به چۆنیه تیه کی نادیاره وه.

ئهم جوړه دارشته ی چېرۆکه کهش، دوو خالی گرنگمان پى ده به خشیت:

یه که م / ناییت له چۆنیه تی ئهم په سندنه بکۆلینه وه، ناییت وهك ئه و کتیبه ته فسیر کاریانهش تییدا قوول بینه وه، که چوونه ته سه ر چهن د ریوايه ت و به سه ر هاتیکى وه ها، که ده رکه وتووه ته نها له ئه فسانه کانی نیو کتیبه ده سکاری کراوه که ی (ته ورات) وه وه ره گیراون.

دووهم / دیاری کردنی ئه و راستیه ی، که "ئه و که سه ی قوربانیه که ی په سندن کراوه و لى وه ره گیراوه، هیچ گونا هیکى نه بووه له سه ر ئه وه ی، بیه ته پاساوی ر ق لى هه لگرتن و شیاو بوونی کوشتنی، چونکه هیچ ده ستیکى له په سندن بوونی قوربانیه کهیدا نه بووه، به لکو (هیزیکى غه یی) کارى چۆنیه تی په سندن بوونی قوربانیه که ی له ئه ستۆ ناوه و، ئهم هیزهش گه لیک له سه رووی په ی بردن و خواستی هه ردووکیانه وه بووه و، هه ر ته نهاش به خواست و ئیراده ی (هیزه غه یی یه که) خۆی په سندن کراوه" (۱).

کینهی قین له دڵ له وهی (لَا قُلُوكَ) دا

(شەڕ و خراپە کاری) توانیی بچیتە دڵی ئەو برا قین لە دڵەوه له دژی براکە ی تر، شەیتانی ش دەستی بە سەر بێر و هۆشیدا گرت و دڵی کوێر کرد وە له ئاست بە دە دە مەوه هاتنی هەق و گەڕانەوه بۆ راستیدا. بێگومان ئەم برا شەڕخوازە زانیبووی، کە ئەو خۆی لە سەر هەق نیە، بە لکو براکە ی لە سەر هەقە، چونکە خوا قوربانییە کە ی لئ وەرگرتووە، بۆیە له بنەرەتدا دەبایە له هەلۆیستی خۆی پاشگەز بێتەوه و له بیرو پای خۆشی وازی نیت. بەلام ئاخۆ کە ی وادە کات له کاتی کدا شەیتان بیرو هۆشی داگرتووە، هەموو هەلۆیکی بێر کردنەوه ی هیمنانە ی بۆ نە هیشتوو و هەموو دەروازە ی کە ی بە خۆ داچوونەوه و پاشگەز بوونەوه ی لئ داخستوو و، تەنها یەك شتی بە دە ستەوه ماوه، ئەویش سووربوونیەتی لە سەر هەلە و بە راستر زانیسی بیرو پای پووچەل و، بەروونی شەڕخوازی.

بەلام خۆزگە شەیتان بە وەندە وازی لەو برا کین له دڵە بهیانیە، جا ئایا - شەیتان به تەنها قۆناغیك - له قۆناغەکانی ناهەقی - له دوستان و شوێنکەوتوانی قایل دەبیت؟ بێگومان شەیتان شوێنکەوتوانی خۆی له قۆناغیکی بەتال و ناهەقییەوه بۆ قۆناغیکی تری خراپتر دەبات و، جم و جوو و هەنگاوەکانیشیان له خراپیکەوه بۆ خراپتر دەبات و.. بەم پەنگە هەر وا دەکات.

دیاره ئەم برا قین لە دڵەش، شەیتان بەرهو قۆناغیکی تر سناکتری بردبوو کە بێر کردنەوه بوو له کوشتنی براکە ی و، سووربوونی شە ی بوو لە سەر ئەو کردەوه یە. بە راستی هەر تەنیا بێر کردنەوه ی بایە کیش له کوشتنی براکە ی خۆی، تاوانیکی گەورە یە، ئە ی چۆنە ئە گەر ئەم بێر کردنەوه یە بگاتە سەر کردار و بە تە مابوون و سووربوون لە سەر ئە نجامدانی؟ ئە ی چۆنە ئە گەر بە تە مابوون و سووربوونە کەش بۆ جەخت لە سەر کردنی تیپەرینراو بگۆریت؟ ئە ی چۆنە، ئە گەر دواتر پێ نرایە سەر کردارە کە و راپەراندنی به کردەوه؟!

- به‌راستی ئهو وته به‌دکارییه‌ی که برا قین له دله‌که به‌ ناشکراو بی‌شه‌رمانه درکاندی- واته (لَا قَتْلُكَ / ده‌بیت بتکوژم) چەندین ئاماژه‌ی له‌خۆ گرتوه:
- ۱- ئاماژه ده‌کات بۆ زāl بوونی شه‌یتان به‌سه‌ریداو داگیرکردنی ده‌روونی.
 - ۲- ئاماژه ده‌کات بۆ خۆ به‌زل زانینی و نکوولی کردنی، به‌ده‌مه‌وه نه‌هاتنی ئهو هه‌قه‌ی که مافی براکه‌یه‌تی.
 - ۳- ئاماژه‌یه بۆ گوزارشت و ته‌رجه‌مه‌ی ئهو رقه‌ ره‌شه‌ی که دلی به‌ ته‌واوه‌تی سیخناخ (پر) کردوه.
 - ۴- ئاماژه‌یه بۆ نه‌مانی هه‌موو مانایه‌کی براهیه‌تی و مرۆفایه‌تی له‌ دلیدا له ئاست براکه‌یدا.

نه‌ریتی (هابیل) ی برای له وه‌لامی هه‌ره‌شه‌که‌یدا

برای ئیماندار (هابیل) به‌چی وه‌لامی هه‌ره‌شه‌ی براکه‌ی دایه‌وه؟ پێی گوت:

﴿... إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٧﴾ لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسٍ يَدِي إِلَيْكَ لِأَقْتُلَنَّكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبْوَأَ بِإِثْمِي وَإِثْمَكَ فَتَكُونَ مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾ المائدة﴾، واته: بێگومان خوا ته‌نها له که‌سانی له‌خواترس و خواپه‌رست قوربانی و کاری چاکه په‌سند ده‌کات. جا به‌خوا نه‌گه‌ر ده‌ستت بۆ سه‌رم درێژکه‌یت به‌ نیازی ئه‌وه‌ی بکوژیت، ئه‌وا من ده‌ست درێژ ناکه‌م به‌ نیازی ئه‌وه‌ی تۆ بکوژم، به‌لکو من له‌ خوا‌ی په‌روه‌ردگاری جیهانیان ده‌ترسم. بۆیه من به‌م هه‌لوێسته‌ی خۆم ده‌مه‌وێت گونا‌هی من و گونا‌هی خۆیشت له‌ئه‌ستۆ بگری‌ت، ئنجا یه‌کی‌ک له‌ که‌سانی شایسته‌ی دۆزه‌خ ده‌بیت و هه‌ر ئه‌مه‌شه‌ سزای سته‌مکاران..

جا کاتیك نهریتی ههر دوو براكه له پێی وتەى ههر دوو کیهانوه بهراورد دهکەین و ههولێ ناسینی خوونههریتی ههر دوو کیهان دهدهین، تێ دهگهین، که ئهوان دوو نمونهى لێك جوداو دوو پیاوی لێك جیاوازن.

ههر لهم پروهوه (سید قطب) ده‌لێت: "ئهم چیرۆکه نمونهیه‌کمان له‌سه‌ر نهریتی شه‌رخوازی و دوژمنکاری پێشان ده‌دات، ته‌نانه‌ت نمونه‌یه‌ک له‌سه‌ر دوژمنکارییه‌کی زۆردارانیه‌ی وه‌ها، که هیچ پاساو به‌هانه‌یه‌کی نی‌یه‌، هه‌روه‌ها نمونه‌یه‌کمان له‌سه‌ر نهریتی چاکه‌خوازی و لێبوردیه‌ی و نمونه‌یه‌کمان له‌سه‌ر ده‌روونپاکی و ناشتی خوازی پێشان ده‌دات، ئهم دوو نمونه‌یه‌ش به‌رامبه‌ری یه‌کتر راده‌گریت و، هه‌ریه‌که‌شیان به‌ گوێره‌ی نهریتی خۆی ر‌ه‌فتار ده‌کات"^(١).

رازو نه‌ینیی ناتهبایی هه‌ل‌ئۆیسته‌کانی هه‌ردوو براكه‌ش له‌وه‌دایه‌، که هه‌ریه‌کیان خوی به‌ شتێکه‌وه‌ گرتوه‌و، بیری لێ ده‌کاته‌وه‌، چونکه هه‌موو وت‌ه‌ کرده‌وه‌یه‌کی مرۆڤ په‌یوه‌ستن به‌ تێروانین و بیرکردنه‌وه‌یه‌وه‌.

ئه‌و برا قین له‌د‌ل‌ و سته‌مکاره‌ش (قابیل) به‌ده‌م خواستی شه‌یتانه‌وه‌ چووبوو، ئه‌و وت‌ه‌یه‌ی، که سوور بوو له‌سه‌ری، گو‌تی و، ئه‌وه‌ش، که به‌ته‌مای کردنی بوو کردی. به‌لام برا ئیمانداره‌ ناشتی خوازه‌که‌ (هابیل) به‌ده‌م خواستی هه‌قه‌وه‌ چووبوو، باوه‌ری به‌خوا هی‌نابوو، هه‌ر بۆیه‌ش سوور بوو له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی، که گو‌تبووی و خاوه‌نی وت‌ه‌ی خۆی بوو. ئه‌وه‌شمان له‌بیر نه‌چیت، که ئه‌وان دوو برا‌ی ر‌استه‌قینه‌ی یه‌ک‌تر و له‌یه‌ک باوک و یه‌ک دایک بووبوون و، له‌ یه‌ک ر‌ه‌حمدا کۆب‌ب‌ونه‌وه‌ و له‌ یه‌ک مه‌م‌ک شیریان خواردبوو و له‌ یه‌ک م‌ال‌یشدا ژیا‌بوون.

جا سه‌ره‌رای ئه‌و یه‌کی‌تی و کۆک‌ب‌ونه‌ش له‌ کاروباره‌ ده‌ره‌کییه‌کاندا، که‌چی له‌پ‌رووی تێروانین و فیک‌رو هه‌ل‌ئۆیست و ر‌ه‌فتار و گفتار و کرداره‌وه‌ لێك جوداو ناتهب‌ا‌ بوون. وادیاره‌ له‌مه‌شدا ئاماژه‌یه‌ک بۆ ئه‌و لێ‌پ‌رس‌راوتیه‌ تاکه‌که‌سییه‌ (المسؤولية

(١) في ظلال القرآن: ٢: ٨٧٤ .

الفردیة) ههیه، که خوا بۆ مرۆفی داناوه، ههروهها ئاماژهیه بۆ ئهو توانایهی مرۆڤ له ههلبژاردنی ههلوێست و رهفتار و رێبازدا که خوا به مرۆڤه کهی به خشیوه، ئیدی مرۆفیش سهڕپشک کراوه لهو پێگهیهدا که دهیگرێته بهرو، لهو ههلس و کهوتهش که دهینوینیت، خواش بهرپرسیاریتی ئهو شیواز و پێگا ههلبژیراوهی دهخاته ئهستۆی و بهم پێیه سههرهنجامی به دهست هاتوی لێوه پهیدا دهبیّت.

"إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ"

لهو چیرۆکه‌دا برا باوه‌رداره‌که (هابیل) بۆ هه‌ڵسه‌نگاندنی گفتارو بیروپاراکانو، بۆ وه‌به‌رنانی کردارو ره‌فتاریش تا له‌لای خوا په‌سند بن، بنه‌مایه‌کی باوه‌ردارانه‌ی جیگیری قورئانیانه‌و بنچینه‌یه‌کی راسته‌وانه‌شمان پیشان ده‌دات، ئه‌مه‌ش وه‌ك له‌و وته‌یه‌یدا هاتوه‌: (إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ) ..

به‌وپه‌ری دیاری کردنو جه‌خت له‌سه‌رکردنیشه‌وه‌ پێی ده‌لێت: (إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ)، بێگومان خوا، ته‌نها له‌ که‌سانی خواپه‌رستو ته‌قوادر وه‌رده‌گرێت. (ته‌قوا)ش - که‌ مانای له‌خوا ترسانو خۆپاراستن له‌ سزای خوا - ده‌گه‌یه‌نێت، مه‌رجێکه‌ بۆ په‌سندبوونی کاره‌کان له‌لای خوا. باوه‌ر (ایمان)یش بنچینه‌یه‌که‌ بۆ وه‌به‌رنانی و ئومیدی سوود لی‌وه‌رگرێتی.

بۆچی باوه‌رو له‌خواترسان بنچینه‌ی په‌سندبوونی کاره‌کانن له‌لای خوا؟ چونکه‌ کاره‌کان بۆ خود (ذات)ی خۆیان ناویسترێن، هه‌ر بۆیه‌ش هه‌یج سوودیکیان تێدا نابێت، ئه‌گه‌ر له‌ ماناو مه‌به‌سته‌کانیان دا‌بر‌رێ‌نو له‌ ژیانو کاراییشان جودا بن. وه‌ك چۆن به‌روبوومیش ته‌نها له‌سه‌ر دره‌خت ده‌رویت، به‌هه‌مان شێوه‌ش کاروکردار چاك و پاك و راست نابێت و له‌لای خواش په‌سند نابێت، هه‌تا له‌ سه‌رچاوه‌ی باوه‌رو ئیماندارتییه‌وه‌ هه‌ڵه‌قه‌ولێتو، هه‌تا له‌ ته‌قواو خۆپاریزیشه‌وه‌ سه‌ر هه‌ڵه‌ندات. خواش بێگومان ته‌نها کاره‌کانی به‌ساده‌یی ناوێت، به‌لكو ده‌یه‌وێت کاراییان له‌ د‌ل‌و ده‌روونی خاوه‌نه‌کانیاندا هه‌بێت.. خوا د‌ل‌ هه‌ستو نه‌ستیانی ده‌وێت. گ‌رنگ ئه‌وه‌یه‌ مرو‌فی باوه‌ردار، ئا‌کا‌ری ته‌قواو له‌خواترسانی ده‌ست که‌و‌یتو هه‌موو ژیانو بوون و قه‌واره‌ی پێ پ‌ر‌کاته‌وه‌. خ‌وا‌ی په‌روه‌رد‌گا‌ر ده‌رباره‌ی حه‌كمه‌ت له‌ پ‌ی‌ش‌كه‌ش‌کرد‌نی ق‌ور‌با‌نی و دیارییه‌کان فه‌رموویه‌تی: ﴿وَالْبَدَنَ جَعَلْنَاهَا لَكُم مِّنْ

شَعِيرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ فَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافٍ ۖ فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا
وَأَطِيعُوا أَمْرَ الْقَانِعِ وَالْمَعْتَرِ كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾ لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومُهَا
وَلَا دِمَآؤُهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ الْقُلُوبُ مِنْكُمْ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ
وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾ [الحج ٣٦-٣٧]، واته: ئێمه سهبرپینی ئاژه له دابهسته کراوه کائمان
داناهه به بهشیک له دروشم و پێ و پهسم و خواپه رستییه کان بۆ خوا- که دیاره
له کاتی ههجو و پۆزانی جهژنی قورباندا به پێوه دهبریت-، چونکه بێگومان خێرو
به ره که تی زۆریان بۆ ئێوه تێدايه. ده ئێوهش ناوی خویان له سهبر بهن له کاتی
سهبرپینیاندا (بسم الله، الله اکبر) یان له سهبر بێینهوه، له کاتی کدا ئاماده و ریز
ده کرین بۆ سهبرپین، جا که سه ریشی بران و گیانیان تیا دا نه ماو که و لۆ
پارچه پارچه کران، لێ یان بخۆن و بهشی ههژارو سوالکه رانیشی لێ بکهن. ئێمه بهم
پهنگه ئاژه لۆ مهرو مالآتمان بۆ ئێوه دهسته مۆ و راهیناوه، تاکو سوپاسی خوی
له سهبر بکهن. بێگومان خوا خۆی له گوشت و خوینی شهو قوربانیانهی ناوێت و
به رناکه ویت، به لکو ته نهها ته قواو خواپه رستی و له خواترسانی ئێوهی ده ویت و بهری
ده که ویت و به هیندی ده گریت. بهو شیوهیه ده بینین خوا بۆیه مهرو مالآتی بۆ ئێوه
ملکه چ و دهسته بهر (تسخیر) کردوه، تا له کاتی سهبرپیندا خوا به گهوره دانین -
واته له پێی وتنی (الله اکبر) هوه- و پێزو قه دری زۆری خوا بزائن به هۆی شهوهی، که
رینوویی کردوو بۆ پێی راست، تۆش شهی پیغه مبه ر مژده ی به هه شت و
به خته وه ریی به چاکه کاران و خێرخوازان بگهیه نه؟

له مباره یه وه له فهرمووده کانی پیغه مبه ریشدا ئامازه بۆ ئهم ته قواو خۆپاریزییه
کراوه، وهك ئهو فهرمووده یی که (مسلم) له (ابوهریره) هوه- خوا لێی پازی بیت-
گێڕاویه تیی هوه، که پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرمویه تی: ((إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى
صُورِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ))^(١)، واته: بێگومان خوا بۆ

(١) رواه مسلم: كتاب البر والصلة رقم ٤٥، باب تحریب ظلم المسلم ١٠، حدیث رقم ٢٥٦٤.

شکل و ڕووخسار و مال و سامانتان ناروانییت، به لکو بۆ دلو دهروون و کارو کرده وه تان دهروانییت.

جا نه گهر کارو کرداریش له باوه ڕه وه سه رچاوه نه گریت و، له ته قواوه سه ر هه لته دات، نه و له لای خوا په سند نا گریت و بۆ خاوه نه که ی ڕه ت ده کاته وه، وه ک فه رموویه تی: ﴿وَقَدْ مَنَّا إِلَىٰ مَاعْمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا﴾ (٢٣) الفرقان. واته: کاتیك دین و ته ماشای بنچینه ی کارو کرده وایانان کرد و دیتمان هه رموی تاوانه -یان له سه ر بنه ڕه تیکی خوا په رستی نه بووه-، نه و هه موو نه و کرده وانه یانان به باداو بوونه ته پ و تۆزی په رش و بلاو.

پیاوچا کانی موسلمانیش هه می شه بۆ ماوه ی زۆر له ئاست فه رمایشتی خوا دا ﴿إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾ ڕاوه ستاون و خه ریکی خوا په رستی و گوێ ڕا په لێ ی فه رمانه کانی خوا و، پێشکه شکردنی قوربانیه کانیان بون و، سه ره ڕای نه وه ش ترسا ون له وه ی نه با دا خوا لێ یان په سند نه کات، چونکه ترسی نه و یان هه بووه، که له ته قوا کارن و خوا په رستان نه بن.

له م ڕوه شه وه پیاوچا کانی موسلمان چه ند وته یه کیان هه یه، وه ک: ها وه لێ به ڕیژی پیغه مبه ر (ابو رداء)- خوا لێ ی ڕازی بی ت- گو تویه تی: "نه گهر به ته وا وه تی دلنایم له وه ی که خوا یه ک نوێ ژم لێ په سند ده کات، نه وه بۆ من باش تره له هه موو دینا و نه وه ی تی دایه، چونکه خوا خۆ ی ده فه رمو ی ت: ﴿إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾."

ئه میری باوه ڕداران (علی کوپی ابوطالب) -خوا لێ ی ڕازی بی ت- گو تویه تی: "هه ر کاریك نه گهر ته قوا و خۆ ڕیژی له گه ل دابی ت، که م نابێ ته وه، چونکه چۆن کاریك په سند کرابی ت که م ده کات؟"

خه لیفه ی به ڕیژی ش (عومه ر کوپی عبدالعزیز)- خوا لێ ی ڕازی بی ت- له کاتی ئامۆ ژگار یکردنی یه کینک له کار مه ندانیدا، پێ ی گو توه: "من وه سیه ت بۆ ده که م

بهوهی ههمیشه ئهو تهقواو خۆپارێزییهت ههیهت که خوا جگه لهوه هیچی تر پهسند ناکاتو، ههر بهوهش پهحم به بهندهکانی دهکاتو، تهنها بهوهش پاداشتیان دهدهاتهوه. دهنه کهسانی راسپیرو وهسیهت کاری تهقوا زۆرن، بهلام پهیرهوکارانی کهمن."

(عامری کوری عبدالقیس)یش گوتویهتی: "ثایهتیک له کتیبهکهی خوا له ههموو دنیا لای من خۆشهویستهره که خوا پهی بمکاته یهکێک له خۆپارێزو تهقواکاران، چونکه خوا خۆی فهرموویهتی: ﴿إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾."

جاریکیان سوالهکهریک دهچێته لای (عبدالله کوری عمر)-خوا لییان رازی بیت-ئهویش به کورهکهی دهئیت: دیناریکی پهی بده.. کورهکهشی دیناریکی پهی دهدهات، کاتیک سوالهکهرهکه رۆشت، کورهکهی (عبدالله) به باوکی خۆی گوت: بابه، خوا لیت قبولی کات.. باوکیشی گوتی: "گهر بمزانیایه خوا یهک سوژدهم لی قبول دهکات، یان خیری درههمیکم لی قبول دهکات، ئهوا نادیاریک له مردن له لای من خۆشهویستهر نیه، نایا دهزانیت خوا کردارهکان له کێ پهسند دهکات؟ بیگومان له تهقواکارو خۆپارێزانی پهسند دهکات" ﴿إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾.

(مطرف کوری عبدالله)ش له دووعاو نزاکردنیدا دهیگوت: "خوایه پۆژووی یهک پۆژم لی وهرگریت، خوایه چاکهیهکم بو بنووسیت" پاشان دهیگوت: ﴿إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾.

(عامری کوری عبدالله)ش کاتیک لهسهه پێخهفی مردن بوو، گریا، لییان پرسى: چی دهتگریه نیت؟ له وهلامدا گوتی: ثایهتیک له کتیبهکهی خوادا.. گوتیان: کام ثایهتهیه؟ گوتی: ﴿إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾^(۱).

(۱) ههموو ئهم وتانهی پێشوو له کتیبی (الدر المنثور) دایه، بهرگی شهشههه، لاپههه (۵۶-۵۷).

مړوځی باوهردار بیر له کوشتنی براکهی ناکاتهوه

دوای ئهوهی برا باوهرداره که بنچینهی پهسندبوونی کاروباری لهلای خوا بو برا ستهمکاره که باسکرد، وهك وهلامیك بو ئه وههږهشه بهدکارانهیه لهسهر کوشتنی و که وهلامهکشی زور جوان و نهرمو نیان و ناشتی خوازانه بو“ ﴿لَيْنُ بَسَطْتَ إِلَى يَدِكَ لِنَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِي إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ﴾.

ئهم وهلامهش چهند مانایه کی جوان دهگهیهنیت، وهك:

۱- وهلامیکی هیمنانه و کاردانهوهیه کی ناشتیانهیه له بهرامبهر ههږهشه و گورهشهی براکهیدا.

۲- دلنیاکردنی براکهی لهوهی که ئه و (واته هابیل) بیر له کوشتنی (قابیل) ناکاتهوه و به تهمای ئه و کاره نیه.

۳- دهلالهت و بهلگهیه لهسهر نهړیتی هیمن و ناشتیخوازانهی ئه و برایه و لهسهر دهروونه برودارو پهزامهندهکی.

بیگومان برا باوهرداره که وهلامی ههږهشهی براکهی به ههږهشهی کی هاوشیوه، یان توندتری نهادهوه، خراپهشی به خراپه وهلام نهادهوه، به و نهفامیهش ههئس و کهوتی نه کرد که له سهرووی نهفامیی نهیاره کهیهوه بیّت، وهك شاعیری سهردهمی جاهیلی گوتهنی:

ألا لا يجهلنّ أحد علينا

فنجهل فوق جهل الجاهلينا

بیگومان ئه و جوړه ههلوښتهی برا باوهرداره که (هابیل) مهگهر تهنها له توانای پیاوه ههږهگورهکاندا بیّت.

وهلامدانوهی خراپهش به خراپهیهکی هاوشیوهی خۆی، ئاسان و سانایه و، هه موو کهسیکیش دهتوانیت بهو پهنگه بجوولیتتهوه. بهلام تهگهر بتوانیت خۆت له سهروو خراپه و شهپرخوازی و ناههقییهوه بگریته و، له جاهیلیکی نهفامکار گهورهتر بیت و، له ململانی و ناکۆکییهکانیاندا وهك مندال و هه رزه ههلس و کهوت نه کهیت و، وهلامی خراپهش به چاکه بدیهتهوه، تهوا تهنها له کاتی کدا توانای تهمانهت ههیه که مروفیکی گهروهو لینهاتوو بیت و، خاوهنی دهروونیکی فراوان و، دلکی بهسۆزو میهره بان بیت و، باوهریکی زۆرو، بهختهوهرییهکی فرهو، پهوشت و ناکاریکی پاک و بهرزت هه بیت، تهو خوایهش راستی فرهمووه لهم فرهمایشتهی سوورهتی (فصلت) دا: ﴿وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ۚ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ﴾ (۲۴) وَمَا يُلْقُهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقُهَا إِلَّا دُوحَظٌ عَظِيمٌ ﴿۲۵﴾. واته: چاکه و خراپه وهك یهك نیین و له یهك ئاستی هاوشیوه دا نین، جا تۆش به پهوشتی چاک و به هیمنی، باشتین پهفتار بگره بهر که چاوپۆشی و لیبوردن و سینه فراوانیه.

ئیدی دهبینیت تهوهی که دژایهتی له نیوان خۆی و تۆدا هه بووه، وهك دۆستیکی نزیک و پارێزگاری لی دیت.

دیاره هیچ کهسیکیش خاوهنی تهم پله به رزه نیه تهنها تهوانه نه بیت که بههزی شاردنهوهی رپو و کینه و نه ریتی لهخۆبووردووییانهوه ئارامیان له ئاست نهفام و جاهیلاندا گرتوهو تهوانه که خاوهنی بهختیکی گهوهرن و سهرفرازن.

هۆی چی بوو که (هابیل) براکهی نه ده کوشت؟!

بیگومان برا باوهرداره که (هابیل) دهسدریژی بۆ سهڕ براکهی خۆی نه ده کرد تا کو بیکوژیت. به لām بۆ نه وهی که برا دلره قه کهشی ئهم هه لۆیسته به خراپ لێک نه داته وه، گومانیشی وا نه بیته که گوايه بیر نه کردنه وهی (هابیل) ی برای به هۆی بی توانایی و دهسته و سانی یه وه بیته، بۆیه (هابیل) خۆی ئهم هه لۆیستهی خۆیی بۆ روون ده کاته وه هۆیه کهشی بۆ دیاری ده کات که بۆچی وهک ئهو بیر له کوشتنی ناکاته وه، ئه وه بوو پێی گوته من بۆیه دهسته بۆ تۆ درێژ ناکهم و ناتکوژم، چونکه بیگومان من له خوای پهروهردگاری جیهانیان ده ترسم “لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا، فَاعْلَمُوا” (إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ).

به راستی ئه مهش ترسیکه له خوای پهروهردگاری جیهانیان، بیگومان ترسانیش له خوا، له لای مرۆقی باوهردار حاله تیکی ئیمانداریتی و خۆپاریزی (تقوی) و زانینی چاودێری خوا له سهری ده خولقی نیته. ئهم حاله تی ئیمانداریهش رێگهی نه بنجمانی کاری ناره واو یاخی بوون و به کرداری له خاوه نه کهی، ده گریته و نه هیلیته ئهو رێگه نابه جیه بگریته بهر. ههروه ها له خواترسان زمانه ی دنیایی (صمام الأمان) ه له ژیا نی هه موو تاکه کهس و کو مه لێکدا و، هه ر ئه مهش به هیترتین پاسه وانه بۆیان که رێگهی ده سدریژی و زۆرداری و ئازاردانیان لێ ده گریته.

پێویسته له سهڕ بیریارو تیزرسازو پهروهردیاران سوور بن له سهڕ پێگه یاندنی تاکه کان به پهروهردی چاودێری خوا و له خواترسان و، به ته مابوونی پا داهستی خوا و، رۆژی له سهڕ په زامه ندیی خوا، تا کو دهسته به هه قه وه بگرن و، دهسته له ناهه ق و ناره زایی هه لگرن.

هه ر ئه مهش تاکه شیکاری راست و دروسته که پێویسته چاکه خوازان بهم

هۆیهوه له ههراو کاری نالهبار دوورکهونهوه، ئه و ئامرازو هۆکاره نابهجییانهش له ژياندا وه لانی ئین که به رهو به دکارییان ده بات.

به لام که سانی پیسو ته له که باز، ئه م شیکارو لیكدانه وه شه رعیه ناخه نه روو، به لکو وای له قه له م ده دن، گوایه چاکه خوازان به هۆی بی ده سه لاتی و بی سه لیه یی خۆیا نه وه وازیان له ههراو به دکاری و زۆرداری هینا وه. هه ر ئه و ته له که بازانه ش پر و پاگهنده ی ئه وه ده که ن، که گوایه ئه گه ر ده رفه ت و توانا و زه مینه بو چاکه خوازان بپه خسیت، ئه و روو ده که نه ههراو به دکاری، ئه مه ش دیاره، که پر و پاگهنده یه کی پو وچه ل و به تاله و هه ر خودی ئه و پیاهه ئیمانداره به درۆی ده خاته وه، که خوا له سه ر زاری ئه و فره موویه: ﴿إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾.

واتای هه لگرتنی نۆبائی هه ردوو گونا هه که

﴿أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ﴾

پیاوه باوهرداره که (هابیل) هۆیه کی تری خسته سه ر نیازه پاکه که ی خۆی که هانی ده دات بۆ نه کوشتنی برا که ی، ئه وه بوو پێی گو ت: ﴿إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ﴾^(٢٩) المائدة ، واته: من ده خوازم که تۆ گونا ه ی من و گونا ه ی خۆیش ت بجهی ته سه ر شانی خۆت و، به هۆی ئه مه وه بی ته یه کی ک له که سانی شایسته ی نیۆ دۆزه خ، هه ر ئه مه ش سزای سته مکارانه .

ئه مه ش مانای ئه وه ده که یه نیت که بکوژ ه که دوو گونا ه ی له ئه ستۆ دا ده بی ت، گونا هه کانی خۆی و، گونا ه ی کوژ را وه که . سه باره ت به م دوو جوژه گونا هه ش، ئه وه دیاره گونا هه کانی کابرای بکوژ که له ژیا ندا ئه نجامی دا ون لی یان بهر پر سیاره و ئه مه ش ه یچ گری و گۆ لێکی تی دا نیه، چونکه گونا ه خۆی بو ون و خۆی ئه نجامی دا ون، هه ر بۆ یه ش که ده گو تر ی ت خۆی گونا هه کانی له ئه ستۆ ده گری ت، ئه وه پێگومان مه سه له یه کی لۆژیکی (منطقی) و زان را وه له ده روازه ی - دانانی ئه نجامه کان له سه ر به رای ی یه کانیان -ه .

به لām کاتی ک بکوژ گونا ه ی کوژ را ویش له ئه ستۆ ده گری ت، له مه دا پر سیاری ک هیه و ناخۆ مانای چی بی ت؟ ئایا مانای ئه وه یه که بکوژ ه که هه موو گونا هه کانی ما وه ی ژیا نی کوژ را وه که ش له ئه ستۆ ده گری ت؟ واته گونا هی کی پێ وه نامی نیت؟ له و بر وایه دا نیم وای بی ت!!

به لām وای ده چی ت مانا که ی ئه وه بی ت، که بکوژ ه که گونا ه ی کوژ را و ته نها له

مەسەلەى كوشتندا ھەلډەگرېت، واتە ئەگەر كوژراو بكوژ بوايەو گوناھى چەند دەبو، ئەوا بكوژە راستەقىنەكە ھېندەى ئەوھش گوناھى له ئەستۆدایە، جگە لەو گوناھە بنەرەتییەى خۆیشى. بۆيەش ئەگەرى کردارى كوشتن لە ھەردوو كەسى ناكۆك رەچاو دەرگىت و بە رېژەيەكى ھاوبەش و يەكسان لەنئوانییاندا، لەبەر ئەمەشە ئەگەر دوو موسلمان بە شمشیرەكانیانەوہ-يان بە ھەر چەكىيانەوہ-رۈوبەرۈوى يەكدى بوەستن، ئەوا بكوژو كوژراو لە ئاگردان (لەدۆزەخ دان)، بكوژەكە بۆيە لە ئاگردايە، چونكە تاوانەكەى ئەنجام داوہ، كوژراوہكەش بۆيە لە ئاگردايە، چونكە سوور بووہ لەسەر كوشتنى ناحەزەكەى كە نەيھىشتبوو بيكوژىت، ئەمەش كارىكى نەتوانراوى بووہو لە سەرۈو ويست و توانايەوہ بووہ. ئەم مانا قورئانى يە لە فەرموودەكانى پيغەمبەر ﷺ جەختى لەسەر كراوہتەوہ.

لەم ڕووەوہ (مسلم) لە (صحيح)ى خۇيدا لە (احنف كورې قيس)ەوہ -خوا لىيى رازى بىت- گىراۋيەتییەوہ كە گوتوويەتى: من لەمال دەرچووم بەدواى ئەو پياوہدا -كە مەبەستى لە (على كورې ابوطالب)بووہ- دەرگەرەم، لەو كاتەشدا (ابو بكر)- خوا لىيى رازى بىت- پيەم گەيشت و گوتى: ئەى (احنف) بۆ كۆى دەرچىت؟ گوتم: دەرەوئىت بچم سەر كەوتنى ئامۆزاکەى پيغەمبەر ﷺ، واتە: سەر كەوتنى عەلى- بىينم.. ئنجا (ابو بكر) پىي گوتم: ئەى (احنف)، بگەرپۆوہ، چونكە من لە پيغەمبەرى خوام ﷺ بىستوہ، كە فەرموويەتى: ((إِذَا تَوَاجَعَ الْمُسْلِمَانِ بِسَيْفَيْهِمَا فَالْقَاتِلُ وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ.. فَقُلْتُ -أَوْ قِيلَ-: يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذَا الْقَاتِلُ فَمَا بَالُ الْمَقْتُولِ؟ قَالَ: إِنَّهُ قَدْ أَرَادَ قَتْلَ صَاحِبِهِ))^(۱)، واتە: ئەگەر دوو موسلمان بە شمشیرەكانیانەوہ رۈوبەرۈوى يەكدى بوونەوہ، ئەوا بكوژو كوژراو ھەردووكان لە ئاگردان.. منيش گوتم-يان گوترا-: ئەى پيغەمبەرى خوا، باشە ئەوہ ھالى بكوژەكەيە، ئەى كوژراوہكە بۆچى لەو ھالەتى سزايەدا دەرچىت؟ فەرمووى: ئەويش

بیگومان ویستووێتی هاوڕێکەمی بکوژیت.

جا لەبەر ئەوەی لەم چیرۆکەشدا برا باوەردارە (واتە ھابیل) بیری لە کوشتنی برا ستمکارەکی نەکردۆتەو، ئەوا ئەگەری بە بکوژدانانی لە ئارادا نایست، بەڵکو تەنھا بکوژەکی وا دادەنریت و ھەردوو پێژەکی گوناھەکان لە ئەستۆ دەگریت و بە کردەوێش بەرپرسانی گوناھەکانی ھەردووکیانە، ئەمەبو واتای: ﴿إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبْوَأَ بِأَيْمِي وَإِنَّكَ فَتَكُونُ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ﴾.

له لیكدانه‌ی ده‌روونی‌یه‌وه: (ده‌روونی خۆی هانی دا‌بوو)

برا باوەردارەکی ھەولیدا دڵی برا کینەدارەکی نەرم کاتو، سۆزی لە دڵدا دروستکاتو، واتا کانی بڕایەتی و لەخۆبوردن لە دەروونیدا بخروشینیتو، وەسوەسە شەیتانی تیدا نەھیلێتو، خواستەکانی کوشتنیشی بۆ لەناو بەریت. بەلام برا قین لەدڵەکی بەدەم ئەم ھەولە راستەقینانەو نەھات، بەڵکو ھەر بەردەوام بوو لەسەر نیازی بەجێگیااندنی ئەو کاری کوشتنە، کە سووربوو لەسەری، ئیدی لەسەر ئەو ھەستی کینەدارییەو لەسەر ئەو جۆرە بیرکردنەو نالەبارە مایەو ھەتا ئەو کاتە تێوانە گەورەکی ئەنجامداو براکەمی خۆی کوشت.

قورئانی پیرۆز بە پستەییکی سەر سۆرھین و موعجیزەدار، گوزارشتی لەو ماوە زەمەنییە پێش کرداری کوشتنە کردوو، پستەکەش ئەمەییە کە خوا تیایدا فەرموویسە: ﴿فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (المائدة: ٣٠)، واتە: ئەفسە قاییل خاوەنەکی ھانداو، کاری کوشتنی براکەمی بۆ پازاندەو، ئیتر بەم پەنگە کوشتی.

لەم پستەیی قورئاندا مانای وشە (طوعت)، واتە ئەفسە قاییل، قاییلی ھانداو دەرگای بۆ والا کردو کارەکی بۆ ئاسانو جوان کرد. ھەز دەکەین لێرەداو

له بهر پېشنایى زانستى د هرووناسیى شیتەلکاری (علم النفس التحليلي) دا بۆ ئەم
رېستیه بروانین و لەم ئاقارەشەوشیویهك له شیوه کانی تهفسیری د هرووناسیى
قورئان بجهینه روو.

بېنگومان برا قین له دل و سته مکاره که له ململانئیه کی توندو تالی د هروونیدا
ده ژیاو که تېووه بهر کیشمه کیشی چه ندین و ئاره زووو بیروبوچوون و خورپه و
هه سوه سهی لیك جوداو دژ به یهك، ههروهه گویى بۆ چه ندین دهنگی جیاواز
پاده گرت. و ته کانی برا ئاشتیخوازه که له جولاندى سۆزو بهزه بیدا، و اتاکانی
چاکه ی له دل و د هروون و ههست و قهوارهیدا ده بزواندو، بانگی ده کرد بۆ وازهینان له
کوشتن، چونکه ئهوه برای خۆیه تی و کهسیکی ئاشتیخوازو هیمن و دلفراوانه و
نایهویتی برا که ی خۆی (قابیل) بکوژی، چونکه له خوا دهرسی، ئه ی بۆچی
(قابیل) ئەم ده کوژی؟ ئاخۆ تاوانی (هابیل) چی بی؟ پاشان ئه وه روهشته
بهزانه ی (هابیل) له مامه له دا چاکه یه کی گه ریه تی که دهره قی برا که ی
کردوویه تی، شایانی ستایش کردیه تی، نهك تاوانیک بن و بههویه وه بیکوژی!!
ئهمهش بۆ ئه وه ی چند ساتیک (قابیل) به وه ههسته پاکه وه بژی و ئەم پرسیارانه و
چه ندین پرسیارى تر له خۆی بکاتو، ورده ورده نزیکى کاته وه له لایه نگرى ههق و،
واز له کوشتنه که بینیت و، گوی بۆ سه دا ی عه قل و لۆژیک (منطق) بگری.

وه لى ئایا شهیتان له ئاست ئەم و اتا چاک و به که لکاندها وازی لى هیناوه؟ ئایا
پشت گوی خستوه له کاتی که ئەم کوپه یه که مین قوربانى ی ئاده میزاده به
دهست شهیتانه وه؟ ئه وه بو شهیتان به رده وام خورپه و هه سوه سه ی له دل دا پهیدا
ده کردو هه مو و اتایه کی کینه و رقو حیقدى له د هروونیدا د هروژاندو،
ئاره زووه کانی کوشتن و د هسدریشی تیا دا به رپا ده کرد.

دیاره نه فسه سته مکارو شه پخوازه که شی، هانیی ده دا بۆ کوشتنو، پژدی یه کی
زۆری خستبووه سه رو، ملکه چی کردبوو بۆ کوشتنو، ئەم کاره ی بۆ ئاسان و جوان
کردبوو، هه زی کاره که ی له بهر ده ناو پالی پتوه ده نا. ههروهه دهنگی حیکمهت و

ههقل و ههقی تیا دا کپ کردبوو، ههه بۆیهش تهنها دهنگی حیق دو کینه داری پێ ده بیست و، تهنها وینه ی کوشتنی پیشان ده داو، تهنها واتا کانی دوژمن کاریشی خستبووه بهردهم. ئیدی ئهم که سه نهگبهت و بهدبهختهش (قاییل) کاتیکی ناخۆش و تال و ناله بارو ناڕههتی له مملانی توندوتیژه دهروونی یه دا به سهه بر دو که وته دوو دلییه کی زیاد له را ده وه که ناخۆ وهلامی کێ بداته وه؟ گوێ له کام دهنگه بگریته؟ چ ریگایه ک بگریته بهر.

له دوا بییدا شهیتان زال بوو له گه لیدا حیق دو ر قو دوژمن کاری زال بوو و، بهه رهنگهش نه فسه سهه رکیش و شهه رخا وه که ی زال بوو، هانیدا بۆ کوشتنی برا که ی و بۆشی ئاسان کرد.

مامۆستای پیشه وا (محمد رشید رضا) سه بهارهت به لیکنانه وه ی دهروونی ئهم نایه ته، گوته ویه تی: "له م جیگه یه دا که سیکم نه دیوه که رهوانی بیژی ئهم پرسته یه (فَطَوَعَتْ لَهُ نَفْسُهُ) ی شی کرد بیته وه هینده ی ئه وه ی که له دهرووندا هه ندیک ته فسیرو لیکنانه وه ی تیا دا به دیی ده که م. بۆیه به راستی شوینیکی تاییه تی له رهوانی بییدا هه یه که کاریگه ری له دل دا دروست ده کات و له هه موو لایه که وه فشار ده خاته سه ری. من ئیستا که له م باره یه وه ده نووسم و دلێشم پێی نووسی نی لی گرتوون به هۆی ئه و کاریگه ری و کار دانه وه یه ی که تییدا به دیی ده که م.

بیگومان ئهم وشه یه (فَطَوَعَتْ لَهُ نَفْسُهُ) ده لالهت ده کات له ریزه ندی و دوو باره بوونه وه له هه لئانی فیه ته و سهروشتی مرۆف دا بۆ گوێ پرایه لی کردنی ئه و چکۆسی و هه سوودی یه ی که مرۆف بۆ کوشتن بانگ ده کات، ئه مهش وه ک چۆن ئه سپ و حوشتی سهه رکیش، ملکه چ و گوێ پرایه ل ده کریته.

ههروه ها ئهم وشه یه ئه و کاره ده نویتیته که کوپه که ی ئاده م خۆی لیی تی ده گه یشت و که ئه وه بوو هه سوودی یه که ی خۆی ده ره هقی برا که ی، وای لی کرد ئه و برا یه ی بکوژیته له کاتی که دا له نیوان (پێ خستنه سهه ر تا وانه که) و (ده ست لی

هەلگرتنى)دا بوو، بېرى لە ھەر وشەيەك لە وشە بەپێزەكانى براكەشى دەكردەو و لە ھەر دانەيەكيشياندا وەلانەرەيەكى تاوانەكەى بەدىي دەكرد كە ئەوەى لە فیتەرەت و نەریتی ئاسايیدا ھەيە لە (وەلانەرەكانى عەقڵ و لێك نزيكىيى براپەتەى و شان و شكۆ)ى بۆ بەھێزو پتەودەكرد. بەلام ئەو پەتای چكۆسى و ھەسوودییە لەنیو نەفسە فەرمانكار بە خراپەكەيەو بەسەر ھەموو ھۆكارەيەكى وەلانەرەى نیو نەفسى گازانەكار و پەخنەگریدا دەھات و دەچوو، ئیدی بەردەوام ئەم نەفسە بە ھەردوو پووكارە (فەرمانكار بە خراپە) و (پەخنەگر لە خراپە)و بە ھۆكارى خراپە و وەلانەرەى خراپە دەھێنرا و لادەبرا، تا لە ئاکامدا نەریتی ھەسوودییەكە بەسەریاندا زال بوو و پەلکێشى کردوو بە گۆپراپەلێکردنى ئەم نەریتە.

ھەر بۆيەش گۆپراپەلێکردنى ھۆکارە وەلانەرەكانى فیتەرەت و پەندو ئامۆژگارى بۆ بانگەشەكارى ھەسوودى (واتە ملکہ چ کردن و بەچۆکداھاتنى ھەموو ئەو وەلانەرەنەى تايبەت بە فیتەرەت و سروشتى ساغ و تايبەت بە پەندو ئامۆژگارىيى جوانیش، بۆ ھۆكارو نەریتی ھەسوودى) ئەو ملکہچى و گۆپراپەلێیە، كە مانای فەرمايشتەكەى خوا دەبەخشیت، كە خوا لەو نايەتەدا مەبەستیتى.

ئیدی كاتێك ئەمە ھاتۆتە ئاراو (واتە كاتێك فیتەرەت بۆ ھەسوودى ملکہچ و گۆپراپەل بوو) ئەو برا ستەمكارە، برا ئاشتییخوازەكەى خۆى كوشتوو^(١).

(١) محمد رشيد رضا، تەفسیری (المنار)، بەرگی ٦، لاپەرە ٣٤٥.

"فَقَلَّلَهُ"

له دوایدا برا دڵ پر له قین و حاquیده که، به دەم ملکه چ کردنی دهروونییه وه هات، که ئاراستهی کات بۆ کوشتنی براکهی، نهوهبوو تاوانه کهی جیبه جی کردو خوینی براکهی پشتو، کوشتیی.

کوشتیی (فَقَلَّلَهُ) بهم رهنگه و به یهك وشه نهم دیمه نه کۆتایی پی هینراوه. قورئانی پیروژ نهم وشهیهی به کورتی بۆ باسی تاوانه که داناوه و لی جیا نه کردۆته وه، به لکو تیپه ریوه بۆ سه ر ئاسه واره کانی تاوانه که ﴿فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ واته: دواى نمو کوشتنه، برا بکوژه که بووه به یه کیک له ره نجه پۆو خه ساره تمه ندان..

هه ر له م رسته کورته دا (فَقَلَّلَهُ) چهند په ندو حیکمه تیک ده رباره ی گوزارشت له تاوانه که، به دیی ده کریت، وهك:

۱- ویست و ئاره زووی قورئان له تیپه پاندنی دیمه نی کوشتنی براکه له لایه ن براکه یه وه، چونکه نمو شوینه شایسته ی درێژه پیدان و باسی چۆنیه تی تاوانه که نیه و، پیویست به هه لویسته ی زۆریش له سه ری ناکات. چونکه ئایا کاره قه دهغه کراوه که نه نجام نه دراو، تاوانه که پروی ده دا؟ له به ره وه تاکه وشه یه که لیژه دا بۆ باسکردنی تاوانه که به سه.

۲- قورئان نایه ویت نهم دیمه نه ترسناکه به درێژی له زهین و ههستی بیسه ردا بهیلتیه وه، تاكو له لای بیسه ر هیه چ په سندر دینک، یان لاساییکردنه وه یه کی تاوانبار پهیدا نه بیئت، به لām قورئان وا ده خوازیت، که بیسه ر دیمه نی کوشتنه که تیپه رینیت بۆ بارودۆخی دواى تاوانه که، که ئاسه وارو ئاکامو

زیانه‌كانه، تاكو (ئهو سه‌رسام بوون و ئاره‌زوو له لاسایی‌كردنه‌وه‌ی تاوانباره‌كه) كه له‌وانه‌یه له زه‌ین و هه‌ستی بیسه‌ردا دروست ببی‌ت، لاببات و بیسپرتیه‌وه، په‌ندیی لێ‌وه‌رگری‌ت.

۳- واش دیاره قورئان ئه‌وه‌مان لێ ده‌خوای‌ت كه ته‌نها به هه‌والی كوشتنه‌كه‌ی قایل بین و به‌دوای شیکاری شێوازی كوشتنه‌كه‌یدا نه‌گه‌ڕین. جا له‌به‌رئه‌وه‌ی خوا له قورئاندا به‌ درێژی باسی کرداری كوشتنه‌كه‌ی نه‌کردووه، ئیمه‌ش بۆمان نیه كه له‌و باسه‌دا پڕۆپچین، به‌ل‌كو ئه‌وه‌مان لێ خو‌ازاوه كه ته‌نها له‌گه‌ڵ را‌ده‌ی باسه‌ دیاری‌کراوه‌كه‌ی قورئاندا بمینینه‌وه، واز له هه‌ر قسه‌و باسی‌کی درێژ‌کراوه‌ بینین، كه له‌سه‌ر کرداری كوشتنه‌كه‌ درێژه‌ی پێ‌ده‌دری‌ت، چونکه ئه‌وه قسه‌و باسی‌کی نیو ده‌قه ئیسرا‌ئیلییه‌كانه كه چه‌ند ته‌فسیرنووسی‌ك هیناویانه، بۆیه ناشی‌ت كه گوتارو فرمایشتی خوا به قسه‌و باسی پووجه‌ل و پر له ته‌فسانه‌و درۆوده‌له‌سه ته‌فسیر بکه‌ین، چونکه دیارده‌ی پووجه‌لی و ته‌فسانه‌یی و درۆوده‌له‌سه تاكه سیفه‌تی دیاری ئه‌و ده‌قه هه‌لبه‌ستراوه ئیسرا‌ئیلیانه‌ن.

زیانه دیارو بێ‌سنووره‌کانی تاوانباره‌که له کوشتنی برا‌که‌یدا

برا، برا‌ی خۆی کوشت، به‌لام چ سوودی‌کی له‌وه ده‌ست‌که‌وت؟ ئایا مه‌به‌ست و ئامانجه‌کانی به‌دیی هینا؟ ئه‌ی ئایا ئه‌وه‌ی كه ئه‌شتانی نه‌فره‌ت لێ‌کراو و نه‌خشه شه‌رخوازه‌كه‌ی خۆیشی به‌لینیان پێ‌دابوو، به‌ده‌ستی هینا لێیانه‌وه؟

بینگومان ئه‌و له‌ رشتنی خوی‌نی برا‌که‌یدا هیچ سوود و چا‌که‌یه‌کی چنگ نه‌که‌وت و، هیچ شتێکی‌شی لێ ده‌ست نه‌که‌وت، به‌ل‌كو زیانی‌کی دیارو بێ‌سنووری کرد ﴿فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾، به‌راستی زیانی ئه‌و گشتی و هه‌مه‌لایه‌نه بوو، هه‌موو چه‌م‌ك و مانایه‌کی نیو زاراوه‌ی (زیان/ الخسارة)ی له‌خۆ گرت‌بوو، جگه له هه‌موو وینه‌و هاوشیوه‌یه‌کی وینه‌ ناب‌ه‌جێ‌کانو، له هه‌موو دیارده‌یه‌کی له

ئەستۆنراوى نېئو وشەكەش، ئەمەش ھەندىك وئەنە ديار دەى زيانەكەيەتى:

۱- بېگومان براكەى لە دەست چوو لە كاتىكدا خوينى رشت.

۲- بېگومان باوك و داىك و خزم و كەس و كارى لە دەست چوو، چونكە ئەوان ھەمويان لەسەر ئەو تاوانە لىي زوير بوون.

۳- بېگومان ھەموو ماناكانى ئەو برايەتييەى لە دەست چوو، كە بە براكەيەو دەيەستەو.

۴- بېگومان ھەموو مانا جوانەكانى مەرفايەتييە لە دەستدا، وەك سۆزو خۆشەويستى و لىبور دەيى و لەخۆپرەن.

۵- بېگومان خۆى لە دەستدا و ھىمنى و ئارامى و بەختەو ھەرىي خۆيشى لە دەستدا.

۶- بېگومان ژيانى خۆيشى لە دەستدا، چونكە لە ژيانىكى چاكەخوазى و سوودمەند و ئىجابيەو، بۆ ژيانىكى خراپەكارى و ستەمكارىي و دەستدرىژكارىي، گۆرپى.

۷- بېگومان دواپۆزو قيامەتى خۆى لە دەستدا بەو رەنگەى، كە لە رەھمەت و بەھەشتى خواو دەرى پەرەند بۆ نېئو سزاو دۆزەخى خوا.

۸- بېگومان مېژووى خۆى لە دەستدا، چونكە بوو مېژوويەك بۆ زولم و ستەم و دوژمنكارىي و دەسدرىژيى. ئىدى ئەو بوو نەموونەيەك بۆ ماناكانى شەرخوазى و خراپەكارى، بوو پېشەنگىكىش بۆ گشت بكوژىكى ستەمكار و شەرانى.

ئەمە جگە لە چەندىن وئەنە ديار دەو شىوہى ئەو زيانە ديارەى كە لە فەرمايشتەكەى خوا ﴿فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ پېشان دراون.

ھۆكارى ھەموو ئەم زيانەش تەنھا بە دەمەو ھەچوونى خورپەو و ھەسەسەكانى شەيتان بوو. ھەر كەسيكىش سەرپېچىي لە خوا بكات دەكەوئتە نېئو ئەم زيانەو، چونكە ئاكامىكى سروشتى و ئاسايى ھەر گوناھىك و ھەر سەرپېچىيەكەو، ئەنجامى ھەر كەسيكىشە، كە دواى ھەنگاوەكانى شەيتان بکەوئت، ھەروەھا

بەرهمه مى كفرو به دكاري و سه رپيچى كردنه.

هر ليره شدا زياني نهو برا كينه دارو سته مكاره تيده پهرينين تاكو سه رنج له به خشيلى مانايه كى گشتگيرترو فراوانترى نهو زيانه بدهين كه له كات و شوينى خوئى تپه پيوه بو هر كات و شوينى كى ترش ليك ده دريته وه. چونكه هر كه سيك خوئينى برى خوى بريوت، نهوه بىگومان خه ساره تمه نده، هر كه سيكيش هر مروفتيك له ناهق بكوژيت، بىگومان نهو يش زهره رمه ندو رهنج به خه ساره، خواش راستى فرمووه، كه دوابه دواى ته و او بوونى چيروكه كه فرمويه تى: ﴿مِنْ أَجْلِ ذَٰلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا...﴾ (المائدة: ۳۲)، واته: بو نهوى رووداوى له م جوړه روونه دات، له م پيناوهدا نهو برياره مان له سه ر بهنى ئيسرائيل نووسى، كه نه گهر هر كه سيك كه سيكى دى به ناهق بكوژيت و له جياتى كه سيكى تر نه يكوشتبيت، يان هر كه سيك تاوان و كارى تيكده رانه له سه ر زهوى نه نجام بدات، نهوه بىگومان وه كه نهوه وايه كه هه موو خه لكى سه ر زهوى كوشتبيت. هر كه سيكيش كه سيكى دى له مردن رزگار بكات و ژيانى بو پاراستبيت، وه كه نهوه وايه، كه هه موو خه لكى سه ر زهوى له مردن رزگار كرديت.

هر نه م جوړه زيان و خه ساره تمه نديه شه، كه به سه ر نه ته وهى موسلماندا ديت له كاتيكدا له نيوخويدا كوشتارى يه كدى ده كهنو، له كاتيكيشدا دوژمنايه تى و رغو كينه له جياتى برايه تى و خو شه ويستى و ليبوردين، دلانى روله كانى نه ته وه داگير ده كات.

ميژووش هه واليكى راستمان ده رياره ي نه م حه قيقه ته بو ده كات، بو نمونه له كاتيكدا نه ته وهى ئيسلام له سه ر برايه تى و خو شه ويستى و هاوكارى پيك هاتوونو هه موويان وه كه دلى يه كهس بوون، قازانجيان ده سته كه وتووه و سه ر كه وتووو سه ر فرازو شادمان بوون. ديارترين نمونه ش له سه ر زيانبارى و زهره رمه ندى

نەتەوهی ئیسلام ئەو حالەتەیه، که لەم سەر دهمەدا به دەستیهوه دەنالیئیت، ئەو هەتا و تەو یە کەدەنگی نەتەوه نەماوه و بەش بەش بووه، پۆلەکانیشی ناتەبا بوون و شەپرو کوشتاری یە کدی دەکەن، وازیان لە یەکییتی و بریەتی و هێزیان هێناوه. بەم ڕەنگەش موسلمانان زەرەر مەند بوون، زەرەرە کەشیان هەمەلایەنیه و هەموو شتیکی گرتۆتەوه، چونکە خۆین و پۆلەشیان لە دەست چووه، ئاکار و ئاشنایەتیان لە دەست چووه، مالا و دارایی و ئابوریان لە دەست چووه، بوون و قەوارەیان لە دەست چووه، هەروەها کاریگەری و سەنگ و پلە ی خۆشیان لە دەست چووه.

قە لەرەش بکوژی دەستەوهستان فیر دەکات

کاتێک برا کینه دارە کە، براکە ی خۆی کوشتبوو، دەستەوهستانیشت بوو لە هەلس و کەوت، نەیدەزانی لاشە ی براکە ی چی لی بکات، ئیدی ئەم بەهێزە سەرکێشە، وە ک لاوازیکی بێ دەسەلاتی لی هات، خواش خواستی وابوو کە لاوازی بێ دەسەلاتییه کە ی خۆی پیشان دات، هەر بۆیەش قە لەرەشیکی بۆ نارد، تا فیری هەلس و کەوتی داها تووی بکات ﴿فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُورِي سَوَاءَ أَخِيهِ قَالَ يُوَلِّتِي أَعْجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُوْرِي سَوَاءَ أَخِي...﴾ (المائدة ٢١)، واتە: دوا ی کوشتنی براکە ی، (قابیل) نەیدەزانی چی لە تەرمی براکە ی بکات، بۆیە خوا - دوا ی ئەو ی ئەو لاوازی و بێ دەسەلاتی یە ی خۆی پێ سەلماند (قە لەرەشیکی بۆ نارد، کە لەبەر چاوی ئەودا چالێکی لە زەوی بۆ قە لەرەشیکی مرادەر وە بوو هەلکەند، تا پیشانی بدات و فیری بکات چۆن لاشە ی براکە ی بشاریتەوه. ئەم برا بکوژەش کاتێک دیمەنی ئەو قە لەرەشە ی بینی، گوتی: هە ی واو هیلا قوربە سەرم، ئەو بۆچی مە دەستەوسان بووم و بەقەد ئەو قە لەرەشەش کارامە نەبووم، تابتوانم تەرمی براکەم لە خاک دا بشارمەوه.

نایا یه قهله پرهش بووه، یان دوان بوون؟ نایا نه گهر دوو قهله پرهش بوون شه پړان له گهډل یه کدیدا کردووه؟ ئمی نایا قهله پرهش بکوژه که یان چاللی له زوی هه لکه ندووه تا کو لاشمی قهله پرهش کوژراوه که ی تیادا بشاریتته وه؟

نهمانه چهند پرسیار یکنو، هیچ وه لامیکیان له لای نیمه نیه، چونکه قورئانی پیرۆزو فرموده ی راست (صحیح) یش وه لامیان نه داونه ته وه. به لکو هیته دی که هاوه لان له تیگه یشتنی ئمو نایه ته دا پئی دابین بوون، نیمه ش پئی دابین ده بین. گرنگ ئه وه یه که بکوژه که له هه لس و که وت دهسته وسان بووه، قهله پرهش که ها تووه تا کو فیتری بکات چۆن تهرمه که بنیژیت، ئنجا ههر قهله پرهش که ده ست ده کات به هه لکه ندنی زوی و، چاللی تیایدا هه لده که نیت، چال هه لکه ندنه که شی به رده وام ده بیته تیایدا (وه که له فرمانه رانه بردووه که ی (بیبحث) دا ناماژه ی بو ده کات و که به لکه شه له سهر نوی کردنه وه و به رده وام بوون تا ئه و ساته ی که بکوژه دهسته وسان بووه که ش سهرنجی به لادا راده کی شریته وه که ئه وه ی داوای لاسایی کردنه وه ی کاری چال کردنه که ی لی بکات. ئهم که سه دهسته وسانه ش له جم و جوولی قهله پرهش که تیگه یشتووه و دهستی به هه لکه ندنی زوی کردووه و چاللی بو ته رمی برا که ی هه لکه ندووه و تیایدا ناشتویتی.

له کاتیکیشدا سهرنجی ورد له و دیارده یه ی قهله پرهش که ده دهین که چۆن مرۆفه بکوژه که ی فیتری ناشتنی تهرم کردووه، چهند ناماژه یه که ده ردیتین، وه که:

۱- بیگومان ئهم پرووداوه یه که م تاوانی کوشتنه که نه بجام دراوه، چونکه بکوژه که نه یزانیوه چۆن له تهرمه که ده رباز بیته، ئهمه ش ده لاله ته له سهر ئه وه ی که کوړه که ی ئاده م راسته وخو له (پشتی ئاده م) خو ی بووه، وه که پیشترو وغان کرده وه.

۲- ئهم پرووداوه بی ده سه لاتی و دهسته پاچه یی ئه و مرۆفه کینه داره ی تو مار کردووه که ئیدیعی هیرو هوشمندی و زیره کی و ره فتاری چاک ده کات و، که چی گومرا و

نازاردەرو دەسدریژکارو ستهمکار دەبیّتو، پاشان له ئاست گرتییکدا که دێته
 رێی، دەستهوسان دەبیّت، ئیدی قەلەرەشێک که هیچ زانستیکی نیه و هیچ
 هۆشیاری و زیرهکییهکیشی نیه، دێت و ئەم مەرۆقه هۆشدارو زیره که فێر دهکات.
 ۳- ئەم پرووداوه لاقرتیی بهو مەرۆقه دهکات لهوهدا که دهستهوستان بووه و
 سووکایهتی به نهفامییهکهی و گهژیهی و ساویلکهیییهکهشی دهکات. چونکه
 پهککهوته و دهستهوسان ماوهتهوه و چاوهڕێی کهسیکی کردووه که فێری بکات،
 تا ئەو کاتهی که قەلەرەشه که هاتووه و فێری کردووه.
 رهنجەرۆ بیّت ئەو مەرۆقهی که ههموو دنیا به پروپاگهنده و زانیی و هات و
 هاواری گهژهیهی خۆی پر دهکاتو، کهچی ههندیك مهسهلهی مهعریفیی
 بهلگه نهویستی لی پهنهان دهبیّتو، لهبهردهم ههندیك مهسهلهی سههتاییشدا
 دهستهوسان دهبیّت.. داخۆ چهند مهسهلهی بنچینهیی تریش ههبیّت که لهم مەرۆقه
 خۆ بهزانا دانهره نهفامه پهنهانه!!

په شیمان بوونهوهی بکوژهکه..

په شیمان بوونهوهی که سیکی دهستهوسان و

خهسارهتمهنده، نهک په شیمانیی که سیکی تۆبهکار

دواى ئهوهى بکوژهکه براکهى خۆى کوشت، ههستى به په شیمانییه کی زۆر کرد، وهک خوا دهبارهى فەرموویه تی: ﴿فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾، به لām ئەم په شیمان بوونهوهیهى به شیوهیه کی له بارنه بووه، به لکو په شیمان بوونهوهیه کی ناله بار (سلبی) بووه، چونکه په شیمان بوونهوهی په ککه وتهیه کی کینه دار بووه، نهک په شیمانیی گوناهاپێکی تۆبه کار.. ههروهها په شیمان بوونهوهی که سیکه، که ههستى به زیانیکی گهوره کردوه، له کاتیکیدا به تهماى سوودیکی زۆرو ههمله لایه نه بووه.

له وانهیه ههندیك کهس لیڤه دا ئه و پرسیاره بخروشینن، که له بهرتهوهی بکوژه که -به پێى دهقی قورئان- له تاوانه کهی په شیمان بووه، ئه ی بۆچی خوا تهوبه ی لی په سندنه کردوه؟ بۆچی خوا لی خۆش نه بووه؟ له کاتیکیدا هه ر که سیك، نه گه ر گوناهیك بکات و لی په شیمان بیته و تۆبه له لای خوا بکات، خواش تهوبه ی لی وهرده گریته؟!

وه لāmى ئەم پرسیارهش ئه وهیه، نه گه ر بکوژه که وهک تۆبه کاریك په شیمان ببوايه ته وه، ئه وا خوا تهوبه ی لی وهرده گرت، به لām بکوژه که (قاییل) به م شیوهیه په شیمان نه بۆته وه، تهوبه ی نه کردوه و، داواى لیخۆشبوونی نه کردوه و، ههستى به هه لّه و گونا نه کردوه. خۆ نه گه ر ئاواى بکردایه، ئه وا خواش تهوبه و په شیمانیی لی په سندنه کرد، چونکه خوا له هه موو گوناهیك ده بووریته ﴿...إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ

الذُّنُوبَ جَمِيعًا... ﴿٥٣﴾ الزمر﴾، بۆیه هه رکه سیك، نه گه ر به پاستگویی و پاکى و

دَلَسْزِييەوہ تەوبە بکات، خواش تەوبەى لىۋەردە گرىت.

بەلام پەشىمانىيى ئەم بكوژەش لە ئەنجامى نەتوانىن و پەككەوتەيى خۆيەوہ،
دەرھەقى رەفتار بەلاشەكەوہ بوہ، ئىدى كاتىك قەلەرەشەكە ھاتووہ و ئەو كارەى
فېركردووہ، ئەويش ھەستى بە كەم و كورپيەك لە مرؤفايەتييەكەى و شەرمەزارىيەك
لە ھىزو دانايى يەكەدا كردوہ، بەم پىيەش ھەستى بە پەشىمانىيەكى زۆر كردوہ.

پاشان لەوانەيە پەشىمان بوونەوہكەى لەبەر ھۆيەكى تريش بوويىت، ئەو
ھۆيەى، كە نەيتوانيوہ مەبەستى خۆى لەو كوشتنە بەدى بەيىت، چونكە
يىگومان ئەو، براكەى و خۆى و ئامانجەكانىشى لە دەستاون، ئىدى واديارە
پەشىمان بوونەوہكەى لەسەر لەدەستدانى مەبەستەكەى و ونبوونى ئاواتەكانى
بوويىت.

يىگومان بكوژەكە دوو پەژارەى بەسەردا ھاتووہ، پەژارەى زيانو، پەژارەى
پەشىمان، (فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ) لەگەڵ (فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ).

وَاتَاكَانِي ﴿فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا﴾ ﴿وَفَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا﴾...

لە كۆتايى چېرۆكە كەدا ئايەتتە بۆ لىكدا ئەوەى بەسەرھاتى ھەردوو كۆرەكەى ئادەم بۆ ديارىكردنى ئاكامى بكوژە كىنەدارەكەش خراوەتە ڕوو، كە خوا تىيدا فەرموویەتى:

﴿مَنْ أَجَلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا...﴾ (المائدة: ٣٢)

بېگومان ئەمە راستىيەكى ڕۆشن و راستگۆيانەى قورئانە كە بە پرستەى مەرج (جملە الشرط) داپۆژاوە مانای جەخت كردنە سەر و حەقىقەتى چەسپا و (يەقین) دەگەيەنیت. بۆيە ھەر كەسێك مەروۇفێك بە ناھەق بكوژیت و لەجياتى كەسيكی كوژراوى دى نەيكوشتبیت، يان ھەر كەسێك تاوان و بەدكارى تری لەسەر زەوى ئەنجام بدات، وەك ئەوە وایە كە ھەموو خەلكی سەر زەمینی كوشتبیت، ھەر كەسيكیش مەروۇفێك لە مردن ڕزگار بكات و ژيانى بپارێزیت، وەك ئەوە وایە كە ھەموو خەلكی سەر زەمینی لە مردن ڕزگار كړبیت.

جا ئیدی ئەگەر كەسێك كەسيكی دى بە ستم و بە ناھەق بكوژیت، وەك ئەوە واییت كە ھەموو خەلكی كوشتووە، ئاخۆ ئەمە چۆن بێت، بۆچی وایە؟!

۱- بېگومان كوشتنى تەنھا يەك كەس كوشتنى ھەموو خەلكیە، چونكە بەراستی كارێكى ھێجگار قورسە لەسەر مەروۇفێك كە مەروۇفێكى دى بۆ يەكەم جار لە ژياندا بكوژیت، بۆيە پيش ئەو تاوانەش بۆ ماوەيەكى دوورودرێژ لەنيوان خۆگرتنەووە دوودلی و ترسو لەرزدا دەژی -وەك يەكەم كۆرى ئادەم

(قابیل) که لهو بارودۆخه دا بوو،- پاشان سه دای ناهه قو دوژمنکاری به سه ریدا زال ده بیته و کرداری کوشتنه که نه نجام ده داتو، به ربه سه ته ده روونی یه کهش ده شکینیت که له نیوان خۆی و کاری کوشتندا دروست ببوو.

جا نه گهر نه م بکوژه بیهویت بو دووهم جار که سیکی دی بکوژیت، نهوا نه م کاره ئاساتره ده بیته له لایو، لیپرسینه وهی ویژدانیشتی له سه ر خۆی که متر ده بیته، جگه له وهی باری ده روونی نامینیت و دوو دلی و ترسو له رزیش له تاوانه کانی سێیه م، یان چواره م، یان پینجه می کوشتندا هه ر نامینیت. به م ره نگهش له لای نه م بکوژه (پسپۆره) که له کاری کوشتندا پسپۆر بووه و کردویتی به پیشه، کرداری (کوشتن) ده بیته مه سه له یه کی په سندی ئاسایی و هیچ نامویی و ته م و مژیکی تیدا نیه و هیچ شه رمه زاریه کیش به دی ناکات. هه ر بۆیهش وادیاره که هه موو خه لکی کوشتوه (فَكَانَمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا).

۲- مانایه کی تری ئاماژه بو کرای پرسته ی (فَكَانَمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا) نه وه یه که ده سد ریژی بو سه ر یه که سو پرژاندنی خوینی به سته م، ده سد ریژی به بو سه ر هه موو خه لکی، ده ره یانی نه و گیانهش له نیو نه فسیکی به شه ری دا، وه که نه وه وایه که گیانی هه موو نه فسیکی به شه ری ده ربه ی نریت.

بیگومان واتاو چه مکی مرۆفایه تی له لای مرۆف پارێزراو و رێزلیگیراوه، مرۆفایه تی مرۆفیش پارێزراو رێز لێنراوه، پتو یسته هه موو خه لکیش کۆک بن له سه ر رێز لێگرته و به هیندگرته و پارێزگاری کردنی، هه روه ها پتو یسته رێگه چاره یه که له هه ر مرۆفیکی دل پر له قین و زۆرداریش بگرن و نه هیلن سنوور بیه زینیت و ده سد ریژی بکاته سه ر نه فسی به شه ری و کوشتنی خاوه نه که ی، چونکه به و ره نگه واش دیاره که هه موو خه لکی کوشتیت.

سه باره ت به فه رمایشته که ی تری خواش (وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَانَهَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا) هه رکه سیکیش بیه نه یته وه که نه وه وایه هه موو خه لکی ژیا ندیته، دوو

مه‌به‌ست ده‌به‌خشیئت:

١- بێگومان گهر مرۆڤ گیان و نه‌فسی مرۆڤی برای بژیه‌نیئت و پارێزگاریی بکات، به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر بوونی واتا مرۆیی یه‌کان له‌ ده‌روونیدا، پاشه‌که‌وتبوونی ئاکاره‌ به‌رزه‌ ئینسانیه‌یه‌کان تییدا، ئاراسته‌کردنیان له‌سه‌ر هه‌لس‌وکه‌وت و ژیا‌نی.

٢- بێگومان ئه‌وه‌که‌سه‌ی رێز له‌ ده‌روونی مرۆڤه‌کان ده‌گریت و ده‌یانپاریزیت، ده‌بیته‌ پیشه‌نگی که‌سانی دی، له‌و ر‌ه‌فتاره‌ نایابه‌ مرۆیی یه‌دا، هه‌ر ئه‌م جۆره‌ مرۆڤه‌ش خاوه‌نی کارایی و شوێنه‌واری له‌بار ده‌بیته‌ له‌ ئاراسته‌کردنی خه‌لکی‌دا بۆ سه‌ر ئاقاری کرده‌یی ئیجابی له‌ بواری پاراستنی ژیا‌نی خه‌لکی و ژیا‌ندنیاندا. بۆ حه‌قیقه‌تیش ده‌لێین و دانی پیدا ده‌نیین، که‌ بێگومان له‌ هه‌یج به‌رنامه‌یه‌کی تر‌دا وه‌ک ئیسلام ئه‌م مانا ئینسانیه‌یه‌ ر‌ه‌چاو نه‌کراوه‌، هه‌یج به‌رنامه‌یه‌ کیش وه‌ک ئیسلام رێز له‌ مرۆڤایه‌تی مرۆڤ ناگریت، هه‌یج خه‌لکی‌کیش وه‌ک موس‌لمانانی پابه‌ند به‌ ئیسلام، نه‌فسی به‌شه‌ریی ناپاریزیت. می‌ژووش شایه‌تی پێوه‌ری دروستی ئه‌م راستی‌یه‌یه‌.

ئهو شاعیره‌ش راستی پێکاوه، که‌ گوتویه‌تی:

ملکنا فکان العدل منا سـجیة

فما ملکتم سال بالدم أبـطـح

وحللتـم قتل الأسارى وطالمـا

غدونا على الأسرى غن ونصفـح

فحسبکم هذا التفاوت بیننا

فکل إناء بالذی فیہ ينضـح

بێگومان ئاساییترین کار، له‌لای خه‌لکی غه‌یری موس‌لمان، کوشتنی مرۆڤو له‌ناوبردنی گیان و ر‌شتنی خویته‌ به‌بێ هۆیه‌ک، وه‌ک له‌م سه‌رده‌مه‌شدا ده‌ییبین.

(كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ) .. بۆچی بووه به یاسا له سه رگه لی

به نی ئیسرا ئیل؟!

هه ر له و ئایه ته ی کۆتایی چیرۆکه که دا هه لۆیسته له سه ر ئه و پرسته یه ش ده که یه ن که خوا ده فه رمو یه ت: ﴿مِنْ أَجْلِ ذَٰلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ ...﴾ جا داخۆ په یوه ندی نیوانی چیرۆکی هه ردوو کو په که ی ئاده م، گه لی (به نی ئیسرا ئیل) چی بیته ؟ ئه ی بۆچی به ته نها ئه وان له جیا تی گه ل و نه ته وه کا نی دی، له م ئایه ته دا به تاییه تی ناویان ها تو وه ؟

وا دیاره تا که په یوه ندی یه ک له نیوان (به نی ئیسرا ئیل) و (هه ردوو کو په که ی ئاده م) دا، یان به وته یه کی پرونتر بلیین“ له نیوان (به نی ئیسرا ئیل) و کو په بکو ره که ی (ئاده م) دا، په یوه ندیی (کوشتن) ه، یان په یوه سته یه کی نیوان (ئاره زوو کردنه له کوشتن).

ئهو ته فسیرنو سه نه ی رایان وابوو که هه ردوو کو په که ی ئاده م له هۆزی (به نی ئیسرا ئیل) بوون، ئاو ریان له م ما نایه نه دا وه ته وه (واته په یوه ندیی کوشتن و ئاره زوو له کوشتن) له نیوان ئه و کو په ی ئاده م و (به نی ئیسرا ئیل) دا، به لکو رایان وایه که گوایه ره چه له ک (نسب) ی ئه و دوو کو په بۆ (ئاده م) به شیوه یه کی گشتی یه و به و پیو دانگه یه که (ئاده م) باو کی هه موو مرۆفایه تی یه و خه لکی هه موویان به دوو کو په به (به نی ئیسرا ئیل) یشه وه ئاده میزادن. هانده ری ئه و جو ره ته فسیرنووس و لیکده ره وانه ش بۆ ده ربڕینی ئه م جو ره و اتاو بیرو پایه ئه م پرسته یه ی ئایه ته که یه ﴿مِنْ أَجْلِ ذَٰلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ ...﴾.

بیگومان لی ره دا با سی (به نی ئیسرا ئیل) و ناوه ی نا نیان، ئاماژه یه بۆ چه ند راستیی هک، وه ک:

١- یه کیتی پهیامه کانو، کۆک بوونیان له بنچینه و بنه ماکانی بیروباوه پو یاساکاندا. چونکه له شهریه تی (ئاده م) دا-سلای لی بیّت- که به کورو نهوه کانی گه یاندبوو، کوشتن به سته مکاری و به ناهه ق، حهرام بووه. وه ک چۆن له شهریه تی (به نی ئیسراییل) و له شهریه تی ئیسلامیشدا حهرامه.

٢- له دّو دهروونی (به نی ئیسراییل) دا بیرى کوشتن هه بووه و له ژیانیشیاندا ره گی دا کو تاوه و له میژوویشیاندا قوولّ بۆته وه و له هه لّس و که وت و کرده وه کانیشیاندا ره نگى ده داته وه، به وه ش له نیو گه لانی تر دا زۆرتیرین ئاره زوویان له کوشتن هه بووه و زیاتریش ئه نجامیان داوه.

میژووی مرۆفایه تیش راستی ئه م مه سه له یه ی تۆمار کرده و ده کات، ئه وه تا بهرده وام چهنده ها تاوانی کوشتنی تاکه که س و کوشتنی به کۆمه لّیش، که ئه نجام ده درّین، جووله که کان له پشتیه وه ن و ده ستیان هه یه تیا دا.

٣- په یوه سته یه کی تر که نیوانی کوره بکوژه که ی ئاده م، بی باوه رانی نیو (به نی ئیسراییل) پیکه وه ده به سته ی، نه ریتیکى تریانه، که ئه وه یش به ره ره کانی کردنیان له ئاست و اتاو چه مکه مرۆیی یه کاند او، رق و کینه یان له دژی به ها به رزه کانی ئیمانداریتى، سووربوونیان له سه ر هه لّه و ئاره وایی و، هه سوودی بردنیان، به که ش و گه لانی دی و ده سدریژی کردنه سه ریان، بی ئه وه ی گونا هێکیان ده ره ه ق کردبن، ههروه ها شوین بی هه لگرتنیان به ش هیتان.

کورتەى گرنگترین وانەى ئەم چیرۆکە

١- بێگومان هەردوو کۆرەکەى ئادەم دوو نمونەى لێک جودا له نمونەکانى مەرۆڤ بەرجەستە دەکن: یەکیکیان نمونەى باوەردارىکی هێمن و ناشتى خوازو نەرم و نیا، ئەوى تریشیان نمونەى شەڕخوازىکی کینهدارو ستمکار. گرۆى مەرۆڤایەتیش له هیچ کات و جێگەى کدا ئەم دوو نمونەى لێ نابێت.

٢- بێگومان کابرای بکوژ (قابیل) خۆى تەسليم بە شەیتان کرد، بۆیە تاوانەکەشى، ئاکامىکی دیار و ئاسایی بە دەمەوهچوونى شەیتان و پەڕهوکردنى هەنگاوه کانیەتى.

٣- بێگومان هەردوو پیاوه که دوو کۆرى خودى ئادەم بوون له پشتى خۆى.

٤- حالەتى کۆمەلایەتى ی بکوژ لەم چیرۆکەدا که کۆرپىکی ئادەمە له پشتى خۆى، ئاماژەىەکی گرنگ پيشان دەدات، چونکه هەرچەندە ئادەم-سلاوى لێ بێت- پێغه مبهريکە، بەلام کۆرەکەى خۆى (قابیل) رێگای بێ باوەرپى و پووجه لێ هەلژاردوه. دیاره پێ دەچیت که پێغه مبهران-سلاویان لێ بێت- کۆرانی بەدکارو بێ باوەریان بوو بێت (وهك کۆرەکەى ئادەم و کۆرەکەى نوح)، هەروەها پێ دەچیت پیاوچاکانىش کۆرانی بەدکاریان هەبێت. ئەمەش نایبته هۆى خەوشبارکردن و له که داربوونى باوکانى پیاوچاک، بەلام بەو مەرجەى ئەرکی خۆیان بەرامبەر رۆله کانیان لەرووى بانگەوازو ئامۆژگارى و بەیاد هێنانەوه دا بەجێ بگهیهنن.

٥- له پێداویستییه کانی (خوێندنه وهى چیرۆکە که به پراستی و به هەق) -وهك خوا فەرمانى پێ داوین- ئەوهیه تهنها پابه ند بین به و راده یه ی چیرۆکە که وه که له قورئان و فەرمووده ی راست (صحیح) ی پێغه مبهردا ﷺ باسکراوه، ئیدی

نابیت بچینه سهر ئهو چاوگو و سهرچاوانه ی تر که دهقه ئیسرائیلی یه کان و نهفسانه و شته پووچهل و دهسهلهسته کانیانه.

٦- پێویستی گێڕاندنهوهی ئهو مهسهلانهی جێی ناکۆکین، بۆ خوا و قایل بوون به حوکمی خوا، ئهمهش بهلگهی راستیی ئیمانیه، ههر بهم پهنگهش (ناکۆکی) چارهسهر دهگریت و، حوکمی راست و دروستی لهسهر دهدریت.

٧- بێنگومان خوا چاکه و عیبادهت، تهنها له کهسانی خاوهن تهقوا و لهخواترس پهسند دهکات، جا ههرکهسێک بیهویت خوا ئهو به عهبدی خۆی پهسند بکات و کارو کردهوهی چاکێ لێ وهرگریت، دهبیست سیفهتی تهقواداری و لهخواترسان لهخۆی دا بهدی بێیت.

٨- ئهگهر مڕۆفی باوهردار دیتی حق لهگهل براکهی دایه، ئهوا دهبیست دهستی لێ ههلهگریت و، رینگهش نهدا که هیچ ناستهنگێک کاریگهری خراپ بکاته سهر پهیههندی نیوان خۆی و براکهی و، سهرخۆشهویستی و سۆزی بۆی.

٩- رهوا نیه بۆ مڕۆفی باوهردار که باوهرداریک بکوژیت مهگهر به ههله نهییت.

١٠- ئهو هۆکاره ی که رینگه له باوهردار دهگریت بۆ ئهوهی خۆینی براههکی نهڕیژیت، تهنها ترسانه له خوای پهروهردگاری جیهانیان، نهک هۆکاری لاوازی و نهتوانین و ترسنۆکی و کهمی سهلیقه و تهکنیکی شهڕ.

١١- مڕۆفی بکوژ دوو گوناھ له نهستۆ دهگریت. گوناھی خۆی، که کاری کوشتنی ئههجام داوه، گوناھی کوژراوهکesh گهر ئهویش بکوژ بوايه.

١٢- بکوژ، یان تاوانبار، ماوهیهک له مملانییهکی دهروونی تالدا دهژی، ئهویش کاتیک بۆ یهکهم جار ئهو تاوانه ئههجام دهکات، که لهو کاتهدا واتاکانی ههق پهروهردهی و چاکهخوازی له مملانی دان لهگهل خورپه و چربهکانی شهیتان و، وهسهسهکانی دهرووندا.

١٣- پێویستی پشت بهستن به زانیاری و زانسته تازهکان له بهر فراوان کردنی چه مکی نایه ته کانداو، زیاد کردنی چهند مه و دایه کی نوێش بۆیان، وهك چوون ئهو، شیوازه کانی گرت بهر له ماوهی ههلوێسته کردنی شیکار و لیکدان هه وه مان له بهردهم ئهم دهسته واژانهی نایه ته کاند: (فَطَوَعْتُ لَهَا نَفْسَهُ، قَتَلَ أَخِيهِ)، (قَالَ يَتَوَلَّى أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغَرَابِ)، (فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ)، (مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا)..

١٤- تاوانبار، له کاتی کدا تاوانه کهی نه نجام ده دات، هه موو شتیك له دهست ده دات.

١٥- بێگومان ئهو مرۆفه ی، که گومرا ده بیته و زه بهروزهنگ و زۆرداری ده نوێنیت، هه ندیک جاریش دهسته و سان ده بیته له چاره سه ری چهند گرفت و مه سه له یه کی سانا و ئاساندا.

١٦- په شیمانی، دوو جوژه:

١) په شیمانییهك مرۆف هه لده نیت بۆ ته و به کردن و داوای لیخۆشبوون، که ئه مه ش په شیمان بوونه وه ی تۆبه کاری گه راوه یه .

٢) جوژی دوو هه میش په شیمانییه که، که مرۆف بۆ ئه وه هه لنانیت، ئه مه ش په شیمان بوونه وه ی دهسته و سانیک شکستی دۆراوه .

١٧- بێگومان هه رکه سیك بۆ خۆی شیوا کرد، که مرۆفیک به ناهه ق بکوژیت، وهك ئه وه وایه هه موو خه لکی کوشتییت، چونکه شه رم کردن له کاری کوشتن پێش نه نجام دانی تاوانه که له ئارادا بووه، به لام دوا ی کوشتنه که ئه و شه رمه زاری یه ش نامیتیت و ده سرپێته وه، ئیدی کاری کوشتن ده بیته پێشه یه ک یان نه ریتیک، یان ئاره زوویه ک.

- ١٨- پێویسته گروێ به شههري به پرووی بکوژان و دهستدریژکاراندا بههستن و، دهستیان بگرن و، رێی موماسه ره کردنی ئه و پیشه و ئارهزووه شهیتانییه یان لێ بگرن.
- ١٩- جووله که کان له نیۆ گهلانی تر دا زۆرترین کرداری کوشتن به ناههق و زۆرداری ئه نجام ده ده ن و زۆرترین خوینی خه لکی تر ده پێژن.

٢٠- هه ر که سیك شیوازیکی باش دابنیت و بیگریته بهر، ئه و پاداشتی خۆی و پاداشتی هه ر که سیکیشی تیا دایه و تا رۆژی قیامهت پاداشتی بهرده وامه، چونکه به و شیوازه چاکه ده بیته پیشه نگیك بۆ کهسانی تر له ئه نجام دانی کاری چاکدا.. هه ر که سیکیش شیوازیکی خراب دابنیت و بیگریته بهر، ئه و گوناھی خۆی و هه ر که سیکی تریشی تا رۆژی قیامهت له ئه ستۆدایه، که کاری پێ ده کات، چونکه به و شیوازه خراپه ده بیته پیشه نگیك بۆ کهسانی تر له کرداری خراپدا. له بهر ئه مهش تا رۆژی قیامهت له هه ر کاریکی کوشتندا، که به ناههق ئه نجام بدریت به شیکی گوناھی یه که م کوپه بکوژه کینه داره که ی (ئاده م) - واته قابیل- ی تیدا یه، چونکه ئه و کوپه یه که مین که سیك بوو، که شیوازی کوشتنی داهینا و رێی کوشتنی به ناههقی گرت بهر.

چیرۆکی چواره‌م

چیرۆکی ئه‌وه‌که‌سه‌ی خۆی له په‌یره‌وکردنی

ئایه‌ته‌کانی خوا دامالی

ئهم چیرۆکه‌ له قورئاندا، به‌م ده‌قه‌ هاتوه‌، که‌ خوا فه‌رمویه‌:

﴿وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي ءَاتَيْنَاهُ ءَايٰتِنَا فَانسَلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطٰنُ فَكَانَ مِنَ الْغٰوِيْنَ ﴿١٧٥﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلٰكِنَّهُ اَخْلَدَ اِلَى الْاَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوٰهُ فَتَلَءَ كَمَثَلِ الْكَلْبِ اِنْ تَحْمِلَ عَلَيْهِ يَلْهَثْ اَوْ تَتْرٰكُهُ يَلْهَثْ ذٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِءَايٰتِنَا فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ ﴿١٧٦﴾ سَآءَ مَثَلًا لِّلْقَوْمِ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِءَايٰتِنَا وَانْفُسُهُمْ كَانُوْا يَظْلِمُوْنَ ﴿١٧٧﴾ الاعراف﴾

کورتە‌ی مانای ئایه‌ته‌کان به‌ کوردی

ئە‌ی پی‌غه‌مبەر ﷺ به‌سه‌رهاتی ئه‌وه‌ که‌سه‌یان بو‌ بخو‌ینه‌وه‌ که‌ زانستی ئایه‌ته‌کا‌مان و فه‌رمانه‌کانی خو‌مان پێ‌گیان‌دبو‌و، به‌لام ئه‌وه‌ خۆی لی‌یان دامالی - وه‌ک چۆن مار خۆی له‌ کا‌ژه‌که‌ی داده‌مالی‌ت-، به‌مه‌ شه‌یتانی‌ش شو‌ینی که‌وت و دایه‌پیش خۆی، ئیدی ئه‌وه‌ که‌سه‌ش بو‌و به‌یه‌کێ‌ک له‌ سه‌رگه‌ردان و سه‌رلی‌ شی‌وا‌وان. خۆ‌ته‌گه‌ر خواستمان و‌ابوایه‌ سه‌رفرازی که‌ین، ئه‌وا به‌و ئایه‌ت و فه‌رمانانه‌ به‌رزو

پایه‌بلندمان ده‌کرد، که‌چی ئه‌و -به‌خواستی خۆی- خۆی له‌ زه‌وی توند کردو هه‌زی له‌ پایه‌نزمی و دنیا‌په‌رستی بوو و دوا‌ی هه‌وا و ئاره‌زووی چه‌په‌لی خۆی که‌وت..
 غه‌نهی ئه‌م جو‌ره که‌سه‌ش وه‌ک - غه‌نهی سه‌گ- وایه‌، کاتی‌ک ئه‌و سه‌گه‌ ده‌رده‌که‌یت و راوی ده‌نی‌ت، ئه‌ویش له‌ هه‌ناسه‌پرکیی دایه‌ و زمان ده‌ردی‌نی‌ت، یان ته‌نانه‌ت کاتی‌ک واز له‌و سه‌گه‌که‌ دی‌نی‌ت، ئه‌و هه‌ر له‌و حا‌له‌تی هه‌ناسه‌پرکیی و زمان ده‌ره‌ی‌نانه‌ی دایه‌. دياره‌ ئه‌مه‌ش غه‌نهی ئه‌و تا‌قم و که‌سانه‌یه‌ که‌ نایه‌ته‌کانی ئی‌مه‌یان به‌ ناراست و درۆ دانا و پ‌روایان پ‌ی‌نه‌کرد. جا که‌واته‌ ئه‌ی پ‌ی‌غه‌مبه‌ر! ئه‌م جو‌ره چیرۆک و به‌سه‌ره‌اتانه‌ بۆ خه‌لکی بخو‌ینه‌وه‌ تا‌کو بیر‌که‌نه‌وه‌ و هۆشیار بن.
 به‌راستی ئه‌مه‌ش غه‌نهی‌یه‌کی ناشیرینی ئه‌و که‌سانه‌یه‌ که‌ به‌ل‌گه‌و نیشانه‌و نایه‌ته‌کانیان به‌ درۆ داناوه‌ و باوه‌ریان پ‌ی‌ نه‌بووه‌، به‌لام هه‌ر ته‌نها زو‌لم و سه‌تمیان له‌خۆیان کردوه‌.

هه‌ندیک له‌ راهه‌کارو ته‌فسیرنوسان، به‌شی‌وازی گ‌ی‌رانه‌وه‌ی ده‌ماوده‌مو پ‌شتا‌و‌پ‌شت چه‌ند شیکارو ل‌یک‌دانه‌وه‌یه‌کیان له‌سه‌ر ئه‌م چیرۆکه‌ ه‌یناوه‌ته‌وه‌ (چیرۆکی ئه‌و پ‌یاوه‌ی خۆی له‌ نایه‌ته‌کانی خوا دامالی و که‌ دواتر شه‌یتانی‌ش شو‌ینی که‌وت)، له‌و شیکارو در‌یژه‌دانه‌ی چیرۆکه‌که‌شدا، ته‌فسیرکاران ناوی کاب‌را و کاره‌که‌ی و ئه‌و نایه‌ت و فه‌رماتانه‌شیان دیاری کردوه‌، که‌ خوا پ‌ی‌ی گه‌یان‌دبوو، له‌گه‌ڵ دیاری‌کردنی جه‌نگه‌که‌ی بۆ (به‌نی ئیسرائیل) ورده‌کارییه‌کانی ئه‌و جه‌نگه‌.

ل‌یره‌شدا - به‌مه‌به‌ستی ناگادار‌کردنه‌وه‌ی خو‌ینه‌ران له‌و جو‌ره گ‌ی‌رانه‌وه‌ و پ‌ی‌وايه‌ته‌ ناراستانه‌ - به‌شی‌کی هه‌لب‌ستراوی ئه‌و ده‌قه ئیسرائیلیانه‌ ده‌ست‌نیشان ده‌که‌ین، تا‌کو به‌ ته‌واوی ل‌یی وریابن.

"(طبري) له‌ ته‌فسیره‌که‌ی خۆیدا، له‌ (سالم ی کورپی ابی‌ النضیر) وه‌ گ‌ی‌را‌و‌یتیه‌وه‌، گو‌تویه‌تی: گوايه‌ (موسا) -سلا‌وی لی بی‌ت- کاتی‌ک له‌ خاکی (به‌نی که‌نعان) له‌ ولاتی شام دا دابه‌زیوه‌ و (به‌لعه‌م) یش له‌ گون‌دی (بالعه‌) بووه‌، که‌ یه‌کی‌که‌ له‌ گون‌ده‌کانی ناوچه‌ی (به‌لقاء)، کاتی‌ک (موسا) به‌نی ئیسرائیلی له‌وی

دابەزاندوو، هۆزه‌که‌ی (به‌لعم) هاتونه‌ته‌ لای (به‌لعم) و پێیان گوتوو: ئه‌ی به‌لعم! ئه‌وه (موسای کورپی عیمران) ه‌ له‌ گه‌ڵ به‌نی ئیسرائیلدا، هاتوو له‌ ولاتی خۆمان ده‌رمانه‌پرێت و بانه‌کوژیت و به‌نی ئیسرائیلی تیا دا جێگیر کات. ئێمه‌ش هۆزی تۆین و هه‌یج جێگایه‌کی ترمان نیه‌، تۆش کابرایه‌کی نزا وه‌رگیراویت و دوعات قبوله‌، ده‌بچۆ له‌ لای خوا دووعایان لی بکه‌.. ئه‌ویش گوتویه‌تی: کورپه‌ قورئان به‌سهر، ئه‌وه‌ پێغه‌مبه‌ری خوا به‌ فریشته‌کان و ئیماندارانیشی له‌ گه‌ڵدا، چۆن به‌چم دووعایان لی بکه‌م له‌ کاتی‌که‌ ده‌زانم خوا چی هه‌یه‌ و چۆن وه‌لام ده‌داته‌وه‌!! ئه‌وانیش گوتیان: ئاخ‌ر ئێمه‌ هه‌یج جێگایه‌که‌مان نیه‌!... ئیدی ئه‌و هۆزه‌ به‌رده‌وام له‌ لای (به‌لعم) سکا‌لای حا‌لی خۆیان کردووه‌ و د‌لیان به‌ لای خۆیاندا راکێشاوه‌ و لی پارانسته‌وه‌ تا تووشی فیتنه‌که‌یان کردووه‌، ئه‌ویش که‌وتۆته‌ نیو فیتنه‌ و به‌لایانه‌وه‌ و دو‌زار بووه‌. بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ش سواری ماکه‌ریک-واته‌ گویدریژێکی میینه‌-ی خۆی بووه‌ و به‌ره‌و ئه‌و چیا به‌ی که‌ ده‌یروانی به‌سهر سه‌ربازگه‌که‌ی به‌نی ئیسرائیلدا که‌ چیا‌ی (حوسبان) بووه‌، به‌رپێکه‌وتوو، کاتی‌که‌ ماوه‌ی زۆری پێ‌ده‌برێت، گویدریژه‌که‌ وه‌ستاوه‌ و چۆکی داداوه‌. ئه‌ویش دابه‌زیوه‌ و لی داوه‌، هه‌نده‌ی لی‌داوه‌ تا کوو ماندوو و ناچاری کردووه‌ که‌ هه‌ستیه‌وه‌، ئه‌میش سواری بیه‌ته‌وه‌، به‌لام گویدریژه‌که‌ زۆر نه‌پۆشتوووه‌ و چۆکی داداوه‌ته‌وه‌. ئه‌ویش لی داوه‌ته‌وه‌. خواش رپی به‌ گویدریژه‌که‌ داوه‌ که‌ بتوانیت بۆی بدو‌یت، ئیدی هاتۆته‌ قسه‌ و - وه‌ک شایه‌تیک له‌سه‌ری- دواندویه‌تی و پێی گوتوو: وریابه‌ ئه‌ی (به‌لعم) بۆ کو‌ی ده‌چیت؟ ئایا نابینیت فریشته‌کان له‌ به‌رده‌م دان و ده‌مگێرنه‌وه‌ و ناهیلن برۆم؟ ئایا تۆ ده‌رویت به‌ره‌و پرو‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا و ئیمانداران به‌هستیت و دووعایان لی بکه‌یت؟! (به‌لعم) به‌رده‌وام هه‌ر لی ده‌داوه‌، خواش رپ‌گای بۆ گویدریژه‌که‌ والا کردووه‌ تا کو (به‌لعم) گه‌یاندۆته‌ سه‌ر چیا‌ی (حوسبان)، که‌ ده‌یروانی به‌سهر سوپاکه‌ی (موسا) و به‌نی ئیسرائیلدا وای لی کردووه‌ دووعایان لی بکات. به‌لام به‌ هه‌رشیتک -به‌هه‌ر بیژه‌ و ته‌یه‌ک- دووعای لی بکردنایه‌ زمان‌ی به‌ لای هۆزه‌که‌ی

خۇيدا بادەدرايه وه، هەر دووعايه كيشى بۆ ھۆزه كەى خۆى بكردايه، لىى تىك دهچووو زمانى -بەدوعاى باشه وه- بهلاى گەلى بهنى ئيسرائيلدا بادەدرايه وه. ھۆزه كەشى پىيان گوت: ئەرئ ئەى (بەلعم) ئه وه تۆ چى دەلئى؟! تۆ دوعاى باش بۆ ئەوان دەكەيتو، دووعاى خرايىش له ئىمه دەكەيت! (بەلعم) يش له وهلامياندا گوتى: ئه وه بەدەست خۆم نيه، بەلكو ئه وه شتىكه و خوا خۆى واى ليكردووو. ئيدى له وكتەدا زمانى (بەلعم) هاتۆتە دەر وه وه كهوتۆتە سەر سينگى.

ئىنجا پىي گوتن: ئەوا من دنياو رۆژى دوايشم لەدەست چووو، تەنھا فرۆفیل ماوه بىگرمەبەر، بۆيه لەمەولا فیل و تەلەكەبازيتان بۆ بەكاردیئم. ئیوھش بۆ ئەم مەبەستە ئافرەتان جوان بکەن و بیانرازیئەنەوه و شت و مەك و كەرەسەى بازرگانىيان پى بدەن و پاشان بیاننیرن بۆ ئەو سەربازگەيەى بەنى ئيسرائيل تاكو پىيان بفروشن. فەرمانيشيان پى بکەن كه هیچ ئافرەتیک بەرگری لەخۆى نەكات ئەگەر پیاویك لەوان ئارەزووى كەوتبووه سەرى، چونكە ئەگەر یەكێك لەوان زینا و داوین پیسی ئەنجام بدات، ئیوھش پىيان رزگار دەبن. ئەوانەيش -واتە ھۆزه كەى بەلعم- ئەو رینماییه گەندەلەیان جیبەجۆ کردوو، جا كاتیک ئافرەتەکانیان چوونەتە نیو سەربازگەكەوه، ئافرەتیکى كەنعانییه كان كه ناوى (كەسبای كچی صور) ی سەرۆك ھۆزه كەیان بووه، چۆتە لاى پیاویك لە گەورەكانى بەنى ئيسرائيل كه ناوى (زەمرى كورپى شلۆم) ی بووه و سەرۆكى تیرەكەى (شەمعوون) بووه. ئەم پیاوھش پىشوازی گەرمى ليكردوووه پى سەرسام بووه و حەزى ليكردوووه دەستیشى گرتوووه بردویەتى بۆ لاى موسا -سلاوى لى بیت- و پىي گوتوو: من واى بۆ دەچم كه تۆ بلیت ئەمە حەرامە بۆت؟. موساش پىي گوتوو: بەلئى، ئەم ئافرەتەت پى حەرامە و بۆت ناشیت، بۆيه نايت نزیكى ببیتەوه. ئەویش گوتویەتى: دەسا بەخوا لەمەدا گوێرایەلئى ناكەين. ئیتر بردویتیه وه بۆ نیو خێوھتەكەى خۆى و بەكردارییه كەى لەگەلدا ئەنجام داوه. خواش نەخۆشیی تاعوونى تووشى ھۆزى بەنى ئيسرائيل کردوو، (منخاص ی كورپى عىزار) كه ليپرسراوى كاروبارى

ئیداری (موسا) بووه و پیاویکی به گورو که له گهت و بههیز بووه، لهو ماوهیهدا که (زه مری کوری شلۆم) به دکارییه کهی ئه نجام داوه لهوئ نه بووه، که هاتۆته وه ده بینیت ئهوا نه خۆشی تاعون تووشی بهنی ئیسرائیل بووه، ئه وه هوالهشی پی ده گهیه نریت - پمه کهی هه لگرتوه - که هه مووی له ئاسن دروست کرابوو - و چو ته خیه ته کهی پیاوه زیناکاره که وه له و کاته شدا پیاوه که و ژنه که نعانیه که ش پیکه وه پاکشابوون، بۆیه هه ردو وکیان - بهیه ک جارو پیکه وه - به پمه که ده کوژیت. پاشان تهرمه کانیانی هی ناوه ته دهروه بۆ ئاسمان به رزی کردو نه ته وه و پمه کهشی به قوڵی گرتوه و مه چه کی خستۆته سه ر ناوکی و، پاشان په مه کهی له سه ر ریشی جیگیر کردو وه، گو تویه تی: خواجه ئاوا به سه ر ئه و که سه دا دینین که سه ری پچیت لی ده کات.. ئیدی تاعوونه که لابراره و ژماره ی (بهنی ئیسرائیل) یش ئه وانیه لهو ماوهیهدا به تاعوونه که مردوون هه فتا هه زار که س بوون. سه باره ت به م به سه رهاته ی (به لعه م ی کوری باعرو را) یش، خوا ئه و ئایه تانه ی بۆ (محمد) ی پیغه مبه ر ﷺ ناردۆته خواره وه: ﴿وَأْتِلْ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي ءَاتَيْنَاهُ ءَايِنًا ۖ﴾^(۱).

په تکرده وهی ئه و ده قه هه لبه ستره وانیه ی ئیسرائیلییه کان

ئه م شیکارو لیکنانه وهیه ی که هه ندیک له ته فسیر نووس و پاشه کاران دیارییان کردو وه، به هیچ پالپشت و سه نه دیکی (راست - صحیح) له پیغه مبه ری خوا وه ﷺ نه هینرا وه، هه ر بۆیه ش پیغه مبه ر ﷺ شتی ئاوا ی له سه ر ئه و چیرۆکه نه درکاندو وه. جا له بهر ئه وه ش که چیرۆکی ئه م پیاوه له چیرۆکه کانی پیشینان و، ئه م چیرۆکه نه ش له جیهانی نادیارو نه زانرا ودان و ته نه ا خوا خۆی ده زانی ت چۆن بووه، بۆیه هیچ که سی ک بۆی شیوا نه که به چیه ت نه و قو لا یی ورده کاری و

(۱) پروانه (تفسیر الطبری)، تحقیق محمود شاکر، بهرگی ۱۳، لاپه ره ۲۶۶-۲۶۷، که ئه م ده سه ته لبه سه ته ی جو له که له ده قه ئیسرائیلییه کانی تیا دا هینرا وه ته وه.

شیکاره کانیه وه، له کهسیکی تره وه قسه وباسی له سه ر بگوازیتته وه، چونکه ئیمه ی موسلمان پابه ندین به وه ی، که ته نها له ئایه ته کانی قورئان و فهرمووده راسته کانی پیغه مبه ره وه ﷺ ئه و چیرۆکانه ی وه گرین و به و راده یه له گه ئاندا بمیینه وه، که ئه و دوو سه رچاوه پاکه ی ئیسلام دیارییان کردوه. له به ر هه موو ئه مانه ئه و جوړه شیکار و لیكدانه وه یه ده رباره ی چیرۆکی ئه و پیاوه ی (خۆی له ئایه ت و فرمانه کانی خوا دامالیه) رته ده کهینه وه و په سندیان ناکه یین و، به ده قی دیاریکراوی نیو ئه فسانه و ئیسرا ئیلیاتی داده نیین.

ئه و ئه فسانه و شته پووجه له ئیسرا ئیلیاتانه ش شیواو نیه بو ئه وه ی، که فرمانیشتی راست و گران قه دری خوا ی پی ته فسیر بکه یین. بینگومان ئیمه هه ندیک له و ده قه ئیسرا ئیلیانه (به پیی به رنامه ی خۆمان له تیروانی نی چیرۆکی پیشینه کانی نیو قورئان) هیئاوه ته وه، تا کو خه لکی موسلمان ی لی هۆشیار کهینه وه، ناگاداریشیان بکه یین له هه لبه سترای و ناراستییان و، داواشیان لی بکه یین نه یانگێر نه وه و ده ستنیشانیان نه که ن، ته نها له کاتی به راورد کردن و هه لسه نگاندنیان له گه ل ده قه کانی قورئان و سوننه ت) دا نه بی ت، که چۆن داوی ره تکر د نه وه و پشتگویی خستنیان ده که ن. ریگا به که سیش ناده یین، که به ئانه ست ئه و هینده ی ده قه ئیسرا ئیلیه کان - که ئیمه بو ناگادار کرد نه وه دیاریمان کردوون - له ئیمه وه وه رگری ت و بیگێر تته وه و په سندی بکات و، له نیو که سانی تر دا بلاوی بکاته وه.

هه ئۆیستی پێشهوا (سید قطب) بهرامبهربهو جوړه لیکدانه وانه

مامۆستای پێشهوا (سید قطب) رایهکی نایابی ده‌بارهی ڕه‌تکردنه‌وه‌و په‌سندنه‌کردنی ئه‌و شیکارو لیکدانه‌وه ئیسرایلیانه هه‌یه، له‌مباره‌یه‌وه ده‌لێت: "نایا نه‌مه هه‌والێکه بخوێنرێته‌وه؟ یاخود په‌ندیکه‌و به‌نموونه له‌ شیوه‌ی هه‌والێکا ده‌هێنرێته‌وه چونکه زۆرجار ڕووده‌دات؟ له‌و ڕووه‌وه نه‌مه هه‌والو به‌سه‌رهاتیکه‌و ده‌گیرێته‌وه.

هه‌ندیك له‌و گیرانه‌وه‌و ڕیوايه‌تانه‌ش باسیان له‌وه کردوه، که به‌سه‌رهاتی پیاویك له‌ ئارادا هه‌بووه‌و پیاویکی چاک بووه له‌ فه‌له‌ستیندا پێش ئه‌وه‌ی به‌نی ئیسرائیل بچنه‌ ناوی. ئهم ڕیوايه‌تانه‌ش چیرۆکی له‌ ڕی‌لادان، شکست خواردنی ئه‌و پیاوه‌یان به‌جوړیک گیراوه‌ته‌وه، که هه‌رکه‌سیک شاره‌زایی له‌و ڕیوايه‌ته‌ ئیسرایلییه‌ زۆرو زه‌ندانه‌ هه‌بیّت، که له‌ کتێبه‌کانی ته‌فسیردان، متمانە ناکات به‌وه‌ی، که ئهم به‌سه‌رهاته‌ش یه‌کیك له‌وانه‌ نه‌بیّت. هیچ نه‌بیّت به‌لانی که‌مه‌وه دلتیا ناییت له‌ سه‌رجه‌م قۆناغ و به‌شه‌کانی تری چیرۆکه‌که‌و، ده‌ترسیت هه‌ندیکی له‌و ئیسرایلیانه تی‌که‌وتبیّت.

پاشان هه‌ر ئهم ڕیوايه‌تانه‌ هێنده‌ی لێک نه‌چوون و قسه‌ و باسی دژ به‌یه‌ک تێدايه، که ده‌بنه‌ هۆی ئاگاداروبونه‌وی زیاتر لێیان. بۆ نمونه‌ وایان گیراوه‌ته‌وه، که پیاوه‌که‌ی نێو ئهم چیرۆکه‌ (به‌لعم ی کور ی باعورا) له‌ هۆزی (به‌نی ئیسرائیل) بووه، جارێکی تریش وایان گیراوه‌ته‌وه، گوايه له‌ خه‌لکه‌ به‌ زه‌بروزه‌نگه‌که‌ی فه‌له‌ستین بووه. هه‌روه‌ها واشیان گیراوه‌ته‌وه، که گوايه له‌ عه‌ره‌به‌کان بووه‌و ناوی (ئومه‌یه‌ی کور ی ئه‌بی سه‌لت) بووه. یاخود وایان گیراوه‌ته‌وه، که یه‌کیك بووه له‌ هاوچه‌رخانی زه‌مانی بوون به‌ پیغه‌مبه‌ری محمد ﷺ ناوی (ابو عامری فاسق) بووه. واش گیراوه‌ته‌وه گوايه هاوزه‌مانی (موسا) بووه-سه‌لاوی لی بیّت-، واش

گێڕاوه‌ته‌وه که دوای (موسا) بوییتو، له‌سه‌رده‌می (یوشه‌ع ی کور ی نوون)دا بوییت، که ئه‌و (یوشه‌ع)ه‌ شان به‌شانی هۆزی (به‌نی ئیسرائیل) له‌دوای ونبوونی ماوه‌ی چل ساڵه‌کیان له‌ دژی خه‌لکه‌ به‌هێزه‌که‌ی فه‌له‌ستین جه‌نگیوه‌ -واته‌ دوای ئه‌وه‌ی، که به‌نی ئیسرائیل پیش ئه‌و چل ساڵه‌، ئاماده‌ نه‌بوون بچنه‌ فه‌له‌ستینه‌وه‌و له‌گه‌ڵ خه‌لکه‌ به‌هێزه‌که‌یدا شه‌ر بکه‌ن، خواش ماوه‌ی چل ساڵ ئه‌و نه‌وه‌ ترسنۆکه‌ی به‌نی ئیسرائیلی له‌ بیابانی (سینا)دا ونکرد، تا نه‌وه‌یه‌کی تر پێگه‌یشتن و شه‌ریان کردو چوونه‌ فه‌له‌ستینه‌وه‌.

هه‌روه‌ها له‌ هه‌ندیك ته‌فسیری تردا واش گێڕاوه‌ته‌وه‌، که ئه‌و ئایه‌تانه‌ی پێی گه‌یه‌نراوه‌ (ناوی هه‌ره‌گه‌ره‌ی خوا) بوون، که نزاو دوای له‌لای خوا پێ‌بکاتو، نزاکانیشی گیرابن-په‌سند بکری‌ن-. هه‌روه‌ها وایان گێڕاوه‌ته‌وه‌، که ئه‌و ئایه‌ت و فه‌رمانانه‌ی پێی گه‌یه‌نراون، کتیبێکی خوا بووه‌، که بۆی نێ‌راوه‌ته‌ خواره‌وه‌، گوایه‌ خۆیشی پێ‌غه‌مبه‌ریک بووه‌. ئیدی ورده‌کاری و شیکاری ئه‌م به‌سه‌ره‌اته‌ دوای ئه‌وه‌ چه‌ندین جۆر و شیوازی تری هه‌بووه‌. له‌به‌رئه‌وه‌ ئیمه‌ش به‌پێی شیوازو مه‌نه‌ه‌جی خۆمان له‌ ته‌فسیری (في ظلال القرآن)دا وای به‌باش ده‌زانین، که نه‌چینه‌ ئیو هه‌یج شتێک له‌و هه‌موو لێ‌کدانه‌وانه‌ی، که جێی گومانن، به‌ تایبه‌تیش له‌به‌ر ئه‌وه‌ی، که له‌ ده‌قی قورئان و له‌ ده‌قی فه‌رموده‌ی گێڕاوه‌ی پێ‌غه‌مبه‌ریش ﷺ هه‌یج شتێکی له‌سه‌ر نه‌هاتوون، به‌لکه‌و ته‌نها به‌وه‌نده‌ پابه‌ند بین، که له‌ هه‌واله‌که‌ی قورئاندا هاتوه‌^(١).

چه ند نه زانراویك له م چیرۆكه دا

له چیرۆکی (ئهو پیاوهی خۆی له ئایه تهکانی خوا دامالێ) چه ند نه زانراویك ههیهو، قورئان و فهرمووده ی راست (صحیح) ی پێغه مبه ریش ﷺ پوون نه کرا نه تهوه، بۆیه هه یچ پێگه یه ک بۆ پوون کرد نه وه یان نیه. به لام لێره دا هه ندیک له و نه زانراوه که پێویسته هه لۆیسته یان له ئاستدا بکریته بی ئه وه ی هه ولێکی پوون کرد نه وه یان بدریت، ده ستنیشان ده کهن:

۱- ناوی ئه و پیاوه ی که خۆی له فرمانه کانی خوا دامالیه وه، وازی له زانسته و زانیاری هێناوه و دوا ی شه یتان که وتوه. خه لکانی زه مانێ زووش بیرو پای لیک جودا و هه مه جۆریان له سه ر دیاری کردنی ناوه که هه یه، هه ندیکیان گوتویه نه که ناوی (به لعه می کور ی باعورا)، یان (به لعه می کور ی باعورا) بووه، هه ندیک ی تریش گوتویه نه که ناوی (ئومه ییه ی کور ی ئه بی سه لته) بووه، هه ندیک که سی تر گوتویه نه که ناوی (ابوعامری فاسق) بووه، هه ندیک که سی تریش ناوی تریان له باره یه وه هێناوه. ئیمه ده رباره ی ئه م ناوه هه مه جۆرانه و ده رباره ی بیرو پای لیک جودا ش له سه ر ناوی پیاوه که، هه یچ سوودیکی کرده یی (عملی) و زانسته ییش به دیی نا که یه ن که له سه ر زانی نی ناوه که ی پامانگریته. هه ر له مباره یه شه وه وته یه کی ئیمام (طبری) م پێ باش و سه رنج پاکیشه که تیایدا تیشکی خسته ته سه ر جیا وازی بیرو پاکان له سه ر ناوی پیاوه که و گوتویه تی:

"بێگومان خوا له م چیرۆکه دا فرمانی به پێغه مبه ره که ی خۆی محمد ﷺ کردوه که هه وāl و به سه ره اتی پیاویك بۆ گه له که ی خۆی -قوره یش- بگێرێته وه که و خوا به لگه و نیشانه و فرمانه کانی خۆی پێ راگه یاندوه، که ئه وانه ش ئایه ته کانه ده شه یت ئه وه ی که خوا ئایه ته کانی بۆ نار دووه (به لعه م) بیته هه روه ک ده شه یت که ئومه ییه ش بیته"^(۱).

(۱) (تفسیر الطبری)، ۱۳: ۳۵۹.

۲- ئەو زەمانەش، که ئەو پیاوێ تیایدا ژیاوه -یهکیکە لەولایەنانە نەزانراوانەیی چیرۆکەکە، دەشیت کابرا لە هۆزی بەنی ئیسرائیل بوویت، وەك دەشیت، که لە خەڵکە بەهێزو زەبەلاحەکانی نیو فەلەستینیش بوویت، یان لە کەنعانیەکان لە زەمانی موسادا -سلاوی لێ بیّت- یان لە زەمانی (یوشعی کوری نون) لەدوای (موسا)، یان دەشیت لە زەمانی پیغەمبەری خواش محمد ﷺ دا بوویت، کاتیک ئەو لە مەککەدا بوو، یان کاتیک لە مەدینەدا بوو. لەبەر ئەوە ناشیت تاکە زەمانیک دیاریی بکریت، که ئەو پیاوێ تیادا ژیاوه، یان ئەو گەلەیی تیادا ژیاوه که ئەو هاوژەمانی بووبن.

۳- لایەنیکی نادیارو شارراوێ تر لەم چیرۆکەدا، ئەو ئایەت و بەلگە و نیشانانەیە که خوا پێی گەیانددوون، که ئایا ئەو ناوێ هەرەگەرەیی خوایە، که ئەگەر دووعای پێ کردبیّت، دووعاکەیی گیرا و پەسندکرا و بروو، ئەگەر داواکاریی پێ کردبیّت پێی دراوه؟ یان ئایا کتیبیککی خوا بووه و بۆی ئێراوه تە خوارو، یان چەند بەلگە و نیشانەیەکی عەقڵی و مەعنەوی بوون؟

۴- درێژەیی چۆنیەتی خۆدایرین و خۆ دامالینی لە ئایەت و فەرمانەکانی خوا، ئەو جیگایەش، که خۆدامالینەکی تیادا ڕووداوه.

۵- چۆنیەتی شوێنکەوتنی بۆ شەیتان، یان چۆنیەتی شوێنکەوتنی شەیتان بۆ ئەو.

۶- چۆنیەتی زمان دەرکێشان و هەناسەپرکێ بەردەوامەکی وەکو سەگ و ھۆکاری ئەو زمان دەرکێشانەیی.

لایه نه جوانه کانی تیروانی نی هونه رییانه له م چیرۆکه دا

چیرۆکی (ئهو پیاوهی خۆی له نایه ته کانی خوا دامالێ) به شیوازیکی تیروانی نی هونه رییانه باسکراوه .. ئهم شیوازهش بێ هاوتاو به چاکتر دانراوی گوزارشتی قورئانییه و، به لایه نی نزیکییه وه له سێ چاره کی بابته کانی قورئاندا به کارهی تراوه .

له مباره یه شه وه مامۆستای پیشه وا (سید قطب)، که پیشه نگی تیۆری وینه گرتنی هونه رییه له قورئاندا، ده رباره ی شاکارو لایه نه جوانییه کانی وینه گرتنی هونه رییانه ی نیو ئهم چیرۆکهش گوتویه تی: ((ئهمه دیسه نی که له دیه نه سه رسوپه ین و تازه کان، که هه موویان بۆ گه نجینه ی ئهم زمانه به هه موو تیروانی و وینه گرتنیکی یه وه، هه میسه تازه ن .. مرۆڤێک خوا نایه ت و به لگه و نیشانه کانی خۆی بۆ ره وانه بکاته خواره وه و، له فه زل و به خشی خۆی پێ بدات و، له پۆشاک ی زانستی خۆی پێ ببۆشیت و ده رفه تی ته واویشی بۆ پێی راست و په یوه ندی به خوا و پایه رزیی بۆ والا کردبیت، که چی ئهو خۆی له هه موو ئه مانه داده مالیت، خۆیان لی داده مالیت، وه ک ئه وه ی نایه ته کان پیستیکی بن و به گوشته که یه وه نووسابن، نیدی به توندی و هیلاکی و شه که تییه وه خۆیان لی داده مالیت. وه ک چۆن گیاندارێک خۆی له و پیسته ی داده مالیت، که به قه واره ی له شیوه نووساوه . ئه ی ئه وه نیه قه واره ی مرۆڤایه تیش به پۆشاک ی باوه رو ئیمانداریتی به خوا وه (وه ک لکاندن ی پیست به جهسته وه) لکا وه ؟ که چی ئه وه تا - هه ر ئهم قه واره ی مرۆڤایه تییه - له نایه ته کانی خوا خۆی داده مالیت و، له و به رگه پارێزگاری یه و ئه و قه لغانه به رگری کارییهش له خۆی داده که نیت و، له پێی راستیش لاده دات بۆ ئه وه ی دوا ی هه وا و ئاره زووی خۆی بکه ویت، له ئاسۆی پرشن گداری شه وه داده به زیته نرمایی، تا کو به قور ی ره ش و تاریکه وه بنوسی ت و، بیته ئامانجێک بۆ شه یتان، که له و ئاستی نرماییه شدا هیچ شتێک نایا رتیزیت و به رگری لی ناکات، هه ر

بۆیهش دواى دهكهوێت و پابهندی خۆى دهكات و بهسهریا زāl دهییت.. پاشان ئێمه لهبهردهم دیمهنی مهخلوقیكى ترسناك و بهدبخت و نهگهت داین، كه دهبینن به زهویییهوه نووساوه، به قور پیس بووه، ئنجا روخساریشی لهشیویه سهگیکدا گۆراوه، كه نهگهر دهبرکیت و راوبریت، ههناسهبرکێیهتی و زمان دهردینیت، کاتیک دهریش نهکراییت ههر زمان دهردینیت.. ههموو ئهم دیمهنه جوولاوو بزویئراوانهش بهدواى یهکدا دین و دهچن. خهیاڵی مرۆفیش له حالتهکانی کارلیك و سهرسام بوون و پێخروشاندا سهرنجی دهات.

جا كه دهگاته دواين دیمهن، دیمهنی ئهو ههناسهبرکێ و زمان دهرکیشانهی كه بهردهوامه و ناوهستیت، ئهو لیكدانهوه مهترسیدار و بهسروش وهسف کراوه دهیستیت، كه تیشك دهخاته سهر ههموو دیمهنهکان: ﴿...ذَٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصِصْ الْقِصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (١٧٦) سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسُهُمْ كَانُوا بِظُلْمٍ (١٧٧) الاعراف.

واته: ئهمهش نموونهی ئهو تاقم و كهسانیه، كه ئایهت و فرمانهکانی ئیمهیان بهدرۆ خستهوه و باوهریان پێ نههینان، جا تۆش-ئهی پیغهمبهر- ئهم جوړه چیرۆك و بهسهرهاتانه بۆ خهلكی بگێرهوه، تاكو بیربکهنهوه و تیفکیرینیان ههییت. بهپراستی ئهوه نموونهیهکی ناشیرینی ئهو گهل و كهسانیه، كه بهلگه و نیشانه ئایهتهكانیان بهدرۆ خستۆتهوه و باوهریان پێ نهبووه، بهلام له راستیدا ههر تهنها زولمیان لهخۆیان کردوه (١).

لهو دیاری کردنه گشتیه کورتکراوهی وینهگرتنی هونهرییهکانی نیو چیرۆکهکهشهوه -وهك سید قطب خستویه پرو-، دهچینه سهر ئاماژهیهکی ههندیک وینهی لاهوکی (جزئی) لهو دیمهنه وینهگیراوه زیندووهدا، وهك ئهم ئاماژانه:

١- فرمایشتی خوا (فَأَنْسَلَخَ مِنْهَا) مانای زهینی و تیۆرییه که ی ئه وه یه، واته: (ئهو پیاوه وازی له نایه ته کانی خوا هیئاو، ئهو حه قه شی پشتگوێ خست که تیا یان دابوو)، به لام نایه ته که ی قورنان له م چیرۆکه دا ئهم مانا زهینییه له شیوه یه کی سروشه خش (موحی) دا پیشان داوه وای ده گه یه نیّت که وه ک ئه وه وایه نایه ت و فرمانه کانی خوا به و کابرایه درابن و پێیه وه لکابن و، بووبن به پێستی ک بۆی، ئیدی کابراش کاتی ک به ته مابوو ه روو له نایه ته کانی خوا وه رگێرێت، وه ک ئه وه وابوو ه که خۆی له پێسته که ی خۆی دامالێت.

تۆش وینه ی ئهم کابرا به دب خته بخره به ر دیده ی خه یالت له ساتی کدا که ئهو هه ولێکی قورس ده دات بۆ خۆ دامالینی له و پێسته ی، هه روه ها دیمه نی ئهو خۆ دامالینه جو زئییه هیوا شه ش بخره به ر دیده ی خه یالت و به خه یال وای دابنی ئه و ئهو له سه ریه وه ده ست پێ ده کات و پێستی سه ری له خۆی داده مالیت، ئنجا پێستی هه ردوو ده ستی و، پێستی سنگی و، دوا جار پێستی هه ردوو قاچی. جا ئایا ده شیّت که مروّف پێستی خۆی له لاشه ی دامالیت؟ یان بلێ: ئایا پێستی مروّف داده مالریت و ده گوریت؟ وه ک هه موان ده زانین پێستی مروّف زۆر ناسک و ته نکه و کرداری دامالینی ئهم پێسته ش -ئه گه ر بکریت- ئه وه پری توندوتیژی و دلّره قی و ماندو بوون و مه ی نه تی ده خوازیت. جا ئاخۆ حا لی ئهو که سه چۆن بیت که کرداری پێست دامالین نه نجام ده دات- که مروّفه که خۆیه تی- و خۆی خاوه نی پێسته که ش بیت و ئاخۆ چی دابمالیت؟ بێگومان ئهو خۆی پێستی خۆی داده مالیت.

ئهم وینه سه رسام که ره ش، وشه ی (فَأَنْسَلَخَ مِنْهَا) بلاوی کردۆته وه.

٢- فرمایشتی خوا (فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ)، تیایدا وینه ی ئهو مه خلوقه به دب خته -واته پیاوه که- له دیمه نیکی تازه ی شیواو و ناشیرین کراودا به دیی ده که ی، وای ده خه ی نه به ر دیده ی خه یالمان که بێگومان ئهو کابرا له پێسته که ی خۆی

دامالڊراوهو، دەرچووه بۆ سەر ړینگاو دەرپوات -به بېی پیستیځ-یش دەرپوات، جا خۆزگه به ړویشتنیځکی ئاسایی ېړویشتیاهو، ئیتر مهسه له کهش سووک و ئاسایی دهبوو.. به لām به جۆړیک دەرپوات که شهیتان له دوايه وهیه تیو، هانی دهدات بۆ ړویشتن، تهنانت بۆ راکردن، هەر ساتیکیش ماندوو دهبوو وهولئ ړاوهستانی ده، شهیتان له دواوه به قامچی تیئ بهردهبوو پشستی سوور دهکردهوه و تهنانت شوین و نیشانه ی جی قامچییه کانی له سەر ئهو جهسته له پیست دامالږاوه ی دهنه خشانده. ئای چهند به نازاریشه لیدانی قامچی له سەر پیست!! ئهی ئاخۆ نازاره که ی له سەر لاشه یه کی له پیست دامالږاو چۆن بیت؟ دیمه نیځکی تازه ی ئهم وینه یه شهیه شهیتان به دوا ی ههنگاوه کانی ړویشتنی ئهم پیاوه وهیه، نه ک پیاوه که دوا ی ههنگاوه کانی ئهو که وتبیټ، ئهمه له کاتیځدا که قورئان چهنده ها نمونه ی تری له به سهراته کان وا پیشان داوه، که خه لکی دوا ی شهیتان که وتوون و شوین پیئ ههنگاوه کانیا ن هه لگرتوه.

۳- (وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ) به مانای خوی به زه‌ویییه نووساندو لکاندو خوی به قورپو لیتو و پیسایانی زه‌وی رهنګ کرد، له‌کاتیګدا ده‌یتوانی به‌هوی نه‌و نایه‌ت و فەرمانو به‌لګمو نیشانانې خواوه خوی به‌رزکاته‌وه و بګاته جیهانی سه‌ره‌رزی و سه‌روه‌ری و، پاستګویی و پابه‌ندی به‌حقو، پاکړی و بېګه‌ردی، که‌چی ه‌زی له‌وه بووه، که‌وا دابه‌زیته‌ سه‌ر نزمایی و دارووخانو که‌وتن و چه‌قین له‌ زه‌ویداو خو چه‌سپ کردن به‌قورپه‌وه.

ده‌ توش ته‌ماشای جیاوازی نیوان ه‌ردوو وینه‌که‌ بکه‌: وینه‌ی به‌رزبوونه‌وه له‌ ناسمانداو، وینه‌ی خوگرتن به‌ زه‌ویییه‌وه، نه‌مه‌ش له‌و فەرمايشته‌ی خوادا: (وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ).

جا ٿو ڪه سهي ڪهڙي له به رزبونو نه وه و سهريلندي نيه، ٿهوا تنهنا يه ڪ ريگي له پيشه، ٿهويش خزنو ساندين به زهوي يه وه و دابه زينه بؤ نزمائي. جا ٿيڊي، يان سهرڪه وٽن، يان دابه زين. يان به رزبونو نه وه، يان پڙچيون.

٤- فرمایشتی (وَاتَّبَعَ هَوَاهُ) تیایدا ئەوه ده‌بینین که پیاوه‌که دوا‌ی شتیکی به‌رده‌ستی خۆی که‌وتوو، ئەوه‌ش (هه‌وا و ئاره‌زوویه‌تی). هه‌وا و ئاره‌زووش هه‌رچه‌نده‌ شتیکی مه‌عنه‌ویی و نه‌بینراوه‌، به‌لام لهم دیمه‌نه وینه‌گیراوو بزوی‌نراوه‌دا ده‌بیته‌ شتیکی به‌رجه‌سته‌کراو، ته‌نانه‌ت ده‌بیته‌ که‌سیکی زیندووی وا، که ده‌جووتیه‌وه‌و ده‌روات. ئەم پیاوه له پێست دامالراوه‌ش به‌دوا‌ی ئەوه‌دا- واته له‌دوا‌ی هه‌وا و ئاره‌زووه‌که‌یدا- ده‌روات و دوا‌یشی ده‌که‌وێت.

بۆیه‌ گه‌ر هه‌وا و ئاره‌زووه‌که به‌هه‌ر لایه‌کدا برۆیشتایه ئەویش به‌دوا‌یه‌وه بوو. دیاره له‌بیریشمان ناچیت، که شه‌یتانیش به‌دوا‌ی ئەو پیاوه‌وه ده‌روات و هانی‌شی له‌سه‌ر ئەو جوژه‌ برۆیشتنه ده‌داتو، پشتیشی به‌ قامچی سوورکردۆته‌وه.

بەم دیمه‌نه بزوی‌نراوه‌ش ده‌بینین، کابرای له‌پێست دامالراو -که‌ خۆی له‌ نایه‌ته‌کانی خوا دامالیوه- دوا‌ی هه‌وا و ئاره‌زووی خۆی که‌وتوووه‌، شه‌یتانیش دوا‌ی خۆی که‌وتوووه‌، له‌مه‌شدا تێبینی ئەو ئاب‌لۆقه‌ تونده‌ش ده‌که‌ین، که له‌سه‌ریه‌تی، تا‌کو ده‌رباز نه‌بی‌ت، چونکه هه‌وا و ئاره‌زوو له‌ پێشیه‌وه‌یه‌تی، و شه‌یتانیش له‌ پاشیه‌وه‌یه‌تی.

٥- فرمایشتی خوا (فَتَلَّهُمْ كَمَلٍ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَرَكَهْ يَلْهَثْ)، ئەمه‌ش ئەوپه‌ری وه‌سفی سه‌رزه‌نش‌ت‌کاری و ناشیرین کردنی سه‌رو رو‌خساری ئەو پیاوه‌یه‌و، له‌که‌دارکردنی ره‌فتاری‌شیه‌تی. چونکه ئەو لهم وینه‌یه‌ی نی‌و فرمایشته‌که‌دا، وه‌ک وینه‌ی سه‌گی‌که (فَتَلَّهُمْ كَمَلٍ الْكَلْبِ) له‌و هه‌ل‌وێسته‌ تازه‌شیدا وه‌کو سه‌گی‌که.. به‌لام ئەو به‌چی له‌ سه‌گ ده‌چیت‌و، ئاخۆ دیمه‌نی لی‌ک‌چووی نی‌وانیان چی بی‌ت؟ بی‌گومان له‌ زمان ده‌رکی‌شان و هه‌ناسه‌بر‌کی‌ی به‌رده‌وامدا، که ناب‌رێته‌وه لی‌ک ده‌چن. سه‌گ هه‌میشه‌ زمان ده‌درینیت‌و ته‌نگه‌نه‌فه‌سه‌، وه‌ختی‌ک زۆری بو‌ دینیت‌و راوی ده‌نیت‌ زمانی ده‌درینیت‌، وه‌ختی‌کی تری‌ش که وازی‌شی لی‌ دینیت‌ هه‌ر زمانی ده‌رده‌هینیت‌.

روخساره‌ی، که پیشانی داوه و ئهو جموجوول و کارو کرده‌وانه‌شی، که خستوویه روو، په‌هه‌ندیکی راسته‌قینه و واقیعیانه‌یان هه‌یه و، ده‌بین له واقیعی ته‌مه‌ماندا به‌سه‌ر هه‌ندی که‌سی ده‌ورو به‌ریشماندا ده‌چه‌سپێن، که له نی‌وماندا ده‌ژین، هه‌روه‌ها به‌سه‌ر هه‌ر که‌سی‌کدا ده‌چه‌سپێن، که پرووی له زانست و هه‌رگیزاوه و خۆی له ئایین دامالیه‌وه، زانسته شه‌رعییه‌که‌شی بۆ خزمه‌تکردنی ده‌سه‌لاتدارانی سته‌مکار خستۆته‌ گه‌ر، له‌جیاتیی ئه‌وه‌ی بۆ به‌ختیارکردنی خه‌لکی و بلاوکردنه‌وه‌ی ئایین به‌کاری بێنیت.

باشترین که‌سیش، که په‌هه‌ندی واقیعی ته‌مه‌ چیرۆکه‌ی پروون کردبێته‌وه، مامۆستا پێشه‌وا (شه‌هید سید قطب)ه، که تووشی چه‌ند که‌سی‌ک ببو له‌وانه‌ی هه‌لگری زانستی شه‌رعی بوون و، که‌چی له‌پێناوی خۆ نزی‌ک کردنه‌وه‌یان له سته‌مکار و زۆرداران به‌کاریان هێنا‌بوو. له‌م پرووه‌وه مامۆستای شه‌هید گوتویه‌تی:

"ئه‌م چیرۆکه‌ غایشی بارودۆخی ئه‌و که‌سانه‌ ده‌کات، که ئایه‌ته‌کانی خوا به‌درۆ داده‌نێن، دواي ئه‌وه‌ی بۆیان پروون بۆته‌وه و ده‌یزان و لێی شاره‌زا ده‌بن، پاشان له‌سه‌ریان دانامه‌زرێن و کاریان پێ‌ناکه‌ن.. به‌راستی ته‌مه به‌سه‌ره‌اته‌ش به‌پاده‌یه‌کی زۆر له ژایانی مرۆ‌قایه‌تیدا دووباره و چه‌ندبار ده‌بێته‌وه، به‌راستی زۆر ئه‌وانه‌ی ئایینی خویان پێ ده‌گه‌یه‌نریت و، پاشان پێی راستی پێ ناگرنه‌به‌ر، به‌لکو له‌جیاتیی ته‌مه ئه‌و زانسته ده‌که‌نه ئامرازیک بۆ گۆ‌ڕین و لابردنی فه‌رمایشتی خوا و، بۆ ئه‌وه‌ش، که دواي هه‌واوه‌وه‌سی خۆیان پێ‌یکه‌ون، هه‌روه‌ها دواي هه‌واوه‌وه‌سی ئه‌و زۆرداران هه‌شی پێ‌یکه‌ون، که ده‌سه‌لاتی خۆیان به‌سه‌ردا سه‌پاندوون، که -به‌ وه‌هم و گومانی ته‌مان- گوايه سامانی ژایانی دنیا یانی له‌ده‌ست دایه. به‌راستی چه‌نده‌ها (زانای ئایین) مان بینی له‌وانه‌ی، که شاره‌زای حه‌قیقه‌تی ئایینی خوا بوون و، پاشان لایان داوه لێی و زانسته‌که‌یان له شی‌وان و ده‌سکاریکردنی به‌ ئاقه‌ست و نیازداردا به‌کارهێناوه، هه‌روه‌ها له فه‌تواخوازاراوه‌کانی ده‌سه‌لاتداری

له نیوچووی سهرزه ویدا به کارهێناوه، و یستوووشیانه ئهوه دهسهلاته دهستدریژکارییه له سهروو دهسهلاتی خوا و یاسا و همموو پیرۆزییه کانهوه له سههر زهوی جیگیرکه.

بێگومان ههندیك لهو جوهره زانایانه مان دیوه که سهرباری ئهوهی زانیووشیانه - یاسا و دهسهلات له مافهکانی خوان- و گوتوووشیانه: (بێگومان یاسادانان مافی که له مافهکانی خوا- سبحانه و تعالی-، جا ههرکه سیك ئهوه به مافی خۆی دابنیت ئهوه دیاره ئیدیعیای خوایه تیشی بۆخۆی کردووه. ههرکه سیکیش ئیدیعیای خوایه تی بکات، ئهوه بێگومان کافر بووه، ههر که سیکیش دان بهو ئیدیعیایه دا بنیت و ئهوه مافهی بۆ بریار بدات و شوینکه و توویشی بیت، ئهویش کافر بووه.)

جا وهك گوتمان ههندیك زانایانی ئایینی سهرباری ئهم زانیو و تانهشیان و له گهڵ ئهوه شدا، که ده زانن (ئهم حهقیقه ته زانراویکی زۆر پێویست و زهروه تی دینی شه)، که چی بانگهواز و پرۆپاگهنده بۆ ئهم دهسهلاتداره ستهمکارانه ده کهن، که ئیدیعیای مافی یاسادانان بۆ خۆیان ده کهن، که به مهش ئیدیعیای خوایه تی ده کهن، جا ئاخۆ ئهم جوهره زانایانه، له کێوه حوکمی کافریوون به سههر ئهوه ستهمکارانه دا بدن و ناوی (موسلمان) یان لی بنین و ئهوه به نامه یهش، که گرتوو یانه ته بهر به ئیسلامی کی وای دابنیت، که ئیدی هیچ ئیسلامی کی تری له دواوه نیه.

ههروه ها ههندیك لهو جوهره زانایانه مان دیوه، که سالتیکیان ده باره ی قه دهغه کردن و حه رامبوونی سوو خۆری (ریبا) ی نووسیوه، سالتیکی تریش ده باره ی په واکردن و حه لال بوونی (ریبا) که ی نووسیوه. ههروهك ههندیکی تریانمان دیوه، که ده سخۆشی له به در په فتاری و بلا بوونه وه ی به دکاری له نیو خه لکیدا کردووه، له هه مان کاتدا بهرگی ئایین و دروشم و نیشانهکانی ئایینی شی به بهر ئهوه زۆنگاوه دا کردووه.

ئیدی هه ری هه کیک لهم جوهره زانایانه، ده بیته نمونه یه کی به راست دانهری ئهوه به سه رهاته ی کابرای نیو چیرۆکه که ﴿...بَبِأَلَّذِيْءَاتِيْنَةُ ءَايٰتِنَا فَٱنْسَلَخْ مِنْهَا فَٱتَّبَعَهُ الشَّيْطٰنُ فَكَانَ مِنَ ٱلْغٰوِبِيْنَ﴾ (١٧٥) الاعراف ﴿...﴾.

ههروهها ئەم جوۆره زانایهش ههر دهبیته تووشی ئەو حالهتی گۆزان و نزماییه بیته که خوا دهبارهی کابرای نیو بهسه رها ته که فهرمویهتی: ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَٰكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوْنَهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلَ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَرَكَهٗ يَلْهَثْ...﴾ (الأعراف) ﴿خۆ ته گهر خوا خواستی وابیته ئەم جوۆره زانایه بههۆی زانستی نایه ته کانه وه بهرزو پایه بلند دهکات، بهلام خوا خواستی وانیه، چونکه ئەو کهسهی، که نایه ته کانی خوای زانیوه وه له جیاتی پهیره و کردنیان و خۆ پی بهرز کردنه وه یان، خۆی به زهویییه وه لکاندووه وه دنیا په رست بووه وه دواي ههوا و ئاره زووی خۆی که وتوووه و کاری به نایه ته کان نه کردووه.

ئه مهش په ندیکه بۆ ههر که سیک، که خوا زانستی نایه ته کانی پی به خشیوه و، بهلام سوودی لیوه ده سگير نه بووه و، له سه ر پێگای باوه رداریش جیگیر دامه زرا و نه بووه و، خۆی له نیعمه تی خوا دامالیوه تا کو بیته به شوینکه وتوویه کی ملکه چی شه یتان و، له دوايشدا بگاته پله و ئاستی ئاژه ل.. ئه ی ئاخۆ ئەو زمان ده رکیشان و هه ناسه برکێ یه چی بیته، که ههر نابریته وه؟! ئە مه - به گویره ی ئاماژه کانی کاریگه ریی و کیشی به سه رها ته که و وینه گرنتی دیمه نه کان له قورناندا و له ههستی ئیمه شدا-، ئەو زمان ده رهینانه یه به دواي که ره سه کانی ئەو دنیا یه دا، که کهسانیک له پیناوی خۆیان داده مالتن، که خوا نایه ت و فهرمانه کانی خۆی پی که یاندوون ته وانیش خۆی لی داده برن و داده مالتن، ههر ئەو زمان ده رکیشانه نا ئارامه شه، که ئارامی و هیمنی به کهس نادات و واز له خاوه ن زمانه کهش ناهینیت، سا ئیتر ده رسیکی دادابیت، یان دای نه دابیت، چونکه ئەو هه میشه تیایدا دیت و ده چیت.

ژیانی به شه ریش به رده وام له هه موو جیگه و ولات و، له هه موو سه رده میك و له گشت ژینگه و ده وره بریکدا، نمونه ی هاوشیوه ی ئەم چیرۆکه مان پیشان دهدات.. ته نانه ت جاری وا هه یه به ماوه یه کی درێژیش تیپه ر ده بیته و، چاوی مروژ

بەر چەند زانايەك دەكەوئیت، كە نموونەى ئاواى تىدايە، مەگەر ژمارەيەكى هېجگار كەم و دەگمەن نەبىت لەوانەى كە خوا پاراستوونى، كە خۆيان لە زانستى ئايەتەكانى خوا دانامالئو پېئ لە زەوى گيرناكەن و، دواى ھەوا و ھەوس ناكەون و، شەيتان ملەكەچى خۆيان ناكات و، زمانىش بۆ ئەو كەلاوہى شەرەخۆريە دريژ ناكەن، كە خاوەن دەسەلاتەكان ھەيانە. ئەم نموونەيەش لە ھىچ زەمانىكدا بزر نيە و ھەر دىت و ھەيەو، تەنھا لە چېرۆكىكدا بەند نيە، كە لە چاخىكى زەمەندا رووى دايت.

ھەر لەم چېرۆكەو لەو ئايەتانەى قورئاندا، خوا فەرمانى بە پيغەمبەرەكەى خۆى محمد ﷺ كەردو، كە ئەم بەسەرھاتە بۆ ئەو گەلەى خۆى بخوئيتتەو، كە ئايەتەكانى خوايان بۆ دەھاتە خوارەو، تاكو لييان دانەمالئيت و ليى دانەپرئيت، لەكاتىكدا بۆ ئەوان ھاتو، ئنجا دواى خۆشيان بەردەوام بۆ نەوہەكانى تر بخوئيتتەو (واتە ئەم چېرۆكە) تاكو ئەوانەى شتىك لە زانستى خوا دەزانن ئاگادار بن لەوہى، كە نەبادا بگەنە ئەم ئاكامى بەدبەختيەو، تووشى ئەو ھەناسەپرکى و زمان دەرھيئانەش نەبن، كە ھەرگيز نابريئتەو، ئەو ستمە گەورەيەش لەخۆيان نەكەن، كە ھىچ دوزمىنيك بەو پەنگە ستم لە دوزمەنەكەى ناكات، چونكە ئەوان بەم ئاكامى نەگەتتى و چارەرەشىيە، تەنھا ستم لەخۆيان دەكەن.

بيگومان ھەر لەم سەردەمى خۆشماندا، كەسانى ئاوامان لە زانايان بينيەو، كە -پەنا بەخوا- واديارە ھەر بە ئەنقەست سوورە لەسەر ستم كردن لەخۆى، يان وەك ئەو كەسەى -بە كاكيلەى ددانەكانى- خۆى پابەندكات بە جىگەيەكەو لە بنى دۆزەخدا، تەنھا ترسى ئەوہى ھەيە، نەبادا يەكيكى دى لە پيشبەرکى كارانى دنيا لەسەر سەكۆى ملەلانئ بەرەبرەكانىيى بكات، ئيدى بەردەوام ھەموو بەيانى يەك كاروكردەوہى خراپى و ھەا ئەنجام دەدات، كە زياتر ئەو جىگەيەى دۆزەخى بۆ شايسە دەكات، بۆيەش ھەميشە دريغى ناكات لە زمان دەرکيشان و پەلەقاژە بەدواى ئەو مەبەستە دنيايەداو، لە زمان دەرکيشانيكى نەپراوہدايە، تا ئەو رۆژەى لەژيانى ئەم دنيايە دەرەچيئ.

خوایه بمانپاریتیتو، لهسەر پێی راست جیگیرو دامهزراومان کهیتو، ئارامیی تهواومان پێبیهخشیتو، به موسلمانیتی بمانگریتیت^(۱)."

ئیمهش وهك تیشكێك لهسەر ئهو نزا گهرمه‌ی كه (سید قطب) كۆتایی لێكدانه‌وه‌كه‌ی خۆی پێ هێناوه، ده‌لێن كه بێگومان خوا نزاكه‌ی لێ په‌سندكردو ئه‌ویش -شه‌هید سیدقطب- له‌سەر ئایینی خواو بانگه‌وازه‌كه‌ی جیگیرو دامه‌زراو بوو سه‌ره‌پای ئهو هه‌موو به‌لاو ئازاره‌ی توشی كراو، سه‌ره‌پای ئهو فریودان و ته‌فرده‌دانه‌ش كه ده‌یانویست به هه‌ندێك په‌له‌وپایه‌ی دنیا‌یی تا‌قی بکه‌نه‌وه. به‌لام ئهو له‌سەر رێبازه‌كه‌ی خۆی به‌رده‌وام بوو تاكو به شه‌هیدی بۆ لای خوا گه‌راییه‌وه.

ئیمان و پێستی مڕۆڤ

لێره‌شدا هه‌لۆیسته‌یه‌کی خێرا ده‌که‌ین له ئاست حیکمه‌تی چواندنی ئایه‌ته‌کانی خوا به پێستی مڕۆڤو، پێشاندانی وێنه‌ی (ئهو پیاوه‌ی خۆی لهو ئایه‌تانه دامالێوه) وهك ئهو كه‌سه‌ی كه پێستی خۆی له‌لاشه‌ی دامالێبێت.

دیاره‌و راسته‌ كه پێستی مڕۆڤ به‌لاشه‌یه‌وه نووساوه‌و به‌رده‌وام پێوه‌یه‌تی و هه‌موو جه‌سته‌ی داپۆشیوه‌و، پارێزه‌ریشیه‌تی له دهردو مه‌ترسییه‌كان. جگه‌ له‌وه‌ی كه مڕۆڤ به‌پێسته‌كه‌یه‌وه جوانی و به‌هایه‌کی تایبه‌تی هه‌یه. ئیمانیش بۆ مڕۆڤ هه‌ر به‌م په‌نگه‌یه‌وه، ئایه‌ته‌کانی خواش به‌م په‌نگه‌ بایه‌خی خۆیان له‌سەر مڕۆڤ هه‌یه.

بنچینه‌ی مه‌سه‌له‌كه‌ش ئاوايه، كه ده‌بێت ئایه‌ته‌کانی خواو، هه‌موو ئهو باوه‌روو پاستگۆیی و پا‌ه‌ندییه‌ی تیا‌یاندان -وهك نووسانی پێستی مڕۆڤ به‌ جه‌سته‌یه‌وه- پێوه‌ی نووسابن و هه‌میشه‌ پێوه‌ی چه‌سپ بووبن، بۆیه ئه‌وه‌ش چاوه‌پروان ناكرێت كه مڕۆڤی باوه‌ردار ساتێك له ساته‌کانی شه‌و یان روژ روو لهو ئایه‌تانه وه‌رگێرێت، چونكه چاوه‌پروانی ئه‌وه‌ی لێ ناكرێت، كه واز له پێسته‌كه‌ی خۆی به‌هێنێن. جا

(۱) في ظلال القرآن/ ۳: ۱۳۹۷-۱۳۹۹.

بهراستی ئهوانه‌ی ته‌نها له هه‌ندێك بۆنه‌ی ئیسلامی و كۆپوونه‌وه ئایینییه‌كاندا ئیمان (باوه‌ڕ) ده‌كه‌نه به‌رگێك و له‌به‌ری ده‌كه‌ن، له بنه‌رته‌ و حه‌قیقه‌تی ئیمان تی‌نه‌گه‌یشته‌ون، به حه‌قی ته‌واوی خۆی پێ‌وه‌ی وابه‌سته نابن. چونكه ئیمان مۆده‌و مۆدی‌لی كاتیك له كاته‌كان نیه‌و، پۆشاكی سه‌عاتیك له سه‌عاته‌كان نیه‌.. هه‌روه‌ها ساتیكی واش نیه‌ كه مرۆڤ له به‌شیكی رۆژه‌كه‌یدا تیا‌یدا بژی و ته‌واوی ساته‌كانی تری ئه‌و رۆژه‌ی به‌ شتی تروه‌ به‌سه‌ر ببات.. به‌لكو بێگومان ئیمان و باوه‌ڕداریتی (حاله‌تیكی هه‌میشه‌یی)ی مرۆفی باوه‌ڕداره‌و له هه‌موو كات و زه‌مان و جێگه‌یه‌كدا هۆگریه‌تی.

جا له‌به‌رئه‌وه‌ی (پێست) داپۆشه‌ری جه‌سته‌یه‌و، جوانی و پازاوه‌یی و قه‌شه‌نگی یه‌كی تری به‌به‌ردا ده‌كات، ئیمانی‌ش هه‌ر ئاویه‌و، ئه‌م ئیمانه‌شه‌ كه خاوه‌نه (ئیمانداره‌كه‌ی) ده‌رازینیته‌وه‌و له‌و جوانی و قه‌شه‌نگیه‌ی به‌به‌ردا ده‌كات، وه‌ك خواش فهرموویه‌تی: ﴿... وَلَٰكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ...﴾ (٧) الحجرات. واته‌: به‌لام خوا باوه‌ڕو ئیمانی له‌لاتان خۆشه‌ویست كردوه‌و له‌ دڵ و ده‌روونتاندا پازاندویتییه‌وه‌، هه‌روه‌ها كه‌فرو بێ‌باوه‌ڕی و به‌دکاری و یاخی بوون و سه‌رپێچی له‌ فهرمانی خوا‌ی له‌لاتان ناشیرین كردوه‌و.

مرۆفیش به‌ ئیمان و باوه‌ڕداریتییه‌وه‌ قۆزو جوانه‌، ده‌نا به‌بێ ئیمان ناشیرین و شی‌واو و بێ‌زراوه‌، هه‌ر به‌بێ ئه‌و ئیمان و باوه‌ڕداریتی‌هه‌ش گه‌نده‌لێ و ناشیرینی به‌دکاری و بێ‌نرخ‌ی و لادانه‌كانی ده‌رده‌كه‌ون، به‌پاده‌یه‌كی زۆریش ئه‌م دیاره‌ ناله‌بارانه‌ی لی‌ ده‌بینریت، به‌لام هه‌یج شتیك ئه‌م دیاردانه‌ ناشاریته‌وه‌، ته‌نها ئیمان نه‌بیت، كه‌ خوا بۆ مرۆفی پازاندۆته‌وه‌.

ئاکامی پشتگوێ خستنی حه‌ق و شوینکه‌وتنی ئاره‌زوو

ئهم چیرۆکه ئاماژه بو ئاکام و شوینه‌واری (خۆدامالێن له ئایه‌ته‌کانی خوا) و (پشتگوێ خستنی حه‌ق) له‌سه‌ر مڕۆڤ، ده‌کات، نه‌وه‌ش له‌م چهند ده‌سته‌واژانه‌دا:

١- (فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ) شه‌یتان دواى كه‌وت.

٢- (فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ) بوو به‌یه‌كێك له‌سه‌رگه‌ردان و سه‌رلێشیواوان.

٣- (وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ) گه‌ر خواستمان وابایه، كه‌ سه‌رفرازی كه‌ین، نه‌وا به‌و ئایه‌ت و زانستانه به‌رزو پایه‌دارمان ده‌کرد، به‌لام نه‌و كابرایه، خۆی له‌زه‌وی و ژيانى دنیا په‌رستیدا توندكردو، هه‌زی له‌ژيانى سه‌ر زه‌وی و خۆنووساندن به‌زه‌وییه‌وه‌ بوو.

٤- (وَاتَّبَعَ هَوْنَهُ) هه‌روه‌ها دواى هه‌واو ئاره‌زووی خۆی كه‌وت.

٥- (مَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ) نموونه‌ی نه‌و وه‌ك نموونه‌ی سه‌گه‌.

٦- (إِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَثْ) كاتیك نه‌و سه‌گه‌ ده‌ربكه‌یت و راوی بنییت، زمان ده‌ردینییت و له‌هه‌ناسه‌به‌ركێدایه، یان كاتیك وازیشی لێ بیییت، هه‌ر له‌حاله‌تی زمان ده‌ركێشان دایه.

ئهم شه‌ش ده‌سته‌واژه‌یه‌ی پیشوو، شه‌ش ئاسه‌ه‌وارو ئاکامی ترسناکی ڕوو له‌هه‌ق وه‌رگێڕان و خۆدامالێن له‌ئایه‌ته‌کانی خواو، هه‌ریه‌كه‌شیان به‌مه‌ترسییه‌کی گه‌وره‌و، زیانیکی زۆر داده‌نریت، ئه‌ی ئاخۆ نه‌گه‌ر هه‌موویان پێكه‌وه‌ له‌كه‌سیكدا هه‌بن، حاڵی چۆن بییت؟ بیگومان له‌ناوی ده‌باتو، په‌نجه‌پۆو بزی ده‌کاتو، ده‌بیشیکات به‌سه‌ربازێك له‌سه‌ربازانی شه‌یتان.

له مه شه وه به و ده ره نجامه ده گه ين كه له ژياندا دوو پڭا هه يه: (پڭاي راست) و (پڭاي گومراي)، (پڭاي خوا) و (پڭاي شه يتان).. خو نه گه ره هه كه سڭ به رڭاي يه كه مدا نه روات، نه وه بڭومان و (شتيكي به لگه نه ويسته)، كه به پڭايه كي تر دا ده روات.

هه روه ها له م مه سه له يه دا به وه ش ده گه ين، كه پا به نديي به رڭاي راست و با وه پار بيه وه و، شو ين كه وتني چه مك و حه قيقه ته كاني ئيمان و، وابه سته يي به تين به نا ييني تو كمه ي خوا وه، تا كه زمانه ي دلن يايه، كه به يار مه تي و كو مه كي خوا مرو ژ له شه يتان ده پار يز يت و، شه يتان و سه ر بازه كان يشي له مرو قي با وه ر دار دو ور ده خاته وه.

به لام نه وه ي ده سه به ر داري نه م پڭا به بيت، نه وه بڭومان وهك ني چيريك ده كه وي ته به ر ده ستي شه يتان و، ديلي لاي كو مه لي (حيز بي) شه يتان ده بيت و، پي كر او و كه وتو و وه سه وه سه كاني ده بيت.. ئه ي ئاخو كا تي ك ته سلي مي شه يتان ده بيت، له چ حا لي كدا بيت؟ بڭومان به خيري و زمان ده ر كي شان وه له پي شيه وه ده روات و، ده بيت ه يه كي ك له سه ر لي شي وا و گومرا و لا ده ران، هه روه كه شو ين كه وتو و هه وا و ئاره زو و خوي ده بيت، دياره هه ره به ته نياش (شو ين كه وتني هه وا و ئاره زو ووش ده ر ديكي كو شن ده يه و مرو قي هه وه س په ر ست له زه وي دا و له خو شو يستني دن يا دا ده چه قيني ت، مرو قيش (واته له م جو ره كه سانه) ته نها شته كر چ و كا له كاني دن يا و شته ئاره زو و به خشه كان و كه ره سه هه وا په ر ستيه كاني دن يا ي چه نگ ده كه وي ت و هه ره ئه وا نه ي تي دا هه ل ده بژ يري ت، ئيدي له و كا تانه دا وهك سه گي لي دي ت و له حا له تي زمان ده ر كي شان و هه ل په كر دي كي به ر ده وا مدا ده ئي و، نه م زمان ده ر كي شان و هه ل په كر دنه ش به دوا ي نه و شت ومه ك و كه ره سه خو شي به خشه برا وا نه ي دن يا دا يه، كه مرو ژ له زه وي دا هو گرو وابه سته يان ده بيت و واش ده زاني ت به نه مري تي يا نا دا ده مي ني ته وه.

رِیگە ی بەرزبوونەو، رِیگە ی پۆچوون

هەروەها لەم ئایەتانەو رِیگە ی بەرزبوونەو، رِیگە ی پۆچوون و نزم بوونەو
 ڕەچاو دەکەین، ئەمەش لەم فەرماشتە ی خوادا: ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ
 أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ...﴾ (الأعراف) بە مانای: گەر ئێرادەمان لەسەری
 بواوە کە بەو ئایەتانە بەرزو و سەرفرازو پایەداری بکەین، ئەوا ئەو پلەیهمان
 پێدەدا، بەلام -ئەو خۆی- حەزی لە دنیاپەرستی و پێچەقاندن لە زەوی دابوو
 شوێنی هەواو ئارەزووی خۆی کەوت.

وهك له نێو خەڵکیشدا یەك دەنگی و تەباییەکی بیروپا لەسەر ئەو هەیه، کە
 بێگومان هەموو مەزۆفییکی ژێرو هۆشمنە لەم دنیاوەدا حەزی لەوێهە کە بەرزو
 پایەدارو خاوەن ئاستییکی بالا بێت، شان و شەوکهتییکی گەورە ی هەبێت و لەنێو
 کەسانی تردا بەچاکی باسی بکەیت.. بەلام رِیگا و شیوازهکانی خەلکی بۆ گەیشتن
 بەم نیازە جوان و نایابە هەمەجۆرن، هەندێکیان رِیگایەکی پێچەوانە و هەڵە
 دەگرەبەر، وازەدان بەمە دەگەنە مەبەستەکیان، بەلام لەراستیدا تەنها
 پێچەوانە ی ئەو مەبەستیەیان دەسگیر دەبێت.

بێگومان رِیگای بەرزبوونەو و سەربەرز، پابەندی و دەسگرتنی جیددی و
 راستگۆیانە و پەڕەوکارانە یە بەو ئایەت و فەرمانانە ی خوا و بە ئایین و
 شەرعه کەیهو، ئەمەش لە فەرماشتە کەدایە (لَرَفَعْنَاهُ بِهَا).

بێگومان خوا مەزۆفی لە جوانترین و باشترین شێوە و ڕوخساردا دروست کردووە،
 لە تەواوی مەخلوقاتێ تری سەر زەوی باشتری داناووە، خوازیاری سەربەرز و
 پایەبلندی و رِیزلێنانیەتی، هەر بۆیەش رِینمایی کردووە بۆ گرتنەبەری ئەو نامرازو
 شیوازه ی، کە بەو سەربەرز و رِیزو پایەبلندیە ی دەگەیهنێت، لەم ڕووەو
 ئایەتەکانی بۆ نادۆژتە خوارووە و پێغەمبەران ی بۆ ناردووە، حوکم و فەرمانەکانی

بۆ دیاری کردووه.

جا که سیك بهو حوكم و فرمانانهی خوا قایل بیت و پهسندیان بکات و پێوهیان پابه ند بیت، ئەوا پلهی سهر به رزی و بلند بوونه وه و پێزو کهرامه تی ده سگیر بووه. پێچه وانهی ئەم پێگایه ش، پێگای پۆچوون و، خه ساره تمه ندی و گومراپوونه، بێگومان پێگای پۆچوون و دابه زینیشی له په تکر دهنه وی ئایه ت و فرمانه کانی خوادایه و، له پشتگویی خستنی شه رعه که داو به ده مه وه چوونی وه سه سه و خورپه کانی شه یتان دایه.

ههروه ها پێگهی پۆچوون و به ناخی زهوی داچوون، له خۆچه قاندن له زه ویداو شوینکه وتنی هه وا و ئاره زوودایه (وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوْنَهُ).

مانای (أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ) یش ئەوه یه مرۆڤ به دنیا هه لئه لته یت و له رۆژی دوا یی به باشتر دابنیت و، مه یل بخته سه ر شته جوان و فریوده رو خۆشی به خشه کانی و، سه رکر دنه سه ر ئاره زوو و چێژو که سه ره و باق و بریق و ئال و والا بێ شه رعه کانی و، پێبازه ئاره وا و بێ په رزینه کانی.

جا هه رکه سیك ئاوا په فتار بکات، ئەوه بێگومان شوینی هه وا وه وه سی که وتوه و جله وی داوه ته ده ست شه هوه ت و ئاره زوه کانی و، بووه ته که سیکی (زینده وه ری سه رزه وی) و ئاره ئایانه و ئاره زو په رستانه و به ره لایانه ده ژێ.

به هۆی خۆ به زه وی گرتن و دنیا په رستیشه وه زیاتر نزم ده بێته وه و ده که ویت و لیژ ده بێته وه، ئەم که وتنه شی به بنی زه وی ده گه یه نیت.

دیاره بالنده ش هه تا به رزتر بێته وه له بۆشاییدا و به پانتایی ئاسماندا به فریت ناهیلێت راو بکریت و ببێته نیچیری درنده کان. به لام کاتیك داده به زیته سه رزه وی و بهو خۆراکه فریوده ری نیو داوه که ته فره ده خوات، ده که ویته ناو داوه که وه. مرۆفیش ئاوا یه.

بۆچی سهگ هه‌میشه له زمان ده‌ركیشان و هه‌نا سه‌بركی دایه؟

ئهم چیرۆكه له‌لایه‌کی تره‌وه‌ی باسی ئه‌وه‌ ده‌کات که سه‌گ به‌رده‌وام له‌ زمان ده‌ركیشان دایه، (إِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَثْ) کاتی‌که ده‌ری ده‌که‌یت و ته‌نگی پێ هه‌لده‌چنیت زمان ده‌ردی‌نیت، یان کاتی‌که وازی لێ دی‌نیت هه‌ر زمان ده‌ردی‌نیت.

ئهم حاڵه‌ته‌ش له‌نیۆ حاڵه‌ته‌کانی سه‌گدا تی‌بینی کراوه‌ که له‌کاتی رو‌شتن و هه‌لاتنیدا زمان ده‌ردی‌نیت و، له‌کاتی په‌لاماردانیدا به‌پرا‌کردنه‌وه‌ زمان ده‌ردی‌نیت، هه‌روه‌ک له‌کاتی به‌رپ‌گه‌رێ‌گا رو‌یشتنیدا زمانی ده‌ردی‌نیت و، له‌کاتی پال‌که‌وتن و دان‌یشتن‌یشیدا زمان ده‌ردی‌نیت.

بۆچی ئهم زمان ده‌ره‌یتانه به‌رده‌وامه‌ی هه‌یه؟

ئه‌مه‌ش سه‌رنج و ناو‌ردانه‌وه‌یه‌کی زان‌ستیانه‌یه له‌ سه‌رنج ه‌ زان‌ستیانه‌کانی قور‌نان. چون‌که وه‌ک زان‌راوه‌ قور‌نانی پ‌رۆز چه‌ندین سه‌رنج و ئاما‌ژه‌ی زان‌ستی له‌باره‌ی گ‌شت بواره‌کانی ژیا‌ن و، باب‌ه‌ته‌ هه‌مه‌جۆره‌کانه‌وه‌ تێ‌دایه‌وه‌، ده‌قه‌گ‌ران و مو‌ع‌ج‌یزه‌داره‌کانی قور‌نان‌یش گه‌لێ‌ک ئاما‌ژه‌ی زان‌ستیانه‌یان له‌خۆ گ‌رت‌وه‌وه‌، پ‌ۆ‌ژبه‌پ‌ۆ‌ژ، هه‌تا گ‌رو‌ی به‌شه‌ریش زیاتر له‌ زان‌ست و زانیارییه‌کاندا پ‌ی‌ش ب‌که‌ون، ئه‌و ئاما‌ژه‌ زان‌ستیانه‌ی قور‌نان‌یش زیاتر پ‌و‌ون ده‌بنه‌وه‌.

به‌پ‌استی پا‌زو نه‌ی‌نیی (زمان ده‌ره‌یتانی هه‌میشه‌یی)ی سه‌گ له‌وه‌دایه‌، که خ‌وای په‌روه‌رد‌گار له‌ پ‌ی‌ستی سه‌گدا ئه‌و کونه وردی‌لانه‌ی دروست نه‌کرد‌وه‌، که له‌ ته‌وا‌وی گ‌یا‌نه‌وه‌ران و مه‌خل‌و‌وقات‌ی تر‌دا دروستی کرد‌و‌ون، دیاره ئهم کونه وردی‌لانه‌ی پ‌ی‌ست‌یش زۆر بۆ له‌ش پ‌ی‌وی‌ست، چون‌که ئه‌و عه‌ره‌قه‌ی له‌ش ده‌رده‌ده‌ن، که لی‌ی ده‌رده‌چ‌یت، ئه‌و عه‌ره‌قه‌ش، که له‌ جه‌سته ده‌رده‌چ‌یت، چه‌ندین شتی ژه‌ه‌را‌وی و ماده‌ی می‌ک‌رو‌بی و تر‌س‌نا‌کی تێ‌دایه‌، که نه‌گه‌ر له‌گه‌ڵ عه‌ره‌ق‌دا و له‌پ‌ت‌ی ئه‌و مو‌انه‌وه‌ ده‌رنه‌چ‌ن و، له‌ له‌شدا بم‌ی‌ننه‌وه‌، ئه‌وا ئازاری ده‌دات و، له‌ نا‌وی‌شی ده‌بات، له‌به‌ر ئه‌وه

کونه وردیلانه کانی نیو له شو دهرچوونی عهرهق لییانه وه، نیعمه تیکی گه وړه ی
خوایه بۆ مرؤڅ و (بۆ گیانه وه رانی تریش)، ئەمەش لهو نیعمه ته گه وړه و زۆرانه ی
تری خوایه، که هیچ که سیك ناتوانیت بیانژمیږیت.

جا له بهر شهوي سه گ شه و کونانه ی له پیستیدا نیه، ئاخو چۆن شه شه هره زیانبه خشانه ی له شی ده رکات؟ بیگومان له پری زمان ده ره پنانه وه ده ری ده کات. واته له پری ده و زمانیه وه، شه مهش کرداری که و، خوا به فیتره ت پیی داوه و پینمایی بۆ شه کاره ئاسایی (فیتری) یه ی کردوه، وه ک فه رموشیه تی: ﴿قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ حَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى﴾ طه ﴿هـ﴾. ههروه ها فه رمویه تی: ﴿وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى﴾ ۲ الاعلی ﴿هـ﴾.

بیگومان نهم ناماژه زانستییهش ناگادارمان دهکاتوه له وینهیهک له وینهکانی
حیکمهتی زۆر گهوره و بهرفراوانی خوا، چونکه خوا حکیم و زانا و دانایه و، هه‌موو
مه‌خلوقیکی به حیکمهتی خۆی و بۆ مه‌به‌ستیێک خه‌لق کردووه، سروش و ئیلهامی
ئه‌و نامپازو شیوازانه‌شی پێ راگه‌یاندووه، که پێی ده‌ژی و، هه‌ر به‌و حیکمه‌ته
زۆره‌شی پێنمایی کردووه، که چۆن نامپازه‌کانی ژيانی به‌کارپێنیت.. پاکی و
بێگهردی هه‌ر بۆ خوايه.

رازو نهینی چواندن به سه‌گو گویدریژ

قورئانی پیرۆز غوونەى بە ھەریەکە لە سەگو کەر (گویدریژ) ھیناوتەووە و چواندوونی بە دوو غوونەى دیاریکراو، بۆ چەند کەسو تاقمیکی دیاریکراو، ئەو کەسە دیاری کراوانەو، ئەو دوو ئاژەلەشی پوون کردۆتەووە. دیارە ئەوەى، کە بە سەگە کە چوینراوە، ئەو کابرایە، کە خوا ئایەتەکانى پێ سپارد، بەلام خۆى لییان دامالئو خۆى بە ژیانى ئارەزوو پەرستانەى سەر زەوییەو چەسپ کردو، شەتانیش بۆ رینموونی کردنى، دواى کەوت، ئەو کابرایەش دواى ھەواو ئارەزووى

خۆی کهوت. یان با بلێن (ئهوێ به سهگه که چوینراوه، ئهو زانایهیه که کاری به زانسته کهی خۆی نه کردوو،) پروکاری هاو شیوهی نیوانیشیان (واته له نیوان ئهوو سهگه کهدا) ئهو ههلهپه کردن و ههناسه پرکێ و زمان ده رکردنه هه می شه یی و بهرده وامه یه. سهگه که بۆیه زمان ده رده هینیت و ههناسه پرکێ یه تی، تا کو عه رقه کهی نیو له شی له پێی زمانیه وه ده ردا ت. ئهو زانایه ش که کاری به زانسته کهی نه کردوو، بهرده وام به دهم رۆیشتنه وه به دوا ی که لا وهی دنیا دا زمان ده ر دینیت و بۆ خۆ نزی که ر دنه وه ش له زۆر دارانی له سته مدا رۆچوو، که سووره له سه ر ئهو ی له سه ر حیسابی زانسته و دینه که ی پارزیان بکا ت و ئهو زانسته و ناینه ی بخاته خزمه تیانه وه.

ههروه ها ئهو که سه ی، که به کهر (گویدریز) چوینراوه، ئهو زانایه یه، که کاری به زانسته کهی نه کردوو، وهك خوا له باره وه فه رمو یه تی: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ حُمِلُوا الثَّورَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ...﴾ الجمعة ﴿٥﴾، واته: غمونه ی ئهوانه ی، که ته وراتیان پێ سپێ دراو، به لām له ئه ستۆیان نه گرت و کاریان پێ نه کرد، وهك غمونه ی گویدریژیکه، که بارێك له کتیبی هه لگرتیبت. به راستی ئه مه ش ناشیرینترین نمونه یه بۆ ئهو که سانه ی، که ئایه ت و فه رمانه کانی خویان به درۆ دانا وه و با وه ریان پێ نه بو وه.

مه به ست له وشه ی (قوم) له م ئایه ته دا (بئس مَثَلُ الْقَوْمِ...) جووله که کان و زانا و قه شه کانیانه، که ته وراتیان خو یند بو و لێی تیگه یشت بو و و لێی کو لیبو و نه وه و (له ئه ستۆشیان نابو کاتیک پێیان سپێ را بو و) پرو پاگه نده ی عیلم و زانسته ییان پێ وه ده کرد، به لām له ژیا نی عه مه لی و له کرده وه کانیاندا پێ وه ی پا به ند نه بو و. ههروه ها رێنماییه تیۆری (نظری) یه کانی ته وراتیان له بواری ژیا نی راسته قینه ی ئیمانیدا بۆ حه قیقه ته زیندوو ه کانی ژیا ن ته رجه مه نه کرد بو و، ئه وان به م په ر نه گه، که ئه رکێ په ی ره وکردنی ته وراتیان پێ سپێ را بو و، که چی له ئه ستۆیان

نه گرتو کاریان پئ نه کرد. خواش نهوانی بهو جوړه گویدرېژه شوبهاند که چهند کتیبو نامیلکه یه کی لی بارکرایت و به لام کاتیک هه لیان ده گرت نازانیت چی یه و چیان تیدایه. چونکه له لای گویدرېژه که (نه گهر کتیبی هه لگرتیت) (یان دارو ته خته ی هه لگرتیت) وه که یه که و هه ر ته نها قورسای و نارپه ختی له هه لگرتی باره که ده سگیر ده بیتو، هیچی تری لی ناچنیتته وه.

داخو جیاوازی نیوان (جوله که کان له هه لگرتی ته ورات) و نهو گویدرېژه شدا چی بیت که باری چهند کتیبکی هه لگرتو وه، چ شتیک نهوانی له م گویدرېژه جیا کردیتته وه؟ نهوان ته وراتیان له سهر عه قل و بیرو هوشیاندا هه لگرتبوو، نیددیعی له هوشیان ده کرد گوايه بهو بوون به زانایان، به لام ثایا سوودیان لهو خویندن و لیکولینه وه و له بهر کردنه ی ته ورات بینو، پاراستیان؟ نه ی ثایا ژیانو کارو کرده و هیان به گویره ی نهو دیراسه و له بهر کردن و زانیاریانه ی نیو ته وراتیان بووه؟ نه خیر، نهوان لهو رووه وه وه گویدرېژه که بوون، نیدی له چ شتیکدا له گویدرېژه که جیا بوونه ته وه؟

نهو جوړه که سه ی، که خوا وه نمونه شوبهاندو یه تی به سه گ و به کهر، نهو زاناییه، که خوا زانستی پئ به خشیوه تا کو بهرزو پایه بلندی بکات پئی، به لام نهو - واته نهو زاناییه خوی - پایه بهرزی یه کهو ریزلینه که ی خوا رپه ده کاته وه و نهو ی له لا باشره خوی به زهوییه و به سپینیت و دوی هه واهه و هه و س بکه ویت. نه م دوو نمونه وینه قورئانییه ش بانگه وازیکن بۆ هه ر خاوه ن زانستیک، که کاروباری خوی به توندی رابگریت و بهو زانسته ی خوی له خوا بترسیت و له سزای خوا خوی پئ بیاریتیت و، بۆ پایه بهرزی و ریز له خوگرتن و سوودی کهسانی دی به کاری بینیت، نه که بۆ خوئرمکردنه وه و پایه نرمی و شوینکه و تنی سه رشوړانه ی کهسانی به دکار.

به راستی چنده ها کهس هه ن له هه لگرتی پله و نازناوی زانستی و، خاوه نانی پروانامه بهرزه زانستییه کانو، له وانه ش، که بهر زترین پله و فرمانی رپه سیمی

ئىسلامى له لای زۆردارانى له ستهمدا پوچو به پړتوه ده بن.. چنده ها كه س هه ن له وانى، كه ئه م دوو نمونه قورئانيان ده يانگريته وه و چنده ها كه س له مانه له سه رشوړى و ئاستى نرم و زمان ده ركيشان و هه ناسه بركى دان به دواى مال و سامان و شتومه كى ساخته ي پړاوه ي دنيادا -وهك چو ن سه گ زمان ده رده كي شت و له هه لپه دايه -، به راستى چنده ها كه سى تريش له وان ه -وه كو گو يدرى ژ چو ن له نه قامى و گه مژمبى و ماندويتى و ناړه حه تى دايه - ئايا له و حاله دان و، هيج سووديك له زانسته كه يان وه رناگرن..

له ناوچيت نه و كه سه ي، كه وا خو ي باده دات گوايه زانايه و كه چى له په ندو نمونه ي سه گو كه ره كه يه.. له ناوچيت نه و كه سه ي كه (زانسته كه ي خو ي) زه ليل و سه رشوړ ده كات، كه زانسته كه ي خو ي نه گبه ت و به دبه ختى ده كات و، خه ساره تمه ندو له نيوبراوو، سزادراوى روژى قيامه تى ده كات.. ده سا خوا به ره كه ت نه خاته زانستى كى واوه كه خاوه نه كه ي به م ناكامى چاره ره شيبه ده گه يه نيټ.

كه ي زانست خاوه نه كه ي له كه وتن ده پاريزيت؟

كه ي زانست خاوه نه كه ي له كه وتن ده پاريزيت؟ پرسى يركى گرنگه و وه لامه كه شى له ماموستاى پيشه وا (سيد قطب) ده خوازين، كه له ته فسيره كه يدا (في ظلال القرآن) له م باره يه وه گوتوويه تى:

"له بهر نه وه ي زانست به ته نها خاوه نه كه ي ناگريته وه له كه وتن، به رنامه ي (قورئانى) ريگه يه كى بو پيكهاتى ده روونى موسلمان و ژيانى ئىسلاميانه داناه كه هه ر زانست به ته نيا بو زانين و مه عريفه يه نيه، به لكو ئه م به رنامه قورئانى يه زانست ده كاته عه قيده يه كى گه رم وگوړو هانده رو بزوينراو بو به ديه ينانى چه مك و مه دلولى خوازاوى خو ي له جيهانى ويژدان و، هه روه ها له جيهانى ژيانيشدا.

بينگومان به رنامه ي قورئانى (المنهج القرآني) بيروباوه رو عه قيده له وينه يه كى

تيوري (نظري) دا بډيره سره كړدن ناخاته بهرچاو، چونكه نه وه تهنه زانستېكي پروتو، نه له جيهاني ويژدانو، نه له جيهاني ژيانيشدا هيچ شتيك بهرهم ناهيتيت، چونكه زانستېكي ساردو سره، خاوه نه كې له هه او هه وس ناگريته وه، هيچ شتيك له قورسايي ناره زووه كاني لاناتو شيتانيشي بو دهرناكات، بهلكو له وانه يه رېگاي ناره زووه كاني بو خوش بكاتو بيانپه رستيت. همديسان بهرنامه ي قورئاني، هم تايينه هر تهنه له شيوه ي (رژيميكي ئيسلامي) و (فيقهيكو زانستېكي شهرعيي ئيسلامي) و له شيوه ي (نابوريه كي ئيسلامي) و (چند زانستېكي گهردووني) و (چند زانستېكي دهرووني) و له هيچ شيوه يه له شيوه كاني ليكولينه وه ي (مه عريفي) دا ناخاته روو، بهلكو هم دينه وه كه عقيده يه كي پالنهري به ليشاو زيندوكره وه و بيداركره وه و هستينه ره وه و بهر زكره وه ده خاته روو كه پالنهري هه لس وكه وتو چلاكيه بو بهديهناني چه مكه عه مه ليه كې له كاتي ده سته جي ستارگرتني له دل و عه قل داو، مردني دل لادباتو زيندووي ده كاته وه، دلش به خيرا ي ده ست به ليدان و هوجوول ده كاته وه و ده بزويت و هيواكاني تيا ده گه شينه وه، ده زگاكاني پيشوازي و وهرگرتن و به ده مه و هچووني فيتره تيان تيدا ده كه وېته گهر و ده گه پېته وه بو يه كه مين سه رده مي بهرنامه ي خوا، ئيدي بايه خو مه به سته كانشي پيدا ده بنه وه و بهر زه بنه وه و هيژي به كيشكردني زوي ناتوانيت له زويدا بيهيلايته وه، له شتيكي قورسو ته مبه لي هديتو، هر به زويدا نووسايت و سرگرمي ژياني دنيا بيت.

هه روه ها بهرنامه ي ئيسلامي، هم دينه وه كه مهنه جيك بو ليوردبوونه وه و تيپرامان ده خاته روو، كه جوداو ده گم نه له مهنه جه كاني ده سكردي مروځ له پرووي تيوري و ليوردبوونه و شه وه، چونكه هم بهرنامه يه ي خوا بو نه وه هاتوه، كه مروځ له كورتي و كم كورپيه كاني خويان رزگار بكاتو، له هه له و لادانه كاني ژير باري ياري هه او هه وس دهربازيان كاتو، له ژير قورسايي جه سته كانو، چه واشه كاري شيتانيش قوتاريان كات. همديسان هم تايينه وه كه تهرازويه ك بو حق ده خاته

پوو که عهقل و بیروھۆشی خهڵکی و تیگه‌یشتیان پێک ده‌خات، هه‌ر به‌م ته‌رازووی هه‌قه‌ش په‌وت و ته‌وژمی فیکری و بزوتنه‌وه‌کانیان و دید و تێروانییان ده‌پۆیت و هه‌لده‌سنگینیت. جا ئه‌وه‌ی به‌پێی ئهم ته‌رازوه‌ په‌سند بیت، ئه‌وه‌ راست و دروسته‌ بۆ ئه‌وه‌ی عهقل و بیروھۆشی خهڵکی له‌سه‌ری برۆن، به‌لام ئه‌وه‌ی که ئهم ته‌رازووه‌ په‌تی ده‌کاته‌وه‌ و په‌سندی ناکات، ئه‌وه‌ هه‌له‌یه‌ و پێویسته‌ ده‌ستی لی‌هه‌لگیریت. هه‌روه‌ها (به‌نامه‌ی قورئانی) بیروباوه‌ری ئیسلام وه‌ک مه‌نه‌ه‌جێک بۆ بزوتن و جم و جوول ده‌خاته‌ پوو که هه‌نگاو به‌ هه‌نگاو پێشپه‌وه‌ایه‌تی گه‌رۆی به‌شه‌ری ده‌کات له‌سه‌ر پێی به‌رزبوونه‌وه‌ به‌ره‌و لوتکه‌ی هه‌ره‌ بڵندو، به‌گه‌یه‌ری نه‌خشه‌ و پلانی خۆی و به‌پاده‌ی مه‌زنه‌که‌راوی.. له‌کاتی بزوتنی واقیعی و جوولانه‌وه‌ی راسته‌قینه‌ش دا (به‌نامه‌ی قورئانی) یاسا و پڕیمی ژیان بۆ خه‌ڵکی داده‌پێژیت، هه‌روه‌ها پێساکانی شه‌ریعه‌ته‌که‌یان و بنه‌ماکانی ئابووری و کۆمه‌لایه‌تی و سیاسه‌تیشیان داده‌پێژیت، پاشان خه‌ڵکیش به‌ (عه‌قل و بیروھۆشی ریکخه‌راو و وابه‌سته‌یان به‌و به‌نامه‌یه‌وه‌) شیوازی یاسادانان و په‌وتی فیکه‌ییان و زانست و زانیاریه‌ گه‌ردوونی و ده‌روونییه‌کانیان و سه‌رجه‌م مه‌سه‌له‌ خاوازه‌کانی ژیانی کرده‌یی و واقیعیان داده‌پێژنه‌وه‌، له‌کاتی‌کیشدا دایده‌پێژنه‌وه‌ که له‌ دل و ده‌روونیاندا گه‌رمی و هاندانی عه‌قیده‌و، کارایی و واقیعیه‌تی شه‌ریعه‌ت و، پێداویستییه‌کانی ژیانی واقیعی و، پێنمایی یه‌کانی ئهم ژیانه‌، هه‌یه‌..

ئا ئه‌مه‌یه‌ (مه‌نه‌ه‌جی قورئانی) له‌ دارشته‌نه‌وه‌ی ده‌روونه‌ موسلمانه‌کان و ژیانی ئیسلامیدا. به‌لام لی‌کۆلینه‌وه‌ی تیۆری که ته‌نها (به‌مه‌به‌ستی لی‌کۆلینه‌وه‌ بیت) ئه‌وه‌ بێگومان ئه‌و زانسته‌یه‌ که مرۆڤ ناپارێژیت له‌ ئاکاری خۆ قورس کردن به‌ زه‌وی، له‌ پالته‌ری هه‌وا و ئاره‌زوو، له‌ فریودانی شه‌یتان و، هه‌یج خه‌یرو چاکه‌یه‌ کیش بۆ مرۆڤایه‌تی به‌دی ناهینیت^(۱).

(۱) (في ظلال القرآن) ی سید قطب / ۳: ۱۳۹۹.

بۇ كۆتايى چيروكه كه ..

شيعريكى زاناي سەربەرزو پايەدار (جورجاني)

به ناوى (العالم الأبي)

بۇ كۆتايى باسو ليدوانمان دەر باره ی ئەم چيروكه ی قورنان (چيروكى ئەو كه سەى كه خۆى له ئايەتەكانى خوا دامالئى) و كه له ناوچووو رەنجەپوۆو خەسارەتمەندىش بوو، قەسىدەى پيشەوايه كى زاناي سەربەرزو دلپرو به رپيز دىنيىنەوه كه ئەويش (قاضي، أبو الحسن على بن عبدالعزيز الجرجاني) يە، كه قەسىدەيه كى به نرخ و به هادارى نووسيوه و تيايدا سيفەتەكانى زاناي سەربەرزو پايەبلندو، كاريگەريى زانستى به سوودى له سەر خاوەنەكهى -واتە له سەر زاناکە- تۆمار كردووه، ئەم قەسىدەيه ش مامۆستاي ليكۆليارو ساغده روه (عبدالفتاح ابو غده) له كتيبه به نرخه كيدا (صفحات من صبر العلماء على شذائد العلم والتحصيل) به تهواوه تى هيناو پيتييه وه، ئەمەش قەسىدەكهيه:

رَأَوْا رَجُلًا عَنِ مَوْقِفِ الذُّلِّ أَحْجَمًا
وَمَنْ أَكْرَمَتُهُ عِزَّةُ النَّفْسِ أَكْرَمًا
بَدَا طَمَعٌ صَيْرْتُهُ لِي سُلْمًا
مِنَ الذُّلِّ أَعْتَدُ الصِّيَانَةَ مَغْنَمًا
وَلَكِنَّ نَفْسَ الْحُرِّ تَحْتَمِلُ الظُّمًا
مَخَافَةَ أَقْوَالِ الْعِدَا فِيمَ أَوْلِمَا؟
وَقَدْ رُحْتُ فِي نَفْسِ الْكَرِيمِ مُعْظَمًا
أَقْلُبُ كَفِي إِثْرَهُ مُتَنَدِّمًا

يَقُولُونَ لِي: فَيْكَ انْقِبَاضٌ وَإِنَّمَا
أَرَى النَّاسَ مِنْ دَانَاهُمْ هَانَ عِنْدَهُمْ
وَلَمْ أَقْضِ حَقَّ الْعِلْمِ إِنْ كَانَ كُلُّمَا
وَمَا زِلْتُ مُنْحَازًا بِعِرْضِي جَانِبًا
إِذَا قِيلَ: هَذَا مِنْهُلٌ قُلْتُ قَدْ أَرَى
أَنْزَلَهَا عَنْ بَعْضِ مَا لَا يَشِينُهَا
فَأَصْبَحُ عَنْ عَيْبِ اللَّئِيمِ مُسْلَمًا
وَإِنِّي إِذَا مَا فَاتَنِي الْأَمْرُ لَمْ أَبْتَ

وَلَكِنَّهُ إِنْ جَاءَ عَفْوَ قَبْلَتُهُ
وَأَقْبَضَ خَطِيئِي عَنْ حُطُوطٍ كَثِيرَةٍ
وَأَكْرِمَ نَفْسِي أَنْ أَصَاحِكَ عَابِسًا
وَكَمْ طَالِبِ رُفِّي بِنِعْمَاهُ لَمْ يَصِلْ
وَكَمْ نِعْمَةٍ كَانَتْ عَلَى الْحُرِّ نِعْمَةٌ
وَلَمْ أَتَبَذَلْ فِي خِدْمَةِ الْعِلْمِ مُهْجَتِي
أَأَشْقَى بِهِ غَرَسًا وَأَجْنِيهِ ذُلَّةً
فَإِنْ قُلْتُ: زَنْدُ الْعِلْمِ كَابٍ فَإِنَّمَا
وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْعِلْمِ صَانُوهُ صَانَهُمْ
وَلَكِنْ أَهَانُوهُ فَهَانُوا وَلَطَخُوا
وَمَا كُلُّ بَرْقٍ لَاحٍ لِي يَسْتَفْزِي
وَلَكِنْ إِذَا مَا اضْطَرَّنِي الضُّرُّ لَمْ أَبْتَ
إِلَى أَنْ أَرَى مَا لَا أَغْصُ بِذِكْرِهِ

وَإِنْ مَالٌ لَمْ أَتَّبِعْهُ: هَلَّا وَلَيْتَمَا
إِذَا لَمْ أَنْلَهَا وَإِفِرَّ الْعَرَضُ مُكْرَمًا
وَأَنْ أَتَلَقَّى بِالْمَذِيحِ مُذَمَّمًا
إِلَيْهِ وَإِنْ كَانَ الرَّئِيسُ الْمُعْظَمًا
وَكَمْ مَغْنَمٍ يَغْتَدُّهُ الْحُرُّ مَغْرَمًا
لِأَخْدِمَ مَنْ لَأَقِيْتُ لَكِنْ لِأَخْدِمَا
إِذَا فَاتَّبَاعَ الْجَهْلُ قَدْ كَانَ أَحْزَمًا
كَبَا حِينَ لَمْ نَحْرُسْ حِمَاهُ وَأَظْلَمَا
وَلَوْ عَظُمُوهُ فِي الْقُلُوبِ لَعُظُمَا
مُحْيَاهُ بِالِاطْمَاعِ حَتَّى تَجْهَمَا
وَلَا كُلُّ مَنْ فِي الْأَرْضِ أَرْضَاهُ مُنْعِمًا
أَقْلَبُ فِكْرِي مُنْجِدًا ثُمَّ مُتْهِمًا
إِذَا قُلْتُ: قَدْ أَسْدَى إِلَيَّ وَأَنْعَمًا^(۱)

(۱) صفحات من صبر العلماء لأبي غدة: ص ۹۵-۹۶

چیرۆکی پێنجهم

چیرۆکی لوقمان

ئهم چیرۆكه له دهقه قورئانییه كهیدا ئاوا هاتوو، كه خوا فهرمویهتی:

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنِ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَن يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌ حَمِيدٌ ١٢﴾ وَلِذَٰلِكَ لُقْمَنُ لِابْنِهِ وَهُوَ يُعْطِيهِ يَبْنِي لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ١٣﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهَنًا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفَصَّلَهُ فِي عَامَيْنِ أَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَىٰ الْمَصِيرِ ١٤﴾ وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأُنَبِّتُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ١٥﴾ يَبْنِي إِنَّهَا إِن تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ١٦﴾ يَبْنِي أَقِمِ الصَّلَاةَ وَامْرُءًا بِالْمَعْرُوفِ وَأَنَّهُ عَنِ الْمُسْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزَمِ الْأُمُورِ ١٧﴾ وَلَا تُصْعَقْ خَذَاكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ١٨﴾ وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَأَغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ١٩﴾ لُقْمَانُ ﴿

واته: بێگومان ئێمه عهقل و حیکمهت و زانستمان به (لوقمان) گه یاندبوو -که پیاوێکی چاکه خوازو وردبین و په وانبێژ بوو- و بهو پهنگه ی پێمان راگه یاند، که سوپاسگوزاری خوابه، جا هه رکه سیك سوپاسگوزار بیت، ئه و له پێناوی سوود و پاداشتی خۆی دایه، هه رکه سیکیش سوپاسگوزاری خوا نه بیت و سه پله بیت، ئه وه بێگومان خوا بێ باکه له سوپاسی خه لکی و، پێویستی پێ نه .. لوقمان بۆ دانانی کوپه کهشی له سه ر ئه و رێگه پاکه و له کاتی پهروه ده کردنی و ئامۆژگاری کردندا، به کوپه که ی خۆی گوت: کوپی خۆم، هاوه ل و هاو به ش بۆ خوا دامه نه ئی، چونکه به راستی هاوه ل دانان بۆ خوا (شیرک)، سه ته میکی هیجگار گه و ره و نا په وایه . ههروه ها ئێمه فره مانغان به مڕۆف کردووه و پا به ندمان کردووه به وه وه، که ئاکاری چاک له گه ل دایک و باوکیدا بنوینیت. به تایبه تیش، که دایکی به لاوازی و نازارو نا په حه تییه کی زۆره وه له کاتی هه لگرته ی به پێستی سک و له کاتی مندالبوونیشدا زه حمه تی پێوه کێشاوه، ههروه ک که دوو سالی ش شیر ی پێ ده دات و دوا ی ئه وه ش له شیر ده بیڕپێته وه، بۆ ئه مه فره مانغان به مڕۆف کردوه، که ئه ی مڕۆف ده بیت تۆ سوپاسی من و دایک و باوکت بکه ی ت و، هه ر بۆ لای خواش ده گه رپێته وه. ئه ی مڕۆف ئه گه ر دایک و باوکت به و په ری هه ول و کۆششیانه وه وایان لی کردیت، که هاوه ل بۆ من دابنیت بێ ئه وه ی هیچ به لگه و زانیارییه ک له و روه وه هه بیت، ئه و گویا په لپیان له وه دا مه که و به ده م فره مانه که یانه وه مه چۆ، به لام هه میشه له دنیا دا به چاکی و گویا په لی و خزمه تگوزارییه وه له گه لپاندا بژی و له هه مان کاتیشدا رێگه ی راستی ئه و که سه بگه ره به ر، که به دلسۆزی و خوا په رستییه وه بۆ لای من گه را وه ته وه، له دوا ییشدا گه رانه وه تان هه ر بۆ لای من و هه والی هه موو ئه و کار و کرده وانه شتان پێ ده ده م که له دنیا ئه نجامتان داوه .. -جاریکی تر له سه ر زاری لوقمان ده فره مویت: ئه ی کوپی خۆم، ئه گه ر گونا هێک هینده ی تۆی ده نکه خه رته له یه ک - که به چو و کترین شتی به چا و بینرا وه - هه بیت و له نیو بۆشایی به رد یکدا هه شار درا بیت، یان له ئاسمانه کاندا، یا خود له شوینیکی دیاری زه ویدا بیت، خوا

هەر دهیزانیته و ئاگاداریهتی و دهیهینیتته بهرچاو، بێگومان خواش زانا و ئاگاداره. نهی کۆری خۆم، بهردهوام نوێژهکانته بکه و لهسهریان جێگیر بهو، فهرمانیش به چاکه و، پێ له خراپه بگره و، بهئارام و خۆراگریش به له بهرامبهر ئهو ناخۆشیانهدا که تووشت دهبن. بهراستی ئهم کارانهش لهوانهیه که ههر دهیته پابهند بیت پێیانهوه. ههروهها کۆرم، پرووت له خهڵکی وهرمهگیره و خۆت به گهوره پیشان مهده و خهڵکی به سووک و کهم دامه نێو، به ناز و دهعهیه و خۆبادانهوه بهسه زهویدا مهپۆ، چونکه بهراستی خوا هیچ کهسیکی خۆ بهزلزان و خۆههڵکێشی خۆش ناوێت که سوپاسی نیعمهتهکانی خوا ناکات. پاشان کۆرم، له پڕۆیشتندا بهشیوهیهکی (میانپهویی) بپۆ، واته لهنیوان خێزایی و هیواشیداو، به دهنگیکی نهرم و هیواش بدوێ و بهرادهی پێویست دهنگت بهرزکهوه، نهک به دهنگیکی گهوره و ناخۆش، چونکه ناشیرینترین دهنگ دهنگی گوێدریژهکانه.

چه ند وتهیهکی ههلبهستراوی ئیسرائیلی لهسه رنهم چیرۆکه

زۆر له ڕاڤهکارو تهفسیرنوسه پیشینهکان-به نهڕیتی خوان- کهوتوو نه نیو قولایی دهقه ئیسرائیلییهکان و ئهفسانهکانهوه، چه ندين وته و قسهوباسیشیان لهسه ر چیرۆکهکی (لوقمان) لهو دهقه ههلبهستراوه ئیسرائیلیانهوه هیئاوه، چه ند وته و پروداو و سیفته و کرداریکیشیان داوته پال (لوقمان).

ئیمهش -تهنها له دهرووی ئاگادارکردنهوه- پوختهی ئهو وته و قسه و باسانه دهخهینه روو، نهک له دهرووی دان پێدانان و پشت پێ بهستنیانهوه.. لهم پروههشهوه ئیمامی (سیوطی) له کتیبی (الدر المنثور) دا وای هیئاوتهوه، کهوا (لوقمان) بهندهیهک (عهبدیک)ی دارتاشی حهبهشی بووه، کورتهبالا و لووت خوار بووه، دوو لیوی ئهستوو روو پێی پانی ههبووه، خواش حیکمهت و دانایی پێ بهخشیوه، بهلام پێی پیغه مبه ریتی لێ گرتووه، ناوبراو له گهوره پیاوانی سوودان و حهبهشه

بووه، گه وره پياوړتيا سې كه س بوون كه (لوقمان) و (نه جاشي) و (بيلالي كورې ابې رباح) بوون.

گوتراوېشه كه خوا (لوقمان) ي له نيوان (حېكمه ت) و (پنځه مېرېتي) دا سهرېست كړدوه كه ناخو كاميان ه لده بږيږي، (لوقمان) يش حېكمه تي له جياتي (پنځه مېرېتي) ه لېږاردووه، ننجا له كاتي خه وتنيډا (جبريل) هاتو ته لاي و حېكمه تي به سهر دا رشتووه و، نه وېش واي لي هاتووه كه پي بدوي. ليشيان پرسيوه: چو حېكمه ت له جياتي پنځه مېرېتي ه لېږارد له كاتي كدا خوي په روه ردگار ت سهرېشكي كړد بويت؟

(لوقمان) يش له وه لامي هم پرسيا ردها گوتوويه: نه گهر خوا ته نها به فرمان و عه زمي خوي كاري پنځه مېرېتي پي بسپار دمايه، نهوا هيواي سهر كه وتم تيدا ده خواست و، به ته ماش ده بووم كه له نه ستوي بگرم. به لام خوا سهرېشكي كړم، منيش لهو سهرېشكي كړدنه مدا ترسي نهوهم هه بوو كه له كاري پنځه مېرېتيه كه دا لاواز و بي توانا م، هه بزيه ش حېكمه ته كه م له لا خو شه ويست تر بوو.

گوتراوېشه كه نهو له كوراني (نازه ر) بووه و، گوايه ماوه ي هزار سال ژياوه و، له پيش (داود) دا- سلاوي لي بيت- فه تواي بو خه لك داوه و، به لام كاتي ك (داود) وهك پنځه مېرېتي ره وانه كړداوه، (لوقمان) وازي له فه توادان هيناوه و، گوتوويه تي: بوچي وازنه هينم كه مادام له جياتي خو م كار ه كه را ده په رېږي؟!

هه روه ها گوتراوه (لوقمان) دا دوه ر (قاضي) به كي (به ني ئيسرائيل) بووه و له پيش (داود) دا به (خليفه) بانگ كړاوه و له م باره يوه پي گوتراوه: نه ي لوقمان، ناي نه گهر بتكا ته خليفه، تو دا دوه ري له نيوان خه لكيدا به راستي پي ده كه يت؟ نه وېش له وه لامدا گوتوويه تي: نه گهر خوا فرماني نهو كار هم پي بكات، نهوا ده كه م، چونكه ده زانم نه گهر خوا نهو فرمان هم پي بكات، كومه كيشم ده كات و فيرم ده كات و ده مپاريږي، خو نه گهر خوا سهرېستشيم بكات، نهوا ساغي و سه لامه تي ه لده بږيږم، نهك به لا و دهر ده سهر ي.

مەلایىكەكانىش لىيان پرسیو: ئەى لوقمان، بۆ وادەكەیت؟

ئەویش گوتىوئەتتى: چونكە مەرۆفى حاكم و دەسلەتدار لە ناخۆشتەين جىگە و ناھەموارتىنىدا لەو دەترسىت، كە ستم لە ھەموو لایەكەو ھەيگرتەو، ئىدى سەركزو زەلیل بىت، يان لەوانە ھە كۆمەك بىگرتت و لە ھوكمدا بىمىنئەتەو، جا ئەگەر لەكارى خۆیدا راستى بىيكتت، ئەو شايانى ئەو ھەي، كە پزگارو سەرفراز بىت، خۆ ئەگەر بە ھەلەشدا بچىت، ئەو رىگای بەھەشتى لى ھەلەبوو، ئەگەر لە دنياشدا زەلیل و سەركز بىت، باشترە لەو ھەي، كە پایەدارو گوم بىت. ھەركەسىكىش دىئای لەجىاتى رۆژى دواى بوىت، ئەو دنياشى لەدەست چوو، بە مولكى رۆژى دوايش ناگات..

لەوكاتەدا فرىشتەكانىش سەرسام بوون لە جوانى مەنتىق و بىژەكانى، ئىتر (لوقمان) جارێك خەوتەو و سەراپای بە ھىكمەت داپۆشرا بوو، بۆ ھە ئاگادار بوو وەو قسەى پى كرد. پاشان دواى خۆى (داود) بە خەلىفە بانگ كرا و دانرا. ئەویش پەسەندى كرد، بەلام ھەمان مەرجى (لوقمان) دانەنا، ھەر بۆ ھەش كەوتە ھەلەو (خووش لىي خوش بوو).

(لوقمان) یش بە زانست و ھىكمەتى خۆى پشتگىرى دە كرد، (داود) سلأوى لى بىت، پى گوت: ئەى لوقمان، ھەر شادمان بىت، بەراستى ھىكمەت پى درا و بەلأ و تاقىكردنەوت لى دوورخا ھەو، بەلام داود خەلافەت و دەسلەت پى درا و بە گوناھو بەلأ تاقى كرا ھەو.

ھەمدىسان گوتراو ھەو (لوقمان) عەبدىك بوو لەلأى ئاغاكەى و لە ھەموو عەبدەكانى تر ھىمەن و لەسەرخۆ بوو بۆى. ھەكەم كەردارى بىنراو لە ھىكمەتەكانىشى، ئەو بوو رۆژىكىيان، كە لەگەل ئاغاكەيدا دەبىت، ئاغاكەى دەچىتە سەر پىشاو (مرافق) بۆ بەجى ھىنانى پىوستىيەكەى، بەلام زۆرى تىا دادەنىشت. (لوقمان) یش بە زمانى ھىكمەت بانگى كەردو و پى گوتو: بىگومان درىژبوونەو ھاو ھە دانىشتن لە پىشاودا، جگەر ماندوو دەكاتو،

حاله‌تی کۆمیش تێك ده‌دات و گهرمایی‌یه‌کی زۆر به‌سه‌ری مرۆف ده‌گه‌یه‌نێت، له‌به‌رئه‌وه‌ که‌م دانیشه‌و وه‌ره‌ ده‌ره‌وه‌.. ئاگاهه‌شی هاته‌ ده‌ره‌وه‌ و ئه‌م هه‌یکمه‌ته‌ی له‌سه‌ر ده‌رگای ئه‌و هۆله‌ نووسی که‌ بۆ به‌جی‌هێنانی پێویستی پێشواو ته‌رخان کرابوو.

پۆژێکی تریشیان ئاگاهه‌ی سه‌رخۆش و مه‌ست ببوو له‌و حاله‌ته‌یدا مه‌رجی له‌گه‌ڵ کۆمه‌له‌ که‌سیکدا کردبوو که‌ هه‌موو ئاوی ده‌ریاچه‌که‌ بخواته‌وه‌، هه‌ر بۆیه‌ش (لوقمان)ی بانگ کردو پێی گوت: من بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ پێویستم به‌تۆ هه‌یه‌)، لوقمانیش پێی گوت: (ئه‌و کۆمه‌له‌ که‌سه‌م بۆ کۆبکه‌ره‌وه‌). جا کاتی‌ک کۆی کردنه‌وه‌، (لوقمان) پێی گوتن: (ئێوه‌ له‌سه‌ر چ شتی‌ک مه‌رج و گه‌وه‌تان له‌گه‌ڵیدا کردووه‌. گو‌تیا‌ن: له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ به‌توانی‌ت هه‌موو ئاوی ئه‌م ده‌ریاچه‌یه‌ بخواته‌وه‌.. له‌و ساته‌دا (لوقمان)یش پێی گوتن: ده‌باشه‌، به‌لام ئاخ‌ر له‌م ده‌ریاچه‌یه‌دا چه‌ندین ماده‌و شتی وردی تر به‌ ئاوه‌که‌وه‌ نووساون، ده‌بی‌ت ئه‌و ماده‌دانیه‌ی لێ‌بکه‌نه‌وه‌ تا‌کو ئه‌ویش ئاوه‌که‌ بخواته‌وه‌.. ئه‌وانیش گو‌تیا‌ن: ئاخ‌ر ئێمه‌ چۆن ده‌توانین ئه‌و ماده‌دانیه‌ی لێ‌ جیا‌بکه‌ینه‌وه‌؟ (لوقمان)یش له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌و په‌رسیا‌رده‌دا لێی په‌رسین: ئه‌ی چۆن ئه‌ویش ده‌توانی‌ت ئاوه‌که‌ به‌و هه‌موو ماده‌وه‌ شته‌ وردانه‌وه‌ بخواته‌وه‌؟

گو‌تراه‌یشه‌: ئه‌وه‌ی به‌ لوقمان دراوه‌ له‌ هه‌یکمه‌ت و دانایی، له‌جیاتیی که‌سو کارو مال‌و سامان و کو‌پو کال‌و بنه‌ماله‌و چه‌ند سی‌فه‌تی‌ک نه‌بووه‌، به‌لکو ئه‌و پیاوی‌کی پ‌ژدو بێ‌ده‌نگ بووه‌و، بێ‌کرده‌نه‌وه‌ و تێفک‌رینی دو‌ورود‌رێژی هه‌بووه‌و، زۆر ورد‌بین بووه‌و، هه‌رگیز له‌ پ‌ژژدا نه‌خه‌وتووه‌و، هه‌یچ که‌سی‌کیش نه‌یدی‌وه‌ تف بکاته‌ سه‌ر زه‌وی، یان ق‌رخه‌ق‌رخ و به‌ل‌غه‌می هه‌بی‌ت، نه‌شیان دی‌وه‌ که‌ می‌ز، یان په‌سیای بکات، یان خۆی بشوات، یان یاری و گه‌مه‌ بکات یان پێ‌بکه‌نێت، هه‌روه‌ها هه‌ر وته‌یه‌کی دانایی و ژیری‌ژیی ب‌درکانه‌ییه‌، جاری‌کی دی له‌ ده‌می ده‌رنه‌ده‌چوو و دو‌بارهی نه‌ده‌کرده‌وه‌، مه‌گه‌ر وته‌یه‌ک نه‌بی‌ت که‌ له‌گه‌ڵ تازه‌یه‌کدا بید‌رکانه‌ییه‌. (لوقمان) ژێشی هه‌ینابوو و چه‌ند مندال‌تیکی هه‌بوو که‌ هه‌موویان مردن و ئه‌ویش بۆ

یه کینکیان نه گریا، ههروهها (لوقمان) وای له حاکمو دهسه لاتداران ده کرد که نهوانه سهردانی بکه، بهلام خوئی بو لای داناو حه کیمان دهچوو تاکو تپیرامان و تیفکرین و په ندوه رگرتنی هه بیئت.

گوتراویشه جارێکیان پیاوێک به لای (لوقمان) دا تپه پری و لهو کاته دا چه ند که سیکیش له لای بوون، پیاوه که لپی پرسی: ئه ری تو عه بده که ی فلان خانه واده نیت؟ ئه ویش گوتی: به لئی ئه وم.. ههروهها لپی پرسی: ئه ی ئایا تو نه بویت که له لای فلان شاخ ئازه لته ده له وه پانده؟ (لوقمان) هه ر گوتی: به لئی ئه وم.. ئنجا پیاوه که لپی پرسی: ئه ی چی گه یان دیتیه ئه م پله و پایه ی که ئیستا ده تبینم تیایدا؟ (لوقمان) گوتی: له خواترسانو، راستگویی و، گه یان دنی سپارده و، بی دهنگی زور له ناست هه ر مه سه له یه کدا که په یوه ندیی به منه وه نیه^(۱)..

بێگومان هه لوئیستی ئیمهش له ناست ئه م وته و دهقه ئیسرا ئیلییه، راوه ستانه تییداو، پشت پی نه به ستنیه تی، هه ر بزیهش نایلی ئینه وه و، ناشیخه ی نه پال (لوقمان) و، دانیشی پی دانانی ئین که له م مه سه لانه ی لی گیرا بیته وه. چونکه هه یج فهرمووده یه کی راسته قینه (صحیح) ی له باره وه له پیغه مبه ری خوا ﷺ له سه ر نه هاتوه. ههروهها به و په ری دلنیا بی شه وه پی له سه ر په تکر د نه وه یان دانا گرین و ناشلی ئین، که له م مه سه لانه ی به سه ردا نه هاتوه یان له و وتانه ی نه گوتوه، ئه مهش له بهر ئه گه ری ئه وه ی له وانه یه به راستی ئه م شتانه ی لی به سه ر هات بیئت. به لام له راستیدا هه لوئیستی ساغو دروست ئه وه یه، که له ناستی را ده وه ستین و، نه حاشای لی بکه یین و، نه دانیشی پیدا بنی ئین، یان نه په سندی بکه یین و، نه په تیشی بکه یینه وه، به تایبه تی له حاله تیک دایه، که هه یج سوودی کی زانستی له خو ناگریت و، هه یج به رو بو میکی به که لک و، هه یج کرداری کی په سندی شی له سه ر هه لئا چنریت و، زانی نی ئایه ته کانی شی پیوه به ند نا کریت.

(۱) پروانه (الدر المنثور) سیوطی/ ۶: ۵۰۹-۵۱۲، که ئه م دهقه ده سه له لته و نادروسته ئیسرا ئیلییه تی دایه.

له بهرئەوه ئىمه داواى بىڭ دەنگ بوون ده كەين له ئاست ئەو لايەنانەى چېرۆكه كاندا، كه قورئان و فەرموودەى راستى پىغەمبەرىش ﷺ له ئاستياندا بىڭ دەنگ بوون و، جگه له وهى هەيه شتێكى تریان له وه زیاتر نه خستوونه ږوو. هەروها ئىمه خوینەرانی موسلمان ئاگادار و وریا ده كەینه وه له په سندرډنى هەر شتێكى زیاده و، هەر وتیه کی زیاده، كه له سەر چېرۆكه كانى پېشىنان دروست كراون و، رېگای گېرانه وه و باس كرډنیشیان نادهین تهنه له دهرووی لى وریا كړنه وهى خەلكییه وه نه بێت.

هەندىك له و په ندو حىكمه تانهى دراونه ته پال لوقمان

جگه له مهى پېشوش، هەندىك له زاناکانى سەرده مانى پېشو و چەند وتیه کی نه ستمق و، چەند حىكمه تیكى بهرزو، چەند دهسته واژه کی کارىگەریان بۆ وتە كانى (لوقمان) بردۆته وه. لیره شدا و له م برگه یه دا گرنگترینى ئەو وتەو حىكمه ت و به ندانه دیارىی ده كەین، به لām نه ك له بهرئەوهى چەند وتیه کی (لوقمان) بن، چونكه ئىمه رامان وانیه، كه ئەو گوتوونى و، حاشای ئەوهشیان لى ناکەین، كه وتەى ئەو نه بووبن، به لکو له ئاست ئەوه دا راده وه ستین، كه درابنه پال لوقمان. له هەمان كاتیشدا به و رەنگه دیارىیان ده كەین، كه چەند وتیه کی نایاب و، چەند حىكمه تیكى کارىگەرن و، به چا و نووقان له بگۆو له خاوه نه كەیان، بۆ ناوه روکیان ده وړا وین و، چه مك و واتا و مه به سته بریار دراوه كانیان وەر ده گرین (حىكمه تیش ئەو كەر سه ونبوهى مرۆفى باوه رداره، كه له هەر كات و شوینى كدا بیدۆزیتسه وه، هەر خۆى شایسته ترین كه سه پى)، له دیزره مانیشه وه گوتراوه: (بۆ بېژهرو بگۆى وتە كه مه وړانه، به لکو بۆ گه وری و کارىگەری و ته كه پړاونه) ..

ئەمهش هەندىك له و وتە نه ستمق و په ندە شیرین و پى حىكمه تانه یه، كه بۆ وتە كانى (لوقمان) پړاونه ته وه:

۱- بېگومان نه گهر شتيك به خوا بسپېردرېت، دهپارزيټ.

۲- كورې خۆم.. تكايه كي وها له خوا بكه كه له سزاكې پاريزراو بيت. ترسيكي وهاشت له خوا هبېت كه له ره همه ته كې ناثوميد نه بيت.

كورپه كې لېي پرسيوه: چۆن نه وېم بۆ ده كړيت كه من هر يه ك دليشم هبېت؟

لوقمان له ولاميدا گوتوويه: مروځي باوه ردار دوو دلې ههيه، دلتيكيان تكاي له خوا پې ده كاتو، دلتيكيشيان لېي ده ترسيټ پېي.

۳- كورې خۆم به رادهيه كي زور بلې: (خوايه ليښ خوښ به)، چونكه خوا ساتيكي تاييه تېي ههيه كه تيايدا ده ست به پروي هيچ داوا كاريك دا نانيت.

۴- گوتراوه: جاريكيان (لوقمان) چوه بۆ لاي (داود)- سلاويان لي بيت-، له و كاته شدا (داود) سهرقالي كونكر دني هه ردوو لاي قه لغانيك بووه. (لوقمان) يش نه يزانويه كه (داود) چ كاريك ده كات- واته له ئيشه كې تينه گه يشتووه-، هر بويه سهر لي سورماوه و، ويستوويه تي پرسياي له باره يه وه لي بكات، به لام حيكمه ته كې خوي پي نه و پرسياي كړدني لي گرتووه.. جا كاتييك (داود) كار ه كې ته واو كړدوه، قه لغانه كې له بهر كړدوه و گوتووشيه تي: (به لي، قه لغانې جېنگ نه مه يه). (لوقمان) يش گوتوويه: (بي ده نكي له حيكمه ت باشته، كه ساني بي ده نكي كه من. من ويستم پرسياي ده رباري نه و كار ه لي بكېم، به لام بي ده نكي بووم تا خوت له جياتي منيش هاتيه قسه و كار ه كې پي ناساندم).

۵- گوتراوه: نه و ناغايه ي كه (لوقمان) كاري له لا كړدوه، پوژييك به لوقماني گوتووه: بهر خيكم بۆ سهر پرېه و كه ليت نا، دوو پارچه ي زور خوښم له گوښته كې بۆ بينه). لوقمانيش زمانو دل ه كې بۆ هيناوه.. پوژيكي تريش ناغاكې پي گوتووه: (بهر خيكم بۆ سهر پرېه و دوو پارچه ي هره ناخوشي لي

فېرى بىدە). ئەوئىش زمانو دىلەكەى لى فېرى دەدات. ئاغاكەشى لەو
هەئسوكەوتەى سەرسام دەبىتو كاتىك ھۆى ئەوەى لى دەپرسىت، (لوقمان)
پىى دەلەت: (لەراستىدا دىل زمان ئەگەر خۆش بن، ھىچ شتىك لىيان خۆشتر
نىە، خۆ ئەگەر ناخۆشئىش بوون ھىچ شتىك لىيان ناخۆشتر نىە.)

۶- ھەروەھا (لوقمان) بە كۆرەكەى گوتوۋە: كۆرۈم مەن بەردو ئاسنو بارى قورسىشم
ھەلگرتوۋە، بەلام شتىك ھەلنەگرتوۋە كە قورسو ناپەھەت تر بوويت لە
دراوسى خراپ.. كۆرۈم مەن ھەموو تالىيەك چەشتوۋە، بەلام شتىكى تالترم
لە ھەژارى نەچەشتوۋە.

۷- ھەروەھا لە ئامۆزگارەىيەكانىدا بۆ كۆرەكەى، پىى گوتوۋە: (كۆرۈم، كارو
كردەو تەنھا بە يەقىن و باوېرى پتەو توانات بەسەرىدا دەشىكت، ھەر
كەسىكىش يەقىن و باوېرى لاواز بىت، ئەوا كارو كردەوەشى لاواز دەبىت).

۸- دىسان پىى گوتوۋە: (خواپەرستى و لەخواترسان وەك بازارگانەك دابنى و ئەوسا
دەبىنىت قازانجت بەبى كەرەسەو دەسمايە دەسگىر دەبىت).

۹- ھەروەھا پىى گوتوۋە: (كۆرۈم، ھەركەسىك درۆ بكات، ئاوى پوخسارى -واتە
ھەياو حورمەتى- دەپوات، ھەركەسىكىش ئاكارى ناشىرىن بىت، خەم و
پەژارەى زۆر دەبىت. گواستەوەى گاشەبەردىش لەجىگەى خۆيەو بۆ لايەكى
تر ئاسانترە لە تىگەيانندى ئەو كەسەى كە تىئاكات).

۱۰- دىسان پىى گوتوۋە: (لەو كەلەشپەرە بى دەسەلات تر مەبە، كە دەمەوبەيان
دەخوئىت و تۆش لەنىو پىخەفەكەتدا نوستووت).

۱۱- ھەروەھا پىى گوتوۋە: (كۆرۈم، خراپترىن كەس ئەوەى كە باكى نىە لەوەى
خەلكى بە خراپكارى بىبىن).

۱۲- ھەمدىسان پىى گوتوۋە: (كۆرۈم، با تەنھا كەسانى خواپەرست و لەخواترەس لە
خۆراكت بھۆن، لە كاروبارى خۆىشتدا پەرس و را بە زانايان بكە).

۱۳- ههروه‌ها گوتویه‌تی: (هه‌رکه‌سیڤک خۆی بکاته ئامۆژگاری خۆی، خواش پارێزگاری ده‌بی‌ت، هه‌ر که‌سی‌کیش له‌لایه‌ن خۆیه‌وه‌ له‌گه‌ڵ خه‌لکیدا دادپه‌روه‌ر بی‌ت، خواش به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌ پێزو که‌رامه‌تی زیاتری پێ‌ده‌دات. سه‌رکزی و ملکه‌چیش له‌ گوێ‌پایه‌لی‌کردنی فه‌رمانی خوا باشته‌ له‌ خۆه‌ئنان و سه‌نگ ده‌یه‌رانه‌ن به‌ سه‌رپێ‌چی‌کردنی فه‌رمانیه‌وه‌).

١٤- ههروهه (لوقمان) له ئامۆژگارییه کانی دا به کوپه که ی گوتوو: (کوپم، بێگومان هه ر حیکمهت و داناییه که هه ژارانی له کوپی پادشایاندا دانشاندوه).

١٥- هه مەدیسەن پێی گوتوو: (کۆرم)، لە گەڵ عەبدە سەڵحەکانی خوادا دانیشە، چونکە بە دانیشتن لە گەڵیاندا خێرو چاکەت دەسگیر دەبێت، تا لە کۆتایی ئەو لە گەڵ دانیشتنەشیاندا کاتیەک پەحمەتیان بۆ دێتە خوارەوه بەر تۆش بکەوێت. کۆرم لە گەڵ کەسانی خراپ و شەڕخاوەندا دامەنیشە، چونکە بەو تۆ هیچ خێرو بێرێکت لێیانەوه دەست ناکەوێت، پاشان نەبادا لە کۆتایی ئەو هەدا کاتیەک سزایەک بۆ ئەوان دێتە خوار، بەر تۆش بکەوێت).

١٦- گوتراوه: جارێکیان (لوقمان) گهشتی کردووه، کاتیك له گهشتهكه ی هاتۆتهوه، کورپێکی میڤدمنداڵ- نهوجهوان- ی پێگهشتووه و لوقمان لێی پرسىوه: (ههوالی باوکم چیه)? ئهویش گوتویهتی: (مردووه). (لوقمان)یش گوتویهتی: (سوپاس بۆ خوا بوومه سهركاری خۆم)، ئنجا لێی پرسىوه: (ئه ی دایکم چی به سه ر هاتووه)? میڤدمنداڵه کهش گوتویهتی: (مردووه)، (لوقمان)یش گوتویهتی: (ئه وا خه م و په ژاره شم نه ما)، پاشان لێی پرسىوه: (ئه ی هاوسه ره که ی خۆم چی به سه رهاتووه)?، کورپه که گوتویهتی: (ئه ویش مردووه)، لوقمانیش گوتویهتی: (ئه وا پێخه فه که شم نوێ ده که مه وه- به مانای ژنیکی تر دینم-). ئینجا لێی پرسىوه: (ئه ی خوشکه که م هه والی چۆنه)? گوتویهتی: (مردووه)، (لوقمان) له و باره یه شه وه هه ر گوتویهتی: (ئه وا ئێدی

ئابروشم پارىزراوه). دواجار لە كۆرە نەوجەوانەكەى پرسىوه: (ئەى براكەم چى بەسەر هاتووه؟) ئەویش پىى گوتووه: (براكەشت مردووه)، بەلام (لوقمان) سەبارەت بەم هەوالەى دوایى گوتوویەتى: (ناخ.. پشتەم شكا).

۱۷- هەروەها لە بەشىكى تری ئامۆزگارییهکانیدا، (لوقمان) بە كۆرەكەى خۆى گوتووه: (كۆرپم، لەلای زاناىان دانیشەو، لەسەر هەردوو ئەژنۆ لەبەردەمیاندا چۆك دادە، چونكە بىنگومان خوا دلە مردووهكان بە نوورى حىكمەت زىندوو دەكاتەوه، وەك چۆن زەوى مردوو بە بارانىكى بەخوڤى ئاسمان زىندوو دەكاتەوه).

۱۸- هەمديسان گوتوویەتى: (سى كەس لە سى جىگادا دەناسرین:

۱/ مەرووفى بەئارام لەكاتى تورپەبووندا، ۲/ مەرووفى ئازا لەكاتى جەنگدا، ۳/ براكەشت لەكاتى هەبوونى پىيوسىتييهكتدا پىي).

۱۹- هەر لە ئامۆزگارییهكانى تریدا بۆ كۆرەكەى، پىى گوتووه: (كۆرپم، ئاسمان خۆت لە قەرزارى بپارىزە، چونكە قەرزارى لەكاتى رۆژدا ماتى و سەرشۆڤىيهو، لە شەویشدا خەم و خەفەتە).

۲۰- هەروەها پىى گوتووه: (كۆرپم، تكاو داواكارىيهكى وەها لەخوا بكە، كە جورئەتى سەرىپچى كردنەوه لە فەرمانى خوات بۆ نەپەخسىيەت، بەشىويهكى وەهاش لەخوا بترسە كە لە پەحمەتى خوا ئائومىدەت نەكات) (۱).

بەم بىست حىكمەت و وتانە رادەوهستين و هەر هیندەش بەسە بۆ ديارىكرديان لەم بەشەدا، جارىكى تریش دووپاتى دەكەينهوه، كە ئىمە ئەم وتە و پەندانە لە دەرووى خستنه پال (لوقمان) هەو نەهیناوتەوه -چونكە ئىمە لە ئاست مەسەلەى دانانیاندا بە وتەى (لوقمان) هەلۆیستە دەكەین-، بەلكو تەنها لە دەرووى نایابى و تەكان و اتاو مانا وردەكانیدا دياريمان كەردوون.

چه ند لایه نیکی شارراوه له چیرۆکی لوقمان دا

له چیرۆکی (لوقمان) دا چهند مهسهلهیهکی شارراوه و نهزانراو هه‌ن، ناکرێت پێ له‌سه‌ر ڕوونکردنه‌وه‌یان داگیریت، هه‌روه‌ك هه‌یج سودیکیش له‌ تێدارپۆچوونیان نیه‌، له‌به‌ر ئه‌مه‌ له‌سه‌ر باری نه‌زانراوی یه‌کانیان ده‌یهێڵینه‌وه‌. هه‌ندیك له‌و لایه‌نه‌ شاروا‌نه‌ش، ئه‌مانه‌ن:

۱- ب‌ه‌چه‌و ڕه‌چه‌له‌کی (لوقمان) و هۆزو تیره‌که‌ی، نازانین ئاخۆ ئه‌و (حه‌به‌شی) بووه‌، یان (عه‌ره‌ب) بووه‌، یاخود له‌ (به‌نی ئیسرائیل) بووه‌. ناشزانین ناوی باوکی و باپیره‌ی چی بووه‌ “هه‌روه‌ك نازانین جه‌سته‌و ڕه‌وتی ئاکارو سیفه‌ت و ڕه‌نگ و ڕووی چۆن بووه‌.

۲- ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی که‌ لوقمان تێیدا بووه‌و، ئه‌و ده‌سه‌لاتداره‌ش که‌ له‌ژێر هوکمی‌دا ژیاوه‌و، ئه‌و شاره‌ش که‌ تێیدا نیشته‌جێ بووه‌و، ئه‌و کاره‌ی ڕۆژانه‌یه‌ش که‌ هه‌یه‌بووه‌.

۳- ناوی ئه‌و کۆره‌ی که‌ ئه‌و -وه‌ك باوکی- ئامۆژگاری ده‌کردو، نادیاره‌ی هه‌والی ئه‌وه‌ی که‌ ئایا به‌ده‌م ئامۆژگاریه‌کانیه‌وه‌ چووه‌، یان سه‌رپێچیی کردووه‌؟!

۴- ئه‌ی ئاخۆ کۆتایی ژیا‌نی و مردنی چۆن بوویت؟!

۵- ئایا (لوقمان) پێغه‌مبه‌ر بووه‌، یان نا؟ چونکه‌ سه‌لماندنی پێغه‌مبه‌رێتی یه‌کێك له‌ که‌سانی پێشین ئاتاجی به‌ به‌لگه‌ ده‌بی‌ت، به‌لگه‌ش یان ئایه‌تی که‌ یان فه‌رموده‌یه‌کی پێغه‌مبه‌ر ﷺ ئی‌مه‌ش لی‌رده‌او له‌باسی (لوقمان) دا هه‌یج به‌لگه‌یه‌که‌مان له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌رێتی‌هه‌ی نیه‌، به‌لام له‌ هه‌مان کاتدا ناتوانین دانی پێدا بنێین که‌ پێغه‌مبه‌ر نه‌بووه‌و جه‌ختیشی له‌سه‌ر ناکه‌ین که‌ گوايه‌ پێغه‌مبه‌ریك نه‌بووه‌، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌گه‌ری ئه‌وه‌ی نه‌وه‌ك پێغه‌مبه‌ریك بی‌ت. هه‌ر بۆیه‌ش هه‌لوێستی ساغ و دروست ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌ ئاست ئه‌م بابه‌ته‌و لایه‌نه‌

شارراوه و نهزانراوه کانیدا بی دهنگ بین.. هیچ هۆکارێکیش بۆ پوچوون لهو مهسهله نادیارو ورده کاریبانه دا نیه و تهنانهت هیچ زانیاری و سوودو کهڵکێشی له سههر ههڵئاچنریت، ئه گهر خواش له پوونکردنهوهی ئه و مهسهله نادیارو شارواوه دا سوودو خیرێکی بۆ بهندهکانی تیا بهدی بکرایه، ئه و پوونی ده کردنهوه.

ئیمهش هیچ شتیکی دی له باره ی چیرۆکی (لوقمان) وه نازانین، تهنها ئه وهنده نه بیئت، که ئایه تهکانی ئهم چیرۆکه باسی کردوون. ئه رکی سههر شانیشمان تهنها ئه وهیه، که له ئایه تهکان وردبینه وه و شیکاریان بکهینو، ئه و چهند وانه و پێنمایی و واتاو په ندانه ی لێ وه رگرین، که له ژیان و په وتی کردارمان و خواپه رستیماندا سوودمان پێ ده گه یه نن، ئه مه باشته ره له جیات ی ئه وه ی هه وال و کات و عه قلمان له کاریکدا به فیڕۆ به دی ن، که هیچ سوودو به رژه وه ندیه کی تیا دا نه بیئت.

واتای چه ند وشهیه کی پر مانای نیو ئایه ته کان

- ١/ اَلْحِكْمَةُ: زانست و زانیارییهك كه كرده وهی پراوپری لی پهنگ بداته وه.
- ٢/ وَهَنَّا عَلَى وَهْنٍ: لاوازیی له دواى لاوازیی، واته قوناغ له دواى قوناغ له كاته كانی به سك هه لگرتن و ژانی منال بون دا ئه و بئ هیژی و لاوازیانه).
- ٣/ وَفَصَّلَهُ: شیرپیی دانی مندال.
- ٤/ اَنَابَ اِلَى: گه رایه وه و هاته وه بۆ لای خۆم.
- ٥/ مِثْقَالَ حَبَّةٍ: کیشی ده نکیك.
- ٦/ مِّنْ خَرَدَلٍ: له خهرته له، كه پرووه کیکی ناسراوه و ده نكه كهی له بچوو كترین جۆری دهنگه پرووکی یه كانی تره.
- ٧/ وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ: پرووت لارمه كهره وه به نیازی خۆ به زل دانان و به خۆوه نازین و شانازی.
- ٨/ مَرَحًا: به گالته و گه پ و بی باکی و خۆه لکیشان و شیواندنه وه.
- ٩/ مُخْنَالٍ فَخُورٍ: لووتبه رزی خۆبادهر.
- ١٠/ وَاقْصِدْ فِي مَشْيِكَ: به بی فیزیی و، به و په ری ساده و ساکاریشه وه، به پێگادا مه پۆ... به مانای میانپه و به و نه به شیوازیکی خۆ به زل دانان و نه به شیوازیکی لاوازی و خۆبچوو ك كرده وه شه وه، ههنگاو مه نئ... ئه مه ش هه مووی مانای (اقصد) ده گه یه نیت كه له (قصد) وه هاتووه.
- ١١/ وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ: له دهنگت كه م بكه ره وه و هیواش و نزمی بكه ره وه.

لوقمان وهك گێڕهوهوی عه قیده

بێگومان قورئانی پیرۆز (لوقمان)ی وا دیاریی کردوه، كه وهك گێڕهوه (راوی)یهك بێتو، چه ندين بنه مای باوهرداریو، تایبه ته نديیه كانی عه قیدهو، مه سه له ی خوا به یهك دانانو رۆژی دوايي، رېنمايیه كانی ئاكارو كرداره جوانه كانمان بۆ بگێرێته وه.. ئهم واتاو چه مكانه شی له بواری ئهو ئامۆژگارییه وه خستۆته روو كه ئاراسته ی كۆپه كه ی كردوونو، وهك ئه وهش وایه كه ته نها ده رسی كۆپه كه ی دانادات، به لكو له رۆژی هاتنه خواره و ی ئهم ئایه تانه وه تا هاتنی رۆژی دوايي ده رسی موسلمانانی پێده دات، ئه مهش له بواری ئامۆژگاری كردنو، ده رس دادانی كۆپه كه یه وه.. كاتیكیش ده بینین جه خت ده كاته سه ر مه سه له ی باوهرداریه تیو، خوا به یهك گرتن، ده گاته سه ر (ده لاله ت كردنه سه ر یه كیته ی عه قیده و بیروباوه ر له لای گشت پێغه مبه ران و پیاوچاكان و بانگه وازكارانی رێی خوا. ههروه ها قورئانی پیرۆز كاتیك (لوقمان)ی هه لبژاردووه و دیاریی كردووه، وای ده بینیت كه گرنگی چیرۆكه كه یو، گرنگی گێڕانه وه كه شی گێڕاوه ته وه، ئه مهش له وه دا كه ئامرازیکه له ئامرازه كانی خستنه روه ی عه قیده و مه سه له تیۆری یه كان. دایاره ئه مهش ئاسه واریکی گه وهری هیه له جیگه ربوونی بابه ت و ماده دی چیرۆكه كه له ده روون دا.

لوقمانی داناو، دانایی

(لوقمان) به دانایی (حیکمهت) ناودار بووهو، نازناوی دانا(حکیم)یشی پێوه لکاوه، وادیاره ههر له بهر ئهمه شه، که گه لێک حیکمهت و دانایی ی خراوه ته پال، یاخود له سه زاری دانراوه تاکو له لای خه لکی زیاترین هۆی په سه ندکردنی هه بیته. قورئانیش باسی ئه وه ی کردوه، که بێگومان خوا حیکمهتی به (لوقمان) داوه، وه کو فه رموویه تی: ﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ﴾.. جا داخو مانای حیکمهت له قورئاندا چی بیته؟

له م پرۆوه وه مامۆستای پێشه وا (راغبی ئه سفه هانی) له کتیی (مفردات) دا گوته ویه تی:

"(حَکَمَ) - ریش و بنچینه ی له (منع منعاً لأصلاح) هوه یه، واته (به شیوه یه ک پێی لی گرت بۆ چاکردنی).. که ده شلێن: (حکمتُ الدابة) واته (به حیکمهت پێم له گیانداره که گرت). شاعیری کیش گوته ویه تی: (أَبْنِي حَنِيفَةَ أَحْكُمُوا سُفْهَاءَکُمْ) واته: ئایا - نه وه و خێلی - هه نیفه رێیان له گه مژهو گێله کانیان گرتوه و فشاریان خستوه ته سه ر؟!)

حیکمهت (الحکمة) ش واته: پێکانی هه ق به زانسته و عه قل.

حیکمهت له خواشه وه / واته: زانیی شته کانو، به دیی هینانیان له سه ر ئه وه پری توکمه کاری و به هیزکردن.

حیکمهت له مرۆفیشه وه: واته ناسینی ئه و شتانه ی له وجودانو، واته کردنی کاری چاکه و خیرخوازیی.

ئه مه شه، که (لوقمان) ی پێ وه سف کراوه له فه رمایشته که ی خوا دا: ﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ﴾. به کۆی مانا و ده لاله تیشی به م رسته یه وه سفی پێ کراوه. جا

ئه‌گەر ده‌باره‌ی خوا بگوتریت که ئه‌و دانایه (حیکم)، مانای وایه که پێچه‌وانه‌ی وه‌سفی که‌سیکی دیه، واته دانایی خوا جودایه له دانایی مرۆف^(۱).

که‌واته حیکمه‌ت له‌سه‌ر بنچینه‌ی -زانباری و راست پێکان و قه‌ده‌غه‌کردن و کردار- وه‌ستاوه، شیکاری ئه‌م چوار بنچینه‌یه‌ش (زانباری و، راست پێکان و، قه‌ده‌غه‌کردن و، کردار) به‌م په‌نگه‌یه:

۱- زانباری / له‌پێی به‌گه‌رخستنی عه‌قل و، به‌ده‌ست هێنانی زانست و، پێکهێنانی تیروانین و، مه‌شق پێکردنی فیکرو بیرباری یه‌وه دێته کایه.

۲- راست پێکان و راست‌خوازی له‌ به‌روبوومه‌کانی حیکمه‌ته، چونکه خاوه‌نه‌که‌ی به‌ره‌ و ته‌ی راست و، بیژهی راست پێکی و، کرداری راست پێکان و، بیرکردنه‌وه‌ی راست و فێربوونی دروست ده‌بات.

۳- هه‌روه‌ها دانایی و حیکمه‌ت به‌روبوومیکی تری گرنگی هه‌یه که قه‌ده‌غه‌کاری و پێگرتنه، واته پێگای خراپه و شه‌رخوازی له‌ خاوه‌نه‌که‌ی ده‌گریته، سا ئیتر له‌ بواری گوتار، یان کردار، یان هه‌لس‌وکه‌وت، یان په‌فتاردا بیته، یان له‌بواری نه‌خشه‌کێشان و بیرکردنه‌وه‌دا بیته، چونکه مه‌حکمه‌ و په‌ته‌وی ده‌کات و، حوکم و پێاردانی چاک ده‌کات و، به‌ره‌ و چاکه و خێرخوازی جله‌وی ده‌گریته و، له‌ شه‌په‌ و خراپه‌شی لاده‌دات.

۴- جا ئه‌گەر حیکمه‌ت گرنگیه‌کی ناله‌بار (سلبی) هه‌بیته، که پێگرتنی خاوه‌نه‌که‌یه‌تی له‌ خراپه و شه‌رخوازی، ئه‌وا بریتی (بدیل) یکی له‌باری کرده‌یی بو دیاری ده‌کات، که هانی ده‌دات بۆ کاری چاک و، چاکه‌کردن له‌گه‌ڵ خه‌لکی، چ له‌ زمان و ده‌ست و هه‌لس‌وکه‌وت و بواره‌کانی تری ژیان.

هه‌موو ئه‌م واتایانه‌ش، فه‌رمایشته‌که‌ی خوا ﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا لُقْمَنَ الْحِكْمَةَ﴾ ئاماژه‌ی بۆ ده‌کات.

(۱) المفردات فی غریب القرآن، للراغب الاصفهانی، تحقیق محمد سید کیلانی، ص ۱۲۶-۱۲۷ باختصار.

دانایی له قورئاندا

دانایی (الحكمة) له قورئاندا بیست جار هاتوو. جا کاتیک سهرنج لهو نایه تانه ده دهین که وشه ی (حیکمه ت)یان تیدا هاتوو، ئەوا له ئاست چهند مه سه له یه کی نه سته ق دا هه لۆیسته ده کهین، وه ک:

١/ بێگومان دانایی (حیکمه ت) ته نها له خوا وه یه و هه ر خواش به خوا وه نانی حیکمه تی ده گه یه نی ت و پێیان ده به خشی ت و پێیان ده دات، له م پروه وه چهند نایه تی ک دیاری ده کهین:

- ﴿...وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ...﴾ (٣٣) البقرة ﴿﴾

- ﴿...وَقَتْلَ دَاوُدَ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ...﴾ (٢٥١) البقرة ﴿﴾

- ﴿...وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ (٣٨) يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا...﴾ (٣١) البقرة ﴿﴾

- ﴿وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ﴾ (٤٨) آل عمران ﴿﴾

- ﴿...فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا﴾ (٥٤) النساء ﴿﴾

- ﴿...وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ...﴾ (١١٣) النساء ﴿﴾

- ﴿...وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ...﴾ (١٢) لقمان ﴿﴾

جا له بهر شه وه ی (حیکمه ت) ته نها له خوا وه نه بی ت نابی ت و، له بهر شه وه ی

خواش زانا و دانایه (علیم و حکیم)ه، ئهوا خوای پاک و بیگهرد خۆیشی ئهم
حیکمهته به ههموو کهسیک نادات، تهنها بهوانه‌ی که شایانی حیکمهت و
زانایینو، به چاکی کاری پێده‌که‌ن و سه‌ودا و ئالۆپیری و هه‌لس و که‌وتی پێده‌که‌ن و،
سوودیشی لێ وهرده‌گرن، هه‌روه‌ها خوا ئهم حیکمهته تهنها به کهسانی چاک و
گوێزپایه‌لی فه‌رمانه‌کانی خۆی ده‌به‌خشیته.

٢/ بۆ ئه‌وه‌ی وه‌لامی‌کیش بێت بۆ ئه‌وانه‌ی که ئیدی‌عای ئه‌وه ده‌که‌ن گوايه کهسانی
دانا و به حیکمهت (فه‌یله‌سو‌فه‌کانن) و گوايه حیکمهت فه‌لسه‌فه‌یه‌و، گوايه
مرو‌فیش به دانا و حه‌کیم داده‌نریت ته‌نانه‌ت گهر باوه‌رداریش نه‌بیت.

بیگومان قورئانی پیرۆز هیچ که‌سیکی له‌بی‌باوه‌ران، یان سته‌مکاران به
(دانا) وه‌سف نه‌کردوه، چونکه ئه‌وه وه‌سفیکێ پێزلی‌نان و ستایش کردنه، ئهم
وه‌سف‌ه‌ش ته‌نها بۆ باوه‌رداران ده‌شیته. هه‌روه‌ها قورئانی پیرۆز ته‌نها
پێغه‌مبه‌ران، یان باوه‌رداره چاکه‌کانی به حیکمهت و دانایی وه‌سف کردوه.

بۆیه پێویسته فه‌یله‌سو‌فه‌کان له‌م نازناوه (واته له نازناوی دانا و حه‌کیمان)
دامالێن و به‌و سیفه‌ته خۆشه‌ویسته‌ی (حیکمهت) وه‌سفیان نه‌که‌ین، چونکه ئه‌مه
ته‌نها له‌خواوه وه‌ک خه‌لات و به‌خششیک به کهسانی باوه‌ردار دراوه و بۆ که‌سانی
غه‌یری باوه‌رداران چاکه‌خواز، ناشیت.

٣/ حیکمهت و دانایی، وه‌سفیکه بۆ ئه‌و په‌یام و فه‌رمایشانه‌ی که له‌لایه‌ن خواوه
هاتونه‌ته خواره‌وه، چونکه فه‌رمایشتی خوا هه‌مووی حیکمهته‌و، هه‌روه‌ها
چونکه هه‌مو کتێبه‌کانی خواش ده‌فهری حیکمهت و مه‌لبه‌ندی و جوودیه‌تی..
ئه‌مه‌ش هه‌ندیک له‌و فه‌رمایشانه‌ی خوايه:

- ﴿...وَإِذْ عَلَّمْنَاكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ...﴾ (المائدة ١١٠)

- ﴿...وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ﴾ (النساء ١١٣)

- ﴿ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ...﴾ (الإسراء ٢٩)

﴿... قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأَيِّنَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ...﴾ (٦٣)
الزخرف ﴿﴾

﴿وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ، وَءَاتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصَّلَ الْخِطَابِ﴾ (٢٠) ص ﴿﴾

﴿وَإِذْ كُنَّا مِائْتًا فِي بُيُوتِكُمْ مِنْ ءَايَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ...﴾ (٣٤)
الأحزاب ﴿﴾

٤/ له بهر ئه وهی خوا حیکمه تی به پیغه مبه ران داوه و، له بهر ئه وهش، که
فه رمایشی خوا (حیکمه ته)، بۆیه ش خوا یه کێک له ئه رکه کانی پیغه مبه ران و
له فه رمانه کانی ئه وان ی وا داناه، که شوێنکه وتوانی خۆیان فیڕی کتیبی خوا و
حیکمه ت بکه ن، ئه مه ش مانای وایه که حیکمه ت به فیڕ کردن و وه رگرتن پهیدا
ده بیته و به دیی دیت، حیکمه تیش ته نها به فیڕبوونی فه رمایشی خوا و شه رعو
حوکه کانی پهیدا ده کړیت.

جا له گه ل ئه وه دا، که پیغه مبه ران هه موویان- سلاوی خویان لی بیته -
شوێنکه وتوانی خۆیان فیڕی حیکمه ت و دانایی کردوه، قورئانی پیرۆزیش به
تایبه تی و خوا له هه موویان پیغه مبه ری خوی ﷺ به زیکر ی فیڕکردنی
باوه رداران جیا کردۆته وه و، حیکمه تی داوه ته پالی و یه کێک له ئه رکه کانی وا
دایاری کردوه، که خوێندنه وه ی ئایه ته کانی خوی به سه ر باوه رداران داو،
ده روونیان پاک ده کاته وه و، کتیبی خوا و حیکمه تیان فیڕ ده کات.

ئهم چهند ئایه ته ی خواره وه ش نمونه ی ئه و واتایه ن:

﴿رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ ءَايَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ...﴾ (١٣) البقرة ﴿﴾

﴿كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ ءَايَاتِنَا وَيُزَكِّيَكُمْ

وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ ... ﴿١٥١﴾ البقرة ﴿١﴾

- ﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ

ءَايَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ ... ﴿١٦٦﴾ آل عمران ﴿١﴾

- ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ

الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ ... ﴿٢﴾ الجمعة ﴿١﴾

٥/ دواى ئەوهى پىغه مبه‌ران، شوێنكه‌وتوانى خۆيان فيرى حيكمه‌ت ده‌كه‌ن، شوێنكه‌وتوانيشيان ئه‌ركى خۆيان له بانگه‌واز بۆ پێى خوا به‌جێ ده‌گه‌يه‌نن، و ئەو حيكمه‌ته‌شيان كردۆته توێشوويه‌ك بۆ خۆيان، شىوازيكى سه‌ركه‌وتوويان له شىوازه‌كانى بانگه‌وازو، ئامپرازيك له ئامپرازه‌كانيشيان گرتۆته به‌ر.

بى‌گومان خوا فه‌رمانى به‌ گشت موسلمانتيك كردوه كه بانگه‌واز بۆ خوا بكات، و، له‌م بواره‌ش دا دوو ئامپراز له ئامپرازه‌كانى بانگه‌وازي پيشان داوه، وه‌ك فه‌رموويـه‌تى: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْ لَهُم بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ... ﴿١٦٥﴾﴾، واته: بانگه‌واز بکه بۆ پێگای خۆی په‌روه‌ردگارت به‌ حيكمه‌ت و په‌ندو ئامۆزگارى جوان و به‌ چاك‌ترين شىوازيش گفتوگويان له‌گه‌ڵدا بکه.

جا ئەگه‌ر مڕۆڤى باوه‌ردارانه‌ په‌فتار بكات ئەوا بى‌گومان سوودى له‌و حيكمه‌ته به‌خشيوه، كه خوا پێى به‌خشيوه، كه پىغه‌مبه‌ريش فيريى كردوه، يان له پىغه‌مبه‌رى وه‌رگرتوه، به‌مه‌ش له‌ كاركردنه‌ سه‌ر خه‌لكيدا سه‌ركه‌وتوو بووه، .. چونكه حيكمه‌ت گرنگ‌ترين و به‌هي‌ترين و به‌سوود‌ترين ئامپرازه بۆ به‌ديه‌تپانان مه‌به‌ست.

دانایی و... سوپاس

نایه ته که ی ئهم چیرۆکه دانایی و سوپاس (الحکمه والشکر) ی پیکه وه به ستۆته وه،
 وهك خوا تێیدا فرمویه تی: ﴿وَلَقَدْ ءَايْنَا لَقْمَنَ الْحِكْمَةَ اَنْ اَشْكُرَ لِلّٰهِ وَمَنْ يَشْكُرْ
 فَاِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهٖ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ عَنِّي حَمِيْدٌ ﴿١٢﴾ لقمان﴾.

بێگومان حیکمهت، سوپاسکردنی خواجه، چونکه به فرمانی (ان اشکر لله)
 تهفسیر کراوه، لهم پرسته یه دا (أن اشکر لله) ئامرازی (أن) به (أن- ی تهفسیری)
 له لایهن زانیان تهفسیر کراوه. ههر لهم باسه شدا بپشتر مانای (حیکمهت) مان
 زانی، ئیستاش ههول دده بین مانای سوپاس (شکر) بزاین.

ئیمام (راغب ی نه سفه هانی) گوتویه تی:

"سوپاسگوزاری و شوکرانه بژییری، تێروانینه له نیعمهت و ده رختن و باسکردنی
 ئه و نیعمه ته یه. بۆ نمونه گوتراوه (هو مقلوب عن الکشر) واته ئه وه له
 ده رختنه وه پیشاندراوه ته وه، وشه ی دژی سوپاس (شکر) یش، واته پێچه وانه ی
 (کفر و داپۆشین)، چونکه به و نه ریه نیعمه ته که له بیر ده کریت و داده پۆشریت. بۆ
 نمونه ههر له زمانی عه ره بیدا گوتراوه (دابه شکور) به مانای گیاندارێکی قه له وه
 که به ده رختنی قه له و ی یه که ی شایه تی سوپاسگوزاری بۆ خاوه نه که ی ده دات
 که چۆن خزمه تی کردوه.. گوتراویشه: ریشمه و بنچینه ی (شکر) له وشه ی (عین
 شکری) یه وه یه که مانای کانی یه کی لیواولیو پ ده گه یه نیت.

سوپاسکردن (شکر علی هذا) به مانای پرپوونی -ئهو که سه ی که سوپاس
 ده کات- له سوپاسکردن و یادکردنی خاوه ن نیعمه ته که.

ههروه ها سوپاسگوزاری و شوکرانه بژییری، سێ جۆری هه یه:

- سوپاسی دل/ که تێروانین و ره چاوکردنی نیعمه ته که یه.

- سوپاسی زمان / ستایش کردنی خاوەن نیعمەتە کەمە.

- سوپاسی سەر جەم ئەندامەکانی تری جەستە / خەڵاتکردنی نیعمەتە کەمە بە پێی پادەیی شایستەیی خۆی.

جا ئەگەر خوا بە (سوپاس) هەو وەسف بکەیت، ئەو مانای وایە کە (نیعمەتی پێشاندوو بە سەر بەندەکانیدا، پاداشتی ئەو بەندایەتی و خۆپەرستی یانەشیانی داوەتەو کە ئەنجامیان داوە^(۱)."

جا ئەگەر حیکمەت تەنھا لەلایەن خواوە بێت، ئەوا سوپاسیش تەنھا بۆ خوا دەکرێت، لەبەر ئەمەش شوکرانەبژێرییە کە بۆ خۆی گەرانداوەتەو کە دەبێت بەندە سوپاسی خوا بکات، بۆ ئەم مەبەستەش ئەو فەرمانەتی، واتە فەرمانی (ان اشکر لله) ی داوەتە پال. تەفسیرکردنی حیکمەتیش (بە سوپاسگوزاریی)، واتە (ببگومان سوپاسگوزاریی و شوکرانەبژێریی بەروبوومیکی سروشتی و ئاسایی حیکمەتە کەن، چونکە ببگومان هەموو کەسیکی داناو بە حیکمەت سوپاسگوزاری خۆی گەورەیه. جا ئەگەر دیمان هەركەسیك خۆی بە داناو حەكیم دادەنێت و بەلام باوەری بە خواش نەهێناوە و سوپاسگوزاریشی نیە- وەك زۆربەي خەلكی وای بۆ دەچن-، ئەو ببگومان ئەو کەسە داناو حەكیم نیە، هیچ حیکمەتیشی پێ نیە، چونکە حیکمەت بەبێ سوپاسکردنی خوا هیچ باریکی راستی و هیچ سوودیکیشی نیە. ئەمەش بەلگەیەکی ترە لەسەر ئەوەی کە فەیلەسوف و بیریارە بێ باوەرەکان لە حیکمەت داپراون، تەنھا بیریارانی موسلمان و باوەردار حیکمەتیان هەیه، چونکە هەر ئەوانن کە سوپاسی خۆی لەسەر دەکەن.

دیارە ئەوەش لە هزرماندایە کە -سوپاسی ئاماژە بۆکراو لێردا- ئەو سوپاسە گشتییە جەستەیه بە هەرسێ جۆرەکانییەو، کە (سوپاسی دل) و (سوپاسی زمان) و (سوپاسی ئەندامەکانی تری جەستە) و هەر بەم سێ جۆرە سوپاسەو

جستهی مروځ پروی سواسگوزاری و شوکرانه بژیړی ده کاته خواو دهیانکاته چه ند نامرأزیکی ستایش و مه دخی خواو خوشه ویست کردنی سواس له لای خه لکی.

پیشه وای (قومی) که خه لکی (قوم) و به ئیما می (نهیسابوری قومی) ناسراوه، سه باره ت به فرمایشته که ی خوا (أَنْ أَشْكُرَ لِلَّهِ) گوتوویه: "زانایان له م باره یه وه گوتوویانه که نه مه فرماییکې پیکه ی نه رو دروستکاره، واته (وامان لی کرد سواسگوزار بیت / جعلناه شاکرا) به لام له فرمانی پاسپاردن (تکلیف) دا (نه دان) و (دانا) یه کسانو، هوشداری و ناگادار کردنه وهی تیدایه له سر نه وهی که سواسی راسته قینه ی خوا-واته گهر به راست و به حق سواسی خوا بکریت- نه وه بیگومان لوتکه ی هم موو عیباده ت و به ندایه تی یه ک و ترؤپکی حکمه ت و داناییشه. سوودی نه م کارهش بؤ خودی عه بده که یه نه ک بؤ خوی معبود و په رستراو، چونکه بیگومان خوی به رزو بی هاوتا، بی باکه له سواسی سواسگوزارانو، به لام شایسته ی همدو ستایشه" (۱).

له رسته ی (أَنْ أَشْكُرَ لِلَّهِ) دا که رسته ی کی زیادکراوه بؤ رسته ی پیشوو، نه م زیادکرنه بؤ تاییه تکاری (تخصیص) ه، چونکه به راستی (سواسکردن) ته نها ده بیت بؤ خوا بیت و هر ته نها سواسی خوا بکریت له سر نه وه نیعمه تی حکمه ت و داناییه. دوا ی نه مهش که فرموویه تی (وَمَنْ يَنْكُرْ / هر که سیک سواسی خوا بکات) نه و (فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ) / بیگومان سواسی خوی ده کات و سوودی خوی تیدا ده بیت، نه م رسته یی دواتریش (فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ) بؤ دیاریکردنی مه به سته که و خسته پالی نه و سووده یه، به مانای (نه و که سه ی که سوود له و سواسگوزاری و شوکرانه بژیړیه و درده گریت، ته نها نه وه یه که سواسه که ده کات و هر ده م خوی له یاده).

نامۆژگاری باوک بۆ کوڕه‌که‌ی

(لوقمان) نمونه‌ی کرده‌یی بۆ باوکان له‌بواری مامه‌ڵه‌یان له‌گه‌ڵ کوڕه‌کانیان و له‌باره‌ی نامۆژگاری کردنیشیانوه‌ داناهه، ئه‌مه‌ش له‌ کاتێکدا که نامۆژگاری کوڕه‌که‌ی خۆی کردوه: ﴿وَإِذْ قَالَ لُقْمَنُ لِبْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ...﴾ (١٣) لقمان، واته: کاتێک لوقمان پووی گوتاری کردۆته کوڕه‌که‌ی و نامۆژگاری کردوه..

وشه‌ی (وعظ) لیڤه‌دا (ده‌رس دانه‌که‌ به‌ ترساندن تێکه‌ڵ کرايێت)، دياره ئی‌مه‌ش هه‌یچ شتێک له‌باره‌ی کوڕه‌که‌یه‌وه نازانین، نازانین ناوی چی بووه، نازانین ته‌مه‌نی چه‌ند بووه له‌کاتی نامۆژگاریکردن و ده‌رسدانه‌که‌یدا. نازانین چ عه‌قیده‌یه‌کی‌شی هه‌بووه.. ئایا خوای ناسیوه‌ و باوه‌ری پێ‌هه‌یناوه، یان شیرک و هاوه‌ڵی داوه‌ته‌ پال؟ هه‌روه‌ک نازانین ئایا کوڕه‌که‌ به‌ده‌م په‌ند و ده‌رسدانه‌که‌ی باوکییه‌وه چوه‌وه و کاری پێ‌کردوه یان نا؟

بینگومان (لوقمان) ئه‌رکی باوکی به‌رامبه‌ر کوڕه‌که‌ پاپه‌راندوه. ئایینی ئیسلامیش ئه‌و ئه‌رکه‌ی خستۆته‌ سه‌ر باوکان که ده‌بی‌ت نامۆژگاری کوڕه‌کانیان بکه‌ن و پێنمایی و ده‌رس و په‌ندیان بڤه‌نه‌ به‌رچاو، وه‌ک خوا له‌ جێگایه‌کی‌تری قورئاندا فه‌رمویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ...﴾ (١) التحريم، واته: ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی باوه‌رتان به‌خوا هه‌یناوه، خۆتان و که‌سوکار و منداڵ و خه‌زانانتان بپاریزن له‌ ئاگرێک، که سووته‌مه‌نی یه‌که‌ی خه‌ڵک و به‌رده‌.

له‌وانه‌شه‌ کوڕ به‌ده‌م نامۆژگاری و پێنماییه‌کانی باوکییه‌وه بچێت، ئه‌گه‌ر ئاکاری خه‌یرو چاکه‌و وه‌فا له‌ کوڕه‌که‌دا به‌رامبه‌ر باوکی هه‌بی‌ت، جا ئه‌گه‌ر به‌ده‌م ئه‌و نامۆژگاریانه‌ی باوکییه‌وه بچێت، ئه‌وا بینگومان کوڕه‌که‌ هه‌ر خۆی سوودمه‌ند ده‌بی‌ت و خه‌یروبی‌ری چنگ ده‌که‌وی‌ت، چای باوکی‌شی رۆشن ده‌بی‌ت. به‌لام له‌وانه‌شه‌

بهدهم ئامۆژگاریه کانیه وه نهچیت و کاریان پێ نهکات، لهم کاتهشدا کۆره که خراپه
 ده رهقه قی خۆی دهکات، هه رچهنده باوکیشی به وه دلتهنگ دهکات. کۆری چاک و
 به ئاکار مایه ی چاوڕۆشنیی باوکیه تی و، باوکه چاک و سالتحه کانیش هه می شه داوا
 له خوا ده که نه که کۆرانی چاک و به ئه مه کیان پێ ببه خشیته، وهك خوا له سه ر زاری
 ئه وان فه رموویه تی: ﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ
 أَعْيُنٍ...﴾ (٧٦) الفرقان، واته / خویه هاوسه ران و کۆران و نه وه کا مان سالتح
 بکه یت و بینه مایه ی دلخۆشی و چاوڕۆشنیمان.

به لام کۆری لاسارو سه ریچی کار مایه ی سزاو ناره حه تی یه بۆ باوک و ژیا نی
 لی ئالۆز دهکات. که چی وێرای ئه وه ش له باوک خوازا وه که ئامۆژگاریی کۆره که ی
 بکات و په ندو ده رسی دابکات و ئاراسته ی کات بۆ کرداری چاک و، لهم ئاقاره ش دا
 باوک نابیت بێزار بیت، به لکو ده بیت له گه لی به رده وام بیت هه ر کاتی که ده رفه تی
 هه بوو، هه ره که ناشیته که باوک برۆیا نووی ئه وه ی هه بیت گوا یه کۆره که ی گو یی
 لی ناگریت و به قسه ی ناکات و په ی ره ویی ئامۆژگاریه کانی ناکات، چونکه خوا
 ئه وه ی له باوک نه خواستوه که ده بیت کۆره که به ده م ئامۆژگاریه کانیه وه به چیت،
 ته نه نه ت پا داشتی ئه وه ش به و به ده مه وه چو نه ی کۆره که یه وه گرێ نه دا وه، به لکو
 خوا ته نه ها به و په ندو وته و ئامۆژگاریا نه پا داشتی باوک که ده داته وه. ده نا نه گه ر
 باوک ئامۆژگاریی کۆره که ی نه کات، ئه وا له رۆژی قیامه ت دا خۆی ده خاته به ر
 لی پرسی نه وه و سزای خوا.

نامۆزگارييه كانى لوقمان بۆ كوره كەى

وهك تېيىنى ده كرىت كه نامۆزگارييه كانى (لوقمان) بۆ كوره كەى خۆى چەند پەندو نامۆزگارييه كى گشتى بوونو، پەليان بۆ چەند مەسەلەيه كى باوه پردارى و به ندياهەتى و ئاكارو بانگەواز هاويشتوو، وهك:

۱/ فەرمانى به كوره كەى كردوو به (خوا به يەك ناسين) و (باوه پھينان به خوا) و ريڭگای شيرك و هاوڤ بۆ خوا دانان و بى باوه پريشى لى گرتوو، مەترسى و زيانى ئو شيرك و هاوڤ بۆ خوادانانەشى بۆ روون كردۆتەوه و پيى گوتوو: ﴿...يَبْنَىٰ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ (۱۳) لقمان.

۲/ به وهش راي سپاردوو كه له گەڤ باوك و دايكيدا چاك و نەرمو نيان بيت، به تاييه تيش كه دايكى به جيا بۆ باس كردوو و داواشى لى كردوو، كه له گەڤياندا چاك و به نەمەك بيت، چاك و خزمەتيان بكات و گوپرايه لى فەرمانيان بيت و به ئاكارى جوان و له خۆبوردووييه وه له گەڤياندا بژى. له بوارى ئو نامۆزگارييه شهوه ئو به نەما گشتگيره ئيسلاميهى دەربارەى چاكه له گەڤ باوك و دايكيدا بۆ ديارىي كردووين كه نه گەر تەنانەت (باوك و دايك) دوو كهسى كافرو بى باوه پريش بن ده بيت چاكەيان له گەڤدا بكرىت و له دنياشدا به چاكى له گەڤياندا بژين، به لام ناييت له كاتى -بانگەوازيياندا بۆ كفرو بى باوه پرى- به ده ميانەوه بچين: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَلَدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفَصَّلَهُ فِي عَامَيْنِ أَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَلَدِكَ إِلَىٰ الْوَصِيرِ﴾ (۱۴) و ﴿إِنْ جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبَهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَىٰ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (۱۵) لقمان، واته: ههروه ها ئيمه فەرمانغان به مروڤ كردوو و پابه ندمان كردوو به وه وه كه ئاكارى چاك له گەڤ

دایك و باوكیدا بنوینیت. بهتاییهتیش که دایکی به لاوازی و ئازارو نارههتییهکی زۆرهوه له کاتی هه‌لگرتهی به پێستی سكو له کاتی منداڵبوونیشدا زه‌حمه‌تی پێوه کێشاوه، هه‌روه‌ک که دوو سالی شیری پێده‌دات و دواي ئه‌وه‌ش له‌شیر ده‌یڕێتته‌وه، بۆ ئه‌مه‌ فه‌رمانان به‌ مڕۆژ کردووه که ئه‌ی مڕۆژ ده‌بیته‌ تۆ سوپاسی من و دایك و باوکت بکه‌یت و هه‌ر بۆ لای خواش ده‌گه‌ڕێتته‌وه. ئه‌ی مڕۆژ ئه‌گه‌ر دایك و باوکت به‌وپه‌ڕی هه‌ول و کۆششیانه‌وه وایان لی کردیت که هاوێ بۆ من دابنیت بێ ئه‌وه‌ی هیچ به‌لگه‌و زانیاری یه‌ک له‌و ڕووه‌وه هه‌بیته‌، ئه‌وا گوێڕایه‌لییان له‌وه‌دا مه‌که‌و به‌ده‌م فه‌رمانه‌که‌یانه‌وه مه‌چۆ، به‌لام هه‌میشه‌ له‌ دنیا دا به‌چاکی و گوێڕایه‌لی و خزمه‌تگوزارییه‌وه له‌گه‌ڵیاندا بژی و له‌ هه‌مان کاتیشدا ڕێگه‌ی راستی ئه‌و که‌سه بگه‌به‌ر، که به‌ دڵسۆزی و خواپه‌رستییه‌وه بۆ لای من گه‌راوه‌ته‌وه، له‌ دوايشدا گه‌رانه‌وه‌تان هه‌ر بۆ لای منه‌و هه‌والی هه‌موو ئه‌و کارو کرده‌وانه‌شتان پێده‌ده‌م، که له‌ دنیا ئه‌نجامتان داوه.

هه‌روه‌ها تییینی ئه‌وه‌ش ده‌کریت، که ئه‌م وه‌سیه‌ت و ڕاسپاردیه‌ بۆ کوڕ به‌رامبه‌ر باوک و دایکی، ڕاسپاردیه‌کی ڕه‌وشتمه‌ندی و کۆمه‌ڵایه‌تییه‌، هه‌ر له‌م ڕووه‌شه‌وه، چه‌ندین که‌س له‌ زانیانی ته‌فسیر وای بۆ ده‌چن، که ئه‌م ڕاسپارده‌و ڕێنماییانه‌ سه‌باره‌ت به‌ باوک و دایک له -خودی (لوقمان)ه‌وه بۆ کوڕه‌که‌ی- نه‌هاتوون، به‌لکو ئه‌مه‌ ڕیارو ڕێنمایی خوایه‌و له‌خواه‌هاتوون، له‌چوارچێوه‌ی ڕاسپارده‌کانی لوقمان بۆ کوڕه‌که‌ی دا دانراون، چونکه‌ بۆ لوقمان گونجاوترو شایسته‌ترن-وه‌ک که‌سیکی دی-، پاشان هه‌ر ئه‌و زانیانه‌ی ته‌فسیر ڕایان وایه‌، که ئه‌م ئایه‌تانه‌ ده‌باره‌ی باروودۆخی (سعد کوڕی ابو وقاص) له‌گه‌ڵ دایکیدا هاتوون، که ئه‌وه‌بوو کاتی که‌ دایکی (سعد) داوای له‌ (سعد)ی کوڕی کرد، که له‌ ئیسلام هه‌لگه‌ڕێتته‌وه‌و له‌سه‌ر ئه‌وه‌ سووریش بوو، ته‌نانه‌ت هه‌ره‌شه‌ی له‌ (سعد) کردو ئازاریشی دا، بۆ به‌لام (سعد) له‌سه‌ر ئیسلام جیگیرو دامه‌زراو بوو به‌سه‌ر هه‌ره‌شه‌کانی دایکیدا زāl بوو.

۳/ (لوقمان) خوا به كورپه كې خوى دهناسينيت وړنمايي دهكات بڼو زانينى هندنك سېفه تې خوا، هروها عقيده زيندو كړدنه وه و لېږسینه وه پړوۍ دوايشى بڼو بريار ددهاتو، وينه يه كې گرنكو سهرسورپه نهرى له سهر زانستى هممه لايه نه و گشتگيرى خوا پيشان ددهات، كه خوا زانيارى و زانستى له سهر همموو شتيك هيه و ناگادارو چاوديرى همموو شتيكيشه و، هيچ شتيكى بچووكى لى ون ناييت، تهنانهت گهر بچوكترين و وردترين شت بيت، وه پيى گوتووه: ﴿يَبْنَىٰ إِنَّمَا إِنْ تَكُ مَثَقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ﴾ (لوقمان ۸۸)، واته: نهى كورپى خوم، نه گهر گوناهيك هيندهى تووى دهنكه خهرته ليه كه - كه بچووكترين شتى به چاوبينراوه - هبييت و له نيو بوشايى بهرديكدا حشاردييت، يان له ناسمانه كاندا، ياخود له شوينيكي ديارى زهويديا بيت، خوا ههر دهي زانيت و ناگاداريه تې و دهيپنيت بهرچاو، بېگومان خواش زانا و ناگاداره.

(سيد قطب) دهليت: "ايا سهنكي دهنكه خهرته ليه كه چيه؟ بهراستى بهقه د گهرديليه كې نه و تهپ و توژه به كه له خاك و خول بېرزد هبيته وه كه هيچ سهنكي نه و تووى نيه. نيدى هم دهنكه خهرته له بچووك و ون بووهى نيو گاشه بهرديكي رهق و تهق كه تييدا بلاو بوته وه، يان پيوه نووساوه، پيوه ديار نيه، تهنانهت له ناسمانه پانو فراوانه كانيشدا كه نه ستيره گهره ن تييدا وه چنده خاليكي سووراوه، ههر ديار نيه، ياخود وه ناوكيكي بزربوونى نيو زهوييه كه له نيو خول و چهوه كيدا ون بووه. نا هم دهنكه خهرته ليه ش- يان هم ناوكه خهرته ليه ش- خوا دهيپنيت پيش چاو و ناگاداريه تې و زانستى له سهره تې و، له دهست تواناشى دهرناچيت (۱)".

ئهو كهسهش راستی گوتووه، كه خوا گوێیست و بینهری خشه‌ی پێی
میرووله‌ی رهشه له‌نیۆ به‌ردیكی ره‌قداو له شه‌ویكی تاریكدا.

ئهو شاعیره‌ش راستی پێكاوه، كه له‌كاتی پارانه‌وه‌ی خوادا گوتویه‌تی:

(یا من یری مدّ البعوض جناحها
في ظلمة الليل البهيم الأليل

ویری نیاط عروقها في غمرها
والمخ في تلك العظام النحل)

واته: ئه‌ی ئهو خوایه‌ی، كه می‌شوله ده‌بینیت له‌كاتی كردنه‌وه‌ی بالیداو له
تاریكایی شه‌ویكی ده‌یجوری ئه‌نگوسته‌چاودا.. ئه‌ی ئهو كه‌سه‌ی، كه ره‌گه‌کانی
شاده‌ماری خوێنینه‌ی نیۆ سینه‌ی می‌شوله‌كه ده‌بینیت، كه می‌شکیشی له‌نیۆ
ئیسکه هه‌ره ته‌نك و لاوازه‌کانی دا ده‌بینیت.

٤/ (لوقمان) دوا‌ی پێنماییه‌کانی له‌ بوا‌ری عه‌قیده و باوه‌رداری دا، کوپه‌که‌ی به
خواپهرستی و عیباده‌ت راده‌سپێریت: ﴿يَبْنِيْ اَقْرَ الصَّلٰوةِ﴾ کوپم به‌رده‌وام
نوێژ بکه. ئه‌مه‌ش به‌و پێودانگه‌ی كه خواپهرستی له‌دوا‌ی عه‌قیده‌وه‌یه، واته
دوا‌ی ئه‌وه‌ی خوا‌ی ناسی و باوه‌ری پێ هینا، پووده‌کاته خوا به‌و پێ و ره‌سمی
به‌ندایه‌تی و خواپهرستیانه‌ی، كه له‌نیۆ نوێژه‌که‌دا ره‌نگ ده‌ده‌نه‌وه. پێنمای
(لوقمان) یش بۆ کوپه‌که‌ی له‌سه‌ر نوێژ، به‌لگه‌یه له‌سه‌ر گرنگی و بایه‌خی نوێژو،
له‌مه‌ر فهرزبوونیشی له‌سه‌ر گه‌لانی پێشوو، چونکه نوێژ په‌یوه‌ندییه له‌نیوان
عه‌بدو خوا‌ی په‌روه‌ردگا‌ریدا.

٥/ فهرمانی به‌ کوپه‌که‌ی کردووه كه له‌پێی -فهرمان به‌چاکه‌و پێگرتن له‌ خراپه‌-
وه بانگه‌واز بۆ پێبازی خوا بکات. -ئه‌م پاسپاره‌ی تری لوقمان بۆ کوپه‌که‌ی-
به‌لگه‌یه له‌سه‌ر فهرزبوون و پێویستبوونی -بانگه‌وازو فهرمان به‌چاکه‌و پێگرتن
له‌ خراپه‌- له‌سه‌ر گه‌لانی پێشین وه‌ك چۆن له‌سه‌ر ئێمه‌ش فهرزو پێویست بووه.

له مهشدا ههچ نامۆیهك نیه، چونكه ههچ ئایینیك بلاقنا بیتهوه تهنها له پێی بانگهوازهوه نه بیته. خهلكیش پێوهی پابه ند نابن تهنها له پێی ئامۆزگاریی و پێنماییهوه نه بیته. مرۆفی چاك و سالحیش قایل نابیت بهوهی، كه تهنها خۆی چاك و سالح بیته، بهلكو سوور ده بیته له سه ر گه یان دنی چاكه و خێرو سوود به كهسانی دی.

قورتانی پیرۆزیش ئاماژهی بۆ پێویستبوونی بانگهواز له سه ر كهسان و گهلانی تر كردوه، وهك لهم فهرمایشتهی خوادا هاتوه، كه فهرموویهتی: ﴿فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةَ يَهُوَى عَنْ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ﴾ (۱۱۶) وما كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ ﴿۱۱۷﴾ هود، واته: نه ری -ئه ی محمد-، ئه وه بۆچی له نیۆ ئه و گهل و نه ته وانه ی پێشوو دا، كه له نیومان بردن كۆمه لیك ی تیا نه بوو، كه پاشاوهیهك له عه قل و شوینه واریك له پێی راست و پێنمایان مابیت تاكو پێگای خراپه و تێكدان له خراپه كارانی سه ر زه وی بگرن، مه گه ر كهسانیك ی كه م نه بیته له وانه ی رزگارمان كردن و به ده م بانگه وازی خه لكه وه هاتن، ئێمه ش رزگار بوونمان بۆ نووسین، به لام سه ری پێچیكاران و یاخییه سه ته مكاره كان گوێیان بۆ پانه گرتن و به ده م حه قه وه نه چوون، بهلكو زیاتر له زو له و گو مرایی دا رۆچوون و له سه رتاوان و سه ته مكار یی به رده وام بوون. خوای پهروه ردا گاریشت، كه كاروباری هه ر به داد پهروه رییه، هه رگیز خه لك ی ئه و شارو دیهاتانه ی به سه ته م له ناونه بردوه، له كاتی كدا دانیشتوانه كانیان چاكه خوازو باوه ردا بووبن، بهلكو دوا ی ئه وه ی له نیۆی بر دوون، كه پێغه مبه رو په وانه كراوی خۆی بۆ نار دوون و ماوهیهك ی زۆر له گه لیان خه ريك بووه، به لام ژمارهیهك ی كه م نه بیته، زۆر به یان باوه ریان پێ نه هێناوه.

هەر دهرباره‌ی باسی - فه‌رمان به‌چاکه‌و ڕێگرتن له‌ خراپه‌ - له‌دوای به‌جێهێنانی نوێژ، سه‌رنجێکی جوان هه‌یه‌و ئه‌وه‌یه‌، که‌ مرۆڤ کاتی‌ک به‌هۆی نوێژه‌وه‌ په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ خوای په‌روه‌ردگاریدا ده‌به‌ستێت، هێزو وره‌و خۆراگری لێهه‌ چنگ ده‌که‌وێت. هه‌ر به‌هۆی نوێژی‌شه‌وه‌یه‌، ئه‌و توێشووه‌ باوه‌رداری‌تییه‌ی ده‌ست ده‌که‌وێت، که‌ راگری ده‌کات له‌سه‌ر کاری بانگه‌وازو ئامۆژگاریکردنی که‌سانی دی. هه‌ر به‌نوێژی‌ش مرۆڤ وای لێ دێت، که‌ کاری خراپه‌و به‌دکرداری په‌سند نه‌کاتو پێی رازی نه‌بێتو، له‌دژی‌شی به‌هه‌ستێت. هه‌ر به‌هۆی نوێژی‌شه‌وه‌یه‌ مرۆڤ هه‌زی له‌کاری چاکه‌و کرداری جوانه‌و فه‌رمانی کردنیشیان پێ ده‌کات.. جا کاتی‌ک نوێژ له‌سه‌ر شێوازه‌ راستو دروسته‌که‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌جێ ده‌هێنێت، ئه‌وه‌ باشرین ئامرازو ڕێو شوینه‌ بۆ به‌جێگه‌یاندنی ئه‌رکی بانگه‌واز بۆ خوا، چونکه‌ ئه‌گه‌ر نوێژی مرۆڤی موسلمان به‌روبوومی بانگه‌وازو ئامۆژگاری له‌لای خاوه‌نه‌که‌ی نه‌بێت، ئه‌وه‌ بێگومان نوێژی‌کی ساردو سه‌ره‌و، ته‌نها چهند جوولانه‌وه‌یه‌کی ده‌ره‌کی و پووله‌تییه‌.

٦/ (لوقمان) رێنموونی کۆره‌که‌ی بۆ ئارامگرتن له‌سه‌ر ڕووداوو کاره‌ساتیش کردووه‌، وه‌ک پێی ده‌لێت: (وَأَصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ)، باسی (ئارامگرتن)یش له‌دوای فه‌رمان به‌چاکه‌و ڕێگری له‌ خراپه‌، ئاماژه‌یه‌که‌ بۆ -راسته‌یه‌کی به‌لگه‌نه‌ویستی قورئانی-و ئه‌وه‌یه‌ هه‌رکه‌سی‌ک بانگه‌واز بۆ ئایینی خوا بکاتو، ئامۆژگاری خه‌لکی بکاتو، فه‌رمانیان به‌چاکه‌و، ڕێگریان له‌ خراپه‌ بکات، ئه‌وه‌ بێگومان ده‌که‌وێته‌ به‌ر ئازاردانو تاقیکردنه‌وه‌، هه‌ندیک که‌س گاته‌ی پێ ده‌که‌نو سووکایه‌تی پێ ده‌که‌نو، به‌درۆی ده‌خه‌نه‌وه‌و، ده‌یچه‌وسینه‌وه‌و، ئازاری ده‌ده‌نو، لێی ده‌ده‌نو، تۆمه‌تباری ده‌که‌نو، له‌وانه‌یه‌ له‌ هه‌ندیک حاڵه‌دا بیه‌شیکوژن.

جا ئه‌گه‌ر بۆ ئه‌و ڕووداوانه‌ توێشووی ئارام گرتنی هه‌لنه‌گرتبێت، ئه‌وا له‌سه‌ر ڕێگاکه‌ی خۆی جێگیر دامه‌زراو نابێتو، ئه‌رکی خۆشی بۆ رانابه‌رێتو،

نامۆزگاریی خه‌لکیشی پێ‌ناکریت، به‌لکو زیاتر هه‌زی له سه‌لامه‌تی و بێ‌وه‌یی و پشودان و گۆشه‌گیری ده‌بێت.. بێگومان ئارام گرتن چه‌کیکی کاریگه‌ره له‌دژی شتی پووچه‌ل و ناهه‌ق و، له‌دژی شوێنکه‌وتوانی ناهه‌ق، هه‌روه‌ک توێشوویه‌کی باوه‌رداری خوایه‌و، خوا خۆی پێمان ده‌به‌خشیت، هه‌روه‌ها ئامرازێکیشه بۆ ئه‌وه‌ی، که هه‌ر ده‌بێت ئه‌و ئه‌رکه‌ی، که خوا فه‌رمانی پاپه‌راندنی پێمان سپاردوه‌و، به‌جێی بگه‌یه‌نین. جا ئه‌گه‌ر - له‌ پاسپارده‌که‌ی (لوقمان) دا بۆ کوپه‌که‌ی - بۆ مه‌سه‌له‌ی (فه‌رمان به‌چاکه‌و پێگرتن له‌ خراپه‌) بپروانین، ئه‌وا تیپینی ده‌که‌ین له‌ قوناغیکی ناوه‌ندیی دایه‌و که‌وتۆته‌ نیوان دوو کاره‌وه‌، کاری یه‌که‌میان (نوێژکردنه‌) که پێشی که‌وتوه‌، کاری دووه‌میشیان (ئارامگرتنه‌)، که له‌دوایه‌وه‌ هاتوه‌. ئه‌مه‌ش مه‌به‌ستیکی دانراوه‌، چونکه‌ بێگومان (نوێژ) هۆکاری (فه‌رمان به‌چاکه‌و پێگرتن له‌ خراپه‌یه‌) و، ئارامگرتنیش (مه‌رجه‌) بۆ به‌رده‌وامیی پاپه‌راندنی ئه‌و فه‌رمانه‌.

٧/ (لوقمان) چهند پێنماییه‌کی ره‌وشتمه‌ندی (اخلاقی)ی خستۆته‌ به‌رچاوی کوپه‌که‌ی، ئه‌م پێنماییه‌ ره‌وشتمه‌ندیانه‌ش گه‌لیک پێویستن بۆ پاپه‌راندنی فه‌رمان به‌چاکه‌و پێگرتن له‌ خراپه‌و، دیسان بۆ په‌سندبوونی وته‌و گفتاری له‌لای خه‌لکی و، تا بتوانیت کاریان لێ‌بکات: ﴿وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ۝١٨﴾ وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاعْظُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ۝١٩﴾ لقمان

لێ‌رده‌ا یه‌که‌یه‌که‌ مانای ئه‌م پێنماییه‌ قورئانییانه به‌م په‌نگه‌ لێک ده‌ده‌ینه‌وه‌:

أ- (وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ): پووت له‌ خه‌لکی وهرمه‌گیره‌.. به‌ مانای خۆت له‌ ئاست خه‌لکیدا به‌گه‌وره‌ دامه‌نێ، چونکه‌ تۆ بانگه‌وازی خه‌لکی ده‌که‌یت و، ده‌ته‌وی‌ت به‌ده‌م بانگه‌وازه‌که‌ته‌وه‌ بێن، ئه‌وانیش ته‌نها گوێ له‌وانه‌ ده‌گرن، که

نزیکن لییانو، که له خۆبوردوون له گه‌ڵیانداو، که بانگه‌وازو ئایینو بیروباوەری خۆی به‌ خۆشه‌ویستی و سۆزو له‌ خۆبوردنه‌وه پێیان ده‌گه‌یه‌نیت. به‌لام ئه‌و که‌سه‌ی خۆی له‌ ئاستیاندا به‌گه‌وره‌ داده‌نیت و به‌ گه‌وره‌یی و به‌خۆنازینه‌وه خۆی به‌سه‌ریاندا باده‌دات و به‌ لووتبه‌رزیه‌کی بێزاره‌وه سه‌ودایان له‌گه‌ڵدا ده‌کات و ڕووی خۆی له‌ ئاستیاندا وه‌رده‌گیریت و، به‌چاوی سووک و بێ‌پێزیه‌وه بۆیان ده‌ڕوانیت، ئه‌وا بێگومان ئه‌وانیش په‌سندی ناکه‌ن و تووری ده‌که‌ن و پشتی تی‌ده‌که‌ن.

ب- (وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا) به‌بێ باکی و له‌سه‌ر نوکی پێ به‌سه‌ر زه‌ویدا مه‌رۆ. ئه‌م جو‌ره‌ جموجو‌له‌ش هاوتا و هاو‌په‌وتی هه‌لسوکه‌وتی ڕوو و ده‌رگیرانه‌ له‌ خه‌لکی به‌و پێودانگه‌ی، که‌ هه‌ردوو هه‌لسوکه‌وته‌که‌ له‌ نه‌ریتی خۆبه‌زل زانی و به‌خۆنازین و خۆبادانه‌وه سه‌ر هه‌ڵده‌ده‌ن. ڕۆیشتنی بێ‌باکانه‌ و به‌خۆنازین به‌سه‌ر زه‌ویدا ئه‌و جو‌ره‌ ڕۆیشتنه‌یه‌، که‌ خۆی زۆر به‌ گه‌وره‌ و نازدار و فووتی‌کراو ده‌گریت و که‌م بایه‌خیشه‌ به‌ خه‌لکی. ئه‌مه‌ش جم و جو‌لیکی بێزاره‌وه خوا ڕقی لێهه‌تی و، خه‌لکیش ڕقیان لێهه‌تی. هه‌روه‌ک ده‌رپری هه‌ستیکی ناساغه‌ به‌ خود(ذات)، که‌ له‌ ڕۆیشتنی به‌نازو فیزه‌وه هه‌ناسه‌ وه‌رده‌گریت.

ج- (وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ) له‌ ڕۆیشتندا میانگیر به‌. به‌ مانای با ڕۆیشتنه‌که‌ت مامناوه‌ندی و ئاما‌نجدار (مقصود) و ڕێکوپێک بیت، نه‌ به‌و ڕه‌نگه‌ بیت، که‌ له‌ ڕۆیشتنی که‌سیکی خۆ به‌زل زانو بێ‌باک و فووتی‌کراو بجیت، نه‌ به‌و جو‌ره‌ش بیت که‌ له‌ ڕۆشتنی که‌سیکی لاوازی بێ‌ده‌سه‌لاتی سارد و سڕ بجیت، به‌لکو له‌نیوان ئه‌م دوو جو‌ره‌ ڕۆیشتنه‌دا ڕۆیشتنیکی مام ناوه‌ندی و ڕێک و پێک، - با‌شترین کاریش هه‌میشه‌ مام ناوه‌ندییه‌که‌یه‌تی -.

(سید قطب) ده‌لێت: "(وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ) ئه‌وه‌شه‌، که‌ ده‌بیت ڕۆیشتنه‌که‌ ئاما‌نجدار بیت، نه‌ک بێ‌هوده‌و سه‌ره‌ڕۆیی بیت، یاخود بۆ نیازو مه‌به‌ستیکی چاک بیت، چونکه‌ هه‌موو کاروبارو هه‌لسو که‌وتیکی م‌رو‌فی موس‌لمان ته‌رخان

کراوه بۆ ئەو ئامانج و مەبەستە، که موسلمان خۆی گرتویتییه‌به‌ر، له‌به‌ر ئەوه هەرچی هه‌یه‌تی و هەرچیش ده‌یکات ته‌رخانی ده‌کات بۆ مەبەست و ئامانجی خۆی، جا ئیتر رۆیشتنه‌که‌شی ئامرازی‌که بۆ ئامانجه‌که‌ی، بۆیه‌ش ئەم رۆیشتنه مەبەستدار و ئامانج‌باره.

د- (وَاعْصِمْ مِنْ صَوْتِكَ) ده‌نگت کزو هی‌واش، که.. کزکردنی ده‌نگ ئە‌ده‌به‌و متمانه به‌خود، د‌نیابوون له‌پراستی گفتار و له‌هیزی گفتاره‌که‌شی تێدا‌یه، هیچ که‌سی‌کیش هه‌راو هوریاو ده‌نگی به‌رز پیشان نادات، ته‌نها که‌سانی که‌م ئە‌ده‌ب نه‌بی‌ت، یان که‌سی‌ک که‌ گومانی له‌ به‌های قسه‌کانی خۆی هه‌یه، یان گومانی له‌ که‌سایه‌تی خۆی هه‌یه‌و، ده‌یه‌وی‌ت ئەو گومانه به‌ هه‌راو هوریاو ده‌نگی به‌رز بشاری‌ته‌وه.

شی‌وازی قورئانی‌ش ئە‌م کرداره بو پو‌و‌چ و ناشیرین داده‌نی‌ت و به‌دیمه‌نی‌کی بی‌زارکه‌رو بی‌نرخ و ناشیرینی له‌قه‌له‌م ده‌دات، ئە‌مه‌ش له‌و فه‌رمایشته‌ی خوا‌دا، که تیشک ده‌خاته سه‌ر دیمه‌نه‌که‌و وه‌سفی ده‌کات به‌: (إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ) بی‌گومان ناشیرین‌ترین ده‌نگ ده‌نگی گویدری‌ژه‌کانه.. به‌م وه‌سفه‌ش دیمه‌نی‌کی پیکه‌نین هین وینا ده‌کات که ده‌بی‌ته مایه‌ی گالته‌پیکردن و سوکایه‌تی، هه‌روه‌ک ده‌بی‌ته هۆی تو‌ره‌بوونی خه‌لکی و، ده‌بی‌ته دیارده‌یه‌کی ناله‌بار. هه‌موو که‌سی‌کی خاوه‌ن هه‌ست و هۆش، کاتی‌ک ئە‌م دیمه‌نه پیکه‌نینانی‌یه له‌پیش ئە‌م وه‌سف و گوزارشته‌ نایابه‌وه له‌ هزری خۆیدا ته‌به‌ننی ده‌کات، حه‌ز ناکات نه‌ختی‌ک -یان به‌شی‌ک له‌و ده‌نگی گویدری‌ژه‌نه‌ی- لی‌وه ده‌رچیت^(١).

چهند سهرنجيک له سهر نايه ته کانی چیرۆکه که

لێره دا کاتی که چهند سهرنجيک له نايه ته کانی تاييه ت به چیرۆکی لوقمان ده دهین، گرنه گرتین شت که لیبانه وه تومار بکهین، ئهم چهند په ندو ده رسو ئامۆزگاری و، ئاماژه و رێنماییه سرووش به خشانیه که له م چهند خاله دا پوختیان ده کهینه وه:

۱- له فهرمایشتی خوادا: (وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا لُقْمَنَ الْحِكْمَةَ) ئاماژه یه که هیه بو ئه وهی که حیکمه ت ته نها له لایه ن خوا وه یه و، خوا به خواستی خوی ده یادت به هه ندیک له به نده کانی، هه ر که سیکیش خوا حیکمه تی پێ ببه خشیته، ئه وا خێرو سویدیکی زۆری پێ به خشیوه، ههروه ها (حیکمه ت) ده کریته مروڤ به هه ول و کۆشش و - به خواست و رێنمایی خوا - په یادی کات.

۲- ده شیته حیکمه ت به م جوړه ش پێناسه بکریته: (وتهیه کی گونجاو) ی (که سیکی گونجاو) ه له (کاتیکی گونجاو) داو (به راده یه کی گونجاو) و (به شیوازیکی گونجاو).

۳- له فهرمایشتی خوادا: (أَنِ اشْكُرْ لِلَّهِ) ته فسیری حیکمه ت به سوپاسکردن کراوه، ئه مه ش مانای وایه که سوپاسکردنی خوا به ریکه له به ربوومه کانی حیکمه ت، ههروه ها سوپاسکردنی خوا له پێداویستیه کانی باوه ریه ئانه، چونکه هیه که سیکی داناو هه کیم له دنیا دا نیه ته نها باوه ردار نه بیته، هیه که سیکیش دانا نیه ته نها که سیکی باوه ردار ی سوپاسگوزاری خوا نه بیته، ههروه ها هیه که سیکیش دووباره داناو هه کیم نیه ته نها ئه و که سه نه بیته که هه موو ژیا نی بو خوا ته رخان کردووه.

۴- له فهرمایشته که دا (وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ) به (صیغه) ی فرمانی رانه بردوو (مضارع) گوزارشتی له (سوپاسگوزاری) کردووه، وه ک زانراویشه فرمانی رانه بردوو فرمانیکی زیندووی بکه ر (فاعل) یکی ساغو

نویکراوهیه، که نوێکردنهوه و بهردهوامییتی خوش ویستوه. واش دیاره
 حیکمهت له دهبرپینی سوپاسگوزارییه که به فرمانی پانه بردوو بۆ
 پێنموونیکردنی مڕۆقی باوهرداره تاکو ههمیشه سههلهنوێ سوپاسی خوای
 پهروهردگار بکاتهوه، واته -بۆ نهوهی له گشت سات و چرکه و سهعاتیکی
 پڕوژیدا سوپاسی پهروهردگاری بکات، چونکه نیعمهتهکانی خواش ههمیشه
 سههلهنوێ پێی دهنه خشریت و هیچ ساتیک نه له شهوداو، نه له پڕژدا لێی
 نابڕیت. نیعمهتیش سوپاس دهخوازیت، به سوپاسیش نیعمهتهکان بهردهوام
 دهبن و زۆریش دهبن، وهک خواش له سوورهتیکێ تردا فرمویهتی: ﴿وَإِذْ
 تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ...﴾ (٧) ﴿إبراهيم﴾ واته:
 بهدلتاییهوه خوای پهروهردگارتان ههوائی پێداون- یان سویندی خواردوه-
 لهسهه نهوهی، که نهگهر سوپاسی خواتان بکهن و سوپاسگوزار بن، نهوا منیش
 نیعمهتهکانتان بۆ زیاد دهکهم..

٥- ئایهتهکانی نهم چیرۆکه دوو بواریان له بوارهکانی (سوپاسگوزاری) دیاری
 کردوه:

بواری یه کهم/ سوپاسکردنی خوا (سوپاس بۆ خوا) وهک له فرمایشتهکهی (أَنْ
 أَشْكُرَ لِلَّهِ).

بواری دووهم/ سوپاسکردنی باوک و دایک، دواى سوپاسکردنی خوا (أَنْ أَشْكُرَ لِي
 وَلِوَالِدَيَّ).

لهم فرمایشتهی دوایشهوه نهوهمان بۆ پروون دهبیتهوه، که دهشیت سوپاسی
 نهو مڕۆقانهش بکریت، که سوود و چاکهیان بۆ کهسانی دی هیه. ههر بۆیهش
 بهپێی دهقی ئایهتهکه سوپاسکردنی باوک و دایکیش فرهزه لهسهه رۆلهکان.
 بهلام لهراستیدا سوپاس ههر تهنها بۆ خواجهو، سوپاسکردنی کهسانی

چاکه کاریش ههر سوپاسی خوا دهگهیهنیت، چونکه بێگومان ههر خوایه که ئیلهامی چاکه کردنیانی دهرهقی مرۆفه کان پێ به خشیون، ههر بۆیهش مرۆف له بواری سوپاسکردنی کهسانی چاکه کارهوه -سوپاسی خوا دهکات-.

سوپاسکردنی باوک و دایکیش، ههر سوپاسکردنی خوایه، چونکه نهگهچی بهرواڵته سوپاسه که ئاراستهی باوک و دایک بکریت، بهلام له بنج و بناواندا ههر سوپاسکردنی نهو خوایهیه، که ههر دوکیانی کردۆته هۆیهوه بۆ وجودی مرۆف، سۆزو بهزهیی و پهحهتهی بهرامبههر پۆلهکانیان پێداون.

٦- له بهر نهوهی هیشتا له سههر باسی سوپاسگوزاری و شوکرانه بژییری دهوینیت، تیبینی نهوهش دهکهین، که وشه که چوارجار هاتوه: دوو جاریان له شیتوازی فهرمانی داخوازی (فعل أمر) دایه: (أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ) له گهڵ (أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ)، نه مهش له بۆتهی راسپاردندا به سوپاس و شوکرانه بژییری، دیاری کردنی نهو لایهن و بهرامبهرهی، که پرووی سوپاسگوزاری تێ دهکریت.

دوو جاری تریش له شیتوازی فهرمانی رانهبردو دایه وهک: (وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرْ لِنَفْسِهِ)، نه مهش له بۆتهی به جی گه یاندنی نه رکێ سوپاسگوزاریدا، دیاریکردنی لایهنی سوودمه ند له سوپاسه که، چونکه ته نهها خاوهنی سوپاسه که -واته مرۆفی سوپاسگوزار- خێرو سوودی لی ده بینیت.

٧- نایه ته که ی تایبهت به فهرمانی داخوازی سوپاسگوزاری به فهرمایشتی (وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌ حَمِيدٌ) کۆتایی پێهیناوه و له ناوهکانی خواش، ههردوو ناوی (الفنی، الحمید) ههڵبژاردوه، نه م کۆتایی پێهینانهش له گهڵ بابتهی نایه ته که دا رێک ده که ویت، چونکه نایه ته که ی به رهو سوپاسگوزاری ئاراسته کردووه، فهرمانی به مرۆفی باوه ردار دانا ش کردوه، که سوپاسی خوا بکات. پاشان تا کو هیچ که سیکی گوماندار گومانی نه بیت له وهی، که گوایه خوا خۆی سوود له سوپاسکردنی خه لکی وه رده گریت، ههر بۆیهش له نایه ته که دا ناوی

(الغني) هاتوو، واته (دهوله مهندو بپهروا لهوه)، نه مهش ئاماژه به بۆ نهوهی، که خوا بپاکه له سوپاسکردنی خهڵکی، سا ئیتر خهڵکی سوپاسی بکهن یان نهیکه، چونکه بهوه هیچ شتێک بۆ خوا زیاد ناییت.

ههروهها ناوی (الحمید)یش هاتوو و ئاماژه به بۆ نهوهی، که خوا شایستهی حهمدو سوپاسکردنه، تهنا ته گهر هیچ کهسیش سوپاسی نهکات، ههر بۆیهش سوپاسکراوه و (حمیده)، ته گهرچی خهڵکیش بپهروا کافر بن و به فزڵ و چاکهێ نهزانن. نه مهش وهک نهوه وایه، که ئایه ته که پیمان بلیت: (هه رکه سیك سوپاس بکات، نهوا سوپاسی خۆی دهکات، چونکه خوا لهوه بپاکه و پێویستی پێی نه). هه رکهسیش بپهروا سپله بیت، نهوا نهو حاله تهی به دهستی خۆی به سههر خۆیدا هیناوه، چونکه خوا خۆی (حمید) و سوپاسکراوه.

۸- ئامۆژگاری (لوقمان) بۆ کوهره کهی (وَهُوَ يَعْظُمُ) رێنموونییه کی بۆ باوکانش تێدایه، که نهو کاری ئامۆژگاریکردنی رۆلانهیان، نه رکێکه و فهرزه له سهریان و ده بیست ئامۆژگارییان بکهن، تهنا ته گهر، رۆله کانیان به دههم ئامۆژگارییه کانیان نه چن.

۹- یه کیکی دی له ئامۆژگارییه کانی (لوقمان) بۆ کوهره کهی رێگرتیه تی له شیرک و هاوهل بۆ خوا دانان (لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ) له مه شدا ئاماژه به که هیه بۆ پێویست بوونی په لهاویشتنی ئامۆژگارییه کان بۆ گشت مه سه له و باب ته کانی ئیسلام وهک ئیمانداریتی، بانگه وازو، یاسا و رێسا و حوکمه شه رعیه کان و کرداری جوان و ئاکاری بهرز. جا نهو په ندو ئامۆژگارییه ش، که لوقمان ئاراسته ی کوهره کهی کردوو ئامۆژگارییه کی ئیمانداریتی و باوه ردارانه یه.

۱۰- ئایه ته که (شیرک و هاوهل بۆ خوا دانان) ی به سته میکی گه وه داناوه، پێغه مبه ری خواش ﷺ نهو ئایه ته ی سووره ی (الانعام): ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ

يَلْبِسُوا اِيْمَانَهُمْ بِظُلْمٍ اُولَئِكَ لَهُمُ الْاَمْنُ ﴿٨٢﴾. وا تهفسیر کردوه، که ستهمه که شیرک و هاوهلّ بۆ خوادانانه. ئهوهبوو له کاتی هاتنه خوارهوی ئهوه نایه تانه دا هاوهلّان گومانیان وابوو، که مه بهست له ستهم (الظلم) سه ریچی و گونا ه کردنه، بهو پیودانگهی که ئهوان ده که ونه بهر گونا هو سه ریچی، ئهوا هیچ که سینک سه لامهت و پارێزراو نیه، هه ربۆیهش مه سه له که له سه ریان گران و ئالۆز بوو و گوتیان: جا ناخۆ کێمان ستهم له خۆی ناکات؟! پیغه مبه ریش ﷺ فهرمووی: ((لَيْسَ هُوَ كَمَا تَظُنُّونَ، إِنَّمَا هُوَ كَمَا قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ: يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ))^(١)، واته: به و جوړه نیه، که ئیوه بۆی ده چن، به لکو وهك ئهوه حاله ته یه که (لوقمان) به کورپه که ی گوتبوو: کورم هاوهلّ بۆ خوا دامه نئ، چونکه هاوهلّ بۆ خوا دانان (شیرک) سته میکی گه وره یه.

١١- له زۆر شویتهی دیکه شدا قورئانی پیروژ گوزارشتی له هاوهلّ بۆ خوادانان و بی باوه ربوون (شیرک و کفر)ی به ستهم و زۆرداری کردوه، وهك لهم نایه ته ی سورره تی (البقره) شدا کافرانی به سته مکاران داناوه: ﴿...وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ (٢٥٤).

جا له بهر ئهوه ی ریپه وی بوونی (کفر و شیرک) به سته مه، بهم پییه مرۆفی کافرو هاوهلّ بۆ خوا دانه ریش بهوه سته مکار ده بیته، چونکه (سته م و زۆرداری) ده سدریژی و له سنورده رچوونه و، پشتگیری کردنی ناهه قی یه و، خۆ دابرین له هه ق و، شار دنه وه ی راستیه و، ئیدی مرۆفی (مشرک) و هاوهلّ بۆ خوا دانه ر سته مکار ده بیته.. بیگومان مرۆفی هاوهلّ بۆ خوا دانه ر سته م له خۆیشی ده کات. ئه مهش له بهر ئه وه ی خۆی به ریگای ناهه ق (باتل) و سزا و ئاگر دا ده بات. هه روه ها سته م له حه قیه ته یش ده کات، له بهر ئه وه ی حه قیه ت تی ده په ری نیته و له سنووری ده ر ده چیته و خۆی لئ په نا ده دات، هه روهك که سته م

(١) (کتاب الایمان) ٥٦ باب صدق الایمان، حدیث ١٩٧.

له باوه‌دارانیش ده‌کات، چونکه له‌گه‌لئاندا نیه‌و، شان به‌شانی نه‌وان پشتگیری
له هه‌ق نه‌کردووه‌و دژایه‌تیی ناهه‌قی نه‌کردووه، ته‌نانه‌ت سستم له کافرانیش
ده‌کات، چونکه پیش‌په‌ویانه له کفرو بی‌باوه‌ریداو یارمه‌تیده‌ریانه له‌سه‌ر
ناهه‌قی و ریبازه پووجه‌له‌که‌یان.

به لّام -له لايه كى ديبه وه- هه موو سته ميّك كفر يان شيرك نيه، چونكه له هه ندى شوينى تردا قورئان وشه (سته م و زوردارى) بۆ سه ريپچى و گونا ه كردن به كار هيتاوه، بۆ نمونه رى ده كه ويّت، كه مروّقى موسلمان به هوى سه ريپچى و گونا ه كردنه وه سته مكار ييّت، به لّام هه ر ته نها به هوى ياخى بوون و گونا هكار يه وه كافر نابيّت.

۱۲- لہم فہرمايشتہ شدا (وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَلَدَيْهِ...) سہرغیچی جوان ھدیو، ٲہوہیہ بیگومان خوا کہسانیک ٲادہسٲیریتو وریادہکاتہوہ، کہ لہ خانہی دریغی کردنو خراٲہکردن دان، جا داخو کئی بن، ٲہوانہی دہرہقی کہسانی دی سستی و دریغی دہنوٲنن، ٲایا باوکانو دایکانن، یان ٲؤلہکانن؟! بیگومان ٲؤلہکانن. ھەر لہبەر ٲہمہشہ خوا ٲایسٲاردوون بہوہی، کہ لہگہل باوکو دایکیاندا چاکو بہ ٲہمہک بن. بہلام خوا لہ قورٲاندا باوانو دایکانی ٲانہسٲاردووہ بہوہی لہگہل ٲؤلہکانیاندا چاک بن، چونکہ خوٲیان ھەر چاکن لہگہلیانداو ٲاتاجیان بہو ٲاسٲاردہیہ نیہو، بہلکو تہنانت زور سوورو ٲژد(حریص)ن لہسہر ٲؤلہکانیانو ٲہم خہسلہتہش ھەر بہ سروشتو فیترت لہ ناخی باوکانو دایکاندا ھہیہ، کہ ھہمیشہ لہٲنناوی سوودو بہرژوہندیی ٲؤلہکانیان دا ھہلس وکھوت دہکەن. لہبەر ٲہمہ تہنہا ٲؤلہکان ٲاتاجیان بہم ٲاسٲاردو فہرمانہی خوا ھہیہ، چونکہ ٲؤلہکان زورجار تہماشای بہردہمی خوٲیان دہکەن، بو وەدیہٲنانی بہرژوہندییانو دایینکردنی ٲایندہیانو بہدیہٲنانی سوودو قازانچ بو مندالانی خوٲیان، ھەر بوٲیش ٲؤلہکانیان زورجار ٲاور بو دواوہ نادہنہوہ-واتہ بو باوکو دایکانیان-، تہنانت ھەر خہریکہ ٲاورٲیک

بۆ ئهو دایك و باوكه نهدهنهوه، كه ژيانیان بهسهر دهچیت و لهسهر لیواری بهجی هیشتنی ئهم دنیاين. جا له بهر روژنایی ئهم راستییه دا ئایه تهكه ی ئهم چیرۆكه ش (وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ ...) داوا له مڕوژ دهكات، كه ئاورێك له پشتهوه ی خۆی بداتهوه، چاكه له گهڵ ئهو دوو كهسه شدا بكات، كه ژيانى خۆیان بۆ ئهو تهرخان كردبوو، هه موو هه ول و كۆششێکیان له پیناوی به خته وه ریی ئهو دا خستبووه گهر.

۱۳- له فهرمايشته كه ی خوادا (حَمَلَتْهُ أُمُّهُ، وَهَنَّاعَلَى وَهْنٍ) حه قیقه تیکی برنده (قاطع) و به لگه نه و یست تۆماركراوه، ئه وه یه دایك هه میشه به بی هیژو لاوازو ماندوو ده مینیتته وه، لیڤه دا (وهن) مانای (ضعف/ لاوازی) ده گه یه نیت، كه به درێژایی ماوه ی سكپیری (حمل) لاوازه، له سه ره تای سكپیری و دوو گیانی (حمل) هه ده ست پێ ده كات، ئه مه ش له نه خۆشییه كانی بیژوو كاری و دل تیكچوون و پرشانه وه ی ناو به ناودا رهنگ ده داته وه، ئهم حا له تانه ش به رده وام ده بێت، تاكو (حمل) هكه ی داده نیت - مندالی ده بی-، ته نانه ت ئهم بی هیژییه ی، تاكو ماوه كانی دوا ی مندالبوونیش به رده وام ده بێت. دیا ره ئهم حیکمه ته ش له كۆكرده وه ی لاوازییه كه وه له گهڵ لاوازییه کی تر دا سه رچا وه ی گرتوه، چونكه لاوازییه كه ی هه میشه یی و به رده وامه به درێژایی ماوه ی سكپیری، به لام ئایه ته كه ئهم لاوازییه ی دایكانی به وینه یه كه له وینه كانه وه وابه سته نه كرده وه، به لكو گشتگیرو ره های كرده وه، تاكو هه موو وینه كانی لاوازیی و حا له ته كانو ئاسۆكانی تری بگریته وه، بۆ نمونه ئه مه لاوازییه كه له جه سته دا، لاوازی یه كه له ده رووندا، لاوازییه كه له هه ست و نه ست دا، لاوازییه كه له هیژدا، لاوازییه كه له كارو راپه راندنی كاروباردا، لاوازییه كیشه له ئاكارو كرده ردا، لاوازییه كه له په یوه ندی و مامه له داو لاوازییه له هه سته رده و هه سته وه رید، جگه له بواره كانی تر.

جا له گهل ټو لاوازی یه بهردهوام چهندان هیندهو دوباره بوانه دا، هیشتا له لای نافرته ټم حالته ی لاوازییه خۆشویستراوهو، بهردهوام له لایشی خوازاوو ویستراو ده بیټ، چونکه ټه گهر نافرته (ژن) کاتیك مندالی نیه و تووشی سکپری نابیټ، ههول ده دات سکی پر بیټ و هه موو موټک و سامانیکیشی ده خاته گهر بۆ ټه وهی سکپری به سهردا بیټ، جا چاک و بیگهردی بۆ ټو خوایهی، که چیژو له زه تی له سهر لاوازی پی به خشیوهو، وای لی کردووه داوای ټو حالته بکات و هزیشی لی بیټ.

۱۴- له فهرمایشتی خوادا (وَفَصَّلَهُ فِي عَامَيْنِ) ئاماژه یه که هیه بۆ ماوهی شیردانی سروشتی، که شیوازیکی زۆر گرنگو پیویسته بۆ مندال، که دوو ساله، خۆ ټه گهر له دوو سال که متر بیټ ټه واپری پیدایستی خۆی له شیرى سروشتی زهرووری وهرناگریټ- واته له شیرى دایکی- خۆ ټه گهر له دوو سال زیاتریش شیرى پی بدریټ، ټه و سوودی لی نابینیټ و هیچ که لکیکی نابیټ، بگره ده بیټه باریکی قورس له سهری و له سهر لاشه و ئاکاری منداله کهو، وای لی دیت مندالیکی زۆر به نازو خاووخلیچک و به له نجه ولار دهرده چیټ. واش دیاره رازو نهیټی له نه خۆشییه کانی مندالانی ټم سهرده مه دا له وه دا به ند بیټ، که شیردانی سروشتیان نیه - واته شیرى دایکیان پی نادریت-، بیگومان شیرى دایک زۆر پیویسته بۆ ساغی و سه لامه تی مندال، له پروی ته ندروستی و دهروونی و رهوشتمه ندیه وهو، بۆ نه شونمای جهسته شی و ساغی ټه ندامه هه ستداره کانی. چونکه دایک هاوکات له گهل شیردانیدا به منداله کهی، خۆشه ویستی و سۆزو به زه یی و رهحم و ټه وینیشی پی ده دات. جا ئایا چند دایک هیه، که بۆ ماوهی دوو سال شیر بدات به منداله کهی؟!

۱۵- ټم نایه تانه ی نیو ټم چېړۆکه ریسایه کی مسۆگهرو دایینکراوو هاوسه نگ کراوی بۆ رۆله کان له بواری په یوه ندییاندا به دایک و باوک و چاکه له گهل کردنیاندا خستۆته روو، ریساکهش ټه و راسپارده یه ی تری خوایه له م فهرمایشته یدا:

﴿وَإِنْ جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا﴾.

بینگومان چاکه له گهڵ دایک و باوک ئه‌رکیکی پێویست (فه‌رز)ه‌و له‌ هه‌موو حاڵه‌تێکیشدا له‌سه‌ر پۆله‌کان فه‌رزه‌، سا ئیتر دایک و باوک خراپه‌یان ده‌ره‌قه‌ی پۆله‌که‌ کردبێت یان چاکه‌، هه‌روه‌ها سا ئیتر به‌ سۆزو خۆشه‌ویستییه‌وه‌ له‌ گه‌ڵ پۆله‌که‌یاندا جوولابنه‌وه‌، یاخود به‌ره‌قی و توندییه‌وه‌.. ئه‌م چاکه‌کردنه‌ی پۆله‌ش له‌ گه‌ڵ باوک و دایکه‌داو به‌چاکی ره‌فتارکردن له‌ گه‌ڵیاندا له‌سه‌ر پۆله‌کان لاناچیت، ته‌نانه‌ت گه‌ر باوک و دایکه‌که‌ گوناھیشیان ده‌ره‌قیان کردبێت، هه‌م‌دیسان ئه‌رکی به‌چاکی ره‌فتارکردن له‌ گه‌ڵیاندا له‌و حاڵه‌ته‌شدا -که‌ دایک و باوک‌که‌ بێ‌باوه‌ر بن، یان هاوه‌ڵی بۆ خوا دابنێن- هه‌ر له‌سه‌ر پۆله‌که‌ لاناچیت، واته‌ ده‌بیت هه‌ر چاکه‌یان له‌ گه‌ڵدا بکات، وه‌ک خواش ده‌فه‌رمویت: ﴿وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا﴾.

به‌لام بینگومان گوێراپه‌ڵی پۆله‌ش بۆ باوک و دایک، ده‌بیت له‌سه‌ر به‌رچاوپروونی و هۆشیاری بێت، به‌مانای ده‌بیت له‌و کاروبارانه‌دا گوێراپه‌ڵیان بکات، که‌ خوا پێی رازیه‌، نه‌ک له‌ کاریکه‌دا، که‌ جێی توپه‌یی و ناره‌زایی خواجه‌، گوێراپه‌ڵی بکڕین. به‌لکو کاتی که‌ گوێراپه‌ڵیان ده‌کات، که‌ فه‌رمان به‌ خواجه‌رستی پێ‌بکه‌ن. ده‌نا له‌ کاتی که‌دا فه‌رمان به‌ گوناھو سه‌رپێچی پێ‌ بکه‌ن، نابیت گوێراپه‌ڵیان بکات. هه‌روه‌ها له‌ کاتی که‌دا، که‌ داوای بێ‌باوه‌رپوون و هاوه‌ڵ بۆ خوا دانانی لێ بکه‌ن، نابیت گوێراپه‌ڵیان بکات. چونکه‌ گوێراپه‌ڵی هیچ مه‌خلوقێک له‌ سه‌رپێچیکردنی خالق ناگیریت ((لَا طَاعَةَ لِمَخْلُوقٍ فِي مَعْصِيَةِ الْخَالِقِ)).

ئهو نایه‌ته‌ش ﴿وَإِنْ جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا﴾ جیاوازی له‌نیوان دوو مه‌سه‌له‌ی گرنگی

وهك (په فتاری چاك له گهډ باوك و دايك) و (گوپړاپه لئ) دا كړدوه، بؤ نمونه چاكه و
 په فتاری چاك له گهډ باوك و دايكدا له هه موو حاله تيكدا له پږله كان خوازراوه،
 ته نانه ت گهر باوك و دايك دوو كه سى بې باوه پېش بن، به لام گوپړاپه لئ (الطاعة)
 به ستراوه به گوپړاپه لئى فەرمانى خواوه، ههر بویه ش له كاتيكدا فەرمانه كانى
 باوك و دايك دږى فەرمانه كانى خوا بوون، ثهوا گوپړاپه لئى ثهوا فەرمانانه يان
 ناكړيت. به لام وپړاى ثهوا حاله ته ش په فتاری چاك و مامه لئى جوان له گهډ دايك و
 باوكدا ههر پيوسته و له پږله كان ثهوا خوازراوه، كه چاك بن له گه لئاندا و ههر
 به چاكه و ئاكارى جوان و چاكه له گهډ كړدنيان سرپېچى له فەرمانه
 ناشه رعييه كانيان بكن، واته كاتيك باوك و دايك فەرمانى ناله بار به پږله كان
 ده كهن، ناييت پږله كه شيان به جنپودان يان نه فرتكردن و هلامى فەرمانه كهيان
 بداته وه، به لكو ته نها به سرپېچى كړدن و نه نجامنه دانى فەرمانه كه بجووليت ته وه و
 له هه مان كاتيشدا مامه لئى جوان و چاك له گهډ باوك و دايكه كه دا بنوييت.

۱۶- ثايه ته كان وينه يه كى سهرسورپه ينى جوان و په سنديان له سهر زانستى خوا و
 په لهايشتنى ثهوا زانسته بؤ وردو درشتى شته كان، پيشان داوه، وهك خوا
 تياياندا ده فمرمويت: ﴿...إِنَّكَ مُقَالَ حَبَّ مِّنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي
 السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِيهَا اللَّهُ...﴾ لقمان ﴿۱۶﴾

بينگومان زانستى خوا گشتگيره و هه موو شتيك ده گرپته وه، هيچ شتيكيش له
 خوا ون ناييت، بؤ نمونه ش ثهوا دنكه خه رته له يه ي- كه نمونه ي بجووكترين شته -
 خوا خوى ده زانيت له چ شوينيكى ثهوا سهرزه مينه فراوانه وه، ثهوا ئاسمانه پان و
 به رينانه دايه وه، ههر خواش خوى به توانايه له سهر هيټان و خستنه به رچاوى بيسهر.
 مه سه له ي بابه خدارو گرنگيش له م وينه په رسم كراوه دا ثهوا يه، كه كارايى
 له سهر دهر وونى بيسهر هه بيت و، به دواى زانستى خوا دا بگه رپت و هه ستي پى
 بكات و ئاگادارى بيت و لهو حه قيقه ته شدا بږى، كه بينگومان خوا ده بينيت و

بۆی دهروانییتو، ئاگاداری هه مو جم و جوو لێکیهتی. ئه مه ش پالێ پێوه ده نیّت بۆ نه وه ی که خۆی بۆ خوا پوخت و یه کلا بکاته وه و به چاکی بیپه رستیتو، شه رم بکات له کرداری سستی و درێغی نواندندا به رامبه ر مافی خوا و پابه ندیی به حوکه مانه کانی، دوورکه و تنه وه ش له سه ری پێچی له فه رمانه کانی خوا و یاخی بوون.

۱۷- خوا ئه و نایه ته ی، که وینه ی زانستی خۆی و توانی خۆی تیا دا کێشا وه، به دیاری کردنی دوو ناو له نا وه کانی خۆی، کۆتایی هێنا وه: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ﴾. ئه م کۆتایی پێ هێنا نه ش ها ور پێکه له گه لّ با به ت و مه سه له ی نیۆ نایه ته که دا.

﴿إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ﴾ بێگومان خوا خا وه ن زانستیکی په لها و یشتوه بۆ هه موو شتیک و له هه موو شتیکیشدا ئه م زانسته هیه و پا په ر پێنرا وه، هێچ شتیکیش به رویدا نا وه ستیتو، هێچ شتیکیشی لێ ئالۆزو (عاصی) ناییت، چونکه بێگومان زانستی خا ویه که که ئاگاداری هه موو شتیکه، پاشان خوا (خَبِيرٌ) یشه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ﴾، (خبی ر)یش، که له وشه ی (خبره) وه هاتوه لێ ره دا هه ر مانای زانست و زانیاری ده گه یه نیّت، واته له هه موو شتیکدا زانا و زانیارو شاره زایه.

۱۸- له که شیکێ با وه پرداری و ئیمان هێنان به خوادا و، کاتیک پۆ له ش به و وینه پیشان درا وه ی زانست و توانای خوا کارت پێکرا وه، له و که شه دا با وک کو ره که ی خۆی به عیباده ت و خوا په رستی را ده سپێریتو، فه رمانی پێ ده کات، که هه میشه نوێژ بکات و فه رمان به چاکه و رێگری ش له خرا په بکات.. ئیدی له و جو ره که ش و ساته گرنگانه دا - فه رمان پێکردن و پاسپاردن- مانا و گیان و زیندویتی خۆی ده بیّت، چونکه به راستی دلێکی پر له با وه رو ئیمانداریتی به خوا و به گه وه رگرتنی خوا، به هه موو پاسپار ده و فه رمانیکه وه پا به ند ده بیّت.

۱۹- ئه و فه رمانانه ی که لوقمان ئا راسته ی کو ره که ی خۆی کردوون، شه ش فه رمانن له گه لّ سێ رێگری (نه ی)، شه ش فه رمانه که ش ئه مانه ن:

- نوێژ بکه (أَقِمِ الصَّلَاةَ).

- فهرمان به چاکه بکه (وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ).

- ڕی له خراپه بگره (وَأَن تَعَنِ الْمُنْكَرِ).

- له بهرامبهه ڕووداوو کارهساتدا خۆراگریه (وَأَصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ).

- به نهروم نیانی و مامناوه نیدیانه به ڕیگادا بڕۆ (وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ).

- له دهنگت نزم که رهوه (وَأَغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ).

ههروهها سێ فرمانه ڕیگری و قه دهغه کارییه کانیش که ئاراسته ی کردوون،
ئه مانه ن/

- هاوهل بۆ خوا دامه نێ (لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ).

- ڕووت له خه لکی وهرمه گیڕه (وَلَا تُصَغِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ).

- به نازو ده عیه وه به سه ره ویدا مه ڕۆ (وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا).

هه موو ئهم مه سه لانه ش چه ند ڕه هه ندو مه وایه کی به ندایه تییا هه یه،
بۆیه ش ده شی ت به به ندایه تی و کاره کانی خواپه رستی (عیبادات) ناو دیڕ بکری ن،
مرۆقی باوه ردا ریش له بواری پابه ندبوونی هه به به فرمانه کان خوا ده په رستی ت، سا
ئیت ر بابه ته کانی ئه و فرمانانه هه رچییه ک بن، ههروهها له بواری خۆلادانی شی هه
له کاره قه دهغه کراوه کان، خوا ده په رستی ت، سا ئیت ر بابه تی ئه وانه ش هه رچی
یه ک بن. بی گومان به جی هیناوی فرمانه کانیش هه ر خواپه رستی و به ندایه تی
کردن بۆ خوا، وه ک چۆن وازه یینانی هه رام کراوه کانیش به ندایه تین بۆ خوا.
پێویسته ئیمه ش چه مک (مفهوم) ی به ندایه تی فراوان بکه ی نو، هه ر ته نها له ڕۆ و
ره سمه عیبادیه کاندا به ندی نه که یین. چونکه به ندایه تی (العبادة) پهل ده هاو ی ت
بۆ هه موو مه سه له و کاروباریکی مرۆقی موسلمانو، هیچ ساتیکی له

ساته کانی له بهندایهتی بهدەر نیه، بۆ ئهوه که له پێو پرهمه عیبادیه کاندایه خواپهرست بێت، ئهوا له مهسهله کانی یاسادانان و مامهله کردنیشتدا ههر خواپهرست بێت و بهندایهتی خوا بکات، به ههمان شیوه له نواندنی ئاکار و کرداریداو له مامهله و سهوداو ئالوێریی له گهڵ خهڵکیشتدا ههر خواپهرست بێت و خوای لهیاد بێت.

مرۆفی موسلمان به فیکرو عهقل خوا دهپهرستیت، به ئیمان و دڵ، به جهسته و به ئەندامه کانی، ههروهها له نیو مالیشداو له مزگهوتیشدا خوا دهپهرستیت، له فهرمانگه و شوێنی کاریداو له کاتی کارکردنیداو، له شهو و رۆژیداو له بێداری و نوستنیشتیدا ههر عهبدی خوییه و خوا دهپهرستیت. ههمدیسان خواپهرسته له نوێژ و رۆژووداو، له ئاکار و کردارداو، له سهوداو، گفتارداو، له مال و سامان و ئابووریداو، له سیاسهت و فهرمانی پرهمییداو، له کاتی یاری و کاری هونهرو، تهناهت له کاتی خهیاڵ کردنیشت دا ههر خواپهرستهو، ده بێت خوای لهیاد بێت.

۲۰- ئایهته که کۆتایی کاره خواپهرستی و عیبادیه کانی به دهسته واژهی (إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ) هیناوه، (عزم) یش واته سازکردنی دڵ له سههر به جێ گه یاندنی کار^(۱). به مانای بهردهوامی نوێژکردن و فرمان به چاکه و رێگرتن له خراپه و خۆراگرتن له سههر ئازار و نارهحهتی. هه موو نه مانه ش چهند کاریکن، که ئاتاجیان به وره و وزه ی دڵ و سازکردنی و هیممهت و تیکۆشانی دڵ ههیه. ئه مانه چهند ئهرکیکی قورسن و هه موو که سیك له خه لکی ده رهقه تیان نایهت و توانایان به سهریاندا ناشکیت، ههر بویه ش زۆر که س پشتگوێیان ده خه ن، له بهر ئه مه ته نها که سانی به وره و به جهرگ و جوامیژ ئه م ئه رکانه به جێ ده گه یه ننو، ته نها خاوه ن عه زم و دله به تینه کان توانایان له سهریان ههیه. وه ک شاعیر یکی ش

گوتوووتى:

وَإِذَا كَانَتِ النَّفْسُ عَظَامًا

تعبت في مرادها الأجسام

۲۱- ئايەتەكە بەرستەى (إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخَالٍ) كۆتايى بەكارە قەدەغەكراوەكان هيناه، چونكە بەخۆن نازين و خۆبەزل دانان و خۆهەلكيشان، چەند ئاكارىكى بيزراون و خوا خۆشىى ناوين، ئەنجامدەرانىشيانى خۆش ناويت. ئەوهش بانگەوازىكە لەلايەن قورئانەوه بۆ وازهينان لەو پەوشتە ناپەسندانە. هەروەها قورئانى پېرۆز هانى خەلكى دەدات بۆ ئاكارە جوان و ستايشكراوەكان، داوا لە باوەردارانيش دەكات، كە پابەند بن پىيانەوه، ئەمەش هەمووى بە دەستەواژەى (إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ ...)، جا هەركاتىكيش مەروڤى باوەردار گوڤى لە وشەى (يحب) دەبىت، خىرا سوور دەبىت لەسەر زانىنى وشەكانى دواى ئەوه، تاكو ئاكارى جوان پيشان بدات، چونكە دەزانىت، كە ئەوه رىيازى خۆشەويستىى خوايە. هەمديسان قورئانى پېرۆز خەلكى لەئاكارە ناشيرين و بيزراوەكان دووردهخاتەوه، ئەمەش بەرستەى (إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ ...) جا هەركاتىك مەروڤى باوەردار وشەى (لا يحب) دەبىستىت، خىرا سوور دەبىت لەسەر زانىنى وشەكانى دواى ئەوه، تاكو خۆى لەو كارانە بەدوورخات، كە خوا پىي خۆش نىهه، كە ئەنجامدەرانىشى خۆش ناوين. چونكە ئەمە لە خۆشەويستىى خوا بىبەشى دەكات.

جا ئايا ئايەتەكانى (إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ ...) كۆدەكەينهوه، تاكو بەو سىفەتە جوانانەوه وابەستە بىت؟ ئەى ئايا ئايەتەكانى (إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ ...)ش كۆدەكەينهوه، تاكو واز لەو سىفەتە بيزراوانە بينين، كە لەدوايەوه هاتوون؟!

چیرۆکی شه شه م

چیرۆکی سه بهه

چیرۆکه که له قورئاندا ئاوا هاتوه، که خوا تیايدا فهرموویه تی:

﴿لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ آيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ
وَأَشْكُرُوا لَهُ. بَلَدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبُّ غَفُورٌ ﴿١٥﴾ فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ
وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِ أُكُلٍ خَمْطٍ وَأَثْلٍ وَشَيْءٍ مِنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ ﴿١٦﴾ ذَلِكَ
جَزَاءُ نَفْسِهِمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ يُجْزَى إِلَّا الْكُفُورُ ﴿١٧﴾ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي
بَرَكَْنَا فِيهَا قُرَى ظَاهِرَةً وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لَيَالِيَ وَأَيَّامًا آمِنِينَ ﴿١٨﴾
فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ
مُمَزَّقٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿١٩﴾ وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ
فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ
يُؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِیْظٌ ﴿٢١﴾ سَبَّأٌ ﴿٢٢﴾

مانای نایه‌تہ کان بہ کورتی:

بئگومان له هۆزی (سهبهء) له ولآت و نیشتهگهی خۆیاندا بهلگه و نیشانهیهکی خوا هه‌بوو، ئه‌ویش دوو باخی گه‌وره‌ بوو له‌لای راست و له‌لای چه‌پی ناوچه‌که‌یانده‌وه‌، به‌وه‌ش راسپێررابوون که ئیوه‌ ئه‌ی خه‌لکی (سهبهء) له‌وه‌موو رزق و رۆژییه‌ی خوای په‌روه‌ردگارتان بھۆن و، سوپاسی بکه‌ن.. ئیدی ولاتیکی خۆش و ئاوه‌دان و، خوایه‌کی لی‌بورده‌وه‌ میه‌ره‌بانتان هه‌یه‌.. به‌لام ئه‌وان له‌جیاتی سوپاسی خوای په‌روه‌ردگاریان ر‌وویان وه‌رگێرا و به‌ده‌م بانگه‌وازی خواوه‌ نه‌چوون. له‌به‌ر ئه‌وه‌ ئیتمه‌ش -دوای ئه‌وه‌ی ته‌وا و یاخی بوون- لافاوێکی هیجگار به‌گور و وێرانکه‌رمان بۆ ناردن که بووه‌ هۆی وێران بوونی باخ و بیستانه‌ پر به‌روبومه‌کانیان و ئیدی له‌جیاتی ئه‌وه‌ دوو باخه‌ خۆش و گه‌وره‌یه‌، دوو باخی پر له‌ د‌رک و دال و به‌روبوومی تال و دره‌ختی بی‌به‌ری وه‌ک دارگه‌زۆمان پی‌دانه‌وه‌ له‌گه‌ڵ که‌مێک له‌ دره‌ختی (سیدر)، که به‌روبوومیکی که‌می هه‌یه‌. ئیتمه‌ به‌و ره‌نگه‌ بۆیه‌ سزaman دان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی بی‌باوه‌رو سپه‌له‌ ده‌رچوون، جا ئایا ئیتمه‌ سزای کافرو سپه‌له‌کان ناده‌ین؟! پاشان له‌نیوان ئه‌وان و ئه‌و شار و دێهاته‌نهی تردا، که خێرو به‌ره‌که‌تمان به‌سه‌ریاندا پ‌ژاندبوو، دێهات و ئاوه‌دانیه‌ی دیار و ئاشکرمان (وه‌ک دێهاته‌کانی نیوان یه‌مه‌ن و شام، که ولاتی ئیستای حیجاز ده‌گرێته‌وه‌) هینابووه‌ ئاراهه‌، که به‌بی‌ ماندوبوون له‌نیوان هه‌ردوو ناوچه‌ ستراتیژییه‌که‌ی یه‌مه‌ن و شامدا هات‌و‌چۆ و سه‌فه‌ریان ده‌کردو، ماوه‌ی نیوان دێهاته‌کانیان به‌بی‌ ماندوبوون ده‌ب‌ری و پێمان راگه‌یان‌دبوون، ده‌ ئیتر بۆ خۆتان چه‌نده‌ها شه‌وو پ‌ۆژ به‌ ئارامی و به‌بی‌ ترسو و دله‌راوکێ ب‌پ‌ۆن و سه‌فه‌رو بازرگانیه‌ی خۆتان بکه‌ن.. که‌چی ئه‌وان له‌وه‌موو خێرو به‌ره‌که‌ت و نیعمه‌ته‌ش ب‌یزار ببوون گو‌تیان: خوایه‌ ر‌یگای هات‌و‌چۆ و سه‌فه‌ره‌کافان بۆ له‌یه‌ک دوور خه‌روه‌ه‌.. دیاره‌ ئه‌وان به‌م داخوازیه‌ سته‌میان له‌خۆیان کرد، ئیتمه‌ش کردمان به‌ په‌ند و داستان و قسه‌و باسی سه‌ر زاری خه‌لکی و به‌هۆی خراپ‌ی و ناله‌باریه‌ی خۆیان‌وه‌ یه‌رته‌وازه‌مان کردن.

جا بێگومان لهم بهسهرهات و پروداوانه دا چهنده ها بهلگه و نیشانه و په‌ند هه‌یه
 بۆ گشت که‌س و هۆزێکی ئارامگرو سوپاسگوزار. دیاره و به‌ی‌گومان سه‌باره‌ت به
 (سه‌به‌ء) و خه‌لکه گومراکه‌ی، له‌ملاره ئیبلیس (شه‌یتان) یش نیازی خۆیان له‌سه‌ر
 گومراکردنیان به‌دی هینا، که پیشتر به‌خوای گوتبوو (زۆربه‌ی خه‌لکی
 سوپاسگوزار نین)، ئه‌وه‌بوو که‌سانێکی گومراو بێ‌یاک له‌ خه‌لکدا شوینی که‌وتن،
 ته‌نها کۆمه‌لێک له‌ باوه‌رداران نه‌بی‌ت. به‌لام وه‌نه‌بی‌ت ئیبلیس ده‌سه‌لاتی
 به‌سه‌ریاندا هه‌بی‌ت، به‌لکو ئیمه‌ خو‌مان و یستوو‌مانه‌ روون بی‌ت و بزانه‌یت، که‌ کێ
 باوه‌ری به‌ڕۆژی دوا‌یی هه‌یه‌ و کیش له‌ شک و گومان دا‌یه. .. جا دل‌یا به‌ ئه‌ی
 پیغه‌مبه‌ر، که‌ خوای په‌روه‌رده‌گارت چاودێرو ئاگاداری هه‌موو شتی‌که.

شیکاری چه‌ند وشه‌یه‌کی گران و نامۆی نیو ئایه‌ته‌کان

۱- لَسْبًا / (سه‌به‌ء) ناوی هۆزێکی به‌هیزی دانیشتووی (یه‌مه‌ن) بووه‌و،
 شارستانییه‌تیکیان تی‌دا دامه‌زراندووه‌.

۲- عَائِدَةً / په‌ند و عیبه‌ت: به‌ مانای له‌چیرۆکی ئه‌واندا په‌ند و عیبه‌ت و وانه‌ بۆ
 که‌سانی دی هه‌یه‌.

۳- جَنَّاتٍ / دوو باخ و بی‌ستانی گه‌وره‌ و فراوان.

۴- فَأَعْرَضُوا / بێ‌باوه‌ر ده‌رچوون و له‌ سته‌مدا ڕۆژچون و زۆردار بوون.

۵- سَيِّئَ الْعَرَمِ / لافاوه‌ گه‌وره‌که‌: مه‌به‌ست له‌مه‌ به‌نداوی (مه‌ئره‌ب)ه‌، که‌ دوا‌ی
 وێران‌بوونی هه‌لی گرتوون و سه‌رتاپای دا‌پۆشیون.

۶- جَنَّاتٍ ذَوَاتِ الْأَكْمَلِ / دوو باخی تایبه‌ت به‌ به‌روبوومی پی‌گه‌یشتوو، که‌ بۆ
 خواردن ده‌ست ده‌دات. وشه‌ی (ذواتی) لی‌رده‌ا (مثنی‌-ی مؤنث)ه‌، واته‌ بۆ
 دوانه‌یه‌کی می‌پینه‌یه‌و، وشه‌ی نی‌رینه‌ی (ذو)ی له‌ به‌رامبه‌ر دا‌یه‌.

۷- أَكُلِ خَمِطٍ / وشه‌ی (خَمِط) بۆ دره‌ختی‌کی بیایانییه که تاله‌و در‌کی هه‌یه‌و ناخو‌ری‌ت.

۸- وَأَثْلٍ / جو‌ری‌که له دره‌خته‌کانی بیابان و به (طرفاء) ناوده‌بری‌ت.

۹- سِدْرٍ / جو‌ری‌کی سێ‌یه‌مه له دره‌خته‌کانی بیابان و در‌کی هه‌یه‌و به (نَبَق) ناوده‌بری‌ت.

۱۰- أَلْقُرَىٰ أَلْقَىٰ بَرَكَاتٍهَا / ئه‌و دێهاتانه‌ی خێرو به‌ره‌که‌تمان به‌سه‌ردا پ‌ژان‌دن (واته ئه‌و دێهاته به پیت و به‌ره‌که‌ت و پیر‌ۆزانه‌یه، که له فه‌له‌ستین و ده‌وربه‌ری دا بوون).

۱۱- قُرَىٰ ظَهْرَةٍ / ئه‌و دێهاتانه‌ی نیوان یه‌مه‌ن و شامه، که ولاتی حیجازه.

۱۲- وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ / وامان دانابوو که هات وچۆیه‌کی به‌پرا‌ده دانرا‌و و دیاری کرا و بی‌ت و به‌پیی چهند قو‌ناغی‌کی زانرا و بی‌ت.

۱۳- فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ / واته: دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌نا‌ومان بردن و ولاتیان‌مان ویران کرد، کردمان به چیرۆک و به‌سه‌ره‌اتی‌ک که خه‌ل‌کی له کۆ‌پ‌و کۆمه‌له‌کانیان‌دا باسیان بکه‌ن.

۱۴- وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَقٍ / واته: له ولاتی عه‌ره‌ب و شام و عێراق و میسر‌دا بلا‌ومان کردنه‌وه و به‌ش به‌ش و په‌رت‌ه‌وا‌زه‌مان کردن.

۱۵- صَبَّارٍ شَكُورٍ / صیغه‌ی مبالغه‌ی (صبر و شکر)، به مانای زۆر به ئارام و زۆر ده‌م به شوکرانه‌و سوپاس‌گوزاری‌ن.

۱۶- صَدَقَ عَلَيْهِمُ الْإِلَهُ / ئیبلیس (شه‌یتان) نیاز و ئاما‌نجی خۆ‌ی له‌سه‌ر گو‌م‌را‌کردن و له‌پ‌ی لادانیان، به‌دی‌ی هێنا.

وتهیهك له سههر چیرۆکی سهبهه

شاره زایانی چیرۆک و به سههراته کانو، میژوونووسانیش باسیکی درێژیان له سههر چیرۆکی (سهبهه) و سههره تای مولک و سامانیان و، زۆربوونی نیعمهت له سههریان و، سههره تاکانی کردنه وهی بهربهستی ئاوه که به سههریاندا و، ئهو پروداوهش به سههریاندا هاتوه، دیاری کردووه. لێره شدا ئاماژه بۆ هه ندیک لهو باسانه ده کهین و، دهیاغخهینه روو، به لām نه که بهو پێودانگهی، که بروای پێ بکهین و دان به راستی و دروستیه کهیدا بنیین و په سندی بکهین، به لکو ته نها بۆ ئاگادارکردنی خوێنه ران لیتیان و پاسپاردنیشیان به وهی، که ته نها هه لۆیسته ی له ئاستدا ده کهین و هیچیشی، له سههر نالێین و به راستیش یه کلای ناکهینه وه، ههروه که که ره تیشی ناکهینه وه به نادروستیشیان دانانیین، هه ر بۆیه ش وه ستان و هه لۆیسته کردن له ئاستیاندا، ساغترین هه لۆیسته و، زیاتریش له گه ل زانست و لێکۆلینه وه کهیدا رێک ده کهوێت، ئه مه ش له بهر نه بوونی چه ند ئامرازێکی زانستیانه ی راست و دروست، که بتوانین به هۆی ئهو ئامرازانه وه پاک له پیس جیا بکهینه وه و، جیاوازی نیوان راستی و درۆکه شیان پێ بکهین. ههروه ها ئه مه له وه دهرووهش دایه، که هیچ سوودێکی زانستی له سههر هه لئاچنرێت و، نه زانین و لێ بۆ ئاگابوونیشی هیچ زیانی که مان لێ نادات، دیسان هیچ شتی که شمان له ده ست ناچێت، له کاتی که دا هه لۆیسته ی له ئاستدا ده کهین و هیچ شتی که له خو مانه وه له سههر نالێین.

ئهو میژوونووس و چیرۆکنووسانه گوتویه نه: (سهبهه) یه که مین پادشای یه مه ن بووه و، ناوی (عبد الشمس بن یشجوب بن یعرب بن قحطان) بووه، بۆیه ش ناو راوه (سهبهه)، چونکه یه که م پادشای عه ره ب بووه، که دوژمنانی به دیل گرتووه. ههروه ها (رائیش) یشی پێ گوتراوه، چونکه ئهو مال و سامانه ی، که له جهنگدا (به دهسته کهوت) په یدای ده کرد، ده یدا به گه له که ی. عه ره به کانیش به مال و سامانیان گوتووه (ریش) یان (ریاش).

ههروهه ده باره (سه بهه) گوتويانه: خهلكى (سه بهه) له نيعمه تىكى زۆرو هه مه چه شندا بوون، خوا له هه موو شتيك پيى به خشييون - وهك له ثايه ته كاندا ده ركه وتوه -، شارستانه تىكى پيشكه وتووشيان بنيات نابوو توانيبويان ئاوى شيو دۆله كان كوئرتۆل كهن، كۆبكه نه وه به نداويكى قاييىمى له لاي شارى (مه ئره ب) وه لى دروست كهن و ناوى (به نداوى مه ئره ب) لى نرابوو، كه له نيوان دوو چيادا بوو، ئاوى به نداوه كه شيان بۆ مه به ستي ئاوديريى زهوى يه كانيان و ئاودانى بىستانه كانيان به كارهيئاوه. ههروهك توانيويشيانه چه ندين باخو بىستانى گورهش بنيات بنيو، چه ندها دارودره ختى تيدا برويئو، چه ندها به روبرووم به رهه مى ترى لى بچنه وه.

گوتويانه: هۆزى (سه بهه) دوو باحيان له نيوان دوو چيادا هه بووه به روبروويان نه وه نده زۆر بووه، كه بۆ غونه نه گهر ئافره تىك زه ميبيله كهى له سهر سهرى دابنايه و به نيو نه و باخانه دا برؤيشتابيه، زه ميبيله كهى به و ميوانه، كه له دره خته كانه وه ده كه وتنه خواره وه، پر ده بوو - بى نه وهى كه سيك لى كردبنه وه -.

گوتووشيانه: له ولاته كه ياندا هيچ جانه وه ريكي زيان به خشى وهك ميس و مه گزو ميسووله و زه ره زيپه لى نه بووه، يان هه ر جانه وه ريكي ترى زيان به خشى هاوشيوه يان، نه مهش به هوى خوشى و ستارگرتنى كهش و هه واو، ساغى و ته ندروستى ميزاجيان و بايه خدانى خوا پييان، تاكو خوا به رستن و خوا به يهك دانين و خوا وه ندو هاوه لى بۆ دانه نين.

يه كيك له پادشاكانيشيان (به لقيس) بووه، كه ئافره تىك بووه له گه ل (سوله يان) پيغه مبه رى خوا دا، چېرۆكيكى هه يه و به ئيسلام بوونى خۆى و چوونه سهر ئاييى سوله يان، كۆتايى به چېرۆكه كهى هاتوه، وهك له سوورپه تى (نمل) دا هاتوه.

به لام خهلكى (سه بهه) دواى مردنى (به لقيس) پاشگه ز بوونه ته وه و بى باوه ر بوون، هاوه لى تريان بۆ خوا داناوه و سهره رپۆو سته مكارو زۆردار بوون. ئيدى كه وتوونه به ر ليپرسينه وهى خوا سزاي توندى داوون و به و په نگه بووه، كه به نداوى

(مه‌ئەرب) ی بەسەردا وێران کردوون و هەر ئاوێکی تێیدا بوە بەری داوەتەوە بەسەریان داو، بێگومان لافاوێکی هێجگار گەورە و وێرانکەریشی خولقاندوو، کە قورئان بە (سیل العرم) ناوی بردوو (واتە ئەو لافاو بەگۆڕ و بەهێزی، کە هێچ توانا بەک لێ ناستیدا نە).

ئەم لافاوەش ھەموو باخ و بیستانەکانی بۆ سەرنگووم کردن، ھەموو دارودرەخت و بەروبومەکانیشیان لەناو برد، بەم پێیە خوا ئەو نیعمەتە زۆرانەی لەسەر لا بردن بەھۆی ئەو ئاکار و ڕەفتارە خراپانەیانە.

هه مديسان ميژوونوسان و شاره زاياني بواري چيرۆك و به سه رهاته كان چه ند باسيكي تريان ده باره ي سه رتا ويران بووني بهر به سه ته كه و، ده رچووني به ته وژمي لافاو به هيژه كه، دياربي كردووه و، پوخته ي باسه كه شيان ئه وديه، گوايه خه لكي (سه به ء) - وه كاهين و جادوو گه ره كانيان هه واليان پيدا بوون- زانيبوويان، كه هۆكاري ويران بووني به نداوه كه، چه ند جرجي ك بووه و، ئه وانيش له سه ر هه ر شوييكي به نداوه كه پشيله يه كيان بۆ پاسه وانيتي داناه. به لام كاتي ك فهرمانى خوا بۆ سزادانيان شايس ته بووه، جره كان به سه ر به نداوه كه دا بالاده ست بوون و هه موو بشيله كانيان به زان دو و راوناوه.

یه کیک له سه کرده کانی (سه به ۶) که (عه مری کورې عامیر) بووه، ئهو دیمه نه ی بینیه و به ی دوو دلی زانیویه تی ئه و (له ناوچوون) نزیك بۆته وه، بۆیه بیرى له دۆزینه وه ی ئامرازیک کردۆته وه، که نرخى زه وى و زارو مولك و سامانه کانی پى وه برگریت، بۆ ئه م مه به سه شه برازا که ی خو ی بانگ کردو وه و پى گوتو وه: (له کاتى سه ره تای شه ودا - وه ختیك من له نیو کوړو کوومه لی گه له که مدا داده نیشم - توش خیرا وه ره ژووره وه و به گهرمى لیم پیرسه و بلې: له سه رچیه، که تو مال و سامانى خوم لى زه وت ده که یت؟ منیش پیت ده لیم: هیچ مال و سامانىکت له لای من نیه و، باوکیشته هیچ شتیکی له دواى خو ی به جى نه هیشتو وه، بۆیه تو درو ده که یت.. جا ئه گه ر ئاوا به درو م خستیتو وه، توش به درو م بخره وه و هه رچی یه کیشم

پي گوتیت، توش پیم بلیره وه.. جا نه گهر ئاوا بجوولیتته وه، نهوا من لهو کاته داو له نیو خه لکی دیوه خانو کوړو کوښه له که دا جنیوت پی ده ده دم، توش خیرا جنیوم پی بدیره وه، جا نه گهر جنیوت پیدامه وه نهوا مشته کوښه له که ده کیشم به ده متاو، توش ههسته و مشته کوښه له که پيدا بکیشه وه..

دواي تمه وتانه ی، برازا که ی پی ده لیت: ئاخو مامه گیان، من هه زنا که م ئاوا روبرووت بوهستم!.. مامیشی-واته نهو سهرکرده یی (سه به ۴)- پی ده لیت: نا، هه رده بیت ئاوا ره فتار بکه یت، چونکه من بهو هو یه وه ده مه ویت سه لامه تی خوت و خانه واده ت بپاریزم.. برازا که شی قایل ده بیت و ده لیت: باشه به قسه ت ده که م..

نیدی له کاتی سهره تای شهو-واته له دواي بانگی شیوان و نان خواردنی ئیسوا ره که کوړو کوښه لئ دیوه خان ریکخوا ره- برازا که ی چوته ژووره وه، نهو ته مسیل و نه خشه یی مامی جیبه جی کردو وه و فرمانه که ی به جی گه یاندوه تا گه یشته ونه ته سهر رووداوی مشته کوښه له که و، کاتیک مامی مشته کوښه له که کی تی سره واندوه، نهو یش تی سره واندوته وه، ئنجا مامی هه ستا وه و سه یری پیواما قولانی گه له که ی کردو وه و پی گوتون: نه ی هو زی فلان، نه ها من له نیوتاندا مشته کوښه له پیاده دریت؟! ده نیدی من هه رگیز له مه ولا له ولاتیک دادانانیشم، که فلانه که سم تیایدا مشته کوښه له پیا بکیشیت. له بهر نه وه کی هیه خانه وکانو زه وی و زارو مولکه کانم لی بکړیتته وه؟!

جا دواي نهو ی زانیان، که به راستی له سهر نهو نیازه سووره، هه موو مولکو مالیکیان لی کرپیه وه. نهو یش که پاره وپوولی مولکه کانی هه لگرت و خو ی و خانه واده و کهس وکاری سازو ناماده ده کرد بو ده رچوون و سه فرمانه کردن، هاواری له گه له که ی کردو پی گوتن: هو خه لکینه، به راستی سزاو کاره سات بالی به سه ردا کیشاوون و له ناوچوونتان نریک بوته وه، هاکا هیچتان نه ما، جا هه رکه سیک له نیوه خانوویکی تازه و جیگه یه کی نو ی و حوشریکی توندی ده ویت و به ته مای سه فرمانه کردنه، با بگاته (عومان)، هه رکه سیکی تریشان خوازیاری مه ی و شه رابو

هه‌ویره‌و دۆشاوه‌ با بگاته‌ (بوصرا).

هه‌رکه‌سیکیشتان خوازیاری دره‌خته‌ ره‌گ‌ داکوتاوه‌کانی نیۆ قورپو لیتاوی،
خۆراک به‌خشه‌کانی نیۆ زه‌وی و شکانی و بی‌باران و پرواوه‌کانی نیۆ ئاوی گه‌میشه‌، با
بگاته‌ شاری یه‌سریب، که‌ دارخورمایه‌کی زۆری تیا دایه‌.

کۆمه‌لێکیان گوێراپه‌لێیان کردو بلاوبوونه‌وه‌:

(ئه‌زده‌کان) بۆ عومان رۆشتن.

(غه‌سانه‌کان) یش بۆ (بوصرا) ده‌رچوون.

هه‌ردوو تیره‌ی (ئه‌وس و خه‌زرج) و خێلی (بنو کعب کورې عه‌مر) یش بۆ شاری

مه‌دینه‌ (یه‌سریب) ده‌رچوون.

جا کاتیگ‌ گه‌یشتبوونه‌ نیۆ باخیکی تازه‌ی دارخورماوه‌و، پیش ئه‌وه‌ی بگه‌نه‌
مه‌دینه‌ خێلی (که‌عب) گوتیان: ئه‌م ناوچه‌یه‌ جیگه‌یه‌کی باشه‌و به‌هیچ شوێنیکی
دیكه‌ی ناگۆرینه‌وه‌، ئیدی له‌وێدا لایانداو تیایدا نیشته‌جێ بوون، له‌به‌ر ئه‌وه‌ به‌
تیره‌ی (خوزاعه‌) ناوبران، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌وانی دی جیابوونه‌وه‌، وشه‌ی (خزاعه‌) له‌
عه‌ره‌بیدا مانای (انفصال/ جیابوونه‌وه‌) ده‌گه‌یه‌نیت. جا ئه‌وانیش له‌ هۆزو تیره‌کانی
دی جیابوونه‌وه‌.

به‌لام ئه‌وس و خه‌زرج له‌ رۆیشتن به‌رده‌وام بوون، تا گه‌یشتنه‌ یه‌سریب و له‌وێ
لایاندا.

ته‌نها هۆزی (سه‌به‌ء)ی تیدا مایه‌وه‌، که‌ خوا ئه‌و لافاوه‌ گه‌وره‌یه‌ی به‌نداوه‌که‌ی
بۆ ناردن و، جرحه‌کان توانییان به‌نداوی (مه‌ئره‌ب) بپرن و، ئیدی ئاوی لافاوه‌
به‌هێزه‌که‌ش، هه‌موو باخه‌کانی داگرت و داپۆشی و، هه‌موو دار و دره‌خت و به‌ره‌مه‌
کشت و کالیه‌یه‌کانی تری بۆ له‌ناو بردن. به‌م ره‌نگه‌ ئه‌و شارستانیه‌تییه‌ نه‌ما و
له‌ناوچوو و قری تی که‌وت، به‌هۆی کوفرو بی‌باوه‌ری و سه‌ره‌پۆیی و بی‌په‌رواییانه‌وه‌

﴿ذٰلِكَ جَزَآئُهُمْ بِمَا كَفَرُوْا وَهَلْ يُجْزٰٓى اِلَّا الْكَفُوْرُ ۝١٧﴾ سبأ؟!

هەر دهرباره ی گه لى (سه به ء) يش شاعیرى يه ك چاو (يان شهو كویر): (مىمون
بن قیس) گوتوویه تی:

(وفي ذاك للمؤنسي أسوة
ومأرب عفى عليهم العـ
رخام بنته لهم حمـ
لإذل جاء مأوهم لم يُـرم
فأروى الزروع وأعنا بهـ
على شرب طفل إذا ما فطم)^(۱)

همموو نهو باسو ورده کارییه ش که دهرباره ی چيروكى (سه به ء) و پرووداوى ویران
بوونى به نداوه که و، کوچکردنى خه لکه که ی، هینامانه وه، تهنه ا بۆ نه وه یه که
هه لو یسته ی له ناستدا بکه ی و، نه پشتی پی ببه ستین و نه په سندی شی بکه ی و، هه ر
بویه ش هیچ شتیکی له باره وه نالین که ره تی کاته وه یان جیگری کات، به لکو له
خوینه ری به ریزیش داواکارین که تهنه ا له ناستی دا بوه ستیت و، نه به دلنیا ییه وه
په سندی بکات و، نه به یه کجاریش ره تی بکاته وه.

(۱) هه ر بۆ مه سه لى نهو به سه ره ات و باسى رووداوانه، پروانه: البدايه والنهاية/۲: ۱۵۸-۱۶۲،
تفسير ابن كثير: ۳: ۵۳۰-۵۳۵، الدر المنثور للسيوطي/ ۶: ۶۸۶-۶۹۱.

شاژنی (سه‌به‌ه) له سوورتهی (النمل) دا

پیش نه‌وه‌ی بچینه سه‌ر باسی لیکدانه‌وه‌و شیکاری نایه‌ته‌کانی پیروزی (سه‌به‌ه) وه‌ک له سوورتهی (سه‌به‌ه) دا هاتوه‌، نه‌ختیک له‌به‌رده‌م نایه‌ته‌کانی سوورتهی (النمل) دا ده‌وه‌ستین که ده‌رباره‌ی چیرۆکی شاژنه‌که‌ی (سه‌به‌ه) ده‌دوین، ده‌رباره‌ی ئه‌و به‌سه‌ره‌اته‌ش که له‌نیوان ئه‌و ئافره‌ته‌و، پینغه‌مبه‌ریکی خوا (سوله‌یمان) دا - سلّوی لی بیت - گیراوه‌ته‌وه‌.

خوا‌ی مه‌زن له‌و چیرۆکه‌دا ده‌رباره‌ی ئه‌و به‌سه‌ره‌اته‌ فه‌رموویه‌تی:

﴿وَتَقَدَّ الظَّيْرُ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهَدُودَ أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ ﴿٢٠﴾
لَأُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ أَوْ لَيَأْتِيَنِي بِسُلْطَنٍ مُّبِينٍ ﴿٢١﴾ فَمَكَثَ غَيْرَ
بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ، وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَا يُغِيثُ ﴿٢٢﴾ إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً
تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾ وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ
لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ
﴿٢٤﴾ أَلَا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبَاءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا
تُعْلِنُونَ ﴿٢٥﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٢٦﴾ قَالَ سَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ
مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ أَذْهَبَ بِكِتَابِي هَذَا فَأَلْقَاهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ
﴿٢٨﴾ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا إِنِّي أَتِيْتُ إِلَيَّ كِتَابٌ كَرِيمٌ ﴿٢٩﴾ إِنَّهُمْ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ ﴿٣٠﴾ أَلَا تَعْلَمُونَ عَلَى وَأَتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣١﴾ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا

كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى تَشْهَدُونِ ﴿٣٢﴾ قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوا قُوَّةٍ وَأُولُوا بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ لِلَّهِ
فَأَنْظِرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٣٣﴾ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرَاجَ
أَهْلِهَا آذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٤﴾ وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ
الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٥﴾ فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ قَالَ أُمِذُّونَنِي بِمَالٍ فَمَاءٌ آتِنِي ۚ اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا آتَاكُمْ بَلْ
أَنْتُمْ بِهَدْيَتِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٣٦﴾ أَرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِخُبْرٍ لَّآ يَقْبَلُهُمْ فِيهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً
وَهُمْ صَافِرُونَ ﴿٣٧﴾ قَالَ يَأْتِيَنَّهَا أَيْكُمُ الْيَأْتِي بِعَرِشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣٨﴾ قَالَ
عِفْرِيْتُ مَنِ الْإِنِّ أَنَا أَيْدِيكَ بِهِ ۚ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ ۖ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ﴿٣٩﴾ قَالَ الَّذِي
عِنْدَهُ ۚ عَلِمْتُ مِنْ أَلْكِئِ أَنَا أَيْدِيكَ بِهِ ۚ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ ۚ فَلَمَّا رَأَاهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ ۚ قَالَ
هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي ۚ أَشْكُرَ أَمْ أَكْفُرُ ۚ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي
غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿٤٠﴾ قَالَ نَكُرُوا لَهَا عَرَشَهَا نَنْظُرَ أَتَنْهَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤١﴾ فَلَمَّا
جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكِ ۖ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ ۖ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ﴿٤٢﴾ وَصَدَّهَا مَا
كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۖ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٤٣﴾ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ ۖ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ
لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقِهَا ۖ قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِنْ قَوَارِيرَ ۖ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ
نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾ النمل

مانای ئەم ئایەتە بە کورتی:

(سوله یان) پڕۆژیکیان دەستی کرد بە گه‌ڕان به‌نیو ئەو باندانەدا که خوای بۆی
دەستەمۆ کردبوون، لە کاتی به‌سه‌رکردنەوه‌یاندا بۆی دەرکه‌وت که
(به‌پوسلیمانکه‌)یان تێدا نیه، بۆیه خێرا پرسى: ئەوه بۆ به‌پوسلیمانکه‌ نابینم؟ نایا
لێره نیه یاخود له‌ بزرو نادیاره‌کانه؟ سویند بۆ به‌خوا ده‌بی‌ت سزایه‌کی توندی بده‌م،

یان سه‌ری برم، یان پتویسته به‌هانه و پاکانه‌یه‌کی وه‌ها به‌هیزی هه‌بیته له‌سه‌ر شه‌و
بزره‌بونه‌ی شه‌م‌ری... هینه‌دی پی‌نه‌چوو، که (په‌پوسلیمانکه) خیرا هاته‌وه و له‌وی
نیشته‌وه، ده‌باره‌ی هوی بزره‌بونی شه‌و ساتانه‌ی به‌ سوله‌یانی گوت: هه‌والیکم
زانیوه، که تو هیشتا پیته نه‌گه‌یشتوه، هه‌واله‌که‌ش شه‌ویه، که به‌راسته و دروست
له‌ ولاتی (سه‌به‌ه) وه‌ بوم هیناویت، شه‌وه‌بوو دیتم له‌وی ناهه‌تیک پادشای شه‌و
ولاته‌ بوو هه‌موو جوړه ده‌سه‌لات و توانیه‌کی پی‌دراوه، هه‌روه‌ها ته‌خت و
تاراجیکی گه‌وره‌ی پادشاییشی هه‌یه. دیتم خوی و گه‌له‌که‌شی کپ‌نوش بو‌ خوړ
ده‌بن، له‌جیاتی شه‌وه‌ی خوا به‌ره‌ستن و کپ‌نوشی بو‌ به‌بن. شه‌یتانیش شه‌و کرده‌وه
ناله‌بارانه‌ی بو‌ جوان و رازاندونه‌ته‌وه و به‌و هوی‌هه‌ له‌پری راست لای داوون،
شه‌وانیش پری راستیان نه‌گرتوته به‌ر. جا بو‌یه شه‌یتان پری راستی لی‌ گرتوون،
تا‌کو کپ‌نوش بو‌ خوا نه‌به‌بن، که نه‌یستی و شاره‌و له‌ ناسمانه‌کان و زه‌وی
ده‌رده‌هینیت و ده‌شزانیت شه‌وه‌ چی ده‌شارنه‌وه و چی ناشکرا ده‌کن. خاوه‌ن ته‌خت و
عه‌رش گه‌وره‌یه‌تی... دوا‌ی ته‌واوبوونی و ته‌کانی (په‌پوسلیمانکه)، (سوله‌یمان) پی‌ی
گوت: ئیمه‌ش له‌و وتانه‌ت ده‌کولینه‌وه، که ناخو‌ راست ده‌لیت، یان له‌ دروژنانیت.
جا مادام وایه، برۆ شه‌م په‌یامی من به‌سه‌ریاندا به‌رده‌روه‌ه، پاشان له‌ شوینیکی
په‌نه‌انیدا خو‌تیا‌ن لی‌ بشاره‌وه‌و، به‌روانه‌ چی ده‌لین و چ پرس و رایه‌ک له‌گه‌ل یه‌کدی
ده‌کن.. کاتیک (په‌پوسلیمانکه) رو‌یشت و په‌یامی سوله‌یانی به‌سه‌ردا به‌ردانه‌وه،
په‌یامه‌که به‌ شاژنی (سه‌به‌ه) گه‌یشت و خو‌یندیه‌وه‌و، هه‌موو وه‌زیرو و پو‌یژکارو
پیاوماقولا‌نی گه‌له‌که‌ی بانگ کرد و پی‌ی گوتن: به‌ریزان، شه‌ی پیاوماقولا‌نی ولات،
شه‌وا من په‌یامیکی پیرۆزم پی‌گه‌یشتوه‌و به‌سه‌رما به‌ردراوه‌ته‌وه. شه‌م په‌یامه‌ش له‌
(سوله‌یمان) وه‌ویه و سه‌ره‌تا (به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان) ده‌ست پی‌ده‌کات و
پاشان ده‌لیت: (خوتان به‌ گه‌وره‌و به‌رزتر له‌من دامه‌نین و وه‌رن موسلمان به‌بن)..
دوا‌ی خو‌یندنه‌وه‌ی نامه‌که‌ش، (به‌لقیس)ی شاژنی (سه‌به‌ه) به‌ ناماده‌بو‌انی
کو‌بو‌ونه‌وه‌که‌یانی گوت: به‌ریزان ئیوه‌ ده‌لین چی و پاتان چیه‌؟ خو‌ من تا ئیستا هیچ

بېريارېكى يەكلاكراوهم دەرنەكردووه هەتا بە تەواوەتى ئىوهم لى ئاگادار نەكردبىت و پرس و رام پى کردوون... پياوماقولانى كۆرەكەى گوتيان: ئىمە خواەنى ھىزو دەسەلاتىن و ھىزىكى بەزەبرو توندوتىژمان ھەيەو، بەلام خۆشت سەرپشكىت و فەرمان بەدەست تۆيە، بىرېكەرەو و وردبەرەو لەوہى چ بېيارو فەرمانىك بۆ ئەم مەسەلەيە باشە و دەرى كەيت - ئىمەش پابەندىن پىوہى -... (بەلقىس) دواى بىرکردنەو گوتى: بىنگومان ئەگەر سوپاى پادشاكان بچنە سەر ھەر شارو دىھاتىك وىران و خاپوورى دەكەن و دەيشۆينىن و پياوماقول و دەسەلاتدارانىشىيان ملکہ چ و زەليل دەكەن، بەراستى پادشاىيان لەكاتى داگىرکردنى ولاتاندا ھەر ئەوہ نەرىت و پىشەيانە. جا لەبەر ئەوہ بېيارمدا ديارىيەك بۆ ئەوان - سولەيمان و حكومەتەكەى - بنىرم، پاشان بزانم نىراوہ كانم دواى گەياندى ديارىيەك بەچ ھەوالىكەوہ دىنەوہ، -واتە ئەگەر سولەيمان پادشا بىت ئەوا ديارى وەردەگرىت و ئەگەر پىغەمبەرىش بىت بەو جۆرە شتانە رازىى نابىت -.. كاتىك يەكىك لە نىراوہ كانى (بەلقىس) گەيشتە لاى (سولەيمان) و باسى ديارىيەكەى بۆ كرد، (سولەيمان) پەست بوو و پىى گوتن: ئىوہ دەتانەوئىت بە مال و سامان ھاوكارىم بكەن؟ بەلام بىنگومان ئەوہى خوا پىى بەخشيوم گەلىك لەوہ چاكتر و سەنگىنترە كە بە ئىوہى داوہ. بەلكو ئىوہ ھەر خۆتان بە ديارى و مالى دنياكان دلشاد دەبن -نەك من-.. پاشان بە دەم راستى نىراوہ كانى (بەلقىس) گوت: دە تۆش بە خۆت و نىراوہ كان و ديارىيەكەتانەوہ بچنەوہ بۆ لاىان -بەلقىس و راپۆژكارانى- و پىيان بلى: (سوئند بەخوا - مادام باوہر بەخوا ناھىئن - دەبىت بە سوپايەكى وەھاو كۆمەلە سەربازىكەوہ ھەلكوتىنە سەريان كە ھەرگىز سەبازو سوپاى ئاوايان نەدىبىت و نەتوانن بەرەنگارىشى ببنەوہ، پاشان دەبىت دەريان كەين و بە رەزىلى و رىسوايىانەوہ لە ولات دەرجن.. دواى ئەوہ (سولەيمان) كە بە سرووشى خوا دەيزانى ئەم ھەرپەشەيەى شۆينەوارىكى گەورە لە دلى شاژنى (سەبەء) و سەركردەكانى ولاتەكەيدا دروست دەكات، دەسەبەجى پووى كرده سەرانى حكومەتەكەى و لىى پرسىن پىش ئەوہى ئەو گەلە بە شاژنو

دانيشتوانه كهيوه موسلمان بڼ، كى له نيوه ده توانيت تهخت و تاراجى شازنه كم
 بو بڼيت؟.. له وهلامى هم پرسياړه دا كه سيكي هيڅگار گه وړه و زبه لاح له
 تايه فهى (جن) -كه نه وانيش رام و دهسته ونه زهر له خزمه تى دابوون- هه ستاو
 گوتى: من ده توانم پيش نه وهى له م كؤبونو وهيت هه ستيت نه و تهختى پادشاييهيت
 بو بهيتم، منيش بو هم كار ه خوم به كه سيكي به هيرو دهسپاك ده زانم.. به لام
 كه سيك له پياوچاكان كه زانست و شاره زاييى له رازو نه ينيه كاني كتبيى
 خوا (ته ورات) دا هه بو وتى: من ده توانم له ماوهى چاوتروكانيك دا پيش نه وهى چاو
 هه لښينته وه نه و تهخت و تاراجه يت بو بهيتم.

جا كاتيک سوله يمان بريارى له سهر وتهى نه و پياوچا كه داو، كه نه و كار هشى به و
 سپارد. خيرا كه وته زيکرو يادو سوپاسى خواو دهستى به نزاو پارانه وه كرد، نيدى
 له ناكاودا ديتى، كه تهخت و تاراجى پادشايه تيبى نه وانى له لا دانراوه، له سهر
 نه مه ش گوتى: نه مه له فزلو به خششى خواى په روه رگاره م تاكو تاقيم بكا ته وه
 كه ناخو سوپاسگوزارى ده م يان ناشكورو سپله ده م، دياره خواى په روه ردگار يشم
 له وه بى باكه، به لام هه ركه سيك سوپاسى خوا بكا، نه و سوپاسى بو خوئى و له
 سوودو به روه ونديى خويدا كړدوه، هه ركه سيك يش سپله و پى نه زان بڼت، نه وه
 دياره خواى په روه ردگار م بى په رواو ده وله مهنده له وه و خاوهنى فزلو به خشى زؤرو
 نه پراوه يه.

دواى نه وه، (سوله يمان) فهرمانى ده ر كړدو گوتى: هه نديك گؤرانكارى به سهر
 تهختى پادشايه كهى دا بڼن و رهنكو نه خشى لى بگؤړن و پاشان بزاني شازنه كه،
 تهخت و تاراجى خوى ده ناسي ته وه، يان له وانه يه، كه شوينى خويان نه ناسنه وه.. جا
 كاتيک (به لقيس) گه يشته نه و شوينه، پيى گوترا: نه رى تهختى پادشايه تيبى تو
 ناوايه؟ (به لقيس) يش گوتى: هه له وه ده چي تو وه نه وايه.. ييگومان ني مه
 له مه وپيش زانيار يمان له سهر تواناو ده سه لاتي (سوله يمان) هه بو و پيش نه وه
 ته سليم بويون به ته مای جهنگ و كوشتار نه بووين.. به لام نه و شتانهى (به لقيس)

داينابوون بە خوا و دەپەرستن - لەجياتى پەرستنى خوا - ببونە بەرەست لەنىو دەروونیدا و ھەر خۆشى لەنىو گەلێكى بى ئيمان و كافردا دەژيا. جا دواى پرسىار پىي گوترا: بچۆرە نىو ئەو كۆشكەو، ئەویش بەرەو كۆشكە كە ھەنگاوى ناو دىتى ئاويك لە بەردەم كۆشكە كە داىە - كە لە راستیدا بە شوشە سەرئاو كە گىرابو -، كاتيك بەلقىس ئاوە كەى بينى، واى زانى ئاويكى ھىجگار زۆرەو كراسە كەى ھەلكرەو قاچى دەرخست تا تەر نەبێت. سولەيمان پىي گوت: پانتايى سەرئاو كە بە شوشە گىراو و ترست نەبێت. ئىدى (بەلقىس) یش سەرى سورما لەو ھەموو سام و دەسەلات و كۆشك و بەخششە ماددى و مەعنە و بىانەى، كە خوا بە (سولەيمان) داو، بۆيە موسلمان بوونى خۆشى تىدا راگەيانداو گوتى: (خوايە بەراستى من ستمەم لەخۆم كەردووە، دە ئىتر وا لەمەولا منىش لەگەل سولەيماندا تەسلىمى خواى پەرورەدگارى جىھانيان بووم و ھاتمە سەر دىنى خوا.

چەند ھىما و ئاماژەىەك لەو ئايەتانەو

- ۱- ھوكمراڤى (سولەيمان) - سلاوى لىي بىت - بۆ مەژو و جن و ئالندەو، ملەكەچى و گوپرايە لىيان بۆى و، ئالندەكانىش بەشێك بوون لە سوپاكەى.
- ۲- بايەخدانى (سولەيمان) بە سەربازانى، ھەرچەندە ئالندەش بوون، وەك لەو ەدا دەردەكەوێت، كە بەنىو كۆمەلێ ئالندەكاندا گەراو و لىيانى پرسىو تەو.
- ۳- پەرۆش و سووربوونى فەرمانرەوا لەسەر كاروبارى سەربازەكانى، ئەمەش بۆ ئەو ەى پشيو و ئالۆزى بەرپا نەبێت، ئەو ەبو (سولەيمان) ھەرەشەى لە سەربازىكى خۆى كەرد، كە (پەپوسلىمانكە) كە بوو، ئەمەش لەبەر ئەو ەى بەبى ھۆيەكى ئاشكرا لە سوپاكەى ديار نەبو.
- ۴- شياو بوونى گەياندننى سزا بە سەربازى كە مەترخەم و دواكەوتوو ناپێك، ئەمەش بەپىي و تەكەى (سولەيمان): (لَا تُعَذِّبُهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَا أَذْبَحَنَّهُ).

۵- دادگهري فەرمانپروا له گهل كه سانى ژيړ ده سه لاتيداو، ريگه دانيشى به كه سانى كه مته رخه م بۆ بهرگريى له خو كړدن و خسته نه پرووى به لگه و پروون كړدنه وه كانى. نه مه ش هه به پيى وته كهى (سوله يان) كه دواى ده رپرپنى هه په شه كهى، سوينديشى خوارد كه يان ده بيت په پوسليمانكه به لگه و پاكانه يه كى ناشكراى له سه ر هوى بزربوونه كهى هه بيت (أُولَئِكَ يَتْلُوا آيَاتِ رَبِّهِمْ فِي الْبُيُوتِ).

۶- بويزى و نازايه تىى مروفى موسلمانو، ده سپيشخه رى و نواندنى ده سه لات، جا مادام ئه و له سه ر هق بيت، بوچى لاواز بيت يان سه رشوړ بيت؟ يان لاواز بكرىت و بترسيترىت؟ له م چېرۆكه شدا په پوسليمانكه كه هاتوته وه بۆ لاي (سوله يان) و به سه ربه رزى و خوړاگرييه وه قسه ي له گهلدا كړدوه و پيشى گوتوه: من له هه واليك ناگادار بووم كه تو لىى ناگادار نيت، من له گه لى (سه به ء) وه هه واليكى راست و دروستم بۆ هيىناويت (أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بَنِي يَافِثٍ).

۷- هه مو تاكه كه سيكى نيو كومه لگه ي ئيسلامى، سووره له سه ر پاراستنى بهرژه وه ندىى ئه و كومه لگه يه و ته رخا كراوه بۆ خزمه ت كړدن و، له پيىناويدا هه ول ده دات. په پوسليمانكه كه ش چوه بۆ لاي گه لى (سه به ء) تاكو له ويوه چه نه هه والو زانياريه ك بۆ مه به ستى پاراستنى بهرژه وه ندى و خزمه ت كړدنى كومه لگه كهى له رپى سواكه ي (سوله يان) وه، به ده ست بيىت.

۸- بيىگومان پى ده چېت فەرمانپرواى ولات ناگادارى سه رجه م مه سه له و كاروباره كان نه بيت، ته نانه ت هه رگيز ناتاويت ناگادارى هه مووى بيت و زانيارى له سه ريان هه بيت، بويه له مباره يه وه گوئى له كه سانى دى ده گريىت و، ئه وى پيى ده گه يه نن، په سندیى ده كات. ئه و هه والو زانياريه شيان له سه ر ئه و مه سه لانه لى وهرده گريىت، كه له خوئ ناديارو په نهان بوون، هه ر بويه ش په پوسليمانكه كه به سوله يانى گوتوه: من له مه سه له يه ك ناگادار بوومه ته وه،

که هیشتا تو لێی ئاگادار نیت: (أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ).

۹- پێویسته ئه وههوالو زانیاریانهی، که مرۆفیککی موسلمان به کهسیکی کاربه دهستی دهگهیهنیت، راست و روون و ئاشکرا بن و لێیان دنیای بیت لهپیش نهوه دا بیانگهیهنیت، وهك چۆن پهپوسلیمانکه که به سوله یانی گوتبوو: من له ولاتی (سه بههه) وهه ههوالیککی راست و دروستم بۆ هیناویت: (وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَاٍ یَقِینٍ).

۱۰- پهپوسلیمانکه که لیهاتوو بووه له دهرخستنی روالهتی راستهقینهی گهلی (سه بههه) داو، زیره کیش بووه له زانیانی راده و دیاردهی هیزو سوپاکه یاندا، ههروهك کارا و رهوانبیزیش بووه له خستنه رووی راپورتی راستگۆیانه له باره یانهوه، نهوه بوو پوختهی واقعی نهوه گهلهی وهها گیرایهوه، که ئافرهتیککی تیادا بینیون، که پادشایاو سهروه ریانهوه له ههموو نازو نیعمهت و پله و دهسهلاتیککی پیدراوه، تهختیککی گهوه ری پادشاییشیان ههیه: (إِنِّی وَجَدْتُ أَمْرًا تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِیْتُ مِنْ كُلِّ شَیْءٍ وَلَمَّا عَرَّشْتُ عَظِیْمٌ).

۱۱- حاکمی (سه بههه) ئافرهت بووه، زۆر کهسیش له میژوونووسان و شاره زیان ده باره ی ناوه کهی، وایان دیاری کردوه، که ناوی (بهلقیس) بوو بیت، بهلام نه مه به پیتی فهرمووده یه کی راست (صحیح) ی پیغه مبه ر ﷺ رانه گه یه نراوه، له بهر نهوه ئیمه راده وهستین و دان به راستی و جیگیریی نهوه ناوه دانانیینو، رهتیشی ناکهینه وه و نکولی له وهش ناکهین، که نهوه ناوه ی نه بوو بیت. بهلکو وهك تهواوی مه سه له نه زانراوه کانی تری قورئان مامه له ی له ئاستدا ده کهین.

۱۲- کورتیی وته ی پهپوسلیمانکه که له باسو وه سفی هیزی شازنی (سه بههه) دا، که به کورتی له باره یه وه گوتبووی: (وَأُوتِیْتُ مِنْ كُلِّ شَیْءٍ)، واش دیاره نه مه هه مه لایه نه و گشتگیره و پهل دهاویت بۆ هه موو جۆره دیارده و رهنگ و

شێوهیهکی خێرو بێرو رزقو هیزو دهسهلات، چونکه خوا له ههموو شتێکدا برێکی پێیهخشیبوو، سا ئیتر له بوارهکانی سیاسهت یان ئابووری، یان کۆمهڵناسیدا بوو، یاخود له بوارهکانی رزقو رۆزی و درهخت و باخچه و میوه و سهوزه و ئاو و باران و مال و سامان و کوڕ و کال و، دهوله مهندی و ئاسایش و هیمنی و هیزو دهسهلات و... پاشان تهختی گهورهی پادشاییدا.

۱۳- بایه خدانی پهپوسلیمانکه به زانینی ئایینی پادشاکهی (سه به ۶) و گه له کهی، ئهوه بوو بینیبوونی، که له جیاتی خوا کړنووش بو خۆر دهبن، ئه مهش به لگه یه کی یه کلاکراوه یه له سه ره ئه وهی، که ئه وان (خۆر) یان په رستوه.

۱۴- رژدی و ده مارگیری پهپوسلیمانکه که له سه ره خوا په رستی و خوا به یه کگرتن و ئیمانداریتی، له به ره ئه وه نا ره زایی ده برپوه له سه ره گه لی (سه به ۶) به هزی کړنووش بردن یان بو خۆر له جیاتی خوا، واق و پمانیشی له کړنووش نه بردن یان بو ئه و خوا یه، که دانه ویله ی له ئاسمانه کان و زهوی ده ردینیت و، ده شانیت خه لکی چی ده که نو، خواش هه ره خۆی په ره ردگاری جیهانیان و په ره ردگار و خاوه نی عه رشی گه وریه.

بێگومان پهپوسلیمانکه که بانگه وازکاری ریی ئیمانداریتی بووه و، قه لچۆکاری شیرک و کفر بووه و، خاوه نی هه ستیکی باوه رداران و ده مارگیریه کی ئاییندارانه ش بووه. موسلمانانیش له و هوده وده له پێشترن، که ئه و هه لۆیسته و ئه و هه سته نایابه و، ئه و ده مارگیریه هۆشیارانه یه شیان هه بیت، چونکه خوا له قورئاندا فه رمانی به وه پیکردوون و، ئه رکی راپه راندنی ئه و فه رمانه شی پێ پاسپاردوون.

۱۵- هه موو دروستکراویک له و گۆشه یه وه له مه سه له کان تێده گات، که جیی بایه خیه تی و، ئه و چاویلکه یه ش ده یان بینیت، که به لایه وه گرنگه و، به و شیوازه ش ده بینیت، که به چاکی ده زانیت.. ئا ئه وه ش پهپوسلیمانکه که یه، که له بواری پێداویستییهکانی خۆی و، له بواری مه سه لهکانی جیی بایه خه

خۆیشیه وه خوا ده ناسیت. خواش - به پیتی زانیاری و ناسینی ته و په پوسلیمانکه یه - ته و خوا یه یه، که دانه ویتله له ئاسمانه کان و زه و ییه وه ده ردینیت. وشه ی (خبه) له ئایه ته که دا ته و دانه ویتله شارراوه یه ی نیو ناخی زه و ییه، که ته ویش وه که هم موو بالنده یه که بایه خی پی ده دات و به دهنو وکی خوی به دوایدا ده گه ریت و، ده شزانی، که هر خوا یه بوی ده ده هینیت و پیتی ده دات، به لام دهنو که که ی ته نه ئا مرا زیک و هو یه کی روا له تیه .

۱۶- وا دياره حيكمت له ئاماژى په پوسليمانكه كه يو (عمرشى گه وړه ي خوا)، بانگ كړدى خه لكى بيت يو ټو هو حقيقه ته ي، كه به پړاوت و باق و بريقى ژيانى دنيا ته فره نه خوځو، له كاتى به ده سته ينانى هه نديك شتى دنيا دا له خو بوړدو و بن، جا ټه گهر شاژنى (سه به ء) خاوه نى عمرشيكى گه وړه بو وييت، ټه وا له حقيقه تدا هاوتاي هيچ شتيك نه بووه، چونكه خواى به هيږو ده وله مند هر خوى خاوه ن و په وړه دگارى عمرشى گه وړه يه، جا داخو عمرشى شاژنى (سه به ء) له ئاست عمرشى خوادا له كام جيگه و له كوږدا بيت؟! ټه ي ئاخو گه وړه يى عمرشه كى شاژنى (سه به ء)، به به راوړد له گهل گه وړه يى عمرشى خوادا، له چ پله به كدا بيت و به چى پټوانه بكرت؟

١٧- پڻو سٽبونو د نيايي فرمانبرهوا له راستي و دوستي نه و ته و هه والانهى، كه پتي ده گه نه ريت و، كه ناييت خيرا و راسته وخو په سندنديان بكات، چونكه له وانه ده گه نه رى و ته و خاوه نى هه وال راستگو نه ييت، خو نه گهر راستگوش ييت، له وانه ده دنيا نه ييت له وهى، كه ده يليت. (سوله يمان) يش- سلوى لى ييت- دواى نه وهى گوښى له و ته كاني په يوسليمانكه كه بووه، پتي گوتووه، كه ئيمه له مه ولا له و ته و هه والانه ت ده كو لينه وه، تا بزاني نايا راست ده لييت، يان درو: (قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ).

١٨- پەپوسلیتمانکە که نیرراویکی تایبەتی (سوله‌یان) بوو بۆ لای شازنی (سەهە ٤) و، بەدامی ئەوێ بۆ هەلگرتبوو، بێگومان هەمیشە ئەو

په پوسلیمانکه یه بڼه بانگه وازی (سوله یان) هاتو چوژی ده کړدو، سووړیش بوو له سهر بلاو کړدنه وه ی ثابینه که ی. جا نه گهر بالنده یه ک-که نه رکیکی له سهر نیه-و له سهر راپه راندنی هم کاره سووړ بیټو، هه ول بدات، نه ی ده بی موسلمان چوڼ بیټ، که خوا نهو کاره گه وره یه ی پی راسپاردووه و فهرمانی راپه راندیشی پیداوه؟!

۱۹- (سولهيمان) فەرمانى به پەپوسلىمانكە كەرد، كە لەكاتى گەيانەندى پەيامەكەيدا ئاگاداريان بىت و خۆيشيان لى پەنا بدات و، نەهينلىت كارەكەشى كەشف بكرىت: ﴿أَذْهَبَ بِكُنْيَا هَذَا فَأَلْقَاهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ فَأَنْظَرُوا مَاذَا يَرْجِعُونَ﴾ (النمل ۴۸)، بەپىي ئەم فەرمانە، پەپوسلىمانكە كە دەبىت نامەكەى (سولهيمان)يان بەسەردا فرىداتە خوارەو، پاشان نەختىك لىيان دووركە ویتەو، لە شوینىكى نزىكىشەو، چاودىريان بكات و بيانينىت، كە ئاخو چى دەكەن و، ئنجا بزائىت كە ئەنجامى گفتوگو و راپرسىي نىوانيان بەچى دەگات؟

۲۰- شازنەكە، پەيامى (سولەيمان)ى بە پىرۆزو بايەخدار وەسف كىردووە (إِنِّي أَلْقَى
إِلَى كَنْبِكَ كَرِيمٌ)، واش ديارە حىكمەت لەو هەدا ئەوە يىت، كە بەهۆى ئەو هى
شازنەكە پىشتەر (سولەيمان)ى ناسىيىت و هەوالى بىستىيىت و، زانىارىي لەسەر
هيز و دەسلەلاتىشى هەبوويىت. هەمدىسان ئەم وەسفى پەيامە بە (پىرۆز)
ئاماژە بە بۆ ھۆشيارى و زىرەكىي شازنەكە و، بەچاك دانانى و ھەرگرتنى پەيامى
پادشايان.

۲۱- شاژنه که ده قی نامه کھی (سوله یمان) ی بۆ گه له کھی خویندۆتوه:
﴿... بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۳۰﴾ أَلَا تَعْلَمُونَ أَنِّي وَأَنْتُمْ مُسْلِمِينَ ﴿۳۱﴾ النمل﴾،
ئهم په پیامه ش له هه موو په یامه کانی دی، کورت ترو کاریگه رتیشهو، وهك
بروسکه یه کی کورت کراوه یه، هه موو وشه یه کیشی به بایه خه وه هه لێژیراوه.

٢٢- سه‌ره‌رای کورتیی په‌یامه‌که‌و سه‌ره‌رای سووربوونیش له‌سه‌ر نه‌پازاندنه‌وه‌ی په‌یامه‌که‌ به‌و وشه‌ ناسکانه‌ی، که‌ هیچ پێویستی و ئاتاجێک به‌ بوونیان ناکات، به‌لام (سوله‌یمان)-سلّوای لیبیت- ده‌سپێکی نامه‌که‌ی به‌ناوی خوا هیشتۆته‌وه‌، که‌ نیوه‌ی نامه‌که‌ی پێ‌گرتووه‌. ئه‌مه‌ش ئاماژه‌یه‌که‌ بۆ گرنگی ده‌سپێکی نامه‌که‌ به‌ ناوی خواوه‌و، کردنه‌وه‌ی نووسینی نامه‌کان به‌و (بسم‌له‌)یه‌.

٢٣- (سوله‌یمان) -سلّوای لی بیت- یه‌ک داواکاری دیاریکراوی ئاراسته‌کردوون، که‌ به‌ (موسلمان)ی بینه‌ لای (وَأَتُونِي مُسْلِمِينَ). ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌که‌ له‌سه‌ر ئامانجی (سوله‌یمان) له‌ رزگارکردنی ولّاتان و له‌ جه‌نگ و کوشتاری له‌گه‌ڵ بێ‌باوه‌ران. بێ‌گومان ئامانجی (سوله‌یمان) ئه‌وه‌یه‌، که‌ خه‌لکی ته‌سلیم به‌ ئایینی خوا بن. (سوله‌یمان)یش به‌ جیهادی خو‌ی و تیکۆشانی پێ‌بازی خوا، بانگه‌وازکاریک بووه‌ بۆ ئایینی خوا.

وادیاره‌ له‌مه‌شدا وه‌لامێک هه‌یه‌ بۆ ئه‌وانه‌ی، که‌ پوختاری (سوله‌یمان) ده‌شیوینن، وای داده‌نێن گوایه‌، ته‌نها له‌سه‌ر داگیرکردن و به‌رفراوان کردنی ولّات و زه‌ه‌وتکردنی خاکی که‌سان و گه‌لانی تر، به‌پێی هه‌وا و ئاره‌زووی حوکم و ده‌سه‌لاته‌که‌ی، سووربووه‌.

٢٤- حوکم و فه‌رمانه‌په‌ویی له‌ ولّاتی شانشینی (سه‌به‌ه‌)دا دیموکراسیانه‌ بوو-ئه‌گه‌ر ئه‌م ده‌ربهرینه‌ جائیز بێت-، چونکه‌ شازنه‌که‌ هه‌ر خو‌ی به‌ ته‌نیا بریارو راسپاردی ده‌رنه‌کردووه‌، به‌لكو گه‌وره‌پیاوانی ده‌وله‌ته‌که‌شی له‌وه‌دا له‌گه‌ڵ خو‌ی به‌شدار کردووه‌و له‌ مه‌سه‌له‌کاندا راویژو پرس و رای پێ‌کردوون ﴿قَالَتْ يَأْأَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى تَشْهَدُونِ﴾ (٣٣) النمل... واش دیاره‌ ئه‌مه‌ له‌و سه‌رده‌می سه‌ركوتکارییه‌ی ئه‌و ولّاتانه‌دا تاكه‌ شیوازیکی به‌دوورگیرای رێساو رژیمی حوکمی نیو ولّاتی (سه‌به‌ه‌) بووه‌، له‌کاتی‌که‌دا رژیمة‌کانی حوکم، دیکتاتۆری و به‌پێی حوکمی تاكه‌که‌س بووه‌، که‌ حوکمیکی

په هاو بئ سنووری هه بووه، هه ر حاکم خۆشی به ئاره زووی خۆی بریاره کانی ده رکردوه، میلله تیش ته نها سه ر له قاندن و راپه راندن و قایل بوونی له سه ر بووه. به راستی وادیاره ولاتی (سه بهء) له رژیمی حوکه که یداو به به راورد له گه ل شیوازی حوکی ئه و زه مانه، ولاتیکی پیشکه وتوو بووه و له پیش ئه وانی ته وه بووه.

۲۵- سه یریش له وه دایه، که پیاوماقوولانی (سه بهء) له بیرو پای خویانو له پله وپایه ی که سایه تیشیان دابه زبون و قایل بوون به وه ی، که ته نها شوینکه وتوانی شانه که بن و راپه رینه رانی هه ر فره مانیکی بن، که ده ری ده کات، چونکه ئه و شانه پرس و پای پیکردوون و ئه وانی له بریار و یاسادا به شدار کردوه، که چی ئه وانیش گوته وویان: ئیمه خاوه نی هیزو ده سه لات و له شکرکی توندو به زه برین، به لام هه ر خۆشت له بریاردا سه ریشکیت و، بروانه چی باشه و فره مان به چی ده که یت: ﴿... نَحْنُ أُولُو قُوَّةٍ وَأُولُوا بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ﴾ (۳۲) النمل. ئه و وتانه ی دوا ییش له سروشت و ئاکاری ئه و گه له بئ هیزو لاوازاوانه یه، که به خواستی خویان لاوازی و بئ ده سه لاتییان هه لباردوه و سووریش بوون له سه ری، ئیدی گشت بانگه وازیکی تایه ت به بیداربوونه وه و به هیز بوون و سه ره ره زبوونیان ره ت کردۆته وه، هه ر بارودۆخی پاشکه وته یی و سه رشۆری و بئ ده سه لاتییان به باشت داناوه.

۲۶- شانه ی (سه بهء) له وتاری خۆیدا حوکی به سه ره هه موو پادشاکاندا به وه داوه، که شیۆینه رن و هه ر ولاتیك داگیر که ن، تیکی ده ده ن و خه لکه سه ره ره زه که ی سه رشۆر ده که ن و، ئیدی نه ریتی پادشایانی داگیر که ر هه ر ئاویه: ﴿... إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرَءَ أَهْلِهَا آذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ﴾ (۳۱) النمل. به مه ش یه که م جار مه به ستی له پادشا و پیغه مبه ره (سوله یان) ه- سلای لی بیت-، که به م ره نگه ش دیاره سه ره زه نشتی ده کات،

نەك ستایشی بكات. بئ گومان قسه كهش راست نیه و په سندنیه كه دهره هقی سوله یان وای گوتووه. هەندێك كەسیش ئەم وتەیه ی شازنی (سەبەء) بە گشتی بۆ هەموو پادشایان بە كاردێتنو، ئەم ئایەتەش دەكەنە بەلگە یەك لە سەر فەساد و كاری خراپە و شیواندنیان. بەلام بەلگە هێنان بەم ئایەتە شیوازیکی راست نیه و دانیشی پێدا نازیت. بئگومان لەلایەكەوه لەوانەوه بیانوو كه راست بێت و مەسەله كهش دروست و تەواو بێت - ئەمەش لە زۆر جاردا ئاوايه -، چونكه هەموو ئەو پادشایانە ی، كه تەواو بە ئایینی خواوه پابەند نین، سوور دەبن لە سەر فەساد و بەدكاری و بەكۆیله گرتنی خەلكانی ترو سەر شوێر كردن و مل پێ كهچ كردیان بۆ خۆیان.. بەلام بەلگە لەم ئایەتەوه لە سەر ئەو حالەتە دروست ناكړیت، چونكه ئایەتە كه وتە ی شازنی (سەبەء) ی گێڕاوه تەوه، شازنی (سەبەء) یش لەكاتی وتنی ئەو قسه یەدا، مرۆڤیكی بئ باوهر بووه و مەبەستیشی لە (سوله یان) ی پیغه مەبەر بووه -سلاوی لی بێت-، كه بە خراپە كاری و شیواندن وەسفی كردووه، لەبەر ئەمە چۆن وتە ی شازنیكی كافرو بئ باوهر بكەینه بەلگە، كه سەر زەنشتی پیغه مەبەر یكی دادپەروەری پێ دەكات.

بئگومان قورئان وتە ی كافرانیشی دیاریی كردووه، لە دەرووی گێڕانەوه ی هەواڵ و ڕاگە یاندنیەوه، هەندێك جاریش قورئان ئەم وتانە ی په سندن كردووه، لە هەندێك جاری تریشدا بئ دەنگ بووه لە ناستیاندا و تیشكی نەخستوونەتە سەر. لە هەردوو حالەتە كهشدا ئەوه ناكړیتە بەلگە لە سەر مەسەله یەكی تایبەتی، چونكه قورئان ئەوه ی هێناوه تەوه و گێڕاوه تەوه. بئگومان وتەكانی كافران و بئ باوهران، كه قورئان گێڕاونیەوه، بەلگە یان پێ ناهێنرێتەوه، مەگەر تەنها قورئان خۆی كردبنی بە بەلگە. وتە ی شازنە كه ی (سەبەء) یش بەلگە یەك نیه لە سەر بەدكرداری و فەساد ی پادشایان، بۆیه دەبێت بۆ ڕوونكردنەوه ی ئەو ئیدیعیایه، كه -زۆر جار- راسته بەدوای بەلگە یەكی وادا بگه ڕێن، كه جیسی بەلگە پێ هێنانەوه بێت.

۲۷- شاژنى (سەبە ۴) پىگەچارەى جەنگى لەگەڵ سولەيماندا ھەلنەبژارد، بەلكو دانوستان و ناشتى و ھودنەى ھەلبژارد، لەوانەى ھەى ئەمەش لەو ھەدا ئەو ھەيت، كە ئافەرەت -بەسروشتى خۆى- ھەزى لە جەنگ و كوشتارو توندوتىژى و خوین رشتن نەييت. جا ئەگەر ئافەرەتێك جەلەوى پادشاى ھەيتى گەلێكى بەدەستەو ھەيت و پووبەپووى ھەيشى دوژمنان بھيتەو، ئەو -لە زۆرجاردا- ئەو ئافەرەتە خوازىارى كوشتارو پىكدادان ناييت، بەم رەنگەش گەلەكەى خۆى لەبەردەم دوژمناندا ملەكەچ و لاواز دەكات و لەدەستيان دەدات.

۲۸- شاژنى (سەبە ۴) ويستى (سولەيمان) تاقى بكاتەو، بزانيت راددەى پژدىسى و سووربوونى لەسەر بانگەوازەكەى بۆ ئىسلام چەندەو، ئاخۆ بەو پىاوێكى دلسۆزى بانگەوازە، يان بازىرگانى بە بانگەوازەو دەكات، ھەر بۆيەش ديارى بۆ ناردو مال و سامانى لەو ديارىيەدا وەك بەرتىل خستى بەردەمى تاكو دەست لەوان ھەلگرت و وازيان لى بھيت تا ھەر لەسەر بىپاوەرى و شىرك و ھاوێل بۆ خوادانان بھيتەو.

۲۹- شاژنى (سەبە ۴) ئەو مال و سامانەى كە پىشكەشى (سولەيمان) دەكرد بە (ديارى) ناوى بردبوو (وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ رَجْعِ الْمُرْسَلُونَ)، بەلام ئايا لە راستيدا ئەو ديارىيە؟ نەخىر، بەلكو ئەو بەرتىل دان بوو بە (سولەيمان) تاكو دەستى لى ھەلگرت و وازى لى بھيت. بەلام ناوى بەرتىلەكەى بە (ديارى) بردوو، (سولەيمان) یش ئەو بەرتىلەى رەت كردۆتەو بە نىراو ھەلگرتى گوتوو: (بىگومان ئىو ھەر خۆتان بەو جۆرە ديارى و مال و سامانە دلخۆش، پى تەفرە دەخۆن) (بَلْ أَنْتُمْ حَدِيثَةٌ لَكُمْ تَفْرَحُونَ).

ئەم ديارىيەش بە (بەرتىل) دانراو، چونكە پىشكەش (سولەيمان)ى حاكم و پادشاو پىغەمبەر كراو، زانراو یش، كە ديارى بردن بۆ فەرمانبەر لە فەرمانگەكەداو، دەسلەتدار لە دەزگای دەسلەتدارىيەدا، (بەرتىل)ە نەك (ديارى).

له قورئانی پیرۆزیشدا وشه‌ی (هه‌دییه‌) ته‌نها به‌ مانای (به‌رتیل) هاته‌وه‌، له‌وه‌ دوو جیگه‌یه‌ی سووره‌تی (النمل)، له‌وه‌ به‌سه‌رهاته‌ی سوله‌یمان له‌گه‌ڵ شاژنی (سه‌به‌ه‌) دا هاته‌وه‌ که‌ دووجار وشه‌که‌ دووباره‌ بۆته‌وه‌.

۳۰- خۆبه‌رز گرتنی (سوله‌یمان)- سلاوی لی بیّت- له‌سه‌روو مالّو سامانو له‌ناست ته‌فره‌دان به‌مالّو سامانداو، پاشان برینی ڕیگای دانوستانو هودنه‌کارییو، به‌فیرۆنه‌دانی کات، له‌ کاری ناردنی نی‌رراوانو وه‌فده‌کاندا، ئه‌مه‌ش ده‌بی‌تته‌ پێشه‌نگی‌ک بۆ فه‌رمانپه‌روا موسلمانه‌کان له‌ ڕووبه‌ڕووبوونه‌وه‌ی دوژمنانیاندا. ئه‌وه‌بوو کاتی‌ک نی‌رراوانی (به‌لقیس) هاته‌نه‌ لای (سوله‌یمان) و دیارییه‌کانیشیان هینابوو، سوله‌یمان پیتی گوت: ئایا ئی‌وه‌ به‌ مالّو سامان کۆمه‌کم ده‌که‌ن؟ ﴿...أَتُمِدُّوْنَ بِمَالِ فَمَاءَ آتَنِ ۚ اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّآءَ آتَکُمْ بَلْ أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ۚ﴾ (۳۶) ﴿أَرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأَيِّنَهُمْ بِجُنُودٍ لَّا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ﴾ (۳۷) النمل ﴿۳۷﴾

۳۱- هه‌ر له‌ ویستگه‌ی چیرۆکه‌که‌دا، ئاماژه‌یه‌کی تر ڕه‌چاو ده‌که‌ین، ئه‌وه‌یه‌ دوژمنان هه‌میشه‌ سوورن له‌سه‌ر به‌فیرۆدانی کاتی نه‌ته‌وه‌ی ئیسلامی له‌ دانوستانداو، سووریشن له‌سه‌ر خه‌ریکه‌کردنی به‌ شتی بی‌سودو بابه‌تی لابه‌لاو بی‌نرخ، تاکو له‌ مه‌سه‌له‌ بنچینه‌ییو گرنگه‌کان دووریان خه‌نه‌وه‌و له‌بیریان به‌رنه‌وه‌. وه‌ک چۆن شاژنی (سه‌به‌ه‌) ئه‌و ڕیگایه‌ی گرته‌به‌ر، کاتی‌ک نی‌رراوانی خۆی به‌ دیارییه‌که‌نه‌وه‌ بۆ لای (سوله‌یمان) نارد، تاکو سوله‌یمان بخته‌ سه‌ر خواستی دانوستانو هودنه‌و سازش. پێویسته‌ کاربه‌ده‌ستانی ئه‌م‌پۆی نه‌ته‌وه‌ی ئیسلامیش، له‌م نیازه‌ گلاوه‌ی دوژمنان ئاگادار بنو، ئاماژه‌که‌یان لی تی‌ک بده‌نو کاتیان پێی به‌فیرۆ بده‌نو به‌و شت و مه‌که‌ بی‌نرخانه‌شیانه‌وه‌ خه‌ریک نه‌بن، که‌ به‌ مه‌به‌ستی لادانیان له‌ نیازی بنچینه‌ییان، پێشکه‌شیان ده‌که‌ن.

۳۲- بهراستی لهم چیرۆکهدا ئهو هه‌لۆیسته به‌ته‌وژم و شیلگیر و یه‌کلاکه‌ره‌وه‌یه‌ی سوله‌یمان کاریگه‌رییه‌کی راسته‌وخۆی له‌سه‌ر دوژمن هه‌بوو، ئه‌وه‌بوو شاژنی (سه‌به‌ه‌ه‌) خۆی به‌ده‌ست هی‌زو ده‌سه‌لاتی (سوله‌یمان) هه‌داو، (سوله‌یمان) یش به‌وه‌ی زانیو، ویستیشی چهند به‌لگه‌یه‌کی تر له‌ لاوازی و تیکشکانی ئهو شاژنه‌ ب‌خاته به‌رده‌می. جا نه‌ته‌وه‌ی ئیسلامیش له‌کاتی‌که‌دا به‌ ته‌نگه‌یه‌ک، یان گرفتێ‌که‌دا تێده‌په‌رێتو، له‌ کاتی‌که‌شدا رۆبه‌رووی مه‌ترسییه‌کی وه‌ها ده‌بیته‌وه، که‌ هه‌ره‌شه‌ له‌ وجود و ژیا‌نی ده‌کات، ئه‌وا پتۆیسته هه‌لۆیستیکی توندو به‌زه‌بری هه‌بیته‌و، فره‌مانه‌ر‌ه‌وایانی‌شی - له‌وانه‌ی، که‌ بریارو حوکیان به‌ده‌سته‌وه‌یه - ده‌بیته‌ به‌وه‌په‌ری جوړنه‌ت و بو‌یری و خو‌راگری یه‌وه رۆبه‌رووی دوژمنان ببنه‌وه‌و، به‌ ته‌واوی -چالاکی و چه‌له‌نگی و راستگویی و دڵسۆزی و خۆ بو‌ خوا یه‌کلاکردنه‌وه - سه‌وداو ئالو‌یری له‌گه‌ڵ مه‌سه‌له‌که‌دا بکه‌ن.

۳۳- (سوله‌یمان) ویستی ئهو عه‌رشه‌ گه‌وره‌یه‌ی، که‌ شاژنی (سه‌به‌ه‌ه‌) خۆی پتۆه هه‌لده‌کێشا، ئاماده‌ بکات و بیخاته به‌رده‌می شاژنه‌که‌ خۆی، تا لاوازیی شاژن به‌رامبه‌ر به‌ (سوله‌یمان)و، شکستی هی‌زه‌که‌ی له‌به‌رده‌م هی‌زی سوله‌یمانی پیشان بدات.

۳۴- (سوله‌یمان) -سلاوی لی بیته - که‌شیکی پتۆپه‌رکی له‌نیوان داروده‌سته‌که‌یو، که‌سانی نزیکی چواره‌وریدا خو‌لقاندو پتۆشی گوتن: کامتان ده‌توانن، پتۆش ئه‌وه‌ی ئه‌وان به‌ حاله‌تی خۆ ته‌سلیم کردن به‌ نایینی خواوه‌ بینه‌ لام، عه‌رشه‌ی ئهو شاژنه‌م بو‌ بی‌نن؟.. له‌وه‌شدا هی‌زو تواناو وزه‌ی ئهو داروده‌سته‌و سه‌ربازانه‌ی لی‌ک جیاواز بوون. سوله‌یمانی‌ش له‌و مه‌سه‌له‌دا خۆی له‌به‌رده‌م دوو سه‌ودادا دیوه‌ته‌وه‌:

سه‌ودای یه‌که‌م: که‌شیکی هی‌جگار که‌ته‌و زه‌به‌للاح له‌ تاهه‌فه‌ی (جن) خسته‌یه به‌رده‌می و پتۆ گوت: (من هی‌نده به‌هی‌زو ده‌ستپاکم، که‌ ده‌توانم پتۆش ئه‌وه‌ی کو‌تایی به‌م کو‌بوونه‌وه‌یه‌ت بی‌نیت عه‌رشه‌که‌یت بو‌ بی‌نم (أَنَا عَائِلُكَ بِهِ

قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ).

سهودای دووهم: ټو پیاوړی، که څاره زایي له سهر کتیبی (تہورات) هہبو،
خستیه بهرده می و پیی گوت: من دہ توانم له ماوہی چاوتروکانیکت دا
عہرشہ کہت بۆ بیتم (أَنَا إِلَيْكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ).

۳۵- ټو مہ سہ لہی (ہینانی عہرشہ کہدا بۆ سولہ یان) چہ ند لایہ نیکی نہ زانراو
ہیہو، نہ قورنانو، نہ فہر موودہی راست (صحیح) یش، ہیچ شتیکیان لہ سہر
رانه گہ یاندوہ. بۆیہ ټیمہش ناشیت، کہ لہ خو مانوہ ټو مہ سہ لہ نہ زانراو
شارراوانہ پروون بکہینہو، یان بچینہ نیو قولایی باسو خواسیانہو، بہ
مہ بہستی پونکردنہو ہشیان سہرکہوینہ سہر دہقہ ہلہ ستراوہ ئیسرا ئیلیہ کان.
بۆ نمونہ ہندیک لہو لایہ نہ نہ زانراوانہش، ټوہوہ: نازانین ناوی کہ سہ بہ ہیزو
زہ بہ لاحہ کہی تایہ فہی (جن) چی بووہو، ناشزانین چۆن دہیتوانی عہرشہ کہ بہ
سولہ یان بگہیہ نیټ بہر لہوہی لہو کۆبوونہوہی ہستیت، ہر وہک نازانین
ناوی ټو پیاوچاکہش چیہ کہ څاره زایہ کی لہ سہر تہورات ہہبووہو، ناشزانین
فرمانہ کہی لہ لای سولہ یان چی بووہو، ټو زانست و څاره زایہی ہہیوہو،
چہ ند بووہو، ټہی چۆن توانیوہیہ تی لہ ماوہی چاوتروکانی سولہ یان و پیش
کردنہوہی چاویدا عہرشہ کہی شاژنی (سہ بہ ۶) ی بۆ بہینیت؟!

بہ ہر حال زانینی ټم لایہ نہ نادیارو نہ زانراوانہی نیو چېړو کہ کەش پەيوہندی
بہ ټیمہوہ نیہ، چونکہ ہیچ سودیک، یان زانستیکمان پی ناہہ خشتیت.

۳۶- لہ کاری گہ یاندنی عہرشہ کہدا بہ (سولہ یان)، پلہیہ کی رټزو کەر اہمت بۆ ټو
کہ سہ دانراوہ، کہ زانست و څاره زایہ کی لہ سہر کتیبی تہورات ہہبووہو،
موعجیزہ کیښہ بۆ سولہ یان- سلاوی لی یت- و دیاردہیہ کہ لہ توانای خوای
بہ تواناو، سہرکہو تنیکیشہ بۆ ہقو، بہزینہ بۆ ټو ناہقہی، کہ شاژنی
(سہ بہ ۶) لہ سہری بووہ.

۳۷- کاتیك سوله‌یمان عهرشه‌كه‌ی بیینی که له به‌رده‌میدا دانراوه، چیی گوت؟

بێگومان سوپاسی خوای کردو ستایشی فەزڵ و به‌خششی کرد، که ئەوه هەلسەنگاندنی خوايه بۆی تا داخۆ سوپاسی خوا ده‌کات یان سپله ده‌بیت، گوتی: ﴿... هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَشْكُرَ أَمْ أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌ كَرِيمٌ﴾ (النمل ۴۰) دیاره ئەو به‌هیزی خۆیه‌وه شانازی نه‌کردوه و ته‌فه‌ری نه‌خواردوه‌و، به‌ سه‌رگه‌ردانی و گومپایی و خۆ به‌ زل زانی و فه‌ساد و بێ‌باکیدا نه‌بووه، به‌لکو له‌به‌رده‌م هیزی خوادا له‌خۆ‌بوردوو سه‌رکزی بووه‌و، یادی خوای کردوو و سوپاسی چاکه و به‌خشی کردوو.

(سوله‌یمان)- سلأوی لی بێت- له‌م حاله‌ته‌شدا دووباره پێشپه‌وه و سه‌رمه‌شقه بۆ حاکم و فه‌رمانه‌روایان له‌ چۆنیه‌تی هەلس و که‌وتیاندا به‌رامبه‌ر هیزو ده‌سه‌لات و سه‌رکه‌وتیان.

۳۸- (سوله‌یمان) ویستی چهند رووداوێکی سه‌یرو کتێپه‌ری پیشانی شازنه‌که‌ی (سه‌به‌ه) بدات، و، مه‌به‌ست له‌وه‌ش ده‌رخستنی لاوازی و هه‌له‌و نه‌زانیی شازنه‌که‌ بوو، ئەو رووداوه سه‌یرو له‌ناکاوانانه‌ش، ئەمانه‌ بوون:

أ/ هیئانی عهرشه‌که‌ له‌ سه‌به‌ئه‌وه‌ دواي ده‌رهێنانی بۆ لای (سوله‌یمان) و دانانی له‌به‌رده‌می شازندا له‌کاتی چوونه ژووره‌وه‌یدا.

ب/ گۆرینی عهرشه‌که‌ به‌ هه‌ندیک ئالوگۆر له‌ شێوه‌ دیمه‌نه ئاساییه‌کانیدا: ﴿قَالَ نَكِرُوا لَهَا عَرَشَهَا نَنْظُرَ أَنْهَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ﴾ (النمل ۴۱)

ج/ دانانی کۆشکێک له‌به‌رده‌میدا تاكو به‌سه‌ریا تیپه‌ریت و لێی تیپه‌ر بێت، که پاره‌ویکی شووشه‌یی بۆ دروستکرا‌بوو وادیار‌بوو که ئاو له‌ژیری‌ه‌وه‌یه‌تی، تا بیه‌خاته سه‌ر ئەو خه‌یاڵه‌ی که ئەو ده‌چێته ئاو‌ه‌وه‌وه‌ پیا‌یدا ده‌روات.

۳۹- شازنی (سه‌به‌ه) له‌به‌رده‌م ئەو په‌رسیاره‌ی که ده‌ربه‌اره‌ی عهرشه‌که‌ لێی کرا

زيرهك بوو، ئەوهوبو كاتيك لىي پرسرا: ئايا ئەمەيه عەرشەكەت؟ ئەوئش كه دىتى بەدئنياسيهوه دانى پيدا نهنا كه ئەوه نيه، چونكه به تەواوەتى لەو عەرشەى خۆى دەچوو! هەروەها نەيشى سەلماند كه ئەوهيه، چونكه لەپاش خۆى بەجىي هيشتبوو، جا ئاخۆ چى ئەمەى گەياندۆتە ئەو شوينەو لەبەردەمى دايناوه، هەر بۆيەش كەوتە حالەتيكى واق وپمانەوهو، تەنها زيرهكى و عەقلى خۆيشى لەو حالەتەى دەرباز كرد، هەر بۆيەش لە وەلاميدا گوتى: وهك ئەوه وايه كه عەرشەكەى من بيت.

ئەم وەلامەش بۆ هيتيك پاشگەزى (خط الرجعة) بووه، چونكه نه نكوولئ لىكردو نه دانيشى پيدانا.

٤٠- كاتيك پىي گوترا: بچۆره نيو كۆشكەكەوه.. شازن ئەوهى به شوينىكى پر له ئاو هاتە بەرچاو، هەر بۆيەش نەختيك كراسەكەى بەرزكردەوهو هەردوو پىي دەرخست تا خۆى بۆ پۆيشتن بەنيو ئاوه زۆرەكەدا ئامادە بكات، ئەم جوجوولەش بە ساويلكەيى لىكدرايهوه، هەر بۆيەش بەسەريا هاتن و گالتەيان پىكردو پيشيان گوت: ئەمە كۆشكىكه له شوشەى پروون و لووس بنيات نراوه.

لەلايهكى ترهوه بانگەشەچييانى ئەفسانە و شتە سەيرو سەمەرەكانى (ئيسرائيليات) لىكدانەويهكى سەيرو نامۆيان بۆ حالەتى قاچ دەرخستنى شازنەكه هيناهەتەوهو، واى دەگەيەنن گوايه شازنى (سەبەء) -كه ناوى (بەلقيس)يان لى ناوه- لە داىكىكى (جن) بووه، هەر بۆيەش دوو قاچى وهك قاچەكانى (جن)ى هەبووه، كه لەقاچى مەر دەچوون، جا گوايه (سولەيمان) ويستويهتى لەوه دئنيا بيت، هەر بۆيەش زەمينەى كۆشكەكەى لە تەختىكى بنيات نراو لە شووشە كه ژيرهكەى ئاو بووه، بۆ شازنەكه پىكخستوهو، ئيدى كاتيك هەردوو پىي بينيوه، وهك دوو پىي جوانى مرؤف هاتوونە بەرچاوى.. بىگومان ئىمەش ناييت قورئانى پىرۆز بەو شتە سەيرو نامۆ پووجهلانه تەفسىر بكەين.

٤١- شازنی (سهبهء) ههستی به ههلهی خۆی کردو زانی که هیچ شتیکی وای به بهراورد له گهڵ هیزی (سولهیمان) دا نیه و زانیشی که شکست و دهستهوسانه له کاری بهرهنگاربوونه ویدا، ههروهک زانیبووشی که ئهو خۆی له سهر رییازیکی نابهجێ و پووچه له، چونکه هاوه لێ بۆ خوا داده ناو، پهیی به وهش بردبوو که (سولهیمان) له سهر ههقه و ههر ئاینه که ی ئه ویش راست و دروسته و، خواش باوه ری خستبووه نێو دلێیه وه، له بهر ئه وه شازنه که به راشکاوی گوتی: خوایه به راستی من سته مم له خۆم کردووه و، ئه وای منیش له گه ل (سولهیمان) دا خۆم ته سلیم به ئایینی خوای پهروهردگاری جیهانیان کرد ﴿... رَبِّ اِنِّی ظَلَمْتُ نَفْسِیْ وَاَسْلَمْتُ مَعَ سُلَیْمٰنَ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ﴾ (النمل ٤٤).

٤٢- دواى ئهو خۆ ته سلیم کردنه ی شازنی (سهبهء)، قورئانی پیرو ز بی دهنگ بووه له سهر هه والۆ به سهرهاتی تری شازنی (سهبهء) و (سولهیمان)، له بهر ئه وه ههر پرسیارێک له سهر حاله ته کانی دواى ئه وه بکریت ئه وای پرسیاره کان به بی وه لāmīکی راست و متمانه ده ر ده میهنه وه.

هه ندیک له و پرسیارانه ش که خولقی نراون “ وه ک ئه وه ی ئایا سولهیمان ئه و ژنه ی خواستوه بۆ خۆی یان نا؟ ئه ی ئایا ئه و شازنه له ولاتی (سولهیمان) نیشته جی بووه، یان گه راوه ته وه بۆ (سهبهء)؟ ئایا گه له که شى باوه ریان به خوا هیئاوه و چوونه ته سهر ئایینی (سولهیمان)؟ .. ئایا (سولهیمان) بووه به پادشای یه مه نیش یان نا؟ په یوه ندیی نێوان (به نی ئیسرائیل) و (دانیشتوانی سه بهء) چۆن بووه دواى مردنی (سولهیمان) و مردنی شازنی (سهبهء)؟

هه موو ئه م پرسیارانه ش، هیچ وه لāmīکیان له قورئاندا نیه، چونکه سه رچاوه راست و دروسته کانیش هیچیان له باره وه نه وتوه. له بهر ئه وه ئیمه ش ده بیته له ئاست ئه و سه رچاوانه دا بی دهنگ بینو، بۆمان شیوا نیه که به چینه سهر ده قه

ئاراستە ئيسرائىلىيەكان و شتە پرچەلەكان و ئەفسانەكانيان بە مەبەستى ئەوەى
گوايە وەلامى ئەم پرسىارانەيان لى دەريئين.

بەراستى ئەو ويىستگەى كۆتايى پىھىنانەى بەسەرھاتى (سولەيمان) لەگەل
شاژنى (سەبەء) لە سوورەتى (غل)دا كۆتايى پىھىنانىكى ئيماندارانەى
ئامانجدارانەى، چونكە دوايىن ديمەنى ئەو بەسەرھاتە تەسليم بوونى شاژنى
(سەبەء) و چوونە نىو ئايىنى خوا و تورپدانى شىرك و كفرو، خو سپاردنى لەگەل
(سولەيمان)ى بانگەوازكارو پىغەمبەردا بەخوای پەرورەدگارى جىھانىيان.. ھەر ئەو
كۆتايىيەى بەسەرھاتەكەش ئاماژە بۆ ئامانجى باسكردنى چېرۆك دەكات كە
بانگەوازكردنى بانگەوازكارانە بۆ شوين پىھەلگرتنى پىغەمبەرى ئازىز (سولەيمان)
-سلاوى لى بىت- لە مەسەلەى بانگەوازكارى دا كە بانگەوازەكەيان بکەنە
ئامانج و پىئويستە بانگەوازكراوانىش بەرەو ئىسلام ئاراستە بکەن و بەكرەدەوہش
وابەستە و پەپرەوکارى بن.

پوخته‌ی به‌سه‌رهاتی سوله‌یمان له‌گه‌ڵ شاژنی (سه‌به‌ء) دا

له‌كۆتایی ئهم باسه‌ماندا پوخته‌یه‌ك له‌سه‌ر چیرۆکی سوله‌یمان له‌گه‌ڵ شاژنی (سه‌به‌ء) دا دیاری ده‌كه‌ین، كه ئهمه‌یه‌:

بیگومان دانیشتوانی (سه‌به‌ء) له‌سه‌رده‌می فه‌رمانپه‌وایی شاژنه‌که‌یاندا گه‌یشته‌بوونه قوناغی‌کی پیشکه‌وتوو له‌ هی‌زو ده‌وله‌مندی و خوشگوزه‌رانی و نیعمه‌تی زۆردا (وَأُوْتِيتَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ)، به‌م رسته گشتگیر و هه‌مه‌گیره‌ش گوزارشتی له‌و هه‌موو لایه‌نه دیار و پیشکه‌وتوو کردوو، شاژنه‌که‌شیان له کاروباری فه‌رمانپه‌وایی و حوکمیدا راوی‌و پرس و رای به‌ گه‌له‌که‌ی و پیاوماقوولانی گه‌له‌که‌ی کردوو. به‌لام وادیاره ئه‌و گه‌له و پیاوماقوولانیشیان ته‌نها شوینکه‌وته و گوێپرایه‌لی بوون و ئاماده‌ی پاپه‌رینی فه‌رمان و پاسپارده‌کانی بوون. جا کاتێک (سوله‌یمان) یش له‌رێی په‌پوسلیمانکه‌که‌وه به‌و حاله‌ته‌ی زانیوه، بانگه‌وازی کردوو به‌و رێی ئیمانداریتی و باوه‌ره‌ینان و چه‌ند دیه‌نیکی سه‌رسوپه‌ین و کتوپه‌ری به‌و ئاماده‌کردوو، شاژنه‌که‌ش به‌و دیه‌نانه هه‌ستی به‌ لاوازی و شکستی و نه‌فامیی خۆی کردوو، به‌ دلنیایشه‌وه هه‌ستی به‌ راده‌ی هی‌زو پیشکه‌وتنی له‌شکری سوله‌یمان کردوو، هۆی ئه‌مه‌شی به‌و راستی و دروستیی دینه‌که‌ی گه‌راندۆته‌وه، هه‌ر بۆیه‌ش چۆته سه‌ر دینی (سوله‌یمان) و خۆی به‌ خوای په‌روه‌ردگاری جیهانیان سپاردوو.

باسی چیرۆکەکه له سورەتی (سەبەء)دا

ئێستاش دەگەرێینەوێه بۆ سورەتی (سەبەء) تاكو چەند ئاماژەو پەندو وانەى لى دەربەھێنن، لەمەشدا لەو باسەو دەست پى دەکەین، كە دەربارەى چیرۆكى (سەبەء) ھاتوہ..

بێگومان پێشتر باسى بەسەرھاتى (داود) و (سولەيمان)ى كۆرى-سلەویان لى بیّت- ھاتوہ، بەو پێدانگەى دوو پادشای دادپەرورەو باوەردارو سوپاسگوزارى خوابوون. پاشان چیرۆكى (سەبەء) بەدواياندا وەك نمونەىك لەسەر بى باوەرپى و ستەمكارى و بى پەرەى ھاتوہ.

مامۆستای پێشەوا (سید قطب) لەسەر ئەم چیرۆكەو پەيوەندى بەو بەسەرھاتەى نێوان سولەيمان و شازنى (سەبەء) لە سورەتى (النمل)دا، گوتوویەتى:

"لە چیرۆكى بنەمالەى (داود)دا لاپەرەى باوەرپێشان بەخواو سوپاس لەسەر فەزلى بەخششەكانى، و، رەفتارو مامەلەى جوان لەسەر نىعمەتەكانى، پێشان دەدات. لاپەرەى بەرامبەرىشى لاپەرەى چیرۆكى (سەبەء)ە. لە سورەتى (النمل)دا بەسەرھاتو رووداوەكانى نێوان شازنى ئەو گەلەو، نێوان (سولەيمان)ى باس كردوہ. لێرەشدا لەم سورەتى (سبأ)دا ھەوائیان لەدواى چیرۆكى (سولەيمان) ھاتوہ. ئەمەش وادەگەيەنێت كە ئەو رووداوانەى لەم چیرۆكەدا ھەيە دواى سەردەمى بەسەرھاتەكانى نێوان شازنەكەو (سولەيمان) ھاتوہ. ئەوێ زیاتر ئەم گریمانو بۆچوونەش بەھێز دەكات، ئەوێھە كە ئەم چیرۆكە لێرەدا- لەم سورەتەدا- دەربارەى بى باكى و نەزانین بە نىعمەتى خاوەو، لەناوچوونى ئەو نىعمەتانەىو، پەرتەوازەبوونیانە لەدوایداو بە ھەموو شیوہەكىش پارچەپارچەو بەش بەش دەبن، لەكاتێكدە لە سەردەمى ئەو شازنەى، كە بەسەرھاتەكەى لە سورەتى

(النمل) دا هاتوو له وه پیری دهسڕۆشتووی و دهوله مه ندییدا و له خیر و بیرکی هه مه جوریشدا بوون.

ئه مهش به پیتی گیرانه وه که ی په پوسلیمانکه بو (سوله یان): ﴿إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ﴾ (٢٣) وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ

لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ... ﴿٢٤﴾ النمل ﴿٢٥﴾، بێگومان دوا ی ئه م گیرانه وه یهش باسی به سه رهاتی ئیسلام بوونی شازنه که هاتوو که هاوکات له گه ل سوله یاندا ئه ویش خۆی ته سلیمی خوا ی په روه ردگاری جیهانیان کردوو.

لیره شدا روودا وه کانی چیرۆکه که له دوا ی ئیسلام بوونی شازنه که و خۆ ته سلیمکردنی به خوا و ئایینی خوا، هاتوو نه ئارا وه و ئه و کاره ساتانهش ده گیریتته وه، که به هۆی به سه لده ده رجوونیانو به دکارییه کانیانه وه و سوپاس نه کردنی خوا له سه ر ئه و هه موو نیعمه ته ی پیتی دابوون به سه ریاندا هاتوون^(١).

(١) سید قطب: في ظلال القرآن / ٥ : ٢٩٠٠ .

فهرموودهیهکی صحیح له سههر چیرۆکی (سهبهء)

له (ابن عباس) هوه - خویان لی پازی بی - گیراوه تهوه، که پیاوێک ده باره ی (سهبهء) پرسیری کردوه له پیغه مبهری خوا ﷺ که ئایا (سهبهء) پیاوێک بووه، یان خاکیک بووه؟ پیغه مبهریش ﷺ له باره یه وه فهرموویه تی: ((بَلْ هُوَ رَجُلٌ وَلَدَ عَشْرَةَ فَسَكَنَ الْيَمَنَ مِنْهُمْ سِتَّةٌ وَبِالشَّامِ أَرْبَعَةٌ، فَأَمَّا الْيَمَنِيُّونَ فَمَذْحِجٌ وَكَنْدَةُ وَالْأَزْدُ وَالْأَشْعَرِيُّونَ وَأَتَمَارٌ وَحِمِيرٌ، وَأَمَّا الشَّامِيَّةُ: فَلَحْمٌ وَجَدَامٌ وَعَامِلَةٌ وَغَسَّانٌ))^(۱).

واته: (سهبهء)، پیاوێک بوو که ده کورپی بووه، شهشیان له یه مهن نیشته جی بوون و چواریشیان له شام، تهوانه ی له یه مهن بوون: (مه ذحیح) و (کینه ده) و (ئه زده) و (ته شعه ربیه کان) و (ته نمار) و (حیمیه ر) بوون، تهوانه ش که له شام بوون: (له خه م) (جو ذام) و (عامیله) و (غه سسان) بوون.

ده باره ی مانای ئەم فهرمووده یه^(۲)، (ابن کثیر) گوتویه تی: "مانای ئەو پرسته یه ی نیو فهرمووده که (ولد له عشرة من العرب) ئەوه ده گه یه نیت که ئەو ده که سه ن که له وه چه ی خۆی بوون و، په چه له کی هۆزه عه ره به کانی یه مهن ده چیتته وه سه ر ته وان، به لام هه مو کوره کان له پشتی خۆی نه بوون، به لکو هه ندیکیان له پشتی خۆی و هه ندیکێ تریشیان له کورانی ئەو یان له نه وه کانی تری بوون و له نیوان ته وان و (سهبهء) خۆیدا دوو پشت یان سێ پشت، یان که متر، یان زیاتر هه بووه.

(۱) رواه أحمد والطبرانی والحاكم وقال عنه ابن كثير ان اسناده حسن. وقال أحمد شاکر في تحقيق احاديث ابن عباس في مسند أحمد: اسناده صحيح... بروا نه مسند أحمد بتحقيق احمد شاکر (۴: ۳۲۲) حديث رقم (۲۹۰۰).

(۲) ئەم فهرمووده یه ی (ابن کثیر) له سههری دواوه به م شتیه یه یه: ((رَجُلٌ وَلَدَ لَهُ عَشْرَةٌ مِنَ الْعَرَبِ، فَنَتَمَّ مِنْهُمْ سِتَّةٌ وَتَشَاءَمَ مِنْهُمْ أَرْبَعَةٌ)) رواه ابوداود. واته: پیاوێکه ده کورپی عه ره بی هه بووه، شهشیان به ره یه مهن چوون و چواریان به ره و شام چوون.

دەربارەى مانای پرستەى (فتيامن منهم ستة وتشاءم منهم أربعة) واتە: لەدواى ئەوەى خوا لافاوە بەهێزەكەى ناردۆتە سەريانو، هەندىكىان لە ولاتەكەى خويان نيشتەجى بوونو، هەندىكى تريشيان لەويۆه دەرچوون بۆ ولاتانى تر^(۱).

(سەبەء) بەلگەيەكە

خوا فەرموويەتى: ﴿لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ آيَةٌ...﴾ (سبأ)

لەم فەرمایشتەدا وشەى (آيَةٌ) مانای بەلگەو نیشانەيەكى ديارو، دەلالەتییكى ڕۆشنو، پەندىكى کاریگەر دەگەيەنیت، ھۆکارو ڕووبەندى (بوون بە بەلگەو ئایەت و بوون بە پەند)یشیان لەووە بوو کە بێگومان خوا نىعمەت و خێروبیژیکی فرەو زۆریی بەسەریاندا ڕژاندبوو، داواى خواپەرستى و شوکرانەبۆیى لى کردبوون، بەلام ئەوان سەریچىيان کردو، بەسپلەو بىباوەرو ستەمکارو زۆردار دەرچوون. خواش سزای خۆى پىگەياندنو، فەرمانى خۆى بەسەردا جى بەجى کردنو، یاسای خۆى لەسەر پىادەکردنو، ئىدى ھەموو نىعمەت و خێر و بیژیکیان لەناوچوو. بەم ڕەنگەش بوون بە نمونەيەكى کردەيى و واقعیى بۆ ھەرکەسێک کە لە فەرمانەکانى خوا ھەلگەپیتەووەو نىعمەتەکانى خوا لەسەر ئاقارو ڕووبەندىکی تر بەکار بێنیت.

بێگومان قورئانى پېرۆز خەلکی ئاگادار دەکاتەوہ - بەتایبەتى دەولەمەندو خواپیداوان - لەوہى کە ناییت ڕێبازى (سەبەء) بگرنە بەرو، ناییت وەك ئەوان بن، تاکو ھەمان سزا کە بەوان گەيەنرا، بەمانیش نەگەيەنریت. بەراستى لە گەلى (سەبەء)دا ئایەت و بەلگەى خوا ھەيە، بەلام کێن ئەوانەى سوودى لى دەبینن؟!

(۱) تفسیر ابن کثیر/ ۳: ۵۳۲ .

کێن ئەوانەى پەندو عیبرەتى لى وەرەگرن؟ دیارە هەر باوەردارانى خواەن هۆش و عەقلن کە خواەنانى دلە زیندوووەکانیان و تێپروانییە راست و دروستەکانن.

وەلى کەسانى کۆیلەبووى مال و سامان و هەوا و ئارەزووبازى، هیچ پەندو عیبرەت و ئامۆژگارییەك لەو چیرۆک و پروداوانە وەرناگرن، چونکە ئەوان جۆرە دلیکیان هەیه کە پێى تى ناگەن و بیرناکەنەوه، جۆرە چاوانیکیان هەیه، کە پێیان نابینن و جۆرە گۆیەکیشیان هەیه، کە پێى نابیستن، ئەوانە وەك ئازەلان وان و بگرە لە ئازەلانی ش گومراتن، لەبەر ئەمە دەبینیت، ئا ئەوانە ئاور لە ئایەت و بەلگە و نیشانەکانى خوا نادهنەوه.. ئەى داخۆ چەند ئایەتى دیکە و چەندەها بەلگە و نیشانەى پروون و ئاشکرای تر لە ئاسمان و زەویدا بەدىی بکەن و چاویان پێدا تێپەڕێنن و کەچی رویان لى وەرەبگیرن؟!

نیعمەتەکانى خوا بۆ گەلى (سەبەء)

قورئانى پیرۆز بەدریژبى باسى ئەو هەموو نیعمەت و بەخششە زۆرانەى نەکردوو، کە خوا بە گەلى سەبەئى دابوو، بەلکو بە ڕستەیه کى کورت خستویتییه پروو، کە خوا تیايدا فەرموویه: ﴿جَنَّاتٍ عَن يَمِينٍ وَشِمَالٍ﴾ دوو باخى گەورە و پڕ میوه و خۆراکی هەمەجۆر لەلای راست و لەلای چەپیانەوه.

ئەمەش یەك ڕستەیه، بەلام ڕستەیه کى بێوینەو موەجیزەدارو وینەکیشە، کە وینەیه کى هونەریی ئەو نیعمەتانە بۆ خوینەر دەکیشیت و، سیبەرى رادەو ڕیژەى زۆریی نیعمەتەکانیشى دەخاتە سەر، بەمەش ئاتاجى بەهیچ شیکارو لیكدانەوهیه کى درێژ ناییت. چونکە بێگومان نیعمەتە خواپەکان لە دوو باخى گەورە و پڕ بەروبوومدا ڕەنگى داوەتەوه، باخێکیان لەلای راستیانەوه، ئەوى تریش لەلای چەپیانەوه (عَن يَمِينٍ وَشِمَالٍ). ئەمەش هیماى بەپیتى و زۆریی بەروبووم و خوشگوزەرانى و شت و مەکی جوانە.

ئیدی مړۆڤ له دنیا لهوه زۆرتر چیی دهویت، که ههمیشه بهنیو باخانی پر له بهروبووم دهوله مهندي لای راستو لای چهپی ناوچه کهیدا بگهریت؟! له م نایه ته شدا ههلبژاردنی وشه ی (جَنَّة) بۆ باخه کان ناماژهیه بۆ ئهو ههموو دهوله مهندي و تیرو تهسه ری و نیعمه تی ههمه جوړو بهروبوومه زۆره ی، که خوا پیی به خشیبوون. ئه مه بههۆی ئهو ناوه شه وه بو، که خوا شاره زایی هه لگرتن و بهندکردن و به کارهینان و پاوانکردنی ئهو ناوه ی پی دابوون، له کاتی کهدا کۆنترۆلیان کردبوو ئهو دوو باخه پر له خێرو به ره که ته یان پی دروست کردبوو.

باخی بی باوه ران له دنیا دا براوه و له ناوچه وه

قورئانی پرۆز بۆ گوزارشت له نیعمه ته کانی بی باوه ران له دنیا دا، زاراوه ی (جَنَّة) یان (جَنَّتین) یان (جَنَّات) ی داناوه، له بهر ئه وه ی ئه وان ئهو نیعمه ت و خێرو خوشی یه ی، که له دنیا دا تیایدا ده ژین ههر ئه وه به بهه شتی خواراوی خویان داده نین، ئیدی باوه ر ناهینن به هه بونی بهه شتیک، که هاوتای بهه شته که یانه، جگه له وه ی چه ندان هینده ش فه زل و به ره که تی هیه. وه ک تییینیش ده کریت قورئانی پرۆز دوا ی باسی ئهو جوړه باخ و بهه شته دنیا یانه ی کافران و، دوا ی باسکردنی له ناوچه و نیعمه ته کانیان، باسی ویران کردنی باخه کانیان و نه مانیشیان کردوه، که له سه ر زه ویدا نه هیلراونه ته وه، وه ک له و چیرۆکانه ی تر دا چه ند نایه تیکیان له سه ر ها تووه و خوا ناماژه ی بۆ کردوون، بۆ نمونه ش:

۱/ ئه وه تا گه لی (سه به ء)، خوا نیعمه تیکی گه وه ی پی دابوون، که له هه ردوو لای راست و چه پیانه وه بوو، هه موو نیعمه ت و بهروبوومیکی خوشیان لی ده چنییه وه، به لام کاتیک سپله و پی نه زان و بی باوه ر سو سته مکار ده رچوون و، پرویان له سوپاسگوزاری و خوا به رستی وه رگیرا، خواش ئهو دوو باخه پر له میوه و گه وه و فراوانه ی بۆ له ناو بردن و، بۆی گوژپین به دوو باخی پر درک و دال و بهروبوومی تال و دره ختی بی بهر، له گه ل چه ند دره ختیکی که می (سیدر).

٢/ ئەوەش خواوەنی هەردوو باخەکەیە، کە لە سورەتی (کەف) دا چیرۆکەکەی گیراوەتەوه، کە خوا پێشتر دوو باخی لە تری و دەورگیراو بە دارخورماو لەنیوانیشیاندا کشتوکالی پر لە خێرو بەرەکت هەبوو، هەردوو باخەکەش بەروبوومی خۆیان هەبوو، هیچ کەم و کورپیه کیشیان نەبوو، ئەمە جگە لەوهی روبراریکیش بە نیوانیاندا راکیشرابوو ﴿... جَنَّيْنٍ مِنْ أَعْنَبٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بَخِلٍ وَجَعَلْنَاهُمَا زَرْعًا ۖ﴾ ﴿٣٢﴾ كَلَّا الْجَنَيْنِ ءَأَنْتَ أَكْلَاهَا وَلَمْ تَطْلِمِ مِنْهُ شَيْئًا وَفَجَرْنَا خِلْلَهُمَا نَهْرًا﴾ ﴿٣٣﴾ الکەف ﴿٣٢﴾

بەلام دواي ئەوه چیی بەسەر هاتوو؟ بەهۆی کفر و بێباوەڕیی خواوەنی هەردوو باخەکە و بێباکی و بەخۆنازین و لەخۆبایی بوونیهوه، بەروبووم و باخەکانی لەناو براوهو، کابرای خاوەنیشیان هەردوو دەستی بەیه کدا داوه و تووشی هەسرەت و پەژاریه کی زۆربووه بەهۆی ئەوهی، کە دیویتی هەردوو باخ و مال و سامانەکەشی رووخوان بەسەر زهویدا و کەپرو سابانه کانیشی رووخوان لەناوچوون ﴿وَأُحِيطَ بِشَرِّهِ ۖ فَأَصْبَحَ يَقْلِبُ كَفِّهِ عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا﴾ ﴿٤٢﴾ الکەف ﴿٤٢﴾

٣/ ئەوەش خواوەنانی باخەکە لە سورەتی (قلم) دا: ﴿إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ﴾ ﴿١٧﴾ وَلَا يَسْتَنْوُونَ﴾ ﴿١٨﴾ فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ﴾ ﴿١٩﴾ فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ﴾ ﴿٢٠﴾ القلم ﴿٢٠﴾

٤/ ئەوەش گەلەکەی فیرعمون، کاتیک بە دەم بانگەشە و پرپاگەندە فیرعمونەوه چووبوون و دژایەتی و بەرەره کانیی (موسا) یان کردبوو، سلاوی لی بئی- و لە کاتیکدا بە (موسا) گەشتەنەوه، خوا لە گەل فیرعموندا سەرنگوومی کرد، بەم پێیەش لە هەموو باخ و باخات و کانیایکی خۆیانی دەرهێران و لە هەموو

گه نغینه و مال و مولک و پله و پایهیه کیشی دابرین و، به میرات گه یاندنی به نه وهی ئیسرائیل ﴿فَاَخْرَجْنَاهُمْ مِّنْ جَنَّتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٧﴾ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٥٨﴾ كَذٰلِكَ وَاَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرٰءِيْلَ ﴿٥٩﴾ الشعراء﴾.

٥/ نه وهش گه له که ی (هود)ه، که پیغه مبه ره که یان وریای کرد نه وه له نه مانی باخ و بیستانه کانیاں ﴿وَاتَّقُوا الَّذِيْ اَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُوْنَ ﴿١٣٢﴾ اَمَدَّكُمْ بِاَنْعَامٍ وَبَيْنَ ﴿١٣٣﴾ وَجَنَّتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٣٤﴾ اِنِّیْ اَخَافُ عَلَیْكُمْ عَذَابَ یَوْمٍ عَظِیْمٍ ﴿١٣٥﴾ الشعراء﴾.

جا کاتی که بی باوه و سپله و سته مکار ده چوون، خواش له ناوی بردوون و هه موو باخ و بیستان و کانیاوه کانیشیاں له ناو بردووه.

٦/ نه وهش (صالح) - سه لامی لی بیت-، که هه مان وریا کرد نه وهی بو گه لی (سه مود) ناراسته کردووه: ﴿اَتُرْكُوْنَ فِیْ مَا هَلُمْنَا ؕ اَمِیْنٌ ﴿١٤٦﴾ فِیْ جَنَّتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٤٧﴾ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِیْمٌ ﴿١٤٨﴾ وَتَنْحِتُوْنَ مِنَ الْجِبَالِ بُیُوتًا فَرِیْهِنَ ﴿١٤٩﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوْنَ ﴿١٥٠﴾ الشعراء﴾.

٧/ ههروهه قورئان گشت که سیک له وانه ی بی باوه و سپله و سته مکار ده ده چن و، نیعمه ته کانی خوا له بواری خراپه کاریدا به کار دینن، ناگادار کردو ته وه، که ئایا هه زده که نه هه ریه کی که له ئیوه باخیکی له ناوچیته و بسوتیت؟ ﴿اَيُوَدُّ اَحَدُكُمْ اَنْ تَكُوْنَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِیْلِ وَاَعْنَابٍ تَجْرٰی مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ لَهُ فِیْهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ وَاَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّیَةٌ ضَعْفًا فَاَصَابَهَا اَعْصَارٌ فِیْهِ نَارٌ فَالْحَرَقَتْ كَذٰلِكَ یُبَیِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ الْاٰیٰتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُوْنَ ﴿٣٣﴾ البقرة﴾.

بیگومان هه موو باخ و به ههشت و سامانیکی کافران له دنیا دا به ره و بیران بوون برانه وه ده چیته، نه مهش سوننهت و یاسای جیگیری خواجه.

(كلوا واشكروا)

هەر لهو چیرۆکه‌دا خوا فەرمویه: ﴿كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ﴾ واته: له رزقی خوی پەرهردگارتان بخۆن و سوپاسی بکه‌ن.. ئەم فەرمانه‌ش له ئەنجامی ئەو نیعمه‌تانه‌دایه که خوا پێی به‌خشیبوون و له ئەنجامی خواردنی هەر به‌رهمه‌میکدایه له به‌رهمه‌مکانی هەردوو باخه‌که. خواردنیش ئەو مه‌به‌سته‌یه که له پێناویدا باخ و بیستانه‌کان دروست کراون و دره‌خت و کشتوکالی تری بۆ پوینراون. له‌کاتی‌کیشدا سه‌رنج له هەردوو فەرمانه‌ داخوازییه‌کی (کُلُوا) و (وَاشْكُرُوا) ده‌ده‌ین، هه‌ندیك سروش و ئاماژه‌یان تیا‌دا به‌دییه‌ ده‌که‌ین، وه‌ک:

۱- فەرمانی داخوازیی تایبه‌ت به‌ خواردن (کُلُوا) بۆ پێ‌دانه، نه‌ک بۆ پێ‌ویست کردن و به‌ فەرزدانان.

۲- ئامرازی (من) که له‌دوای (کُلُوا) هاتوه، بۆ هێندکردن (تبعيض)ه، به‌مانای هه‌ندیك له رزقی خواتان بخۆن، له‌وانه‌یه له‌مه‌دا ئاماژه‌یه‌ك هه‌بی‌ت بۆ که‌مکردنه‌وی خواردن، ته‌نها هه‌ندیکی لیّ بخوری‌ت، نه‌ک هه‌مووی، چونکه مه‌به‌ست له‌ خواردن، پرکردنه‌وی پێ‌ویستییه‌کانی جه‌سته‌یه. مرۆفیش بۆ ئەوه ده‌خوات تا‌کو ده‌گاته‌ راده‌ی قه‌ناعه‌ت نه‌ک پرکردن و س‌ک هه‌لا‌وسان.

۳- خسته‌نپاڵی رزق بۆ لای خوا مانایه‌کی باوه‌رداری و په‌روه‌ردیاری هه‌یه، ئەم خسته‌ن پالەش بۆ تایبه‌ت‌کارییه، چونکه رزق ته‌نها له‌لایه‌ن خوا خۆیه‌وه‌یه‌تی‌و، ناشی‌ت که‌ بدری‌ته پال‌ غه‌یری خوا ته‌نها له‌ ده‌روازه‌ی به‌ه‌ودانان (سببیه)وه نه‌بی‌ت، ئەوه‌ش به‌ پێ‌ودانگه‌ی که‌ هۆیه‌کی ماددیانه‌یه بۆی، ده‌نا هۆکاری رزقه‌در ته‌نها خوايه.

۴- هه‌لبێ‌ژاردنی وشه‌ی په‌روه‌ردگار (الرّب) له‌و جی‌گایه‌دا بۆ مه‌به‌ستی‌که‌و، ئەوه‌یه

هه‌ر خوا خۆی په‌روه‌ردیارو پێگه‌یه‌نه‌رو به‌خێوکاره‌و، به‌نده‌و کۆیله‌کانیش به‌ نیعمه‌ت به‌خێو ده‌کات، ئه‌و هه‌موو نیعمه‌ت و خۆراکه‌یان بۆیه‌ پێ ده‌به‌خشیت تاکو بپه‌رستن و سوپاسی بکه‌ن.

۵- به‌ستنه‌وه‌ی (فه‌رمانی سوپاسکردن) به‌ (فه‌رمانی خواردن) به‌و پێودانگه‌یه‌ که سوپاسکردنی خوا به‌ره‌مه‌مێکه‌ له‌ به‌ره‌مه‌کانی خواردنی رزقه‌که‌ی، به‌ره‌نجامیکی ئه‌و خواردنه‌شه‌و، مه‌رجیکیشه‌ بۆ سوودوه‌رگرتن له‌ خواردنه‌که‌و، به‌رده‌وامیی ئه‌و رزق و رۆزی یه‌شه‌. ته‌نانه‌ت با بڵێن: بێگومان سوپاسکردنی خوا نرخێکی ئه‌و خواردنه‌یه‌و خواش ده‌یه‌وێت که بخۆره‌که‌ نرخێ خۆراکه‌که‌ بدات، نرخه‌که‌شی ئه‌و سوپاسگوزارییه‌یه‌تی بۆ خوا له‌سه‌ر نیعمه‌ته‌کانی.

۶- بێگومان سوپاسکردنی خاوی رۆزیده‌رو نیعمه‌ت به‌خش به‌لگه‌یه‌که‌ له‌سه‌ر نه‌ریته‌کانی چاکه‌خوازی و باشی و باوه‌رداریتی مرقۆفی خاوه‌ن باوه‌ر، هه‌روه‌ک به‌لگه‌یه‌کیشه‌ له‌سه‌ر چاوتیری و دلقراوانی و ده‌س‌پۆشتوویی و به‌خشنده‌یی. جا ئه‌گه‌ر مرقۆف سوپاسی ئه‌و خاوی په‌روه‌ردگار و نیعمه‌ت به‌خشه‌ی له‌سه‌ر رزق و رۆزیه‌که‌ی نه‌کات، ئه‌وه‌ دیاره‌ به‌لگه‌یه‌که‌ له‌سه‌ر چاوجنۆکی و پیسکه‌یی و له‌بیرچوونی نیعمه‌ته‌کانی خوا و یاخی بونی و گومرا‌بوونی.

۷- هه‌ر له‌ رسته‌ی به‌ستنه‌وه‌ی (سوپاس) به‌ (خواردن) هه‌و، ئاماژه‌یه‌کی دی هه‌یه‌، ئه‌وه‌یه‌ بێگومان سوپاسکردنی خاوی خاوه‌ن نیعمه‌ت هه‌یه‌که‌ بۆ به‌رده‌وامیی رزق و زیاده‌بوونیشی، به‌هه‌رمه‌ند بوون به‌ خواردنیان، وه‌ک له‌ شوێنیکێ تردا فه‌رمویه‌تی: ﴿وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ﴾ (۷) «إبراهيم»، واته‌: خاوی په‌روه‌ردگارتان برپاری داوه‌ و پێی راگه‌یانده‌وون که ئه‌گه‌ر سوپاسی بکه‌ن له‌سه‌ر رزق و نیعمه‌ته‌کان، ئه‌وا بۆتان زۆرترو زیاتر ده‌که‌م، خۆ ئه‌گه‌ر سپله‌و پێ‌نه‌زان بن، ئه‌وه‌ بێگومان سزای من زۆر توندوتیژه‌.

سوپاس نە کردنى خواش ھۆيەكى نەمانى نيعمەتو، پرانى پزقو پزۆزىو، بىبەش بوون لە خۆراك، وەك چۆن بەسەر گەلى (سەبەء) دا ھات. وەك زانراويشە بىگومان سوپاسکردنى خوا تەنھا بە زمان نابىت، بەلکو بە ھەموو قەوارەى ھۆش و ماددى مرۆفەو، واتە بە زمانىش و بە دل و بە عەقل و سەرچەم ئەندامەکانى جەستە. پاشان دەبىت سوپاسگوزارىيەكى کردەبى (عملى) ش بىت، كە تىيدا ئەو نيعمەتەنە لە بواری گوپرايەلى کردنى خواو سوودى بەندەکانيدا بە کاربەينريت.

۸- تىپەراندنى (سوپاس) ەكە بە پىتى (لام)، لە فەرمايشتى خدا (وَأَشْكُرُوا لَهُ)، كە نەيفەرموو (واشكروه) لەبەر ئەو ەيە، كە پىتى (لام) لىرەداو لەرووى زمانەوانى يەو (لام) ي بەھىزکردن (لام التقويه) يە، چونكە گەيشتنى (فعل) ەكەى بۆ (مفعول بە) بەھىزکردوو، ئاوەلناو (ضمير) ەكەش لە جوابەو ەيەتى و بە (لفظ) (مجرور) ەو لە (محل) ي خۆشيدا (منصوب) ە.

ھەروەھا دەشيت ئەم پىتى (لام) ە بە (لام- ي اخلاص) يش ناو بريت، بە مانای سوپاسکردنەكە تەنھا بۆ خوا دەبىتو، مرۆفى سوپاسگوزارش بە سوپاسەكەى تەنھا بۆخوا ساغو خاوين و دلسۆزە.

ديسان دەشيت ئەم (لام) ە بە (لام- ي استعانه) ش ناوبريت، چونكە مرۆفى سوپاسگوزار لە ھەرووى پزقو نيعمەتەکانى خواو لەسەرى، سوپاسى خوا دەكاتو، ئەو پزقەش لە گوپرايەلى کردنى خدا بە کار دەھينيت و بەم پىيەش داواى كۆمەك و پشتيوانى خوا دەكات و پەنا دەباتە بەر خوا.

زۆربەى فەرمانەکانى سوپاسگوزارى (أفعال الشكر) لە قورئاندا بە (لام) تىدەپەرينريت، وەك (لام التقويه) و (لام الإستعانة) و (لام الإخلاص)، خواش ھەر خۆى زانايە.

" فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا "

خوا فەرمانی به گهلی (سهبهء) کردوه، که له رزق و رۆزیه که ی بخۆن، ههروهک فەرمانی ئهوهشی پێ کردوو که سوپاسی بکهن، له هه مان کاتدا ئاماژهی بۆ ئه و شارو ولاته خۆشهشیان کردوه، که له گهڵ ئهوهشدا خواجه کی میهره بان و لیبورهیان ههیه، وهک ده فەرمویت: (بَلَدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ)، ریشهی وشه ی (طیب) وهک پیشهوا (راغب) ده لیت: "ئهوهیه که ئه ندامه ههسته وه رهکانی مرۆف چیرۆ لی ده بینو، ده روونیش چیرۆ تامی خۆی لیوه ده ست ده که ویت. له شه رعیشدا خواردنی چاک و خۆش (الطعام الطیب) ئه وهیه که له پرووی شیا بونیوه وه به گویره ی پاده ی شیا بونیو، له و شوینه شیوه وه که لیوه ی ده شیت، به کاردینریت و ده خوریت. له بهر ئه وه هه رکاتیک له و پروانه وه شیاو بوو ئه و به خۆراکیکی خۆش و چاک داده نریت و زوو بیت یان درهنگ نیگه رانیی له سه ر دروست نا کریت و قیزی لی نا کریت وه، به لام ئه گه ر بۆ ماوه یه کی کاتی و به په له ساز کرایت ئه وه هه ر له و ماوه دیاریکراوه ی خۆیدا چاک و خۆشه و، دوا ی ئه و ماوه یه گوێرانی به سه ردا دیت و به خۆشی (طیب) نامینیت وه ^(۱)."

به لام گه لی (سهبهء) له ئاست ئه و فەرمانانه دا چیان کرد و چۆن هه لسوکه وتیان به نیعمه ته کانی خوا وه کرد؟ بیگومان پرویان وه ره چه رخاندا (فَأَعْرَضُوا) به مانای بێ باوه رو سپله ده رچوونو، خواجه رستی و سوپاسگوزاریان بۆ خوا ره ت کرده وه، گوێرایه لیلی فەرمانه کانی خویان نه کرد، به لکو ریبازی هه وه س په رستی و هه واه ئاره زوویان هه لبژاردو، دوا ی شه یتان که وتنو، نیعمه ته کانی خویان له سه ری پچی کردنو یاخی بووندا به کاره ینا. به م ره نگه ش رێسا و سوننه تی خویان له سه ر

(۱) مفردات-ی راغب/ ص ۳۰۸.

شایسته بوو، چونکه ههر نه‌توهیه‌ك باوه‌ر به‌خوا نه‌هینیت و سه‌له‌و پێ‌نه‌زان بیت‌و، نیعمه‌ته‌کانی خوا له کفر و فسادیدا به‌کار بێنن، ئەوا سزای خویان تووش ده‌بیت‌و، نیعمه‌ته‌کانیان لێ‌ده‌سینرتیه‌وه‌و، کاره‌ساتی تیاچوون و نه‌مانیشیان به‌سه‌ردا دینیت.

ئه‌وانیش هه‌رزوو سزای خوا ڕووی تێ‌کردن، وه‌ك له پیتی (ف) ی سه‌ره‌تای ڕسته‌که‌دا ناماژه‌ی بۆ ده‌کات (فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ). ئەم پیتی (فاء) ه‌ش بۆ ڕێک‌خستنی دیمه‌نه‌کانه له‌گه‌ڵ به‌دواداچوونی خێرادا.

بێگومان هه‌ر له‌م ڕسته‌یه‌ی (فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ) دا ڕێسایه‌کی هه‌میشه‌یی خوایی هه‌یه که هه‌رگیز جیاوازی و ئالوگۆزی به‌سه‌ردا نایه‌ت‌و، حوکمی هه‌موو گروێ به‌شه‌ریه‌تیشی پێ ده‌کات له هه‌ر شوێن و ولاتیك بن. بێگومان ڕوو و هه‌رگێڕان له شه‌رع و دینی خوادا، سزاو تۆڵه‌ی خوای به‌دوادا دیت، ئەو ڕوو و هه‌رگێڕانه‌ش ڕینگای له‌ناوچوون و وێران بوونه.

هه‌ر له قورئانی پێ‌ڕۆزدا چنده‌ها ئایه‌تی تر له‌سه‌ر ئەو سوننه‌ت و ڕێسا خوایی یه‌ هه‌یه و لێ‌رده‌دا دیاریکردنی تاکه‌ نمونه‌یه‌ك له‌و ئایه‌تانه به‌سه، که بیکه‌ینه به‌لگه، که خوا تیايدا ده‌فه‌رمویت: ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ ءَامِنَةً مُّطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِّنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾ (النحل: ١١٣)

واته: خوا نمونه‌یه‌کی ده‌رباره‌ی ناوچه‌یه‌کی ئاوه‌دانیه‌ی هێمن و ئارام هیناوه‌ته‌وه، ئەم ناوچه‌یه له‌کاتی هێمنی و ئارامیدا ڕزق و ڕۆژیی زۆرو به‌رفراوانیان پێ‌درا‌بوو له هه‌موو لایه‌که‌وه پێیان ده‌گه‌یشته، به‌لام ئەوان سوپاسی خویان نه‌کردو شوکرانه‌بژیری خوا نه‌بوون، به‌لکو کافرو سه‌له‌ ده‌رچوون، خواش به‌رگی برسی‌تی و ترسو بێ‌ئارامیی پێ له‌به‌رکردن، ئەمه‌ش به‌هۆی کفر و به‌دکاری و کرده‌وه نابه‌جێ‌کانیانه‌وه.

نامرازی له ناوبردنی گه‌لی (سه‌به‌ه) به نيعمه‌تيكى پي‌دراويان بوو (به لافاوى به‌نداوه‌كه)

خوا گه‌لى (سه‌به‌ه)ى به‌ ئاوه‌كه‌ له‌ناو برد (فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ). له‌م پرسته‌يه‌شدا (سَيْلَ الْعَرِمِ) به‌نداوى (مه‌ئرب)ه‌ كه‌ ئاوه‌كه‌ى تيدا كۆبوو بووه‌و به‌به‌ به‌ربه‌ستىك بۆ خۆيان. به‌لام خوا كوني كرده‌ ئه‌و به‌نداوه‌و، ئاوه‌كه‌شى به‌ لافاوىكى توندوتىژو مال كاوكاره‌وه‌ نارد هه‌ريان كه‌ هه‌موو باخو بيستانه‌كانيانى داپۆشى و ژيراوژيرى كردو بۆى له‌ناو بردن.

سه‌باره‌ت به‌ ماناى وشه‌ى (العرم)، (راغب) گوتويه‌تى: "له‌ چاوكى (العرامة) وه‌يه‌و وشه‌ى (عرامة)ش ماناى توندى و درنده‌يى و ئالۆزى به‌ ئاكاردا ده‌گه‌يه‌ني‌تو، له‌ كرداري‌شدا ده‌رده‌كه‌وي‌ت. بۆ نمونه‌ ده‌گوتريت: (عرم فلان، فلان عارم) به‌ (عرم)ه‌ش واته‌ به‌وه‌ ئاكارو ره‌وشتى وه‌رگرتوه‌و. فه‌رمايشتى خواش (سَيْلَ الْعَرِمِ) به‌ ماناى وي‌ستويه‌تى و ئيراده‌ى خوا وابوو كاريكى توندوتىژو ئازاربه‌خشان به‌سه‌ردا بي‌ني‌ت"^(١).

مرو‌فى باوه‌ردارى چاو‌رۆشنيش لايه‌ني‌ك له‌ ئايه‌ت و به‌لگه‌كاني خوا له‌پرووى له‌ناو بردنياندا به‌ديى ده‌كات، ئه‌وه‌يه‌ كه‌ خوا ئه‌وانى به‌ (ئاو) و (به‌نداو) و (لافاو)ى به‌هيز له‌ناو بردوه‌و. بي‌گومان خوا نيعمه‌تيكى گه‌وره‌ى وه‌ك (ئاو)ى پى‌دابوونو كردبووشى به‌ نامرازيك بۆ خۆشگوزه‌راني و چاندن و پيت و به‌ره‌كه‌ت و پيشكه‌وتن و گه‌شه‌كردنيان، هه‌روه‌ها رېنموونيشى كردبوون كه‌ به‌ شاره‌زايى ئاوه‌كه‌ به‌كاريني‌نو هه‌لسوكه‌وتى پتوه‌ بكه‌ن، له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌وه‌شدا داواى لى‌كردبوون سوپاسى بكه‌ن.

بەلام ئەوان کاتێک بە دەم ئەو داوايەوه نەچوون و ڕوویان لێ وەرگێرا، خواش نیعمەتەکی بۆ گۆڕپین بە نیقمت و خێرو بێڕیشیانی گۆڕی بە شەرو ئازار.

بێگومان فەرمانەکی خوا وەك خۆی مایەوه و نەگۆرا، بەلام کارایی و شوێنەواری تیااندا گۆرا، چونکە خوا ویستی وابوو کە بۆ لایەنێکی دیکە ی بگۆڕیت، ئەمەش لە ناکامی لە ستمدا ڕۆچوونیان و بێباوەڕبوونیان.

بەراستی (ئاوەکە) نیعمەتێک بوو بۆیان و، باخ و دارستان و کێلگەکانیان پێ بنیات ناوە، لە پشت بەنداوەکەشەوه بەندیان کردووه و هەلیان گرتووه، هەر بەو ئاوەش کامەران و بەختەوەر ژیاون. هەمدیسان (ئاوەکە) خۆی، خوا کردبووی بە نیعمەت و بە سزاش، ئەوہبوو ئاوی نیو بەنداوەکی بە لافاوێکی توندو بەگۆرەوه ناردە سەریان، هەر بەم ئاوەش باخەکانیانی وێران کردو، هەموو کشتوکال و بەرھەمە چێنراوەکانیشیانی تەفروتونا کرد.

ئەمەش لە ئایەت و بەلگە و نیشانەکانی خواوە، کە بە ئا و باخ و بێستانی خۆیان دامەزراندووه و پاشان هەر بە ئاوەکە ئەو باخانە وێران بوون، هەر بە ئاوەکەش پێشتر بە دەلەمەندی و بەختەوهریی ژیاون و، هەر بەو ئاوەش دواتر سەرشۆڕ و ڕیسوا و هەژار بوون.

پاشان بۆ ئەوێ ئەمە بێتە وانیەك بۆ نەتەوەکی دی، کە خوا نیعمەتی پێداون تاكو خوا بپەرستو و سوپاسی بکەن و، هەر لەسەر ئەو نیعمەتانەش بێننەوه، دەنا بە پێچەوانەوه هەمان ئەو نیعمەتانەیان لێ دەبێتە نیقمت.

ئەي داخۆ چەند کەسی دی هەبن لەوانەي بەھۆی کفر و فەسادییانەوه نیعمەتیان لێ دەبێتە نیقمت؟ ئەي چەند نەتەوەش هەیە، کە بەھۆی نیعمەتەوه هیوای بەختەوهرییان بۆ دەخوازرا، کەچی لێیان بوو بە نقمت و بەدبەخت بوون بەھۆی بەکاریی خۆیانەوه.

خوێش راستی فهرمووه: ﴿فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ﴾ (التوبة: ۱۰)

واته: سه‌سام مه‌به به مال و سامانی کافران و به کور و کالیان و به کاریکی باش و گرنگی مه‌زانه بۆیان له ژیاانی دنیا دا، چونکه خوا ده‌یه‌وێت هه‌ر به‌و دیارده‌ی مال و سامان و کور و مندالانه له ژیاانی دنیا دا سزایان بدات.. بۆ ئه‌وه‌ش که گیانی به کافری و حاله‌تی بێ‌پرواییه‌وه له‌سه‌ریان ده‌رچیت و به‌و حاله‌ته‌وه به‌رن.

جیگره‌وه‌ی تال

دوای ئه‌وه‌ی خوا لافاوه به‌هێزه‌که‌ی ئاوی به‌نداوه‌که‌ی بۆ (سه‌به‌ه) نارد و هه‌ردو باخه‌ گه‌وره‌که‌ی بۆ له‌ناوهردن، له قورئان دا ئاماژه‌ی بۆ جیگره‌وه‌یه‌کی تال (البديل المر) کردوه، که جیگه‌ی ئه‌و دوو باخه‌ خوێش و گه‌وره‌یه‌ی بۆ گرتونه‌وه، وه‌ک فهرموویه: ﴿وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْنِ ذَوَاتِ أَكْلٍ خَمْطٍ وَأَثْلٍ وَشَيْءٍ مِّن سِدْرٍ قَلِيلٍ﴾ به‌مانای ئه‌و دوو باخه‌ خوێشه‌ی پیشوو، وه‌ک دوو باخ - له‌ پواڵه‌تدا نه‌ک به‌راستی - مابونه‌وه، به‌لام دارو دره‌خت و به‌روبوومه‌کانیان نه‌مابوونو، خوا له‌جێی ئه‌وانه‌دا چه‌ند دارو دره‌ختیکی تال و در‌کاوایی بیابانیی تیدا پواندبوو، که لاواز و وشک و بێ‌که‌لک بوون، ته‌نانه‌ت چه‌نده‌ها دره‌ختیان تیدا بوو که هه‌مووی یه‌ک پارچه در‌ک بوو و به‌روبوومه‌که‌شی هێجگار تال و شیواو و بۆگه‌ن بوو.

(راغب) له‌باره‌ی مانای (خَمْط) هه‌و گوتویه‌تی: "وه‌ختیک که‌سیک توو‌ره‌ ده‌بی‌ت، ده‌لی‌ت: (خَمْط) یان که‌ ده‌گوتیت (خَمْط الفحل) به‌ مانای (ه‌در) واته‌ به‌فیرۆ جوو" (۱).

ئهمهش مانایهکی نایابه، واته وهك ئهوه وایه كه ئهوه درهخته جیگرهوه تازهیه، له گهلی (سهبهه) تووره بووبیت بههۆی بیباوهپری و ستهمکارییهوهوه، خۆراکیکی نالهبارو بیكهلك و تالۆ شیواوی بۆ بهرهم هینابن.. یان واته وهك ئهوهش وایه كه درهختهكان له خهلكانی بیباوهپ زویر بووبن و رقیان لی یان ههستابیت و ئهوه خۆراکهی كه شایستهی ئهوانه-واته خۆراکی خراپ و نالهبار-یان بۆ بهرهم بینن.

یهکیك لهو درهختانهش (أثل) بوو، كه درهختیکی بیابانییه و ناوی (طرفاء)ه و زوو گر دهگریت و، ههركاتیك ئاگری لی نزیك بیتهوه دهسووتیت تهنا ته گهر سهوزو تهپیش بیت.

سهبارته به مانای ئهم درهختهش، پیشههوا (راغب) گوتویهتی: "(أثل).. درهختیکی رهگ داکوتاوی جیگیرهوه لهشوینی خۆیدا بههۆی جیگیربوونییهوه وهستاوه"^(۱).

یهکیکی دی له درهخته جیگرهوهكانیان كه له ئایهتهكهدا ناوی هاتوه، درهختی (سیدر)ه كه بهرهمی كهمهوه هیچ شتیک تیر ناکات و، بچووکیشه و بهشی هیچ ناکات، ههه ئهم درهختهشه كه ناوی (نَبَق)ی لێنراوه. سهبارته به مانای ئهم جۆره درهختهی تریش پیشههوا (راغب) گوتویهتی: "(سیدر)، درهختیکه لهکاتی خواردنیدا برسیتی لانا بات"^(۲).

ئهمانه بوو ئهوه جیگرهوهیهی كه له جیاتی ههردوو باخه گهورهوه خۆش و پڕ له میوهکهیان دهستیان كهوت، بهراستی جیاوازییهکی زۆر هیه لهنیوان ئهوه خێرو خۆشی و نیعمهتهی تێیدا بوون و، لهنیوان ئهوه حالهتی نهگبهتی و سزاو ههژاری یهی كه تیی كهوتن.

(۱) المفردات/ ص ۱۰.

(۲) المفردات/ ص ۲۲۷.

پیشەوا (ابن کثیر) له مبارهیهوه گوتویهتی: "ئەمەبوو ئەو ئاکامە، که ئەو دوو باخه گەورهیهی تێکەوت، له دواى بەروبومی تەپرو پێگەیشتوو، له دواى دیمەنه جوانو دل ڕفینەکانیانو، له دواى سیبەرە گەورهو قوولەکانیانو، له دواى ڕووبارە پێدارۆشتووەکانیان، گۆران بۆ دارودرهختی بیابانی و وشک و بێبەرو سیدرو درهخته پر درک و دالەکان و کەم بەروبومەکان"^(۱).

مامۆستای پیشەواش (سید قطب) له مبارهیهوه گوتویهتی: "ئەوان ڕوویان له شوکرانه‌بژێری و سوپاسکردنی خوا وەرگێڕا، ڕوویان له کاری چاک و هەڵسوکهوتی جوان بەو نیعمەتانهی خواوه، وەرگێڕا. ئەمەش بووه هۆی له‌ده‌ستچوونی ئەو یانە خۆش و نایابه‌یان که تییدا بوون، خواش ئەو ئاوه بەندکراوه توندهی بۆ بەردانهوه، که له‌گەڵ خۆیدا بەردیش (العزم)ی دەبرد، بەهۆی توندیی دەرچوون و فیچقه‌کردنیهوه، ئیدی بەر‌به‌سته‌که‌ی شکاندو ئاوه‌که ته‌قی و دەرپه‌ری و سه‌رتاپای باخه‌کانی گرتەوه و ڕایمالین و سه‌رنگومی کردن. پاشان دواى ئەوه ئاوێکی ئەوتۆیان بۆ نه‌مایه‌وه که هه‌ڵی‌بگرن، هه‌ربۆیه‌ش باخه‌کانیان وشک بوون و سووتان و، ئەو به‌هه‌شته خۆش و سیب‌ه‌رییه، بوو به‌و بیابانه‌ی، که چه‌ند دره‌ختیکی وشکی ڕه‌قنی تیادا په‌یدا ببوو"^(۲).

(۱) تفسیر ابن کثیر / ۳: ۵۳۳.

(۲) فی ظلال / ۵: ۲۹۰۱.

سزادانیان به هۆی سته مکاری و بنی باوه پریان هه بووه

سه بارهت به كه لاهه كانی به نداوی (مه ئه رب) ئاسه واری و ئیرانكاری و له نیوچونه كه، قورئانی پیرۆز تیشکی خستۆته سه ر كاره ساته كه و، حیکمه تی نه و پرووداوه ی به سه ر گه لی (سه به ء) دا ها تووه به م پسته یه پروون کردۆته وه، كه خوا تیییدا ده فره مویت: ﴿ذَٰلِكَ جَزَآئُهُمْ بِمَا كَفَرُوا﴾، پسته ی (جَزَآئُهُمْ) له (جزاء) هوه یه، له مباره یه وه ئیمام (راغب) گوویه تی: " (الجزاء) واته (الغناء والكفایه)، ههروه ها (ما فیه الکفایه، من المقابله) به مانای: (جزاء) له هاوتایی و بهس بوونه وه یه، نه وه ی كه پر به پیستی خۆیه تی، ههروه ها له به رابه رکاری (مقابله) وه یه. (ان خیرا فخیر، وان شرا فشر) نه گه ر کاری خیری کرد نه و جه زاو پاداشتی خیری له به رامبه ردا ده دریتته وه و، نه گه ر کاری خراپه ی کرد نه و جه زاو پاداشتی خراپه ی له به رامبه ردا ده دریتته وه .. بۆ نمونه ده گوئیت (جزیته کذا، وجزیته بکذا) پاداشتم ئاوا دایه وه، یان پاداشتم به وه دایه وه .. خواش فره موویه تی: ﴿وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحَسَنَىٰ ...﴾ (الكهف) ههروه ها فره موویه تی: ﴿وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا ...﴾ (الشوری) ده شگوئیت (جزیته بکذا) و (جازیته بکذا) كه هه مان مانای پێشوو یان هه یه. به لām له قورئاندا ته نها وشه ی (جزی) ها تووه له جیاتیی (جازی)، چونكه (جازی) چاكه كه ی (مجازاة) ه، مانای (مكافأة) خه لا تکردن) ده گه یه نیّت. نه مه ش به رابه رکاری به له هه رتاكه پیاویك له دوو پیاودا. خه لا تکردنیش به رابه رکردنی نیعمه تیكه به هاوتای خۆی، واته (هاوتا/كفو) یه تی.

نیعمه تی خواش له وه وه نیه، له بهر نه مه وشه ی (مكافأة) بۆ کاری خوا

دانانریت^(١).

لهم چیرۆکهشدا وشه‌ی (جزاء / له جزیناهم) دا مانای (عقاب/ سزادان) ده‌گه‌یه‌نیّت، به مانای (عاقبناهم بیغیهم/ به سته‌می خۆیان سزما‌مان دان)). لهو فهرمایشته‌ی خواشدا (بما کفروا) پیتی (ب) به (باء السببیة/ بائی هۆداری) داده‌نریت، واته به‌هۆی سته‌م و بی‌باوه‌په‌یو‌نیانه‌وه سزما‌مان دان و جه‌زما‌مان دانه‌وه.

وه‌ك زانراویشه (وشه‌کانی دوا‌ی (بای) سببی هۆکاری به‌دی‌ی هاتنی حاله‌تی پیش خۆیان، یان نه‌وه‌ی له‌دوا‌یه‌وه دیت ڕیگا و ده‌ربازیکه بۆ ڕوودانی کاره‌ساتی پیش خۆیان. خوا‌ی مه‌زن ده‌رباره‌ی حاله‌تی کافران له ناگری دۆزه‌خدا فره‌مویه‌تی:

﴿لَطِّعَيْنَ مَتَابَا ۖ (٢٢) لَيْسَ فِيهَا أَحْقَابَا ۖ (٢٣) لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ۖ (٢٤) إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا ۖ (٢٥) جَزَاءً وَفَاقًا ۖ (٢٦) إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ۖ (٢٧) وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا ۖ (٢٨)﴾

(٢٨) النَّبَا ۖ واته: بێگومان دۆزه‌خ چاوه‌ڕوانی بی‌باوه‌پانه و جیتی نه‌و که‌سانه‌یه که له دنیا‌دا سه‌رکێش و سته‌مکار بوون، نه‌وان هه‌زاران ساڵ له دۆزه‌خدا ده‌می‌ننه‌وه و هیچ فێنکی و هه‌سانه‌وه‌یه‌ك و هیچ شتیکی خواردنه‌وه‌ی وایان ده‌ست ناکه‌ویّت که تینویتی‌یان بشکینیت. نه‌مه‌ش له هه‌مبه‌ر کرده‌وه ناله‌باره‌کانیان دا که ئاوا سزا ده‌درێن. نه‌وان له ژیا‌نی دنیا‌دا به ته‌مای لی‌پرسینه‌وه نه‌بوون و وایان ده‌زانی لی‌یان نا‌پرس‌ریته‌وه، هه‌ر بۆیه‌ش به‌لگه‌و ئایه‌ت و نیشانه‌کانی ئیمه‌یان به‌درو‌ دۆزه‌خ و به‌و شیوا‌زه به‌درو‌یان ده‌خسته‌وه.

بێگومان قورئانی‌ش هۆی نه‌و ڕووداوه‌ی که به‌سه‌ر گه‌لی (سه‌به‌ه) دا هاتووه، لی‌کداوه‌ته‌وه و حیکمه‌ته‌که‌شی ڕوون کردۆته‌وه، له‌مه‌شدا قورئان سووره له‌سه‌ر دیاریکردنی یاسای دادگه‌ریی له کرداره‌کانی خوا‌داو، ده‌رخستنی‌شی له‌به‌رچاوی

خه‌لكدا، تاكو شه‌یتان خورپه‌و وه‌سوه‌سه‌یه‌کی وایان له‌دلدا دروست نه‌کات به‌وه‌ی گوايه‌ گومانێکی سته‌مکاری له‌سه‌ر خوای پاڤ و بینگه‌ردو دادپه‌روه‌ر له‌لایان دروست بکات. له‌به‌ر ئه‌وه‌ قورئان به‌چاکی پوونی ده‌کاته‌وه‌ که‌ خوا بۆیه‌ گه‌لی (سه‌به‌ء)ی سزاداو به‌هۆی سته‌مکاریی خۆیان‌ه‌وه‌ له‌ ناکامی بی‌باوه‌پری و پێنه‌زانینان به‌ نیعمه‌تی خواوه‌. سزاش (الجزاء) له‌ په‌گه‌زی کاره‌که‌ (جنس العمل)ه‌، کاره‌ساته‌کانیش به‌سه‌ر زۆردارو سته‌مکاراندا دیت.

له‌ پرسته‌ی (جزیناهم ببغیهم)دا پیتی هۆکاریی (الباء السببیه) ناماژه‌ بۆ رێسایه‌کی بڕنده‌ (قاطع)ی خوایی ده‌کات، رێسا که‌ش ئه‌وه‌یه‌ “ (هه‌ر که‌ سیڤ کارێکی چاک، یان خراب بکات، ئه‌وا له‌ دوا‌ی کاره‌که‌وه‌ خواش پاداش (جزاء)ی چاک به‌ چاکه‌و، خراپیش به‌ خراپه‌که‌ی ده‌داته‌وه‌، چونکه‌ پاداشت دانه‌وه‌ له‌ په‌گه‌زی کارو کرداره‌که‌یه‌.

" وَهَلْ نُجْزِي إِلَّا الْكَفُورَ "

قورئانی پیرۆز له کاتی باس کردن و تیشک خستنه سه ره ئه و کاره ساته ی به سه ره گه لی (سه به ء) دا ها تو وه، په سیاریکی به دوادا کردو وه که خوا تییدا ده فه رمو یت: ﴿وَهَلْ نُجْزِي إِلَّا الْكَفُورَ﴾ ئایا ئیمه پادا شتی کافرو به با وه پان ناده ی نه وه؟ لی ره دا په سیار کرد نه که به دان پیدانان و سه لماند نه که خوا به دلنیا ییه وه ده یسه لمی یت که ته نها پادا شتی خراپی کافران ده دا ته وه..

مانای (نجازی) که له چاو گه ی (مجازة) وه یه لی ره دا مانای (معاقبة) و (تعذیب) / (سزادان) و (ئه شکه نه جان) ده گه یه نی ت، چونکه سزا و نازاری خوا ته نها به (کافر) ی (کفور) ده گات، (واته به بهی با وه پری سه له و خا وه ن کرداری به با وه پانه ده گات).

به لام (مرو ئی با وه پداری سو پاس گوزار و گو پرایه ئی فه رمانی خوا) له سزا و نازار به دو ورو پار یز را وه. ئیمام راغب سه به ره ت به جیا وازی له نی وان زا را وه کانی (کفر) و (کفران) و (کفور) ده لی ت: "(کفر) له راستیدا، واته شار دنه وه و دا پۆ شینی ش تی ک، (کفر النعمة و کفرانها) ش که به نه زانی نی نیعه ت و نکو ئی لی کردنی ده گه یه نی ت، ئه وه یه شته که به و ره نگه دا پۆ شری ت، که سو پاسی له سه ره نه کری ت. گه وه ره ترین حا له تی (کفر) یش نکو ئی کرد نه له یه کیه تی (و حدانیه) ی خوا دا، یان به شه ریعه ته کهیدا، یان به پیغه مبه ری تی پیغه مبه ردا ﷺ.. سه به ره ت به نکو ئی نیعه تیش زۆر ترین وشه، که له عه ره بی دا بو ی به کار دی ت، وشه ی (کفران) (کوفران). له (دین) یشدا (کفر) زۆر به کار دی ت، وشه ی (کفور) یش بو هه مو حا له ته کان به کار دی ت"^(۱).

ئهمه له پرووی چاوگی وشه کهوه، بهلام له پرووی ئهو وشه داتاشراوه داپژراوانهیهوه که لایهوه پهیدا بون، نیمام راغب له پرووی شیوازی هاتنیانهوه له قورناندا، جیاوازی له نیتوانیدا کردوه، لهم پرووه شهوه گوتویهتی: "(کافر) به باره په ها کهیدا ئهوهیه، که له لای خه لکی زانراوه و ئهو که سهیه، که نکوولی له خواناسینو خوا بهیه گرتن بکات، یان له پیغه مبهرایه تییان له شهربهت و ئایینی خوا یاخود له ههرسیکیان پیکهوه.

(کفور) یش ئهو که سهیه، که زۆر زۆر له سپلهیی و پێ نه زانی نیعمه تدا پۆچووه. له فهرمایشتی خواشدا: ﴿ذَٰلِكَ جَزَآئُهُم بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ يُجْزَىٰ إِلَّا الْكُفُورُ﴾ (٧) ؟ ئه گهر لهم فهرمایشته شدا پرسیار بکریت و بگوتریت: چۆن مرۆڤ به (کفور) وهسف کراوه و خواش ته نها بهوه دابین بووه، که (نه لف و لام) یشی بو دنیایی و چه سپاندن له سهر وشه که داناوه؟

وهلام/ بێگومان ئهمه ئاگادار کردنه وه و به بیر هێنانه وهیه که له سهر ئهو حاله تی (به نیعمه ت نه زانین) هی، که مرۆڤ دو چاری ده بیست له گه ل حاله تی که میی راپه راندنی فهرمانی سوپاسگوزاری، ههر بۆیه ش له جی یه کی تری قورناندا خوا ده فهرمویت: ﴿قُلْ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرُهُ﴾ (٧) عبس، واته: ئهی به کوشه ت چیت مرۆڤ، چند سپله و پێ نه زانه!!

ههروه ها خوا فهرمووشیه تی: ﴿...وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّاكِرُ﴾ (١٣) سبأ، واته: که من ئهو به ندانه ی، که به زمان و دل و ئه ندامانی جهسته یان سوپاسگوزارن. وشه ی (کفار) یش له وشه ی (الکفور) قوولتر و پر ماناتره (١).

لیره شدا تییینی ئه وه ده کهین، که قورنان دوو بیژه (لفظی) ها و به رامبه ری له سووره تی (سبأ) داهێناوه، که (شکور) و (کفورن)، بو نمونه ههر لهم سووره ته داو

لهپیش ئهم چیرۆکهی گهلی (سهبهه) دا وشهی (شکور)ی بۆ وهسفی پیغه مبهری خوا (داود) - سلاوی لی بیّت - به کارهێناوه. (شکور)یش (صیغه مبالغه)یه و له (شاکر) هوه دارپژراوه. وشهی (کفور)یشی بۆ تیشك خستنه سهر لهناوبردنی باخهکانی (سهبهه) هێناوه که وهسفی مرقۆی (سهبهئی)ی پێ کردوه. ئهمهش (صیغه مبالغه)یه، که له (کافر) هوه دارپژراوه و (صیاغه) کراوه.

ههروهها تیبینیی ئهمهش دهکهین که کۆتایی تیشك خستنه سهر کارهساتهکهی گهلی (سهبهه)یشی بهوه هێناوه که سیفەت و رهوشتی ئهو کهسانهشی پرون کردۆتهوه که پهندو وانه لهو کارهساتانه وهردهگرن، ئهمهش لهو فهرمایشتهی دوایی خوادا که فهرموویهتی: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ واته: لهم کارهساتانهدا چهند بهلگه و نیشانهیهك - چهند هێما و پهندو ئاماژهیهك - بۆ گشت کهسیکی به ئارام لهسهر عیبادەت و سوپاسگوزار هیه.

له برهگهکانی داهاتووی ئهم چیرۆکهدا نهختیک لهسهر ئهم پرستانهی دوایی نایهتهکان دهوێن.

سهبهئی یهکان پهندیان له کارهساتهکیان وهرنهگرت

خوا - وهك باسمان کرد - ئهو لافاوه به گۆرپی بهسهر باخهکانی گهلی (سهبهه) دا ههستاندو، ئهو باخانهی بۆ وێران کردن تاکو پهند وهریگرن و ژيرو تهمی ببنو، پاشان بچنهوه سهر رییازی خوا، بهلام بهرچاویان گیرابوو، دلشیان مۆری تی نهگهیشتنی لی درابوو، لهبهر ئهوه نهیاندەویست پهندي لی وهرگرن و وانه و نامۆزگاریی لی فیڕبن. خواش دهربارهی حالهتی ئهو گهله له دواي وێران کردنی بهنداوهکیان، فهرموویه: ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا قُرَى ظَاهِرَةً وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لِيَالِي وَأَيَّامًا آمِنِينَ﴾ (١٨) فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنَ

أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَقٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿١٩﴾ سبأ

ماموستای پېښهوا سید قطب دهرباره ی تهفسیرکردنی هم نایه تانه و، حاله تی
هو گه له ش له دوی ویرانبوونی به نداوه که یان، گوتوویه تی:

"تهوان، تا هو کاته هیشتا له گوندو شاروچکه و ماله کانیندا مابوون. خواش
رزق و پوزی لى کم و بهرته سک کردنه وه، له جیاتى هو خوشگوزهرانى و نازو
نیعمه ته ش، خستنیه نیو ناره حه تی و ژيانى کوله مهرگیه وه. به لام پهرته وازه و به ش
به شی نه کردبوون و ناوه دانی ش هیشتا له نیوان خویان و شارو دیته هه پر خیرو
به ره که ته کانی چوارده و ره یاندا مابوو په یوه نندیان له گه لیاندا هه بوو، هو وه بوو
(مه که که) له ناوچه ی جزیره دا بوو (بیت المقدس) یش له شامدا.. ولاتی یه مه نیش
به ناوه دانی له باکوری ولاتی (سه به ء) دا مابووه وه و په یوه ست بوو به دیته هه
ناوه دان و پر خیرو به ره که ته کانی، ریگاش (ریگای هاتوچ) له نیوانیناندا ریگایه کی
خوش و ته خت کراو و بهرناو و پر له هیمنی و نارامی بوو" ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ
الْقُرَى الْبَرَكَةَ لِيَرْكَنَ فِيهَا قَرْيَ ظَهْرَةَ وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لِيَالِي وَأَيَّامًا
ءَامِنِينَ﴾ ﴿١٨﴾ سبأ

هر له م پوهه و گوتراوه: گه شتیارى له دى په که وه دهرده چوو، ده چوو بـ
دئیه کی دی بهر له وه ی تاریکایى شو دابیت، سه فهرکردنیش به نیواندا له چه ند
ریگا و ماو هیه کی دیاریکراودا بووه و بـ سه فهرکارو گه شتیاره کان نارام و هیمن
بووه و، هوکاری حه سانه وهش به زوری له نارادا بووه، ته مهش له بهر نزیکیى
ناوه دانی و ماله کان له یه کدییه وه و، به هو نزیکیى و یستگه کانی سه فهریش له
ریگادا له یه کتره وه.

بهلام به دهختیه خه ی به گه لی (سه بهه) گرت و سوودیان له روداوهر ترسینهرو وریاکه رهوه که ی یه کهم جار وهرنه گرت (واته له پروخانی بهربهست و دهه چوونی ئاو بهنداوه که و ویرانبوونی باخه کانیان)، بههۆی ئهم کارهساته وه پرویان نه کرده خواو پهشیمان نهبوونه وه تاکو ئه وه به خۆداچوونه وه پهیان نهختیک له حالهتی خوشی و بهخته وه پهیان بۆ بگه پینیتته وه، به لکو سزایه کی وایان له لای خوا کرد، که ههر له نژای گه مژه وه نه فامه کان ده چوو، ئه وه بوو له نژاکه یاندا گوتیان: (رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَصْفَارِنَا) خواجه گهشت و سه فهره کاغان له یه کتر بۆ دوور خه ره وه، به مانای داوی سه فهری دوورو درێژو لیک دوورخواهی وه هایان ده کرد، که به درێژیی سالی یه که جار سه فهری ئاوا ده کریت، یان چهند جارێکی که می له یه که دوور. نه که ئه وه سه فهره کورت و ئاسانه ی پیشوو، که خانه و جی و پێیه کانیان پیکه وه وه به یه کدا چوو بوو، که چیژو تامی گهشتی دوور تیر ناکات. دیاره ئه وه داواکارییه ی نیو نژاکه شیان له بیباکی و غه فلهتی دلیان و له ستهم له خۆکردنیشه وه بسوو، وه که ده فهرمویت: ﴿وَضَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾. ئیدی خواش ئه وه نژایه ی گیرکردن و داواکاری یه که یانی پهسند کرد، بهلام به و پهنگه پهسندی کرد، که (له ده مه وه چوونی بانگ و هاواری بیباکی) ده یخواییت، بۆیهش له وه لامدا ده فهرمویت: ﴿فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَرْقَنَهُمْ كُلَّ مُمَرِّقٍ﴾ کردمان به قسه وباسی خه لکی و بنشیتته خوشه ی ناوده می خه لکانی ترو، ده ره به در بوون و پارچه پارچه ش بون. ئه وه بوو به هه موو سه رانسه ری دورگه ی عه ره بدا - که به جزیره ناسراوه - بلا بوونه وه و خاوه خیزان لیک ترازان، بهم پهنگهش بوونه قسه وباسی نیو کۆر و کۆمه لی خه لکانی ترو لیرو له وێ به سه ره تایان ده گیرانه وه، هه میشه چیرۆکی سه ر زارو ده می کهسانی دی بوون، ئه مهش دوی ئه وه ی، که نه ته وه یه کی خاوپیداو ده سپۆشستوو بوون و قهواره ی خۆیان له ژبانی سه ر زویدا هه بوو. ههر ئهم روداوهرش، چهنده ها په ندو ئامۆژگاری و ئایهت و

به لگهیه بۆ گشت کهسیکی خۆراگرو سوپاسگوزار ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾، لهم پستهیه دا خوا (ئارامگرتن) ی له تهنیشت (سوپاسگوزاری) یه وه باس کردوه. ئارام گرتن له سهر نارههتی و سهغهتهی، سوپاسگوزاریش له سهر خێرو خوشی و نیعمهتهکانی خوا. ئیدی له چیرۆکی (سه بههه) دا چه ندين ئامۆژگاری و به لگه و نیشانه بۆ ئهوان و ئه مان (بۆ ئارام گران) و (بۆ سوپاسگوزاران) ههیه.

ئهمه تیگه یشتنی که له ئایه ته که، دیاره بۆ چوون و تیگه یشتنی تریشی له سهر ههیه و، له وانه یه مه به ست له فهرمایشتی ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم وَبَيْنَ الْقُرَى الْقَرَىٰ بَرْكًَا فَمِنْهَا قَرْىٌ ظَاهِرَةٌ﴾ ئه و گوند و ئاوه دانیه شه بیته، که ده سه لاتدار و به هێژ بوون، له کاتی که دا سه به نییه کان به هۆی ئه و کاره ساته وه بی ده سه لات و هه ژار بوون و، له ژیانیکی بیابانی وشک و په قدا ده ژیان و، سه فهر و گواسته وه و هات و چۆی ئه ملاولایان به دوا ی (میرگ و له وه پرگا و سه رچا وه کانێ ئاودا) زۆر ببوو، ئارامیشیان له سهر به لا و کاره ساته که نه ده گرت، له جیاتی ئه وه ش داواکارییان له لای خوا ئه وه بوو، که سه فهر و پرێگای گه شته کانیهان بۆ دوور خاته وه له یه کدی (رَبًّا بَعْدَ بَيْنَ أَصْفَارًا) مانایه کی دیاری ئهم وته یه شیان ئه وه یه، واته: خواجه ژماره ی سه فهره کا ئمان بۆ که م بکه ره وه، چونکه بیگومان به ده ست سه فهر و هات و چۆی زۆره وه ماندوو بووین... ئه وان لهم نزایه یاندا مه به ستیان به ده مه وه چوونی بانگه وازی خوا و گه رانه وه بۆ سه ر دینی خوا نه بوو، تا کو شیابوونی نزاکه یان تیا په نگ بداته وه و شایسته ی به زه یی خوا بن، به لگو پیشتی که له ئاست نیعمه تی خوا دا بی په روا و پێ نه زان بوون و، دواتریش ئارامیهان له سهر مه ینه تی و کاره ساته که ش نه گرت، خواش ئهم دۆخه ی تری به سه ردا هێنان و، به هه موو لایه کدا بلاوی کردنه وه و به ش به ش و پارچه پارچه بوون و، وه ک شوینه واریکی چا و له دوا یان لی هات و، بوونه قسه و باس و چیرۆکی سه رزاری خه لکی و (به کورتی بوون به

په ندى زه مانه) .. همر بۆيدش ليكدانه وه هه لسه نگاندى كۆتايى ئايه ته كه بۆ نه و
 حال ته يان بهم ديـره خراوه ته ړوو (لَإِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ)
 بېگومان له و كار ه سته دا چه ندين به لگه و نيشانه بۆ گشت كه سيكى ئارامگرو
 سوپاسگوزار هه يه ..

نهم ديـره ي دوايى ته واو گونجاوه بۆ باسى كه ميى سوپاسگوزاريان له سهـر
 نيعمه ته زۆره كانى خواو، له سهـر كه ميى ئارامگرتنيشيان له ئاست مهينه تي و
 كار ه ساتى رۆژگار دا.

من خوم - واته، كه هيشتا له وته كانى سيد قطب داين- نهم ئاقارى
 تيگه يشتنه له سهـر ئايه ته كه هه يه و، خواش همر خوى له مه به ست و نيازه كانى
 خوى ناگاداره و همر خوى زانا و شاره زاي مانا كانيه تي^(۱).

جا سهـر ږا نه وه ي، كه بۆچوون و ئاقارى تيگه يشتنى يه كه م - كه سيد قطب- به
 ديارى خستوه، ماقولترو له پيشترو نزيكتره، كه كۆمه لى زانايانى ته فسيريـش
 رايان له سهـر يه تي، به لام بۆچوون و تيگه يشتنى دووه ميس له و ئايه تانه نامۆ
 نيه و ږى تي ده چيـت.

(۱) سيد قطب/ في ظلال القرآن، ۵: ۲۹۰۱ - ۲۹۰۲ .

سه به ئی یه کان بوون به په ندو قسه وباسی خه لکی

خوا نيعمه ته کانی له سهر گه لی (سه به ء) لابر دو، سزای خۆی پێ گه یان دن، نه مه ش به هۆی زو لئ م و به دکاری و بێ با وه پیا نه وه. به و هۆیه شه وه به هه موو لایه کدا په رت په رت و بلاوی کرد نه وه و، ئیدی بوونه قسه وباسی نێو خه لکی: ﴿فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَقٍ...﴾ (سبا ۱۸). له م پرسته یه ی ئایه ته که شدا (فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ) کرد مانن به قسه وباس، وشه ی (أَحَادِيثَ) کۆ (جمع) ی (حدیث) ه. (امام راغب) ده باره ی وشه ی (حدیث) ده لیت: "(حدیث) هه ر وته یه که، که بگاته مرو ژ له پری گۆی چه که، یان سروه ش (وحی) یه وه و له کاتی بێ دار بونی، یان نووستیدا^(۱)". هه ر سه باره ت به مانای (بوون به قسه وباسی نێو خه لکی) یش، (امام راغب) ده لیت: "به مانای ئه وان بوون به چه ند هه و آل و ده نگ و با سێک، که وه ک — فمایش — به ته مسیل کرا و ن^(۲)".

جیا وازیش له نێوان هه ردوو حا له ته که دا پوونه. جیا وازییه کی دوور هه یه له نێوان حا له تی سێ یه که دا، که تێ دا بوون و زه و یان ئا وه دان ده کرده وه و نيعمه تیان له خێرو بێ ره کانی زه وی ده چنییه وه و، له ژیا نیکی تیرو ته سه لی شیا ندا بوون و، خه لکی هه و آلی ئه و خێرو خۆشی و ئا وه دانی یه یانی بۆ یه کدی ده گێ را یه وه و، با سی ئه وه یان ده کرد، که له چ خۆشگوزه رانی و ما ل و سا مان و ده سه لا تی کدا ده ژیا ن و، چ پله و پایه و کامه رانی و سا ما نی کیان هه بو و، ئیدی ستایشی حا ل و بارودۆخی ئه و کاته یانیا ن ده کردن. (جیا وازییه کی دوور) له نێوان ئه م حا له ته و، ئه و حا له ته تازه یه ی تریاندا هه یه، که تی ی که وتن، واته له هه ژاری و ده رده سه ری و نه بوونی و نه داریدا،

(۱) المفردات: ۱۱۰.

(۲) المفردات: ۱۱۰.

که لاوازو بێ دهسهلات بوون و پهرتهوازهو بهش بهشو پارچهپارچه بون و لیکدابران. ئیدی خهڵکی له قسهوباسهکانیادا جیاوازی نیوان ئهو دوو حالتهیان باس دهکردو، ههلوێستهیان لهئاست باری جیاوازی نیوان ههردوو حالتهکهدا دهکرد. بهم شیوهیه سهبهئی یهکان له گهڵینکی خواپیداوو دهسپۆیشتوووه - که گویو چاوی خهڵکی دهووبهریان لهو بارهیهوه پێ کردبوو - بوون به گهڵینکی لهناوچووو قهلاچۆکراوو، بوونه پهندی زهمانهو نمونهیان لهسهر دههینانهوهو به ههوالو دهنگو باسی گهڵانی پیشین دانرانو، له کۆرو کۆمهلهکانیادا باسیان دهکردنو، (قسهوباسی دیوهخان و بابتهی گالتهوگهپ بوون).

عهربهکانیش چهندین پهندی بهناویانگو نهمریان لهسهر دارپشتوون، یهکیک لهو پهنده ناودارانده ئهوهیه که دهلین: (تفرقوا ایدي سبأ)، ئهم پهندهش لهو حالتهوه وهرگیراوه که سهبهئی یهکانی تی کهوتو، ههمیشه ئهم پهنده دهلینهوهو دهیکه نه نمونه بۆ ههر نهتهوهو کۆمهله تیرهیهک که بارودۆخیان له دهولهمنهندییهوه بۆ ههژاریو، له سههریهرزیهوه بۆ سهرشۆریو، له دهسهلاتداریتیهوه بۆ بێ دهسهلاتیو، له تهبابیو پیکهوه گونجانهوه بۆ پهرتهوازیو و لیکدابران، بگۆریت.

بهلام ئایا ئهم جۆره کارهساته تهنها تایبهته به گهلی (سهبهء)؟ یان ئاسا سونهت و ریسایهکی گشتیهو ههموو نهتهوهو گهلو هۆزیک دهگریتهوه؟!

بهراستی ئهمه سونهت و ریسایهکی گشتیه بۆ گشت گهڵیک له ههر جیهکدا بنو له ههر ناوچهیهکدا بژین، چونکه ههر گهڵیک یان ههر نهتهوهیهک، یان ههر تیرهیهک نیعمهتی خوا به کفرو پێ نهزانین بگۆرنو ژیاویشیان به زوڵم و ستمو بهدکاریو بهدرهفتاریو لیک ههلوهشانی نهخلاقێ بهرنهسهر، خواش ئهو نیعمهتهیان لێ دهسینیتهوهو، سزاو ئازارو سووکایهتیان پێ دهچیتیتو، له زهمینهی کاریگهرییو بهرهم هینانهوه، دهکهونه گوێشێ پشت گوی خستو لهبیرچوونهوهو،

ته نها له بۆتهى قسه وباسى نيو ديوه خانو، هه واله كانى حيكايه قخوانه كاندا مانه وه.
 قورئانېش ناماژهى بۆ نه و راستييه كړدوه، كه خوا فرموييه تى: ﴿ثُمَّ أَرْسَلْنَا
 رَسُولَنَا بِكُلِّ مَآجَاءٍ أُمَّةً رَّسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَأَتْبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ فَبَعَدًا
 لِّقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (المؤمنون ٤٤). واته: له دواى له ناوېردنى گهلانى پيشوى وهك (گهلى
 سه مودو عادو نهوانى دى) پيغه مېهرانى ترمان يهك له دواى يهك بۆ لاي گهلانى
 دواى نهوان ناردووه، هر پيغه مېهرانيكيشيان بۆ لاي گهليكيان چووييت و پهيامي
 خواى پي گهياندين، به درويان خستوته وه، ئيدى نه و گهلانهى دواتريشمان
 هه نديكيان له دواى هه نديكيان له ناوېردووه كه سيان لى نه ماوه ته وه، پاشان
 كړدوومان به په ندو قسه وباسى گهلانى تر كه خه لكى له كۆرو كۆمه له كانيان دا
 به خۆشى و گالته پي كړدنه وه هه واليانى گيړاوه ته وه.. وه ئيت هر به كوشت چن و
 له ناوچن و دوورين له ره همه تى خوا نه و گهل و كه سو كۆمه لانهى كه باوه به خوا و
 په يامه كهى ناهيئن.

ميژووى مروفايه تيش هه مووى باسى سه لماندى راستيى نه م حه قيقه ته
 قورئانيه ده كات، چونكه حاله تى نه ته وه كانى تو مار كړدوه كاتي ك له نيو نازو
 نيعمه تى خوادا ده ژيانو، به لام به هوى (كفرى نيعمه ت) و بى باوه پيپانه وه بوونه ته
 قسه وباسى سر زارى خه لكى.

سه به ئى يه كان چييان ليها ت؟ نهى گهلانى عادو سه مودو؟ نهى فيرعه ون و
 هامان و قاروون؟ نهى فينيقي يه كان و بابلي يه كان و ناشوورى يه كان و فارسه كان و
 هينده كان؟ نهى يوناني يه كان و رومانه كان؟ نهى مه غوله كان و خاچه رسته كان؟ نهى
 نه لمانيا؟ نهى بهر تانيى مه زن؟ نهى فلا ن گهل و فلا ن ئيمبر اتوريه تى تر چييان لى
 به سر هات و له كوئن؟!

بينگومان خوا هه موويانى كړد به هه وال و دهنگ و باسو، په رت په رت و
 پارچه پارچه ي كړد.. دهى هر له ناوچن گهلى بى باوه ورو سته مكار.

له چیرۆکی سه بهه دا چهند به لگه و نیشانه یه ك هه یه

قورئانی پیرۆز وای راگهیاندوه، كه بیگومان له چیرۆکی (سه بهه) دا چهندین به لگه و ده لالهت و، په ندی کاریگه ر هه یه .. بۆ نمونه ش هه ر له سه ره تای لی دوانی قورئان له سه ر بارودۆخه (سه بهه) هه باسی ئه وه ده كات، كه بیگومان له ولات و نیشته گهی (سه بهه) دا به لگه و نیشانه یه ك هه بوو: ﴿لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ ؕ آيَةٌ...﴾ (١٥) سبأ، له كۆتایی چیرۆكه كه شدا و له باسی ئه و حاله تی ده وه له مه ندیه و پاشان كاره ساته كه و په رته وازه بوونی شیاندا ده فهرمویت، كه بیگومان له هه موو ئه وانه دا، چهند به لگه و نیشانه یه ك هه یه (إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ).

ئه وه ی لی ره شدا راما ن ده گریت، ده ربیرین (تعبی ر) ی تاییه ت به هه ردوو حاله تی سه ره تا و كۆتایی كۆ (جمع) هاتوه: (آیات) .. له وانه شه حیه كه مه ت له مه دوو لایه نی هه بی ت:

لایه نی یه كه م/ گوغجانی له گه ل ئه و با به ته دا، كه لی ی ده دویت، له به ر ئه وه ی گه لی (سه بهه) كاتیك له ئی تو نیعه ته كانی خوا دا ده ژیا ن و به خته وه رو كا مه را ن بوون، هه موو شیان پیه كه وه ده ژیا ن و كۆك و ته با بوون، وه ك ئه وه ی هه موویان یه ك لاشه و یه ك كه س بن، له و كا ته دا وا گوغجا وه، كه به تاك (مفرد) گو زا رشت له به لگه داریتی یی حاله ته كه یان بكریت: ﴿لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ ؕ آيَةٌ...﴾ (١٥) سبأ. پاشا ن ئایه ته كه ش له گه ل ژینگه كه دا گوغجا وه، چونكه یه ك ژینگه بووه و، ئایه ته كه ش تاك (مفرد) بووه. به لام دوا ی وێ را نكر دنی به ندا وه كه و، په رته وازه بوونیان به هه موو لایه كدا و، بلا و بوونه ویا ن به ولاتانی تر دا، نه ته وه كه (الامه) گو را وه بۆ چهند نه ته وه یه ك (امم)، تیره ش (القبیله) بۆ چهند تیره یه ك (قبائل). ژینگه كه ش (المسكن) بۆ چهند ژینگه یه ك (مساكن). بۆ ئه م دابه شكاری و په رته وازه كرده ش وا گوغجا وه، كه به كۆ (جمع)

گوزارشتى لى بىكات. ئىدى بەلگەو نىشانە تاكەكەى كە پىشتەر بەسەر يەك گەلى پىكەو ژیاودا ناوزەد دەكرا، بوو بە چەند بەلگەو نىشانەكە تاكو ھەر بەلگەيەكەيان بەر ھەر تاقم و ژینگەو تیرەيەكەكەوئیت. والله اعلم.

لايەنى دووہم/ بىگومان بەلگەكان (الآيات) ھەريەك ئايەت و بەلگە (الاية) دەگریتەو، چونكە چېرۆكى (سەبەء) بەلگەيەكە لەسەر دەسەلات پىدانی خوا بە خەلکى و بەلگەيەكەيشە لەسەر دەستەبەرکردنى خۆشگوزەرانى و خىرو خۆشى بۆ خەلکى، ھەروەھا بەلگەيەكە لەسەر سستەمكارىيە خەلکى و كفرو بەدكارىيان و بەكارھىنەنى نىعمەتەكانى خوا لە بواری ناپەزایى خوادا. بەلگەيەكەيشە لەسەر بىئاگایى چەند كەسەكە پەندو عیبرەت و ھەروەھا بەلگەيەكە لەسەر ئەو كەسە ئەو كەسەساتانەى بەسەرياندا ھاتو، ھەروەھا بەلگەيەكە لەسەر ئەو راستىيەش كە ھەر مەینەتى يەك بەسەر خەلکى دا بىت بەھۆى كارو کردارى ناپەزەوای خۆيانەوہیە. پاشان بەلگەيەكە لەسەر پەيپەوبوونى ياسا و سوننەتە خوايى يەكان بەسەر خەلکى تری ھەر سەردەم و ناوچەيەكى تردا. ھەروەك بەلگەيەكەيشە لەسەر بەدبىھاتنى ئەنجامەكان لەسەر سەرەتاکان. بەلگەيەكەيشە لەسەر تۆلە سەندنى خوا لە سستەمكاران و ئازاردانى كافرانو، سزادانى سەختى لووتبەرزان و دەسەلاتدارانى بە زەبرو خۆبەزل زان. ديسان بەلگەيەكە لەسەر ئەوہى كە ھەر خىرو خۆشى و رزق و رۆزى يەك رۆو لە نەتەوہ دەكات بەھۆى فەزل و بەخشندەيى خواوہیەو، ھەر برسیتى و ھەژارى و نەدارى يەكەش رۆويان تى دەكات بەھۆ بەدکردارى و نالەباريى خۆيانەوہیە. بەلگەيەكەيشە لەسەر راستىيى بۆچوون و لىكەدانەوہى مۆيوى ھۆيەكانى گەشەکردنى گەل و نەتەوہ و دەولەتەكانو، ھۆيەكانى لەناوچوون و پەرتەوازەبوونيان. بەھەر حال بەلگەو نىشانەيە لەسەر چەندەھا حالەتى تر. لەبەر ئەمە لە چېرۆكى (سەبەء) دا چەندىن ئايەت و بەلگەو نىشانە ھەبوو، چەندىن بەلگەى و ھەھان كە خەلکى ھەلۆستە لە ئاستياندا بىكات و چەندەھا ھىماو دەلالەت و پەندو ئامۆزگارىيان لى وەرەگریت.

به لگهكان بۆ هه موو ئارامگرو سوپاسگوزاریکن

له چیرۆکی (سه بهء) دا چهند به لگهیهك (آیات) ههیه ..

به لām ئایا هه موو كه سیك له خه لکی په ی به زانینی ئه و به لگه و نیشانه ده به ن، به چاکی سه و دا و ئالویری له ته کدا ده که ن، لییان تی ده که ن، ئه و مانا و په ندو و انانه شیان لی وهر ده گرن که ئاماژه یان بۆ ده که ن؟ راسته که ئایه ت و به لگه و نیشانه کان ئاراسته ی هه مو ان کراوه و لاپه ریه کی کراوه یه له به رده م هه مو اندا، هه روه ها بانگه وازیکی تایبه تیه بۆ گشت مرۆڤیک تا له به رده میا بوه ستیت و لیی بیدار بیته وه . به لām که سانی بی ئاگو، بی باوه رو، سته مکارو، فریودراو، روو لی وهر گیر، لیی تی ناگه ن، واته ئه و که سانه ی که خوا له باره یانه وه فه رموویه :

﴿وَكَأَيِّن مِّنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ﴾ (١٠٥)

یوسف ﴿. واته: ئای چهند به لگه و نیشانه ی ئاشکرا له ئاسمانه کان و زویدا هه یه و چاوی به سه ردا تی ده په رینن، رووی لی وهر ده گیرن.

قورئانی پیرۆز ئه و راستیه جیگیر ده کات که خه لکی سوود له به لگه و نیشانه کان وهر ناگرن ته نها که سانی به ئارام و سوپاسگوزار نه بیت، هه روه ها ته نها که سانی به ئارام و سوپاسگوزار لیی تی ده که ن و ده رس و په ندو ئامۆزگاریان لی وهر ده گرن، وه ک خوا له م چیرۆکه دا له باره یانه وه ده فه رمویت: ﴿...إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ (١٩ سبا).

(الصبار): (صیغه مبالغه) یه له (صبر) هوه و ئه و مرۆڤه ئارام گریه که نه ک هه ر ته نها ئارامگرو له سه رخویه، به لکو زۆر زۆر به ئارامه و هه میشه و به رده و ام ئارام ده گریت و زیاد له راده ش له ئارام گرتن دایه و، (کورده واته نی ئارامگرتنی کردوه به پیشه).

(الشکور)یش (صیغه مبالغه)یه له (شکر)هوهو، ئهو مرۆڤه سوپاسگوزارهیه، که نهک ههر تهنیا سوپاسگوزارو شوکرانهبژیڕی خوایه، بهلکو زۆر زۆر سوپاسگوزارهو ههمیشهو بهردهوام له سوپاسکردنی خوادایهو، جیگیره لهسه‌ریو زیاد له پادهش سوپاس دهکات.. ئیدی بۆچی تهنیا مرۆڤی ئاوا به ئارامو مرۆڤی ئاوا سوپاسگوزار نه‌بیت کهسی دی سوود لهو ئایهتو به‌لگه‌و نیشانه‌نانه نابینن؟ بۆچی ئارام گرتن و سوپاسگوزاری زۆر زۆر پێویست بۆ تیگه‌یشتن له به‌لگه‌و په‌ندو ئامۆژگارییه‌کانو بۆ ده‌رس وه‌رگرتن لێیان؟!

چونکه خۆراگرتن و ئارامگریی (الصبر) مانای تاقیکردنه‌وه‌و هه‌ڵسه‌نگاندن ده‌گه‌یه‌نیت، به مانای مرۆڤی ئارامگر په‌ی به‌و حاله‌ته ده‌بات که‌وا خوا له ژيانیدا تاقی ده‌کاته‌وه به به‌لاو مه‌ینه‌تی له ههر نيعمه‌تیکدا، که پێی ده‌به‌خشیتو، له ههر شتیکی تردا، که پێی ده‌دات، ههر تاقی ده‌کاته‌وه. جا کاتێک مرۆڤی ئارامگر په‌ی به‌مه ده‌بات، مانای وایه ئهو نيعمه‌تو به‌خششانه‌ی له گۆپرايه‌لیکردنی فەرمانی خواداو، له به‌ده‌ست هێنانی سۆزو خۆشه‌ویستی و په‌زنامه‌ندی خوادا به‌کارهێناوه. ههر ده‌شیت ئارامگرتن له مامه‌له له‌گه‌ڵ نيعمه‌ته‌کانی خوادا له ئارادا هه‌بیتو، ههر ده‌شیت کاروانی ئەم ژيانه بپه‌ڕیت. ئارامگرتنیش به هه‌موو دیارده‌و په‌نگو شیوه‌و بواره‌کانیه‌وه.. ئارامگرتن له‌سه‌ر نيعمه‌ت.. ئارامگرتن له‌سه‌ر ده‌وله‌مه‌ندی، ئارام گرتن له‌سه‌ر هێزو ده‌سه‌لات، ئارام گرتن له‌سه‌ر خۆشگوزهرانی و ده‌سپێشتوویی، ئارام گرتن له‌سه‌ر مال‌و سامانداریتی، ئارام گرتن له‌سه‌ر ده‌ردو به‌لا، ئارام گرتن له‌سه‌ر مه‌ینه‌تی و فیتنه.. ئارام گرتن له‌سه‌ر کاره‌سات و ناخۆشی.. ئارام گرتن له‌سه‌ر پیا‌هه‌ڵشاخان و ته‌می‌کردن.

جا هه‌رکه‌سیک به ئارام گرتن و هێمنی یه‌وه سه‌وداو مامه‌له له‌گه‌ڵ هه‌موو ئهو دیارده‌و حاله‌تو بواره‌دا بکات، ئه‌وه بێ‌گومان ئارامگر (صَبَّار)ه‌و، له به‌لاو تاقیکردنه‌وه‌دا سه‌رکه‌وتوه‌و، سوپاسی خوای له‌سه‌ر نيعمه‌ته‌کانی کردوه‌و، ئهو نيعمه‌تانه‌شی له بواره‌کانی په‌زنامه‌ندی خوادا به‌کارهێناوه.

ههروهها ئارام گرتن جلهوی ده گریته به رهو سوپاسگوزاری و شوکرانه بژییری. بۆیه گشت ئارامگریک شوکرانه بژییشه. جا کاتیک مرۆف سوپاسی خوا ده کات، خواش نیعمه ته کانی بۆ بهردهوامو، زیاتریش ده کات، وهک فهرموویهتی: ﴿وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ...﴾ (٧) ابراهیم.

قورئانی پیرۆز به راوردی له نیوان (صَبَّار) و (شکور) دا وهها کردوه، که له ههرا جیگایه کدا ناوی (صَبَّار) ی هینابیت، ناوی (شکور) یشی له ته نیشتا هیناوه، بهشیوهیهک که بونه ته دوو سیفه تی پیکه وه لکاو تاکو (صبر) و (شکر) / ئارامگری و سوپاسگوزاری به خاوه نه که یانه وه بلیکنن و ببنه دوو (صیغه مبالغه) بۆ (صبر) و (شکر).

وشهی (صَبَّار) چوار جار له قورئاندا باسکراوه، له ههرا چوار جاره که شدا به وشهی (شکور) وهه لکینراوه، بۆ نمونه:

١- له جاری یه که مدا، خوا فرمان به موسا ده کات، که رۆژگاری نیعمه تی خویان به یاد بینیته وهو، پێی ده فهرمویت: ﴿...وَذَكِّرْهُمْ بِأَيِّمِ اللَّهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ (٥) ابراهیم.

٢- له جاری دوو هه مدا خوا هه ندیک له به لگه و نیشانه کانی خۆیمان پێ ده ناسینیت، وهک ده فهرمویت: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ نِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ (٣١) لقمان.

٣- نه وهش گه لی (سه به ء)، که له م چیرۆکه دا به درێژیی باسی هه ردوو سیفه ته که کراوه: ﴿فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَرْفَعْنَاهُمْ كُلَّ مَرْقٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ (١٩) سبا.

٤- له سوره تی (شوری) شدا، خوا نهو راستیه ی جیگیر کردووه، که بینگومان

پاپۆره‌كان به نيعمه‌تيكى خوا له ده‌ريادا ده‌رۆن، له‌مه‌شدا چه‌ند به‌لگه‌و نيشانه‌يه‌ك بۆ گشت كه‌سيكى ئارامگرو سوپاسگوزار هه‌يه: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ﴾ (٣٢) **إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ** **إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ** (٣٣) **الشورى**.

مرۆڤى (الصبار الشكور) واته: زۆر به ئارام و زۆر شوكرانه‌بژێر، هۆشيار و ژيرو زيره‌كه له‌م دنيايه‌دا، چونكه ده‌زانيت چۆن سه‌وداو مامه‌له له‌گه‌ڵ ژياندا بكات و له ژيان تيگه‌يشتووه‌و، له‌گه‌ڵ ئه‌و بره نيعمه‌ته‌ش، كه خوا له دنيا دا پى ده‌دات هه‌ر به ئارامگري و سوپاسگوزاري مامه‌له ده‌كات. هه‌ر ئه‌نجاميكى هه‌ستياى جه‌سته‌يشى ده‌بیتته پشتيوانى كه‌م له‌سه‌ر ئارامگرتن و سوپاسگوزاري، هه‌ر گه‌رديله‌يه‌كيش له قه‌واره‌ى خۆى و هه‌ر لايه‌نيك له‌لايه‌نه‌كاني كه‌سييتيشى، يارمه‌تى ده‌ده‌ن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ى ببيتته كه‌سيكى (ئارامگرو سوپاسگوزار). ئه‌و كه‌سه ئارامگرو سوپاسگوزارانه‌ش له‌م ژيانه‌دا كه‌من، چونكه زۆربه‌ى خه‌لكى بى‌ئاگا و هه‌لخه‌له‌تاو. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌ش له سورته‌ى (سبأ) دا فه‌رمايشتى خوا له‌سه‌ر كه‌مى ژماره‌ى به‌نده سوپاسگوزاره‌كان هاتووه، كه ده‌فه‌رمويت: ﴿...أَعْمَلُوا أَلْ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ﴾ (١٣) **سبأ**. واته: ئه‌ى به‌نه‌ماله‌ى داود، به‌ گوێزپايله‌ى و په‌يره‌وکردنى فه‌رمانه‌كاني خوا سوپاسى خواى په‌روه‌ردگارتان بكه‌ن، به‌پراستى له‌نيو به‌نده‌كانم كه‌من ئه‌وانه‌ى، كه سوپاسگوزار بن.

بێگومان هه‌ر مرۆڤى ئارامگه‌ر، كه سوپاسى خوا ده‌كات، هه‌ر مرۆڤى سوپاسگوزاریشه، كه ئارام ده‌گریت، هه‌ر بۆيه‌ش له به‌نده‌كاني خوا دا، كه‌ساني ئارامگرو سوپاسگوزار كه‌من..

نیلپس توانی گہلی (سہہء) فریو بدات

قورئان له كۆتایی چیرۆکی (سه به ٤) دا هه لسه گاندىكى بو واقيعى دواى كار هه ساته كه و خويندنه وهى ئاكارى ئه وه گه له خستۆته رو، پوختهى ئه و تيشك خستنه سه ره ش، ئه وه به كه خوا فه رمو به تى: ﴿وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمُ اِيلٰيسُ طَنَّهُ. فَاتَّبَعُوْهُ اِلَّا فَرِيْقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ﴾ (٢٠) وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِم مِّن سُلْطٰنٍ اِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يُؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍ وَرَبُّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيْظٌ ﴿٢١﴾ سبأ، واته: له ملاوه ئيبليس (شهيتان) يش نيازي خويان له سه ر گومرا كرده يان به دى هينا كه پيشتر به خواى گوتبوو (زۆربه ي خه لكى سوپاسگوزار نين)، ئه وه بوو كه سانيكى گومراو بى باك له خه لكدا شوينى كه وتن ته نها كۆمه لىك له باوه رداران نه بيت. به لآم وه نه بيت ئيبليس ده سه لآتىكى به سه رياندا هه بيت، به لكو ئيمه خو مان ويستو ومانه روون بيت و بزانييت، كه كى باوه رى به روژى دوايى هه به و كيش له شك و گومان دايه .. جا دلنيا به ئه ي پيغه مبه ر كه خواى په روه ردگارت چاو ديرو ئاگادارى هه موو شتتكه .

واتای فهمایشتی (وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ) واته: ئیبلیس ئامانج و نیازو پهیامی خوئی تیا دا پیاده کردنو، توانی و سه رکه وتوو بوو له فریودانیان و گومراکردنیان و دوورخستنه وهیان له رئی راست.

په یامی (ئیبلیس) که ژيانی خوی بۆ وه قف (تهرخان کردوه) و، نیازیشی له م ژيانیدا نه وهیه، که به نه ریتیکی به خۆنازین و خۆبادانه وه له وه لامي خوادا گوتی:

﴿قَالَ فِيمَا آغَاوَيْتَنِي لِأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ ﴿١٦﴾ ثُمَّ لَا تَجِدَهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ﴾ ﴿١٧﴾ ﴿الأعراف﴾، واته: شهیتان گوئی: خوابه به هوئی نهوئی له بهههشت دهرت کردم و سزات دام به گومرای، نهوا

دهیټ منیش له سهر ریگا راسته کۍ تۆ بۆسه (که مین) بۆ بهنده کانت دابنیمو لهو
 ریټی به تۆ لایاندهم، پاشان له هه موو لایه که وه به هه موو شیوه یه -
 له پېښیانه وه، له دوايانه وه له لای راستو لای چه پیا نه وه - بۆیان بچم و گومرایان
 بکه م، ئیدی ئه و جوړه عه بدانه زۆریه یان پې نه زان و سپله ده بن.. له وه لامدا خواش
 پئی فهرمووه: ﴿ قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءُ مَنْ قَرَأَ
 ۱۶۳ ﴿ وَأَسْتَفْزِرُ مَنِ اسْتِطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَلْجِبَ عَلَيْهِمْ بِخِيلِكَ وَرَجُلِكَ وَشَارِكُهُمْ
 فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعَدَّهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ۱۶۴ ﴾ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ
 لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا ۱۶۵ ﴾ الإسراء. واته: ده برۆ به لای
 کارو نیازه که ته وه، هه رکه سیکیش له وه چه و نه وه ی ئاده و له ئاده میزاد
 گویریاه لیت بکات، ئه و دۆزه خ سزای تۆ ئه وانیشه، که سزایه کی پر به پیستی
 کرداره کانتانه. هه روه ها تۆ ئه ی شهیتان، چه نده ده توانیت سوور به له سهر
 له ری لادانیان به دهنگی بانگه شه کاریت بۆ سه ریچی له فهرمانی خوا، هه رچی له
 فروفیل و ته له که بازی یه که دهیزانیت و ده توانیت بۆیان بچه رگه پرو، هه ر سوارو
 پیاده یه که بن له سه ریچه کاری و شوینکه وتنی تۆدا، پاشان له مال و سامانی هه رام و
 بی باوه رکردنی کۆرو نه ویان و فریودانیاندا بۆ فساد هاوبه شیان به و به شداریان
 بکه و، ئنجا به لینی درۆ و پوچه لیشیان پئی راگه یه نه.. به راستی شهیتان هه ر
 به لینی که بخته دل و دهروونی گونا هه کارو یاخی بوانه وه، ته نها فریودان و رازانده وه ی
 کرداره نابه جیکانیانه. ئه ی شهیتان دلنیا به، که بیگومان هیچ ده سه لاتی که ته به سهر
 عه بده سالد و چاکه کانم دا نیه، چونکه ئه و عه بدانه کاتیک به راستی خوا ده په رستن،
 هه ر خویان به سه، که پشت و په نا و پشتیوانیان بیت.

هه روه ها خوا ئیمه ی له شهیتان ناگادار کردۆته وه و، دۆژمنایه تی شهیتانیشی بۆ
 ئیمه روون کردۆته وه و، داوایشی لی کردوین، که شهیتان به دۆژمن دابنیتن، تا کو

سهركهوتوو نهیبت له فریوداغانداو، تاكو ئهو گومانه خۆیشی له سهрман بهراست
 ده نه چیتو، نیازو ئامانجیشی له سهر ئیمه به دیی نه هیئت، وهك له شوینیکی
 تر دا خوا ده فرمویت: ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ
 لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ ٦ فاطر.

چهند زیانمندن ئهوانه ی خۆیان ته سلیمی شهیتان ده که نو، جلهوی خۆیانی پی
 ده سپێرنو، وه سه وه سه و خورپه کانی بۆ جیبه جی ده که نو، به راستی ئهم جوړه که سانه
 زهره رمه ندو له نیوچوو و نازار دراوی نیو دنیا و روژی دوایشن.

ئهو شه گه لی (سه به ٤) چییان به سه ره هات.. ئهو ده ره نجامی خو ته سلیم
 کردنیان به شهیتان. هه ره نه ته وه یه کیش خۆیان به شهیتان بسپێرن ته نها ئهو
 به ره نجامه ده چنیته وه، که گه لی (سه به ٤) چنیانه وه. هه ره مروقی کیش خو ی به
 شهیتان بسپێریت هه مان سزای به ره ده که ویت، که هه ره تا که که سیکی نیو گه لی
 (سه به ٤) به ری که ویت. به راستی ئهو که سانه گه مژو و گیل و ده به نگن، که دوا ی
 شهیتان ده که نو، چونکه ئه گه ره ئهم که سانه نه بن، ئه و شهیتانیش نیازو ئامانجی
 خو ی به دیی نا هیئتو، گومانه که ی خۆیشی ناباته سه ر.

زۆر به داخ وه ده بینین زۆر که س له خه لکی له هه موو قوناغیک له قوناغه کانی
 میژو ودا قایل ده بن به وه ی، که ئیبلیس ئه رکی خو ی به سه ریاندا راپه رپێنیتو،
 سه رکه ووتوو بیته له به دیه یێنانی نیازه کهیداو، ئه وانیش هاو پێبازی بن و دوا ی
 هه نگا وه کانی بکه ون، ئیدی نایینین زۆر به یان سوپاسگوزار بن.

به لام ئایا ئهم جوړه که سانه به زۆر ناچار کراون، که به ده م بانگه شه ی
 شهیتانه وه بچن؟ ئایا زۆریان لێکرا وه، که دوا ی هه نگا وه کانی شهیتان بکه ون؟ ئایا
 شهیتان ده سه لاتیکێ توندو به زه بری له سه ریان هه یه؟! نه خیر هه یج ده سه لاتیکێ
 له سه ریان نیه .

له بهر ئه مه ئه و كه سانه هه ر خۆيان لێ پرساون له شوینكه وتنی شهیتان، هه ر خۆیشیان لێیان ده پرسیتوه له سه ر به ده مه وه چوونی بانگه شه كه ی، چونكه به خواستی ئازادانه ی خۆیان شوینی كه وتوون، به قایل بوونی خۆیان به ده نگیه وه چوون، دڵ و هه ست و نه ستی خۆیان بۆ كرده وه .

شهیتانیش، كه شوینكه وتوه گیل و ساویل كه كانی به به لێن و هیوا و ئاوات، هه لده خه له تینیت، له كاتی پتویستییه کیاندا - كه ئاتاجیان به وه هه بیته - پشتگوێیان ده خات، وازیان لێ دینیت، تاكو بكه ونه به ر یاسای سزادانی خوا، كه ته نها به ر كافرا نی سه ریچیكار ده كه ویت، هه ر ته نها ئه وانیش سزا و ئه شكه نجه ی توندی خوا ده چیژن، ئیدی شهیتان به فرۆفیل و گالته جاریه وه لێیان دوورده كه ویته وه .

ئهو له دنیا دا پێیان ده ئیت: ﴿... لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَّكُمْ فَلَمَّا تَرَأَتْهُ الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلَى عَقْبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ (الأنفال: ٤٨)، واته: شهیتان كاتێك كرده وه نابه جێكانی بۆ شوینكه وتوانی رازاندبۆوه، پێی گوتن: ئه مڕۆ هیچ زال و سه ركه وتوویهك نیه بۆ ئیوه و به سه ر ئیوه دا له خه لكی و له ناو ئاده میدا، من په نادهر و پارێزه رم بۆ ئیوه، ئنجا كاتێ هه ردوو ده سته له یه كتر نزیک كه وتنه وه به جوړی یه كتریان بینی، پاشه كشی ی كرد و به دوا ی خۆیدا گه رایه وه و پێی گوتن: به راستی من به ریم له ئیوه، به راستی من شتێك ده بینم ئیوه نایبین، من له خوا ده ترسم .

له رۆژی دوا ییشدا شهیتان له نێو لایه نگران و شوینكه وتوانیدا، له ناوه راستی دۆزه خدا وهك و تاربیژێك ڕوویان تی ده كات و سه رزه نشت و لۆمه یان ده كات و گالته شیان پێ ده كات و به چاوی سووك سه یریان ده كات، خۆیشیان لێ به ری و

بێ تاوان ده کاتو، پێ بیان ده لیت: ﴿...إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعَدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُومُونِي وَتُلُومُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (٢٢) ابراهیم، واته: کاتیک شهیتان دیتی هه موو مروقتیک چاره نووسی خوی ده بینیت و ئه و لایه نگرانه ی خوی له قیامه تدا ده کهونه بهر لپرسینه وه و، سزای کرده وه کانیا ن ده دریت، پێ بیان ده لیت: بێگومان خوا به لینی راستی خوی پێ دان و، ئه و به لینه کهشی هینایه دی، منیش به لینی درۆم پێ دان و نه مبرده سه رو هیچ ده سه لاتیکیشم به سه رتا ندا نه بووه، ته نها ئه وه نده نه بیّت، که بۆ پێی خراپ و بێ باوه ری بانگم کردن، ئیوهش به ده م بانگاشه که مه وه هاتن، ده ئیتر سه رزه نشتی من مه کهن، به لکو سه رزه نشتی خۆتان بکهن، چونکه نه من فریاگوزاری ئیوه م و، نه ئیوهش فریاگوزارانی من. من باوه ڕم نیه به وه ی، که ئیوه له دنیا داو له گه ل مندا هاو به شتان بۆ خوا داده نا.

به راستی ئیبلیس ئیبلیشه و، شه یتانیش شه یتانه ..

گه لی (سه به ء) یش به ده م شه یتانه وه چوون و، رپسا و سوننه تی خویان له سه ر په یره و بوو و شایسته یان بوو، ئه و کاره ساتی مالویرانی و په رته وازه یی و له نیوچوونه شیان تووش بوو، که تووشی هه ر نه ته وه یه کی تر ده بیّت، له کاتی کدا سپله و بێ باوه ڕو سته مکارو به دکارو فاسید بووبن. خوا (سه به ء) ی کرده چه ندين پارچه و به ملاولا دا بلاوه ی پێ کردن و، کردنی به هه والۆ ده نگ و باسی سه رزاری خه لکی .. ده ی هه ر دوور بن له ره حمه تی خوا، وه ک چۆن گه لان و کۆمه لانی تری پیش خویان له بێ باوه ڕانی سته مکار — وه ک گه لانی عا دو سه مود و مه دیه ن و ئه وانی تر — له ره حمه تی خوا دوورخرانه وه و، که و تنه بهر سزا و تۆله ی سه ختی خوا. ئه مهش ئاکامی که و چاوه ڕپێی هه رکه سی ک ده کات، که به ده م بانگاشه و

ریچکە ی شەیتانە وە چووبییت. چیرۆکی (سەبەء) یش لە سورەتی (سەبەء) — کە ناوی سوورەتە کەش بەو ناوەی ئەوانە وە یە — چەندە ها بە لگە و نیشانە و دەرس و دەلالەت و عیبرەت و ئامۆزگاریی لە خۆ گرتووە و خستوونیەتە ڕوو. بە لām تەنها کەسانی زۆر بە ئارام و زۆر سوپاسگوزار لەم دەرس و پەندو دەلالەتانه تی دەگەن و لییان هۆشیار و ئاگادارن.. خواش بۆیە دەفەرمویت: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾.

چیرۆکی دهوتهم

چیرۆکی دانیشتوانی ئاوه دانی یه که (قصة أصحاب القرية)

چیرۆکه که له قورناندا ئاوا هاتوو ده فهرمویت:

﴿وَأَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿١٣﴾ إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ ﴿١٤﴾ قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿١٥﴾ قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ﴿١٦﴾ وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٧﴾ قَالُوا إِنَّا نَطَّيَّرُكُمْ بِكُمْ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨﴾ قَالُوا طَائِفُكُمْ مَعَكُمْ أَيْنَ ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿١٩﴾ وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَنْقُومُ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٠﴾ اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْئَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٢﴾ أَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِنْ يُرِدِ اللَّهُ بِشَيْءٍ عَاقِبَةً أَوْ يَنْتَهِ عَنِ شَفَعَتِهِمْ شَيْئًا وَلَا يَنْفَعُ دُونَِ ﴿٢٣﴾ إِنِّي إِذًا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٤﴾ إِنِّي ءَاَمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمِعُونِ ﴿٢٥﴾ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ بَلَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ بِمَا عَفَّرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٧﴾ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴿٢٨﴾ إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ ﴿٢٩﴾ يس﴾

پوختهی واتای نایهتەکان به کوردی

ئەى محمد ﷺ چیرۆکی دانیشتوانی ئەو ئاوەدانی یە بە نمونە بۆ کافرانی قورپەیش بهینەرەو، کاتیك باوەریان بەخوا نەدەهینا و سەرقالی کفرو بەدکاری بوونو، خوا چەند نیرراویکی بۆ ناردن (یان لە لایەن عیسی پێغەمبەری خواوە - سلاوی لی بیّت - چەند نیرراویکیان بۆ چوو) تاكو بانگیان بکەن بۆ باوەرپێنان بە خواو بە موعجیزەکانی عیساو، دەست هەلگرتن لە بێپەرستی و هاوێڵ بۆ خوا دانان. ئەوەبوو سەرەتا دوو کەسمان بۆ لایان ناردو ئەوانیش بە درۆیان خستەو، بۆ بەهێزکردنی هەلۆیستی ئەو دوو کەسە، کەسیکی سێ هەمیشمان بۆ لایان نارد، ئیدی نیرراوان هەموویان بە دانیشتوانی ئەو ناوچەیان گوت: بێگومان ئێمە بۆ ئەو بۆ لای ئێوە نیرراوین، تاكو پەيامی خواو یەك خواپەرستیتان پێ بگەیهنین. بەلام خەلکی ناوچە کە پێیان گوتن: ئاخۆ ئێوەش وەك ئێمە مەرۆقن، خواى بەخشنەدەش هیچ سروشێکی بۆ ئێوە نەناردۆتە خواوەو، هیچ فەرمانێکی وای سەبارەت بە کاروباری ئێمە بەسەر ئێوەدا نەداوە، تاكو بیسەلمینن، کە راست دەکەن! ئێوە تەنها درۆ دەکەن لە ئیددیعی نیرراویتی خۆتاندا.. نیرراوەکانیش گوتیان: خواى پەروەردگارمان شایەت و ئاگادارە، کە ئێمە بۆ لای ئێوە نیرراوین و هیچ کاریکی ترمان لەسەر نیە، جگە لە گەياندنێ ئەو پەيامە روون و ئاشکرایە نەبیّت، کە بە بەلگە ڕۆشنەکانەو دەبخەینە بەر چاوتان.. ئیدی ئەو گەلە سەرکەش و یاخی یە، هیچ قەسەیهکی تریان بە دەستەو نەما، ئەو نەبیّت، کە نارەزایان لە دەستیان دەبرێو، پێیان گوتن: ئێمە بەهۆی هاتنی ئێوەو تووشی شوومی و نەگبەتی بووین، ئەگەر پاشگەز نەبنەو کۆتایی بەم باسو خواسانەتان نەهینن، ئەوا بەردبارانتان دەکەین و لە ئێمەشەو تووشی سزایەکی هیجگار ئازار بەخشی وەهاتان دەکەین، کە دەگاتە رادەى کوشنتان.. نیرراوەکانیش پێیان

گوتن: خهڵکینه ئیوه شوومی و نهگبهتی و بهدبهختیتان بههۆی کفرو بێباوهڕیتان- له خۆتان دایه، خۆ تهگهر بهخۆتاندا بچنهوه و پهند وهر بگرن، دهزانن که وایه، بهلام وادیاره ئیوه گهلیکی نهوهنده بهدکارو بێباوهڕن که لهوهدا سنوورتان بهزاندووه.. دواى ئهو وتو وێژهش پیاویک لهوسهرى شاروه به پهله و به ههله داوان دهگاته لایان و پوو دهکاته ئهو گهله و پێیان دهلێت: ئهێ گهلی خۆم، باوهڕ به خوا بێنن و دواى پهيامی ئهو نێراوانه بکهون، دواى ئهو کهسانه بکهون که لهسهر ئهم بانگهوازه پڕ له خێرو بهردهکته داواى هیچ کرێ و پاداشتیکتان لێناکهن و به خۆپایی و لهخۆبردوانه هاتوون و ئامۆزگاریستان دهکهن، ههر ئهوانیش پێی راستیان وهرگرتوو و پێنموونی راست کراون. منیش چ بهربهستیک له پێم دایه تهگهر ئهو خواجه بههرستم که دروستی کردووم و هیئامیهته بونهوه و پێی راستی پیشان داوم. ئایا له جیاتی ئهو خوا تاك و بێهاوهله چهند خواهنديکی پهڕستراو دهسکردنی خۆمان بکهمه خوا بۆ خۆم؟ خۆ تهگهر خواى پهروهردگاری خۆم خواستی زیان و کارهساتیکی لهسهرم ههبیته ئهو خواهنده دهسکردانهی خۆمان-بتهکان- هیچ شهفاعهت و سوودیکیان بۆم نیه و ناتوانن من له هیچ زیان و کارهساتیکی ئاوا پزگار کهن. کهواته گهر باوهڕم بهو بتانه ههبیته ئهوا منیش لهسهر گومرایی یهکی ناشکرام. لهبهر ئهوه من باوهڕم بهخوای پهروهردگارتان هیئاوه، ئیوهش با گویتان لهم بپیاره بیهت و شاهیدو ئاگادار بن که من باوهڕم به خوا هیئاوه.. بهلام گهلهکهیان ههر لهسهر بێباوهڕی سوور بوون و ئهو پیاوهشیان بهردباران کرد و کوشتیان، ئهویش لهو حالتهدا گوتی: خواجه رێنمونی ئهو گهلهم بکریت.. پێی گوترا: ئهوا بهم ههلوێسته بهرزتهوه شایانی بهههشت بوویت و بجۆره بهههشتهوه.. ئهویش گوتی: خۆزگه گهلهکهم بیانزانیایه که خواى پهروهردگارم لێم خوشبووه و خستوومیه بهههشتهوه و ریزی لێناوم و کردمى به یهکیک له ریز لێنراوان... ئیمهش - لهبهر ئهوهی ئهو گهله بێ باوهڕه لهسهر کفرو بێباوهڕی و کوشتنی نێراوانی خوا سوور بوون- سزایهکی وهها

توندمان دان، سزاكەش ئەوەنەبوو، كە فریشتەو سەربازانی خۆمانیان بۆ بنێرین بە مەبەستی لەناوبردنیان، بەلكو هەر تەنیا بە هاواریکی توندی لەناكاو لەناومان بردن، ئەوانیش دەسبەجێ مردن و وەك كۆمەڵە كەسیكی بێ دەنگ و خامۆش و بێ چەڕەیان لێ هات، وەك چۆن ئاگر لە كڵبە دەكەوێت و خامۆش و كپ دەبێتەوه.

چەند وتەیهکی دەستەڵەستی جووله‌كه‌كان (اسرائیلیات) لەسەر ئەم چیرۆكه

جووله‌كه‌كان لە ده‌قه ئیسرائیلییەکانی خۆیاندا چەند وتەو ڕیوایەتێکی دوورودرێژیان لەسەر چیرۆکی دانێشتوانی ئاوەدانییەكە ھۆنیوەتەوه و چنیو، سەیر لەو دایە لەكاتێكدا حیاكایەت خوان و دارپێژەرائی ئەفسانەكان ڕوویان تێ کردووه، چەند میژوونوس و تەفسیرنوسی بێگەش لە کتێبەکانیاندا ھیناویانەتەوه.

ئێمەش — وەك چیرۆكەکانی پێشوو — سەرەتا ئاماژە بۆ پوختەیی ئەو ڕیوایەت و ده‌قه چنراوه ئیسرائیلییانە دەکەین، بە مەبەستی ئاگادارکردنەوهی خوێنەرانی لییان. ئەمەش پوختەیه‌کی ئەو وتەو ڕیوایەتە نادروستەیی جووله‌كه‌كانە لەسەر ئەم چیرۆكه:

گوتووینان: ئەو ناوچەیە، شاری (ئەنتاکیە) بوو کە شاریکی ڕۆمەکان بوو و پادشایەکی ستمکاری بێپەرست کە ناوی (ئەنتیخوس) بوو، حوكمی تیا دا کردو. (عیسا)ش —سلاوی لێ بێت— و ستوویەتی بانگەوازی دانێشتوانی ئەو شارە بکات بۆ باوەڕهێنان بە خوا. بۆ ئەم مەبەستەش دوو پیاوی لە شۆینەكەوتوانی خۆی —لە ھەوارییەکان— ناردووه بۆ لایان، کە باسی خواپەرستی و باوەڕ بەخواهیتانی بۆ کردوون. بەلام ئەو خەلكە بە درۆزنیان داناون و ڕوایان پێ نەکردوون. ئنجا (عیسا) ھواری سێھەمی بۆ ناردوون.

گېړه روان له نېوان خزاندا ناتهبابۍ يه کي زوربان له سهر ناوه کاني ههرسۍ نيرراوه که هديه، به لام ثهوه زياتر له لاي کومه لۍ زانا پېښينه کان به راست تر دانراوه، ثهوه يه که ناوه کانيان (شه معون) و (يوحه ننا) و پاشان (پولس) بېت.

هر له مباره يه شهوه گوتوويانه (عيسا) - سلاوي لۍ بېت - دوو نيرراوي خوي بو (ته نناکيه) ناردووه، ثهوانيش سهرتا به پيره ميړديک گه يشتون، که چند بهر خيکي خوي ده له وه راند، ثم پيره ميړدهش (حه بيبي دارتاش) بووه، که بانگيان کردووه بو سهر رېبازي خواو بويشيان روون کردوتهوه، که هاوکات له گهل بانگه وازه که ياندا موعجيزه شيان پۍ يه ده توانن نه خوشه کان چاک بکه نهوه. ثهويش کورپيکي شيتي هه بووه، ثه دوو نيرراوه ي (عيسا) ش ده ستيان به سهردا هيئناوه بهو شيتي يه چاک بوتهوه، ئيدي پيره ميړده که ي باوکيشي باوه ري پيان هيئناوه. پاشان مه سله که يان لهو شاره دا بلا بوتهوه و چند که سيان له نه خوشي چاک کردوتهوه. پادشا کافرو بته پرسته که ش هه واليان بيستووه و لييان په ست بووه و گرتوني و خستونيه ته نيو زيندانه وه. کاتيک (عيسا) ش هه والي پيگه يشتووه، که چيان به سهر هاتووه، پياوي سۍ هه مي بو شاره که ناردووه، که ثهويش (شه معون) بووه، (شه معون) يش، تا گه يشتوته لاي پادشا که فيلکي واي به کارهيئناوه، که باوه په که ي خوي ئاشکرا نه کردووه و خوي به ديندار پيشان نه داوه و، بهم حالته وه له گهل پادشادا ژياوه و پله وپايه ي له لاي هه بووه، تا ثه و کاته ي پادشا که ثهوي له خوي نزيک کردوتهوه و کردويي به هاوړازو پايژکارو هاوړي خوي.

روژنيک پي ده لیت: بيستومه دوو پياوت بهند کردووه له بهر ثهوه بانگه وازيان بو ري خوا کردووه، جا ئيا ده توانم له هه واليان بيرسم، يان لييان بيرسم؟ پادشاه ده لیت: ئيستا بو مه سله ي پرسيار لۍ کردنيان رقم لييان نه ماوه.. ثهويش ده لیت: ده ي جا ئيا تو ده توانيت بيانهيئتيت و بيانينم؟ کاتيک ئاماده يان کردن، (شه معون) پي گوتن: به لگه تان له سهر دينداريتي يه که تان چيه؟ گوتيان: ده توانين مروقي کويرو گول (به لکه) چاک بکه ينه وه.. بو ثم مه به سته ش

مندالێکی نهوجهوانیان بۆ هێنان که شوێنی ههردوو چاویشی سهرابۆوه، شوێنی ههردوو چاویشی وهك ناوجهوان بوون.. ئهوه دوو پیاوه بهندکراوهش نزایان له لای خوا کردو داویان لێکرد موعجیزه کهیان بۆ بهجێ بگهیهنیت، خواش وهلامی نزاکیه دانهوه، کۆره نهوجهوانه کهش شوێنی چاوهکانی (قلیشان) وه ههردوو چالایی چاوی دروست بوون، پاشان چاوانی کرانهوه وهك چاوساغیکی لێ هاتهوه.

پادشاکهش سههرسام بوو بهوهی که دیتنی، بۆیه پرسیارێکی له ههردوو پیاوه نێرراوه بهندکراوه که کردو گوتی: ههر لهم شوێنه دا کورپێکی نهوجهوانی دی، له ههوت رۆژ له مهوبه رهوه مردووه، نهم ناشتووه ههتا باوکی دیت، ئایا خوای ئێوه دهتوانیت زیندووی بکاتهوه؟ ئهوانیش گوتیان: بهئێ.

ئنجبا به ئاشکرا نزایان لای خوا کردو داویان لێکرد ئهوه کارهشیان بۆ نههجم بدات، بهلام (شه معون) به نههینی نزی کرد. خواش کۆره مردووه کهی زیندوو کردهوه، کۆره کهش ههستایه وه، پووی گوتاری کرده خه لکی و پێی گوتن: خه لکینه من ههوت رۆژ له مهوبه ره مردو، خۆم وا بینیه وه، که به موشریک له قه لهم دراوم، خرامه ههوت دۆلی ئاگری دۆزه خه وه، له بهر ئه مه ئێوهش ئاگادار ده که مه وه لهو حاله تی هاوه ل بۆ خوا دانان و بێ باوه پیهی، که تێی که وتوون، ده ئێوهش باوه ر به خوا بینن.

دوای ئه وه دیتم ده رگاکانی ئاسمان کرانه وه و کورپێکی گه نجی قۆزم بینی، که شه فاعهت بۆ ئهم سێ پیاوه ده کات، شه معون و دوو هاو پێ کهی، ههر شه فاعه تی بۆ ده کردن، ههتا ئه و ساته ی، که خوا منی زیندوو کرده وه، منیش شایه تی ده ده م که هیچ خوایه ک نیه ته نها (الله) نه بیته و، عیسا ش رۆح و ئیراده ی خوایه و، ئهم پیاوانه ش نێرراوانی خوان.

تاقمه که ی پادشا له کۆره میژد مندال له زیندوو کراوه کهیان پرسی: ئایا ئهم (شه معون) هه ل گه ل ئه وان دایه؟ گوتی: به ئێ له گه لێاندا یه و چاکترین که سیانه.

(شەمعون) یش لەوئى دا خۆى ئاشکرا کردو خۆى پېناساندن کە ئەویش نیراویکی (عیسا) یە بۆ لای ئەوانو، بانگی کردن بۆ سەر رېبازی خوا..
گوتوویانە: پادشاکەو کۆمەلێکی زۆر باوەریان بەخوا هیناوەو، ئەوانی تریش کافر بوون.

گوتراویشە: پادشاکە باوەرێ نەهیناوە، بەلکو زیاتر کافرو سەرکێش بووەو، هەرسێکیانی چەوساندۆتەووە ئەشکەنجەیانى داوەو، ویستوویەتی بیانکوژیتو کۆتاییان پێ بێنیت، لەو کاتەشدا پیاویک لەوسەری شارەو بەهەلەداوان گەیشتۆتە ئەو جیگایە —کە ناوی حەبیب کورێ مری و ناسراو بە حەبیبی دارتاش بووە، کە پێشتر هەردوو نیراوەکە بەلایدا تێپەر ببوونو بانگیان کرد بۆ لای خواو کورە شیتەکەشیان بۆ چاک کردبۆوە — ئەم پیاو پودەکاتە پادشاو دارودەستەکەى و بانگی کردوون بۆ باوەرھێنان بە خواو نیراوانى. خۆیشی باوەرھێنانى خۆى لەبەر دەم هەمواندا ئاشکرا کردو. پادشاکە لەویش پەست بووەو، فەرمانى بە سەربازانى کردو کە بیکوژن، ئەوانیش شالۆیان کردۆتە سەرى و دەسبەجێ کوشتوویانە..

گوتراو: گوايە سەربازەکان بەپێ و بە لەقە دایانگرتۆتەو تاکو رېخۆلەکانى لە کۆمبەو دەرچوووە و مردووە.

گوتراویشە کە بەردبارانیان کردووەو، ئەویش لە ماوێ بەردباران کردنەکیدا هەر گوتوویەتی: خویا لە گەلەکەم خۆش بە، چونکە نازانن..

گەلەکەشى ئەویان کوشتوووە و هەرسێ نیراوەکەشیان لەگەڵ کوشتوو.

گوتراویشە کاتیک ویستوویانە (حەبیبی دارتاش) بکوژن، خوا ئەو بۆ ئاسمان بەرز کردۆتەووە و خستویتیە بەهەشتەو.

ئەنجا جبریل بەو سزایەى خواوە کە دەنگو هاواریکی هیجگار توندی لەناو بەر (صیحە) یەك بووە، بەووە هاتۆتە سەریانو، هەموویانى لەناو بردو^(۱).

(۱) پروانە تەفسیری قرطبی/ ۱۵: ۱۳-۲۳، هەروەها عرائس المجالس ص: ۳۶۳-۳۶۶ .

ئهم دهقه دهستههلبهستانه (ئیسرائیلیان)ه، رپوایهتهکانی تاییهت به درێژهی چیرۆکهکه، هیچیان له پیغه مبهری خواوه ﷺ نه گیراونه تهوه وه لهوه وه نه بیستراون و نه هیئراون. له بهر ئهوه هه مووی له بۆتهی گومان و بۆچوونی ناپاست و مه زهنده کاری دایه. دیاره چیرۆکی گهلانی پیشینیش ئاوا ناگیرریته وه، به لکو ده بیته له فرموده یه کی راست (صحیح) له پیغه مبهری خواوه ﷺ وه رگیراییت. له بهر ئه مه ئیغه له ئاست ئه وه به سه رهاته ئیسرائیلیانه دا ناچارین، که بچ دهنگ بین، واته نه دانی پێدانن، نه نکو و ئیشیان لی بکهین و، نه به پووجه لی ته وایشیان بزاین.

کاتیک هه ندیک له م رپوایه ته ئیسرائیلیانه ش ده خهینه پروو، بۆ ئه وه نیه، که گیرانه وه دیاری کردیان به شیوا و بزاین، به لکو ته نها له ده رازه ی لی وریابونه وه و ناگادار کردنه وه و به سیان لیوه ده کهین، تا خه لکی وریابن لییان.

چهند لایه نیکی نادیار له چیرۆکه که دا

له و شته نه زانراو نادیارانه ی له چیرۆکه که دا ناویان نه هاتوه و، که نابیت خۆمان به هه ولی دیاری کردن و زانیانه وه ماندوو بکهین، که ناشیته رپگه به کهسانی غهیری خۆشان به دین بۆمان دیاری بکهین، به هۆی ئه وه ی هیچ فرموده یه کی راست (صحیح) له باره یانه وه له پیغه مبهری خواوه ﷺ نه هاتوه، هه ندیک له و شته نه زانراوانه، ئه مانه ن:

۱- ناوی ئه و ئاوه دانی (قریه)یه ی، که نییراوه کانیان بۆ ره وانه کراوه و، ناوی پادشاکه شیان.

۲- ناوه کانی ئه و سێ که سه نییراوه ی، که بۆ ئاوه دانی یه که ره وانه کرابوون.

۳- ناوی ئه و پیاوه ی، که له و په ری شاره وه به هه له داوان هاتبوو.

۴- ناشانریته ئاخۆ ئه و سێ نییراوه، چهند نییراویکی خوا بوون و راسته وخۆ له

خواوه نێررابوون، یان له شوێنکهوتوانی (عیسا)-سلاوی لی بیّت-بوون.

۵- چۆنیهتی گه‌یشتنیان بۆ ئاوه‌دانی یه‌که‌و، ئه‌وه‌ی له‌و کاته‌دا به‌سه‌ریان دا هاتوه‌.

۶- درێژه‌ی به‌سه‌رهاتی نێوان ئه‌وان و خه‌لکی ئاوه‌دانی یه‌که‌.

۷- ئه‌ی ئاخۆ له ئاوه‌دانی یه‌که‌شدا چییان به‌سه‌ردا هاتبیّت؟ بلی‌ی ئه‌شکه‌نجه‌ درابن، یان نا؟ ئه‌ی ئایا هه‌یج که‌سیک له‌و ئاوه‌دانی یه‌دا به‌ده‌م بانگه‌وازه‌که‌یانوه‌ چوو، یان نا؟

۸- چۆنیهتی کۆتایی هاتنی ژانیان له ئاوه‌دانی یه‌که‌دا، ئایا کوژران، یان خۆیان مردوون، یان ئه‌و ناوچه‌یه‌یان به‌ره‌و شوێنیکی دی به‌جی‌هێشتوه‌؟

۹- چۆنیهتی هاتنی ئه‌و پیاوه‌ی، که‌ له‌وپه‌ری شاره‌وه‌ به‌ په‌له‌و هه‌له‌داوان گه‌یشتبووه‌ شوێنی گه‌توگۆکه‌و، ئاخۆ ئه‌و پیاوه‌ چ کاره‌ بوویّت؟

۱۰- ئاکامی پشتگیری کردنی پیاوه‌که‌ بۆ هه‌رسێ نێرراوه‌که‌ له‌ شاره‌که‌داو، ئاخۆ هه‌یج که‌سیک گوێپاڤه‌لیی و ته‌کانی ئه‌وی کردبیّت؟

۱۱- چۆنیهتی کۆتایی هاتنی ژانی ئه‌و پیاوه‌، که‌ ئایا کوشتوو یا نه‌و، ئه‌ی چۆن کوشتوو یا نه‌و، ئه‌ی ئایا بۆ ئاسمان به‌رز کراوه‌ته‌وه‌؟

۱۲- درێژه‌ی به‌سه‌رهاتی خه‌لکی شاره‌که‌، له‌دوای و ته‌کانی پیاوه‌ ئیمانداره‌که‌و، ئاخۆ کۆتایی ئه‌وانیش چۆن بوویّت؟

مامۆستای پێشه‌وا (سید قطب) ده‌رباره‌ی نادیاربوونی ئه‌و مه‌سه‌له‌یه‌ی نێو چیرۆکه‌که‌، گوتویه‌تی: "قورئان ئه‌وه‌ی به‌دیار نه‌خستوه‌، که‌ کێ بوون دانێشتوانی ئاوه‌دانی یه‌که‌و، کام ئاوه‌دانی یه‌ش بووه‌؟ بێگومان چه‌ند و ته‌و بیروپاڤه‌کی گێڕاوه‌ی لێک جودا له‌باره‌یه‌وه‌ هاتوونو، هه‌یج سوودنیکیش له‌ به‌دواداچوونی ئه‌و رپوايه‌تانه‌دا نه‌یه‌. جا که‌ قورئانیش هه‌یچی له‌باره‌وه‌ ئاشکرا نه‌کردوون، ئه‌وه‌ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی بێگومان دیاریکردنی ئاوه‌کان، یان

جېگەيان ھېچ شتېكى دى ناخاتە سەر مەبەست و دەلالەت و ئاماژەكانى پشت چېرۆكە كە. لەوێشەووە لەمەوێه كە ئەو ديارى كردنانەى پشتگوێ خستوووە، چووئە سەر ناوەرۆك و كرۆكى پەند و عېرەتە كە.

ئەو شوێنە ئاوەدانى يەك (قرية) بوو — سا ئيتەر گوند، يان شارۆچكە يان شارێك بووبێت—، خوا دوو نيرراوى بۆ رەوانە كردوون — وەك چۆن موسا و ھاروونى براى، سالاويان لىيى، ناردوووە بۆ لای فیرعەون و دارودەستەكەى— خەلكى ئەو ناوچەيەش، ئەو دوو نيرراوێ خويان بە درۆزن دانائەو و بپرايان پى نەكردوون. خواش بۆ بەھيزكردنى ھەلۆست و پەيامى ئەو دوو نيرراو، نيرراوێكى تری سەھەميشى يە بەدوادا ناردوون تاكو جەخت بكاتەووە لەسەر ئەوێ كە ئەم نيرراوێ سى ھەم چ خۆى و چ ئەو دوانەى پيش خۆيشى، لەخواوە نيرراون، ئيدى سى ھەميان بانگەوازی ئەو دوانە و بانگەواژەكەى خۆيشى سەر لەنوێ بۆ خستوونە ڕوو، گوتوويانە: بېگومان ئيمە بۆ لای ئيوە نيرراوين" (١).

ياد و بۆنەى ھاتنى چېرۆكە كە لە سوورەتى (ياسين)دا

مامۆستا پيشەوا (سید قطب) ئاماژەى بۆ مەسەلەى پەيوەستى نيوان چېرۆكى دانىشتوانى ئاوەدانى يەكەو، سوورەتى (يس) و، بۆنە و مناسەبەى ديارىكراوى تيدا كردوووە، وايشى بەديارخستوووە، كە بېگومان بابەتى نيو سوورەتى (يس)، بابەتى سەر جەم سوورەتە مەككەيى يەكانى ترە بە گشتى، كە بابەتى (عەقیدە و بیروباوەر بە گرنگترینى مەسەلەكانى يەو)، وەك مەسەلەكانى (خواوەندىتى) و (پەرستراوىتى) و (پەيام) و (رۆژى دواى). ھەر و ھا مامۆستا (سید قطب) دەلالت: سوورەتى (يس) دەيەوێت سى ئامانج بەدىيى بېنيت:

یه کهم: بنیاتنانی بناغه کانی عه قیدهو، دیاریکردنی شیوازی سرووش (وحی) و پروونکردنهوهی راستگویی په یام بۆ ئەم مه بهستهش چیرۆکی هاوهلانی ئاوه دانی یه کهی هیناوه ته وه، تاكو خه لکی ئاگادار بکاته وه له سه ره نجامی به درۆدانانی سرووش و په یامی خوا، ئەم جوړه سه ره نجامه شی له م چیرۆکه دا خستۆته پروو. ئەمهش به پێی شیوازی قورئان له به کاره یینانی چیرۆکه کانی بۆ به هیزکردن و پشتگیری کردنی مه سه له کانی.

دووه م: چه ق خسته سه ره مه سه له ی زیندوو کردنه وه و کو کردنه وه ی خه لکی له رۆژی قیامه تدا بۆ لێ پرسینه وه و پادا شت و سزا. سێیهم: جه خت کردنه سه ره مه سه له ی په رستراویتی و خوا به یه کگرتن^(۱).

دیسان مامۆستا (سید قطب) وای داناوه که سوورته ی (یس) سێ به شه و، به شی یه که مینیان -ئوه ی که په یوه ندیی به باسه که مانه وه هه یه - نایه ته کانی (۱-۲۹) یه. سه باره ت به باب ته که ی ده لیت: "به شی یه که م سویند خواردن به هه ردوو پیتی (یاء، سین) و به (قورئانی حه کیم) ده ست پێ ده کات له سه ره ئوه ی په یامه که ی پیغه مبه ری خوا ﷺ حه قه و پیغه مبه ریش له سه ره رێگایه کی راسته، پاشان دیته سه ره باسی ئاکامی به ده بختانه ی ئه و بێ باوه ره بێ ئاگایانه ی که په یامی خوا به درۆ داده نیت. ئەمهش هوکمیکی خوایه له سه ریان و له مه ر ئوه ی هیه چ شیوازیك بۆ هیدایه ت و رێنموونی نادۆزنه وه و هه تا هه تایه ئه و رێیه یان لێ وونه. پاشان باسی ئه وه ده کات که ئاگادار کردنه وه ته نها بۆ ئه وانه یه که دوا ی په یام و ئایینی خوا ده که ون و به په نهانی و نادیاریی له خوا ده ترسن و، دلێان سازو ئاماده کردوه بۆ پیشوازی و به پیره وه چوونی رێنیشاندهره کانی هیدایه ت و، ئامازه سوود به خشه کانی ئیمان.

(۱) في ظلال القرآن/ ۵: ۲۹۵۶ به کورتی.

پاشان خوا، پېغه مېره كەى خۆى ﷺ بۆ ئەو ئاراستە دەكات كە چېرۆكى (دانيشتوانى ئاوەدانى يەكە) يان بە غوونە بۆ بهيئىتەو، بەسەرھاتى نەرىتى بەدرۆدانانى پەيامى خوا، سەرەنجامى بەدرۆخەرەوانىشيان بۆ بگيئىتەو. ھەرودھا سرووشتى باوەر لہ دلى پياوى باوەردارداو، سەرەنجامى ئيمان و برپاييكردن، دەخاتە پروو^(۱).

(سيد قطب) كاتيك هاتۆتە سەر تەفسير كردنى ئايەتەكانى چېرۆكەكەش، بەم وتەيە دەسپيكي بۆ داناو، كە گوتوويەتى:

"دواى خستنه پرووى مەسلەى سرووش و پەيام، مەسلەى زيندووكردنه وەو لپرسينه وە لەم ديمەنە برپارناميزو پىلەسەر داگراو، دەگەرپتەو بۆ ئەو كە ئەم دوو مەسلەيە لە ديمەنيكى (چېرۆك ئاميزدا) بخاتە پروو كە لە ھەرگاي دل دەدات و ئەو ھەلويستەنى بەدرۆدانان و، باوەرھينان و، سەرەنجامى ھەردووكيان پيشان دەدات و دەبخاتە بەرچاوانى خەلكى^(۲)".

(۱) في ظلال القرآن/ ۵: ۲۹۵۷ .

(۲) في ظلال القرآن/ ۵: ۲۹۶۰ .

چیرۆکه که دوو دیمه نه

دهشیت چیرۆکه که بۆ دوو دیمه ن دابهش بکهین:

دیمه نی یه کهم/ وتووێژی ڕووبه ڕووی نیوان سێ نیراوه که و خه لکی ئاوه دانی یه که، ئه وه بوو نیراوه کان چوون بۆ لایان و، خۆیان یان پێ ناساندن که بێگومان ئه وان له لایه ن خوا وه بۆ لای ئه وان نیردراون. به لām خه لکی ناوچه که به درۆیان خستونه ته وه و، تیر و تاوخیان له په یامه که یان دا وه و، گومان و پلاریان له سه ری خرۆشان دو وه و، گوا یه به هۆی ئه و نیرا وانه شه وه نه گبه تی و شوومی ڕووی تی کردوون. نیرا وه کانیش وه لāmی هه موو ئه و قسه و گومان و پلارانه یان دا و نه ته وه. ئه م دیمه نه ش له ئایه ته کانی نیوان (۱۳-۱۹) دایه.

دیمه نی دو وه م/ هاتنی پیا وه با وه ڕداره که به په له له وه پهری شار وه و، وه ک لایه نگرو پشستی وانیک بۆ نیرا وه کان و، وه ک با وه پێ هی نه ریکیان و، وه ک ئامۆژگاری کاریکی گه له که شی و، وه ک بانگه واز کاریان بۆ ئه وه ی نیرا وه کان به ڕاستگۆ دانین و ڕوایان پێ بکه ن و با وه پ به په یامه که یان بینن و، به ده م بانگه وازه که یانه وه بچن. بێگومان هه ر ئه م پیا وه با وه ڕداره هه موو ئه و گومان و پلارانه ی گه له که ی خر و شان دبویان، پو وچه ل کرده وه و، عه قیده و ئیمانه که شی به جوانترین شیواز بۆ خسته ن ڕوو و، له سه ره نجامی (کفر و به درۆ خسته نه وه ی په یامی خوا) ی ئاگا دار کرده وه و، له به ر چاوی خۆشیاندا ئیمانداریتی و با وه ڕه یئانی خۆی به خوا، ئاشکرا کرد. به لām وا دیاره خه لکی ئاوه دانی یه که، نه ک هه ر به درۆیان خسته وه و ڕوایان به و پیا وه ش نه کرد، به لکو ده ستر یژیان کرده سه ر گیانی و گۆشتیان و گیانیان له لاشه ی جیا کرده وه، ئه ویش به (شه هیدی) به خوا ی خۆی گه یشته وه، خواش مژده ی به هه شتی پێ دا. ئه ویش هیوا ی ئه وه ی خواست که گه له که ی به و ئاکامه باشه و ئه و پاداشته گه وره یه یان بزانیایه. ئه م دیمه نه ش له ئایه ته کانی نیوان (۲۰-۲۷) دایه.

دواى پيشاندانى هەردوو دیمەنەكە، قورئانى پیرۆز بە دوو ئایەت تیشكى خستۆتە سەر ئەو سزاو مالکاولی و لەنیوچوونەى، کە خەلکی ئاوەدانى یەكە بەهۆى کفر و بى‌باوەڕییان و بەدرۆخستنەوى نیرراوانى خواوە تووشیان بوو، ئەویش ئەو سەداى هاواری توندو بەهێزە بوو، کە لوولى کردوون، وەك ئاگرى خامۆش و کپ بوویان لى هاتوو. ئەمەش لە هەردوو ئایەتى (٢٨ و ٢٩) ی سوورەتەكەدا یە.

هەلۆیستەیهك له ئاست مشتومڕى نیوان

نیرراوەکانى خوا و خەلکی ناوچەكەدا

گوتان دیمەنى یەكەم لە چیرۆكەكەدا (مشتومڕى پوبەرپووى نیوان نیرراوەكان و خەلکی ناوچەكە) لەخۆ دەگرێت، ئەوەبوو هەرسى نیرراوەكە خۆیان بە خەلکی ناوچەكە ناساندو، ئەوانیش بە پەيامیان و ئەرکی بانگەوازیانەوه، ناسییان، بەلام بەدرۆزنیان دانان و باوەڕیان پى نەهێنان. ئیمەش لە ئاست ئەم مشتومڕەدا هەلۆیستەیهكى كورد دەكەین و هەندێك وتەى نەستەق و ئاماژە پەندو دەلالەتى نایابى لى دەردیتین:

١- ئایا هەرسى نیرراوەكە، راستەوخۆ لەلایەن خواوە نیررابوون؟

قورئانى پیرۆز هەوالى ناردنى دووكەسى بۆ لای خەلکی ئاوەدانى یەكە راگەیاندوو، پاشان سى هەم كەشیش بۆ بەهێزکردنى هەلۆیستى یەكەم و دووهم نیرراوە، وەسفى هەرسىكیشیانى بەوه كردوو، كە بێگومان ئەوان نیرراوان بوون، وشەى (مرسلون)یش چوار جار لە ئایەتەكانى تايبەت بەو چیرۆكە لە سوورەتەكەدا هاتوو، بەم ڕەنگە:

١/ ﴿وَأَضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ﴾.

٢/ ﴿فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ﴾.

۳/ ﴿قَالُوا رَبَّنَا عَلِّمْنَا لَكَ مَا هُمْ بِمُرْسَلُونَ﴾.

۴/ ﴿قَالَ يَتْلُوا آيَاتِ الْكِتَابِ﴾.

زۆر که سیش له نووسه رانی تهفسیر پرسیارى ئه وه یان کردووه که ئاخۆ ئه وان ه له لایه ن خوا وه نی ررا ون یان له لایه ن پیغه مبه ری کی خوا وه نی ررا بو ون؟

زۆر که سی تریش له تهفسیر نووسان و چیرۆکناسان له و بر وایه دان که راسته وخۆ له لایه ن خوا وه نه نی ررا ون، به لکو له لایه ن پیغه مبه ری کی خوا وه نی ررا ون، ئه و پیغه مبه ره ش (عیسای کور ی مر یه م) بو وه -سل وایان لی بی ت-.

له نی ی و ته و بۆ چو نه کانی ئه و زانایانه ی تهفسیریش دا، و ته یه کی (ئیمامی رازی) هه لده بژ یی رن، که له م باره یه وه له تهفسیره که ی دا گو تویه:

"له فهرمایشته که ی خوا دا رسته ی (إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ) به مانای نی ررا وه کان هاتن بۆ لای خه لکی ئا وه دانی یه که له و کاته دا که نار دبو ومان بۆ لایان، واته ئه وان له خۆ یانه وه نه چو و بو ون، به لکو به پی ی ئه و فهرمانه ی که پی یان درابو و، چو ون. ئه مه ش ئاماژه یه کی نه سته ق ده گه یه نی ت و، ئه وه یه که له چیرۆکه که دا هاتو وه که بیگومان ئه وان له لایه ن (عیسا) وه نی ررا بو ون، که نار دبو ونی بۆ (ئه نتاکیه) و، وه ک ئه وه وایه که خوا بهر مو یی ت: نار دنی (عیسی) نار دنی ئیمه یه، نی ررا و ی پیغه مبه ری خوا ش که به مۆ له تی خوا نار دبی تی، ئه وه نی ررا وانی خوا شه. ئیدی ئه ی محم د! تۆ ش نیگه ران مه به له وه ی که ئاخۆ ئه و نی ررا وانه نی ررا وانی پیغه مبه ری کی خوا بن و تۆ ش راسته وخۆ پیغه مبه ری خوا یی ت، چونکه به درۆ دانانی په یامه که ی ئه وان و به درۆ خسته وه ی خۆ یان، وه ک به درۆ خسته وه ی تۆ و په یامه که ت وایه ^(۱)".

کۆمه لێک له زانایانی تری تهفسیر پرایان وایه که ئه و نی ررا وانه، راسته وخۆ له لایه ن خوا خۆ یه وه نی ررا ون و، هیچ نامو یی و مه حال بو ون یکی شی تی دا نیه که

خوای گهواره دوو نیراو پێکهوه بۆ گوندیک یان شارێک بنیڕیتو، پاشان سێههم نیراویش بۆ بههیزکردنی هه‌لۆیستیان به‌دوایاندا بۆ هه‌مان شوێن بنیڕیت.

سه‌باره‌ت به‌م رایه‌ش مامۆستای پێشه‌وا (سید قطب) ده‌لێت:

"ئه‌و شوێنه‌ ئاوابی‌یه‌ك به‌وه‌ كه‌ خوا دوو نیراوی بۆ ناردوه‌، وه‌ك چۆن مووسا و هاروونی برای بۆ لای فیرعه‌و نو تاقمه‌كه‌ی ناردوه‌، جا خه‌لكی ئاوابی‌یه‌كه‌ به‌درۆیان خستونه‌ته‌وه‌، خواش سێههم نیراوی بۆ به‌تین‌کردنی پێگه‌ و هه‌لۆیستی ئه‌و دوانه‌ی تر ناردوه‌ تاكو‌ جه‌خت بكاته‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی كه‌ بێگومان ئه‌وان هه‌ردوکیان دوو نیراوان له‌لایه‌ن خواه‌"^(١).

له‌وانه‌شه‌ ئه‌مه‌ رای‌ پاستر بی‌ت، چونكه‌ ئه‌م رایه‌ له‌گه‌ڵ پۆله‌تی ده‌قه‌ قورئانی یه‌كه‌دا ده‌گونجی‌ت، بێگومان قورئان به‌و پۆله‌ته‌ دیاره‌ی ده‌قه‌ به‌رچاوخراوه‌كه‌یه‌وه‌ کاری ناردنی ئه‌و سێ كه‌سه‌ی خستۆته‌ پال‌ خوا: ﴿إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ﴾. به‌م په‌نگه‌ش قورئان ئه‌و سێ كه‌سه‌ی (به‌ نیراوان بۆ لای خه‌لكی ئاوابی‌یه‌كه‌) له‌قه‌له‌م داوه‌. شیوازی بنه‌رته‌ییش له‌م پوه‌وه‌ ئه‌وه‌یه‌ كه‌ پۆله‌تی ده‌قه‌ قورئانی یه‌كه‌ و هه‌رگیریتو، له‌به‌ر پۆشنایی مه‌سه‌له‌ ئاماژه‌ پێ‌دراوه‌كه‌یدا و ته‌و بیروپا، به‌درکی‌نرین‌و، له‌و پۆله‌ته‌وه‌ پوو نه‌كری‌ته‌ مه‌جازو هی‌نایی قسه‌وباسی‌ تر، ته‌نها له‌كاتی زۆر پێویستدا نه‌بی‌ت، واته‌ له‌كاتێكدا كه‌ نه‌توانی‌ت یان مه‌حال‌ بی‌ت پشت به‌ پۆله‌تی ده‌قه‌ قورئانییه‌كه‌ به‌سه‌رتی‌ت. ئه‌مه‌ش رێسایه‌کی‌ راسته‌وانه‌ و ده‌رهاوی‌ژراوی‌ رێساكانی‌ ته‌فسیره‌. به‌لام لی‌ره‌داو له‌م چیرۆكه‌دا هیچ ئاتاجی‌كمان به‌ و هه‌رگرتن و هی‌نایی‌ بیروپا و بۆچوونی‌ دی له‌سه‌ر پۆله‌تی ده‌قه‌كه‌ نیه‌، چونكه‌ ئه‌وان چه‌ند نیراوی‌ك بوون كه‌ راسته‌وخۆ له‌لایه‌ن خواه‌ نیراوان و والله‌ اعلم.

۲- سووربوون له سهه ناردن (فَعَزَّزْنَا بِشَالِثِ):

خو ده فه رمویت: ﴿إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِشَالِثٍ﴾ مانای (عززنا: قوینا بشالث) به سۍ هم نیړاو، ټو دوانه ی ترمان به هیژ کرد، پرسته ی (عززنا) دوو خویندنه وه ی تیا دایه:

یه که م: (عززنا) به سووک کردنی پیتی زای یه که م، که مانای (غلبنا) یو له و ته ی (عزّ) واته (غلب) ه و یه .

دوو هم: (عزّزنا) به توند کردنی پیتی زای یه که م - که شه دده ی له سهه ریټ - به مانای (قوینا) و (شدنا) دیت.

به پۍ ی خویندنه وه ی یه که م - واته به سووک کردنی پیتی زای یه که م - مانا که ی وای لی دیت که: (بیگومان هه ق به هو ی نیړاو ی سۍ هم مه وه به هیژو دهر که وتوو ه و سهر که وتوو بووه، که هه ردوو نیړاو ه که ی پیش خو ی به راستگو داده نیټ و پشتگیری راستی په یامه که یان ده کات).

به پۍ ی خویندنه وه ی دوو همیش - که توند کردنی پیتی زای یه که مه - مانای ټه و یه: ټیمه به لگه و نیشانه ی هه ردوو پیغه مبه ره که ی پیشو مان به پیغه مبه ری سۍ هم به تین کردو، هه لویستی امان به هیژ کردو، به لگه و نیشانه ی ټه و ی سۍ همیشیان بو به لگه و نیشانه کانی هه ردوو کیان زیاد کردو به هه لویست و تیړوانینی نیړاو ی سۍ یه م، هه لویست و تیړوانینی ټو دوانه مان توکمه کرد^(۱).

هه ردوو خویندنه وه که ش له مانادا لیک نریک و هاوشیوه .
به لام ټه و که سه ی به وردی سه رنج له پرسته ی (فَعَزَّزْنَا بِشَالِثِ) ده دات، ویستگه یه کی جوانی روونکړدنه وه راپیده گریټ، ټه ویش لابر دنی به کار براو (مفعول به) یه له دوا ی کردار (فعل) ی (عززنا) وه .

(۱) حجة القراءات، لأبن زنجلة: ۵۹۷ .

ئیمام (زه مه خشه ری) یش له کتییی (کشاف) هکهی خۆی دا پرساری له بابته
حیکمهتی ئه وه پرستهیه وه کردووه و لێی کۆلیوه ته وه وه، پاشان گوتویه تی:

"مه به ست له باسی ئه وه شته به هیژ کراوه وه، له و پێ و شوینه جوانه ش، که بۆ
به هیژ کردنه که گیراوه ته بهر، بۆ ئه وه بووه تاکو (هه ق) به هیژو تۆکمه بیته و،
(ناهه ق) یش بێ هیژو سه رشۆر بیته. جا نه گهر گوتاره که بۆ مه به ستیک له
مه به سته کان به یده ست کرابیته، ئه و ئاراسته و سیاقه که شی بۆ ته ره خان کردووه و
پوانگه شی به ره و ئه وه یه وه، ئیدی وه ها ده رده که ویت، که هه رچی له غه یری ئه وه یه،
ره ت کراوه و توور دراوه. هاوتای ئه مه ش-بۆ غونه - وه که ئه وه وته یه ته، که بلییته:
(ئه مرۆ سولتان به هه ق حوکمیدا)، گرنه گ ئه وه یه تۆ لیژدا مه به ستی ئاراسته کراو
له سیاقی وته که تدا ئه وه یه، که ناوی (هه ق) ت بر دوه، له بهر ئه وه ره ته ت کردۆ ته وه
که ناوی (حوکم بۆ دراو) و ناوی (حوکم له سه ره دراو) یش به ریت.. گرنه گ
هه قه که یه ⁽¹⁾."

جا نه گهر سه رنه ج به دینه حیکمهتی نار دنی دوو نییراوو پاشان به هیژ کردنیان به
نییراویکی سێیهم، ئه و دوو ئاماژه ی لێ به دیار ده خه یین:

(1) بینگومان (نییراو) به نییراویکی دی به هیژ ده بیته، دوو نییراویش به نییراوی
سێیهم به هیژ ده بن، وه که چۆن (موسا) ش له نزاکه ییدا داوای له په ره وردگار
کرد، که (هارون) ی برایشی بۆ کۆمه که و پشتگیری لێ کردنی له گه ل خۆیدا بۆ
لای فیرعه ون بنی ریت: ﴿وَآخِي هَكَرُوتُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ
رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ﴾ (٣٤) القصص. واته: موسا داوی
وه رگرتنی ئه رکی پیغه مبه ریتی و په وانه کرانی بۆ لای فیرعه ون، له به شیکی
تری نزاکه ییدا داوای له خوا کردو گوتی: خایه، هاروونی برایشم له گه ل دا
بنی ره، چونکه ئه وه له کاتی لێدوان و گفتوگۆدا له من په وان بیژت ره و به چاکی

مه‌به‌ست ڕوون ده‌کاته‌وه، هه‌روه‌ها تاكو ببيته پالېشتيک بۆ من و به‌راستگۆم داينيت له‌لای ئەوان.

ببگومان خواش نزاکی گیرا کردو داواکەى بۆ به‌جێ گەياندو، له وه‌لاميدا فەرمووی: ﴿قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطٰنًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِأَيِّتِنَا أَنْتُمَا وَمِنْ أَتْبَعَكُمَا الْغٰلِبُونَ﴾ (٣٥) القصص، واتە: ئيمه‌ش به‌ هاروونى برات به‌هيزت ده‌کەين و ده‌یکه‌ينه پالېشت بۆ تۆو، ئیدی هه‌ردووکتان به‌لگه‌و نيشانه‌یه‌کى وه‌هاتان پێ ده‌ده‌ين که به‌هۆیه‌وه نه‌توانن ده‌ستتان بۆ دريژکه‌ن و زيانپيکتان لێ بده‌ن، هه‌روه‌ها به‌هۆى ئەو ئايه‌ت و موعجيزه‌ گه‌ورانه‌مانه‌وه که له‌سه‌ر ده‌ستى موسا به‌دیی دیت ئیوه‌و ئەوانه‌ش که شويى په‌يامه‌که‌تان ده‌که‌ون و باوه‌ر دينن سه‌رکه‌وتوو ده‌بن.

٢) ببگومان ناردنى نيترಾಯ سێیهم، وه‌لامدانه‌وه‌یه‌کى خه‌لكى ناوچه‌که‌یه له‌سه‌ر ئاكارى به‌درۆخستنه‌وه‌ى هه‌ردوو نيتراره‌که. ئەمه‌ش سووربوونى تیدا به‌هه‌ر (ناردن) و له‌سه‌ر (گەياندن) و، وانه‌یه‌کى کارىگه‌رى بانگه‌وازيش. چونکه بانگه‌وازارانى پێى خوا ڕووبه‌ڕووى خه‌لكى ده‌بنه‌وه‌و بانگيان ده‌کەن بۆ پێى راست، له‌وانه‌یه بانگه‌راوان به‌ده‌م بانگه‌وازيشيان به‌نه‌چن و، ته‌نانه‌ت به‌ره‌نگاريشيان ببه‌وه، بۆیه ئەوه‌ى که له‌سه‌ر بانگه‌وازاران پيويسته، به‌رده‌وام بوونه له‌ کارى بانگه‌وازو، سووربوونه له‌سه‌ر ئامۆژگارى و، گەياندن پيماى خوا، له‌به‌ر ئەوه ناييت (به‌ڕوو وه‌رگيرپانى بانگه‌راوان) ئەمان واز له بانگه‌واز بێنن و، ئەره‌که‌ پشت گۆی بڤه‌ن و پالى لێ بده‌نه‌وه.

٣- م‌رؤقبوونى پيغه‌مبه‌ران و، په‌يامى پ‌وشن:

هه‌رسێ نيتراره‌که خ‌زيان وه‌ها ناساندبوو به‌ خه‌لكى ئاوه‌دانیه‌که، که پێيان گوتبوون ئيمه‌ بۆ لای ئیوه نيتراوین (إِنَّا إِلَيْكُم مُّرْسَلُونَ). به‌لام خه‌لكى ئاوه‌دانیه‌که يه‌که‌مین گومان که له به‌ره‌وپوويان خروشانديان، گومانی (م‌رؤ

بوونی نیراوان) بوو، له سههر بنچینهی ئەم گومانەش بیرۆپایه کی هه‌له‌یان بنیات ناو، نه‌وه‌بوو وایان پێ راگه‌یاندن گوايه ئەم نیراوانه درۆزنو، نیراوانین ﴿قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ﴾ (یس ١٥).

ئەمەیه ئەو گومانە ی که هه‌ر گه‌لێک له به‌ره‌وپرووی پیغه‌مبه‌ره‌که‌یاندا ده‌ریان بریوه‌و، به به‌ربه‌ستیکی به‌رده‌م برۆپایکردن و باوه‌ر پێهێنانیان داناوه‌و، داواشیان کردوه که ده‌بیته‌ پیغه‌مبه‌ر فریشته‌یه‌ک بێته‌ له فریشته‌کان (ملائکه‌) و، ئیدی باوه‌رپێنانیان به (فریشته‌بوونی پیغه‌مبه‌ران) وه‌هه‌له‌یه‌ساردوه‌و.

مامۆستای پێشه‌وا (سید قطب)یش تیشکی خستۆته سه‌ر گوماریی و گه‌مژه‌یی ئەو جوژه‌ بۆچوون و داواکاری یه‌و، له‌وباره‌یه‌وه‌ گوتویه‌تی:

"ئەم به‌ره‌هه‌لستکاری یه‌ به‌رده‌وام و چهند باره‌بوانه‌ی خه‌لکی له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌ی (مرۆڤبوونی پیغه‌مبه‌ران و نیراوانی خوا)، گه‌مژه‌یی بۆچوون و په‌ی بردنی تیدا په‌نگ ده‌داته‌وه‌، هه‌روه‌ک نه‌فامی و په‌ی نه‌بردن به‌ ئه‌رکی پیغه‌مبه‌رانیشی تیدا ده‌رده‌که‌ویته‌. چونکه‌ خه‌لکی هه‌میشه‌ له‌و برۆپایه‌دابوون گوايه نه‌ینی یه‌کی شارراوه‌ له‌ که‌سیته‌ی و ژیا‌نی پیغه‌مبه‌راندا هه‌یه‌و، له‌ پشت ئەم‌هه‌شوه‌ خه‌یاڵ و ئه‌فسانه‌کان هه‌یه‌، چونکه‌ — هه‌ر به‌ پای ئه‌وان — ئایا — ئەو که‌سه‌ نیراوه‌ — په‌وانه‌کراوی ئاسمان نیه‌ بۆ سه‌ر زه‌وی؟ ئیدی چۆن خه‌یاڵ و ئه‌فسانه‌کان ده‌وره‌یان نه‌داوه‌؟ چۆن که‌سیته‌ی پیغه‌مبه‌رو نیراوی خوا که‌سیته‌یه‌کی ده‌رخراو و ساده‌و سانا ده‌بیته‌ که‌ هیچ رازو نه‌ینییه‌کی تیدا نه‌بیته‌؟ چۆن که‌سیته‌یه‌کی ساده‌و ساکار له‌ که‌سیته‌یه‌کانی نیۆ خه‌لکیی بازار و مالان ده‌بیته‌؟! "

ئا ئەم‌هه‌ گه‌مژه‌یی و گوماریی ئەو بۆچوون و تیفکیرینه‌، چونکه‌ نه‌ینی و رازه‌کان سیفه‌تیکی پێوه‌لکاوی به‌رده‌وامی پیغه‌مبه‌ریتیی و په‌یام نیین و به‌م دیمه‌نه‌ ساویلکه‌یی یه‌ منداڵانه‌یه‌شوه‌ نیین. راسته‌ که‌ رازو نه‌ینییه‌کی گه‌وره‌و گران له‌ کاری پیغه‌مبه‌ریتیه‌که‌دا هه‌یه‌، به‌لام ئەم رازو نه‌ینییه‌ گه‌وره‌یه‌ له‌ راستی و

حهقیقهتیکی ساناو واقعییدا ڤهنگ ده داتهوه که حهقیقهتی سپاردنی ئامادهباشیی سروشتی و خواکرده که بهو جوړه مرۆفانهی وهک پیغه مبههرا ده سپێرریت تاكو ئاماده بن بۆ وهگرتنو له ئهستۆنانی سروشی ئاسمانی، ئهمهش له کاتی کدا که خوا ههلهیده بژیریت بۆ وهگرتنی ئهو سروشه سه رسوپهینهو، ئیدی له وهش سه رسوپهین تره که پیغه مبهرو ڤهوانه کراوه که فریشتیهک بیت به گویرهی داواکاری و پیشنیاری خه لکه که -.

په یامه کهش بهرنامهیهکی خوابییه، که گرۆی به شهیری تییدا دهچی، ژیا نی پیغه مبهره کهش نمونهیهکی واقعیانهی ژیا نه کهیه به پێی بهرنامه خوابیه که.. ئهم نمونه واقعییهی ژیا نی پیغه مبهره کهش داوا له خه لکی دهکات، که بیکه نه سه رمه شقی خۆیان. چونکه خه لکی خۆیان مرۆفن. بۆیه ههر ده بیت پیغه مبهره کهشیان له مرۆفو گرۆی ئاده می بیت، تاكو نمونهیه که لهو ژیا نه یان بۆ بهدی بینیت، که خه لکی خۆشیان خاوه نی توانای شوینکه وتنو چا ولیکردنی بن. ههر له مه شهوه ژیا نی دوا یین پیغه مبهری خواش محمد ﷺ وه نمونهی راست و دروستی ژیا نیکی مرۆفایه تی خراوته بهر دیدهو چاوانی نه ته وه که ی. قورئانی ش - که کتیبی جیگرو هه می شه یی خا یه - لایه نه سه ره کییه کانی ئهو ژیا نه ی به به چو کترین با سی ژیا نه نامهو ڤوودا وه کانی ئهو ژیا نه وه - و بهو پێودانگهش که تا که لا په ره و ڤووبه ندی پیشان دراوی بهر چاوانی نه ته وه که یه تی به درێژایی سالان و سه ده ده کان، تۆمار کردوه (۱).

جا نی راره کانی ش - له م چیرۆکه دا - له ئاست ئهو گومانه ی سه باره ت به مرۆفبو نی پیغه مبههرا خروشین راره و، له ئاست ئهو جوړه تۆمه تبار کردنه ی نی ررا وانی ش به تاوانی درۆ کردن، ئه رکی خۆیان له خزمه ت دانیشتوا نی ئا وه دانییه که دا به وه ده ستی نشان کردوه، که خوا خۆی ئا گادارو زانا یه له حا لیان و

خوا خۆی ده زانییت که ئه مان نیڕاوانو، هیچ ئه رکێکی تریان له سه ر نیه ته نه ها گه یان دنی په یامه رۆشنو راس تو دروسته که ی خوا نه بیّت ﴿قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمَرْسَلُونَ﴾ ﴿١٦﴾ وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٧﴾ یس ﴿١٨﴾

ئه مان له نیڕاوانن، چونکه خوا ی پاك و بی خه وش خۆی ره وانه ی کردوونو، هه ر خۆشی ده زانیّت که به راستی ئه وان نیڕاوان، ئیدی ته نه ها ئه و زانی نه ی خواو، شاهیدی بو دانی خوا یان و، پشتگیری خوا یان به سه و، هیچ زیانی کیشیان به وه لێ ناکه ویت، که خه لکی به درۆزیان دا بنیّن و به درۆیان بجه نه وه و به ره ه لستی یان بکه ن. ئه رکی ئه وان له نیو گه له که دا گه یان دنی په یامی رۆشنی خوا و تیگه یان دنی پروو و ئاشکرایه (البلاغ المبين). ئه وان به شیوه یه کی یه کلا که ره وه و بی پیچ و په نا و به م جو ره ده ستی شانکاریه، ئه رکی خۆیان به رامبه ر گه له که یان دیاری کرد.

ئه رکی پیغه مبه ران و ره وانه کرا وانی ش ته نه ها به ند نیه له سه ر با وه ر پێ هی نانی خه لکی و به زۆر ناچار کردیان بو با وه ر ه یّنان، ئه رکی ئه وان ئه وه ش نیه، که ئی مان بجه نه دلی خه لکی به وه، به لکو ته نه ها گه یان دنی په یامی رۆشنو تیگه یان دنی پروو و ئاشکرایانه له په یامه که ی خوا.

په یامی خوا یان پێ ده گه یه نن و به لگه و نی شانیه گه واه ی دان له سه ر یان تو مار ده که نو، پاشان به جێ یان دیلن. ئه و گه له ش ته نه ها هه لبژاردنی رێگا که یان له سه ره، هه لبژاردنی رێگایه ک به سه ر به ستی و خواستی ئازا دانه و هه ول دان و به دی هی نان، جا ئی تر، یان رێگای با وه ر ه یّنان به پیغه مبه ران و رێگای شو یّنه که وتیان ده گرنه به رو، به م هۆیه شه وه سه ر ده که ون و سه رفراز ده بن، یا خود رێگای بی با وه ری و به درۆ خسته وه هه لده بژێرن و له ناو ده چن و سزا ده درێن، له هه ردوو حا له ته که شدا هه ر خۆیان، که رێگه که یان هه لبژاردو وه هه ر خۆشیان ده بیّت با ری لێ پرسا ویتیه که له ئه ستۆ بگرن و، ئه نجامه که شی په سند بکه ن.

جا ئه گه ر ئه رکی پیغه مبه ران له لای گه لو نه ته وه کان گه یان دنی په یامی رۆشنی

خوا بیت پېيان، ئهوا ئهركی ئهوا بانگهوازكارو ئاموژگارو چاكسازيخوانهش، كه شوینكهوتوانی پیغه مبه رانن، هر گه ياندنی په يامه روشنه كی خواه، ئیدی ئه م ئهركهش له گه ياندنی په يامه روشنه كدا به جی ده گه نه ریت.

٤- نه گبه تی.. له پیغه مبه ران و بانگهوازكارانه وه.. نیه

دانیشتوانی ئاوه دانییه كه له ناست په يامی روشنې هرسې نیراوه كدا، وه لامیان ئه وه بوو، كه پېيان راگه ياندن گوايه ئه مان به ووی ئه و نیراوانه وه تووشی نه گبه تی و چاره رپه شی دین ﴿قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ﴾.

نه گبه تی و به دبه ختېوون (التطير) له عه رپیدا مانای (تشاؤم) یش ده گریته وه. به مانای ئیمه شووم و نه گبه ت بووین له ئیوه وه، به ووی مانه وهی ئیوهش له نیوماندا چاوه رپیی خراپه و نازارو زیان ده كهین، چونكه ئیوه هیچ سوود و كه لكیكتان بۆ ئیمه پې نیه.

نیراوه كان به لؤښك (منطق) یكی باوه ردارانه و متمانه به خوكردنیکي پروون و ناشكراوه رپیه پرووی ئه و بۆچونه ی گه له كه وه ستانه وه و پېښيان گوتن: شوومی و نه گبه تییه كه له خوتانو ئه و حاله تی پې باوه رپیه تان دایه، نه گه ر به خوتاندا بچنه وه و بیركه نه وه، به لام وادیاره ئیوه گه لیکي ده ستبلاو و سه ره رپون له خراپه كاریدا ﴿قَالُوا طَيَّرْكُمْ مَعَكُمْ أَيْنَ ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ﴾ ١٩ یس ..

(طَيَّرْكُمْ مَعَكُمْ): واته شوومی و نه گبه تییه كه له خوتان له گه ل خوتاندا یه و، ئه و خراپه و ناهه موارپیهش، كه چاوه رپیی ده كهن، به ووی ئیمه وه نیه، له راستیدا به ووی خوتانه وهیه.. به ووی كرداره كان و بیروړا و بۆچونه چه وته كاتانه وهیه. جا هر چاكه و خراپه یه كیش تووشی مرؤف ده بیت، به گویره ی هویه كی دهره كی نیه، تاكو خوی به نه گبه ت بزانیټ لییه وه، یان پېی شووم و چاره رپهش بیت، به لكو له نیو مرؤف خویه وه، له ناخی دهر وونییه وهیه و به ووی هر كاریكی خیر، یان شه رپه وهیه.

جا ئەگەر مەرۆف بههۆی کهسانی دییهوه خۆی به نهگبهت داناو شوومی و بهدبهختیی لێوه بهدی دهکردن، ئەوه دیاره بهرپرستییتی ئەو ئاکامه نالهباره دهخاته ئۆبالی خهڵکی دی، خۆشی لهو بهرپرستییه رادهکات. لهبهر ئەوهش دهبینن ئەوان حالهتی شوومی و نهگبهتی له کهسانی دییهوه رهچاو دهکهن، یان تهنانهت له دەم و چاوی روخساری کهسانی تر دا ده بخویننهوه، یان له جیگا کانهوه، یاخود له کات و زه مه نه کانهوه، یان له وشه کانو، له جم و جووله کانی خهڵکیشهوه.

لهبهر ئەم مهسهلهیه و بهپێی واتای ئەم ئایهتیه که ئیسلام شووم بوون به کهسانی دی، یان سل کردنهوه له شووم بوون به کهسانی دیی ههram کردوه، چونکه ههر مهسهله و حالهتیکی خیر یان شهڕ، که توشی مەرۆف دیت، بههۆی کردوه که یه وهیه تی. ههر ئاکام و سه ره نجامی کیش پرووی تی ده کات ههر بههۆی ئەو کردوه وانه وهیه و، به ئیرادهی خوا و بهپێی سونهت و رێسای خواشه. لهبهر ئەمه ئەو که سانهی، که واده نه رین گوايه نه گبهتی و شومیان تیداوه و نه گبهتی به خهڵک ده گیهنن، هیچ دهستیکیان له وه دانیه و، هیچ ئاکام و شوینه واری کیش له دوور خستنه و یاندا بهدی نایهت.

وتهی ههرسی نیراوه کهش به خهڵکی ناوچه که، که پێیان گوتبوون: (طَائِفُکُمْ مَعَكُمْ) مانایه کی تریش ده گیه نهیت، ئەویش هه ره شه کردنه به سزادان، وهك ئەوهیه پێیان بلین: ئەو سزا و له ناوچوون و مالتویرانییهی که چاوه ریتان دهکات، بههۆی بوونی ئیمه وه نیه، به لکو بههۆی ئەو رێبازی کفر و بی باوه ری یه وهیه که ئیوه پهیره ویی ده کهن.

جا ئەگەر ده تانه ویت ئەو مه ترسی و پرو داوه خراپه ی که چاوه ریتان دهکات له سه ر خۆتان لابهن، ئەوا له سه رتان پێویسته ئەوهی له نیو دلتان دایه بیگۆرن و، دهست له کفر و بی باوه ریتان هه لگرن.

ماوه ته وه بلین که بیگومان (شوومی و نه گبه تی) خستنه پال نیراوان، ته نه ها

تایبەت بە خەڵکی ئەو ناوچەیە نیه، بەڵکو ئەوە رێسایەکی گشتیی گەلانی دی بوو و هەلۆیستییکی دیاری کراو و دروستکراویش بوو، چونکە هەرگە لێک، پیڤەمبەرێکیان بۆ ھاتبێت، یەکسەر خۆیان بە شووم و نەگبەت لەووە داناوو، بیزاری و نەگبەتی و چارەڕەشییان لە ناست بانگەوازە کەیدا دەرپرێو.

بۆ نمونە ئەو گەلی (سەموود)، کە نەگبەتی خۆیان بە ھۆی (سالح) ی پیڤەمبەریانەو- سلاوی لێ بیت- دەرپرێو، ئەویش وەلامی خۆی وەھا دەونەتەو، کە شوومی و نەگبەتیە کە لە خۆیان دایەو، ھەر بەو ھۆیەشەو تووشی بەلا و کارەسات دەبن: ﴿قَالُوا أَطِئْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ قَالَ طَئِرْكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ﴾ (٤٧) النمل.

گە لە کە ی فیرەو نیشت، خۆیان بە شووم و نەگبەت دادەنا بە ھۆی موسا و ئەوانە ی لە گەلیدا بون، وە ک خوا لە بارەیانەو دەفرمویت: ﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصٍ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ﴾ (١٣٠) فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِيبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَلَا إِنَّمَا طَّيَّرَهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنْ آكْتَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (١٣١) الأعراف.

کافرانی مە ککەش بە ھەمان ھەلۆیستی خۆ بە نەگبەت و چارەڕەشی، پروبە پروی پیڤەمبەری خوا ﷺ دەوستان، وە ک خوا لە بارە ی ئەوانیشەو فرمویەتی: ﴿...وَإِنْ تُصِيبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصِيبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ فَإِنَّ هَؤُلَاءِ الْقَوْمَ لَا يَفْقَهُونَ حَدِيثًا﴾ (٧٨) النساء.

جا ئایا ھەلۆیستی نەگبەتی و شوومی دەرپرین، تەنھا لە دژی پیڤەمبەران گیراوە تەبەر؟ نەخیر، بەڵکو ئەمە ھەلۆیستییکی ھەمیشەیی یە، کە کافران و

دوژمنانی گشت بانگه‌وازکارو په‌روه‌ردیارو چاکسازی خوازیك له گشت کات و ناوچه‌یه‌دا، ده‌ریان‌پریوه.

ئیمامی (زه‌مه‌خشه‌ری) یش هه‌ولێ ئه‌وه‌ی داوه، که ده‌روونی کافران و ئه‌و دوژمنانه‌ش شیته‌ل بکات، که بیزاری و نه‌گبه‌تی و شوومی خۆیان له‌ده‌ست هه‌ق و شوینکه‌وتوانی هه‌ق ده‌رپریوه، واته (شیکاری ده‌روونی) ی تیا‌دا ئه‌نجام داوه و له‌مباریه‌وه گوتویه‌تی:

"ئه‌وان بۆیه ئه‌و هه‌لۆسته ناله‌باره‌یان هه‌بووه، چونکه رقیان له ئاینه‌که‌یان بووه‌ته‌وه‌و، د‌ل‌و ده‌روونی خۆشیان لێی ته‌کیونه‌ته‌وه. به‌پێی داب و نه‌ریتی خه‌لکیش، هه‌ر خه‌لکه نه‌فامه‌کان، که هیوا بۆ ئه‌و شتانه‌ی جێی ئاره‌زووی خۆیان، ده‌خوازن و هه‌ر شتی‌کیش له‌گه‌ل سروشت و میزاجی خۆیاندا بگنجیت هه‌زی لێ ده‌که‌ن. ئه‌وه‌ش به‌ شووم و نه‌گبه‌تی داده‌نین، که سلی لێ ده‌که‌نه‌وه و پێیان ناخۆشه، جا ئه‌گه‌ر تووشی نيعمه‌تیک، یان به‌لایه‌ک ببن، ده‌لێن: له‌سه‌ر به‌ره‌که‌تی ئه‌مه‌و، له‌سه‌ر نه‌گبه‌تی ئه‌وه^(١)".

پێیسته بانگه‌وازکارانیش وه‌لامی کهسانی خۆ به‌شووم و نه‌گبه‌ت بده‌نه‌وه‌و، ئه‌وه‌شیان بۆ روون که‌نه‌وه، که بێگومان شوومی و نه‌گبه‌تی به‌خۆیان‌وه‌یه‌و، هه‌ر خراپه‌و مالوێرانیه‌کیان تووش بێیت، به‌هۆی بانگه‌وازکاران، یان به‌هۆی بانگه‌وازه‌کانیان، یان به‌هۆی گوتارو بانگکردنیانه‌وه‌ نیه، به‌لکو به‌هۆی گومراییی که‌له‌که‌و له‌رێ‌ل‌ادانیان و گونا‌هو سه‌رپێچیه‌کانیان‌وه‌یه.

پێیسته بانگه‌وازکاران به‌و ره‌نگه‌ی سێ نیراوه‌که له‌گه‌ل که‌له‌کیان، به‌ره‌و‌رووی ئه‌و جو‌ره که‌سانه ببنه‌وه، که خوا له‌سه‌ر زاریان فەرموویه‌تی: ﴿قَالُوا

طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ اِنَّ دُكْرَكُمْ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ﴾ ١٩ یس ﴿﴾

له م پرستهیهدا وشه‌ی (مصرفون) — که مانای سه‌ره‌پۆو له‌سنور ده‌رچوان ده‌گه‌یه‌نیت—، بێگومان ئه‌وانه‌ن که له کفر یا شیرک یان له فساد و خراپه‌کاریدا، یان له گونا‌ه‌کاری دا، یاخود له خۆ به نه‌گه‌ست داناندا، یان له هه‌ره‌شه‌و گو‌ره‌شه‌دا، یاخود له سزاو نازارداندا، له سنوور ده‌رچوون، گرنه‌گ ئه‌وه‌یه ئه‌وان له سنور ده‌رچوون و سنووری سروشتی و ئاسایان به‌زاندووه‌.

٥- چه‌کی به‌ردباران و ئه‌شکه‌نجه‌دان:

خه‌لکی ناوچه‌که چه‌کیکی وایان ئاراسته‌ی هه‌رسێ نێراوه‌که کردبوو، که وایان ده‌زانی گوايه چه‌کیکی کوشنده‌و کاریگه‌ره، ئه‌وه‌ش کاتیک پێیان گوتن: ﴿...لَیَنْ لَّمْ تَنْتَهُوا لَتَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (١٨) یس. به‌م چه‌که‌ش کافه له‌سنور ده‌رچووه‌کانی ناوچه‌که په‌رده‌یان له‌سه‌رباری راسته‌قینه‌ی نه‌ریت و ئاکاریان هه‌ل‌دایه‌وه‌و، خه‌شم و به‌دکاری و سته‌مکاری خۆیان بێ‌په‌رده پێشانداو، شیوازی توند و ره‌ق و نامه‌ردانه‌شیان به‌کارهێناو، سه‌وداو مامه‌له‌شیان له‌گه‌ل ئه‌و نێراوه‌ رێنموونی کارانه‌دا به‌ تۆقاندن و شیواندن و چه‌وساندنه‌وه‌و ئه‌شکه‌نجه‌دان بوو. بێگومان ئه‌وان به‌ وجودی رێنموونی کارو بانگه‌وازکاران ته‌نگه‌تاو بوونو، حه‌وسه‌له‌ی دیتیان نه‌مابووو، په‌سندیان نه‌ده‌کرد که ئه‌وان له‌نیویاندا هه‌بن. وێرای ئه‌وه‌ش ده‌سته‌وسان و شکست بوون له ئاست به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی لۆژیک به‌ لۆژیکو، پووجه‌ل کردنه‌وه‌ی به‌لگه‌ به‌ به‌لگه‌و، پرویه‌پرویه‌وه‌ی بیروبو‌چوون به‌ بیروبو‌چوون. ئه‌مه‌ش له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌و گه‌له هه‌یج لۆژیک و دانایی و به‌لگه‌و نیشه‌و بیروبو‌چوونیکی ئه‌وتۆیان پێ‌نه‌بوو، که به‌هۆی ئه‌وانه‌وه به‌ره‌وپرووی لۆژیک و به‌لگه‌و بیروباوه‌ری نێراوه‌کان ببنه‌وه. له‌به‌ر ئه‌مه‌ په‌نایان بردۆته به‌ر چه‌که سه‌ره‌تایی‌یه ئاژه‌لییه‌که، چه‌کی هه‌ره‌شه‌وگو‌ره‌شه‌و به‌ردباران کردن و سزاو نازارو ئه‌شکه‌نجه‌دان. په‌نابردنی کافرانی ئه‌و ناوچه‌یه‌ش بۆ به‌ر ئه‌و چه‌که درێدانه سه‌ره‌تایی‌یه، تاکه هه‌ل‌وێستیکی تایبه‌تی ئه‌وان نه‌بووه به‌ ته‌نها، به‌لکو هه‌مان ئه‌و چه‌که‌شه که

هه‌میشه‌و به‌رده‌وام کافران له‌ دژی په‌یامبه‌ران و نێرراوانی خوا په‌نایان بۆ به‌ردووه‌.
ئهو به‌بو کافران له‌ دژی نوح و هود و صالح و ئیبراهیم و لوط و شعیب و موسا-سلاوی
خوایان لی بیّت- به‌کاریان هینا

هه‌ر ئه‌م چه‌که‌شه‌ که‌ دوژمنانی سته‌مکارو به‌دکارو، ده‌سه‌لاتدارانی له‌
سنوورده‌رچوو، له‌ دژی شوینکه‌وتوانی پیغه‌مبه‌ران - له‌ بانگه‌وازکارانو چاکسازی
خوازن- به‌کاری دینن. میژووی ئیمه‌ش گه‌لیک غه‌وه‌ی له‌م چه‌شنه‌ی له‌خۆ گرتوه‌
سه‌باره‌ت به‌ به‌کاره‌ینانی ئه‌م چه‌که‌ له‌دژی سه‌ربازانی ئه‌م ئایینه‌. هه‌روه‌ک میژووی
نوی و هاوچه‌رخ، که‌ زۆر که‌س به‌ - لوتکه‌ی گه‌شه‌سهندنی شارستانی و
مه‌ده‌نیه‌ت و پیشکه‌وتن- ی داده‌نین، چه‌نده‌ها غه‌وه‌ی ناشکرای تی‌دایه‌ سه‌باره‌ت
به‌ به‌کاره‌ینانی ئه‌م چه‌که‌ دپندانه‌ سه‌ره‌تایی یه‌ ئاژه‌یانه‌یه‌ - چه‌کی به‌ردباران
کردن و ئه‌شکه‌نجه‌دان و کوشتن- له‌لایه‌ن ئه‌و زۆرداره‌ له‌ سته‌م پۆچوانه‌وه‌ له‌ دژی
بانگه‌وازکارانی پێی خوا، که‌ چۆن به‌ شیوازیکی به‌ده‌رو دور له‌ خه‌یال و پۆچوونی
مروّف له‌ دژی مروّفه‌کان به‌کاره‌ینراوه‌ و هیچ که‌سیک له‌و به‌روا و پۆچونه‌شدا
نه‌بووه‌، که‌ ئاوا به‌کاری بینیت. به‌لام به‌کاریان هیناوه‌ و ئه‌و شیوازه‌ دپندانه‌یان
گرتۆته‌ به‌ر. ئه‌مان به‌م چه‌که‌ ویستووایه‌ ده‌نگی حه‌ق کپ که‌نه‌وه‌، بانگه‌واز بۆ
خوا نه‌هێلن و له‌ناوی به‌رن.. ئه‌ی داخۆ سه‌ره‌نجام چی بویت؟!

بیگومان له‌ ئه‌نجامدا بانگه‌وازه‌که‌ به‌هێزتر بووه‌ و تینی سه‌ندووه‌ و په‌گی
داکو‌تاوه‌، به‌رفراوان بووه‌ و پیشکه‌وتووه‌ و بلاو‌بۆته‌وه‌ و ته‌شه‌نه‌ی سه‌ندووه‌، ئه‌مه‌
هه‌مووی سه‌ره‌پای ئه‌و هه‌موو بارگرانی و به‌ربه‌ست و ته‌له‌زگانه‌ی، که‌ هیناویانه‌ته‌
پێی بانگه‌وازه‌که‌، سه‌ره‌پای ئه‌و هه‌موو ئازار و نا‌په‌سه‌تی و قوربانیدانه‌ش، که‌
شوینکه‌وتوانی بانگه‌واز به‌رگه‌یان گرتوه‌. چونکه‌ بیگومان بانگه‌واز بۆ پێی خوا
ته‌نها به‌ مه‌ینه‌تی و توندوتیژی و تاقیکردنه‌وه‌ و به‌لا و نا‌په‌سه‌تیشه‌وه‌ به‌هێزو
تۆکمه‌ ده‌بیّت.

دیاره‌ ئه‌و سته‌مکاره‌ ئه‌شکه‌نجه‌ده‌رو به‌ردبارانکه‌رو ئازاردانه‌ش، هه‌میشه‌

له دوایدا تووشی شکست و تیشکان بوونو، له کاتی مردنیشیاندا به نه فرهت کردن و گالته پێ کردنهوه نێژراونو، کاتی که بۆ لای خواش گهراونه تهوه، هه موو جوړه سزایه کی خویان چه شتوه.

بیگومان هه ر بانگه وازی که ئارادا بوویت، تووشی چه کی چه وسانه وه و نازاردان کراوه، هه ر بانگه واز کارێکی که له کایه دا بوویت - که بۆ رێی خوا بانگه وازی خه لکی کردی - پوه پرووی چه کی به رد بارانکاری و نه شکه نه ده دان بوته وه. هه ر دوژمنی که نه م ئاینه ش له سه ودا و مامه له ی له گه ل بانگه واز کاراندا و له ده رووی وته ی خه لکی ناوچه که - له م چیرۆکه دا - که چیان به نێراوه کانیا ن گوتوه، هه ر ئاوا ی به بانگه واز کارانی گه له که ی خۆی ش گوتوه: ﴿لَیْن لَّمْ تَنْتَهُوْا لَنَزَجْمَنَّکُمْ وَلَيَمَسَّنَّکُمْ مِّنَا عَذَابٌ اَلِیْمٌ﴾.

به لام نه و بانگه واز کارانه ش، که شوین پێی هه ر سێ نێراوه که یان هه لگرتوه، به و وته ی نێراوه کان، که پوه پرووی خه لکی ناوچه که ببونه وه، پوه پرووی سه مکارانی گه له که ی خۆشیا ن ده بنه وه: ﴿قَالُوا طَیْرُکُمْ مَّعَکُمْ اَیْن دُکِرْتُمْ بِلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ﴾ (یس ۱۹).

له گهڵ پیاوه ئیمانداره که، له سهرخستنی نیراوهکان دا

دیمهنی دووهم له چیرۆکی (دانیشتوانی ئاوه دانییه که) له گهڵ نیراوهکاندا، هاتنی پیاوه باوهرداره که یه به ههله داوان له وپههه شارهوه به مه بهستی سهرخستنی نیراوهکان و، داواکردنی شوینکه و تنیان - که خه لکه که شوینی ریبازه که یان بکهن - .
(سید قطب) یش ههردوو دیمه نه که ی روون کردۆته وه و په یوه ندیی نیوان ههردوو به شه که ی چیرۆکه که شی دیاری کردوو و گوتوو یه تی:

"وه لامدان وه ی دله داخواه کان بۆ بانگه وازی پێغه مبه ران هه ر ئاوا بووه .
ئه مه ش نمونه یه که له مه ر ئه و جزره دلانه ی که سووره ته که له گه شتی یه که مدا لیبانه وه دواوه و، وینه یه کی واقعیانه ی ئه و نمونه به شه ریه وینا کراوه ی ئه ویش بووه . به لام ئه و نمونه یه کی تر - له دله کان - که دوا ی ئایینی خوا که وتوو وه به په نهانی و له نادیاریشدا له خوا ترساوه، ریبازیکی تری هه بووه و، به ده مه وه هاتنیکی تری پێچه وانه ی ئه و جزره وه لامدان وه یه ی بی باوه رانی هه بووه ^(۱)."

له گهڵ سید قطب له شیکاری دهروونی پیاوه که دا

(سید قطب) له به رده م نمونه یه کی چاکه خوازو به ئاکاری وه ک پیاوه باوهرداره که دا، که به ده م بانگه وازی نیراوه کانه وه چوو، هه لۆیسته ی کردوه و، دهروونه پاک و خیرخوازه که ی شی کردۆته وه و، له باره یه وه گوتوو یه تی:

((بینگومان ئه وه به ده مه وه چوونی سروشت و فیتیه تی ساغی ئه و پیاوه یه بۆ بانگه وازی راست و دروستی حق، که راستگویی و، ساده یی و، گه رمی و، جیگیر و ریکبوونی په ی بردنی تیدایه و، به جیگه یاندنی کارلێک و کاریگه ریی به هیزیشه بۆ حه قه روون و ئاشکراکه . ئه م پیاوه ش گوئی له بانگه وازه که گرتوو وه، به پیری یه وه

چروه دواى ئهوهى نيشانهكانى حق و مهنتىقى تیدا بهدى کردووه، له وتهکانیدا بۆ گهلهکى ڕهنگيان داوهتهوه.

جا کاتیک دلیشى ههستی به حقیقهتى ئیمان کردووه، ئهم حقیقهته له ویژدانیدا جوولآوه، چى دى توانای بێدهنگ بوونی له ئاستیدا نهماوه. ئیدی ههر تهنها له مالى خۆیدا بهو حقیقهتهوه به عهقیدهکهیوه پالێ لێ نه داوهتهوه، له کاتیکدا دهبینیت ئهوا گومپایی و نهفامیی و، نکوولی له حقو، بهدرهفتاریش له چواردهریدا بلاو بوتهوه. بۆیه بهو حقهوهی، که له ویژدانیدا ڕهگی دا کو تابوو، که له ههست و شعوریشیدا بزوابوو، ههولێ له گهڵ گهلهکیدا، له کاتیکدا ئهوان نیرراوانیان به درۆ دهخستهوه، نکوولییان له حق دهکردو، به ئینى سزایان ده داو، هه ڕهشیان ده کرد. ئیدی ئهوش - پیاوه باوه ڕداره که - لهو سه ڕى شاره کهوه به په لهو به خیرایی هاتوو وه هه ولده دات تا کو ئه رکی خۆی له بانگ کردنی گه له کهیدا بۆ لای حقو له دهست پێ هه لگرتیان له سه ڕ سته مکاری به جێ بگه یه نیت، ههروه ها له به ره نگار بو نه وه ی ئه و ده سد رژییه به ناهه ق و پ ڕ له گونا هه شیاندا، که خه ریک بوو ده یان کرده سه ڕ نیرراوانی خوا. وه که له ڕواله تی به سه رهاته که شه وه دیاره، ئهم پیاوه خاوه نی په وه پایه و ده سه لات نه بو وه، له ئاست گه له که شیدا هه یچ هه یژیک، یان به ره به سته یکی وه که بوونی عه شیره تیکی به ده سته وه نه بو وه. به لام ته نها ئه و عه قیده زیندو وه ی نیو ویژدانی بو وه، که پالنه ڕى بو وه و هه یناویتی له و سه ڕى شاره وه تا ئه مه سه ڕ شار^(۱))).

له گه ل (ئیمامی ڕازی) شدا له وته نه سته ق و ڕو نه که ره وه کانیدا

ئیمامی (رازى) چهند هه لۆیسته یکی جوان و دانسقه ی له ئاست (سیاقه قورئانی یه که) دا هه یه و چهند سه رنج و وته یه کی نه سته ق و نایابی له سه ڕ ده ڕپریوه، چهند شیکارو لێکدانه وه یه کی قه شه نگیشی تیدا تۆمار کرده، ههروه ها لهو (سیاقه

(۱) فی ظلال القرآن / ۵ : ۲۹۶۲-۲۹۶۳ .

قورئانی)یهو له باره‌ی پیاوه باوه‌رداره‌که‌ی نیۆ ئهم چیرۆکه‌ی قورئانه‌وه چه‌ند بیروپراو تێپروانیینیکی جوانی هه‌یه‌و، ئیمه‌ش به ده‌سکاری و کورتکردنه‌وه‌وه گرنگترینیان ده‌خه‌ینه به‌ر دیدی خوێنه‌ران..

١- له په‌یوه‌ستبوونی هه‌لۆیستی پیاوه باوه‌رداره‌که به‌و ئایه‌تانه‌ی پێشتری چیرۆکه‌که‌وه دوو رووکار هه‌یه:

رووکاری یه‌که‌م: ئه‌وه به‌دیارخستنی رێبازیك بووه به‌هۆی ئه‌وه‌ی به په‌یامی رۆشن (البلاغ المبین) هه‌و هاتوون، پیاوه باوه‌رداره به‌په‌له هاتووه‌که‌ش باوه‌ری پێیان هێناوه، له‌سه‌ر ئهم بنچینه‌یه‌و له فهرمایشته‌که‌ی خواشدا (من أقصى المدينة/ له‌په‌ری شاره‌وه) ره‌وانبێژییه‌کی رۆشن و پرشن‌گدار هه‌یه‌و، ئه‌و مانایه ده‌به‌خشیت، که بێگومان ئاگادارکردنه‌وه‌که‌ی نێرراوان بۆ خه‌لکه‌که، گه‌یشتۆته ئه‌وسه‌ری شاره‌که.

رووکاری دووه‌م/ بێگومان ناو‌بردنی چیرۆکی پیاوه باوه‌رداره‌که به (چیرۆکی نێرراوان-المرسلين-) دلدانه‌وه‌یه‌کی هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خواش محمد ﷺ بووه، وه‌ك چۆن باسکردنی هه‌رسی نێرراوه‌که‌ش دلدانه‌وه‌یه‌که بۆ پیغه‌مبه‌ریش ﷺ.

٢- به نه‌ناسراودانان (تنکیر)ی پیاوه‌که له‌م چیرۆکه‌دا دوو سوود و دوو حیکمه‌تی تێدا‌یه:

یه‌که‌م: بۆ ئه‌وه‌ی وه‌ك به گه‌وره‌دانانیکی کاروباری بی‌ت، واته‌ پیاویکی رێك‌وپێك بووه له پیاوه‌تی و ئا‌کاری پیاوانه‌دا.

دووه‌م: بۆ ئه‌وه‌ی وه‌ك سوود به‌خشێك بی‌ت بۆ ده‌ركه‌وتنی حه‌ق له‌لایه‌نی نێرراوه‌كانه‌وه، ئه‌وه‌بوو پیاویك له پیاوان، که نێرراوه‌كان هێچ ناسیای و ئاشنایه‌یه‌کیان له‌گه‌ڵیدا نه‌یه، باوه‌ری پێ هێنان، له‌به‌ر ئه‌وه ناگوتریت گوايه ئه‌وان - واته پیاوه باوه‌رداره‌که و نێرراوان- پێشتر به په‌نهانی رێك‌که‌وتوون له‌نیۆخۆیاندا.

۳- له فهرمایشتهکەى تری خوادا (سَعَى / بهپهله دیت) بهرچاو پۆشنکردنیک بۆ باوهردارانو، رینمونوییهکیشیان بۆ دانراوه، تاکو له بواری ئامۆژگاری و تیگهیاندنی خهڵکیدا ئهوپهڕی کۆشش بخرنه گهڕو، ههولێ بهپهلهو گهڕمو گوپی تیا دا بدهنو، لهم ئاقارهشوه شوین پێی ئهو پیاوه ههڵگرن، که کۆششی ههبووه به پهله گهیشتۆته شوینهکه.

۴- له فهرمایشتهکەى تریشدا (رَقَوْر / ئهێ گهلی خۆم) مانایهکی جوان ههیهو ئاماژهیهکه بۆ سۆزو بهزهیی پیاوهکه له ئاست گهلهکهیداو، دانانی بهلگهیهکی تره لهپاڵ بهلگهکانی تردا لهسهڕ ئهوهی، که ئهو تهنها خێرو چاکهێ بۆ ئهوان گهڕهکه.

۵- له فهرمایشتهکەى تریشدا (اَتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ) بانگهوازیك له پیاوهکهوه ئاراستهێ گهلهکهی کراوه، که پنیسته دواي ریبازی نیڕاوان بکهون. نهیشی گوتوه دواي خۆم بکهون، وهك چۆن پیاوه باوهردارهکهی سهڕ به بنهمالهێ فیرعهون ئاواي بهوان گوتبوو — که له چیرۆکهکەى (غافر)دا چیرۆکهکەى هاتوه. — ئهمهش لهبهڕئهوهی ئهم پیاوه لهوپهڕی شارهکهوه هاتوهو، لهگهڵ نیڕاوهکاندا نهبووه لهنیویشیاندا نهبووه. ههڕ بۆیهش بانگهوازی بۆ شوینکهوتنی پهيامی ئهو نیڕاوانه کردوه، که بهلگهێ پۆشنی خۆیان پیشانی گهلهکه داوهو ریبازهکشیان بۆ پروون کردوونهتهوه.

۶- له فهرمایشتهکەى تریشدا (اَتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ) دهرخستنی ئامۆژگاری له فهرمایشتی (اَتَّبِعُوا) دا لهگهڵ دهرخستنی ئیمانی له فهرمایشتی (اَلْمُرْسَلِينَ) دا کۆکردۆتهوهو، ئامۆژگاری کردیشی خستۆته پیش باوهڕهینانهکه لهبهڕئهوهی له بواری ئامۆژگاری و رینمونیدا ئهوه کاریگهتره.

۷- له فهرمایشتی دواتریشیدا: ﴿ اَتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْتَلْكُمْ اَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴾

یس ﴿﴾، واتایه کی چاک و جوان ههیهو، به کارهینانی باشتترین شیوازی که بو گفتوگۆ و مشت و مپرو قهناعت پیهینان. له مهشدا پلهیه کی بو قهناعت پیهینانیان دابه زاندوهو، وهك ئهوه وایه پییان بلیت: گریمان وای دانین، گهر ئهوان نییراوان و پینمونی کارانیش نهبن، بهلام خو پینمونی کراوانی سهر ریگای راستو زاناو ئاگاداری ئهو ریگا راستهشن، که به حهقیان دهگهیه نیئت، پاشان خو ئهم نییراوانه داوای هیچ کرئ و پاداشت و مال و سامانیکتان لی ناکهن، ئهم مهسه لهیهش داواتان لی دهکات و بانگتان دهکات بو شوینکه و تنیانو، به ده مهوه چوونی بانگه وازیان.

۸- له فرمایشته که ی تریشدا: ﴿وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي...﴾ (یس ﴿۲۲﴾) ئهوه چیمهو، بوچی ئهو خواجه نه پرستم، که دروستی کردووم؟!... له فرمایشته دا پرسیار کردنیکی به رهه لستکارانه ههیهو، ئامارهیه کی تیدایه بو ئهو راستیه ی، که مهسه له که له باره ی پرستنی خوای تاک و ته نهاوهیهو، هیچ پیچ و په نایه کی تیدا نیه و، ئه و که سه ی، که خوا ناپه رستی، پینوسته هوی ریگری خواجه رستییه که ی دیاری کات. بهلام من- پیاوه باوه رداره که- هیچ ریگرو به ره ستيك نابینم، که ریگه ی خواجه رستم لی بگریت.

۹- له فرمایشتی خوادا -له سهر زاری پیاوه باوه رداره که-: ﴿وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي﴾ سه رغیکی جوانی دیکه ی تیدایه و، ئه وهیه له م وته یهیدا له ئاراسته ی گوتار بو گه له که یه وه چۆته سهر لی دوان له باره ی خزیه وه و، حیکمه ت له مهشدا ئه وهیه، که حال ی خو ی له بیر نه کردوه و لی پنهان نیه. له بهر ئه وه هوکارو به لگه له که سیکی تره وه داوا ناکات، چونکه خو ی زاناو ئاگادارتره له حال و بارودۆخی خو ی.

۱۰- ههروه ها له فرمایشته دا ﴿وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي﴾ دا، دوو مهسه له ی تری پیکه وه گریداوه: یه که میان نه بوونی هیچ به ره ستيك، که ریگه ی

باوه‌ڕه‌ینان و خواپه‌رستی لی بگریت (وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدُ).

دووهم: له ئارادا بوونی ئهو هۆکاره‌ی، که داوای باوه‌ڕه‌ینان ده‌کات، ئه‌مه‌ش له فهرمایشتی (الَّذِي فَطَرَنِي)، چونکه خوای خالق و کردگار، خاوه‌نی مولکه‌و به‌خشنده‌ی نیعمه‌ته‌کانه‌و، پێیویسته له‌سه‌ر به‌نده‌کانیش بیه‌رستن و سوپاسی بکه‌ن.

۱۱- (نه‌بوونی به‌ربه‌ست له‌پێی باوه‌ڕه‌یناندا) ی خستۆته پێش (هۆکاری پالنه‌ری باوه‌ڕه‌ینان) ه‌وه. ئه‌مه‌ش له رسته‌ی (وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي) داو، نه‌یشیگوتوه (فطرکم)، چونکه خۆی گرنگتره له بۆته‌ی مه‌به‌ستی نیو باسه‌که‌دا.

۱۲- گوتویه‌تی (فطرني) و نه‌یگوتوه (فطرکم) بۆ ئه‌وه‌شه، که له‌باره‌ی خۆیه‌وه ده‌دوێت، نه‌ک له‌باره‌ی ئه‌وانه‌وه، پاشان بۆ ریک‌خستنی له‌گه‌ڵ وته‌ی (وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدُ)، که له‌ویدا کاری خواپه‌رستییه‌که‌ی خستۆته پال خۆی و، ئیدی واشی گونجاندوه‌و ریک‌خستوه‌و، که له‌دروست بوونه‌که‌شیدا —وه‌ک مرۆف— هه‌ر باسی خۆی بکات.

۱۳- هه‌روه‌ها له وته‌که‌ی دوايشیدا (وَالَّذِي تُرْجَعُونَ) ترس و هیوا له (په‌رستنی خوا) له‌خۆ ده‌گریت، جا هه‌ر که‌سێک، که سه‌رچاوه‌ی گه‌ڕانه‌وه‌و بۆی چونه‌وه —که‌ خوایه— بۆ خۆی بیت، ئه‌وه خه‌ڵک لێی ده‌ترسیت و هیوای لێی ده‌خوازیت.

۱۴- حیکمه‌تیکی نایابیش له‌و ناوڕ لێ‌دانه‌وه‌یه‌ياندا هه‌یه، که هه‌ر له وته‌که‌ی (وَالَّذِي تُرْجَعُونَ) دایه، تا‌کو جیاوازیی نێوان خۆی و ئه‌وان له‌ گه‌ڕانه‌وه‌و بۆ لای خوا دیاری بکات، چونکه گه‌ڕانه‌وه‌ی ئه‌م پیاوه باوه‌ڕداره بۆ لای خوا، وه‌ک گه‌ڕانه‌وه‌ی ئه‌و گه‌له‌ بی‌باوه‌ره‌ نیه.

گه‌ڕانه‌وه‌ی ئه‌و بۆ لای خوا، گه‌ڕانه‌وه‌ی خواپه‌رستیکی باوه‌ڕدار به‌خوایه،

له بهر ئهوه گه پانهوهی ئهوه بۆ ریزنان و نیعمهت وهر گرتنه. به لām گه پانهوهی ئهوان، گه پانهوهی كهسانی كافرو یاخی یه تاكو تووشی لیپرسینهوه و سزاو ئهشكه نجه دان بن، له بهر ئهوه گه پانهوه كهیان بۆ سزا وهر گرتن و ره نجه رۆیی و سوکایه تییه. به پاستی جیاوازی نیوان ئهم دوو جووره گه پانهوه یه ش هیجگار زۆرو گه وره یه.

۱۵- لهو وتهیه ی تری پیاوه باوهرداره كه: (ءَاتَّخِذْ مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً) ئاماژه یه كه بۆ تهواویتی خوا به یه كه گرتن (توحید) هه یه، چونكه وتهی (وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي) ئاماژه یه كه بۆ بوونی خوا، وتهی (ءَاتَّخِذْ مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً) ش ئاماژه یه كه بۆ نكووڵی كردن له شريك و نه په رستنی شتی تر.

۱۶- له وتهی دوا ی ئهوه رسته یه ی پیشوشدا (مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً) ئاماژه یه كه ی نایاب هه یه، دهسته واژه ی (مِنْ دُونِهِ / بیجگه لهو) به مه به ست گراوه. جا له بهر ئهوه ی سه لماندی كه (الله) هه ر خۆی ته نه ایه و په رستراویشه، ئیدی هه ر شتیکی تری غهیری خوا (مِنْ دُونِهِ / بیجگه لهو)ن، هه موو ئه مانه ش هاویه شن له وه ی دروستکراو و لاوازن و ئاتاجیشیان هه ر به خوایه، له بهر ئهوه ده بیست هه موویان عابید و خوا په رست بن، له بهر ئهوه ی هه موویان (مِنْ دُونِهِ / بیجگه لهو)ن، كه واته هه موویان له (مِنْ دُونِهِ / بیجگه لهوی) به شدارن. ئیدی چۆن له نیویاندا په رستراو (خواوه ند) هه لده كه ون.

۱۷- له وته کانی تری پیاوه باوهرداره كه، وتهی (إِنِّي ءَامَنْتُ بِرَبِّكُمْ)، له م وتهیه شدا قسه بۆ هه موان ده کات، سا ئیتر له نیرواوه کان بن، یان له خه لکی ناوچه كه، به لām له راستیدا یه كه م پوانگه ی وتاره كه ی بۆ خه لکی ناوچه كه ئاراسته ده کات و، بۆیان ده سه لمینیت كه بیگومان هه ر خوا خۆی په ره رد گاریانه.

١٨- لهو وتهی (فَاسْمَعُونَ) یشدا دهلالهته لهسهر ئهوهی، که ئهم وتهیه دواى تێرپامان و بیر لى کردنهوه وتراوه، چونکه بگۆ (متکلم) کاتیك دهبینیت که کۆمهڵیکى بیسهر بۆ وتهکانى ههیه، ئهوا بیرى تیا دا دهکاتهوه.

ههروهها نیازیشى وایه که قسهکانى خۆیان پى بیستیت، تاکو بهلگهیان لهسهر تۆمار کات، ئهوهش وهك ئهوهی پىیان بلت: ئهوا من ههوالی کرداری خۆم پىدان، تاکو لهمهولا نهلین ئهوه بۆچی ئهو مهسهلهیهت لى شاردينهوه؟ خۆ ئهگەر بۆت دهرخستینایه ئهوا دوات دهکهوتین.

١٩- مهبهست له بیستن له وتهی (فَاسْمَعُونَ) دا تهنها بیستنى دهنگه که نه، بهلکو مهبهست لهوه پهسندکردنى بانگهوازه کهو، بهدهمهوههاتنى دهنگى ههقو، چوونه نێو ئیمان و باوهرداریتیهوهیه^(١).

جیاوازی نیوان ئهم پیاوه باوهردارهو، هاوهلهکهی موسا

دوو پیاوی باوهردار، دوو ههلوێستی ئیماندارانى شایهتی بۆ دراویان گرتۆته بهر:

یه که میان/ هاوهلهکهی موسا له سوورهتی (القصص) دا.

دووه میان/ پیاوه باوهرداره کهی نێو ئهم چیرۆکهیه له سوورهتی (یس) دا.

کاتیك قورئان باسی ههریه کهشیانی کردووه، جیاوازییهك له دهبرپین و شیوازی دارشتنى بهسهرهاته کهیاندا بهدی کراوه، بۆ نمونه قورئانی پیرۆز باسی بهسهرهاتی ئهو پیاوهی هاوهلی موسا بووه و لهوسهری شارهکهوه هاتوو بهو لای، ئاوا دهگیریتهوه:

﴿وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يَمْؤُؤُا۟ بِكَ الْمَلَائِكَةُ آمِنِينَ﴾

(١) تهفسیری (رازی) به دهستکاری و کوردکردنهوهوه... بهرگی ٢٦ ل ٥٤-٦٠.

فَاخْرُجْ اِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِيْنَ ﴿٢٠﴾ الْقَصَصُ ﴿٢٠﴾، واته: لهوسهري شارهوه پياويك بهپهله هات بۆ لای موسا و پيى گوت: ئهى موسا، ئهوا سهران و دهسه لاتدارانى ئه و گهله كۆبونته وه و راويژ دهربارهى تۆ دهكهن لهسهر ئه وهى چۆن بتكوژن، تۆش لهم شاره دهرچۆ، چونكه بهراستی من يه كيكم لهوانهى كه به پهروشى يه وه ئهم ئاموژگاريهت دهكهم.

پاشان قورئانى پيروژ بهسهرهاتى ئه و پياوه باوهردارهى سوورتهى (يس)ى ئاوا گيړاوه ته وه: ﴿وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَنْفُوهُ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ﴾ (يس) ﴿٢٠﴾، واته: له و سهري شارهوه پياويك بهپهله هات بۆ لای گهله كه و گوتى: ئهى گهلى خۆم، دواى پهيامى نيرراوه كان بكهون.

لهم گوزارشت (تعبير) انهى قورئاندا تيبينى ئه وه دهكهين، كه دهربارهى هاوهله كهى (موسا) باسى پياوه كهى پيش خستوه و باسى ئه و شوينهى دواخستوه، كه لييه وه هاتووه، كه ئه وسهري شاره. بهلام دهربارهى پياوه كهى سوورتهى (يس) باسى ئه و شوينهى لييه وه هاتووه پيشخراوه و باسى پياوه كه دواخواه.

جا داخۆ حيكمهت له مه چى بيت؟! بيگومان ريځخستنى وشهكانى رسته كه له نايه ته كه دا به پيى شوينى هاتنى نايه ته كه و مه بهسته ديارى كراوه كه يه تى. بۆ فونه، له چېړۆكى (موسا) له سوورتهى (قصص) دا مه بهسته كه ئه ويه، ئاماژه بۆ ههلويسى ئه و پياوه ئاموژگاريكاره بكرىت، كه بهپهله هاتووه بۆ ئه وهى (موسا) ئاگادار بكاته وه و ئاموژگاريشى لهسهر به جى هيشتنى شاره كه پيى بكات. ئيدى مه بهست ئه وه نيه باسى ئه و شوينه بكات كه لييه وه هاتووه، چونكه گرنگ نيه، كه ئاخۆ له كام سهري شاره كه و له كام لايه وه هاتيبت. له بهر ئه مه شه ناوى پياوه كه پيش خراوه... والله اعلم.

له چېړۆكى دانيشتوانى ئاوه دانييه كهش (اصحاب القرية) له سوورتهى (يس) دا، يه كه م جار مه بهسته كه ئه و شوينه يه، كه پياوه باوهرداره كهى ليوه هاتووه، تاكو

ئاماژه بکات بۆ گه‌یشتنی بانگه‌وازی هه‌رسی نیراوه‌که بۆ دوورترین خاڵ له
شاره‌که‌دا که نه‌وپه‌ری شاره‌که‌یه. ئه‌ی بۆچی خه‌لکی شاره‌که‌ش به‌ده‌م بانگه‌وازی
نیراوه‌کانه‌وه نه‌چوون له‌کاتی‌که‌دا نزیکیش بوون لێیان؟! که‌واته هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌یه
باسی ئه‌و شوێنه‌ی پیاوه‌که‌ی به‌ په‌له‌ لێوه‌ هاتوه‌ خراوه‌ته‌ پیش و شه‌ی پیاوه‌که‌...
والله‌ اعلم.

پیشه‌وا‌ی لێهاتوو (ابن الزبیر الغرناطی) له‌ کتێبه‌ بێ‌وینه‌که‌یدا (ملاک التاویل)
له‌سه‌ر ئه‌م مه‌سه‌له‌ی پیش خستوو دواخستنه‌ی ناوی پیاوه‌کان و شوێنه‌کان،
گوتویه‌تی:

"هاتنی ناوی پیاوه‌که له‌ سووره‌تی (قصص) دا له‌پیش ناوی شوێنه‌که (وَجَاءَ مِنْ
أَقْصَا الْمَدِينَةِ) له‌سه‌ر باریکی ئاسایی خۆیه‌تی، چونکه له‌ بنچینه‌دا په‌له‌ی بکه‌ر
(فاعل) ئه‌وه‌یه پیش که‌وێت و بکه‌وێته‌ دوا‌ی فه‌رمان (فعل)، به‌لام دوا‌خرانی
بکه‌ره‌که (الفاعل) له‌ سووره‌تی (یس) دا و پیشکه‌وتنی (مجرور) له‌ (وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا
الْمَدِينَةِ) ئاماژه‌یه بۆ واتیه‌کی سه‌نگین و ڕێزدار، ئه‌ویش ئا‌کاری به‌رزی ئه‌و
پیاوه‌یه که پیشه‌رکێ ده‌کات بۆ باوه‌ر‌ه‌ینان، هه‌رچه‌نده شوێنی نیشه‌جێ‌بوونی
خۆی زۆر دووریشه له‌ شوێنی مشتوم‌ری نیراوه‌کان و گه‌له‌که‌ی، چونکه دووری
مال و نیشه‌تگه هیچ زیانیکی بۆی نه‌بووه، مادام ئه‌و به‌دل له‌ نیراوه‌کانه‌وه نزیکه.
له‌ به‌رامبه‌ری ئه‌مه‌شدا مرو‌فی بێ‌باوه‌ر، هه‌رچه‌نده خانه‌و ماله‌ی له‌ شوێنی
نیراوه‌کانیشه‌وه نزیک بووبی‌ت، به‌لام نزیکیی جیگا‌که سوودیکی پێ‌نه‌داوه.
ئه‌مه‌ش به‌هۆی ئه‌وه‌ی، که بێ‌گومان بوونی کفر و بێ‌باوه‌ری له‌لای کابرای بێ‌باوه‌ر
ئه‌و په‌له‌یه له‌نیوان هۆی و نیراوه‌کاندا دوور ده‌خاته‌وه..

له‌مه‌شدا ئاماژه‌یه‌کی دی بۆ هه‌ردوو حا‌له‌تی قوره‌یش له‌ مه‌که‌که‌و پشتیوانان
(الانصار) له‌ مه‌دینه‌دا، هه‌یه. قوره‌یشیه‌کان هه‌رچه‌نده له‌رووی جێ‌ومه‌کانه‌وه له
په‌غه‌مبه‌ری خواوه ﷺ نزیک بوون، به‌لام به‌دل لێی دوور بوون، ئیدی نزیکیی

مال و لاشه سوودی پێ نه دا بوون. به لām پشتیوانان (الانصار) هه رچه نده دووریش بوون، که چی دووربی شارو شوینی نیشه جی بوونیان پێگریان نه بووه له نزیک بوونهوه له پیغه مبهری خوا ﷺ و له چوونه نیو ناینه که یه وه.

هه لۆیستی قوره یشیه کانیش هاوشیوهی هه لۆیستی دانیشتوانی ئاوه دانیه که ی نیو ئهم چیرۆکه یه، هه لۆیستی پیاوه باوه رداره که ش هاوشیوهی هه لۆیستی پشتیوانانی مه دینه یه.

چونکه هاتنی پیاوه باوه رداره که له وه پیری شاره وه، نمونه یه که له سه ر ئه وه که سه ی، که مالیشی دووره، به لām ئه وه زیانی لی نادات و پێگری نه بووه له باوه ره یناندا، باسی دانیشتوانی ئاوه دانیه که ش، نمونه یه که بۆ ئه وه که سه ی، که ماللی نزیک بووه، به لām بانگه وازی راسته وخۆشی درێژه ی کیشاوه، ئیدی ئه وه نزیکیه له شوینی نیرواو بانگه واز کارانه وه سوودی پێ نه گه یاندوه. هه ر بۆیه ش له رسته که ی سوره تی (یس) دا وشه (مجرور) هکان (اقصى المدينة) پیش بکه ر (فاعل) هکه که وتوووه تاکو واتا به مه به ست گیراو ئاماژه رده که به دیی به ی نیت. که واته ئه وه پیش خسته بۆ بایه خ پێ دانه ^(۱).

وه سف به (پیاویتی) بۆ ستایش و به گه وره دانانه

قورئان ئه وه باوه رداره ی نیو ئهم چیرۆکه ی به پیاویتی (رجوله) وه سف کردوه. ئهم وه سف کردنه ش بۆ ستایش کردنی و رێزلێنانی و به گه وره دانانه تی.

زانراویشه، که جیاوازی یه که هه یه له نیوان (پیاویتی) و (نیری) دا. چونکه نیری (الذکوره) به رامبه ر می یه یه (الأنثی). دوو هاوسه ریش نیرو می که ن.

به لām مه رج نیه هه موو کاتیک له گه ل حاله تی (نیری و نیروون) دا (پیاویتی) یش هه بی، به لکو ئه مه ته نها بۆ مه زه نده کاری و جودیه تی. بێگومان هه موو

(۱) ملاك التأویل - لابن زبیر / ۲: ۷۵۶ - ۷۵۸ به ده ستکاری و كورت كردنه وه.

نیریکیش (پیاو) نیه. بهلام هه موو پیاویک نیره.

(نیری) سیفهتییکی جهستهیی و لاشهیی و هیچی دی.. بهلام پیاویتی و پیاوویون ئاماژهیه که بۆ هیزو زهبرو بهرگه گرتن و نازایهتی و خۆراگری، ههروهها ئاماژهیه که نیشانهیه کیشه بۆ سیفهته دهروونییهکان و ئاكاره مهعنهوویییهکان، تاییهعهندییه رهوشتییهکان. وادیاره له بهر ئهم سیفته و نیشانهیه، که سیفهتی پیاویتی و بهپیاودانان له پلهی ستایش و مدح و ئاماژه بۆکردنایه، که خوا فرموویهتی:

﴿وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يَمُوسَىٰ إِنَّكَ الْمَلَأَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ...﴾ (٢٠ القصص)، ههروهها فرموویهتی: ﴿وَجَاءَ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَىٰ قَالَ يَنْقُومُ آتِبَعُوا الْمُرْسَلِينَ﴾ (٢٠ يس)، ههروهها فرموویهتی: ﴿وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَنَهُ...﴾ (٢٨ غافر)، ههروهها فرموویهتی: ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ...﴾ (٢٣ الأحزاب). ههروهها فرموویهتی: ﴿...يَسْبَحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ﴾ (٣٦ رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَن ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ...﴾ (٣٧ النور)، ههروهها فرموویهتی: ﴿...فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَّخِذُوا اللَّهَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَوْمَ يُنْفَخُ الْأَشْفَارُ...﴾ (١٠٨ التوبة).

بهراستی هیچ کهسیکیش دههقهتی پیاوان نایهت، هه پیاوان نه بیئت، هه پیاوانیش خۆراگرو به سهباتن له گهڵیاندا..

حیکمهتییکی دیکه له به نه ناسراو دانان (تنکیڕی) پیاوهکهدا

له مهویش له گهڵ ئیمامی رازیدا دوو حیکمهتێمان ده باره ی به نه ناسراو دانانی وشه ی (رجل) گوته وه، یه که میان بۆ ستایش کردنیهتی، چونکه به نه ناسراو (نکره)

دانان (واته بهبێ ئهلف و لامی مهعریفه) بۆ پێژلێنان و بهگهوره دانانه. دووه میشیان بۆ دوورخستنهوهی تاوانه لیوی، نکوولی کردنی پیکهوتنی پیشووتری نیوان پیاوه که و نیراوه کانه، چونکه ئهم پیاوه باوهرداره پیاویکه له پیاوانی شاره که و، پیشتەر هیچ ناسیاوی و ناشنایهتیه کی له گهڵ نیراوه کاندان نهبووه.

بهلام ئیمه حیکمهتیکێ تریش له به نه ناسراو دانانی وشه ی (رجل) دا بهدی دهکهن، ئهوهیه: به (نکره) دانانی وشه که لیژدا بۆ شاردنهوه و کورت کردنهوهیه، نهک بۆ دهستنیشان کردن و دیاری کردن و پوون کردنهوه.

ئهم پیاوهش پیاویکی نادیاره لهنیو پیاوانی ئهو گهله دا، پیاویکی دیاری نهکراو و دهستنیشان نهکراو، ئاماژه بۆنهکراوه. قورئانیش خواستی وابووه، که دیاری نهکات. ئیدی په یوه ندیی به ئیمه وه نیه، که ناوی چی بووه... هه موو ئهم مهسه له نادیارو شارراوانهش، قورئان لێیان بچ دهنگ بووه. خۆ نه گهر خوا بیزانیایه که خیریك، یان سوودو که لکیک له دیاری کردنی ئهو مهسه لانه دا ههیه، ئهوا دیاری دهکردن و پوونی دهکردنهوه، بهلام زانیویهتی، که هیچ سوودو که لکیکیان تیدا نیه، له بهر ئهوه له سه ر باره نادیار و شارراوه که یانه وه هیشتونیه وه، له جیاتی به ناسراو دانان و (به ئهلف و لامی ناساندن- معرفه) یهش، به (تنوین) واته (به تنوینی به نه ناسراو دانان و به نادیار کردن) هیناویه تی.

له بهر ئهوه هه موو ئهوانه ی ههولێ زۆریان داوه له دیاری کردن و دهستنیشان کردنی ئهو پیاوه دا ئهم ئاماژه یه یان له قورئان و، به هزر و ئاسۆی تیگه یشتندا نه هاتوه، چونکه هه ندیک له وان گوتوویه، گوايه ئهو پیاوه باوهرداره (یوسفی دارتاش) بووه و، هه ندیکێ تریشیان گوتوویه (شه معوون) بووه... بهلام ئیمه له م ئاماژه یه ی قورئان هۆشیار بووینه ته وه و تیگه یشتووین، که مه بهستی له به نادیار دانانی ئهو پیاوه چیه، له بهر ئه مه هه لمان نه داوه دهستنیشانی بکهین و، له و پروه شه وه هیچ شتیکمان نه گوتوه.

"إِفْتِءَامَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونَ"

ساتنیکیش له ناست ئەو وتەیهی تری پیاوه باوەردارە که دەهەستین، که گوتبووی: ئەو خەلکینە ئەوا من باوەرم به پەرورەدگارتان هیناو، ئێوەش ئەمەم لی بییست

﴿إِفْتِءَامَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونَ﴾ (٢٥) یس، ساتنیک له ناست ئەم وتەیهشدا دەهەستین، تاکو وانەیه کی کاریگەری ئیماندارانە لی وەرگرتن، که ئەمەیه:

بێگومان ئەم پیاوه بەرگری له نیراوەکان کردووه، داوا لی گەله کەشی کردووه، که پەڕه‌وویان بکەن، هەر وه‌ک نامۆزگاریشی کردوون، که پێویسته دەست لهو رێبازی بی باوەرپیهی خۆیان هەلگرن.

پیاوه باوەردارە که، سەرەتا خۆی ئەم وتانە لی به کردووه جێبه‌جێ کردووه، به هەلس و کەوتیکی کردەبی و واقعییه‌وه (باوەرپێنان و شوێنکه‌وتنی نیراوان) یشی له خۆیدا پێشان داوه و ئاشکرای کردوه. داواشی له گەله‌که‌ی کردووه، که ئەوه‌ی ده‌یلت، بییستو، له حەقیقه‌تی کردووه‌که‌شی تێ بگەن.

بێگومان پێشتر سەرنجیکی (ئیمامی رازی) مان له‌سەر ئەو وتەیهی (فَاسْمَعُونَ) هینایه‌وه، که گوتبووی ده‌لاله‌ت ده‌کاته سەر ئەوه‌ی، که‌وا وتە لی ئەم پیاوه باوەردارە وتە کی سیکی بیرارو تیفکر بووه، نه‌ک له ناکامی هەلچوونیک دا، یان عاتیفه‌یه‌ک، یان خۆ هەلقورتاندنیکدا وای گوتبێت. واتای حەقیقه‌ت و بنجینه‌ی وتە‌که‌شی (فَاسْمَعُونَ) به مانای: به دەم داواکه‌مه‌وه بیتو، بچنه‌ سەر ئەو رێبازه‌ی، که من چوممه‌ته‌ سه‌ری.. به‌لام ئەوه‌ی لی‌ره‌شدا به‌لامانه‌وه گ‌رنگ بیت، تیگه‌یشتنه‌ له حەقیقه‌تی هەلوێسته‌که‌ی و، ر‌وونکردنه‌وه‌ی ناراسته‌ی شوێن پێ‌هەلگرتنی و، به‌م ر‌ه‌نگه‌: بێگومان ئەو هەنگاوه‌ کردارییه‌ باوەردارییه‌ی پیاوه‌که به‌مه‌شخه‌لێکی دیار له‌مه‌شخه‌له‌کانی ر‌یگای خواو، بانگه‌واز بو‌کردنی، داده‌نریت. چونکه‌ قه‌ناعه‌ت پێ‌بوونه‌ تیۆرییه‌که‌ی (القناعة النظرية) ی خۆی به

هه‌لس و کهوتیکی عه‌مه‌لی زاخاو داوه، ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌که له‌سه‌ر وزه‌و چالاکی و کارایی ی باوه‌ره‌که‌ی، چونکه قایل نه‌بووه به‌وه‌ی که ئه‌و باوه‌ره‌هێنانه‌ی ته‌نها له‌ بۆته‌ی زه‌ینی تیۆرییدا به‌هێڵیته‌وه، به‌لکو خۆی له‌ جیهانی واقیعی‌شدا جیگیر کردووه. هه‌نگاوه‌که‌ی ئه‌و پیاوه باوه‌ر‌داره به‌ هه‌لۆیسته‌ی گه‌وره‌ی باوه‌ر‌دارێتی داده‌نریت، به‌لگه‌شه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ژیان به‌راستی له‌ چه‌ند هه‌لۆیسته‌یک پێک‌دێت.

پیاوانیش به‌ هه‌لۆیسته‌کانیانوه هه‌ن، نه‌ک به‌ ته‌مه‌نه‌کانیانوه. به‌راستی ئه‌و له‌ کات سه‌ختی و ئالۆزی و موته‌لابوون و تاقی کرانه‌وه‌دا باوه‌ری هێناوه به‌ په‌یامی خوا، دوا‌ی نیراوانی که‌وتوو له‌ کاتی‌که‌دا ئه‌و نیراوانه‌ش لاواز و بێ‌ده‌سه‌لات بوون. به‌م ره‌نگه‌ش پیاوه باوه‌ر‌داره‌که به‌ره‌ره‌کانیی هێزه مه‌تریالی (مادی)‌یه سه‌ته‌مکاره‌که‌ی کردووه، باوه‌ره‌هێنانی خۆیشی ئاشکرا کردووه، داوا‌یشی لێ‌کردوون، که هه‌ه‌والی باوه‌ره‌هێنانی ببیست.

ئه‌مه سه‌ره‌رای ئه‌و مه‌ترسییه‌ش، که له‌ به‌رده‌میدا بوو له‌و بڕوایه‌شدا بوو، که تووشی سزاو ئازاری سه‌خت ده‌بێت، ئه‌م هه‌لۆیسته‌شی ده‌بێته گیان له‌ده‌ست دانی و کوشتنی، به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا باوه‌ری به‌ نیراوه‌کان هێناوه و ئیمانی خۆی ئاشکرا کردووه، خۆیشی ئاماده‌کردوه بۆ له‌ ئوبال‌گرتنی ئاکامی هه‌لۆیسته‌که‌ی.

له‌وانه‌یه ئه‌م هه‌نگاوه‌ی پیاوه باوه‌ر‌داره‌که به‌بێ په‌روایی دا‌بنریت، له‌وانه‌شه ئه‌و هه‌لۆیسته‌شی به‌ خۆکوشتن (انتحار) و خۆ‌خستنه‌ نیو تالوکه‌وه دا‌بنریت. ئه‌مه هه‌مووی له‌لای که‌سانی خاوه‌ن دیدو بۆ‌چوونی ماددی و بازرگانی، واته‌ ئه‌وانه‌ی، که جیهانی ئیمان‌داری و بانگه‌وازی‌ش، وه‌ک جیهانی مال‌و سامان و بازرگانی هه‌ل‌ده‌س‌ه‌نگی‌ن، که چه‌نده قازانج و زیانی تێدا‌یه‌و، به‌پێی ئه‌م بۆ‌چوونه‌ش پێ‌ناخه‌نه سه‌ر کارێک، هه‌تا قازانجی ماددی له‌م دنیا‌یه‌دا لێ‌وه مسۆگه‌ر نه‌که‌ن.

ئه‌م جو‌ره دیدو بۆ‌چوونه‌ش، له‌ جیهانی ئیمان و بانگه‌وازا‌دا ره‌ت‌کراوه هه‌ل‌وه‌شاهیه‌.. چونکه - هه‌ر سه‌باره‌ت به‌ پیاوه باوه‌ر‌داره‌که‌و، هه‌ر باوه‌ر‌دارێکی

تريش- ئايا باوه پرى نه هېناوه و پرواى به و پېيازه نه كړدوه و پى قايىل نه بووه؟ نهى
ئيتېر بۆچى باوه پرى خوى ئاشكرا نه كات و گه له كېشى بانگ نه كات بۆ هه مان پېياز و
شوين پى هه لگرتنى خوى؟ نهى ئايا نيژراوه كانيش ئاتاجيان به كه سيك نه بووه كه
پشتگيريان بكات و هاوه لويستيان بيت؟ ئيدى بۆچى له ده برپىنى نه و هه لويسته
بترسين؟! چ رېگريكى له بهردهم هه لويسته كه دا هه يه؟ ئايا رېگريه كه مه ترسى و
نازاردانو مه ينه تى و سزادانه؟ نهى داخو له كه يه وه نه م مه سه لانه هو كارى پروو
وه رگيرپان بووين و پرووى باوه ردارانيان له ئاست باوه ردا وه رگيراييت، يان داخو له
كه يه وه گري و بهر به ست بووين و له بهردهم بانگه وازه كه دا كو سپ و گري كو يره يان
دروست كړد بيت؟

پاشان نه م پياوه باوه رداره- هه ر خويه تى كه سوود مه ندو سه ركه وتوه له
حه قيقه ته كه دا به هوى نه وهى رېگا تازه كهى هه لېژاردوه و ئاشكراشى كړدوه و،
كه سانى تريشى بۆشويته كه وتنى بانگ كړدوه. به م پى يه ش هه لويستى باوه ردارانهى
نه م پياوه، وه كه مه شخه لىكى به رزو ده ركه وتوى سه ر رېگاي بانگه واز بۆ خوا
ده مينېته وه و، به رده وام بانگه واز كارانى دى له لايه نگرتنى هق و پيوه پابه ندبوونى و
بانگه واز بۆ كړد نيدا، شوين پى هه لده گرن و ده يكه نه سه رمه شقى خويان. زما خالى
يه كيك له وانيش به كه سانى دى ده لىت: (اِنَّ اَمْنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمِعُونِ).
حه قيش سه رناكه ويته و خه لكى ناينا سيته هه تا ئيمه له گه ليدا نه بين و دواى
نه كه وين و باوه ر هېنا مان پى ئاشكرا نه كه ين و، ده نگه كانيش مان به رز نه كه ينه وه بۆ
گه ياندنى به گوئى خه لكانى دى و تو مار كړدى به لگه و نيشانه له سه ريان.

جا نه گه ر ئيمه هق به گوئى خه لكىدا نه ده ين، كى دى پى يان بى سيته و
به گوئياندا بدات؟! نهى نه گه ر ئيمه له نوينه رايه تى كړدى ده نگى هه قدا بترسين،
نه و كى نوينه رايه تى بكات؟! نهى نه گه ر نه و كار هه نه كه ين، چۆن كارى گه ياندنى
هق به خه لكى ديتته دى؟ نهى چۆن هه قيان بخه ينه به رچاو؟ چۆن به لگه و نيشانه يان
له سه ر تو مار بكه ين بۆ دنيا و روژى دوايش؟! بېگومان ژيان خو ش و پاكو ناييته وه

تهنها بهسهرخستنی حهق و بهربههه کانی کردنی ناحهق (باطل) نهییت. پیاوانی باوهرداریش تهنها و تهنها به ههلوێسته ئیمانداریتییه کانهوه دهناسرێن و بهرزو پایه دار دهبن. دهبا ئیمهش ههلوێستی نهو پیاوه باوهرداره بکهینه ههلوێستی هه میشهیی خۆمان، با هاواره کهی بکهینه هاواری خۆمان، بیکهینه دروشم و ئاگادارینامهی خۆمان (إِنِّیْ ءَامَنْتُ بِرَبِّکُمْ فَاسْمَعُوْا).

پیاوهکه، دواى باوههینانی، چیی بهسهههات؟!

قورئانی پیرۆز دهبارهی ئهوهی که پیاوه باوهرداره که، دواى ئاشکراکردنی ئیمانه کهی، چیی بهسهههاتوه، بێ دهنگ بووه و هیچی لهبارهی دواى نهو مهشت و مپانه نهخستۆته پوو، بهتایبهتی دواى ئهوهی پیاوه که به گهله کهی خۆی گوتوه: (إِنِّیْ ءَامَنْتُ بِرَبِّکُمْ فَاسْمَعُوْا) ئهوا من ئیمانم بهخوای پهروهردگاری ئیوه هیئاو، ئیوهش بیسهرو ئاگادار بن.

قورئان ئهم بێ دهنگییهی له ئاست ههوائی دواتری پیاوه کهدا وهک (بۆشاییهکی هونهری) له ئامیزی چیرۆکهکان و نمایشه هونهرییه کهدا، هیشتۆتهوهو، بۆ خهیاڵ و نه ندیشهی خۆینه رانی بهجێ هیشتوه تاكو نهو بۆشاییه پڕ بکه نهوه، ئهمهش له دهرووی بۆچوون و مهزنده کاریبانهوه بۆ نهو بهسهههاتهی دواتر، که پیاوه که تووشی دهییت.

بهراستی ئهوهی بهسههههاتوه، پرووداویکی زانراوه و نامۆ نیه، ئهمهش له دهرووی نهو کهش وههوایهوهی، که تیاییدا دهژیاو، له سۆنگهی ناسینی نهو کهسانه وهش، که له دهرووبههه دهژیان. دهنا چ پرووداویک بۆ پیاویک چاوهڕێ بکهین که بیروباوههه خۆی له نیۆ گهلیکی کافرو بێ پروادا ئاشکرا کردوهو، نهو گهلهشی له وهههه پایه ئاماده باشی دان بۆ کوشتاری نیرواوانی خوا و پێیان دهلێن: گهر واز لهو قسه و باسانه تان نه هیئن و کۆتایی پێ نه هیئن ئهوا بهر دبارانتان ده کهین، یان

سزایه کی سهخت و کاریگه رتان له ئیمهوه توش ده بیست ﴿... لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهُوا لَرْجِمَنَّكُمْ وَلِيَمْسَنَنَّكُمْ مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (یس ۱۸)

به بێ گومان ئهو پیاوه باوهردارهش بهردباران ده کهن، که جوړنهت و چه له نگی نواندوو و بهر بهر کانی کردوون، دیاره ئه ویش سزایه کی سهخت و کاریگه ری له وانهوه توش ده بیست. که واته ئه م ئاکامه (ناکامی کی چاوه روان کرا) بووه. به لام ئیمه هیچ شتیک له باره ی ئه و ئاکامهوه نالین و، له خۆمانهوه هیچ پرو داوو زانیاریان له باره یهوه تۆمار کردوه و گوتوشیان، که ئاوا وئاوا بووه و ئاوی لی به سه ره یئراوه، به لام تاکه به لگه یه کی راست و دروست له سه ره ئه و گوته یه یان نیه، تاکو ئیمهش پشتی پێ ببهستین. هه مو ئه وه ی که، تۆماریان کردوه، ته نها له ئه فسانه کان و به سه ره اتی هه لبه ستراوی جووله که کان — که به ده قه کانی ئیسرا ئیلیات ناسراون — وه رگیراوه. ئیمهش به شیای دانانی، که له وانهوه وه ریگرین، یان له وانه شه، کهسانی پیشین — له موسلمانان — ئه م پرو داوه نه زارا وانه ی دواتری پیاوه باوهرداره که یان، ته نها به گوێره ی خه یال و باز نه ی هزی خۆیان تۆمار کرد بیست. ئه م خه یال و بۆچو نه ش، نابیتته باری راستی ئه و پرو داوه ی، که له جیهانی واقیعدا پرو ی داوه.

بۆیه پێویسته له چوارچێوه و سنووری ده قه قورئانییه که دا بمیننه وه و لێی لانه ده ی. چونکه پیاوه که هه رچه نده گه له که ی نازاریان دابیت و سزاو ئه شکه نجه یان پێ گه یاند بیت، له وانه شه کوشتی بیتیان و گیانیان لێ ده ره ینا بیت، که قورئان له فه رمایشی دواتر دا ئاماژه ی پێ ده کات، که (پێی گوترا وه بچۆ نیو به هه شته وه / قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ) هه رچه نده ئاواشی به سه ره ات بیت، به لام ئیمه هیچ شتیک له باره ی درێژه و شیکاری به سه ره اته کانی دواتر نالین، که به سه ره پیاوه باوهرداره که دا ها تو وه و قورئان به راشکاوی په نجه ی بۆ رانه کێشا وه ..

"قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ"

پاشه کاران (مفسرون)ی قورئان له بهردهم بنچینهی مه بهستی فهرماشتی (قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ) دا هه لۆیسته یان کردووه و چهند واتایه کی فهرماشته که یان دیاری کردووه. لهم پرووه هه ندیکیان وای بۆچوون، که "به پیاوه که گوتراوه (برۆ به هه شته وه) و فریشته کان بر دوویانه و به راستی خستوویانه ته نێو به هه شته وه و، ئه ویش له حه قیقه تدا تییدا ده ژێ. هه ندیکێ تریشیان وای بۆچوون، که ئه وه له راستیدا نه چۆته نێو به هه شته وه، چونکه چوونی باوه رداران بۆ به هه شت ته نها له دوای زیندوو کردنه وه و لێ پرسینه وه ی رۆژی قیامهت، ده بیئت. بۆیه رایان وایه (ادْخُلِ الْجَنَّةَ) مانای ئه وه ده که یه نیئت، که هه والیان پێ داوه له سه ر ئه وه ی شایسته ی به هه شت بووه به هۆی ئه وه هه لۆیسته باوه ردارانه یه وه و، مژده ی ئه وه شی پێ دراوه، تا کو هه ر زووتر مژده ی پێ بدریئت^(۱)."

ئێمه له گه ل و ته ی دووه م داین، که ده لێن مزگینیی پێش وه خت و زووتری پێ گه یه نراوه .. والله اعلم.

بێگومان پیاوه باوه رداره که به هۆی ئه وه ی شایانی چوونه به هه شت بووه، شایانی ئه وه مزگینیی یه ش بووه و، له جێی خۆیدا بووه بۆی و، به هۆی هه لۆیسته باوه رداریه که یه وه بۆی پێویست کراوه. ئه مه ش به هۆی یه کلا بونه وه ی خۆی بۆ سه ر لایه نی حه ق و، به ره ره کانی کردنی ناحه ق، شایسته ی بووه.

لێ ره شدا هه لۆیسته یه که ده که ین، تا به رسین: ئایا ئه وه پیاوه له هه لێژاردنی ئه وه رێگایه و له وه هه لۆیسته یدا زه ره رمه ندو ره نگ به خه سار بووه، یاخود سوودمه ندو

(۱) بر وانه ته فسیری (قرطبی) به رگی ۱۵ لایه ره ۱۹.

سهركهوتوو بووه؟ ئه‌ی چ نرخێکی بۆ باوه‌ڕه‌كه‌ی داوه؟ بێگومان به‌ ژيانی و ته‌مه‌نی و دنیایی، نرخ‌ی بیروباوه‌ڕه‌كه‌ی داوه‌ و ئه‌وانه‌ش هه‌ر به‌خشش و به‌شی خوا بوون.

به‌لام له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌و نرخه‌دا چیی وه‌ده‌ست كه‌وت؟ به‌هه‌شتی ده‌ست كه‌وت — كه‌ ئاوات و نیاز و ئامانجه‌، به‌هه‌شت به‌ ژيانه‌ هه‌میشه‌یه‌ی و نيعمه‌ته نه‌پراوه‌كانی، تام و چێژه‌ نوێ‌بووه‌كانییه‌وه‌ی ده‌ست كه‌وت.

جا ئایا ده‌شیت ئه‌مه‌ ناو بنییت (زیان)؟ بێگومان ئه‌و پیاوه‌ سوودمه‌ند بوو و سوودیکی فره‌ی ده‌ست كه‌وت، سه‌ركه‌وتوو و بوو، كه‌ سه‌ركه‌وتنیکی گه‌وره‌ی به‌ده‌ست هێنا. به‌ هه‌موو جو‌ره‌ ژمی‌ریاری و پێوانه‌ و ته‌رازوویه‌ك سوودمه‌ند و سه‌ركه‌وتوو بووه، ئه‌ی مه‌گه‌ر به‌هه‌شتی ده‌ست نه‌كه‌وتوو؟ ئه‌ی مه‌گه‌ر پسی نه‌گوتراوه (أَدْخِلِ الْجَنَّةَ)، ئیدی جگه‌ له‌مه‌ چیی تری گه‌ره‌كه‌؟! هه‌ركه‌سی‌کی تریش لایه‌نی حق هه‌لبژێرتی و، لایه‌نگیری ئایینی خوا، سه‌ربازانی خوا بی‌ت و، وابه‌سته‌ی بانگه‌وازی خوا بی‌ت و، به‌رنگاری دو‌ژمنانی خوا ببی‌ته‌وه‌ و، زالی‌ش بی‌ت به‌سه‌ر ئه‌و كۆسپ و ته‌گه‌رانه‌دا، كه‌ له‌سه‌ر رێبازی خوا تووشی ده‌بن و، نرخه‌كه‌شی به‌ په‌زومه‌ندی خۆیه‌وه‌ دا‌بی‌ت و، باوه‌ری به‌ حیساب و پا‌دا‌ستی خواش بووبی‌ت، به‌راستی ئه‌م جو‌ره‌ كه‌سانه‌ ده‌چنه‌ به‌هه‌شته‌وه‌ و، شایانی باسه‌ ئه‌و نيعمه‌ته‌ خۆش و به‌رده‌وامانه‌ی ده‌بن و، فریشته‌كانیش به‌ فه‌رمانی (أَدْخِلِ الْجَنَّةَ) مزگینێ پێ‌ده‌ده‌ن.

" قَالَ يَلَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ "

دواى گه یاندنی مژدهی شایسته بوونی به بههشت، پیاوه باوهرداره که نهو گهلهی خوێ، که ئازاریان دابوو، بهبیر دیتهوه و دهلیت: خۆزگه گهله کهم بیانزانیایه، که خوای پهروهردگارم لیم خوشبوه و کردوومی به یه کێک له پێزلین—راوان ﴿... قَالَ يَلَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ﴾ ﴿٢٦﴾ بِمَا غَفَر لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٧﴾ یس ﴿...﴾. رافه کارانی قورئان سهبارهت به بنچینه و حهقیقهتی نهو هیوا خواستنهی پیاوه ئیمانداره که، دوو وتهیان ههیه:

یه کهم/ گوتویانه: نهو پیاوه هیوای خواستوه، که گهله کهی بهو حالهی دواپی بزانن، تاکو لهو چاره نووسه باشهشی ئاگادار بن.

دووهم/ گوتویانه: نهو پیاوه بۆیه نهو هیوایهی خواستوه، تاکو نهوانیش به ههمان باوهردی نهوهوه باوهریان بهینایه و، بهو چاره نووسهشی بگه بشتنایه. ههر له بهر تهمه شه، که زانای به پێز (ابن عباس) -خوا لێی رازی بیت- گوتویهتی: به راستی نهو پیاوه به زیندوویی و به مردوویی ئامۆژگاری گهله کهی کردوه^(١).

پیشه و زهمه خه هری ته گهری دووهمی به راستتر داناوه، پشتگیری (ابن عباس) ی کردوه له وته کهیدا، که لێوهی گێراوه تهوه، له مه شهوه ئاماژه کی جوانی ده رهیناوه، که گوتویهتی: "لهم ئایه ته دا ئاگادار کردنه وه یه کی سه خت هه یه و، به لگه یه کیشی تێدایه له سه ر پتو یستی شاردنه وه ی ر قو، خۆرا گرتن له ئاست خه لکی نه فامدا و، به زه یی هاتنه وه ش به وانده دا، که خۆیان خست ته نیو کووره ی به دکارانو خه لکانی له سته مدا رۆ چو وه وه، هینانیان بۆ ژیر که پری

(١) ته فسیری (قرطبی) ١٥ : ٢٠ .

پزگارېوونو، سۆزو پېرووشې نواندېش بۆ بهرگري و پاراستنې و، به هۆي ته مانې شوه خو لادان له خوځځال بوون به کاره ساته کانيان و، يان خو لادان له دوو عا لې کردنيان، ئې مه گهر نايېنې چۆن ئېم پياوه باوه پرداره هيواي خېرو چاکه ي بۆ بکوژانې خواستوه. بۆ ئېم سته مکارانه ي که هر خراپه و به دکاريان دهره هقي کردبوو له هېمان کاتدا که ساني کافرو بت پرستېش بوون^(۱).

بېم رېنگه پياوه ئېمانداره که، خوژگي ته وه ي خواستوه که گه له که شې ئېم ئاکام و سهره نجامه باشې بزانه، به شکم ته تسليم به ئايېنې خوا بېن. ئېم، گه له که ي خو ي کوشتوويانه و، له ناويان بردووه و، زيانېکي گه وره يان پې گه ياندووه و، نه شيانزانيوه که ئېوان به و کرده وه به خېرو چاکه و سهره نجامي باشې بۆ دابېن ده که ن. راسته که ئېوان ناچار يان کرد که ئېم دنيايه جي بېلېت بې ته وه ي خو ي ناخو داخېشې بۆ هه لکېشېت و، له خو شې و تام و له زه ته بر او ده کاني و ژيانه که م و ناته و او ده کش بې به شيان کرد، به لّام چوه نيو ئېم به هه شته گه وره و گرانه وه که نېعمه تي هه مېشه يي و ژيانې نه مري تي دايه.

خېرو چاکه يه کي وه هايان پېشکه ش کرد که خو يان مه به ستيان ته وه نه بوو هه رگيز نه شيانده ويست تووشې بېت، له بهر ته مه شه که ئېم پياوه هيواي رېي راستې بۆ خواستوون. ئېم به بو له ژيانيدا ناموژگاري کرد و له مردنېشيدا هه ر ناموژگاري کرد.

﴿يَمَّا عَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ﴾^(۲۷)، که ي خوا ليي خو ش بوو؟ ئېم که ي رېي لي نا؟ بېگومان دواي پشتمگيري کردني ئايېنې خوا و، شوېنکه وتني نيروان و، روو به روو بوونه وه ي کافران. خو ته گهر هه ر له سهر بېرو راو قه ناعه ته

(۱) (الکشاف) ي زه مه خه شري، بهرگي ۳، لاپه ره ۳۱۹-۳۲۰.. که له مه شه وه را شه کاراني دي هېمان ده قي ته فسيريان وه رگرتوه. بروانه (ته فسيري قرطبي) بهرگي ۱۵ لاپه ره ۲۰، هه روه ها به راوردې نيوان هه ردو ته فسيره که ش بکه تاکو له چۆنې ته پرون کرده وه و ريک کرده وه ي ته فسيره کان ناگادار بېت.

تیۆرییه‌که‌ی ب‌م‌بابیه‌وه‌، ئه‌گه‌ر ئه‌و هه‌نگاوه‌ عه‌مه‌لی و کرده‌یی‌یه‌ی نه‌نایه‌، ئایا لیخۆش‌بوونی خ‌وای ده‌س‌گیر ده‌بوو، به‌و ر‌ی‌ز‌ل‌ی‌ن‌انه‌ی خ‌واش به‌خته‌وه‌ر ده‌بوو؟

هه‌موو بانگه‌واز‌کاری‌کی ر‌ی‌ی خ‌واش ئاوان، ئه‌وه‌ی که پیاوه‌ باوه‌ر‌داره‌که‌ی نی‌و ئه‌م چیرۆکه‌ تووشی بووه‌، ئه‌وانیش تووشیان ده‌بی‌ت له پ‌ی‌نا‌وی بانگه‌وا‌زو ر‌ی‌ب‌ازه‌که‌یاندا، به‌لام کات‌یک بانگه‌واز‌کاری ر‌ی‌ی خ‌وا ده‌زان‌ی‌ت خ‌وا چ‌یی له به‌ه‌شت و نی‌عه‌ته‌کانی و لیخۆش‌بوون و ر‌ی‌ز‌ل‌ی‌ن‌ان بۆ ده‌سته‌به‌ر کرده‌، ئه‌وا هی‌وا ده‌خ‌وا‌ز‌ی‌ت، که گه‌له‌که‌شی — که ئازاریان پ‌ی‌ گه‌یان‌د‌وه‌ — ئه‌و چاره‌نو‌سه‌ی بزانه‌، ب‌ی‌ه‌ش خه‌فه‌ت‌یان بۆ ده‌خ‌وات، به‌زه‌یی پ‌ی‌اندا د‌ی‌ته‌وه‌، دل‌ته‌نگ ده‌بی‌ت بۆ ئه‌و حال و بارود‌وخ‌ه‌یان، هی‌وای ه‌یدایه‌ت و باوه‌ر‌ه‌ی‌نان و پ‌ابه‌ندی به‌ ئایینی خ‌واوه‌یان بۆ ده‌خ‌وا‌ز‌ی‌ت، تا‌کو ئه‌وانیش به‌و خ‌ی‌رو به‌ره‌که‌ته‌ هه‌مه‌جۆره‌ به‌خته‌وه‌ر بن... به‌لام جیا‌وازی نی‌وان ئه‌م دوو هه‌ل‌و‌ی‌سته ئاسمان و ر‌ی‌سمانه‌.

له‌ناو‌برد‌نی دان‌ی‌شت‌وانی ئاوه‌دان‌ی‌یه‌که‌

دان‌ی‌شت‌وانی ئاوه‌دان‌ی‌یه‌که‌، بانگه‌وازیان ب‌ی‌اوه‌ر‌ه‌ی‌نان ر‌ه‌ت کرده‌وه‌ و به‌ده‌می‌ه‌وه‌ نه‌چ‌وون، ن‌ی‌ر‌اوه‌کان‌ی‌شان به‌درۆ خ‌سته‌وه‌، ئازاریان دان و، سته‌م‌یک‌ی گه‌وره‌شیان له‌و پیاوه‌ کرد، که باوه‌ری پ‌ی‌ان هی‌نا. له‌وانه‌شه‌ ن‌ی‌ر‌اوه‌کان و پیاوه‌ باوه‌ر‌داره‌که‌شیان کوشت‌ی‌ت.

جا به‌ه‌وی ئه‌و تا‌وانه‌ گه‌ورانه‌وه‌ خ‌ویان خ‌سته‌ به‌ر س‌زاو تو‌له‌ی سه‌ختی خ‌وا، س‌زاکه‌ش به‌ خ‌ی‌رای به‌ریان‌که‌وت. ئه‌وه‌بوو خ‌وا هیچ سه‌ر‌ب‌ازی‌کی له‌ فریشته‌کان له‌ ئاسمانه‌وه‌ به‌ مه‌به‌ستی له‌ناو‌برد‌نیان بۆ نه‌ناردن، به‌ل‌کو هاواری‌کی توند (ص‌ی‌حه‌)

گر‌تنی و ده‌سه‌ج‌ی له‌ناوی بردن، وه‌ك خ‌وا له‌باره‌یان‌ه‌وه‌ فەر‌مو‌ی‌ه‌تی: ﴿وَمَا أَرْزَلْنَا

عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ۝٢٨﴾ إِنَّ كَانَتْ إِلَّا ص‌ی‌حه‌

وَحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ خ‌م‌د‌ون ﴿٢٩﴾ یس ﴿٣٠﴾

بێگومان ئەو هاوارە توندو لەناکاوەی ئاسمان لەناوی بردن و ئەوانیش خامۆش کەپ بوونەوه وەك چۆن ناگر لەدوای داگیرسان و کلپە سەندنی دەکوژیتەوه و خامۆش دەبیتەوه، ئیدی هەموویان وەك چەند لاشەیەکی سارد و سریان لێ هات دواى ئەوەی زەوییەکان بە جم و جۆل و هەلسووڕان و بەدکاری و کفر و فساد جەنجال کردبوو. هەروەها خوا چەندان گەلو هۆزی بێ باوەری تری بەو جۆرە سزایە گەیاندووه:

بۆ نمونە گەلی (سەموود)، کاتیك پێغەمبەری خوا (صالح) -سلاوی لى بێت- بەدرۆخستەوهو، حوشرە کەیان سەربری، وەك لەبارەیانەوه فەرموویەتی: ﴿وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِئَرِهِمْ جَثْمِينَ ۖ وَكَانَ لَهُم بَاقِيَةٌ ۖ﴾ (سەموود: ۶۸) هود. واتە: بە سزای دەنگو هاوارە توندەكە ئەوانەى ستمكار بوون سزاداران و لەناوبران، ئیدی لەنیو خانەو مالى خۆیاندا كەپ و خامۆش بوونەوه و وەك ئەوهیان لى هات كە گوايه هەر تێیدا نەزایان.

گەلی (مەدینە)یش کاتیك (شوعەیب)یان بەدرۆ خستەوه، هەمان سزایان تووش بوو، وەك خوای مەزن لەبارەى ئەوانیشەوه فەرموویەتی: ﴿...وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِئَرِهِمْ جَثْمِينَ ۖ وَكَانَ لَمْ يَغْنَوْفِيهَا ۖ إِلَّا بَعْدَ لَمَدَيْنَ ۖ كَمَا بَعَدَتْ ثَمُودُ﴾ (هود: ۶۵) واتە: بە هەمان سزای هاوارە بەهێزەكە ئەوانەى ستمكارو کافر بوون لەنیویران، وایان لى هات كە لەنیو خانەو مالى خۆیاندا بە سەر دەم و چاویاندا تەخت بن و بکەون و ئاوا كەپ و خامۆش ببینەوه و ئاسەواریشیان نەما، وەك ئەوەى هەر تێیدا نەبوون. دەى هەر تەفروتونا بن گەلی مەدینەو دووربن لە ڕەحمەتى خوا، وەك چۆن گەلی (سەموود)یش پێش خۆیان لەو ڕەحمەتە دوور بوون و کەوتنە بەر سزاو نەفرینی خوا.

دیسان گەلی (لوط)یش هەمان سزایان بەرکەوتوو: ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ۖ فَجَعَلْنَا عَلَيْهِمُ آسَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَابَةً مِّن سِجِّيلٍ﴾ (الحجر: ۷۶) هود. واتە: بە سزای دەنگو هاوارە توندەكە ئەوانەى ستمكارو کافر بوون لەنیویران، وایان لى هات كە لەنیو خانەو مالى خۆیاندا بە سەر دەم و چاویاندا تەخت بن و بکەون و ئاوا كەپ و خامۆش ببینەوه و ئاسەواریشیان نەما، وەك ئەوەى هەر تێیدا نەبوون. دەى هەر تەفروتونا بن گەلی مەدینەو دووربن لە ڕەحمەتى خوا، وەك چۆن گەلی (سەموود)یش پێش خۆیان لەو ڕەحمەتە دوور بوون و کەوتنە بەر سزاو نەفرینی خوا.

واته: هەر له بهر به بیان و له گهڵ هه لاتنی خۆردا کهوتنه بهر نه پهی هاواره گه وهره و تونده کهو، به زبیری و نزمیی ولاته که یاغان وهك یهك لی کردو تهخت کردو، له ئاسمانیشه وه بهردی تۆکمهی به ئاگر سوور کراوه مان به سهردا باراندن.

ههروهها ده رباره ی له نیوبردن (عاد) و (سه مود) و (قارون) و (فیرعه ون) و (هامان)، خوا فەرمویه: ﴿وَعَادًا وَثَمُودًا وَقَدْ بَيَّنَّا لَكُم مِّن مَّسْكِنِهِمْ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُم عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ﴾ (٣٨) ﴿وَقُرُونًا وَفِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَقَدْ جَاءَهُمْ مُّوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ﴾ (٣٩) ﴿فَكَلَّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَّنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَّنْ خَسَفْنَا بِهِ

الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَّنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ (٤٠) العنكبوت. واته: به بیر خۆتانى بێننه وه چۆن خوا گهلانى (عاد) و (سه مود) ی له ناو برد، ئه مهش دواى ئه وه ی — وهك له دیتنى ئاسه واری که لاهه کانیاو ولاته و پیرانبوو هه کانیاو هه دهرده که ویت- که خوا نیراوانی خۆی وهك بۆ ناردن و باوهریان به خوا نه هیئاو، شهیتانیش گوناھو یاخی بوونی بۆ پازاند بون وه تاكو سووربن له سهر كفرو به دکاریی و، ئیدی ههر شهیتانیش له پریی راست و ئاینی خوا لای دابوون و دلو چاوی کویر کردبوون، له کاتی کدا ئه وان بهرچاو روشن کرابوون و له حاله تی تی گه یشت و توانای بیسنین و هه رگرتنی ریبازی راست دابوون، به لام هه زیان له پتی راست و تی گه یشت نه بو. ههروهها ئه ی پیغه مبه ر ﷺ باسی قارون و فیرعه ون و هامانیا ن بۆ بکه، ئه وه بوو (موسا) - سه لامی لی بیت- له لایه خوا هه نیرا بۆ لایان و، ئه ویش به به لگه و نیشانه دیاره کاغانه وه چوو بۆ لایان و داوای باوه ره یئنان به خوا، پهیره وکردنی ریبازه راسته که ی لی کردن، به لام ئه وان له سهر زه ویدا گه وهره و لووتبه رز بوون و سوور بوون له سهر كفرو سه رکیشی و

وَمِنْهُمْ مَّنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَّنْ أَغْرَقْنَا... ﴿٤٠﴾ الْعنكبوت ﴿٤٠﴾. جا ئەگەر بیرسیت و بلیت: بۆچی خوا له جەنگەکانی بەدرو خەندەقدا سەربازانی خۆی — له فریشتەکان- بۆ له نیوێردنی کافران ناردوو؟ منیش له وهلامتان دەلێم: بێگومان تاکە فریشتەیهک بۆ ئەو ئەركە بەس بوو، چونکە بێگومان گوندو شارەکانی گەلی (لوط) به پەرپێک له بآلی (جبریل)ی فریشتەیی خوا له نیو براون، ولاتی (سەمود)یش به هاواریکی توندی ئەم فریشتەیه له نیوچوون، بهلام خوا فەزل و پێزیکی زۆرتری له هەموو پرویه کەوه به پێغه مبهری دواين محمد ﷺ و زیاتر له پێغه مبهره گهوره کانی تری خاوهن عهزمه کانی (اولو العزم) دابوو، له هۆیه کانی که پامەت و به هیژکردنیش هۆی بۆ پەخساندبوو، که پێشتر بۆ کەسی تری نەپەخساندبوو، یه کێک لهو هۆکارانهش، ناردنی سەربازانی خۆی بوو له ئاسمانه وه. له م فەرمايشتهی کۆتایی چیرۆکه کە ی نیو سوورتهی (یس)یشدا، که فەرموویه تی: ﴿وَمَا أَنزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ﴾ ﴿٢٨﴾، وهك ئەوه وایه، که بیه فرموايه: بێگومان ناردنی سەربازان لهو کاره هه ره گه و رانه یه، که هیچ که سیکی تر — جگه له خۆت نه ی پێغه مبه ر — شایسته نه و، بۆ غه یری تۆش ئەو کاره ناکه یین^(١).".

بهلام پێشه وای زانا (سید قطب) حیکمه تیکی تری له سەر (له ناو بردنیان به و هاواره به هیژه) و له سەر (نه ناردنه خواره وه ی سەربازان له ئاسمانه وه بۆ سه ریان) دیاری کردوو، گو تویه تی:

"لێره دا — له م کۆتاییه ی چیرۆکه کە دا - درێژه ی به وه سفی له ناوچوونی گه له که نه داوه، ئەمەش بۆ به که م گرتنی ئەو گه له خۆیان و، بۆ بچوو ککرده وه ی بوون و وجودیان، هه ر ته نه ها هاواریکی به هیژ هاتوو وه دڵ و ده روونی دامرکاندوونه ته وه و

خامۆشی کردوون. ئیدی په‌رده به‌سه‌ر دیمه‌ نه‌ پر له‌ ده‌رده‌سه‌ری و ریسوایی و زه‌لیلی یه‌که‌یاندا داده‌دریته‌وه^(١).

جا کاتیک بریاری خوا -بۆ له‌ناوبردنیان- ده‌رچووه‌و، سزاکه‌یان پێ گه‌یشته‌وه‌، بێ‌توانا بوون له‌ به‌ره‌و‌روبوونه‌ویداو ئه‌و هه‌موو کفر و فساد و به‌دکاریانه‌یان سوودیکی پێ نه‌داون، که‌سێکیشیان به‌دی نه‌کردوه‌، که‌ له‌ جیاتی خوا بیانپاریزیت و پشتگیریان بکات. هه‌واره‌ تونده‌که‌ یه‌ك جار بووه‌و، ده‌سه‌به‌جێ هه‌موویان که‌وتوون و هه‌ك سووته‌مه‌نی ئاگریکی کوژاوه‌ سارد و خامۆش بوونه‌ته‌وه‌. ئیدی نه‌ زال و سه‌رکه‌وتوو بوون و نه‌ به‌خته‌وه‌رو سه‌رفراز، به‌وپه‌ری سه‌رشۆری و ریسابوونیشیانه‌وه‌ ئه‌م دنیا‌یه‌یان به‌جێهێشته‌وه‌، له‌کاتیکدا پێشتر هه‌ر خۆیان بوون که‌ هه‌ره‌شه‌ و گوپه‌شه‌ی سزا و ئازاردانیان ده‌کرد و به‌ نیراوانی خویان ده‌گوت: ﴿لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (١٨) یس. نای چهند لاوازه‌ مرو‌ف...!! نای چهند بێ‌ده‌سه‌لات و ده‌سته‌وسانیشه‌ له‌ ئاست قه‌ده‌ری خوا کاتیک به‌ری ده‌که‌وێت.

نای کافرانی‌ش چنده‌ گیل و نه‌فام و ساویلکه‌ن، واده‌زانن گوايه‌ زۆر به‌هێزن، که‌چی له‌به‌رده‌م خوادا لاواز و ریساو سه‌رگه‌ردان و په‌نجه‌پۆن، ئه‌وان ده‌ستدریژی ده‌که‌نه‌ سه‌ر بانگه‌وازی خوا، نکوولی له‌ ئایینه‌که‌ی ده‌که‌ن، نیراوانی خوا و پیاوچاک و بانگه‌وازکارانی ئازار ده‌ده‌ن، گومانیشیان وایه‌ گوايه‌ له‌ سزای خوا قوتار ده‌بن، ئیتر به‌و هۆیه‌شه‌وه‌ ئاکامی سته‌مکاری و به‌دپه‌فتاری و تاوانبارییان ده‌چننه‌وه‌، هه‌ر ئه‌مه‌شه‌ سوننه‌ت و پێسای خوا له‌سه‌ر له‌ناوبردنی گه‌لی کافران که‌ به‌هۆی له‌ سته‌م پۆچوون و بێ‌باوه‌ربوونیانه‌وه‌ ده‌یانگری‌ت، له‌ سه‌ره‌نجامی ئازاردانی هه‌لسورپاوانی خوا و خۆشه‌ویستان و پیاوچاکانی‌شیه‌وه‌یه‌تی.

(١) سید قطب- فی ظلال القرآن/ ٥: ٢٩٦٤ .

"يَحْزَنُ عَلَى الْعِبَادِ"

پێش نهوهی چیرۆکی دانیشتوانی ناوه دانییه که به جی بیلین، چه ند ساتیکیش راده وهستین له ئاست به دوا داچوونی قورئان له سهر نهو چیرۆکه و، له سهر سزادانیان به دهنگی هاواره تونده که، تاکو چه ند وانه یه کی هه می شه یی و، په ندیکێ کاربگه ری لێ ده رها وێژین..

خوا له کۆتایی چیرۆکه که دا فه رموویه تی: ﴿يَحْزَنُ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ (٣٠) ﴿الْقُرُونُ أَتَاهُمُ الْإِلَهَمُ لَا يَرْجِعُونَ﴾ (٣١) ﴿وَأَن كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ﴾ (٣٢) یس، واته: ئای چه ند داخیکێ گه وه ریه له سهر نهو عه بدانه که به سه رکیشی و به دبه ختی خویان پیغه مبه رانیان به درۆ خستۆته وه و، هه ر پیغه مبه ریکیان بو چووبیت سووکایه تی و گالته یان پی کردووه.. ئه ی ئایا - قورپه ش و هه موو کافرانی سهر زه مین- نازانن که ئیمه له پێش نهواندا چه ندین گه لو نه ته وه ی ترمان له نیو بر دووه که وایان ده زانی بو لای ئیمه ناگه رپنه وه و تووشی سزاو لیپرسی نه وه نابن.

مامۆستای پێشه وا (سید قطب) ده رباره ی پروون کرد نه وه ی ئه م به دوا داچوونه، گو توویه تی:

"داخ و هه سه رت کار دانه وه یه کی ده روونییه له سهر حالیکێ مه ی نه تبارو جی ئاخ و که سهر، مرۆفیش ه یچ ده سه لاتیکی له به را مبه ریدا نیه، ته نها نه وه نه بیت که ئاخ و هه سه رته که هه لکیشیت و له ده روونیدا ئازار بکیشیت. خوای پاک و بی خه وشیش ه یچ هه سه رته یێک بو نهو جوژه عه بدانه هه لئا کیشیت، به لام بریاری وایه، که حاله تی له ناوچوونی نهو عه بدانه شایسته ی هه سه رت کیشانی نهوانه یه، که به بیستنی هه والی له نیوچوونیان ئاخیان بو هه لده کیشن. ئه مه ش بارودۆخیکێ

خه مناك و پر داخو كه سهره و خاوه نانی به چاره پەشی و به دبەختی و به لای گه و ره ده گه یه نیت. ئای كه به پراستی هه سهرته له سهر ئه و عه بدانه: ئه وان ده رفه تی خو رزگار كردنیان بۆ ره خستراوه و، به لام پرویان لئ وه رگێراوه، ئه وان به چاوی خو یان ئاسه واری له نیوچوونی گهلانی دوا برپاوی پیش خو یان ده بینو و كه چی به وردی سه رنجیان لئ نه ده داو سوودیان لئ وه رنه ده گرت. خواش ده رگاكانی ره هه تی خو ی -جار له دوا ی جار- له پێی ناردنی پیغه مبه رانه وه بۆ ده خستنه سه ر پشت، كه چی ئه وان خو یان له ده رگاكانی ره هه ت دوور ده خسته وه و، ره فتاری ناشایسته یان به رامبه ر به خوا ده نواند^(۱).

بیگومان کافرانی سته مکار په ند له و پرو داو و کاره ساتانه وه رنا گرن، كه به سه ر كه سان و گهلانی پیش خو یاندا هاتوه .. په ند له میژوش وه رنا گرن، به و په ری ساویلکه یی و نه فامی و بی باکییه وه مامه له له گه ل بانگه وازکارانی ئاموژگار و چا که خوازا ده کهن، سته میان لئ ده کهن و سزا و نازاریان ده ده نو، ته نانه ت ده یان کوژن. ئیدی سوننه تی خواش له مه ر سزادانیان شیوا و ده بیته و، خوا ده یان گریت و له ناویان ده بات و خانه و مال و نیشته گیان بۆ وێران ده کات.

دیاره ئه و کافره زۆردار و مله ورا نه به هۆی ئه و گه مژهبی و ساویلکه یه تیانه وه شایانی هه سهرت و به زه یی پیادا هاتنه وه به حال یان و ناخ و هه سهرت بۆ هه لکیشانن، ئای چ هه سهره تیکی گه و ره یه له سهر ئه و عه بدانه (يَحْسَرُهُ عَلَى الْعِبَادِ).

کافرانی هه ر کاتی که رێبازی راست و شوینکه وتوانی هه قیان به درۆ خستیه ته وه، ئه وه هه میشه شیوازیکی به رده وامی کافران بووه له گشت کات و سه رده م و ناوچه یه کدا.. دیاره سووکایه تی کردنیان به پیاوچا کان و شوینکه وتوانی خواش هه ر شیوازیکی هه میشه یی یان بووه. به لام پشتگیریی کردنی خواش بۆ شوینکه وتوانی خو ی و رزگار کردن و سه رخستنیان هه ر شیوازیکی خوا یی و

(۱) سید قطب- في ظلال القرآن / ۵: ۲۹۶۶- ۲۹۶۷.

پهروهردگاریتی خۆی بووه، وهك چۆن لهناو بردنی كافران و وێرانکردنی ناوچهكانیان
شیوازو سوننهتیکی تری خوایی بووه.. دهی سا خۆزگه گهلهكه مان دهیانزانی كه
لهنیو دهچن و دهشیانزانی كه بانگهوازاكارانی پێی خوا دهكهونه بهر لیخۆشبوونی
خوا و پهزامهندی و نازو نيعمهتهكانیان پێ دهدرییت. ﴿قَالَ يَلَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ

یس ﴿٢٦﴾

چیرۆکی ههشتهم

چیرۆکی خاوهنانی چالهكه

(اصحاب الاخدود)

ئاماژه كانی سوورده تی (البروج)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ۝۱ وَالْيَوْمِ الْوَعْدِ ۝۲ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ۝۳﴾ قِيلَ أَصْحَابُ
 الْأَخْدُودِ ۝۴ النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ ۝۵ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ۝۶ وَهُمْ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ
 ۝۷ وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۝۸ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝۹ إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا
 فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ۝۱۰ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
 جَنَّاتٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ۝۱۱ إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ۝۱۲ إِنَّهُ هُوَ بَدِئُ
 وَيَعِيدُ ۝۱۳ وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ ۝۱۴ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ۝۱۵ فَقَالَ لِمَا يَرِيدُ ۝۱۶ هَلْ أَنْكَ حَدِيثُ
 الْجُنُودِ ۝۱۷ فِرْعَوْنُ وَثَمُودُ ۝۱۸ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ۝۱۹ وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ ۝۲۰ بَلْ
 هُوَ قُرْءَانٌ مَجِيدٌ ۝۲۱ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ۝۲۲﴾

پوختهی مانای نایه ته کانی ئهم سووره ته

به ناوی خواى به خشندهى میهره بان

سویند به ئاسمانى جى ئەستیره کانو، به پۆژى به لێن له سهر دراو (قیامهت)و، به شاهیدو، شاهیدی له سهر دراو. به کوشت چن و نه فره تیان لى بیته خاوه نانى چاله گه وره که که ئاگرێکیان تیدا کرده وه، ئاگرێکی پر له سووته مهنى و بلیسه که کۆمه لیک کهسى خاوه ن باوه رپیان تیا دانا بۆ ئەوهى بیانسو تین و، خوشیان له سهر که ناره کانی چاله که دانیشتبوو بۆ دیتنى دیمه نى سوتانى ئیمانداره کانو به م په نگه سزایان ده دان. ئهم سزایه شیان ته نها له سهر ئەوه ده دان که باوه رپیان هینا بوو به خواى ده سه لاتدارو ستایش کراو، ئەو خایه ی که خاوه نى مولکی ئاسمانه کانو زه وییه و، ههر خواش شاهیدو ئاگادارى هه موو مه سه له یه که. بێگومان ئەو که سه زۆردارانەى که به و په نگه سزای پیاو و ئافره ته باوه رداره کانیا ن دابوو و پاشان ته به یان نه کردو په شیما نه بوو یونه وه، سزای دۆزه خ چاوه ری یانه و، سزای ئاگرێکی به تین و سو تینەر. ئەوانه ش که باوه رپیان به خوا هینا وه و کارى چاکیان کردو وه، به و به هه شته پا داشت ده درینه وه که جۆگه و پووباره کان به ژیریدا ده رۆن، ئەمه ش سه رکه و تنیکی گه وره یانه. به راستی زه بری په ره ر دگاری تۆ زۆر توندوتیژه، ههر ئەو خایه شه که له سه ره تا دا یه که م جار م رۆف دروست ده کات و پاشان زیندوو ی ده کاته وه. ههر ئەو یشه لی بۆرده و میهره بان. خاوه نى ته خت و تاراجی گه وره یه و، خواستى له ههر کارێکیش بیته ده یکات. ئایا پیته گه یشتو وه به سه ره اتی له شکرو سه ربازه کانی فیرعه ون و سه مود، که چ پالەوان و قاره مانێکیان هه بوو، زۆر کهس له ترسی ئەوان هه لده له رزی، که زۆر له ئیوه به هیزتر و ده سه لاتدار تر بوون، به لām به هۆی به دکارى و بێ باوه رپى خویانه وه خوا له ناوی بردن. جا ئەوانه ی کافرو بێ باوه ر بوون هه میشه له سه ر ئاكارى به درۆدانانى په یامى خوان و ده یانه ویت قورئانیش به درۆ له قه لām به دن. خواش له هه موو کاروباریکیان

ئاگادارهو به ئاگاداری و زانستی خۆی چوارده‌وریانی ته‌نیوه، -چونکه به‌پراستی ئهم په‌یامه‌ی که ئه‌وان به‌درۆی داده‌نێن، درۆ نه‌یه- به‌لکو قورئانیکی گه‌وره‌و به‌ها‌داره‌و، له له‌وحی پارێزراوی خۆیدا پاراستویه‌تی.

چهند ئاورێك له ئایه‌ته‌كانه‌وه

سووره‌تی (البروج) که سووره‌تیکی کورتی مه‌که‌یه‌ی به، وه‌ك (سید قطب) له‌باره‌یه‌وه ده‌لێت: "پراستییه‌کانی عه‌قیده‌و، بنه‌ماکانی تیروانیی باوه‌رداران، وه‌ك چهند مه‌سه‌له‌یه‌کی گه‌وره ده‌خاته‌ پووو چهندین رۆشنایی به شه‌وق و دوور مه‌وداشیان له‌پشت مانا و حه‌قیقه‌ته‌ پراسته‌وخۆ و گوزارشت لێکراوی ده‌قه‌کانییه‌وه، ده‌خاته‌ سه‌ر، ته‌نانه‌ت تا وای لێ‌دێت که هه‌ر ئایه‌تێک له‌م سووره‌ته - ته‌نانه‌ت هه‌ندێک جار هه‌ر وشه‌یه‌کیش له وشه‌کانی ئایه‌ته‌که‌ی- خه‌ریکه کلاو‌ر‌پۆ‌ژنه‌یه‌ك له حه‌قیقه‌ت له‌سه‌ر جیهانی‌ک بکاته‌وه که هه‌موو پارچه‌و لایه‌نه‌کانی دژ به‌یه‌ك و لێک دابراون"^(١).

ئهم سووره‌ته‌ش چیرۆکی خاوه‌نانی چال‌ه گه‌وره‌که (اصحاب‌ال‌اخذود) ده‌خاته‌ پوو، که باب‌ه‌تی سه‌ره‌کیی سووره‌ته‌که‌یه. دیاره هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌و شیوازه‌ قورئانی یه‌شه که چیرۆکه‌کانی تری پیشینانی پێ خراونه‌ته‌ پوو. به‌پێی ئهم شیوازه‌ش - زۆر‌جار- به‌ ئانقه‌ست په‌ل بۆ هه‌ندێک شیکار و ورده‌کاریی چیرۆکه‌که ناهاوێت، بۆ نمونه وه‌ك دیاریکردنی ناوی پال‌ه‌وانانی چیرۆکه‌که‌و، شوێن و سه‌رده‌می پووداوه‌کان، دیسان هه‌ر له‌و شیکار و ورده‌کاری و دیمه‌ن و وێستگانه‌ی تری چیرۆکه‌که هه‌نده‌ باس ناکات ته‌نها به‌و را‌ده‌یه نه‌بی‌ت که په‌ند و نامۆ‌زگاریی لێ‌وه ده‌ردێنرێت.

سووره‌تی (بروج) یش چیرۆکی (خاوه‌نانی چال‌ه گه‌وره‌که‌ی) به‌م ره‌نگه خستۆته‌ پوو، ئیمه‌ش چهند هه‌ل‌وێسته‌یه‌کی کورت و خێرا ده‌نوینین له‌ئاست ئه‌و (ئایه‌تانه‌ی

ئهم سووره ته (دا)، كه ده باره ی چیرۆكه كه هاتوونو، پاشان هه ندیک له و ئاوێردانه وه و ئاماژه و سه رنجه سودبه خشانه ی لی دهر دینین.

سویند خواردن له سووره ته كه دا

١- سووره ته كه سه ره تای چیرۆكه كه ی به دۆخیکی گه وه ده ست پێ کردوو، كه دۆخی سویند خواردنه و، سوینده كه شی به چوار شت تیا دا خوراوه:

أ/ سویند به ئاسمانی خاوه ن كه لو (ئه ستیره /برج) ه كان خواردوو، ناوی سووره ته كه ش له و وشه یه وه وه رگیراوه، دیا ره ((ئاسمانیش ه یجگار گه و ره و پانو به رینه و، كه لوو برجه كانیشی گه و ره و قه به ن، له وانه شه مه به ست له وشه ی (بروج) ئه ستیره گه و ره كان، یان كه شكه لانه زه به لاهه كان بیّت، یاخود مه به ستی له جیگه و پیگه ی ئه و هه ساره و ئه ستیرانه بیّت، كه له هات و چۆی نیو پانتایی ئاسمانیا ندا لییا نه وه دین و ده چن. به هه ر حال سایه ی گه و ره بی و زه به لاهی و، جیگه ی بایه خ پیدانه كه ش، هه ردوو تیروانی و واتا كه ش ده گریته وه))^(١).

ب/ سویندی به رۆژی به لێن له سه ر درا و (اليوم الموعود) یش خواردوو، كه رۆژی (قیامه ت) ه، كه خوا به لێنی به باوه رداران له سه ری پیداه.

ج/ سویندی به شایه تیش خواردوو، له وانه شه مه به ست له شایه ته كه، پیغه مبه ری خوا ﷺ بیّت، كه خوا ده یكاته شاهید له سه ر نه ته وه كه ی، وه ك له سووره تی (الفتح) دا له باره یه وه فه رموویه تی: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ (٨ الفتح) .. له وانه شه (شاهید) له م سووره ته دا، هه ر شاهیدیکی دی بیّت، كه خوا له رۆژی قیامه تدا بیكات به شایه ت و به لگه .

د/ ههروهها سویندی به شاهیدی بۆدراو (یان بینراو/مشهود)یش خواردوه، لهوانهیه مهبهست له بینراوهکەش (المشهود) پۆژی قیامت بێت، چونکه ههموو خەلکی بینەر (شاهیدی) دهبن و ئامادهی پۆژی لێپرسینهوهکە ی دهبن، وهك خواش له سوورەتی (هود) دا لهبارەیهوه فهرموویهتی: ﴿...ذَلِكَ يَوْمٌ جَمْعٌ لَّهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ﴾ ١٠٣ هود. لهوانهشه مهبهست لهو کارو کردهوانه بێت، که شاهیدی لهسەر مرۆف دهدهن، که خاوهنانی کردهوهکان له پۆژی قیامتدا دهیانبیننهوه.

نهم چوار مهسهله گرنگو گهورهیهش، دهبنه سههرهتایهکی باش بۆ لێدان لهسەر چیرۆکی (خاوهنانی چاله گهورهکه)، چونکه به ویناکردنی کهشیکێ تاییهتی دهست پێدهکەن و پێخۆش دهکەن، که رووداوهکانی چیرۆکهکی تیا دا پیشان دهدریت.

مامۆستای پێشهوا (سید قطب) دهبارهی ئهو کهش و بارودۆخه، که پێخۆشکهری پیشاندانی چیرۆکهکەن، گوتویهتی:

((ههموو نهمانه ﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ﴾ ١ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ ٢ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ

﴿٣﴾ البروج﴾ پێك دهگەن، تاكو گشتیان له دانانی سیبهری بایه خدان و كۆرو كۆبونوهوه گهورهیییهكه دا پێك بگەن، سیبهرهكەش بجنه سهه ئهو کهش و بارودۆخه، که تێیدا رووداوی ههڵکهندنی چاله گهورهکه و کارهساتهکه پیشان دهدا. ههروهك ئاماژه بۆ ئهو بواره بهرفراوان و ههملهلایه نهش دهکەن، که رووداوهکی تیا دا دانراوه، حهقیقهته کهشی تیدا ههڵدهسهنگیتریت، حیساب و لێپرسینهوهشی تیدا دهپالێوتریت. ئهمهش له باری زهوی گهورهتره، له مهودای ژیا نی دنیا و ماوه دیاریکراوه کهشی دوورتره^(١))).

(١) في ظلال القرآن / ٥ : ٣٨٧٣ .

ههندیك له سیفهتهکانی دهسه لاتداره ستهمکارهکان

۲- ﴿قُلْ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ﴾: (خاوهنانی چاله گهوره که) ئهو ستهمکاره بێ باوه پانهن که له سه ره زهوی چاله گهوره کهیان هه لکه ندووه و، پاشان ئاگرێکیان تیا دا کردۆته وه و، باوه پدارانی گه له که ی خۆیان تێ فری داوه و، ئنجا به سه ریانه وه پاوه ستا نو و سه یری ئهو دیمه نیان کردووه که ئاگر لاشه کانیانی ده سوتا ندو ده خوار د. له م ئایه ته دا دووعایه کیش له و سته مکارانه کرا وه — که دووعای کوشتنه — و ده فه رمو ی ت: هه ر به کوشت چن و بکوژرێن خاوه نانی چاله گهوره که .. ئه م دووعایه ش له خوا وه لییان کرا وه و، دووعایه کیش له خوا وه بکری ت هه ر به جێ ده گات و ه یچ ده ربا زیکی تری نیه. پاشان دووعالی کێر دنی خوا له سه ر ئه وان — به کوژان — به لگه یه کی دیا ره له سه ر درنده یی و پی سی و چه په لئی تا وانه که یان و، به لگه یه کیشه له سه ر زۆرداری و له سته مدا رۆچو نیان که بووه ته هۆی توو ره بونی خوا و، ئیدی خواش دووعای کوشتنی لی کردو ون.

۳- ﴿النَّارِ ذَاتِ الْوُفُودِ﴾، له م سو ره ته دا وشه ی (النَّار) له جیا تی (الاخْدود) ها تو وه، (الْأُخْدُودِ) ﴿النَّارِ ذَاتِ الْوُفُودِ﴾، ئه مه ش ئاماژه ده کات بۆ گه وره یی و زه به لاهی ی ئهو ئاگره ی که له چاله گه وره که دا کردوویانه ته وه و، که به لگه یه له سه ر پا ده ی ر ق و کینه یان له دژی باوه پداران، ئه ویش به هۆی کردنه وه ی ئاگره که و زیاد کردنی و کلپه پی سه ندنی تا کو ناحه زانی خۆیانی پی له نیو به رن و، به وه ش ئا سو و ده بن.

۴- ﴿إِذْهُمْ عَلَيْهِمْ قُعُودٌ﴾، بێگومان ئهو سته مکارانه له سه ر هه ر چوار لیواری ئاگر ی ناو چاله گه وره که دانیشتبو ون و ته ماشای دیمه نی ئهو مرۆقه باوه پدارانه یان ده کرد که به ئاگره که ده سوتا نو، دانیشتبو ون بۆ خۆشی و ئی سه راحه تی خۆیان و چیژ وه رگرتن له و دیمه نه. جا ئایا دیمه نی سووتا ندنی باوه پداران به ئاگر

هوکارېکه بۇ ديتو ته سەلای دل؟ ئايا ئەو جى خۆشى و رابواردنه؟ ئەى چى دەلېت له بارهى ئەم جوړه که سانهوه؟ ئايا ئەوانه مړوښ؟ ئايا هيچ شتيکیان له ههست و سۆزو به زه يى تيا دا ماوه؟ به راستى ئەوان هه موو شتيکیان له دهست داوه و بوونه ته چەند نامرازيکی بى گيان و مردووی وا که ههست و شعوريان له دهست داوه. به لام ئايا ئەو سته مکارانه هه ر خۆيان بوون که سەيرى ديمه که يان ده کردو خۆشيان له سووتاندنى باوه رداران ده بينى. بىگومان ئەوانهى ئەو کردهويه ده که نو، سته مکارو به دره فتارانى تريش شوين پى يان هه لده گرن، لەم دنيايه دا زۆرن. مېژووش به تايبه تى مېژووی هاوچه رخ- چەندين نمونهى درنדיايتى و توقينه رى لهو جوړه سته مکارانه تو مار کردهوه که له مەيدانه کان و ژووره کانى ئەشکه نجه داندان دانيشتوون و ته سەلای دليان به وه هاتووه که سەيرى ديمه نى ئەشکه نجه دانى وه حشيانه و توقينه رانهى مړوښه باوه رداره کان بکه ن.

۵- ﴿وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ﴾، بىگومان ئەوان بينه رى ر ووداوه که يان بوون و ته ماشاى ئەشکه نجه دانى باوه رداران و سووتاندنيان به ئاگر کردهوه. ئەمەش ماناى وايه که لايه نگرانيان له شه للاق ليده ره درنده کان ته نها به رى پى دان و ره زامه ندی و قايل بوونى ئەو سته مکارانه ئەو کرده وانه يان کردهوه. بىگومان ئەوان ته ماشاى ئەشکه نجه دانه که يان به ره زامه ندييه وه کردهوه، به وپه رى بايه خو گرنگييه وه چاوديريى ماوهى سزادانه که شيان کردهوه.

وشه ى (شهود) له سووره تى (بروج) دا

وشه ى (شهود) و وشه لى داتا شراوه کانى ترى، چوار جار له سووره تى (بروج) دا هاتووه، دوو جاريان له (شاهد و مشهود) دايه، که به پى مانا گشتييه که يان هه ريه که له پيغه مبه رى خوا ﷺ که شاهيده که بيت و هه ر شاهيديکی تريش

دهگرێتهوه، ههروهها پڕۆژی ئامادهبوونی قیامهت و ههه کارو کردهوهیهکی بینراوه و پیشان دراوهی تریش، که (مشهود) ه دهگرێتهوه.

تییینی دهکهین، که وشهی (شاهد) (اسم فاعل)ه، وشهی (مشهود) (اسم مفعول)ه.

جاریکیش دهبارهی خاوهنانی چاله که هاتوه، که شاهیدی نهشکه نه دانه که بوون، بینان چۆن باوهرداره کان به ئاگر دهسوتینن **﴿وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ﴾**.

له جاری چوارهمیش دهبارهی دیتو ئامادهبوونی خواجه لهو جهنگه و ههه جۆریکی تری هاوشیوهیدا، چونکه ههه خواجه، که خاوهنی ئاسمانه کان و زهوییه، بینهرو ئاگاداری هه موو شتی که.

لهو ئایهتهی دوايشدا مانای (شهید) بو خوا نهویه، که بیگومان شاهیده لهسهه نهو تاوانه گه ورهیهی سته مکاران و، شاهیدیشه لهسهه خۆپاگریی باوهردارانی لهسهه ئاینه کهیان، شاهیدیشه لهسهه پاداشت دانهوهی باوهرداران و، سزادانی کافران و سته مکاران.

گوناهیی باوهرداران ده رههقی ئهوان

ئاخۆ گوناهیی نهو باوهرداران ه چی بیته، که ئاراستهیی سزادان به ئاگر بوون؟ ئاخۆ تاوانیان چی بیته؟ ئهیی به چی تۆمهتبار کراون؟

وهلامی ئهه پرسیارانه له فرمایشته کهی خوادایه: **﴿وَمَا نَقْمُوا مِنْهُمْ وَلَا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۝۸ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝۹﴾** البروج.

ئهوهبووه، كه باوهريان بهخواهینان. جا ئایا باوهر بهخواهینان ئهو گوناھیه، كه خاوهنهكهی لهسهه لۆمه بكریت؟ ئهی ئایا مرۆفی خاوهن باوهر گوناھباره؟ ئهی له بنج و بناواندا پیناسهی گوناھ چیه؟

بێگومان گوناھ: بێباوهری و ستهمکاری و سهڕیچی کردنه له فهرمانی خوا. ئهی داخوا چۆن ههموو چهமك و پێوهرو تهرازووهكان لهلای گهله كافرهكهی (هاوهلانی چالهكه) ههلهگهپانهوه؟ ئهی چۆن به چاویلکه مهتریالی (ماددی)یه جاهیلی و لادهرانیهش بۆ ههردوو چهمکی (ئیمان) و (كفر)یان روانیوه؟ تاكه تاوانی پیاوه باوهردارهكان و ناههته باوهردارهكان لهم چیرۆكهدا، بهندایهتی کردنیانه بۆ خوا، خۆدانانه به بهندهی خوا و ملکهچ بوونیانه بۆ خوا، خۆ سپاردنیشیانه به خوا.

(بهلای كافرانیشهوه) ئههه تاوانیکی قیزهونه و تۆمهتبارکراوانیش شایستهی ئهوهن، كه ئهو چال و ژێرزهمینه گهوارهی نیو ناخی زهویان بۆ ههلهگهندریت و ئاگریان تیا دا بکهنهوه، به زیندوویی ههلیاندهنه ناویان، تاكو لاشهکانیان بسوتیت و گیانیان ئاوا تیا دا دهرجیت.

بهراستی وادیاره بهپی داب و نهريت و پێسا و یاسای ئهو گهله كافره، ئههه سزایهکی عادیلانهیه له ههههه (ئهو تاوانه دزیوهدا)!!

بێگومان بێباوهری و کافرپوونی ئهو گهله لهپێ لادانیان و ستهمکاری و بهدکاریشیان وایان لێ کردبوون، كه راستیهکان ههلهگێر نهوه، مهسهلهكان بشیوینن و ساخته کارییان تیا بکهن، ههق بکهن به ناحق و، ناحهقیش بکهن به حهق، بهم پێوهره چهوتهش سزای خهلهکی باوهردار بدهن لهسهه باوهرداری و بهندایهتی بۆ خوا، جیگیربوون لهسهه ئیمان و خواپهرستی، ههه بهم پێوهرهشیان پاداشتی بێباوهری و گومرایی و ستهمکاری و بهدپهفتاریی بدهنهوه و شوینکهوتوانیان خهلات بکهن. کافران بهردهوام لهسهه ئهم پێوهره، میژووی کۆنی مرۆفایهتی و

میژووی دوینی نزیك و، میژووی تازهش چهندهها نمونهی دزیویان لهم بارهیهوه تۆمارکردوه، كه ئهم جوړه یاسایانهی تیا دا پیادهکراوه. بهراستی كهسان و گهلانی باوهردار گهلیك دهردهسهری و مهینهتی و کویرهوه ری و بهدبهختییان بهدهست نهو یاسا کویرانهیهوه چهشتووه، چهندهها كهسیشیان به گیان و خوین و لاشه و مال و سامانیانهوه بوونهته قوربانی.

پاشان نایهتهكه چهند سیفهتیکی وهك (بالادهستی خوا- العزیز) و (شایستهیی سوپاسگوزاری و ستایش- الحمید) و (خواهه ندرایتیی مولکی ئاسمانهكان و زهوی) و (شاهیدی و ئاگاداری له گشت شتیک) بۆ خوا بهیاد دینیتهوه، نهو سیفهتانهی كه مروّفه باوهردارهکانی نهو گهله ئیمانیان پێ هیناوه و كه بهو سزا درندانیهش سزاداران لهسهریان. ﴿وَمَا نَقْمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۝۸﴾ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿۹﴾ البروج ۸-۹.

سزای کافران بۆ سهر باوهرداران

لهکاتیکیدا نایهتهكه ئاماژه دهکات بۆ نهو گوناوهی باوهرداران و تاوانهکیان — كه له داب و نهڕیتی گهله کافرهکیاندا گوناوه تاوانه-و، له کاتیکیشدا تیشکی خستۆته سهر هوکاري ناکوکی نیوان ههردوولا، یهك وشهیی بۆ ئالیهتی سزاو تۆلهی کویرانهی کاربهدهستانی نهو گهله دیاری کردوه، كه ئیمهش له ڕئی نهو وشهیهوه سروشت و شیوازی ناکوکی و جهنگ له دژی باوهردارانمان زانیوه، كه نهویش وشهیی (نقموا) ه له نایهتهکهدا ﴿وَمَا نَقْمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ ۝۸﴾، نهویش ڕوون کردنهوهیهکی سروشتی جهنگهکه و کهش و بارودۆخهکهشیهتی، وینهگرتنیکی ڕادهی دزیوی و درندهیی شهڕخوازهکانیشیهتی، ههروهك شیکاری وردی باری سایکۆلۆژی (دهرونناسی)ی کافران و ههست و نهستی توندپهوانهشیانه له ئاقار ململانی کهدا..

جا تۆش -ئهی خۆینه ری هیژا-، بهوردی سه رنج بده له راده ی درنده یی و دزیوی شه ره که و، پیاوه سزاده رو تۆله کاره کانی، که ته نه ا نه ریتی تۆله سه ندن و رق و کینه و پیلانگی پان ده یا نجولیییت و، جم و جول و هه لئس و که وتیان ئاراسته ده کات. به راستی جهنگی کافران له دژی ئیمانداران له چیرۆکی (هاوه لانی چاله که) دا جهنگی کی تۆله ستاندنی پر له رق و کینه ی کوی رانه و داخ له دلانه یه، هه ر بۆیه ش جهنگی کی هیجگار درندانه و دزیو و بی پر همانه بووه. هه ر ته نه ا ئه م جهنگه شیان وانه بووه، به لکو هه موو جهنگه کانی بی باوه ران له دژی باوه رداران له گشت سه رده م و ناوچه یه کدا ئاوا بووه. خواش له باره ی کافرانی (خاوه ن چاله که و ره که) وه فهرموویه تی: (وَمَا نَقْمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ ..)، سیحریازه کانی ش -کاتیک فیرعه ون له سه ر باوه ره ینانیان به خواو شوینکه وتنی موسا (سلاوی لی بیت) هه ره شه ی لی کردن -پییان گوت: ﴿وَمَا نُنْقِمُ مِنْهَا إِلَّا أَنْتَ أَمْنًا بِأَيِّدِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَ تَنَائًا...﴾ (١٣) واته: تۆ ته نه ا له به ر ئه وه تۆله مان لی ده ستیییت و سزامان ده ده یت که باوه رمان به و به لگه و نیشانانه ی خوا هی ناوه که ئیستا بۆمان ده رکه وتن به هۆی نی ررای خوا -موسا- وه.

ههروه ها خوا له قورئاندا فهرمانی به پیغه مبه ره که ی خوی ﷺ کردوه -که بیگومان بۆ ئیمه شه - که سروشتی دوژمنایه تی ی شوینکه وتوانی کتیبه کانی دی (اهل الکتاب) -واته جول ه که و دیانه کان- له به رامبه ر ئیمه دا، بۆیان ده رخت که بیگومان هه لئس و که وتی ناله بارانه ی ئه وانی به رامبه ر به ئیمه له سه ر تۆله و رق و کینه یه: ﴿قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَقِمْوْنَ مِنَّا إِلَّا أَنْ أَمْنًا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ مِن قَبْلُ وَأَنْ أَكْثَرُكُمْ فَسِقُونَ﴾ (٩٩) المائدة... واته: ئه ی پیغه مبه ر، پییان بلئ: ئه ی شوینکه وتوانی کتیبه کانی دی، ئیوه ته نه ا له سه ر ئه وه تۆله مان لی ده ستیئن و له که دارمان ده که ن که ئیمه باوه ری راست و دروستمان به خوا و به و کتیبه تازیه ی دوا یی -که قورئانه - هی ناوه و به وه ش که پیشت هاتۆته خواره وه. به راستی ئیوه

زۆربهتان به دكارو له فرمان دهريچون.

قورئانی پیرۆز له ئایهتیکی تریدا، که چوارهم جیگهی باسی وشهی (نقمة)یه پروونی کردۆتهوه که ههر ئهو پهوشته ناله بارانهی حیق دو (نیقمة)یه که هاندهرو رینمایکاری پیلان و تاوان و شهڕهنگیزییهکانی دوو پرووهکان (منافق)ه له دژی پیغه مبهری خوا ﷺ و ئهو باوهردارانesh که له گهڵی دابوون. وهك خوا

له مبارهیه شهوه فهرموویهتی: ﴿يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهَمُّوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ

مِنْ فَضْلِهِ... ﴿٧٤﴾ التوبة﴾، واته: دوو پرووهکان سویند به خوا دهخۆن که گوایه وتهیه کی ناله باریان نه درکاندووه، به لām بینگومان ئهوانه درۆ دهکهو وتهی ناله باری -خۆبی- باوهردکردن- و -که لیمهی کوفر-یان به دهم داهاتوه، ئهوان دواي موسلمان بوونیان کافرو پاشگهز بوونهوه و سهرقالی پیلانیك بوون که بۆیان به دی نه هات، تهنها یهك شتیش ئهوانی پهست و تووره کردووه، ئهوهیه خوا به فەزڵ و به خششی خۆی، پیغه مبهره کهی و باوهردارانی به ههره مهند کردووه.

بینگومانده فرمان (فعل)ی (نَقَمَ) تهنها ئهو چوارجاره له قورئاندا هاتوه که دیاریمان کرد، له هه موو ئهم جیگایانه شدا ده رباره ی واتایهك هاتوه، ئه ویش درایهتی نیوان باوهرداران و بی باوهردان، ئهو جهنگه دزیویه که بی باوهردان له دژی باوهرداران هه لئ ده گیرسیئن. قورئانی پیرۆز بهم پهنگه سروشت و شیوازی (جهنگه که له دژی موسلمانان) مان بۆ پروون دهکاتهوه که جهنگیکی تۆلستاندن ی پر له رِقو کینهیه.

واتاو ئه نجامه کانی ئهو توورپهیی و دژایه تییه

کافران رقیان له ئیماندارانهو، تۆلەیان لێ دەستین، له بهر ئهمه شه شهریان له گهڵ ده کهن. جا ناخۆ مانای ئهم رقو کینه و تۆلەستانانه چی بێت؟! بینگومان قورئانی پیرۆز دوژمنی کافرو ستهمکاری به مڕۆفی ئیماندار ناساندووهو، لایه نه دهروونییه کهی بۆ شیتەڵ کردووهو، حهقیقهت و بنج و بناوانیشی له ناواخنی دهروونییهوه بۆ وینا کردووه. چونکه بهراستی دوژمنی (ئیمانداره که) کهسیکی توورپه و قین له دڵ و حهسوود و زۆردارو له ستهمدا پۆچووه. ههه له بهر ئهمه شه به ههموو تواناو دهروونه پڕ له قین و حهسوودی و ستهمکاری و بهدکارییه کهیهوه دژایه تییه دهکاتو، به فرۆفیل و درندهیی و ناکاری دزیۆیشهوه تۆلە لێ دهستینیت.

پاشان ئهو کافرهی که بهم پرهوشته نابه جۆ کهم و کورتییانهیهوه بهرهو پڕوی مڕۆفی ئیماندار ده بێتهوه، هیچ نه گهریکی ئهو توۆ نیه که ناشته وایی له گهڵ دا بکات یان لێی بێ دهنگ بێت، یان فهرامۆشی بکات یاخود دهست له دوژمنایه تییه کهی هه لگریت.

(متنبی)ی شاعیریش پراستی پیکاهه که لهو دێره شیعهریدا گوتویهتی:

سوی حسد الحساد داو فانه

إذا دخل في قلب فليس يحول

ئه نجامه کانی ئهو پهستی و توورپهیی کافران له سههر موسلمانان له جهنگه کانیاندا که دژی موسلمانان و ئیمانداران بهرپای ده کهن- و ئاسه واری ئهو رقو توورپهییان له سههر ئهو جهنگانهش، دیارو پڕوو و ئاشکران.

ناخر چ ئاکامێک له جهنگێک پهاو ده کهیت که کافران دنیا به رقو کینه و پهستی و ناحهزی و ستهم و فیل و درندهیی و دزیۆیی به ههموو توانایانهوه تیا دا

به کار دیتن؟! ئه‌ی ئاخۆ چه‌نده له‌و رِقو کینه‌و چه‌سوودیه‌یان کار له‌ موسلمانان ده‌کات؟!

خوای په‌روه‌ردگار ده‌رباره‌ی ئه‌و جه‌نگه‌یانو، رِقو کینه‌ی کافران له‌سه‌ر ئیمانداران فه‌رموویه‌تی: ﴿كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَقْوَاهِمَ وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَسِيقُونَ﴾ (٨) ﴿أَشْرَوْا بِعَايَتِ اللَّهِ ثَمًّا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ ۖ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (٩) ﴿لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ﴾ (١٠) التوبة ﴿١٠﴾، واته‌: ئاخ‌ر ئه‌و کافرانه‌ چۆن وابه‌سته‌ی وه‌فاو په‌یمان په‌روه‌ری ده‌بن له‌به‌رامبه‌ر ئیوه‌دا؟ ئه‌وان ته‌گه‌ر به‌سه‌رتاندا زāl بن، ئه‌وا هه‌یچ په‌رژینه‌یکه‌ی خزمایه‌تی و په‌یمانداریه‌ی ناپارێژن، به‌لکه‌ر —له‌کاتی هه‌منیدا— ته‌نها به‌ قسه‌و وته‌ی سه‌رزازه‌کی ده‌یانه‌وێت رازیستان بکه‌ن و، له‌ ناخیشه‌یانه‌وه‌ دلّه‌کانیان پێچه‌وانه‌ی وته‌کانیانه‌و له‌ دلّه‌وه‌ رقیان لیتانه‌. زۆربه‌شیان له‌ پڕی لاده‌ر بی‌په‌یمانن. ئه‌و کافرو هاوه‌ل بۆ خوادانه‌رانه‌ نرخیکه‌ی که‌میان—له‌خه‌یرو خوشی دنیا— به‌هۆی گوێڕینی ئایه‌ت و به‌لگه‌و نیشه‌انه‌کانی خوا ده‌ست که‌وتوووه‌، پڕی راستی خواشیان له‌ خه‌لکی گرتوو. به‌راستی ئه‌وان کار و کرداری خراپ ته‌نجام ده‌ده‌ن. هه‌روه‌ها ئه‌وان هه‌یچ سنووریکی نزیکه‌ی و خزمایه‌تی و په‌یمانداریه‌ی بۆ ئیماندارێک ناپارێژن و، هه‌ر ئه‌وانیش ده‌ستدریژکار و سنوره‌زێتن.

به‌راستی ئه‌و کافره‌ دلّ پڕ له‌ قینه‌نه‌ ره‌چاوی هه‌یچ په‌یمانیکی نی‌وان خۆیان و باوه‌رداران ناکه‌ن و، سنووری هه‌یچ خزمایه‌تی و که‌سایه‌تییه‌ کیش ناپارێژن، ئه‌مه‌ش له‌وه‌ته‌ی ئه‌و جه‌نگه‌ به‌رده‌وامه‌یاندا له‌ دژی باوه‌رداران.

بۆچی ئاوا ره‌فتار ده‌که‌ن؟ چونکه‌ قین له‌ دلّ، به‌ ده‌مو زاری خۆیان قایلتان ده‌که‌ن و، دلّیشیان پێچه‌وانه‌ی وته‌کانیان تی‌دایه‌و له‌ دلّه‌وه‌ بیزارو ناحه‌زن. ئه‌وان به‌و هه‌موو رِقو کینه‌و تو‌په‌یه‌یه‌ی ناخی دلّیانه‌وه‌ ده‌جه‌نگن، هه‌روه‌ها له‌ پێناوی زāl بوون به‌سه‌ر برواداراندا، هه‌یچ په‌یمان و خزمایه‌تییه‌ک ناپارێژن و، له‌ قامووس و

فهرههنگه کانیشیاندا وشه کانی -دادگه‌ری، به‌زه‌یی، سه‌ربه‌ستی، دیموکراتی، و مافه‌کانی مرۆڤ، ڕیزی مرۆڤ-یان سپیوه‌ته‌وه، جگه له سپینه‌وه‌ی چه‌ندین وشه‌ی تری هاوشیوه‌یان..

ئه‌وان له جه‌نگیاندا له دژی ئیمانداران، ڕینگه له پیاده‌کردنی یاسا و ڕێسا و بنه‌ما شه‌رعیه‌کان ده‌گرن، دادوه‌رو پارێزه‌رو دادگا مه‌ده‌نییه‌کان له باوه‌رداران دوور ده‌خه‌نه‌وه، حاڵه‌تی نااسایی (الطواری) ڕاده‌گه‌یه‌نو، هه‌موو مافه مه‌ده‌نی و دادوه‌رییه‌کان له‌باوه‌رداران زه‌وت ده‌که‌نو، فه‌رمانه‌کانی دادگا نااسایی یه سه‌ربازییه‌کانیان به‌سه‌ردا په‌یره ده‌که‌نو فه‌رمانه تونده سته‌مکارییه‌کانی ئه‌و حاکه عه‌سکه‌رییه‌شیان به‌سه‌ردا ده‌سه‌پێنن، که ده‌ست به‌سه‌ر هه‌موو مافو تایبه‌تمه‌ندییه‌کی مرۆڤی باوه‌رداردا ده‌گرێت.. جا لهم بارودۆخه ناایاسیه پر له ڕق و کینه‌دا له حاڵی بڕوادی مه‌ینه‌تبار بکۆله‌ره‌وه، له مافه‌کانی و له سه‌ربه‌ستی یه‌که‌ی بکۆله‌ره‌وه و به‌دوایدا بگه‌ڕێ.. بگه‌ڕێ به‌دوای فه‌رمانی ئیدار و کاروبار و پرۆژه‌کانیدا، له مال و سامان و ده‌سکه‌وتی پڕۆژانه‌ی بکۆله‌ره‌وه، له خێزان و خانه‌واده‌ی بکۆله‌ره‌وه، له حاڵی هاوسه‌ری و منداڵه‌کانی بکۆله‌ره‌وه. له ده‌روونی و جه‌سته‌ی بکۆله‌ره‌وه. له سه‌ربه‌ستی و ڕیزو که‌رامه‌تی بکۆله‌ره‌وه، له دۆخی ئاینه‌که‌ی و باوه‌ره‌که‌ی، له ئابروو بارودۆخی نێودلی بکۆله‌ره‌وه، له هه‌سته‌کانی و نه‌جابه‌کانی جه‌سته‌ی، له باری سووری خوین و ده‌ماره خوینبه‌رو خوین هینه‌ره‌کانی بکۆله‌ره‌وه، له‌گیانی -ئه‌گه‌ر گیانی تیدا مایه‌ت- یان -هیشتا تو‌زقالتک ژیا‌نی تیدا مایه‌ت- بکۆله‌ره‌وه..

بێگومان خوا راستی فه‌رموه: (لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا ذِمَّةً).

ئاسه‌واری جه‌نگی تو‌له‌ستاندنێ کافرا‌نه له دژی ئیمانداران، له‌و وته‌یه‌ی فیرعه‌ونیشدا ڕه‌نگ ده‌داته‌وه، که تیی‌دا هه‌ره‌شه‌ی له‌و سیه‌ربازانه‌ی خۆی کردوه کاتیک باوه‌ریان به‌ موسا-سلای لی ییت- هینابوو، ئه‌وه‌بوو فیرعه‌ون پێی گوتن:

﴿لَا قُطْعَنَ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلُكُمْ مِّنْ خَلْفٍ ثُمَّ لَأُصْلَبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ (الأعراف: ١٣٤)،
 واته: شەرت بێ دەست و قاچی هەریەکەتان راست و چەپ بێرەم پاشان هەمووتان
 بەشیوەی لەخاچ دان هەلواسم..

هەروەها لە سوورەتێکی تردا، کە قورئان بەشیکی ئەو بەسەرھاتەیی هێناوە،
 فیرعەون پێیان دەلێت: ﴿...فَلَا قُطْعَنَ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلُكُمْ مِّنْ خَلْفٍ وَلَا أُصْلَبَنَّكُمْ فِي
 جُدُوعِ النَّخْلِ وَلَنَعْلَمَنَّ إِنَّمَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَى﴾ (طه: ٧١)، واته: شەرت بێ دەبی راست و
 چەپ دەست و قاچتان بێرەمەو، بە قەدەکانی دارخورمادا هەلئان واسم، ئەوساش
 بەچاکی بۆتان دەرە کەوێت، کە کامان سزای توند و تیژ بەردەوامان هەیە.

شوێنەواری ئەم جەنگە و ئەنجامەکانیشی لەو کردارە درێندانەیی کافران لەدژی
 باوەرداران لە چیرۆکی (هاوەلانی چالە گەورە کە) دا: ﴿الْأَنَارِ ذَاتِ الْوُودِ﴾ (٥) ﴿إِذْ هَرَّ
 عَلَيْهِمْ قَعُودٌ﴾ (٦) ﴿وَهُمْ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ﴾ (٧) (البروج: ٦).

شوێنەواری ئەم جەنگە و ئەنجامەکانی، کە میژوو تۆماری کردووە، لەو سزاو
 ئەشکەنجەدانە ترسناکەش دایە کە ئەو پۆمانی یانەی (عیسا-سلادی لێ بیّت-)یان
 بە خوا دەزانی، دژی ئەو زاناو راهیبە پیاوچاكانە پیادەیان دەکرد، کە (عیسا)یان
 بە عەبدو پیغەمبەری خوا دەزانی، بەتایبەتی شوێنکەوتوانی باوەرداری شەهید
 (عبدالله ئاریۆس) کە لە (ئەریسی)یە شەهیدەکان بوو.

ئاسەواریکی تری ئەم جەنگە درێندانەییە، کە لە میژوودا تۆمارکراوە، ئەو
 کارەسات و مەینەتیانەییە، کە لەسەر دەستی خاچپەرستانی سەر بە (دادگاکانی
 پشکین) بەسەر موسلمانانی ئەندەلوسدا هێنراوە.

ئاسەواریکی دیکەی ئەم جەنگە لەوەش دایە، کە لە سەر دەمی نوێ و لە ماوەی
 سەرۆکایەتی هەردوو سەرۆکی میسر (جمال عبدالناصر و انور سادات) و، ماوەی
 حوکمی کاربەدەستانی دواتریاندا و (ماوەی دەسەڵاتداریتی حاکمە عەلمانییەکانی

ترى سەر جيهانى ئىسلاميدا) له جوړه كانى ئەشكه نجه دان له زيندانه بهناو
شۆرشگېږى (ثوري) يه كانى ميصرو ولاتانى تردا له دژى موسلمانان و بانگه وازى
ئىسلام به كار هېنراون^(۱).

(۱) له مباره يه وه نهم كتيبانه بخوينه وه: (البوابة السوداء / أحمد رائف)، (أيام من حياتي / زينب
الغزالي)، (يوميات سجين في السجن الحربي / كمال فرماوي)، (رسائل من السجن الحربي - سمير
الهضيبي) و ... چەند كتيبيكى ديكه ي هاوشيوه يان.

" ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا "

له لێدوان و به دوا داچوونی قورئاندا له سهر چیرۆکی (هاوه لانی چاله گهوره كه)، گوزارشتیكى خاوهن په هه ندى كاریگه رى ده برپیه، ئه وه ش له وه فرمایشته ی دواترى خوا ی په روه ردگار و بالا ده ستدا، كه فرمویه تی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ﴾ (البروج: ۱۰)، واته: جا بیگومان ئه وه كافره سته مكارانه ی ئه وه كاره ساته گه ریه یان به سهر پیا وه ئیمانداره كان و ئافره ته ئیمانداره كاندا هی ناو، پاشان له وه سته مكارییانه دا به رده وام ده بنو، ده ست هه لئاگر و په شی مان نابنه وه و تهویه له لای خوا ناكهن، ئه وا سزای دۆزه خو ئه شكه نجه ی ئاگره سوتینه ره كه ی، شایسته یانه.

له م فرمایشته دا گوزارشته خاوهن په هه نده كاریگه ره كه، رسته ی (ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا) ه، به مانای: پاشان، دوا ی ئه وه كاره درندانیه، ئه گه ر بی با وه په سته مكاره كان پاشگه ز نه بنه وه و تهویه نه كهن..

له م گوزارشته دا ده رازه یه كه له به رده م سته مكاره دل پر له ر قو كینه كان ده كاته وه، ئه وانه ی با وه دراره كانیان سوتاندو كوشتیان و گیانیان له لاشه یان جیا كردنه وه. له به رده میاندا ده رگای په شیمانی و تهویه كردن ده كاته وه و، داواشیان لی ده كات له وه ده رگایه وه بینه ژووره وه و، سوودی لی وه رگرنو، دوا یین ده رفه ت بقۆزنه وه پیش ئه وه ی ده رگا كه دا بخریته وه.

ئه وه سته مكارانه ی، -ئه وه ی به ئیمانداران کردیان، کردیان- خوا چی یان لی ده كات ئه گه ر با وه به خوا بیئنو، خویان ته سلیم به ریبازی خوا بکه نو، داوا ی لیخو شبوونی له سهر گونا هه كانیان لی بکه نو، تهویه له لای خوا بکه نو، بۆ رینگای

خوا بگه‌ڕێنه‌وه‌و، له‌ تاوانه‌کانیان پاشگه‌ز بکه‌نه‌وه‌و، بۆ ئایینی خوا، پوخت و یه‌کلا ببه‌نه‌وه‌و، وابه‌سته‌ی خواپه‌رستی بن، ته‌گه‌ر وا بکه‌ن خوا چییان لێ ده‌کات؟! بینگومان خوا ته‌وبه‌یان لێ وه‌رده‌گریتو، چاو له‌ هه‌موو تاوان و به‌دکارییه‌کانیان ده‌پۆشیتو، ده‌یانخاته‌ پال سه‌ربازان و شوینکه‌وتوانی خۆی.

له‌ هه‌مان کاتدا، باوه‌ردارانیش هه‌لۆیستی خۆیان و تێپروانین و مامه‌له‌و په‌یوه‌ندیشیان له‌گه‌ڵ ته‌وانه‌دا به‌ ئاقاریکی باشترا ده‌گۆڕن و، چییان ده‌ره‌ق کردوون، له‌بیری خۆیان ده‌به‌نه‌وه‌و، چاو له‌ تاوانه‌کانیشیان ده‌پۆشن، هه‌رچییه‌کیش، که‌ به‌ده‌ست نه‌و سته‌مکاره‌ په‌شیمان بوانه‌وه‌ تووشیان بووه‌، به‌ پاداشت لای خوا داده‌نێن و، ئیدی لاپه‌ریه‌کی تازه‌ی ژیانیان له‌گه‌ڵدا هه‌ڵده‌نه‌وه‌ که‌ له‌سه‌ر بنه‌مای خۆشه‌ویستی و براهه‌تی و سۆزو په‌رۆشی بنیات بنریت.

ئای په‌حه‌تی خوا چهند گه‌وره‌و فراوانه‌، ته‌و خواجه‌ی، که‌ هه‌رکه‌سیک به‌ په‌شیمانی و ته‌وبه‌کاری و موسلمانیتی و گوێپایه‌لیکردنی فه‌رمانه‌کانیه‌وه‌، بۆلای بگه‌ڕێته‌وه‌، ته‌وا ته‌وبه‌ی لێ وه‌رده‌گریتو، له‌ هه‌موو گوناھ و تاوانه‌شی ده‌بووریت، که‌ دژی دینه‌که‌ی و هه‌لسوڤاوانی و شوینکه‌وتوانی ته‌نجامی دابیت.

ئای ته‌و ئایینه‌ش چهند گه‌وره‌یه‌، که‌ ته‌م ڕێساو بیروباوه‌ره‌ پاکانه‌و، ته‌و ڕاستی یه‌ ره‌سه‌نانه‌و، ته‌و به‌ها به‌رزانه‌ی تێدایه‌، که‌ له‌ سه‌روو هه‌موو ڕێساو ڕژیم و بنه‌ما ماددی یه‌کانی گرۆی به‌شه‌ری یه‌وه‌یه‌.

چهند به‌ ئارامیشه‌ مرۆفی ئیماندار، که‌ چاو له‌ هه‌ر که‌سیک ده‌پۆشیت، که‌ خراپه‌یان ده‌ره‌قی کردووه‌و، لێ یان ده‌بووریت و گه‌ردنیا ئازاد ده‌کاتو، ده‌شیانکاته‌ بایانی خۆشه‌ویستی خۆی، مادام ته‌وان به‌شداریی چیژی خواپه‌رستی و کار بۆ خوا کردنی له‌گه‌ڵدا بکه‌نو، له‌گه‌ڵدا ببه‌نه‌ سه‌ربازانی دلسۆزی خوا.

ئهم ئاگره له کوێ و ئهو ئاگره له کوێ؟

ئه گهر ستهمكاران تهويه بکهو و بۆ لای خوا بگهڕێنهوه، ئهوان دهبنه برایانی کهسانی باوهردارو، له لای خواش پهسند دهکړین، بهلام ئه گهر سوود له وههله وه نهگرن و نه چنه نیو ده رگای تهویه وهو، له سه ر کفر و رقو کینه یان له دژی باوهرداران بهردهوام بن، ئهوا سزایه کی ترسناک و گهوره و پر تازاریان له پیشه وهیه.

﴿إِنَّ الَّذِينَ فَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فَمَا تَعْبَأُ بِهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾^(١٠) البروج

بێگومان ئهو کافره ستهمکارانه، مرۆفه باوهردارهکانیان بهو ئاگره پر له سووته مه نی و بلیسه داره ی نیو چاله گه وه که سووتاندوه، بۆیه له سووره ته که دا ده رباره ی ستهمکاره کانیش وا گوخی نراوه و پیکه وتوه که خواش به ئاگر سزایان بداتو، به ئاگر بیان سووتی نیت، ئه مهش به پی ی ئهو بنه ما راسته وانه ده رهاوی نراوه ی که روونی کردۆته وه (سزا له ره گهزی کاره که یه). بۆیه ئه گهر ئهوان باوهرداران یان به ئاگری دنیا سووتاندی نیت، جی ی خۆیه تی و گونجاوه که خواش ئهوان به ئاگره هه می شه یی یه که ی دۆزه خ له رۆژی قیامه تدا بسوتی نیت، که ئه مهش سزایه کی پراوپرو پر به پیستی کرده وه ستهمکاری به کانیا نه، پهروه ردگاریشت ستهم له بهنده کانی ناکات.

ئهم ئاگره له کوێ ی ئهو ئاگره دایه؟ ئاگری دنیا له کوێ ی ئاگری دۆزه خ دایه؟
(سید قطب) ده لیت: "بۆ چه مک و واتای سزای دۆزه خ وشه ی ئاگری کراوه (حریق) به کار دینریت، به لام بۆ ئهم کاره ساتهش درکی نراوه و بۆته دهق له سه ری، تاکو له بهرام بهر (حریق) ی نیو چاله گه وه که دا بی ت و، به هه مان بی شه و زا را وهش بی ت که ده لاله ت له سه ر روودا وه که ده کات.

به لام ئاخر ئهو ئاگره له کوێ ی ئهم ئاگره دایه، له توندوتیژی یه که ی و،

ماوه کېدا، (حریق)ی دنیا به ټاگړیک ده کړیته وه که خه لکی خویان هه لې ده گیرسینن؟ (حریق)ی پوژۍ دواييش به ټاگړیک ده کړیته وه که خوی خالقي خه لکی هه لیده گیرسینیت.

(حریق)ی دنیا چهند ساتیکه و، کوټایی پي دیت، به لام (حریق)ی ټاخیرت چندين زه منی دوورو دريژ ده خایه نیټ و کس نازانیت ماوه کې چنده، تهنه خوا نه بیت.

له گه ل ټاگره کې دنیا دا، خوا له باوه پداران پازی بووه و، نه مهش پشتگیری کړدنیکی نه و اتا پیروزه مروثی یه، به لام له گه ل ټاگری پوژۍ دواييدا خوا تووړه و په ست بووه له بي باوه پان و، نه وهش نسکویه کی پر له هه ره سو داروخانی سهر شړپرکړاوانه شه بویان^(۱).

چند نه گېت و به د به خت و بي به شه، نه و که سه ی له ماوه ی ژيانی دناييدا نه و تاوانه نه نجام ده دات که ده یخاته بهر سزای دوزه خو سزای ټاگره کې و نه و که سه شه که به ته مای رزگار بوون له و ټاگره هه میشه یی به ترسناکه نیه!

سهر که وتنی گه وړه بو باوه پداران

نه و باوه پدارانه ی له سهر باوه پره که یان جیگیر و خوړاگر بوون و، به ته مای پاداشتی خوا بوون و، بهر گه ی ټاگر سووتاندنیان له پیناوی خوادا گرت، چیان لسي چنییه وه؟ نایا قازانچیان ده سگیر بوو، یان زیانیان لسي که وت؟ نایا سهر که وتن، یان شکستیان تووش بوو؟ وه لامی نه م پرسیارانه له م فهرمایشته ی خوادایه:

﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ﴾ (۱۱) البروج

(۱) في ظلال القرآن/ ۶: ۳۸۷۴.

بهراستی ئهوان سهركهوتوو بوون، سهرفرازو سهربهرز بوون، ئهوه بهههشت و باخ و بیستانه جوانانهی بهههشتیان دهستکهوت که چه نندین ڕووبارو جوگه و کانی به ژیریاندا ده ڕوات. به فزڵ و ڕهحهتی خواش، شایستهی بوون، بههۆی ئهوه شهوه شایستهی بوون که ژیا نیان و لاشه یان و ته مه نیان و گیانی شیان له پینا ویدا بهخت کرد. بهراستی ئهوان ئهوه سهركهوتنه گه وره یه یان دهسگیر بوو که هیچ سهركهوتنیکی هاو تاو هاو وینه یی، هه رکه سیکی ش به بههشت بهخته وه رو سهركهوتوو بیت، ئهوه بێگومان سهركهوتوو، وهك خوا له مباره یه وه فەرموویه تی:

﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَمَنْ زُحْزِحَ عَنِ النَّكَارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَمْتَعٌ الْغُرُورِ ﴿١٨٥﴾﴾ ال عمران

واته: هه موو که سیکی مردن ده چیژی تی و، ده مریت، ته نها له ڕۆژی قیامه تیشدا پادا شته کانتان پهی ده گه یه نریته وه، جا هه رکه سیکی له ئاگری دۆزه خ دوور بخریته وه و، بخریته بهههشته وه، ئهوه بهراستی سهركهوتوو سهرفراز بووه، ژیا نی دیناش جگه له وهی خۆشییه کی فریوده رانه یه، هیچی دی نیه.

بێگومان دنیا کۆتایی نیه، به لکو کۆتایی یه که له وی یه و، گرنگ چاره نووس و سه ره نجامی ڕۆژی قیامه ته، راسته که باوه رداره کان له م چیرۆکه دا ژیا نیان لێ سه نراوه و ئه م دنیا یه یان جی هیشت و، خه لکانیش به خه ساره ته مند و له نیو چوو و مردوویان داناون. به لام ده بیت په ند له چاره نووسی ڕۆژی قیامه تیان وه ربگیریت، که ئه وان له بهههشت داو له نیو باخ و بیستانی کدان که ڕووباره کان به ژیریاندا ده ڕۆن.

ئایا ئه وه باوه ردارانه سهركهوتوو بوون، یان خه ساره ته ند؟ بێگومان ئه وان به هه موو دیارده کانی سهركهوتن و، به هه موو مانا و وینه و بواره کانی سهركهوتنه وه، سهركهوتوو بوون.

ده تۆش وه ره له گه لماندا با پیکه وه له گه ل پێشه وای شه هید (سید قطب) دا ئه م وته یی خۆی ده رباره ی سهركهوتنی ئه وه باوه ردارانه، بلێینه وه، که له باره یانه وه له

تهفسیره کهیدا (في ظلال القرآن) گوتویه:

"بێگومان باوه‌پداران له توانایاندا هه‌بوو، که ژيانی خۆیان بپارێزن و له‌دنیا دا خۆیان به‌هێلنه‌وه، به‌و مه‌رجه‌ی له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌وه‌دا شکستیان به‌ بېروباوه‌په‌که‌یان به‌هێنايه. به‌لام ئایا هه‌ر له‌ دنیا شداو، له‌پیش پۆژی دوایدا چه‌نده خۆیان ده‌دۆراند؟ ئه‌ی داخۆ گرو‌ی مرو‌فایه‌تیش (هه‌ر هه‌مو‌ی) چه‌نده زیانیان لێ‌ده‌که‌وت؟ به‌ له‌ناوبردنی ئه‌م مانا گه‌وره‌یه‌ چه‌نده زیانیان لێ‌ده‌که‌وت: (مانای که‌می و پووچی ژيانی به‌بێ عه‌قیده)، (دزیوی و قیزه‌ونیی ژيانی بێ سه‌ربه‌ستی)، (دارووخانی ژيان له‌کاتی‌که‌دا زۆردارانی له‌ سه‌مه‌دا پۆچوو ده‌ست به‌سه‌ر پۆحه‌کاندا ده‌گرن دوا‌ی ئه‌وه‌ی ده‌ستیان به‌سه‌ر لاشه‌کان داگرت).. به‌راستی ئه‌م مانایه‌ زۆر پیرۆزه‌و، مانایه‌کی زۆر گه‌وره‌شه. جا ئه‌و باوه‌پدارانه‌ ئه‌م مانا به‌رزو پیرۆزو گه‌وره‌یه‌یان قازانج کړدبوو، له‌کاتی‌که‌دا هێشتا له‌سه‌ر زه‌ویدا مابوون.

هه‌روه‌ها له‌کاتی‌که‌دا ئه‌م قازانجیه‌یان ده‌سگیر ببو، که به‌ر ئاگره‌که‌ی سه‌ته‌مکاران که‌وتبوونو، لاشه‌کانیان گرپان ده‌گرت. ئیدی ئه‌م مانا پیرۆزه‌ی، که ئاگره‌که‌ پاگژو خاوی‌نی کړدۆته‌وه، سه‌رکه‌وتوو بووه. دوا‌ی ئه‌وه‌ش له‌لای په‌روه‌ردگاری خۆیان حسابی‌کیان بۆ کراوه، به‌و به‌هه‌شته‌ پاداشت ده‌درینه‌وه، که جۆگه‌و رووباره‌کان به‌ژێریدا ده‌رۆن، ئه‌مه‌ش سه‌رکه‌وتنی‌کی گه‌وره‌یانه.

چیرۆکی (هاوه‌لانی چاله‌ گه‌وره‌که‌) له‌ فه‌رمووده‌ی پێغه‌مبه‌ردا ﷺ

پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌ندیک شیکارو زانیاری له‌سه‌ر چیرۆکی (هاوه‌لانی چاله‌ گه‌وره‌که‌) خستۆته‌ روو و تێیاندا چه‌ند لایه‌نی‌کی به‌سوود و به‌هاداری خستۆته‌ سه‌ر ئه‌و به‌شه‌ی که له‌ قورئاندا هاتوو. جا مادام فه‌رمووده‌که‌ش به‌ پله‌ی (صحیح) له‌ پێغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ گیراوه‌ته‌وه، ئه‌وا پێویسته‌ ئێمه‌ش وه‌ری گرین و بیلێینه‌وه‌و، ئه‌و مه‌سه‌لانه‌ی، که ئاماژه‌ی بۆ کراوه‌ بجه‌ینه‌ پāl ئه‌وانه‌ی، که قورئان ئاماژه‌ی بۆ کړدوون. پاشان سه‌یری هه‌ردوو سه‌رچاوه‌ راسته‌که‌ (قورئان و فه‌رموده‌)

بکهینو، له ههردووکیانهوه ئاماژه و پێنمایی یه کان به کۆکراوهیی دهريئين:

ئیمام (مسلم) له (صحيح)ی خۆیداو له (صهیب ی کوری سنان ی پۆمی)یهوه
-خوایی رازی بێت- گێڕاوتیییهوه، که پیغه مبهري خوا ﷺ فرموویهتی:

((لهنیو گهلیک له گهلانی پێش ئیوه دا، پادشایهك ههبووه که سیحربازیکی
له بهرهست دابوو و کاتیکی سیحربازه که له ته مهندا گهوره بووه، به پادشاهی
گوتوه: ئهوا من گهوره م به سالآچووم، کورپکی نهوجه وائم بۆ بنیره تا فیری
سیحربازی بکه م. پادشاش کورپکی نهوجه وائی بۆ ده نیریت تا کو فیری بکات.

له سهر پێی کورپ نهوجه وانه که راهیب -زانایهکی ئایینی ئه و سهرده مه-
هه بوو، هه رکاتیکی کورپ که به ویدا برۆیشتایه، قسه ی بۆ ده کردو، کورپ کهش گوئی
لی ده گرتو له لای داده نیشت و پێی خۆش حال ده بوو.

هه ر که ده چوو بۆ لای سیحربازه که، به لای راهیبه که دا تیده په ری و لای
داده نیشت، که ده چوو له لای سیحربازه که، سیحربازه که لێی ده دا.. کورپ که سکا لای
له لای راهیبه که کرد، ئه ویش پێی گوت: ئه گه ر له لیپرسینه وه ی سیحربازه که
ده ترسایت بلی که س و کارم له ماله وه دوا یان خستم، ئه گه ر له لیپرسینه وه ی که س و
کار یشت ده ترسایت بلی سیحربازه که دوا ی خستم.

نهوجه وانه که به م حال ته وه مایه وه، تا رۆژێکیان تووشی گیاندارێکی درنده ی
گه وه بوو، که خه لکی ده ترساندو خه لکی له ماله کانیا ن به ند کردبوو، بۆیه له به ر
خۆیه وه گوئی: ئه مپۆ بۆم ده رده که ویت که ئاخۆ سیحربازه که باشتره، یا ن
راهیبه که؟ بۆ ئه م مه به سته ش به ردیکی هه لگرت و پرووی کرده خوا و گوئی: خوا به
ئه گه ر کاروباری راهبه که له کاروباری سیحربازه که له لای تۆ خۆشه و یست تره،
ئه و ئه م گیانداره گه وره یه بکوژه، تا کو خه لکی بچه سه ر کارو گوزه رانیان.. دوا ی
ئه م نزایه، کورپ که به رده که ی گرته گیانداره که و کوشتی، خه لکیش چوونه سه ر
کارو گوزه رانیان.

ئنجاکۆرپه که هاتهوه بۆ لای راهیبه کهو ئهم ههوالهی پێگه یاندا. راهیبه کهش پێی گوت: کۆرپم: ئهمرۆ تۆ له من باشتريت، وهك دهشبینم تۆ له مهسه لهی کاروباری نیمانداریتیتدا زۆر پیشکه وتوویتو، له مه و لاش تووشی تاقیکردنه وه ده بیتو به به لآو ناره حه تی تاقی ده کریتته وه. جا ئه گهر تووشی ئهو تاقیکردنه وه یه بوویت، ئه وا هه والۆ ناویشانی من به کهس نه لیتیت..

جێی باسه ئهم مندا له، خوا موعجیزه ی چاککردنه وه ی کهسی کویر- که به کویری له دایک بوو ییت - و کهسی به لهك- په له ی سپی سه ر پیست- ی پێ دابووو خه لکیشی له هه موو ده ردیک چاره سه ر ده کرد..

رۆژنیکیان یه کینک له ئه نجومه نی پادشا که کویر بوو، هه والی ئهم کۆرپه ی بیست، بۆیه چهن دین دیاریی زۆری بۆ هی ناو، پێی گوت: هه موو ئه مانه بۆ تۆ، ئه گهر چاکم بکه یته وه.. کۆرپه نه و جه وانه کهش پێی گوت: من هیچ کهسیکم بۆ چاک نا کریتته وه، به لکو خوا چاک ی ده کاته وه، جا ئه گهر تۆش باوه ر به خوا بینیت، ئه وا دوعات له لای خوا بۆ ده کهم، خواش چاکت ده کاته وه.. پیاوه کهش باوه ری به خوا هی ناو، خواش چاک ی کرده وه.

پیاوه که چوو بۆ لای پادشا و وهك جاران له لای دانیش، پادشا ش لیی پرس ی: ئه وه کێ چاوی بۆ گیر پرایته وه؟ پیاوه که گوتی: خوا ی پهروه ردگارم.. پادشا لیی پرس ی: ئایا جگه له من پهروه ردگاری ترت هه یه؟ گوتی: به لێ، پهروه ردگاری من و پهروه ردگاری تۆش هه ر (الله) یه..

پادشا ئهم پیاوه ی به ند کرد و به رده وام سزاشی ده دا، هه تا ناچار ی کرد، که ناویشانی کۆرپه نه و جه وانه که ی پێدا، ئنجاکۆرپه که یان بۆ لای پادشا هی ناو، پادشا ش پێی گوت: ئه ی کۆرپ ی خۆم، سیحربازیی تۆ گه یشتۆته راده یهك، که کویر و گهرو به لهك چاک ده که یته وه و، ئه وه ده که ییت و ئه وه ده که ییت.. کۆرپه کهش به پادشا ی گوت: من هیچ کهسیکم پێ چاک نا کریتته وه، به لکو هه ر خوا چاک ی ده کاته وه.

پادشا ئهم كۆرپه‌شی گرتو به‌ندی كردو به‌رده‌وام سزاو ئازاری ده‌دا، هه‌تا ئهم كۆرپه‌ش ناچار بوو ناوێشانی راهیبه‌كه‌ی به‌ پاشا گوت.

راهیبه‌كه‌شیان هه‌یناو پێیان گوت: واز له‌ دینه‌كه‌ت بێنه‌.. ئه‌ویش سه‌رپێچیی له‌و فه‌رمانه‌یان كرد، ئنجا مشاریکیان هه‌یناو، له‌سه‌ر ته‌وقی سه‌ریان داناو سه‌ریان پێ له‌ت كرد، تا هه‌ردوو كه‌رته‌كه‌ی كه‌وته سه‌ر زه‌وی.

دوای ئه‌وه كۆرپه‌ نه‌وجه‌وانه‌كه‌یان هه‌یناو پێی گوترا: له‌ دینه‌كه‌ت پاشگه‌ز ببه‌وه‌.. ئه‌ویش سه‌رپێچیی لێ كردن.

پادشا ئهم كۆرپه‌ی دایه‌ ده‌ست چه‌ند كه‌سیك له‌ یاهه‌رانی و پێی گوتن: بیه‌نه سه‌ر فلاڤ چیاو، سه‌ری خه‌ن بۆ سه‌ر لوتكه‌كه‌، كاتیك گه‌یشتنه‌ دوا تروپکی چیاكان، هه‌ره‌شه‌ی خستنه‌ خواره‌وه‌ی لێ بکه‌ن، جا ئه‌گه‌ر له‌ ئاینه‌كه‌ی پاشگه‌ز بۆه‌، وازی لێ بێنن، ده‌نا هه‌ڵی دێرن بۆ خواره‌وه‌.

ئه‌وانیش كۆرپه‌كه‌یان بردو گه‌یانداينه‌ سه‌ر چیاكه‌، كۆرپه‌كه‌ نزای له‌لای خوا كردو گوتی: خوايه‌ بمپاریزه‌ له‌مانه‌ به‌و ئامپارزه‌ی كه‌ خواستی خۆتی له‌سه‌ره‌. خواش چیاكه‌ی له‌مرزانه‌وه‌و، هه‌موو ئه‌و پیاوانه‌ی پادشا لێوه‌ی كه‌وتنه‌ خواره‌وه‌و له‌نیۆچوون. ئنجا كۆرپه‌ نه‌وجه‌وانه‌كه‌ به‌ ته‌نها هاته‌وه‌ بۆ لای پادشاكه‌و، پادشاش لێی پرسى: هاوه‌له‌كانت چیاان كرد؟ گوتی: خوا ئه‌وانی له‌كۆلم كرده‌وه‌و پاراستمى..

جاریکی دی پادشا ئهم كۆرپه‌ی دایه‌وه‌ ده‌ست چه‌ند كه‌سیكی ترو پێی گوتن: ئهم جاره‌ ئێوه‌ بیه‌ت و بیه‌خه‌نه‌ نیۆ كه‌شتیه‌كی بچووكه‌وه‌و بیه‌گه‌یه‌نه‌نه‌ نیۆه‌راستی ده‌ریاكه‌و، هه‌ره‌شه‌ی سه‌رنگوومكردنی لێ بکه‌ن، ئه‌گه‌ر له‌ دینه‌كه‌ی پاشگه‌ز نه‌بێته‌وه‌، گه‌ر گوێرايه‌لێی نه‌كردن هه‌ڵی ده‌نه‌ نیۆ ده‌ریاكه‌وه‌.

ئه‌وانیش بردیان، كۆرپه‌كه‌ له‌م شوێنه‌شدا نزای كردو گوتی: خوايه‌ بمپاریزه‌ له‌مانه‌ به‌و ئامپارزه‌ی كه‌ خواستی خۆتی له‌سه‌ره‌. ئیتر پاپۆره‌كه‌ هاوسه‌نگی تێك چووو به‌لایه‌كدا لار بۆوه‌و هه‌موویان خنكانو، خوا كۆرپه‌كه‌ی پزگار كرد.

کورپه که به پێ هاتهوه بۆ لای پادشاکهوه، ئه ویش لی ئی پرسیهوه: هاوړپیکانت چیان کرد؟ گوتی: خودی منی لیان پاراست..

ئنجبا به پادشاکهی گوت: تۆ ناتوانیت من بکوژیت، ههتا فرهمانیکی من نه نجام نه دهیت.. پادشا گوتی: ئه وه فرمانه چیه؟ گوتی: له سه ره زاییه که خه لکی کۆبکه ره وه به قه دی دره ختی کدا هه لم واسه وه، تیریک له هه گبه که ی من ده ری نه وه بیخه نی وه که وانه که وه، پاشان بلی: (به ناوی خوی په ره وردگاری ئه م کوره)، ئنجبا تیره که م تی بگره. ئه گه ره ئه م کاره ئاوا ئه نجام دهیت، ئه وسا ده توانیت بکوژیت.

پادشاش خه لکی بۆ ئه م مه به سه ته کۆ کرده وه وه، به قه دی دره ختی کدا هه لئو اسی وه، تیریکیشی له هه گبه ی کوره که به ده سه ته وه گرت وه، خسته یی نه یو که وانه که وه وه سازی کرد بۆ هاویشتن، ئنجبا گوتی: (به ناوی خوی په ره وردگاری ئه م کوره وه) وه له دوا ی وتنی ئه م رسته یه ش تیره که ی تی گرت وه، به ره لایه کی نیوچه وانی کوره که -نیوان چاوی و گو یچه که ی- که وت.. کوره که ده سه تی خسته سه ره شوینی تیره که وه، مرد.

خه لکیش هاواریان کرد و گوتیان: باوه رمان هی نا به خوی ئه م کوره، باوه رمان هی نا به خوی ئه م کوره.

داروده سه ته ی پادشاکه، چوونه لای پادشا و پێیان گوت: ئایا ئه وه ت بین ی، که لی ئی ده ترسایت؟ به خوا ئه وه ت به سه ره هات، که لی ئی ده ترسایت، ئه وه تا خه لکی ئیمان یان به خوا هی نا وه.

پادشاکه فرهمانیدا له هه ری هه که له ده روازه ی رپگاکاندا - وادیاره هه ره رپگایه که ده روازه یه کی هه به وه - چال هه لکه نه ریت، چاله کان یان هه لکه ندو، ئاگریان تیدا کرده وه.

ئنجبا پادشا جاریدا و گوتی: هه ره که سی نک له دینه که ی پاشگه ز نه بی ته وه، هه لیده نه ناوی. یان پێی گوترا وه: به چۆ ناوی.. ئه وانیش فره مانه که یان جی به جی کرد.

تا نۆ ره گه ی شه سه ره ئافره تی نک، که کورپکی می رد مندالی خوی له گه لدا بوو، له ئاست ناگره که وه خۆ هه لدان ناویدا له هه لئو ی سه ته یه کی کرد و بیر ی له وه کرده وه، که

نه چیته ناو ئاگره کهوه.. به لām کۆره کهی پێی گوت: (دایه، مەترسه و خۆراگر به، چونکه بێگومان تۆ له سه ره ه قیت)^(۱).

نهم چیرۆکه له شیوه گیرانه وه کهی (ابن اسحاق) دا

ئیمام (ابن اسحاق) له ژياننامه (سیره) دا شیوه گیرانه وه یه کهی تری له سه ره چیرۆکی (أصحاب الأخدود) دیاری کردوه، که جیاوازی یه کهی له گه ل شیوه گیرانه وه کهی (ئیمام مسلم) دا هه یه که له پێغه مبه ره وه ﷺ گیراویتی یه وه. به لām (ابن اسحاق) به پله ی (مرفوع) له پێغه مبه ره وه ﷺ خۆیه وه نه یه یتا وه، به لکو له (تابعی) یه که وه که (محمدی کۆری کعب القرظی) یه وه ری گرتوه.

(ابن اسحاق) گوتویه تی: (یه زیدی کۆری ابن زیاد) له (محمدی کۆری کعب القرظی) یه وه بۆی گیرامه وه، هه ره ها هه ندیک که س له خه لکی (نه جران) له خه لکانی ئه و پوه بۆیان گیراومه ته وه، که:

خه لکی (نه جران) خه لکیکی شوینکه وته ی شیرک و ها وه ل بۆخوا دانه رو بته رست بوون، له شارۆچکه یه که له شارۆچکه کانی نزیک (نه جران) دا سیحریازی که هه بوو که مندا لانی خه لکی (نه جران) ی فێری سیحر ده کرد.

جا کاتیک (فهیمیون) ی راهیب ها ته ئه و شاره، -راهیبه که به م نا وه بۆ من باس نه کرا وه که (وهب بن منبه) به و نا وه دیاری کردوه، به لکو وتیان: پیاوی که هات^(۲) - له نیوان (نه جران) و ئه و شارۆچکه یه ی سیحریازه که ی تیدابو وه، ده واریکی

(۱) صحیح مسلم (۵۳) کتاب الزهد والرقائق (۱۷) باب قصة أصحاب الأخدود. حدیث رقم (۳۰۰۵).

(۲) (ابن اسحاق) له سه ره تا ی چیرۆکه که ی (ابن ثامر) و (أصحاب الأخدود) باسی (فهیمیون) ی راهیبی پیاوچاکی کردوه، له گه ل چۆنیه تی ده رجوونی له (شام) ده و بۆ (نه جران) و، بانگه وازی بۆ نایینی (عیسی) -سلاوی لیبت- له (نه جران) و، خۆیندنی (ابن ثامر) له لای ئه و راهیبه ساله وه.. نهم چیرۆکه شی له (وهب بن منبه) ی تابییی وه رگرتوه.. خوداش هه رخۆی ده زانی ت به سه ره ها تی (فهیمیون) ی راهیب چۆن بو وه... پروانه (الروض الأنف) ۱: ۱۹۱-۱۹۵.

ههډاوه.. خه لکې (نهجران) یش مندالنه کانېان بۆ لای نهو سېحربازه ناردووه تاكو فېرى سېحرو جادوويان بکات.

(ثامر) یش کورپه کهى خوى که ناوى (عبدالله الثامر) بووه، له گهل مندالانى (نهجران) دا ناردووه. (عبدالله) ش که به لای کابرای نیو دهواره که دا تیپه ریوه، به نویژو خواپهرستی یه کهى سه رسام بووه، بویه له لای دانېشتووه و گوئى له وته و گفتارى گرتووه، هه تا موسلمان بووه و، له سه رده ستى نهو ریپىازى خواپهرستی و خوا به یه ک گرتنى په پړه و، کړدووه و، نیدى له سه ر یاساکانى ئیسلام پرسىارى لى کړدووه. هه تا له ئیسلام شاره زا بووه، دواتر ده رباره ی ناوه گه وره که (الإسم الأعظم) پرسىارى لى کړدووه، نهو یش پى نه داوه و لى شاردو ته ووه و، پیى شى گوتووه: نهى کورپى براى خوم، تو نهو باره ت بۆ هه لنگیریت و، ده ترسم له وهى بى هیژو لاواز بیت.

(ثامر) باوكى عبدالله گومانى وابوو كه كورپه كهى وهك كورپانى ديكه هاتوچوى لای سېحربازه که ده کات.

(عبدالله) ش کاتیک ده بینیت نهوا هاوړى راهیبه کهى له به خشینى (ناوه گه وره که) پى ره زلی ده کاو لى ده شاریته ووه و، ترس و نیگه رانیى له لاوازیى (عبدالله) هه یه، په نای برده بهر نه وهى کومه ئیک پیاله یه ک کوبکاته ووه و، پاشان هه موو ناوه کانى خوى که خوى ده یزانى له سه ر پیاله کان نووسى، هه ر ناویک له سه ر پیاله یه ک، ئنجا که هه موویانى ژمارد، ئاگرىکى بۆ کړدنه ووه و، پیاله کانى یه ک یه که فرى ده دا ناو ئاگره که. جا کاتیک گه یشته سه ر ناوه گه وره که و به پیاله که یه وه فرى دایه ناوى، پیاله که هه لبه زى یه وه و هاته ده ره وه و هیچ زیانى پى نه که وت. (عبدالله) نهو پیاله یه ی هه لگرت و بردى بۆ لای هاوړى راهیبه کهى و، هه والى نه وه شى پى دا که نهو ناوه گه وره یه ی خوا که نهو لى شاردو بوه، زانیویه تى. راهیبه که ش لى پرسى: کام ناوه یه؟ نهو یش گوتى: ئاواو ئاوايه. راهیبه که دووباره لى پرسى: چونت زانى؟ (عبدالله) ش کردار و

تاقىكردنه وه كەى خۆى بۆ گىړايه وه.

ئىتر پراهيپه كه پىى گوت: ئەى كوپى برام.. به پاستى پىكاوتە و ناوہ كهت زانيوه.. ده تۆش ئاگات له خۆت يىتو، لهو پروايه شدا نيم له خۆته وه هەلسوكه وت كهيت.

ئىدى (عبداللەى كوپى شامر) هەر كاتىك بچوايه ته وه بۆ نىو شارى (نەجران) و هەر كه سىكى به دەر دو نازارىكه وه بديايه پىى ده گوت: ئەى عەبدى خوا، ئايا خوا به يەك دهناسى و دىيه سەر دينه كەى من، تا منيش دوعات له لای خوا بۆ بكەم و، لهو به لاو نارەحتى يە رزگارت كات و چاكت كاته وه؟ ئەو كه سه ش بىگومان پىى ده گوت: به لى ئاماده م.. ئنجا باوهرى به خواش ده هيناو خواى به يەك دهناسى و موسلمان ده بوو، (عبداللەى) ش دوعاى بۆ ده كردو، ئەو يش چاك ده بوو وه. به م رهنه گه تا له ئەنجامدا هيچ كه سىكى دەر ده دارو نه خۆش له شارۆچكهى (نەجران) دا نه مايه وه بىت بۆ لای و شوينى رپيازه كەى بكه وىت.

هەتا له ئاكام دا ئەم مەسەلە يە به پادشای (نەجران) گەيە نراو، ئەو يش (عبداللەى) بانگ كردو پىى گوت: تۆ خەلكى شارۆچكه كه مت له من هەلگه راندۆته وه، سەر پىچىشت له دينه كەى خۆم بابو باپيرام كردو وه. له بهر ئەمە ده بىت بته كم به په ندو عيره ت.

(عبداللەى) ش گوتى: ناتوانيت ئاوام لى بكهيت.

پادشاش ئەو كوپەى له گەل چەند كه سىك ناردە سەر چيايه كى به رزو له وى وه به سەردا هەلدرایه خوار وه، كاتىك گەشته سەر زهوى، ساغو سەليم بوو و هيچى لى نه هاتبوو. پاشان له گەل چەند كه سىكى تر دا دهنارد بۆ نىو ئاوى (نەجران) و بۆ دهر يايه كى وا كه هەر شتىكى تى بكه وتايه له ناو ده چوو و نه ده ماو، له وى ئەو چەند كه سه ئەم كوپه يان فرى ده دا يه نىو گىژاوى دهر ياو، كه چى له ولا وه لى وه ده هاته دهرى و هيچى به سەر نه هاتبوو.

جا کاتێک (عبدالله) ئاوا پادشاکهی بهزاند، پێی گوت: ئه‌ی پادشا، وه‌للاهی تۆ ناتوانیت من بکۆژیت هه‌تا خوا به‌یه‌ک نه‌ناسیت و باوه‌ری پێ نه‌هێنیت، ده‌بی‌ت باوه‌ر به‌و خوايه‌ بی‌نیت که‌ من باوه‌رم پێ هێناوه‌. جا ئه‌گه‌ر ئاوا بکه‌یت، ئه‌وا به‌سه‌رما زāl ده‌بی‌ت و ده‌مکۆژیت.

پادشاکه‌ش خوای به‌یه‌ک ناسی و هه‌مان شایه‌تمانی (عبدالله ی کۆری شامری) هێناو، پاشان به‌ دارده‌سته‌که‌ی خۆی لی‌یداو زامی‌کی مامناوه‌ندیی کرده‌ ناوچه‌وانی و کوشتی.

پاشان پادشاکه‌ خۆیشی له‌و جی‌گه‌یه‌دا مرد.

ئنجای خه‌لکی (نه‌جران) هه‌موویان رایان هاته‌ سه‌ر ئاینه‌که‌ی (عبدالله ی کۆری شامری) و باوه‌ریان به‌ خوای په‌روه‌ردگار هێنا، (عبدالله)ش له‌سه‌ر ئه‌و رێبازه‌ بو که‌ (عیسای کۆری مریه‌م) -سلاویان لی‌ بی‌ت- له‌ ئینجیل و حوکه‌می خوا هێنابووی.

ئیدی له‌وێهه‌ ئه‌و رووداوو کاره‌ساتانه‌ی تریان به‌سه‌ردا هات، که‌ شوێنه‌که‌وتوانی ئاینه‌یان به‌سه‌ریان داها. که‌واته‌ وادیاره‌ بنچینه‌ی ئایینی (نه‌صرانی) له‌ (نه‌جران) له‌مه‌وه‌ بووی‌ت.. والله اعلم.

(ابن اسحاق) ده‌لی‌ت: ئه‌مه‌ گێڕانه‌وه‌ی (عه‌مدی کۆری کعب القرظی) و هه‌ندیکه‌ که‌سه‌ له‌ خه‌لکی نه‌جران، ده‌رباره‌ی (عبدالله ی کۆری شامری)، خواش هه‌ر خۆی له‌مه‌ زاناو ئاگاداره‌.

هه‌روه‌ها له‌ درێژه‌ی ئه‌م به‌سه‌رهاتانه‌دا (ابن اسحاق) گوتویه‌تی: پاشان (ذو نواس)ی پادشای یه‌مه‌ن به‌ سه‌ربازه‌کانی یه‌وه‌ چوه‌ سه‌ر خه‌لکی (نه‌جران) و بانگی کردوون بۆ سه‌ر ئایینی یه‌هوودی و له‌نی‌وان ئه‌م ئاینه‌و کوشتنیاندا سه‌رپه‌شکی کردوون، ئه‌وانیش کوژرانی خۆیان به‌باشتر داناهه‌، وه‌ک له‌وه‌ی بچنه‌ سه‌ر دینی پادشاکه‌.

پادشای یه‌مه‌نیش چالێکی گه‌وره‌ی بۆ هه‌لکه‌ندوونو، هه‌ندیکانی به‌ ئاگره‌که‌ سووتاندوه‌و کوشتوه‌، هه‌ندیکێ تریشیانی به‌ شمشیر کوشتوه‌و، لاشه‌کانیانی

شیواندوو. بهم پهنگه نزیکه‌ی بیست ههزار کهسی لێ کوشتون.

ده‌بارهی ئهم تاوانه گه‌وره‌یه‌ی (ذو نواس) و سه‌ربازه‌کانیی، خوا ئهو نایه‌تانه‌ی بۆ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی خۆی ﷺ ناردۆته‌ خواره‌وه‌:

﴿قِيلَ اصْحَبِ الْأَخْذُودَ ۖ﴾ ٤ ﴿النَّارِ ذَاتِ الْوُفُودِ ۝﴾ ٥ ﴿إِذْ هَرَّ عَلَيَّهَا قُعُودٌ ۖ﴾ ٦ ﴿وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ۖ﴾ ٧ ﴿وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَن يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ ٨ ﴿الْبُرُوجِ﴾ ٨

(ابن اسحاق) گوتویه: "(عبداللّهی کورێ ابوبکری کورێ محمدی کورێ عه‌مری کورێ حزم) فه‌رمووده‌یه‌کی بۆ گێڕامه‌وه‌، که ئه‌ویش پێشتر بۆی گێڕاوه‌ته‌وه‌، که پیاویک له‌ خه‌لکی (نه‌جران) له‌ سه‌رده‌می (عومه‌ری کورێ خه‌تتاب) دا-خوا لێی رازی بێت- که لاوه‌یه‌ک له‌ که‌لاوه‌کانی (نه‌جران) ی بۆ هه‌ندیک پێداویستی خۆی هه‌لده‌که‌ندو، له‌ گه‌رمه‌ی کاری هه‌لکه‌ندنیدا ته‌رمی (عبداللّهی کورێ شامر) بیان دۆزیه‌وه‌، که له‌ویدا نیژرابوو له‌ حاله‌تی دانێشتندا بوو، ده‌ستیشی خه‌ستبووه‌ سه‌ر شوینیکی لێدراوی سه‌ری، ده‌ستی به‌و شوینه‌ لێدراوه‌ی سه‌ریه‌وه‌ گرتبوو، جا کاتی که‌ ده‌ستیان له‌و شوینه‌ لا‌برد خوینی لێ ده‌رژا، که ده‌ستیشی ده‌خرايه‌وه‌ سه‌ری و به‌رده‌درا، یه‌کسه‌ر ده‌ستی ده‌خه‌سته‌وه‌ سه‌ر خوینه‌که‌ و رایده‌گرت، له‌ ده‌ستیشی نه‌نگوستیله‌یه‌ک هه‌بوو لێی نووسرابوو (په‌روه‌ردگارم الله‌ یه‌ / ربه‌ی الله‌). ئهم هه‌وا له‌ به‌ نامه‌یه‌ک نێرا بۆ (عمر کورێ خه‌تتاب) و مه‌سه‌له‌که‌یان پێ راگه‌یاندا. (عمر) یش-خوا لێی رازی بێت- له‌ نامه‌یه‌که‌دا وه‌لامی دانیه‌وه‌ و بۆی نووسین که‌ له‌ سه‌ر هه‌مان حاله‌تی خۆی بیهێلنه‌وه‌ و ئهو خۆ له‌ی کاتی ناشته‌که‌ی به‌سه‌ردا بکه‌نه‌وه‌. ئه‌وانیش ئهم فه‌رمانه‌یان جێ به‌جێ کردوه‌" (١).

(١) پروانه (روض‌ الأنف لسه‌هلی) بتحقیق عبدالرحمن الوکیل (١: ١٩٦-٢١٧).. هه‌روه‌ها پروانه (لێکه‌دانه‌وه‌ی سه‌هلی- بۆ هه‌ندیک له‌م وته‌ دیاریکراوه‌ی -ابن اسحاق- و شیکاری (عبدالرحمن الوکیل) یش له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ له‌ هه‌مان کتێبدا.

سه‌رنجێك له سه‌ر شیوه‌گیرانه‌كه‌ی (ابن اسحاق)

وه‌ك تێبینی ده‌كریت، (ابن اسحاق) له هینانی چیرۆکی (عبدالله ی كورێ شامر) و نه‌سرانییه‌كانی نه‌جراندا شه‌م چیرۆكه‌ی له پێغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ و له یه‌كێك له هاوه‌له‌ به‌رپێژه‌كانییوه‌ نه‌گیراوه‌ته‌وه، به‌لكو به‌ پله‌ی (موقوف) له (حمیدی كورێ كعب القرظی) یه‌وه - كه‌ تابعی یه‌كی به‌رپێژه - و، ئه‌ویش له هه‌ندێك خه‌لكی (نه‌جران) ه‌وه‌ گیراویتییه‌وه.

جا سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ش كه‌ وایان داناوه‌ سووره‌تی (البروج) ده‌رباره‌ی (عبدالله ی كورێ شامر) و براییانی له‌ قوربانی یانی چاله‌گه‌وره‌كه‌ و چیرۆکی (اصحاب الاخدود) هاتییه‌ته‌ خواره‌وه، به‌لام ئێمه‌ و ناڵین و جینگیری ناكه‌ین.. به‌لكو ئێمه‌ پشت به‌و فه‌رمووده‌ راست (صحیح) ه‌ ده‌به‌ستین كه‌ هه‌ردوو ئیمام (مسلم و ترمذی) له (صوه‌بیه‌ی رۆمی) یه‌وه‌ و ئه‌ویش له پێغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ گیراویانه‌ته‌وه‌ و كه‌ تێیدا هه‌ندێك ورده‌كاری و زانیاری زیاتر له‌ سه‌ر چیرۆکی (اصحاب الاخدود) هه‌یه‌و، به‌لام ناوه‌كانی ئه‌و كه‌سانه‌ی نیو چیرۆكه‌كه‌و، كات و شوێنی رووداوه‌كانیشی به‌دیار نه‌خستوه‌. به‌لام له‌ شیوه‌گیرانه‌كه‌ی (ابن اسحاق) دا دان به‌ روودان و واقیعه‌تیدا ناڵین، ئه‌مه‌ش له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی له‌و سه‌رچاوه‌ متمانه‌ پێكراو و جینگیركراوانه‌دا نه‌هاتوه‌ كه‌ له پێغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ خراونه‌ته‌ روو، چه‌نده‌ها جاری تریش روونمان كردۆته‌وه‌ كه‌ بێگومان چیرۆكه‌كانی پیشینان و هه‌والو به‌ سه‌رهاتی سه‌رده‌مه‌كانی رابردوو ته‌نها له‌ ده‌قی رۆشنی قورئانه‌وه‌ یان له‌ فه‌رمووده‌ی راستی پێغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ و هه‌رده‌گیرین.

له‌ به‌ر ئه‌وه‌ به‌ راشكاوی دان ناڵین به‌ واقیعه‌تی و باری راستیی رووداوه‌كانی نیو شیوه‌گیرانه‌كه‌ی (ابن اسحاق) له‌ سه‌ر (عبدالله ی كورێ شامر) و ئه‌وانی دی، هه‌روه‌ها دان به‌ وه‌ش دانانیین كه‌ ئه‌و كه‌سانه‌ی وه‌ك (عبدالله) و ئه‌وانی دی له‌ باوه‌ردارانی (نه‌جران) كه‌سانی باس كراوی نیو ئایه‌ته‌كانی سووره‌تی (بروج) بن. له‌

هه مان کاتیشدا بهوپهڕی دلتیایی و (یهقین) هه نکوولتی لهو گێڕانهوهیهی (ابن اسحاق) ناکهین، چونکه نکوولتی لێکردنیشی وهك (دان پسانان و جیگیرکردن) پیویستی به چهند بهلگهیهکی پوون و ئاشکرای یه کلاکه رهوهیه. ئیمهش ئهم بهلگانه مان نیه تاكو حوکمی یه کجاره کیی به سهردا بدهین. له بهر ئهوه هه لویستی ساغو سه لیم نه وهیه بێ دهنگ بین له ئاستیدا (به بێ نکوولتی لێکردنی و، به بێ جیگیرکردنی و دان پیدانانیشتی). ئیدی، نه حوکمی بو ده دهین و، نه حوکمیشی له سهر ده دهین. به دلتیاییه وه دان به ودا نانیین، که (عبداللهی کورپی شامر) کورپه میرد منداله بانگه وازکاره شه هیده که بیته، ههروه ها نکولیشی لێ ناکهین، که به راستی هه ر خۆی ئه وه که سه ئاماژه بو کراوه ی نیو فرموده که ی پیغه مبه ری خوا ^ﷺ بیت.

چهند چالیکێ گه و ره بوون، نه ک یه ک چالێ گه و ره

زۆر کهس له زانایان و میژوونوسان له و بره وایه دان، که چیرۆکی (خاوه نانی چاله گه و ره که/ أصحاب الاخدود) تاییه ت نیه به گه لیکی دیاری کراوه وه، به هیچ تا که سه رده م و تا که ناوچه و جیگایه کیشه وه په یوه ست نیه. به لکو ئهم چیرۆکه چهنده ها جاری دی دووباره و چهنده باره بوته وه، هه ر که سیك باوه ری به خوا هینابیته و گه له که ی ئازاریان دایته و چالیان بو هه لکه ندیته و تییان فری دایته، له چوارچیه ی چیرۆکه که دایه و گرتویته یه خۆی.

له م باره یه وه (جوبهیری کورپی نوفهیر) گوتویه تی: "ئه و چالانه ی هه لکه ندراون بو باوه رداران له میژووی رابردوودا، سێ چال و له سێ ولاته دا بوون:

چالێ یه که م/ له یه مهن هه لکه ندراره له سه رده می حوکمپانیی (توبه ع) دا.

چالێ دووه م/ له قوسته نتینی هه لکه ندراره له سه رده می حوکمپانیی قوسته نتین و هیلایه ی دایکیدا، کاتیك پرپاگهنده ی به نه سرانی بوونیان بو خویان ده کرد،

که چی (قوسته نټین) نه سرانییه کانی له ټایینی (مه سیح) و خوا بهیه ک دانان هه لگیزپایه وه، وای پاگه یاند گوايه (عیسا) کورپی خوايه، چالیکیشی هه لکه ند بۆ ټهو نه سرانییه نهی که له سهر ټایینی خوا بهیه ک ناسین مابونه وه. چالئ سئیه م/ له بابل له عیراقدا و له سهرده می حوکمرانیی (بهخت نه سر) دا که بتیکی دروست کردبوو و فهرمانی دابوو به وهی ده بیئت کړنووشی بۆ بیهن. باوه رداریکیش به ناوی (دانیال) و دوو هاوړی خویشی، ټاماده نه بوون که ټهو فهرمانه ی پادشای (بابل) به جئ بیئن. ټهوش ناگریکی له ناو چالئکی گه وره دا بۆ کردنه وه هه لئ دانه نیوی، به لام خوا ټاگره که ی ساردو سه لامهت کردوه له سهریان.

(سوددی) یش گوتوویه تی: چاله کان له میژووی رابردوودا سیان بوون: (چالئیک له شام و چالئیک له عیراق و چالئیک له یه مهن)^(۱). هه روه ها (مقاتل) یش گوتوویه تی: "چاله گه وره هه لکه ندراره کان له میژوودا سیان بوون: چالئیکیان له نه جران له ولاتی یه مهن بووه، چالئیکی تریان له شام و چالئ سئیه مییش له ولاتی فارس بووه، که ټیماندارانیان ټیدا به ټاگر سووتاندووه. جا ټهو چاله یان که له شام بووه، (ټهنتانیۆسی رۆمی) هه لئیکه ندووه. ټهو چاله ش که له ولاتی فارسدا بووه (بهخت نه سر) هه لئیکه ندووه، ټهو چاله ی تریش که له خاکی عه ره بدا بووه (یوسف ذو نواس) هه لئیکه ندووه. به لام ټهو دوو چاله ی، که له هه ردوو ولاتی فارس و شامدا بوون، خوا له قورئاندا ټامازه ی بۆ نه کردوون، به لکو ته نها به چه ند ټایه ټیک له قورئاندا ټامازه ی بۆ چاله گه وره که ی نه جران کردوه^(۲)". ټیمه ش هیچ قسه وباسیك له سهر و ته کانی ټهو زانیانه نالئین، ته نها ټهو ده لئین که بیگومان خوا خۆی ده زانیئت که کام چاله یان بووه؟!

(۱) البداية والنهاية-ابن کثیر/ ۲: ۱۳۱-۱۳۲.

(۲) الروض الأنف ۱: ۲۱۷ حاشية الوکیل.

چەند سەرنجىك له سەر گىڤرانه وهكەى ئىمام مسلم له چېرۆكه كەدا:

پېشتەر له سەرەتای ئەم چېرۆكه كەدا ئەو فەرمووده يەمان دیاری کرد، كه ئىمام موسلم له (سوهه يیبى پۆمى) و ئەویش له پېغه مبهرى خواوه ﷺ له باره ی چېرۆكى (اصحاب الاخدود) وه گىڤراویانه ته وه. جا وادیاره لهم فەرمووده يەشدا، چەندها رېنمایى و ئاماژە و پەند هەبنو، دەشیئت چەندین وانە و ئامۆزگارى سوودبه خشیان لیوه به دەست بهیئریت. لهم پرووه و کتیبیكى مامۆستا (روفاعى سرور) به ناونیشانی (اصحاب الاخدود) له بەردەستم دابوو، كه چەندین سەرنج و هەلۆیسته و تیروانینى له ئاست ئەو فەرمووده يەدا پیشان داوه، پاشان گەلیك پەندو ئامۆزگارى و هیماو دهلالتی جوانی لى دەرهيئاوه. منیش لیڤه دا گرنگرتینی ئەو پەندو ئامۆزگارى و وانە و دەرھاویژراوانه ی نیو کتیبه كەى به کورتی دیاریى دهكەم:

۱- له سەرەتای فەرمووده كەدا دهفەرمویت: "له زەمانی پېش ئیوه دا پادشایه كه هەبووه.."، ئەمەش دیاریکردنی دەسپىكى چېرۆكه كه و، ئاماژە يە كېشه بۆ سەردەمه میژوویى يەكەى، تیبینى ئەوهش دهكەین، كه بیگومان پېغه مبهى ﷺ سوور بووه له سەر دەر نه خستنى ناوهكانو، ناوی ئەو گەله ی نه هیئاوه و ناوی ئەو ناوچه يەشى نه بردوو و پرووداوه كەى تیا دا بووه، هەروها ناوی ئەو سەده و چاخەشى نه هیئاوه، كه ئەو گەله تیايدا ژیاون. ئەمەش داوامان لى دهكات بۆ ئەوه ی پابه ند بین به شیوازی پېغه مبهروه ﷺ له مەسەله ی باسکردنی چېرۆكه كانى گەلانى پېشینو، لیكۆلینه وه ی هەوال و پرووداوه كانیان.

۲- له دابرینى ناوه كانى كه سان و سەردەم و ناوچه ی چېرۆكه كەدا، حىكمه تیكى تر هەیه، ئەوهش دەر بازکردنی چېرۆكه كه يە له كۆت و پێوه ندی میژوو تاكو له هەموو قۆناغه كانى ترى میژوودا دیارو بهرقەرار بیئت. چونكه ئەگەرچى تەنها له يەك سەردەمى رابردووشدا ئەم چېرۆك و به سەرھاته پرووی دابیئت، به لām به هەموو ئەو دەرس و پەندو ئامۆزگاریانه يەوه به شیوه يەكى گەرم و گورو وهك

چیرۆکی کارێگهرو تاقیکردنهوهیهکی زیندوو تا کاتی هاتنی قیامت، ده‌می‌نێته‌وه.

۳- وشه‌ی (له‌پیش ئیوه‌دا / قبلکم) له‌ رسته‌ی (کان فیمن قبلکم) به‌ستنه‌وه‌ی رابردوو به‌ ئیستاه‌، چونکه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌ردوو مه‌سه‌له‌ی شه‌هیدانی (اصحاب‌ الاخدود) و واقعیی هاوه‌ڵه‌ بێ‌ ده‌سه‌لاته‌کانی له‌ مه‌ککه‌ی پێکه‌وه به‌ستۆته‌وه‌، چونکه‌ هاوه‌ڵان له‌ مه‌ککه‌دا به‌رده‌وامی و درێژه‌پێدانیه‌کی پاست و دروستی ئه‌و بانگه‌وازه‌ن، که‌ شه‌هیدانی چاڵه‌ گه‌وره‌که‌ له‌ پێناویدا خۆیان به‌خت کرد.

۴- باسی بوونی پادشایه‌ک له‌ سه‌ره‌تای چیرۆکه‌دا (کان ملک فیمن کان قبلکم) ئاماژه‌یه‌که‌ بۆ ر‌واله‌تی دوژمنانی بانگه‌وازی خوا له‌ گشت سه‌رده‌م و شوێنێکدا، که‌ ئه‌وانیش که‌سانی ده‌ست ر‌ۆیشتوو و لوتبه‌رز و خاوه‌نانی ده‌سه‌لات و پله‌وپایه‌ن.

هه‌روه‌ها ئاماژه‌یه‌کی تێدایه‌ بۆ سرووشتی بانگه‌وازه‌که‌ و پێویستی ر‌وبه‌ر‌ووبوونه‌وه‌ له‌ سه‌ره‌تاوه‌ له‌ نێوان بانگه‌وازه‌که‌ و کاربه‌ده‌سته‌ کافره‌کان و ده‌سه‌لاته‌ سته‌مکاره‌که‌یاندا.

۵- هه‌ر له‌ فهرمووده‌که‌دا (ئهم پادشایه‌ سیحربازیه‌کی هه‌بوو/ وکان له‌ ساحر) دیاری کردنی په‌یوه‌ست بوونی نێوان پادشاکه‌ و سیحربازه‌که‌یه‌، یان -ر‌وونتر ب‌لێن- په‌یوه‌ندی توندوتۆڵی نێوان ر‌ژیمه‌ جاهیلییه‌ بێ‌ باوه‌ره‌کان و، سیحرباز و جادوگره‌کانه‌. بێ‌گومان سته‌مکاران پشت به‌ سیحربازانیش ده‌به‌ستن تاکووه‌هم و ئه‌فسانه‌ له‌ نێو گه‌له‌کانیاندا بلاویکه‌نه‌وه‌، ملکه‌چکردنیشیان مسۆگه‌ر ب‌که‌ن بۆ خۆیان. چونکه‌ گه‌ر وانه‌بی‌ت، ئه‌وا گه‌لان بیرده‌ که‌نه‌وه‌، بیرکردنه‌وه‌ و هوشیاربوونه‌وه‌ و ر‌ۆشن‌بیری‌شان هۆکاری ر‌زگار‌بوونیان ده‌بی‌ت، ده‌ره‌نجامی له‌ ناوچوونی ر‌ژیمه‌ کافره‌کانیش ده‌بی‌ت. هه‌ر بۆیه‌ش سیحربازان ده‌ستده‌که‌ن به‌ کاری زینده‌به‌‌چال‌کردنی فیکرو‌بیر‌کردنه‌وه‌ و سرپه‌نه‌وه‌ی ئاستی هۆشیاری خه‌ڵکی.

٦- کاتێک سیحربازه که گهواره بووه و چۆته ته مه نه وه، ئاماژهی بۆ پادشاکه کردوه، که کورپێکی میردمندالێ بۆ دهستنیشان کات تاکو فیّری سیحربازی بکات، له مه شدا ده ده که ویت که داروده ستهی حاکمه کافره کان سوورن له سه ر له سه ر مانه وهی بارودوخ وهک خۆی تا هه ر ئاوا به رده وام بیّت. هه روه ها له و داواکارییهی سیحربازه که دا ئاماژه یه ک هه یه بۆ هه زه رکردنی خۆی له به رده وامیی کارو فه رمان و په یامه گهنده له که ی له دوا ی خۆی، نه خاسه ئه و گه وریه و به سالا چووه و، کاتی مردنیشی نزیک بۆ ته وه و، له و پاشاوه ییه ته مه نی دا کار ده کات بۆ به جی هیشتنی کاره که ی و به میرات دانانی ئه و پیشه یه بۆ که سانی تری دوا ی خۆی-.

٧- له داواکاری سیحربازه که دا، به پادشای گوتوه: (کورپێکی میردمندالم بۆ بنیّره تاکو فیّری سیحرو جادووی بکه م) ئاماژه یه کی دی هه یه بۆ نه خشه کی شانی سته مکارانی جاهیل و، بۆ فروفیل و پیلانگێرانیان له سه ر تیکدانی خه لکی و، به رده وامیی سیستمی جاهیلی و، گۆشکردنی نه وه کانی داهاتوو له سه ر بنه ماکانی جاهیلیه ت و، له سه ر گومرایی و بی باوه ری و سیحری جاهیلیه ت.. داواکردنی کورپێکی میردمندال (غلام) یش به لگه یه که له سه ر هه لبژاردنی مندالان و بچکۆ له کان به مه به ستهی تیکدان و له پێ لادانیان و، سپرنه وهی حه ق له ناخی دلایان و فیه ته یاندا و، شیواندنی ئه و فیه ته یان به و کفه و سیحرو گومراییهی، که فیّریان ده که ن.

٨- پادشاکه ش کورپێکی مندالێ ئاوا ی بۆ ناردوه و، تاکو فیّری سیحری بکات (فبعث إلیه غلاماً لیعلمه). که واته ئیستا کوره که له نیو مه نه تهی و فیه ته وه تا قی کرد نه وه دایه و، خه ریکه بشیوینریت و بفه وتینریت. که سانی جاهیل و نه فام ئاوا له مندالان و نه و جه وانان ده که ن، وهک چۆن (نوح) -سلاوی لی بیّت- ده رباره یان گو تی: ﴿رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَی الْأَرْضِ مِنَ الْکَافِرِیْنَ دِیَارًا﴾ (٦٦) إِنَّکَ إِن

نَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿٧﴾ نوح ﴿٧﴾. واته: خوايه
هیچ كهسیك كه له كافرانو دانیشتووی خانو و مالیك كه له سهر زهویدا مه هیله و
له نوابان ببه، چونكه نه گهر بیانیهیلییه وه نه وا بهنده چاكه كانه گومرا ده كه نو،
خۆشیان ته نهها كهسانی به دكارو بی باوه پیاو لی ده بیته.

٩- خوا له پرینگادا، راهیبیک بو کورپه نهوجه وانه كه بهیده ست ده كات (فكان في
طريقه إذا سلك راهب)، قهدهری خواش بو کورپه كه وابوو، كه به راهیبه كه
بگات، له مه شدا دهرده كه ویت، كه ههر قهدهرو خواستی خوا به جی ده گات و،
سته مكارانیش له نه خشه و پلانه كانیاندا شكست دینن. بیگومان پادشاو
سیحربازه كهش ویستوو یانه نه و کورپه میردمنداله تیك بدنه و، فیری سیحری
بكه ن، خواش ویستوو یه تی نه م دوانه شكست بینن له و كاره دا، كه هه ولی بو
ده دن، ههروهك ویتسووشیه تی نه منداله بیته باوه پرداریکی بانگه وازكار بو
رێبازی خواو، پاشان بیته شه هیدیکیش له پیناوی خوا دا. هیچ شتیکیش به بی
ویستی خوا نایته.

١٠- بوونی راهیب له و کۆمه لگه جاهیلییه و له كه شه گرانو دهرده دره دا،
ئاماژه یه كه بو نه وه ی، كه زۆر جار له نیو خه لکیدا كهسانی باوه پردارو پیاو چاك و
به نه مهك هیه، ته نه نهت نه گهر كه م و بی ده سه لات، یان چه وساو هه بن.

١١- کورپه نهوجه وانه كه له لای راهیبه كه دانیشتوو و قسه كانی بیستوو و پیشی
خۆش حال و سه رسام بووه. له مه شدا ئاماژه یه كه هیه بو لی پادیتنی خیر لی و
بۆی، ههروه ها ئاماژه شه بو چاکیی ره فتارو هه لئس و كه وتی راهیبه كه له
بانگه وازیدا بو رێبازی خواو، له شیرینی گوتارو ئاخاوتنیدا. ئاماژه یه كه
تریشی تیدایه له سه ر چاکیی به ده مه وه هاتن و ئاماده یی کورپه نهوجه وانه كه و،
پاکیی فیره تی و پالاوته یی ناخ و دهروونی كه هیچ كه سیك له پادشاكه و له
سیحربازه كهش نه یان توانی ئاكارى بشیوینن و له پری راست لایده ن.

۱۲- کورپه نه وچه وانه که وای لئ هاتبوو، که له دوو سرچاوه ی لیک جوداو دژ به یه که وه دوو جوړه زانیاری پېچه وانه ی یه کدی وهرده گرت، له لایه که وه به نامه ی تاینو حقه ی راسته قینه ی له راهیبه که وهرده گرت، له لایه کی تریشه وه ده بویه وانه کانی سیحرو گومرایی له لای سیحربازه که ی پادشا بخوینیت. به لام به چاکی دهیزانی، که کام زانیاریسه وهربرگرت و هه لېژیریت. نه وه بوو ته نها وته کانی راهیبه که ی به دل وهرده گرت و په سندی ده کرد، چونکه هه قو راستی بوون، به لام به هیچ شیوه یه که وته کانی کابرای سیحربازی په سند نه ده کردو پېشیان قایل نه ده بوو، به لکو ته نها به ناچاری گوئی لئ ده گرتو، به ناچاریش به دیداری ده گیشته، وته کانیشی له هوش و دلیدا هه لنه ده گرت، به لکو به خیرایی گوئی لیان ده گرت.

۱۳- کورپه نه وچه وانه که هه رکاتیک بجوایه بو لای سیحربازه که، سوور بوو له سهر نه وه ی، که سهره تا بو لای راهیبه که بجیت، له مه شدا به لگه یه کی دی هیه له سهر په روشیی نه و کورپه، بو وهرگرنتی تویشوویه کی باوه داریانه ی وها له و راهیبه وه، که بتوانیت له بهرده م سیحربازه که و سیحره کهیدا خوی پی بگریته.

۱۴- سیحربازه که هه رکاتیک کورپه که دواکه و تابه - لئی ده دا، له مه شدا ناماژو به لگه یه کی دی هیه له سهر توندوتیژی و دلپه قیسی که سانی جاهیل له دژی مندا لانو، له سهر به کارهینانی لیدان و نه شکه نجه دانی جهسته یی به رامبه ریان. هه روها له و لیدانه ی سیحربازه که بو مندا له که، ناماژیه کی تر هیه له سهر پروودانی به لا و مینه ته ی و تاقیکردنه وه بو کورپه که، که نه مه ش دووچاری هه که سینکی تری نیماندار بووه و ده بیت کاتیک به ریځگای خوادا ده پروات.

۱۵- کورپه میړد مندا له که سکا لای خوی له ده ست نه و سزایه به راهیبه که گیاندووه، چونکه راهیبه که ماموستاو په روهر دیارو پیڼگه یه نه ریه ته ی. مروژی بانگه وازکاریش هه میشه داوای ناموژگاری له په روهر دیاره که ی ده کاتو، داوای

چاره سهركردنی گرفته كانیشی له سهركرده کە ی ده کات. سکاڵای ئەم کوپەش به مه بهستی خستنه پرووی بروبه هانه و پاشگه زبونهوه لهو رینگایه نه بووه، به لکو به مه بهستی چاره سهری ئەو تهنگزه و گرفته بووه، که بۆته بهربه ست له سه ر رینگای و ته گهره ش ده خاته سه ر بهرده وامیی و جیگیری یه که ی.

١٦- کاتیك پاهیبه که ش گوئی له سکاڵای کوپه که گرتووه، چاره سهرو پئی و شوینی بۆ داناوه، چونکه ئەم پاهیبه پهروه ردیارو سهركرده یه، بۆیه ده بیئت هه موو سهركرده یه که به م پهنگه له ئاست گرفته کانی سه ربازاندا ره فتار بکه ن.

١٧- چاره سهری پاهیبه که ش بۆ کیشه ی کوپه میرد مندالته که ئەوه بوو که پئی پیندا درۆ له گه ل سیحربازه کافره که دا بکات و، پئی بلیت: دواکه وتم له بهر ئەوه ی که سوکارم دوا یان خستم، ئەمه ش تاکو له لی دانی سیحربازه که رزگاری بیئت، ههروه ها ئەگه ر که سوکاریشی له هۆی دواکه وتن و درهنگ گه رانه وه ی بۆ ماله وه لیی به رسن، بلیت: سیحربازه که ی دوا ی خستم.. ئەمه ش بۆ ئەوه ی له لی دانی ئەوانیش رزگاری بیئت.

ئەم درۆ کردنه ش ته نها بۆ ده ربازبونی بووه لهو مهینه تییا نه و بۆ تیپه پاندنی فیتنه و ناشوب. هه ر له بهر ئەمه ش له بهر پیویستی و زه روره ت- پاهیبه که پئی پیندا، که درۆ بکات. ئەمه ش بۆ هه لال کردنی درۆ نیه، چونکه له بنه رته دا هه رامه و پئی لی گیراوه، به لام بۆ کاتی زۆر پیویست پئی پیدراوه. وه ک زانراویشه له ئایینی ئیمه دا له سح حالته دا درۆ پئی پیدراوه:

(١) له کاری ناشته وایی نیوان دوو که سی نا کو کدا.

(٢) له ستایش کردنی پیاو بۆ جوانی ژنه که ی.

(٣) له به ره و رووبونه وه ی کافراندا به مه بهستی پاراستنی رازو نه یینی موسلمانان.

دیاره ئهم حاله‌تانه ده‌قاده‌ق ناخه‌ینه ڕێزو هاوشیوه‌ی ڕێگه‌دان‌ی راهیبه‌که به کۆره نه‌وجه‌وانه‌که، چونکه ئهو له‌سه‌ر هه‌مان شه‌رعی ئیمه نه‌بووه، به‌لکو شه‌ریعه‌تیکی تایبه‌ت به‌خۆی هه‌بووه، ئیدی بۆچی شه‌ریعه‌تیکی وه‌ک ئه‌وه‌ی خۆمانی به‌سه‌ردا پیاده‌ بکه‌ین، که‌ خوا ئهو ئه‌رکه‌ی نه‌خستبێته ئه‌ستۆی، که‌ پیشتر له‌ زه‌مانی ئه‌ودا نه‌کراوه به‌ شه‌رع و یاسا.؟

١٨- خوا به‌لگه‌ و نیشانه‌یه‌کی تری پیشانی کۆره نه‌وجه‌وانه‌که دا‌بوو، ئه‌ویش ئهو گیانداره‌ گه‌وره‌یه‌ بوو، که‌ خه‌لکه‌که‌ی به‌ند کرد‌بوو، ئه‌وه‌بوو کۆره‌که‌ نزی له‌لای خوا کرد، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌گه‌ر راهیبه‌که‌ له‌لای خوا خۆشه‌ویسته‌تره‌ وه‌ک له‌ سی‌حربازه‌که، با بتوانی‌ت ئهو گیانداره‌ بکوژیت، ئیدی کۆره‌که‌ به‌ردی‌کی گرت‌ه گیانداره‌که‌و -به‌ فه‌رمانی خوا- کوشتی، خه‌لکیش ڕزگاریان بوو و چوونه‌ ڕێی خۆیان.

ئهو وته‌یه‌شی، که‌ گوته‌بوی: (ئه‌م‌ڕۆ ده‌زام که‌ سی‌حربازه‌که، یان راهیبه‌که کامیان باشت‌رن)، ئاماژه‌ ده‌کات بۆ بێ‌ئارامی و دڵنیانه‌بوونی له‌و دۆخه‌دا، که‌ له‌یه‌ک کاتدا زانیاریی دژ به‌یه‌کی له‌ سی‌حربازه‌که‌ و راهیبه‌که‌ وه‌رده‌گرت، ئاماژه‌شه‌ بۆ په‌رۆشی و هه‌زکردنی له‌ کۆتایی هینانی ئهو دووفاقی (ازدواجی)یه‌ ته‌نگه‌تاوا‌رده‌دا، که‌ زۆر ماندووی کرد‌بوو، ته‌نگی پێ هه‌لچنی بوو.

هه‌روه‌ها له‌و وته‌یه‌دا ئاماژه‌یه‌کیش هه‌یه‌، کاریگه‌ری‌بوونی کۆره‌که‌ به‌ راهیبه‌که‌و، هه‌لبه‌ژاردنی ڕێبازه‌که‌ی و هه‌رگرتنی ئایینه‌که‌ی، ئه‌مه‌ش نه‌ک له‌به‌ر ئه‌وه‌ی گوايه‌ چهند زانیارییه‌کی تیۆری و فیکری و ڕۆشن‌بیری بن، به‌لکو له‌به‌ر ئه‌وه‌ی چهند راستیه‌کی واقعیی ژیانو، چهند به‌ها و بیروباوه‌ڕی‌کی راسته‌قینه‌ بوون.

ئهم کۆره‌ ده‌یتوانی له‌یه‌ک وه‌ختدا (ئاین) و (سی‌حر)ه‌که‌ش به‌بێ‌ نیگه‌رانی و خۆش‌ڕزه‌کردن له‌ هه‌ردووکیان وه‌رگریت، به‌بێ‌ تیفکرین و گۆی‌پێ‌دان، وته‌ی راهیبه‌که‌ش و سی‌حربازه‌که‌ش بیهستیت، چونکه‌ گۆی‌گرتنی ڕواڵه‌تی و بێ‌یاکیی

دایدهبرێ له سه‌رسام بوون و بایه‌خ پێدان، ئیدی (ئاین) و (سیحر)یش، ته‌نها وه‌ك چه‌ند قسه‌یه‌ك له‌لای ده‌مانه‌وه. به‌لام وادیاره‌ ئهم كۆره‌ زیره‌كه، ئاوا ره‌فتاری نه‌كردوه‌، چونكه‌ ئهو دینه‌ی، كه‌ له‌ راهیبه‌كه‌وه‌ وه‌یده‌گرت، شتیکی تری لی ده‌خواست، نه‌ك بی‌باکی و گوێپێنه‌دان.

١٩- نزای كۆره‌كه‌ كه‌ تیایدا گوتبووی: (خوایه‌ ئه‌گه‌ر كاروباری ئهم راهیبه‌ت له‌لا باشترو خۆشه‌ویستته‌ وه‌ك له‌ كاروباری سیحربازه‌كه‌، ئهو گیانداره‌ درنده‌یه‌ بكۆژه‌..)، ئهم نزایه‌شی مانای ئه‌وه‌ نیه‌، كه‌ راهیبه‌كه‌و سیحربازه‌كه‌ -له‌ دیدو بو‌چونی ئهم كۆره‌دا- وه‌ك یه‌كنو، ده‌یه‌وێت له‌ یه‌كێکیان د‌ل‌نیا بی‌ت، وه‌ك هه‌ندێك كه‌س ئاوا‌ی لی‌تی‌ده‌گه‌ن. به‌لكو نزاكه‌ی بو‌ ئه‌وه‌بووه‌، كه‌ د‌ل‌نیا‌بی‌ت له‌ كاروباری راهیبه‌كه‌و ئایینه‌كه‌ی له‌سه‌ر زه‌مینه‌ی واقیعدا، ئه‌مه‌ش د‌وا‌ی ئه‌وه‌ی، كه‌ پێشتر به‌ یه‌قینی فیه‌رت و بیروه‌و‌ش و تیروانین به‌و راستیه‌ گه‌یشته‌بوو.

به‌لگه‌یه‌کی تر له‌سه‌ر قه‌ناعه‌ت ه‌ینانی كۆره‌كه‌ به‌ كاری راهیبه‌كه‌و په‌سندكردنی ئه‌وكاره‌ی، ئه‌وه‌یه‌ كه‌ نزاكه‌ی به‌ وشه‌ی (اللهم/ خوایه‌) ده‌ست پێ كردوه‌، نزاكردنه‌كه‌ی له‌لای خوابه‌و شیوازه‌ی، كه‌ له‌ راهیبه‌كه‌وه‌ فیتری بووه‌، به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر باوه‌رداریتی و ئیمان ه‌ینانی به‌ خوا.

٢٠- وجودی ئهو گیانداره‌ درنده‌یه‌ش، كه‌ پێی له‌ خه‌لكی گرتوه‌، وه‌ك به‌واریکی تاقیكردنه‌وه‌و هه‌له‌سه‌نگاندن، پاشان گه‌یشته‌ به‌ یه‌قین و د‌ل‌نیا‌یی، مژده‌ی خێرو كاریکی چاك بووه‌.

چونكه‌ بوونی ئهو گیانداره‌ درنده‌یه‌و پێگرتنی له‌ خه‌لكی، هاوشیوه‌ی ئهو پادشا سته‌مكاره‌یه‌، كه‌ خه‌لكی بو‌ خۆی كۆیله‌ ده‌كات و ده‌یه‌وێت له‌جیاتیی خوا بیه‌رستو، له‌ ئایینی خواش دووریان ده‌خاته‌وه‌.

جا كه‌ كۆره‌كه‌ ئهم گیانداره‌ درنده‌یه‌ی به‌ به‌ردێك كوشتوه‌، ئاماژه‌یه‌ كه‌ ئهم كۆره‌ خه‌لك له‌و پادشا سته‌مكاره‌ رزگار ده‌كاتو، پێی راستی خوایان پیشان

دهداتو، بهرهو بهههشتیان دهبات.

۲۱- ههروهها کاتیك ئهم كۆره گیاندارهكهی كردهته سهههتایهك بۆ رزگارکردنی خهلكی، ئاماژهیه بۆ دهستپێکردنی بانگهوازی خهلكی و خزمهت کردنیان و دهستهبههرکردنی خێرو چاكه بۆیانو، لابردنی ئازارو مهترسی لهسهریان. بهم پێیهش لهپێی ئهو پیشنیاژه كردهیی و ئهو خزمهته كۆمهلایهتی یهوه، خۆی و بانگهوازهكهی به خهلكی ناساندوه. لهمهشدا ژیا نیك بۆ بانگهوازهكهو سهههتایهكیش بۆ پهسندکردنی بانگهوازهكه لهلایهن خهلكی یهوه، ههیه.

۲۲- کاتیك كۆره نهوجهوانهكه، گیانداره درندهكهی كوشتوه، گهراوتهوه بۆ لای راهیبهكهو ههوالهكهی پێ گهیاندوه، ئهویش زۆر دلشاد بووهو، پێشی گوتوه: (كۆرم، ئهمپۆ تۆ لهمن چاكریت).

ئهم وتهی (كۆرهكه) به كۆرهكه رادهگهیهنیت. كه لهخۆی چاكره، كه ئهمهش وتهی خۆشویستن و سۆز پێدانه، بهلگهیهكه لهسهه پهیوهندییهکی تۆكمهی رۆحی له نێوانیانداو، بهلگهشه لهسهه رهزامهندیی راهیبهكه له دهروونهوه لهو كاتهی ئهمه پێ رادهگهیهنیت.

۲۳- راهیبهكه کاتیك كۆرهكهی لهخۆی بهچاكر داناهوه ههوالی ئهمهشی پێ راگهیاندوه، دهلالهت دهكاته سهه لیبران و دلسۆزیی بۆ خواو، زوهدو خۆنهویستی له دنیاو، خۆ پهنادانیشی له ههرشتیک، كه نهفس خوازیاریهتی.

۲۴- چاكربوونی كۆره نهوجهوانهكه له راهیبهكه، له کاتیكدا قوتابی ئهوهو، له کاتیكدا راهیبهكه چهندان سال لهبوارى باوههینان و دینداریدا لهپیش ئهویشهویهو، چهندین سالی دوورودریژی له پێگای خوادا بریوه، بهلگهیه لهسهه ئهوهی چاکی و پایه داریی له بانگهوازا به پێودانگی ئهو تهمهنه نیه، كه موسلمان تییدا دهژی، بهلكو بهراوهی ئیماندارى و خۆپاریزی و دلسۆزی و خۆ ساغ کردنهوه و یهكلابوونهویه.

٢٥- راهیبه که ئهو ههوالهش به کۆرپه نهوجهوانه که ده دات که له مه وودوا تووشی به لا و نارهحه تی و تاقیکردنه وه ده بیئت، له مه شدا ئه وه به کۆرپه که -و به ئیمهش- ده ناسینیت که ڕینگای بانگه وازکاری یه و، مه شخه ل و سیمای تایبه قه ندیی یه کانیه تی و، تیییدا راستیه کی یه کلاکراوه و، سوننه تیکی راسته وانهی هه میشه بیشمان پیشان ده دات که بیگومان به لا و نارهحه تی -وه کو تاقیکردنه وه یه که له سه ر ڕینگاکه - سوننه ت و ڕیسای بانگه وازه کانه و، بانگه وازکارانیش هه ر ده بیئت تووشی ئهو ڕووداو و کاره ساتانه بین که خوا به خواست و قه ده ری خۆی بۆی داناو.

جا کاتی که راهیبه که ئهم هه واله به کۆرپه نهوجهوانه ئیمانداره که له سه ره تای قۆناغه ناشکراکی بانگه وازه وه) ڕاده گه یه نیت، بۆ ئه وه یه تا کو خۆی ڕابه یینیت له سه ر ئهو ڕووداوانهی، که به ره و ڕوویان ده بیته وه و، خۆیان بۆ ئاماده و ساز کات، تویشه به ره که شی به تویشه ووی -ئارام گرتن و خۆپاریزی و خۆپاگری- پڕ بکات.

ئهو ی له سه ر شانی سه رکرده و په ره ردیار و بانگه وازکارانیشه، ئه وه یه ده بیئت ڕینگای بانگه واز و مه شخه ل و سیماکانی ئهم ڕینگایه به شوین که وتوانیان بناسین و، ئهو کاره شیان بۆ ڕوون بکه نه وه که به دیی دینن و، ئهو سه ره نجامه شیان بۆ مه زه نده که ن که له بواری ڕاپه ڕاندنی کاروباری بانگه وازه که دا چاوهرێیان ده کات، تا کو شوین که وتانیا ن له سه ر چاوڕۆشنی و به رچاوڕوونی هه نگا و بنین و، خۆیان ڕینگ خن بۆ به ره و ڕووبوونه و ی مه ترسییه کان.

٢٦- راهیبه که داوای له کۆرپه نهوجهوانه که کردوه که کاری ئهو ناشکرا نه کات و راستیی له سه ر نه لیت و ئاماژه ی بۆ نه کات. له مه شدا به کاره ینانی ڕیسای (نه ینگیری) له په یکه ری (ڕیکخستنی بانگه وازکاری) پیویست بووه. نه ینگیری ڕیکخراوه یی، بانگه وازیش له ڕووی کاروباری ڕیکخستن و

سهركردايه تيدا، مهسه لهيه كي گرنكو جي بايه خ بو بانگه واز كردن له ههر سهردهمو و لات و ناوچهيه كدا بيت.

ئهم دياردهي نهينگيرييهش له ژيانى زۆربهى زاناو بانگه وازكاره پيشينه كاندا رهنگى داوه تهوه، وهك له ههنديك ديمه و لايهني چيرۆكه كانيان له قورئاندا ناماژى بۆكراوه. ديارتريني ئهم نهينگيرييهش له چيرۆكى موسا دايه-سلاوى لى بيت- كه له سوورتهى (قصص) دايه، ههروهها له سوورتهى (غافر) يش دايه، كه پياويكى باوهردار- كه باوه رهكهى شار دبووه- له بهردهم فيرعه وندا بهرگريى له (موسا) ده كرد⁽¹⁾. له ژياننامهى پيغه مبهريش ﷺ دا به تايبه تيش له قوناغى بانگه وازى نيو (مهككه) ياندا (شيوازى نهينگيريى) شيوازيكي بهديى كراو و ناما بخدارو خوازارو بووه و له زۆربهى ژيانى هاوهلان و ههلس و كهوت و كاروبار ياندا په پيره كراوه. ديارترين نمونهش لهم بارهيهوه چيرۆكى موسلمان بوونى (ابو ذرى غفاري) يه- خوا لى رازى بيت-، ههروهها كوچى پيغه مبهري خواش ﷺ بو مهدينه.

٢٧- دواى ئهوهى ميرومندا له كه ناسراوه، مهسه لهكهى له نيو خهلكيدا بلا بوتهوه، دهستى كردووه به بانگه واز له نيو ياندا، ئه مهش گواستنه وهى قوناغه كهيه له نهينگيرييهوه بۆ ئاشكر اكر دنى بانگه وازو گهياندى په يام.

٢٨- كوپه ميرومندا له كه بواريكى چاك و مهيدانيكى كاريگه رى بو خونا ساندنى به خهلكى و، بۆ ناساندنى بانگه وازو ئاينه كەشى پىيان، ههلبژارد، ئه ویش بواری خزمهت كردنيان و گهياندى خيرو چاكه بوو پىيان و، لابردنى ئازارو مهترسيش له سهريان. ئهوه بوو مروفي كويرو گهرو به لهكى چاك ده كرده وه، هه موو جوړه نه خو شيه كي چاك ده كرده وه.

(1) له بهرگى يه كه مى ئهم كتیبه دا (چیرۆكى پیشینه كان له قورئاندا) به دريژيى باسى ئه و شيوازى نهينگيريى يه مان له ههردو چيرۆكه كدا كردووه.

ئەم كۆرە لەو مەيدانەدا لىھاتوو بوو، لەو بوارەشدا سەرکەوتوو بوو، چونكە بەو ھۆيەو ھەيەتە ئىدى خەلکىيش خۆشيان دەوئەت، ئەو دىنەشيان ھەر خۆش دەوئەت، كە پەييان دەگەيەنئەت، ئەو خۆي پەرورەدگارەيشيان خۆش دەوئەت، كە چاكيان دەكاتەو ھەو شىفایان دەدات.

پيويستە بانگەوازکارانى تریش، ئەم دەرسە لە شىوآزى بانگەوازکاری كۆرە مێردمندالە كە فيربەن.

۲۹- ئەم كۆرە كاتىك چارەسەرى دەردو نەخۆشەكانى خەلکىي كەردوو ھەو، كويرو گەرۆ بەلەكى بە فەرمانى خوا چاك كەردۆتەو، بەبئەو ھەيەتە فەيىر ياساكانى چارەسەرۆ بنەما پزىشكەيەكان بوويئەت، بە ريزو كەرامەتەك دادەنرئەت، كە لە خۆي پاك و بىخەوشەو پەيى بەخشاو، ئەمەش لەو ريزو كەرامەتانەي ئەوليائو دۆستانى خوايە، كە خوا بەھۆيەو ريزيان لىدەنئەت.

بىگومان شىفاو چاككەردنەو- بە ريزگەدانو بە خواستى خوا- يە، بەلام ھەلسو كەوتى كۆرە مێردمندالەكە، تەنھا ھۆكاريكى مادديانەي روالەتیی مەروئى بوو بۆ بەديى ھەنناني تواناو قەدەرى خۆي گەرۆ.

۳۰- ئەو رۆوداوەش، كە لەنێوان كۆرەكەو ھاوئىشيني پادشادا بوو، كە كويرو بوو ھاتوو بۆ لای، تا چارەسەرى بكات، بە وانەيەك بۆ بانگەوازکاران دادەنرئەت لە كارى پەيوەندىي بەستنيان لەگەل خەلکيدا. ئەو ھەبوو ھاوئىشەكەي ديوەخانى پادشا، چەندىن ديارىي زۆرو ھەمەچەشنەي بۆ كۆرەكە ھەيئەتە پەي گوت: ئەمانە ھەموو بۆ تۆ، گەر بتوانيت چاكم بكەيتەو. بەلام كۆرە مێردمندالەكە، تەنھا خۆي بۆ خوا يەكلا كەردبۆو تەنھا خۆي بۆ كارى بانگەواز تەرخان كەردبوو، ئەو ھەموو ديارىيە زۆرو ھەمەرەنگانەي ھاوئىشەكەي پادشاى رەت كەردەو.

كهواته پېويسته مروځى بانگهوازكار خوى بؤ ئايينه كەى و پەروەردگارى و بانگهوازه كەى يە كلا بکاته وهو، داواى هيچ شتيك له خەلکى نه کات و، هيچ شتيكيشيان لى وەر نه گريټ، هەروها نايټ له سەر ئه و بانگهوازهى، هيچ كړى يە كيان لى داوا بکات و، ئەرکى هيچ مال و سامان و كەر سه يه كيشيان نه خاته سەر نه گەر ئه وان شتيكيان پيشكهش ده كړد، به لكو ده بټ گەر شتيكيشيان پى دابو هولى ره تکر د نه وهى بدات و بيان داته وه. تاكو په يوه ندى و ئاشنايه تىي له گه لئاندا پاك و بيگه رد بټ و هەروا بمينيټه وه و هيچ گه رد يكي ماددى و دنيایى تى نه كه ويټ. چونكه هەر ئه وه چا كتره بؤ به ده ست هيئانى سؤزو خو شه ويستىي خەلکى و، په سندر دنى بانگهوازه كه. چونكه نه ويستنى ئه و مادده و كەر هستانه ي، كه له ده ستى خەلکى دان، هۆيه كه بؤ ئه وهى كه خەلکى مروځى زاهيدو دنيانه ويستيان خوش بوټ.

۳۱- وه لامى كورپه ميږد منداله كهش، كه به هاوونشینه خاوهن ديارى يه كەى پادشای گوتوه: (من خوم كهس چاك ناكه مه وه، به لكو ئه وه خوايه كه شيفا ده دات و خەلکى چاك ده كاته وه).

لەم و ته وه لامدارهيدا خوا به هاوونشینه كه ده ناسينيټ و عه قیده و ئيمانداريتي به شيوه كى زور پوون و ئاشكرا بؤ ديارى ده كات. هەروها ده ست ده كات به بانگ كړدى به شيوازيكى بنچينه يى و هەر گړنگ- كه شيوازي خستنه رووى عه قیده و ئيمانداريتيه.

۳۲- كورپه ميږد منداله كه داواى له هاوونشینه راويژكاره كەى پادشا كړدوه، كه نه گەر به ته ماى چاك بوونه وه به با ئيمان به خوا بټيټ، وهك پى گوتوه: (نه گەر باوهر به خوا بټيټ ئه و له لای خوا نزات بؤ ده كه م، خواش چاكت ده كاته وه و چاوه كانت بؤ ده گيرټه وه) ..

کورپه که لێره دا - ئاتاجی هاوئشینیه که به چاک بوونهوه - دهقۆزێتهوه تاکو باسی ئیماندارتییی بۆ بکات، یان راستر بلێین ههول دهات نزیک کاتهوه له خواو پێویستییه کهی به خواو ئاراسته کردنی دلو فیتره تیشی بۆ لای خوا، دهقۆزێتهوه. چونکه مرؤف له حالهتی پهنا بۆخوا بردن و ئاتاجیدا، زیاتر له خواوه نزیک دهبیتهوه.

۳۳- هاوئشینیه کهی پادشا به دههم بانگهوازی کورپه کهوه چووه، باوهپی به خوا هیناوه، خواش به نزای کورپه که چاکی کردۆتهوه و چاوهکانی بۆ گهپاندۆتهوه. ئهمهش به لگهیه که له سههر ئهوهی، که بینگومان باوهپو ئیمان له قولایی دلهکانی خه لکیدا مه لاس دراوه، سروشت و فیتره تیشیان هه میشه پرووی له خوایه. به لام بێ باوهپی که سانیك و سه رپنجی و گونا هه کانیان ئه و فیتره ته پاکه ی بۆ داپۆشیون و بهری دلی گرتوون. جا کاتیك که سیکیان چاوی ده کهوێت به بانگهوازی کهی کارامه و کاریگه ری واکه شیوازیکی راست و دروست و به جی هه بیئت، دلی بیدار ده بیتهوه و فیتره تیشی ده کهوێتهوه گهرو پروو ده کاتهوه خوا. بینگومان جیاوازییه کی گهوره ههیه له نیوان هه لویستی راهیبه که له بهرامبه ر کورپه میردمنداله که و هه لویستی کورپه که له بهرامبه ر هاوئشینیی پادشا که دا.. چونکه ئیمه زانیان، که راهیبه که خوازیاری نه یی نگییری بووه، بۆ ئهم خواسته ش کورپه میردمنداله کهی به وه پاسپاردوو، که له کاتی تهنگانه و ناره حه تی و تووشبونی ئازار و ئه شکه نه جیدا ناوی ئه و نه بات و کاروباری ده رنه خات. به لام کورپه که ئهم داوا و پاسپارده یی له هاوئشینیی پادشا که نه خواستوه و پێی نه گوتوه: له کاتی تهنگانه دا باسی من نه کهیت و په رده م له سه ر هه لئه ده یتهوه.

جا ئایا جیاوازی نیوان ئهم دوو ههلوێسته چی بێت؟

جیاوازییه که له قۆناغه دایه، که بانگه‌وازه که پێی گه‌یشتووه. له کاتی کدا راهیبه که ئهو راسپاردیه‌ی به کورپه می‌ردمنداڵه که داوه، که ناوی نه‌هینیت، له کاتدا بانگه‌واز نه‌ین بووه، له‌به‌ر ئهمه‌ش راهیبه که سوور بووه له‌سه‌ر ده‌رنه‌خستنی بانگه‌وازو کاروباری خۆی.

به‌لام له کاتی کدا کورپه می‌ردمنداڵه که چاره‌سه‌ری چاوی هاو‌نشینه‌کی پادشا ده‌کات، له کاتدا بانگه‌وازه که ئاشکرا بووه، چونکه کورپه که بانگه‌وازه‌کی بۆ قۆناغ کاری ئاشکراو جمو جوولێ ئاشکرا گواستۆتوه.

ئهو‌ه‌بوو تیماری خه‌لکی له هه‌موو ده‌ردی‌ک ده‌کرد، هه‌موو خه‌لکی هه‌ر هه‌مووی.

ئیدی له‌نیۆ خه‌لکیدا ناسراو، هیچ ئاتا‌جێ‌کیشی تیدا نه‌ما‌بوو که به‌کار‌بای هاو‌نشینی پادشا ب‌لێت که ئاشکرای نه‌کات.

له قۆناغی یه‌که‌مدا، که نه‌ینی بووه، ته‌نها په‌یوه‌ندییه‌کی تایبه‌تی نیوان دوو تاکه که‌س، کورپه می‌ردمنداڵه‌که‌و راهیبه‌که بووه. به‌لام له قۆناغی دووه‌مدا په‌یوه‌ندییه‌که گشتی و ئاشکرا بووه له‌نیوان کورپه‌که‌و هه‌موو خه‌لکیدا، ئهمه‌ش له پێی په‌یوه‌ندی‌کردنی پێ‌یانه‌وه‌و چاره‌سه‌ری و تیماری بۆیان.

له‌لایه‌کی تروه راهیبه‌که له قۆناغی یه‌که‌مدا خوازیاری کاری نه‌ینی بووه‌و، نه‌چۆته نیۆ ب‌واری کاری ئاشکراوه، به‌لام کورپه نه‌وجه‌وانه‌که به ئاشکرا جمو‌ج‌وولێ کردووه‌و، به‌م جمو‌ج‌وول‌ه‌ش کاری له خه‌لکی کردووه‌و، د‌ل‌ی ئه‌وانی به‌لای خۆیدا راکێ‌شاوه‌و پشت‌گیریی ئه‌وانیشی بۆ خۆی ده‌سته‌به‌ر کردووه.

جمو‌ج‌وول له قۆناغی یه‌که‌مدا له ب‌واری‌کی هێ‌ج‌گار ته‌س‌ک و سنووردارو که‌م دا‌بووه‌و، وه‌ک ده‌رده‌که‌وی‌ت ته‌نها له‌وه‌دا به‌ند بووه، که کورپه نه‌وجه‌وانه‌که به راهیبه‌که گه‌یشتووه‌و، یه‌ک‌تریان ناسیوه‌و بانگه‌وازی لێ وه‌ر‌گرتووه. به‌لام ئهم جمو‌ج‌وول‌ه، له قۆناغی دووه‌مدا ئاشکراو گشتی و جه‌ما‌وه‌ریانه بووه.

له بهر ئهم جیاوازیانمی نیوان هەردوو قوناغە، وا گونجاوه که راهیبه که نهو کورپه بهوه پاسپیژیت که له کاتی تهنگانه و کهوتنه بهر سزاو ئازاردا راستی لهسەر نهو نهلیت و ئاشکرای نهکات. ئهمه له کاتیکدا کورپه میردمنداله که نهو پاسپاردهیهی به هاوونشینە کهی پادشا نهداوه، بهلکو وه که نهو وایه که پاسپاردهی پیچهوانمی نهوی پی داییت و داواشی لی کردییت که له لای خەلکی ناوی بیییت و ئاشکرای بکات.

۳۴- هاوونشینە کهی دیوه خانی پادشا، چۆتهوه بۆ لای پادشا و چاوی بۆ گهراوه تهوه. بهلکو بهوپه پری عیززهت و بویری و سه ره برزی و ئازایه تی یه وه بۆ لای پادشا گهراوه تهوه، ته نانه ت له هه موو نهوانه ش گرنگ تر به ئیمان ه وه بۆ لای گهراوه ته وه، وه کو جارانی پیشوو له لای دانیش توه.

پادشاش سه ری سوپماوه کاتیک دیویه تی که چاوانی بۆ گهراوه ته وه، بۆیه لیی پرسیه: (ئه ری کئ چاوه کانی بۆ گه راندیته وه)؟ نه ویش گوتویه تی: (خوا ی پهروه ردگارم). پادشا لیی پرسیه: (ئایا جگه له من پهروه ردگاری ترت هه یه)؟ هاوونشینە کهشی که چاوی چاک بۆته وه و باوه پری به خوا هیناوه، له وه لامدا پیی گوتوه: (پهروه ردگاری من و پهروه ردگاری تۆش —الله— یه).

بینگومان ئهم پیاوه له ئه رکی هاوونشینە تی یه وه بۆ پادشا —که هاو رازو نهینگرو عابیدی و ملکه چی به رده ستی بووه— گۆراوه بۆ باوه رداریک به خوا بانگه واز کاریک بۆ پری خوا.

بۆ گه یاندنی بانگه وازه کهشی دلپه قترین و سته مکارترین پیای هه لبژاردوه، نه ویش نهو پادشایه یه تی که ئیددیعیای پهروه ردگاریتی بۆ خۆی ده کات و داوا له خەلکی ده کات له جیاتی خوا بیه رستن. هاوونشینە کهشی ئهمی هه لبژاردوه بۆ بانگ کردنی بۆ پری خوا و گه یاندنی پری راستی خوا پیی و، ئاشکرا کردنی ئهم بانگه وازه له لای.

بۆ یهكهم جاریش وتهیهکی زۆر سه‌رسوڤه‌یین ده‌دات به گوتیدا، كه له ناخه‌وه به توندیی ده‌یله‌رزینیت، پێی ده‌لێت: (په‌روه‌ردگاری من و په‌روه‌ردگاری تۆش، -الله-یه).

له‌م ده‌سته‌واژه‌یه‌ی هاو‌نشینه‌ چاو ڤۆشنه‌ باوه‌ڤداره‌كه‌دا بو‌یری و نازایه‌تی و ڤاشكاوی و سه‌ربه‌رزى و سووربوون له‌سه‌ر وته‌ی ڤوون و بانگه‌وازو گه‌ياندن، به‌دی ده‌كریت.

۳۶- هاو‌نشینه‌ چاو ڤۆشنه‌كه‌ی پادشا، وه‌ك هه‌ر بانگه‌وازكارێكی تری ڤێی خوا، ترووشی به‌لا‌و نا‌ڤه‌حه‌تی له‌ دوژمنانی‌هه‌ بووه، ئه‌وه‌بوو پادشاكه‌ سزایه‌کی ترسناك و تۆقی‌نه‌ریداو، به‌لام له‌سه‌ر دینه‌كه‌ی خۆی جی‌گێرو دامه‌زراو بوو.

به‌راستی هه‌لۆیستی ئه‌م هاو‌نشینه‌ ئیمانداره‌ی پادشا، هاوشی‌وه‌ی هه‌لۆیستی ئه‌و سیه‌ربازانه‌ی فیرعه‌ونه، كه‌ پێشتر به‌كر‌گێگراوی فیرعه‌ون و كاسه‌لی‌سی بوونو، دواتر -له‌ڤێ موساوه- ئیمانیان به‌خوای په‌روه‌ردگاری جیهانیان هێناو، دل‌یان ڤر بوو له‌ ئیمانو، بوونه‌ چهند بانگه‌وازی‌كی گه‌یه‌نه‌رو، به‌وه‌ڤی ئارامی و خۆڤاگرایی و دل‌یایی‌یه‌وه، ڤووبه‌ڤرووی سزاو ئه‌شكه‌نجه‌ی فیرعه‌ون بوونه‌وه.

۳۷- دوا‌ی ئه‌وه‌ی پادشا به‌ كاروباری بن‌چینه‌یی كۆڤه‌ نه‌وجه‌وانه‌كه‌ی زانیوه، پێی گوتووه: (كۆڤه‌كه‌م...)، به‌م ده‌سته‌واژه‌یه‌ ده‌یدو‌ینیت، كه‌ ڤواله‌ته‌كه‌ی سۆزو خۆشه‌ویستی و به‌زه‌یی‌یه‌، به‌لام له‌راستیدا هه‌مووی ف‌ر‌وفیل و پیلان و چاوبه‌سته‌کیه‌، وه‌ك ئه‌وه‌ وایه‌، كه‌ له‌ ڤێی ف‌ر‌یودان و هه‌ل‌نانی‌یه‌وه‌ ئاماژه‌ بۆ تایبه‌ته‌ندی‌هه‌ كانی لێك نزیكیی بكاتو، مل‌كه‌چی كات بۆ خۆیو، به‌لێنی ئاینده‌یه‌كی گه‌شو و ژیانێكی ڤر له‌ خۆشی و ڤا‌بواردنی بۆ چاوه‌ڤی بكات.

به‌راستی جیاوازی‌هه‌كی گه‌وره‌ هه‌یه‌ له‌نیوان ئه‌و وشه‌ی ڤر نازی باوكایه‌تی و ناسکی و میه‌ره‌بانییه‌ی، كه‌ پێشتر ڤاهیبه‌كه‌ به‌ كۆڤه‌ نه‌وجه‌وانه‌كه‌ی گوتبوو (كۆڤم)، هه‌روه‌ها له‌نیوان ئه‌و وشه‌ ڤر له‌ ف‌ر‌وفیل و پیلانگێ‌ڤانه‌یه‌ی، كه‌ له‌ ده‌می پادشاكه‌شه‌وه‌ ده‌رچوووه‌ و پێی گوتووه‌ (كۆڤم) ..

راسته، كه پېتهكانى ئەم وشەيه لە هەردوو حالەتەكەدا هەر هەمان پېتنو وشەكەش هەر ئەم وشەيهيه. بەلام جياوازىي لە ئامانجى بگۆو دەرپرەكەى دايه و لەو حالەتەش دايه، كه تيايدا دەيدركيئيت.

۳۸- گەندەلێي پادشاو فروفيلى مەكربازانەى لەو وتەيهيدا ڕەنگ دەداتەوه كه بە كۆرە ميژدمندالەكه دەليئت: (بەراستی سىحربازىي تۆ گەيشتۆتە ڕادەيهك كه دەتوانيت كۆيرو بەلەك چاك بكەيتەوهو ئەوه بكەيت ئەوه بكەيت...).

پادشا بەم شىۆهيه هەول دەدات كارامەيى كۆرەكهو سەرکەوتنى لەو كارانەدا بداتە پال خۆي، كاروبارەكانيشى بەو سىحرو جادوگەرييه ليك بداتەوه كه لە سىحربازەكەى پادشاوه وەرگرتووه. ئەمەش شيواندنێ ڕاستييهكانەو هەلگێرانەوهى مەسەلەكانە لە خەلكى و، ليكدانەوهى حەقە بە ناحەق، تاكو راستى لە خەلكى بشاريئەوه.

۳۹- كۆرە نەوجەوانەكه لە ڕووبەر و ڕووبونەوهى پادشادا كاراو ليھاتوو دەبيئتو، بەرەستى فريودانەكەى تيدەپەرپيئيتو، بەيارمەتى و كۆمەكى خوا بەسەريا بالا دەست دەبيئت.

بە باوەرى پتەوو جورئەت و سەربەرزى و خۆراگرييهوه لەبەردەم پادشادا دەوستيئت و پيى دەليئت: (من هيچ كەسيك چاك ناکەمەوه، بەلكو خوا چاكيان دەكاتەوه).

بيگومان هيچ كەسيك تواناي ڕووبەر و ڕووبونەوهى زۆردارە خو بەزل زانو ملهوپرەكانى نيه تەنها كەلەپياوانو شيرەكوپرانى بانگەوازكارى خاوەن باوەرى پۆلايين نەبيئت.

۴۰- پاشان كۆرە نەوجەوانەكه بە قوناغيكى تری ترسناکدا تيدەپەرپيئت، ئەوهيه پادشا دەيگريئتو سزاي دەدات، بەردەوام سزاو ئازارى دەدات، كۆرەكەش زياتر لەسەر دینەكەى جيگير دەبيئت، بەلام ناتوانيئت لەسەر ئەوه خۆي ڕاگريئت كه

پازو نهیښی مامۆستاکی دهرنه خات، بۆیه به ناچاری و دواي فشاریکي زۆر پازو نهیښی ټویش دهرده خات و ئاشکرای ده کات.

کورپه بانگه وازکاره که له مه دا گازانده ی لئ نا کریت و، به گونا هباریش دانانریت، به لām ټوانه نهیښی ریکخستن و، له وانه یه له بهردهم چهوسانده وه ی درندانو ټه شکه نجه ی تۆقینه ردا به نهیښی نه می ټتوه.

زۆر جاری واهه بوه که له مهیدانه کانی ټه شکه نجه دانو کونجی زیندان و ژووره تاکه که سییه کاندو به چندين هوو نامرازی ئازاردانی هه مه چه شن، چه ندين بانگه وازکاری راستگۆ وابهسته ی حه قیان ناچار کردوو، که نهیښیه کانی ریکخستن بدرکیتیت. دیاره ټوانه به زۆرو ناچاری و، هه ندیک جار له حالته ی بی هوشی (لا ارادی) دا رازه کانیان ئاشکرا کردوو.

بیگومان سته مکاران هینده ئامرازی تازه ی ټه شکه نجه دانی تۆقینه رانه داده هیتن، کهوا له بانگه وازکاری سزادراو ده کهن هوو عه قل و ئیدراک و خواستی خو ی له ده ست بدات و، پازو نهیښیه کانیشی له خانه ی بی هوشی (لاوعی) و بی ههستی (لا شعوری) یوه له ده ست ده رچیت و، ته نها زمانی کار بکات و، ئیدی وای لئ بیت له خو یه وه له ټه نجامی ورپنه پی کردنه وه له کاتیکدا ده رزی بی هوو شکردن یان خه و لیخستنی لیدراوه، هه مروو شتیک بدرکیتیت.

ټهم مه سه له یه ش واهه بانگه وازکاران ده کات، که پیویسته که متر به لای پازو نهیښیه کانی ریکخستن دا بجنو، هینده ش به دواي ټهو مه سه له و پازو نهیښیه ریکخراوه یی یانه ی بانگه وازدا نه چن که په یوه ندی ټهو تویان به وانه وه نی یه. هه مروها ټه وه نده ش له هه والو زانیاری بریانی تریان له نیو ریکخستندا نه کۆلنه وه، جا ټه گهر زیندانی کران و ټه شکه نجه دران و که وتنه حالته ی قسه ی سه یرو سه مه ره و (هه له ق و مه له ق) کردن، سته مکاران هیچ زانیاری و هه والیکیان له عه قلی شاراوه ی ټه وانه ده ست ناکه ویت.

پېيۆستە سەرکردايەتتى بەرپرسيار لە كارى رېكخراوھيش، بۆ ئەو بارودۆخ و
 ھالەتە پروانېت كە بانگەوازكار تيايدا ھەرچى لای بووھ دركاندويەتتى و ھەندىك
 نھيتىنى بانگەوازيى رېكخستەنەكەى بۆ ستەمكاران ئاشكرا كەردوھ، بۆيە نايېت
 ھەموان بەيەك شىوھ ھەلەسەنگيىتتو، يەك مامەلەى سەرزەنشت يان چاوپۆشين
 يان پاكانە بۆكردنيان لەگەلدا بكات. بەلكو بەپېى ھالەتتى ئەو رۆژگارەو، بارى
 دەرروونىسى بانگەوازكارەكە لەبەرردەم ستەمكارەكان داو، شىۆوازو چۆنيەتتى
 دركاندننى ئەوھى لە دلېدا بووھو، بەپېى رادەى ئەو زانيارى و ھەوالانەى پىى
 گەيانندوون، ھوكمى ئيدانەو سزادان، يان چاوپۆشى و لىبوردنيان بۆ دەرېكات.

٤١- پادشاكە سزاي ھاوئشينيەكەى خۆى و، راھيبەكەشى داوھو، سووربووھ لەسەر
 ھەلگىرپانەوھشيان لە دىنەكەيان. چونكە لە دىن ھەلگىرپانەوھيان، وەك
 لەناوبردننى بانگەوازەكەيە. بەلام كوشتنى ئەو دوانە، ژيان بەخشينە بە
 بانگەوازەكە. لەبەر ئەمە ئەو پېشنيازى (پاشگەزبوونەوھ لە دىن)ى خستە
 بەردەميان، كاتىك ئەوان نكووليان كەردو پاشگەزەبوونەوھ، ئىدى پاشاش
 ھەردووكيانى كوشت بە لەتكرديان بە مشار.

كوشتنيان بە مشار بەلگەيە لەسەر بوونى رقيكى زۆر لە دلې پادشادا لەدژى
 بانگەوازەكەو ئاينەكە، ھەروەك بەلگەشە لەسەر جەنگى تۆلەستاندننى پىر لە
 كينە، كە دوژمنان لە دلې بانگەوازكاران بەرپاي دەكەن، بەلگەشە لەسەر
 بەكارھيئەتتى چەندىن ئامپازى دېرئانەى نامرۆيى و ناماقوول لەو جەنگەياندا.

ھەروەك لە پەنابردنى پادشاكە بۆ شىۆوازي كوشتن بەلگەيەكەى دى ھەيە لەسەر
 ئەوھى، كە بېگومان كافران تەنھا ئەو شىۆوازە دەزانن لە پرووبەرووبوونەوھى
 ھەق و شۆپىنكەوتوانى ھەقداو، ھەر بۆيەش ئەوان شىۆوازي گفئوگۆو ئاخاوتن و
 قەناعەت پىھىنان و بېرورا گۆرپىنەوھو (مناظرە) رەت دەكەنەوھ.

جىگىرېوونى ھاوئشينيەكەو راھيبەكەش لەسەر ئاينەكەيانو، ھەلېژاردنى
 (شەھيدبوون) لەجياتى (ھەلگەپانەوھ لەدىن)، بەلگەيە لەسەر رەگ داکوتانى

باوهڕ له دهروونیانداو، لهسهر خۆپاگریان و سهربهرزییان و خواستنی پههمهتی خواو پهزامهندی خوا بۆ خۆیان.

٤٢- پادشاکه، ئهو کۆپه نهوجهوانهیه به سههرکردهی عهملهی و کاری بانگهوازه که دادهنا، ههر بۆیهش سوور بوو لهسهر ههنگهپاندنهوهی و، لهخشته بردنی و، نهکوشتنی. چونکه گهر کۆپه که واز له دینهکهی بێنیت، ئهوا دهبیته هۆی لهناوبردنی بانگهوازه کهی.

پاشان بێگومان کوشتنی ئهو کۆپه، ههراوهوریاو فیتنهیهکی گهورهی لهنیو خهڵکیدا دهنایهوه، لهبههر ئهوهی کۆپه که لهنیو ئهواندا ناسرابوو بهناوبانگ بوو له ناوچه کهداو، له لاشیان خۆشهویست بوو بههۆی ئهوهی خزمهتی دهکردن.

٤٣- سووربوونی پادشاکه لهسهر نهکوشتنی میردمنداڵه که لهوهدا دهرده کهوێت که لهبههرئهوهی پێشتر لهناوبردنی دوو کهسی وهک راهیب و هاوئشینیه کهی پیشان داوه، تاکو ئهم کۆپهش لاواز بێت، یان بترسی و پاشگهز بێتهوه، پاشان لهگهڵ کۆمهڵێک له سهربازانی خۆیدا ناردویتی بۆ سههر شاخێک، تا لهوێه بهریده نهوه، یان لهگهڵ کۆمهڵێکی تر دا بۆ نیو دهریای ناردوه، تاکو بیهخنکێن و سههرنگومی کهن. خۆ پادشاکه لهجیاتیی ئهم دوو جۆره کوشتنه، دهیشیتوانی لهشی کۆپه که بهمشار وهک دوو هاوڕیکه پێشووی، لهت لهت کات و بپێتهوه.

٤٤- وادیاره پادشا له گرتنه بهری ئهو ئامرازهی تر دا، بۆ کوشتنی کۆپه میردمنداڵه که، مه بهستیکی تری ههبووه، بهوهش ویستویهتی دهرفه تیکی بیر کردنهوهی بۆ بره خسینیستن، تا لهو دهرفتهدا تووشی دوودلی و پارایی بێت و، پاشان واز لهو دینه بێنیت، که لهسهریهتی.

ئهمهش ههمووی لهو ماوه دوورو درێژهی رێگادا، واته چ له رێگایدا بۆ سههر چیاکه، یان بۆ دهریاکه.

٤٥- کۆپه که باوهری به خوای پهروهردگاری هینابوو، متمانهی پێی ههبوو،

پشتی پێ بهستبوو کاروباری خۆشی پێ سپاردبوو هەر تهنها له خواش داوای
 پژگاربوون و دهريازبوونی دهکرد، وهك له دووعای کاتی سهرحیاكهدا پرووی کرده
 خواو، له کاتی نێوهراستی دهرياکهشدا هه مان دووعای لای خوا کردو گوتی:
 (خوايه بمپاریزه له مانه بهو ئامرازه ی، که خواستی خۆتی له سه ره.)

بێگومان لهو دوو حاله ته ی سه ر چیا که و ناو دهرياکهشدا کوپه نه و جه وانه که له
 کاری پژگارکردنی خۆیدا دهسته وستان بوو هه یچ شتێک له هۆکاره ماددییه کانی
 بۆ پژگاربوون به دهسته وه نه بوو، کاره کهشی تهنها به خوا سپاردبوو، که
 بپاریزێت له شهرو خراپه ی ئه و به دکارانه به هه ر ئامرازێک، که خوا خۆی
 خواستی له سه ریه تی و، به هه ر شیوازیکیش که و یست و ئیراده ی خوا ی پاک و
 بالا دهستی تێدا یه.

٤٦- له به ته نگه وه هاتنی خوا دا بۆ نزاو پارانه وه که ی ئه م کوپه و بۆ پژگارکردنی به
 تهنها له نێو ئه و سه ر یازانه ی داروده سه ته ی پادشادا له سه ر چیا که کاتی ک
 چیا که یان له ژێر پێ دا ده له رزێت و هه مو یان ده که ونه خواره وه و ده مرن، یان
 کاتی ک له ناوه راستی دهرياکه دا که شتییه که یان لارده بیته وه و هه مو یان
 سه رنکووم ده بن تهنها کوپه که نه بیته، له م دوو حاله ته سه خته دا یارمه تی و به
 هانا وه هاتنی خوا بۆ کوپه که و به رگریی لێ کردنی و، ته رخان کردنی هۆکاری
 پشتگیریی خوا بۆ ئه و په نگ ده داده وه. ههروه ها له م حاله تانه دا ئه و ریزو
 که رامه ته ش په نگ ده داده وه، که خوا به و کوپه بانگه وازکارو پشتیوانه ی دینی
 خوا ی به خشیوه و، ئه مه ش چووه ته سه ر ریزو که راماتی پێشوی.

٤٧- ئاخۆ کوپه می ردمندا له که، دوا ی له نێو چوونی هه ردوو تامه سه ربازه که ی
 پادشا له هه ردوو جاره که دا چیی کرد بیته؟ ئایا له مهیدانه که رای کردووه،
 له کاتی کدا ده ی توانی رابکات؟ ئایا له بهر چاوانی خه لکی نه ماوه و خۆی
 شار ده ته وه؟ پاشان سه ره پای ئه وه ی که ژیا نیشی له مه ترسی دا بووه، ئایا له سه ر
 ژیا ن سوور بووه؟

نه خېر، به لكو ټو له دواى همدوو جاره كه به پې ټاټو ته وه بۆ لای پادشاهكو، زانیویشیه تی كه گهړانه وهی بۆ لای پادشا چ مانایهك ده به خشیتو، چ سهره نجامیكیش بۆ خوی له پادشاهه چاوه پروان ده كات.

ټه ی بۆچی بۆ لای ټو مه ترسی یه دیارو چاوه پروان كراوه گهړاوه ته وه؟ چونكه ټو له بهر ه پروو بوونه وهیه کی سهخت و جهنگیكی قورسدا بووه، خوشاردنه وه و هز كړدنی له رزگار بوون، مانای شكستی و به زینی خوی و بانگه وازه كه شی له و جهنگه دا ده گه یه نیت.

بیگومان ټم كوپه، بهر ژه وه ندیی خوی، له بهر ژه وه ندیی بانگه وازه كه یدا دیوه ته وه، ژیانى خویشی هر له ژیانى بانگه وازه كه یدا دیوه ته وه. جا مادام بهر ژه وه ندیی بانگه واز ټوه بیټ، كه سواری پشتی مه ترسی بیټ، ده بیټ پې یدا هه لگه پیت. ته نانه ت گهر بهر ژه وه ندیی بانگه واز له مردنی خوی و له ده ستدانی ژیانیدا بیټ، ټهوا ده بیټ ژیانى بۆ بهخت كات.

گهړانه وهی ټم كوپه له دواى ټو دوو جاره بۆ لای پادشا، مانای بې باکی و سهره پړی نیه و به وه لیك نادریته وه، خو رزگار كړدنیشى و راكړدنی بهر وه جی یه کی ديكه ش، به زیره کی و دانایی لیك نادریته وه، به لكو له راستیدا گهړانه وهی بۆ لای پادشا له وپه پری لوتكه ی نازایه تییه وه بووه.

پتویسته له هه لویسته كانی پروو بوونه وهی سته مكارانو هاو كارانیاندا جیاوازی له نیوان سى وشه ی (ترسنوكی) و (بې باکی) و (نازایه تی) دا بكه یینو، بهم په نكه:

(ترسنوكی): ټاماده نه بوونه بۆ په نچدان و قوربانیدان له كاتى پتویستیدا.

(بې باکی): قوربانى دانېكه به بې پتوستى و ټاتا جېك.

(نازایه تی): قوربانیدانى پتویست و سوو ده خشانیه.

٤٩- له كاتى گهړانه وهی كوپه كه دا بۆ لای پادشا، پادشاهه لیى پرسىوه:

(هاوړیكانت چییان كرد؟) لهم پرسیاره دا حیکمه تیکمان بۆ دهرده کهوێت، که تاقمه سه ریاژه که ی خۆی، که ناردبووی له گه ل کورپه که دا بۆ له ناو بردنی، که چی لهم پرسیاره دا ده یا خاته پال کورپه که و به هاوړییانی ئه ویان داده نیت، هه رچه نده ئه وان خوازیاری کوشتنیی بوون، بۆ ئازاردانی ده رچووبوون، ئه ی داخۆ مه به ست لهم هاوړییه تییه چی بیت؟

بیگومان ئه و تاقمه سه ریاژه نیراوه ی، که له ناوچوون، پیشت له هاوړییانی پادشا بوون، وه که له فهرمووده که دا هاتووه: (پادشا ئه م کورپه ی به چهند که سیك له هاوړیانی سپارد)، واته هاوړییانی پادشا. به لگه ی هاوړییه تیشیان بۆ پادشا ئه وه یه، که ئه وان به فرمانیک پادشا و بۆ راپه راندنی فرمانی ئه و رۆشتبوون.

به لام دوا ی شکست خواردنیان له به رده م خۆپاگریی کورپه نه و جه وانه که دا و، دوا ی ئه وه ی خواش ته فروتوونای کردوون، وه که دۆستان و هاوړییانی پادشا وه سف نه کراون، چونکه دوا ی شکست هیئانه که یان پادشا وازی لئ هیئان و. ده سه لاتدارانی سته مکاریش، به م رهنگه له کاتی شکست هیئانیاندا، واز له خزمه تکار و ئه لقه له گو ی کانیا ن دینن.

پادشا که ش ئه و خزمه تکارانه ی خۆی، له و کاتی شکسته دا به کۆمه لئ لایه نگری خۆی دانانی ت، تا که له به رده م کورپه می ردمندا له کارا و سه رکه وتوو ه که دا، شکستی ئه وان نه خاته پال خۆی.

۵۰- پادشا که به ته وای د ئیابوو ه له وه ی، که ناتوانی ت کورپه نه و جه وانه که بکوژی ت. کورپه که ش به مه ی زانیوه، هه ر بۆیه ش فرمانیک لیه باره یه وه بۆ پادشا ده رکردوو ه و، پادشا ش فرمانه که ی جیه جی کردوو ه.

ئه وه بوو پیی گوت: (ئه ی پادشا، تۆ ناتوانیت من بکوژی ت، تا ئه و فرمانه ی، که پی ت ده ده م، جی به جی نه که یت)، پادشا ش گوتوو یه تی: (ئه و فرمانه چیه)؟

پهنا به خواو پاکى و گه وهیى هه بۆ خوايه.. ته ماشا، خوا چۆن یاری به عه قلى دوژمنانى ده کات، و سته مکاران ريسوا ده کات. پيش نه ختيك له وه وه بهر پادشا هه خۆى فه رماندار و قه ده غه کار بووه، لووتبه رزو خۆهه لگيش بووه، وای راگه ياندوه گوایه خواى خه لکيه، که چى وای ئیستا له به رده م کورپه نه وجهه وانه که دا ملکه چه، له به رده ستیدا به ملکه چى و زه لیلیه وه داماه وه، به وه پرى بى ده سه لاتی و سه رشۆرى و بچووکى و لاوازیه وه راوه ستاوه، ده یه ویت له و ته نگۆیه رزگارى بىت، به هه ر پىگه یه کيش بىت کورپه نه وجهه وانه که له نیه ویت، تاكو ئایینى ئه م کورپه له نیو خه لکیدا بلاونه بىته وه، پادشاش زيانى لى نه که ویت. هه ر بۆیه ش ئاماده ی بىستنى هه ر جوړه ئاموژگاریه که، ته نانه ت گه ر له زارى کورپه که شه وه ده ر بچىت و پى رابگه یه نریت.

به راستى ئیستا کورپه که له به رده م پادشادا زۆر گه وه یه، ئه و پادشایه ی، که بۆته مروؤفیکى بچووک و کورته بالا، کورپه که ش ئیستا فه رماندار و کاربه ده ست وه، جه نابى پادشاش ته نها فه رمانى بۆ راپه راندن لى وه رده گریت.

کورپه که پى ده لیت: (هه تا ئه وه جى به جى نه که یه، که فه رمانت پى ده ده م)، پادشاش به باله فرتى خۆشیه وه هاوار ده کات: (ئه و فه رمانه چیه)؟

له وانه شه ئه مه یه که مین فه رمان بىت، که پادشاکه له ژيانیدا وه ریگر تىت، و ناچارىش بو بىت، که راپه رىتیت.!

٥١- با هه لۆسته یه کيش بکه ین له ئاست ئه و شیوازه دا، که کورپه مێردمندا له که بۆ چۆنیه تى کوشتنى خۆى - له لایه ن پادشاه - و بۆ خۆ لى رزگار کردنى، دایناوه، بابلیین: ئه و ده زانى، که قوناغى داها تو ئه وه ده خوازیت، بىگومان ژيانیشى به بانگه وازه که یه وه په یه وه ست وه، بۆ ئه و بانگه وازه ی ته رخان ده کات.

هه روه ها کورپه که ده یه ویت، ئه و ئیدیعایه ی پادشاکه بۆ خوایه تى و په روه ردا گارىتى خۆى ده کات، کو تایی پى بىنیت، و لاوازی و ده سته پاچه یى

پادشاهه پیشانی خەلکی بدات، تەنانت گەر ئەمە لەسەر حسابی گیان و ژيانى
خۆىشى يەت.

۵۲- له وتمی کوره که دا به پادشا: (خه لکی له شوینییکی دیاری نه ختیک به رزدا کۆیکه ره وه)، سووربوونی کوره که دهرده که ویت له سه ر بانگ گردنی جه ماوه ر بو دینی خوا، تا کو ئاماده ی دیتنی رووداوه که بن و لیی وردبنه وه و بیر ی لی بکه نه وه و، حه قیش له ناحه ق جیا بکه نه وه و بیناسن. کوره که له مه دا رووی بانگه وازه که ی ده گوازیته وه بو خه لکی، ده یه ویت همروا نادیار یان بینر نه بن، به لکه ده یه ویت ئه وانیش بی نه مه دانی جه نگه که وه و، به شداری تیادا بکه نه و، بجه نال به ره ی حه ق.

سته مکارانیش کاتیڤ پرووبه پرووی حق ده وهستن، سوور دهن له سر بزرگردنی
جه ماوه رو بهر که نارکردیان، ههروه که سوور دهن له سر بهرپرچدانه وهی
سهربازانی حقو، سزادانی سهختیان، به لām له شویتینکی دور له ناگاداری
جه ماوه، چونکه ده ترسن له بیداربونه وهی فیره تی ساغ له دلی نه وه
جه ماوه ده داو نه یادا یجنه یال حق.

۵۳- کورە میڤدمندالەکه، ئاماژەى بۆ چۆنیەتى خۆ لى پزگار کردنە که کردووه و
 فەرمانى بە پادشا داوه، که جى بە جى بکات: بە قەدى درەختى که وه
 هەلیواسیت، ئەمەش بۆ ئەوهى لاوازی تەواوى کورە میڤدمندالە که لەبەر دەم
 ئەو جەماوەرە قەرەبالغەدا دەرکەوئیتو، بەو دیمەنەش بخروشینو هەلچن: سەرئنج
 بدەن چۆن کورپىکی بچووکی میڤدمندال و بى دەسەلاتى داپراو لە گشت هیڤىکی
 ماددى، بە قەدى درەختى که هەلئاسراوه.

له مه شدا به شدارییه کی ویزدانی عاتیفی، له نیوان کورپه که و خه لکیدا به دیی ده کرت.

۵۴- کوره می‌رمدندالله که فرمانی به پادشا کردووه، که تیریک له هه‌گه‌ی

تيره كانى كوپه هه لاسراوه كه - نهك له جىيه كى ترهوه - دهريينيت، تاكو پادشا خوى و خه لكه ناماده بووه كهش بزائن كه بيگومان كوپه كه خوى خاوهنى نامرازو هوكارى كوشتنه كهيه، نهك پادشاكه.

۵۵ - كوپه نهوجه وانه كه له كردارى كوشتنى خويدا بو گشت كارو جوولهيهك پادشاكه ئاراسته دهكات و فرمانى يه كهيه كهيه كاره كهيه - نهگه رچى ئاشكراشه - پى دهكات، كه پى دهليت: (پاشان تيره كه بخه ره سهر چهقى كه وانه كه)، بهمهش دهيه ويته بى دهسه لاتی پاشاكه دهريخاتو، له خوييه وه هه لى و كهوت نهكاتو، هيچ جووله و ههنگاويك سهر به خوى نه بجام نه دات، تا به ته واهه تى ملكه چى كوپه كه بيتو، له بهرده ميده له وپه پى لاوازيده بيت.

۵۶ - ههروه ها كوپه كه فرمان به پادشاكه دهكات، كه دان به وجودى (الله) پهره رد گارى خوى و پهره رد گارى كوپه كه دابنيتو، به ناوى خواوه كوپه كه بكوزيت: (بلى: به ناوى خواى پهره رد گارى كوپه كه / بسم الله رب الغلام).

بهم شيويه كوپه كه دهيه ويته - له پيش مردنى خويده - تهفسيرو ليكدانه وپه كى راست و دروستى رووداوه كان بخاته بهر ديدهى جهماوه رو، خواشيان پى بناسييتو، دهسته وه ستانى و لاوازي پادشاشيان پيشان بدات، نيت چون هم پادشاهيه له جياتى (الله) به پهره رد گارى خويان داده نيت.

۵۷ - پادشاكه ويستوييتى دووجار كوپه ميرومندا كه بكوزيت، به لام له وهدا شكستى تووش بووه، خواش سهر بازه كانى بو له ناو بردوون. جا هه رچه نديك هه ولى كوشتنى بدات هه ر شكستى تووش دهبيت و نوشوست دينيت، چونكه خوا ويستى له سهر نه بووه.

به لام كاتيك خوا ويستى كوپه كه بمریت، ئيدى هيچ شتيكى تر له بهردهم ويستى خوادا نه بووه، كوپه نهوجه وانه كه نهو شيوازه كاريگه ره بانگه وازييهى بو كوتايى هينانى ژيانى خوى هه لى ژاردووه. بو نهوه بووه، كه خه لكى به چاكى

بزانن که مردنو کوژرانی ئەم کورپه به قەدەر و خواست و ئیراده ی خوایه، نەک به ئیراده ی ئەو پادشایه ی که دەست وەستانی و بئیتوانایی ئەویان بۆ دەرکەوت.

۵۸- پادشاکەش -وێک کە سێکی لاوازی بێچارە- بە دەم فەرمانەکانی کورپه میژدەندالە کەوه دیت، چونکە خۆی لە بەردەم سێ مەسەلە دا دیوە تەوه:

یان واز لە کورپه نەوجەوانە کە بێنیت کە بە ئارەزووی خۆی خەلکی بۆ دینی خوا بانگ بکات، بە بێ هیچ گومانیکیش، خەلکە کە باوەر بە خوا دینن.

یان لە سەر هەولەکانی کوشتنی بەردەوام بیت، بە مەش لە دوو پاتکردنەوه ی دەستە وەستانییه کە ی لە بەرچاوی خەلک بەردەوام دەبیت.

یاخود بە پێی فەرمانەکانی کورپه کە بیکوژیت، تا خۆی لێ دەرباز بکات.

دیاره پادشاش -بەناچاری و حەز لێ نەبوونەوه- سێیه می هەلبژارد، پادشای دەستە وەستانی هەزار نەیزانیوه، کە خەلکی هەموویان باوەر بە خۆی پەروردگاری کورپه نەوجەوانە کە دینن.

۵۹- کورپه نەوجەوانە کە بە دانانی دەستەواژه ی (بەناوی خۆی پەروردگاری کورپه کە / بسم الله رب الغلام) بۆ کوشتنە کە ی، ویستویه تی خۆی پەروردگاری پادشا بە خەلکە کە بناسینیت، چونکە بێگومان پێشتر خەلکی، ئەو کورپه یان خوشویست بەهۆی ئەو سوود و خێر و چاکه یه ی، کە پێی بە خشیبوون، بۆیه هەر ئەوه ماوه، کە بەر لە جی هێشتنیان و گەڕانەوه ی بۆ لای پەروردگاری، ئاراسته یان بکات بۆ لای ئەو خوایه ی ئیلهامی خزمەتکردنیان و سوود پێگە یاندنیانی پێ بە خشیوه، کە هەر ئەو بووه شیفای نەخۆشییه کانی پێداون.

هەر وه ها کورپه کە ویستویه تی راده ی ئەو دەستە پاچه یی و بئیتوانایی یه ی پادشا دەر بخت، کە پێی گە یشتوو، چونکە پادشاکە ئەو سته مکاره به زه بروزه نگه یه، کە پرو پا گهنده ی خوایه تی بۆ خۆی دەر کردو، هەر کە سێکیش دان به وه دا نه نیت، ده یکوژیت، وێک چۆن هاو نیشینه کە ی دیوه خانو، راهیبه کەشی

کوشت، ئیستاش حال و مهسهلهی هاتۆته سهڕ شهوهی، که دان به خوای پهروهردگاری کۆره نهوجهوانه که دابنیت و، بهناوی ئهو خواجهوه بیکوژیت.

۶۰- پادشاکه ئهو فهرمانهی راپه‌راند، که کۆره‌که پسی کرد، تیریکی گرتیه کۆره‌که و، بهر لایه‌کی نیوچهوانی کهوت، کۆره‌که‌ش دهستی خسته سهڕ شهوه لایه‌ی نیوچهوانی، که شوینی زامی تیره‌که بوو، پاشان مرد.

خه‌لکه ئاماده‌بووه‌که‌ش ته‌ماشای ئهم رووداوه‌یان ده‌کرد، گه‌لێک دلتنه‌نگ بوون و خرۆشان به‌و سه‌ره‌نجامه‌ خه‌مه‌خشی کۆره‌که، که زۆربه‌یان خۆشیان ده‌ویست به‌هۆی ئهو کاره‌ خزمه‌تگوزارییه‌ سووده‌بخشانه‌ی پیشکشی کردبوون. کۆره‌ نهوجهوانه‌که وه‌ک بانگه‌وازکاریکی خۆراگرو جیهادکار ئهم دنیا به‌ جی‌دیلت و، شه‌هیدبوونیش — که به‌رزترین پله‌ی ئاواته‌کان و تۆپکی هیواکانه‌ — به‌ده‌ست دینیت و، به‌ به‌شی لای خوا شاد و به‌خته‌ور ده‌ییت.

به‌راستی ئهو کۆره‌ ته‌مه‌نی خۆی بۆ بانگه‌وازه‌که‌ی ته‌رخان کرد، هه‌ربۆیه‌ش ته‌مه‌نی له‌و رینگایه‌دا به‌خشیی، له‌ ژیان و له‌ مردنیشی هه‌ر بانگه‌وازی بۆ لای خوا ده‌کرد، وه‌ک چۆن ژیا‌نی بانگه‌واز بوو بۆ ریبازی خوا، مردنه‌که‌شی هه‌ر بانگه‌وازی‌ک بوو بۆ ریبازی خوا.

۶۱- شه‌هیدبوونی کۆره‌ نهوجهوانه‌که‌ کاریگه‌ریتییه‌ خاوازه‌که‌ی خۆی له‌ ده‌روونی خه‌لکه‌یدا خولقاند، شه‌وه‌بوو خه‌لکه‌که‌ بیریان کرده‌وه‌و تیرامان له‌وه‌ی که‌: می‌ردمندالێکی بچووک، ئه‌مانی خۆشه‌ویست و خێروچاکه‌و سوودی پیشکشی ده‌کردن و، له‌ پیناویشیاندا ده‌مریت و، ده‌سته‌پاچه‌یی و بی‌توانایی پادشاکه‌شیان بۆ ده‌سه‌لمینیت، ئیدی بۆچی باوه‌ر به‌ په‌روهردگاری کۆره‌که‌ نه‌هین؟

ئهو ترسه‌ش، که له‌ پادشا به‌زیوو ده‌سته‌وستانه‌که‌ هه‌یانبوو، له‌دلیاندا نه‌ماو، باوه‌ریان به‌ په‌روهردگاری کۆره‌ نهوجهوانه‌که‌ هینا . که خه‌لکه‌که‌ باوه‌ریان هینا، دوا‌ی شه‌هید بوونی کۆره‌که‌. بیریان کرده‌وه‌و تیگه‌یشتن که ئه‌وه

بانگه‌وازێکی به‌هادارو مه‌زنه‌، که‌ خاوه‌نی بانگه‌وازه‌ که‌ گیان و ژیا‌نی خۆی له‌ پیناویدا داده‌نی‌تو، له‌ سه‌روو هه‌موو شتیکی دنیاوه‌ دا‌یده‌نی‌ت، که‌ خاوه‌نه‌که‌ی کاتی‌ک به‌ دنیا‌ش ده‌رده‌چیت، خۆی له‌ هه‌موو خێرو خۆشییه‌کی دنیا داده‌پ‌نی‌ت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌ره‌و شتی چاک‌تر و به‌رده‌وام‌تر ده‌روات.

بێ‌گومان خه‌ڵک‌یش ده‌یان‌ه‌و‌یت بانگه‌وازکاران قوربانیده‌ر بنو، دوا‌ی شت و مه‌کی دنیا‌یی نه‌که‌ون و خۆیان بۆ بانگه‌واز یه‌ک‌لا بکه‌نه‌وه‌. کاتی‌ک ده‌بینن بانگه‌وازکاران هه‌موو شتی‌ک له‌ مال‌و سامان و کات و کار و ئاوات و جه‌سته‌و خو‌ین و گیانیان بۆ بانگه‌وازه‌که‌یان ده‌به‌خشن، خه‌ڵک‌یش کاریان تی‌ده‌ک‌ریت و به‌ده‌م بانگه‌وازه‌که‌یان‌ه‌وه‌ ده‌چن و په‌یره‌ویی پ‌ی‌ی‌ازه‌که‌یان ده‌که‌ن. له‌وانه‌شه‌ ئه‌م به‌ده‌مه‌وه‌چو‌ونه‌ی خه‌ڵک‌یش، دوا‌ی شه‌هیدبوونی بانگه‌وازکاران بی‌ت، کاتی‌ک ئه‌م دنیا‌یه‌ به‌ شه‌هیدی له‌پیناوی خوا‌دا جی‌دیل‌ن.

٦٢- دوا‌ی گیان له‌ده‌ستدانی کو‌پ‌ه‌که‌، خه‌ڵکی به‌ یه‌ک ده‌نگ هاواریان ده‌کرد: (باوه‌رمان به‌ په‌روه‌ردگاری کو‌پ‌ه‌که‌ هیتنا.. باوه‌رمان به‌ په‌روه‌ردگاری کو‌پ‌ه‌که‌ هیتنا.. باوه‌رمان به‌ په‌روه‌ردگاری کو‌پ‌ه‌که‌ هیتنا..)

ئه‌م باوه‌ره‌یتنا‌نه مه‌زنه‌شیان له‌ چرکه‌ساتی خۆ ر‌زگارکردن دا‌بوو، له‌ گشت کو‌ت و پ‌ی‌وه‌ندی‌کی وه‌هم و نه‌فامی، له‌ چرکه‌ساتی عی‌ززه‌ت و سه‌ربه‌رزی‌شیان دا‌بوو له‌ دوا‌ی سه‌رکو‌تکاری و سه‌رشو‌پ‌یی. هه‌روه‌ها له‌ چرکه‌ساتی به‌ه‌ی‌زی‌یدا بوو له‌ دوا‌ی بێ‌ه‌ی‌زی و ترس و لاوازی. به‌راستی هه‌مو‌یان چه‌ندین مرۆ‌فی گه‌وره‌ بوون له‌کاتی باوه‌ره‌یتنا‌نیان‌دا به‌ خوا‌ی په‌روه‌ردگاری کو‌پ‌ه‌که‌وه‌، خۆشیان بۆ خوا یه‌ک‌لاکرده‌وه‌و، بۆ لای ر‌ی‌یازی پاکی خوا گه‌رانه‌وه‌و، ئاماده‌ی به‌خشی‌نی سه‌رو مال‌یش بوون له‌ پ‌ر‌ی‌ی خوا‌دا.

دیاره‌ ئه‌وان ده‌شیان‌زانی، که‌ باوه‌ره‌یتنا‌و ئیمان‌دارتی‌یه‌که‌یان، ئه‌رکی زۆریان ده‌خاته‌ سه‌ر، بۆ‌یه‌ ئاماده‌ی به‌خشی‌نی هه‌موو شتی‌ک بوون له‌ پیناویدا. چونکه‌ به‌ چاوانی خۆیان شه‌هیدبوونی کو‌پ‌ه‌ می‌ردمن‌دا‌له‌که‌یان بینی، ده‌شیان‌زانی

هه‌مان چاره‌نووسی ئه‌و له دنیا‌دا تووشی ئه‌وانیش ده‌بی‌ت، کۆتایی‌شیان وه‌کو کۆتاییه‌که‌ی ئه‌وه. که‌چی سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش نه‌ترسان‌و، ترسنۆکی‌ش نه‌بوون، به‌لکو باوه‌ری خۆیان ئاشکرا کرد.

ئه‌وان تا چه‌ند چرکه‌ساتیک‌ی پ‌یشت‌ری‌ش ترسنۆک و سه‌رک‌زو کۆیله‌ک‌راوان بوون، به‌لام ئ‌یستا بوون به‌و هی‌زه مه‌زنه‌ی که له چیاکانیش خۆراگ‌رت‌رو ره‌گ دا‌کو‌تاوت‌رن‌و، به‌ربه‌ره‌کانی‌ی مه‌ترسییه‌کان ده‌که‌ن. به‌راستی‌ش باوه‌ر چه‌ندین سه‌روه‌ری و قاره‌مانی‌تی ده‌خولقی‌تی‌ت.

٦٣- کاروبار له ده‌ستی پادشادا نه‌ماو، جلّه‌وی بارودۆخ‌یش له ده‌ستی ده‌رچووو حوکم و فه‌رمان‌په‌روایی‌شی به‌سه‌ر ئه‌و کۆمه‌له باوه‌رداره‌دا نه‌ما. له‌و کاته‌شدا که‌سی‌ک له نزیکه‌کانی خۆی ها‌ته لای و به‌ سو‌ین‌د خواردنه‌وه پ‌ی‌ی گوت: (ئه‌ری بینیت ئه‌وه‌ی لی‌ی ده‌ترسایت؟ ده‌سا به‌خوا ئه‌وه‌ی لی‌ی ده‌ترسایت تووش‌ت بوو، ئه‌وا خه‌لکی ئ‌ی‌مانیان هی‌نا).

ب‌ی‌گومان پادشا دژی حق پ‌لانی دا‌ده‌نا، خواش دژی ئه‌و پادشایه پ‌لانی دا‌ناو، خواش ه‌ر خۆی باشت‌ری‌نی پ‌لان دا‌نه‌را‌نه.

٦٤- پادشا بۆ به‌ره‌و رووبوونه‌وه‌ی جه‌ماوه‌ری باوه‌رداران په‌نای بۆ هه‌مان ئامراز برد که هه‌موو سته‌م‌کاری‌ک په‌نای بۆ ده‌بات، ئه‌ویش ئامرازی سزادان و چه‌وساندنه‌وه‌و کوشتنی باوه‌رداران و خو‌ین‌ ر‌شت‌نیانه.

بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ش فه‌رمانیدا چه‌ند چال‌یک‌ی گه‌وره له‌سه‌ر ده‌روازه‌کانی ر‌ینگا دیاره‌کاندا هه‌ل‌که‌ن، چاله‌کان هه‌ل‌که‌ندران و ئاگری‌شیان تیا‌دا کرایه‌وه‌و سوته‌مه‌نیان بۆ ئاگره‌که دا‌نا.

ئ‌نجا فه‌رمانی کرد، که خه‌ل‌که باوه‌رداره‌کان له لی‌واری چاله‌کان نزیک بکه‌نه‌وه و بیان‌ترسی‌ن، جا هه‌رکه‌سی‌کیان وازی له ئ‌ینه‌که‌ی هی‌ناو له‌و باوه‌ره تازه‌یه‌ی پاشگه‌ز بۆ‌وه، ئه‌وا له‌لای پادشا سه‌ربه‌رزو به‌ر‌پ‌ز ده‌بی‌ته‌وه، هه‌رکه‌سی‌کی‌ش له‌سه‌ر ئه‌و ئ‌این و باوه‌ره‌ی بم‌ینی‌ته‌وه، ئه‌وا هه‌ل‌ی ده‌ده‌نه نی‌و

چاله ئاگرینه کانهوه یان پهی دهلێن: (خۆت، خۆتی تی فری ده).

ههلسوکهوتی ستهمکاران له گرتنه بهری هۆکاره کانی زهبروزهنگ و کوشتندا، مانای شکست خواردنیانه له بهرهو رووبوونهوهی ههقداو، تیشکانیشیانه لهو جهنگه تیۆری و فیکرییه یان له گهڵ ههقدای.

ئهێ بۆچی له بهرامبهر ههقدای شیوازی گفتوگۆ ناخاوتن و بیروپاگۆزینهوه ناگرنه بهر؟ بۆچی بهو شیوازه ناتوانن رایگرن و راستیه کان ههلوهشیینهوه؟

له بهرئهوهی هیچ بهلگهیهك، یان نموونهیهکی پڕنیشاندهر، یان ژیریژی (منطق) یكیشیان به دهستهوه نیه، له بهر ئهوه دلێان له شکستی تهواویان له بهردهم ههقدای. بۆیه هیچ ئامرازێکی هێمنانهی ئاویان له بهردهمدا نامیشت، تهنها ئامرازه نامرۆیییه درندانه کان نهیشت، وهك ئهوه شیوازو ئامرازهی، که گیاندارانی دارستان له دژی یهکدی پهناي بۆ دهبنو، حساباتی نیوخۆی خۆیانی پێ یهکلاده که نهوهو، گرفتهکانیان پێ دهبرێنهوهو، ناکۆکییهکانیان پێ تهخت دهکهن. ئهوهیش شیوازی پهلاماردان و نازار گهیاندن و کوشتن و خوین رشتنه.

٦٥- جا ئایا چاله ئاگرینه گهورهکان هوروزم و لیشاوی باوهپهینانی جهماوهریان راگرت؟ ئایا بهو چالانه توانییان باوهپداران له دینه کهیان ههلگیرنهوه؟ ئهێ ئایا بهو چالانه ترسو لهرزو تۆقاندن و ترسنۆکییان له دلو دهروونی باوهپدارهکاندا دروست کرد؟

کهی ئامرازهکانی زهبروزهنگ و ئهشکهنجهدان، توانیویانه خهڵکی له دین وهگرێن و سهریان لی تیک بدن؟ له کهیهوه ئهوه ئامرازانه توانیویانه بانگهوازی حهق له نیویهرن؟

بیگومان بانگهوازهکانی حهق به زهبروزهندو له بارودۆخی چهوسانهوهدا بههێز دهبن. ههروهها تهنها به بهلاو نارههتی و ئهوه تاقیکردنهوانه، درێژ دهبنهوه و گهشه

دهكهن و پهگ دادهكوتن، ههر تهنها به مهينهتی و كهوتنه بهر ميهحهتهكان دهچهسپن و دهسملینرین.

لهم چیرۆكهشدا، جهماوهری باوهرداران له پالپهستۆی یهكدییدا بوون بۆ سهه چاله گهوره ئاگرینهكان، جهماوهری باوهرداران لهسهه باوهپهكهیان خۆراگر بوون و ئهوهیان ههلبژارد، كه لهلای پهروهردگاریان بۆیان دابین کراوه، گیانهکانی خۆیان له پیناوی دینهکهیاندا بهخت کرد... لهشو لارهکهیان به ئاگری پر سوتهمهنی سووتاندو، گیانهکانیشیان به ئاسمانی بهرزدا فرینو، به شههادهت و بهههشت شادو سههرکهوتوو بوون، ئهم دنیاپهشیان به جۆریك بهجی هیشت، كه هیچ داخو پهژارهیهکیان بۆ دهرنهبری.

(ئا ئهوهیه ریڭاکه)

باسهکهمان دهربارهی چیرۆکی (هاوهلانی چاله گهورهکه) به بهندی (ئا ئهوهیه ریڭاکه) کۆتایی پێ دێنن، كه مامۆستای پیشهوا (سید قطب) کردبویه دواين بهندی کتیبه پیشهنگهکهی خۆی (معالم في الطريق)، كه لهو کتیبهیدا تیشکی خستۆته سهه چیرۆکی (هاوهلانی چاله گهورهکه) وههندیك لهو مهشخهلو پوخساره گهشانهی ریبازهکهی ئیماندارانی نیو ئهم چیرۆکهی تیادا تۆمار کردوه.

جیڭای باسیشه، كه مامۆستا (سید قطب) ئهم بهندهی کتیبهکهی، پێشتر وهك پاشبهندیکی لیکدانهوه بۆ تهفسیری سوورهتی (البروج) له (في ظلال القرآن) ههکیدا نووسیوو، كه دهباویه لهگهڵ تهفسیره بهناوبانگهکهی (في ظلال) چاپ بکرایه. بهلام دهزگای چاودێری و سانسۆری میسر نهیهیشت لهگهڵ چاپی (في ظلال) دا بلاوبکرێتهوه. بۆیه (سید قطب) یش ئهو پاشبهندهی بۆ دواپی هیشتهوه له کتیبهی (معالم) دا بلاوی کردهوه. جا ئهگهر بزانی کتیبهی (معالم في الطريق) دواين کتیبهی بلاوکراوهی (سید قطب) بێت و بشزانن، كه بهندی (هذا هو الطريق) ئا ئهوهیه

ریڤگا(که) دوایین بهندی ئهو کتێبه بێت، ئهوا دهشزانین و پهی دهبن بهوهی، که مامۆستا (سید قطب) هه مان ئاکامی، وهك ئاکامی ئیماندارانی نیو چیرۆکی (هاوه لانی چاله گهوره که) بۆ خۆی چاوه پێ دهکردو، هه مان شه هاده تیش، که ئهو ئیماندارانه به دهستیان هینا، بۆخۆی به دهست هینابوو، ئهمهش وهك ئهو وایه، که له بواړی ئهم بهندهی (ئا ئهوه یه ریڤگا که) وه پرسه ی خۆی رابگه یه نیت.

وهك ئه وهش وایه، که (سید قطب) لهم بهنده دا، کاتیک دنیا جی دیلت، بانگه وازکارانی دوا ی خۆی، به خۆراگری و جیگیربوون له سه ر پێبازه که راده سپێرت، ته نانه ت گه ر رووبه رووی هه ر جۆره مه ترسیه کیش بینه وه، چونکه ئهم ئهو ریڤگایه یه، که خوا خۆی بۆ بانگه وازکارانی داناوه.

دهقی وته که ی (سید قطب)

بێگومان (چیرۆکی هاوه لانی چاله گهوره که) وهك له سووره تی (البروج) دا هاتوه، شایسته ی ئه وه یه، که باوه ردارانی بانگه وازکار بۆ لای خوا له گشت خاك و ناوچه یهك و له گشت نه وه و سه ره میڤدا لێی وردبینه وه و سه رنجی قوولێ لی به دن. چونکه قورئانی پیرۆز، که ئهم چیرۆکه ی به م شیوازی دارشته یه وه و به پێشه کی و پاشه بنده ی یه وه هینا وه و به و یاسا و پێنمایه یانه شه وه، که له گه ل چیرۆکه که دا دیاری کردون، چه ند هیلکی درێژی له سه ر شیوازی بانگه واز بۆ لای خوا، پۆلێ مرۆژ تییدا و، ئه نجامه چاوه روانکراوه کانی نیو ئهو بواره فراوانه — که له رووبه ری زهوی فراوانه وه — و — مه ودا یه کی دوورتری شی له ژیا نی دنیا هیه —، کێشا وه و، مه شه له کانی ریگه ش (معالم في الطريق) ی بۆ وینا کرده و، ده روونی شیانی ئاماده و ساز کرده بۆ به ره روو بوونه وه ی هه ر یه کیك له و ئه نجامانه ی، که قه ده ری وینا کراوی خوا — به پی ی حیکمه ته شاررا وه کی نیو غه بیی دا پۆشراوی خوا — به سه ریا پیاده ده بێت.

ئهمه چیرۆکی دهستیه که له خهڵکی، که باوهریان به پهروهردگاریان هیناوه، حهقیقهتی باوهره کهشیان کهوتۆته بهر ئاوینهی ئاشکرابوون، پاشان ئهم باوهره پتهوهیان کهوتۆته بهر تاقیکردنهوه، پووبهرووی چهند دۆزمنیکی به زهبروزهنگ و درنده بوونهتهوه، که سووکایهتییان به مافی مرۆف کردوه له بواری سهربهستی باوهرهیناندا به حهق، باوهرهینان به خوای بالادهستی سوپاسکراوو، به کهرامهتی مرۆف له لای خوا، تا نه بیته بهو گهمهیهش، که ستهمکاران بههۆی ئازارهکانی ئهشکهغه دانی باوهردارانوه، تهسه لای دلیان پهی بیته، خوشی و رابواردنیش لهو دیمه نهیان له کاتی ئازاردانیاندا به سووتاندن ببینن.

بهراستی ئهو ئیمانه دلی باوهردارانی (نیو چیرۆکه که) ی له سهروو فیتنه و ناره حهتییه کهدا راگرتوهو، تیایدا (عهقیده) به سهر (ژیان) دا سههرکهوتوهو، ملی بۆ هه ره شهی دهسه لاتدارانی ستهمکار که چ نه کردوهو، له دینه کهش پاشگهزی نه کردوونهتهوه، له کاتی کهدا به ئاگر دهسووتینران، تا مردن.

بهراستی ئهم دلانه له کۆیلایهتی بۆ ژیان رزگار ببون، خوشیوستنی له ژياندا مانه وهش له کاتی دیتنی مردندا بهم شیوازه درنده نهیه ملکهچی نه کردن، به لکو هه موویان له گشت کۆت و پتوهنده کانی زهوی، له شته سهرنج راکیشه ره کانیشی خۆیان رزگار کردو، بههۆی سههرکهوتنی عهقیده شهوه به سهر ژيانی زهویدا، له سهروو هه موو ئهو کۆت و پتوهندو شته فریوده رانهی دنیاوه بوون.

له بهرامبهر ئهو دلانه باوهردارو چاکه خوازو بهرزو بهخشنده شدا، چهند تا قمیکی سههرکیش و شه پرانگیزو تاوانکارو به دخو هه بوون، دۆستانو شوینکه وتوانی ئهم شه پرخوازانهش له سههر لیواری چاله ناگره کان دانیشته بوون و ته ماشای چۆنیهتی ئازار پهی گه یشتنی باوهردارانو چۆنیهتی ئیش و ئازاریان ده کردن، دانیشته بوون خوشییان له دیمه نی ژیانیک دهبینی، که ئاگر ده بخوارد، دیمه نی که سانیکی به ریز، که دوا ی چهند ساتیکی تر ده بنه سووته مه نی و خۆل.. هه ر جاریکیش کورپکی لاو، یان کچیکی لاو، یان نهوجه وانیک، یان پیره ژنیک، کورپکی

می‌رمدندال، یان پیره می‌ردنکیان له باوه‌رداره چاکه خاوزه به‌ریزه‌کان هه‌لده‌دایه نیو-
شاگره‌کهوه، مه‌ستی و سه‌رخۆشی ی نه‌فسی نزمانه‌ی نیو ده‌روونی سه‌مه‌کاران زیاتر
ده‌بوو و هاوکات بوو له‌گه‌ل زیادبوونی گه‌رمایی و کلپه‌ی شیتیه‌که‌یاندا بو سه‌ر
خوین و جه‌سته پارچه‌پارچه‌بووه‌کانی باوه‌رداران.

ئا ئەمەيە ئىمۇ پۈۋدۈۋە دېندانەيەي، كە تاڧمى سىتەمكاران لەسەرى بەردەۋام
بەۋونو، لەو كۆۈرە ئاگىرنەدا مەرگى قەرەبالغىيان تىادا خولقاندو، واشيان
لەھاتبەۋ چىزبان لە دىمەنە ترسناك و توندوتىژە كەي ئاشكە نەجدان دەيىنى.

بەم نەفس نزمییەوہی، کہ هیچ گیانداریکی درندەش پہلی بۆ نہ ہاویشتوہ
 ئاکاری خۆیان نواند، دیارہ گیانداری درندہ پہلاماری ئاژەلانی دی بۆ ئەوہ دەدات
 تاکو خۆراکی خۆی پەیدا کات نەک بۆ ئەوہی چیژ لە ئازارەکانی ئەو نیچیرە ی بە
 ئاکاری بەدخوویی و بێ پرەوایی بەوہ - وەرگریژت.

هەر لەم ڕووداوەشدا گیانەکانی ئیمانداران بەرزو بلند بۆتەوهو، رزگاربوونو گەیشتوونەتە ئەوپەڕی تروپیکی بالاو پیروژ، کە گرۆی مەروفاوەتی لە گشت نەوهو سەردەمەکیدا بێجەوه شەرهەفمەندە.

له پرووی حسابات و مهزنده کارییه کانی سهر زهویییه وه - وادیساره و
لیکده دریتیه وه - که (سته مکاری) به سهر (باوهرداریتی) دا سهر که وتبیّت و گوايه
ئه و باوه رهی که بهو لوتکه بلنده گه یشتووه و له نیو دلی ئه و چه ند که سه خیرخوازو
به پیزو خوراگرو نه فس به رزه دا بووه، هیچ کیش و به هایه کی له و جه نگی نیوان
(باوهرداریتی) و (سته مکاری) دا نه بووه.

ئەو بەسەرھات و پىيايەتەنەي، كە لەسەر رووداوە كە ھاتوونو، قورئانى پىرۆزىش لە دەقەكانى تايبەت بەو رووداوانەدا ئامارەيان بۆ ھىچ ھەوالىكى دى نەكردووە لەسەر چۆنەتەي سزاو خەشىمى خوا بۆ سەر ئەو تاوانبارانە لە بەرامبەر تاوانە

دړندانه که ياندا وهك چۆن سزای گهلی (نوح) و گهلی (هود) و گهلی (صالح) و گهلی (شوعه ییب) و گهلی (لوط) ی داوه و ئاماژهی بۆ سزاكانیان كردووه، یان وهك چۆن عباسی شیوازی سزادانی فیرعه ون و سه ریا زه كانی كردووه، كه به هیڅو توانای خۆیه وه خوای خاوه ن هیڅو به توانا سزای داوون و له ناوی بردوون.

پاسته که له حسابات و تیپروانی نی ژیا نی سهر زه ویدا نهو کۆتایی یه ی چیرۆکه که خه مناک و دلته زینه. به لām نایا ئیدی ههر ناوا -بهم رهنگه- کۆتایی به مه سه له که هاتوو و ههروا به خۆپاایش تاقمه ئیمانداره که -که له ترۆپکی ئیمان دابوون- له نیوچوون؟ نایا ههر به کۆتایی هاتنی رووداوه که، خه مو نازاره کانی نیو چاله ئاگرینه که وره کانیش به بادا چوون، تاقمی زۆردارانی له ستهمدا رۆچووش -وه که به رزه کی بانان- بۆی ده رچوون، له کاتی کدا نهو چاله قووله ئاگرینه یان هه لکه ندو خه لکی باوه رداربان تبادا سو تاند؟!

بيگومان ليکدانه وه چهندو چووني خه لکي سهرزه وي شتيک له دلدا له سهر شه
کوټاييه خه مناکه ده ورورثينيټ، به لام قورشان شتيکي دي فيري باوه رداران
ده کاتو، حه حقيقه تيکي تريان بو ده رده خاتو، بهرچاويان روشن ده کات له ناست
زانيني ماهيه تي شه به هاو بيروباوه پرانه ي، که مه سه له کاني پي تاووتوي ده که نو،
ههروه ها له ناست زانيني شه جهنگه ي، که به شداري تدا ده که ن.

ژیان و هه موو ئه و خوۆشی و ناخۆشییه ی، که پی یه وه ده لکین له پری ی به هره مه ندبوون به شته کان، یان بی به ش بوون لییان، ئه و به ها گه وه یه ی نیو ته رازوه که نیه و، ئه و که ره سه یه ش نیه، که راده ی قازانچ و زیان دیاری ده کات، سه ره که وتنی ش له به رزترین وینه یدا، سه ره که وتنی گیانه به سه ر ماده ده او، سه ره که وتنی عه قیده یه به سه ر ئازاره کاند او، سه ره که وتنی ئیمانیشه به سه ر فیتنه داو اتا قیکاری پر به لا و نا ره حه تی پرۆژا گاردا .. له م پر وودا وه شدا گیانه کانی با وه رداران به سه ر ترس و ئازاردا سه ره که وتوون، هه روه ک به سه ر شته به کی شکه ره کانی سه ره زه ی و شته فریو ده ره کانی ژیان شدا سه ره که وتوون.

بەرپراستی بەجۆرنیک بەسەر فیتنە و کوفرو ناپەرەحتیدا سەرکەوتوون، کە
هەتا هەتایە هەموو پەرگەزی بەشەری -بە هەموو تیرە و ھۆزو گەل و نەتە وەکان- و لە
گشت چاخ و سەردەمی کدا، گەورە و پایەدار دەکاتو، جیـئـی شانازی و
شەرەفمەندیشیانە.. ئائەوہیە سەرکەوتن..

بیگومان خەلکی ھەموویان ھەر دەمرن، ھۆیەکانی مردنیشیان ھەمەرەنگو و لێک جودایە، بەلام ھەموو خەلکیش ئەم سەرکەوتنەیان دەست ناکەوێت، لەو ئاستە بلندەدا بەرز نابنەو، ئەو جووڕە ئازادییەش بەدەست ناھێنن، بەو جووڕەش بەرەو ئاسۆی گەش ھەنگاو ناھێن. بەلکو ئەمە خواست و رێژلێنانی خواپە بوو کۆمەلێک کەسی بەرێژ لە بەندەکانی تاكو -وەك خەلک بمرن و بەشداریی مردنی حەقی بن- بەلام جودا لە خەلکی دیکە بەو پلەیی سەرورەییە بگەن.. سەرورەری لەگەڵ خەلکە بەرێژەکەیی ئاسمان، لە ھەمان کاتدا لە دنیای خەلکی سەر زەویشدا، گەر لەم ڕووشەو ئێمە حسابی نەو لەدوای نەوێ دانیشتوانی دنیاشیان بوو بکەین.

بِگومان ٿئو باوءِ ڀرڊارانه دهياتتواني ڙياني خويان له هممبهر شڪستي پئ هيٺاني بيروباوءِ ڀرپاندا ڀرگار بڪن، به ٿام داخو چهنده خويان دده ڏرپاند؟ ٿي داخو مروڦايتيش چهندهي زيان لئ ده ڪهوت؟ ٿاخو ٿئو باوءِ ڀرڊارانه چهنديان زيان لئ ده دات، ڪاتيڪ ٿئو واتا بهرزهيان ده ڪوشت، واتاي نهويستني ڙيان به بي عه قيديه ڪو، گهنده لئي ڙيانيش به بي سهريهستي و، ڊارپو خانيشي له زه مانئيڪدا ڪه سته مڪاران دواي ٿئوهي به سهر جهسته ڪاني خه لڪيدا زال دهن، به سهر روجه ڪانيشياند زال بن؟

به‌راستی واتایه‌کی پی‌روژه‌و، واتایه‌کی زۆر گه‌وره‌شه ئه‌و قازانجی، که به‌ده‌ستیان هی‌نا و هی‌شتا له‌سه‌ر زه‌ویش مابوون، ئه‌و قازانجی له‌کاتی که‌وتنه‌به‌ر ئاگرداو، سووتانی جه‌سته له‌نی‌و‌چووه‌کانیاندا به‌ده‌ستیان هی‌نا، ئه‌م واتا پی‌روژه‌ش، که ئاگر به‌ره‌ی پی‌ده‌دات، هه‌ر سه‌رده‌که‌وێت.

ياشان بوارى جهنگيش خو هەر لهسەر زهويدا نيه، ژيانى دنياش، هەر تهنها

ئەوە نىيە. ئامادەبوانى جەنگە كەش، ھەر تەنيا ئەو خەلگەى سەردەمىك لە سەردەمەكان نيين. بەلكو خەلق كراو بەرپەزەكانى سەرووش (الملا الأعلى) -واتە فريشتهكانى خوا-ش بەشداریى پروداوہەكانى زەوى دەكەنو، ئامادەى دەبنو شاھیديش دەبن لەسەريان. بەلام بە تەرازوویەكى دى جودا لە تەرازووى زەوى و لە ھى ئەوہىدەك لە ئەوہەكان، دەيکيشن، تەنانەت بە تەرازوویەكى جودا لە تەرازووى ھەموو ئەوہەكانى سەر زەوى.

ئەو خەلکە بەرپۆزەیی سەرۆو خۆیان چەندەها رۆحەبەرن کە چەندان هیندەیی خەلکی سەر زەوین. هیچ گومانیکیش لەو هەدا نیە، کە ستایش و ریزلێنانی ئەو خەلکەیی سەرۆو گەورەترو سەنگین ترە لە هەر تەرازووو پێوەریکی بیروپای خەلکی سەر زەویو لە هەر تێروانینیکیان.

له‌دوای هه‌موو ئەمەش پۆژی دوایی هه‌یه‌و، ئەمەش ئەو بواره‌یه‌یه‌، که بواره‌ی سه‌ره‌زهی پێ‌ی ده‌گات و لێ‌ی جیانی‌بێته‌وه‌، نه‌ له‌ راستیه‌ی روودراوه‌که‌داو، نه‌ له‌ هه‌ست کردنی مرۆفی باوه‌رداریشدا به‌و راستیه‌ی.

کهواته هیشتا جهنگه که تهاو نه‌بووه، کۆتایی‌یه راسته‌قینه‌که‌بیشی هیشتا نه‌هاتووه. به‌حوکم دان‌له‌سهر ئه‌و به‌شه‌که‌مه‌ی، که‌له‌زه‌ویدا پ‌وویدا حوکیکی نادرسته.. چونکه حوکم دانی‌که به‌سهر که‌رتیکی که‌مو کورت و پ‌راویدا.

ٲوانینی یه کهم، ٲوانینیکی کورت مهوداو، بوار تهسکه، که مرؤقی به ٲلهو
 بزپو وای بو ده ٲوانیت. ٲوانینی دووه میش ٲوانینیکی گشتگیرو، دوور مهودایه که
 قورئان باوه ٲدارانی له سهر ٲادهیتیت، چونکه شو حهقیقه ته ده نوییت که
 تیروانینی دروستی باوه ٲداریتی له سهر وه ستاوه. لهویشه وه به لیتی خوا بو
 باوه ٲداران هاتوه له سهر ٲاداشدانه وهی باوه ٲهینان و خوا ٲه رستی و گویرایه لی و،
 خو ٲاگری له به رامهر به لاو تا قیکاری روژگارداد، سهر که وتن به سهر ناشووب و
 فیتنه ی زیاندا، ثم به لینهی خواش له سهر ٲاداشدانه وهی باوه ٲداران - بو دلنایی و

جیگیری دله له سه ریبازه که - وه که ده فهرمویت: ﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ (٢٨) الرعد.

هه رهمهش ره زامه ندیی و خوشه و یستی له خوی میهره بانه وه تیدایه: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وِثًا﴾ (١٦) مریم.

دیاره له نێو خه لکه به پێزه که ی سه رووشدا (له نێو فریشته کاندا) خوا باسی بهنده چاکه کانی سه زهوی ده کا، له م رووه وه پێغه مبه ر ﷺ فهرمویه تی: ﴿إِذَا مَاتَ وَكَدَّ الْعَبْدُ قَالَ اللَّهُ لِمَلَائِكَتِهِ: قَبِضْتُمْ وَكَدَّ عَبْدِي؟ فَيَقُولُونَ: نَعَمْ. فَيَقُولُ: قَبِضْتُمْ ثَمَرَةَ فُؤَادِهِ؟ فَيَقُولُونَ: نَعَمْ. فَيَقُولُ: مَاذَا قَالَ عَبْدِي؟ فَيَقُولُونَ: حَمْدُكَ وَاسْتَرْجَع. فَيَقُولُ: ابْنُوا لِعَبْدِي بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ، وَسَمُّوهُ بَيْنَ الْحَمْدِ...﴾ (١).

واته: ته گه ر کور ی بهنده یه کی باوه ر داری خوا به مریت، خوا له فریشته کانی خوی ده پر سیّت: ئایا گیانی ته و کور په تان کی شا؟ ته وانیش ده لێن: به لێ. دووباره لێیان ده پر سیّت: ئایا گیانی به رو بوومی دل و جگه ر گۆشه که ی تان کی شا؟ ده لێن: به لێ. ئنجا خوا لێیان ده پر سیّت: ته دی بهنده که م چیی گوت؟ فریشته کانیش ده لێن: سوپاسی تۆی ده کرد و ده یوت (انا لله وانا الیه راجعون). پاشان خوا به فریشته کان ده فهرمویت: له پاداشتی ته وه دا، خانویه ک له به هه شت بو ته م بهنده یه م بنیات بنین و ناوی بنین: خانوی سوپاسگوزاری.

هه روه ها پێغه مبه ر ﷺ له م رووه وه فهرمویه تی: ﴿يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي، وَأَنَا مَعَهُ حِينَ يَدْعُرُنِي، فَاذَا دَعَرَنِي فِي نَفْسِهِ ذَكَرْتُهُ فِي نَفْسِي، وَإِنْ دَعَرَنِي فِي مَلَأَ ذَكَرْتُهُ فِي مَلَأَ خَيْرٍ مِنْهُ. فَإِنْ اقْتَرَبَ إِلَيَّ شَبْرًا اقْتَرَبْتُ إِلَيْهِ ذِرَاعًا، وَإِنْ اقْتَرَبَ إِلَيَّ ذِرَاعًا اقْتَرَبْتُ مِنْهُ بَاعًا، وَإِنْ أَتَانِي مَشْيًا أَتَيْتُهُ هَرْوَلَةً﴾ (٢).

(١) أخرجه الترمذي.

(٢) أخرجه الشيخان.

مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٧٠﴾ يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ اللَّهِ

وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧١﴾ آل عمران ﴿﴾ واته: گومان وانه بېت، که نه وانه له پټي خوا دا کوژان، چنده مردوويه بن، به لکو چنده زيندوويه کنو، له لای پوره ردگاری خوځان به رده وام رزو و روژيان پي ده دريت. نه وانه ش دلتشادن بهو نيعمه تانه ي که خوا به فزلو چاکه ي خو ي پي به خشيون، هه روه ها نه وانه داواکارن مزگيني بهو برايانه ي خوځان بدهن، که هيشتا پي يان نه گه شتون و له دوايانه و، له باره ي حال ي خو شيانه وه هيچ ترسو نيگه رانيه کيان له سر نه ماوه دلتنگيش نين. پاشان داواکاريشن مژده ي پاداشتي کي زور له نيعمه ت و فزلي زياتري خوا که پي يان دراوه، به چاکه کاران بگه يه نريت، خواش بيگومان پاداشتي چاکه کاران ون ناکات.

له لايه کي تره وه خوا به ليني دووباره و چنده باره کراوه ي له سر نه وه ش داوه که سزاي که ساني به دروخه روه ي پيغه مبه ران و په يامه کانين و، سزاي سته مکاران و تاوانباران له روژي دوايدا بدات، هه رچنده ماوه يه کي کم له سر زه ويدا بواريان پي ده دات و، تا واده يه کي دي دوايان ده خات، هه نديک جاريش هه ر له دنيا دا سزاي هه نديک که س ده دات، به لام سووربوني ته و او له سر سزادانيان و ناماژي يه کم بو ناخيره ت کراوه، که دواين به شه، وه که ده فرموي ت: ﴿لَا يَغْرَنَكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْاِلْدِ ﴿١٧١﴾ مَتَّعْ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٧٢﴾ آل عمران ﴿﴾.

هه روه ها ده رباره ي سته مکاران خوا ده فرموي ت: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَفْلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخَّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿١٧٢﴾ مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْذَتْهُمْ أَسْوَاءُ ﴿١٧٣﴾ إبراهيم ﴿﴾.

واته: وا گومان مبه، که خوا بي ناگا بېت له و تاوانه گه ورانه ي سته مکاران نه نجاميان ددهن، به لام خوا دوايان ده خات بو روژيک که کاتيک ده هينرينه پيش بو

لێپرسینهوه، چاوه‌کانیان زه‌قه‌و کراونه‌ته‌وه‌و له‌ترسی ئه‌و رۆژه‌ پێلوی چاوانیان بۆ به‌یه‌کدا نادریته‌وه‌، به‌خێراپی و ملکه‌چی و سه‌رشۆپیشه‌وه‌ دینه‌ پێشه‌وه‌و سه‌ریان بۆ ئاسمان به‌رز کردۆته‌وه‌و چاوانیشیان بۆ داناخریت و ئه‌بله‌ق بوون. دڵ و هۆش و بیریشیان له‌ وه‌رگرتن و تیگه‌یشتن به‌تاله‌ به‌هۆی زۆری ئه‌و ترس و له‌رزهیان که‌ هه‌یانه‌. هه‌ر ده‌رباره‌ی کاروباری ئه‌و سته‌مکارانه‌ خوا له‌ جیه‌کی تری قورئاندا فه‌رمویه‌:

﴿ فَذَرَهُمْ يَحْضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٤٢﴾ يَوْمَ يُخْرِجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَى نُصُبٍ يُوفِصُونَ ﴿٤٣﴾ خَشِيعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرَهِقُهُمْ ذَلَّةٌ ذَلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٤﴾ المعارج ﴾

واته‌: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر، ئیدی واز له‌و کافرا نه‌بینه‌، که‌ هه‌یج په‌ند و ئامۆژگاری یه‌ک سوودی نیه‌ بۆیان، وازیان لێ بینه‌، تاکو به‌ ئاره‌زووی خۆیان چی قسه‌ و باسیان له‌سه‌ر ناهه‌ق هه‌یه‌ له‌نیۆ خۆیاندا ده‌یکه‌ن، له‌ دنیا شدا چی گاته‌و گه‌مه‌ی خۆیان هه‌یه‌ بیه‌کن، تا ده‌گه‌ن به‌و رۆژه‌ی، که‌ به‌لێنیان له‌سه‌ری پێ‌دراوه‌، ئه‌و رۆژه‌ی، که‌ به‌ په‌له‌ له‌ گۆره‌کانیا نه‌وه‌ دینه‌ ده‌ره‌وه‌و به‌ په‌له‌ دێن و رێک پاده‌وه‌ستن -وه‌ک چۆن له‌ دنیا دا له‌به‌رده‌م بته‌کانیان ده‌وه‌ستان-، جا له‌و رۆژه‌دا سه‌رشۆپ و چا و به‌ره‌وێرن به‌هۆی ئه‌و سزایه‌وه‌، که‌ چاوه‌پێی ده‌که‌ن، که‌ هه‌ر له‌و کاته‌دا ریسوایی و زه‌لیلی دایانده‌گریت. بێگومان ئه‌مه‌ش ئه‌و رۆژه‌یه‌، که‌ له‌ دنیا دا به‌لێنیان له‌سه‌ر هاتن و وه‌دیه‌ینانی پێ‌ده‌درا، که‌ چ به‌درویان داده‌نا.

به‌م په‌نگه‌ش ژیا نی خه‌لکی، به‌ ژیا نی خه‌لکی سه‌روو (مه‌لائیکه‌) په‌یه‌وست کراوه‌، دنیا ش به‌ رۆژی دوا یی یه‌وه‌ په‌یه‌وست کراوه‌. ئیدی هه‌ر ته‌نها (زه‌وی) تا که‌ بواری جه‌نگی نیوان چاکه‌و خراپه‌و، هه‌ق و ناهه‌ق و، باوه‌رو سته‌مکاری، نیه‌. ژیا نی دنیا ش دوا خولگه‌ نیه‌و، واده‌ی یه‌کلا کردنه‌وه‌ی ئه‌م مملاتی یه‌ نیه‌.. هه‌روه‌ها ژیا ن هه‌موو ئه‌و خۆشی و ئازار و به‌خته‌وه‌ری و بێ‌به‌ختیه‌ش، که‌ په‌یه‌ندیان پێ‌وه‌ی هه‌یه‌، ئه‌و به‌ها به‌رز و گه‌وره‌یه‌ی نیۆ ته‌رازووه‌که‌ نیه‌.

بواره که له شوپین (مکان) هکهدا فراوان بووه، له سهردهم (زمان) هکهشدا فراوان بووه.. ههروهها ئهم بواره له بیروباههرو، پێوهرو تهرازووهکانیشدا فراوان بووه. ئاسۆکانی دهروونی خاوهن باوهپیش فراوان بووهو، مهسهلهکانی جێی بایهخ پیدانیشی گهوره بوون. ئیدی زهوی و ئهوهی لهسهریهتی، بچوک بوونهوه، ژيانی دنیاو، ههرجی پهیههندیی پێوهی ههیه، بچوک بوونهوه. مرۆشی باوهپداریش به پادهو ئهندازهی ئهو ئاسۆو زیندهگیانهی دیویتی و زانیویتی گهوره بووه.

چیرۆکی (هاوهلانی چاله گهورهکه)یش له لوتکهی دایه بۆ دارپشتنی ئهو تێپروانی باوهپداریتییه گشتگیرو گهروهو پیرۆزه.

✱

✱

✱

چیرۆکی (هاوهلانی چاله گهورهکه) و سوورهتی (بروج) له لایهکی دییهوه، شهپۆلێک تیشکی تر دهخهنه سهه سروشتی بانگهواز بۆ خواو، ههلوێستی بانگهوازکاریش له ئاست ههه ئهگهریکدا.. بێگومان میژووی بانگهوازی بۆ لای خوا، چهندین نمونهی ههمهجووری له کۆتایی یهکانی ژيانی ههندیک گهل و کۆمهلی بهخۆوه دیوه، که بانگهوازی جوژهجوړیشیان تیا دا ئاراسته کراوه.. وه کۆتایی هاتن و لهنیوچوونی گهلی (نوح) و گهلی (هود) و گهلی شوعهیب) و گهلی (لوط) و، له ههیهکه لهو گهلهشه، تهنها تاخمیککی بهژماره کهمی باوهپدار له سزای خوا رزگاریان بووه قورئانی پیرۆزی دوا مانهوهی ئهم کهسه رزگاربوانه لهسهه زهوی له ژياندا، باسی هیچ کاریکی تری ئهوانی له ژياندا نهکردوه.

ئهم نمونهیه، که دهبارهی لهناوچوونی ئهو گهلهشه دیاری کراو، دهیسهلمینیت، که خوی گهروهو بالادهست، ههندیک جار دهیهوێت بهشیک له سزای خۆی له دنیا دا بۆ بێباوهپه ستهمکارو بهدرۆخهروهوکانی بانگهوازی پێغه مبههرا بنیڕیت. بهلام سزای هههه دیارو هههه تهواو له رۆژی قیامهتدا بێیان دهگهیهنیت.. ههروهها میژووی بانگهوازی لهناوچوونی فیرعهون و سهه ربارهوکانی بهخۆوه بینیه. هاوکات له گهل ئهوهدا رزگاربوونی موسا و گهلهکهی موساشی بهخۆوه

بینیوه، له گه‌ل دیتنی ده‌سه‌ل‌ت‌داری‌تییی ئه‌و گه‌له‌دا بۆ ماوه‌یه‌ك، كه له هه‌موو نه‌وه‌كانی تریان- له‌میژووی خۆیان- باشت‌ر بوون، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی هه‌رگیز به ته‌واوه‌تی له‌سه‌ر ئیمان‌ه‌كه‌یان جی‌گیر نه‌بوون‌و، هه‌رگیز نایینی خوایان به ته‌واوه‌تی له‌سه‌ر زه‌ویدا وه‌ك به‌رنامه‌یه‌كی هه‌مه‌لایه‌نه‌ی ژیان په‌ی‌په‌و نه‌كردووه. ئه‌م نموونه‌یه‌شمان وه‌ك نموونه‌كانی زوو نه‌یه.

ههروه‌ها میژووی بانگه‌وازی له‌ناوچوونی ئەو موشریکانه‌ی قوره‌یشی به‌خۆوه بینیه، که له‌رێی راست و باوه‌رهی‌نان به‌پیغه‌مبه‌ری خوا محمد ﷺ یاخی بوون، له‌گه‌ڵ دیتنی سه‌رکه‌وتنی ته‌واوی موسلمانان، له‌گه‌ڵ سه‌رکه‌وتنی عه‌قیده‌ش له‌ دڵ و ده‌روونیاندا به‌و شیوه‌ ده‌گه‌من و سه‌رسو‌رهیینه. بۆیه‌که‌م جاریش له‌ میژووی مرو‌فایه‌تیدا به‌رنامه‌ی خوا له‌سه‌ر زه‌وی په‌یره‌ کرا، که سه‌رتاپای لایه‌نه‌کانی ژیا‌نی گرت‌ه‌وه‌و له‌ شیوازیکی واشدا پیاده‌ کرا، که هه‌رگیز گرو‌ی به‌شه‌ری نه‌ له‌وه‌ویش‌و، نه‌ له‌وه‌و‌یاش‌یی ئاشنا نه‌بو‌وه.

هم دیسان میژووی بانگه‌وازی، غونوهی کاره‌ساتی، وهك (هاوه‌لانی چاله گه‌وره‌كه‌ی) به‌خۆوه بینوه-كه له‌م باسه‌دا هاته به‌رچاومان-، جگه له‌ دیتنی چه‌ندین غونوهی دی، كه له‌ تۆماری میژووی ئیمانداریی سه‌رده‌می كۆن و نویدا كه‌متر ده‌رخراون. به‌رده‌وام میژووی بانگه‌واز، چه‌نده‌ها غونوهی تریشی به‌خۆوه ده‌بینیت، كه له‌ پله‌و ئاسته‌كانی ئه‌و جۆره ئاكام و سه‌ره‌نجامانه دان، كه پێشتر له سه‌رده‌مه‌كانی تر دا تووشی گه‌لانی سه‌ر رووی زه‌مین بوون.

هەر دهبو ئەم جۆره غمونهیهی وهك کارهساتی (هاوهلانی چاله گهورهكه) لهپال
غمونهی بهسه رها ته هه مه جۆره كانی تر دا - چ ئەوانه ی لیوه ی نزیكن و هاوشیوه ی
ئهن، چ ئەوانه ش لیوه ی دوورن روودات.

هەر دهبو ئهم نموونه دلتهزینهش، که باوه‌پداران تیایدا پرگار نه‌بوونو، باسی سزادانی کافرانیشی تیادا نه‌کراوه رویدات، تاکو له هه‌ست و نه‌ستی باوه‌پداران- خاوه‌نانی بانگه‌وازی خاوبدا- ئه‌و مه‌سه‌له‌یه جێگیر بێت، که له‌وانه‌یه بگه‌نه‌هر

ئاكامیكی، وهك ئەم جوړه كارهساته لهكاتی رۆششتیان به رینگای خوادا، ههروهها هیچ خواستیکی خوشیان تبادا نابیت، چونكه كاروباری خۆیان و كاروباری عهقیدهكهشیان به خوا سپاردوو.

بۆیه ئەوان تهنها راپه‌پاندنی ئهرکی خۆیان لهسهره‌و، دواي ئەوه ده‌پۆن - سا به ههر ئاکامیك برۆن- ههم دیسان ئهرکیکی تریان ئەوهیه، كه ره‌زامه‌ندیی خوا هه‌لبژێرن، عه‌قیده‌که‌یان له‌ژيان به‌گرن‌گتر دابنێن، ههر به‌هۆی ئیمانه‌که‌شیانه‌وه به‌سهر فیتنه‌و نار‌ه‌حه‌تیدا زال‌ بن، له‌گه‌ڵ خواشدا چ له‌ کارکردن و چ له‌ نیازو مه‌به‌ستیاندا راست‌گۆ بن. پاشان خواش به‌ خواستی خۆی ئاکامه‌کان به‌سهر ئەوان و دوژمنانیشیاندا دینیت، وه‌ك چۆن به‌سهر بانگه‌وازو دینه‌که‌شیدا دینیت. ئیدی ده‌گه‌نه‌ جوړه‌ کۆتایی‌یه‌ك له‌و کۆتاییانه‌ی، كه‌ میژووی باوه‌رداریتی به‌خۆیه‌وه بینویه‌تی، یان ههر جوړه‌ کۆتایی‌یه‌کی دی، كه‌ خوا خۆی - به‌پێی خواست و تیروانیی داناiane‌ی خۆی - به‌دی ده‌هینیت.

بانگه‌وازکارانیش چه‌ند کرێکاریکی لای‌ خوان، خوا له‌ ههر شوێنیک و له‌ ههر کاتی‌ک و له‌ ههر شیوازی‌کدا کاریان لێ‌ بخوازی‌ت، ئەوانیش ده‌یکه‌ن، کرێ زانراوه‌که‌ی کاری خۆیان وهرده‌گرن. جا ئەگه‌ر چاره‌نووسی بانگه‌وازه‌که‌ش به‌ره‌و ههر لایه‌ك ب‌روات، ئەوه‌ بی‌گومان به‌ده‌ست بانگه‌وازکاران نیه‌و له‌سهر ئەوانیش حساب نیه‌، چونكه ئەوه‌ له‌ ده‌سه‌لاتی‌ خاوه‌ن کاره‌که‌دایه‌، كه‌ به‌کرێ ده‌به‌خشی‌ت، نه‌ك له‌ ده‌سه‌لاتی‌ کرێکاره‌کاندا.

جا کاتی‌ک بانگه‌وازکاران یه‌که‌م بری کرێکه‌یان وهرده‌گرن، ئەو بره‌ش، واته‌ ئارامی یه‌ك له‌نیۆ د‌ل‌داو، به‌رزبوونه‌وه‌یه‌کیش له‌هه‌ست و شعورداو، جوانی یه‌کیش له‌ تیروانیداو، ئازادبوونی‌کیش له‌ کۆت و پپوه‌ند و شته‌ فریودهره‌و به‌ کیشکه‌ره‌کان، ر‌ز‌گار‌بوونیش له‌ ترس و ب‌ج‌ ئارامی له‌ گشت جوړه‌ حاله‌تی‌کدا.

هه‌روه‌ها کاتی‌ک بری دووه‌می کرێکه‌ وهرده‌گرن، كه‌ ستایش کردنی‌ خوايه‌، واته‌ خوا له‌لای‌ خه‌لق‌راوه‌ به‌‌پ‌ر‌ژه‌‌کانی‌ لای‌ خۆی به‌ باس‌کردنیان و ر‌ی‌ز‌ل‌ی‌ت‌نیان‌ه‌وه‌

ستایشیان دهکات، ئەوان هیشتا لهسەر گۆی ئەم زهوییه بچوکه دان..
 پاشان برێکی هیجگار گهوره تر له پۆژی ناخیره تدا وهرده گرن، که حسابیکی زۆر
 کهم و ئاسانیان له گه لدا ده کریت و نیعمه تیکی فره گه وره یان پێ ده دریت.
 به خششیکی دی، که له گه ل ههر برێک له کرێکه دا به کارگوزارانی بانگه واز
 ده دریت، که له هه مووشیان گه وره تره، په زامه ندیی خوایه بۆ ئەوان، ئەوانیش بۆ
 ئەوه هه لبێژێردراون، که ببنه چهند ئامرازیکێ قه ده ری خواو، په رده یه کیش بۆ
 قوده رتی، که بێگومان خوا به خواست و توانای خۆی ههر کاریکی بویت، پێیان
 ده کات.

* * *

ههر بهم په رنگه ش په روه رده قورئانییه که ئەو دهسته بژارده یه موسلمانانی
 سه رده می یه که می به و پیشکه و تنه گه یاندو، له خه ریک بوون به کاروباری
 شه خصی و تاییه تی خۆیان رزگاری کردو و قوتاری کردن، بۆ ئەوه ی ببنه چهند
 کرێکاریک له لای خاوه نی کاره که و، ئەوه ی خوا بۆی دانان به ههر بارێکدا و، به ههر
 حالێکدا بوو، په سه ندیان کردو پێی رازی بوون.

په روه رده کردنی پیغه مبه ریش ﷺ بۆ ئەوان به پێی رینمایی یه کانی قورئان بوو،
 که دلانی ئەوان و سه ره نهج کانیانی به ره و به هه شت ئاراسته ده کرد، به لām سه ره تا بۆ
 ئارام گرتن له سه ر ئەو رۆله هه لبێژێراوه یان ئاراسته ی ده کردن، تا خوا خۆی به
 خواستی دانا یانه ی خۆی له دنیا و له ناخیره تیشدا چیان بۆ به دیی ده هیئت.

ئوه بوو - بۆ نموونه - پیغه مبه ر ﷺ کاتێک ده یبینی ئەوا (عه مار) و دایک و
 باوکی - خوا لیان رازی بیت - له مه که که سزایه کی توند ده درین، هیج
 رینمایی یه کی زیاتری له (ئارام گرتن) ئاراسته نه ده کردن، به لکو پێی ده فه رمون:
 ((صبراً آل یاسر.. موعدکم الجنة/ ئارام بگرن ئەهی خانه واده ی یاسر.. واده ی
 ئیوه به هه شته.)).

له (خهبابی كورپی ئهرهت) هوه -خوا لێی رازی بێت- گێڕاوه تهوه، كه گوتویهتی: سكا لامان له دهست حالی خومان له لای پیغه مبهری خوا ﷺ کرد، له کاتی کیدا له سهر كهواکە ی له بهر سیبهری كه عبهدا دانیشتیوو، لیمان پرسى: ئه ی داواى هاناو كۆمه كمان بۆ ناکهیت؟ له لای خوا نزامان بۆ ناکهیت؟ ئه ویش فهرمو ی: ﴿قَدْ كَانَ مِنْ قَبْلِكُمْ، يُؤْخَذُ الرَّجُلُ فَيُحْفَرُ لَهُ فِي الْأَرْضِ، فَيُجْعَلُ فِيهَا، ثُمَّ يُوتَى بِالْمِنْشَارِ فَيُوضَعُ عَلَى رَأْسِهِ، فَيُجْعَلُ نَصْفَيْنِ، وَيُمْسَطُ بِأَمْشَاطِ الْحَدِيدِ مَا دُونَ لَحْمِهِ وَعَظْمِهِ، فَمَا يُبْعَدُهُ ذَلِكَ عَنْ دِينِهِ. وَاللَّهِ لَيَتِمَّنَّ هَذَا الْأَمْرُ، حَتَّى يَسِيرَ الرَّكَبُ مِنْ صَنْعَاءَ إِلَى حَضْرَمَوْتَ، فَلَا يَخَافُ إِلَّا اللَّهَ، وَالذُّنْبَ عَلَى غَنَمِهِ، وَلَكِنَّكُمْ تَسْتَعْجِلُونَ﴾^(۱).

واته: له پێش ئیوه داو له سهردهمانی پێشودا ئیماندار دهسگیر دهکرا و چالێکی له زهویدا بۆ هه لده که نراو تێ ی فری ده درا، پاشان شارێکیان ده هی ناو ده یاخسته سهر سهری و لاشه یان ده بری یه وه و ده یان کرد به دوو که رته وه. یان به شانە ی ئاسنین گۆشت و ئیسقانی داهێنراوه، به لām ئه وه له دینه که ی خۆی دووری نه خستۆته وه .. ده سا به خوا، خوا ئهم دینه ی سه رده خات و هی نده ش ئارامی و متمانه دادی ت که سوارێک له (صنعا) وه هه تا (حه زره مه وت) ده روات و له خوا نه بێت له هیج که سیکی دی ناترسی ت و ترسی گورگی ش له سهر رانه که ی. به لām ئیوه په له ده که ن.

✱

✱

✱

بیگومان خوا حیکمه تیکی له پشت گشت بارودۆخ و گشت حاله تی که وه هه یه و، هه ل سو رپێ نه ری هه مو و گه رد و ونه و، ئاگا داری سه ره تا و کو تایی یه تی و، ری که خه ری رووداو و په یوه ندی سه کان و شته پێ که وه به سه ترا وه کانه.

هه ندیک جار دوا ی چه ندین نه وه و سه ده حیکمه تی رووداو ی کمان بۆ ئاشکرا ده بێت، که هاو سه رده مه کانی ئه و رووداو په ی یان پێ نه بر دووه. له وانه شه هه ندیک کهس پرسیبی تی: (بۆ چی؟ خوا یه بۆ چی ئه مانه رووده ات؟) ئهم پرسیا ره ش ئه و

(۱) أخرجه البخاري.

نهفامی یهیه، که دهییت مروۆفی باوهردار خۆی لێ بپاریزیت، چونکه له سههرهتاوه دهزانیت که حیکمهتیک له پشتی ههموو قهدهریکهوه ههیه.

جا له بهر ئهوهی بواری تیروانینهکهی فراوانه، ماوهی سهردهم و شوین و بیروباوهرو بهها و پێوهرهکانیش دوور مهودان، ئهوا ههه ئهوهنده بهسه، که سههرهتا وای لێ بکات بیر له وروژاندنی ئهو جۆره پرسیارانه نهکاتهوه، ئیدی بهوپهڕی خۆدانه دهست قهدهری خواو دلتیایی یهوه له گهڵ سووڕی قهدهردا دهپرات.

بێگومان قورئان چهند دلالتیککی و بنیات دهییت، که ئاماده و سازیان دهکات بۆ ههڵگرتهی سپاردهکه. ئهم دلانهش دهییت هینده پتهوو بههیزو ساغ بن، که له کاتیکیدا ههموو شتیکی دهخهنه گهرو، بهرگهی ههموو شتیکیش دهگرن، بۆ ههچ شتیکی له زهویدا ئاور نهدهنهوه، سهیری ههچ شتیکی نهکهن، تهنها بۆ پۆژی دواشی پروان. بهتهمای ههچ شتیکیش نهبن، تهنها رهزامهندیی خوا نهییت. بهلکو دلالتیک بن، که ئاماده بن ماوهی ههموو ژیاانی سهه زهوی، تا مردن به نارهحهتی و سهختی و بێ بهش بوون و سزاو قوربانی دانهوه بپرن، لهم زهوییهشدا ههچ پاداشتیکی زووتر وهرنهگرن، هههچهنده ئهم پاداشته - له ههندیکی زهماندا - سههرکهوتنی بانگهوازه که بیته و سههرکهوتنی ئیسلام بالادهستی موسلمانان بیته، یان هههچهنده ئهم پاداشته خیرایهی دنیا، لهناوچوونی ستهمکارانیش بیته، که خوای بالادهست و بهتوانا دهیانگریته و لهنیویان دهبات، وهک چۆن ئهم کارهساته ی بهسهه ستهمکارانی پیشیندا هیناوه، که پهیامی خویان بهدرۆ دادهنا.

تهنانهت ئهگهر کاتیکی ئهم دله پر له باوهرانه، بهچاکی دهزانن، که ههچ دهربازیکی تریان له گهشتی ژیاانی زهویاندا نیه، تهنها ئهوه نهییت، که بهبێ بهرامبهه - ئهوه بهرامبهه هههچیه که بیته - دهییت بهههشن، تهنها چاوهپۆی ژیاانی ئاخیرهت بکهن بۆ جیاکردنهوهی حهق و ناههق له یهکتری. ههروهها تهنانهت کاتیکی ئهم دلانه راستی نیته و ئامانجی خویان بهدیکرد و خواش ئهوهی لێ بهدی کردن، که لهسهه بهیعهت و بهلێنی خویان نیهتی راست و پاکیان ههیه، لهسهه ئهوه بنچینهیهش سههرکهوتنی له زهویدا پیدان، کردنی به سپاردهیهک

لهسهریان. نهك بۆ خۆیان، بهلكو دهبیټ سپاردهی بهرنامهی خوایی بگهیهنن، شایستهی گهیاوندنی نهمانهش بن، لهو کاتهوهی بهلئینی هیچ دهسکهوتیکي دنیاشیان پئنه دراوه و بۆ دهسکهوتیکي بهخشاوی زهوشیان نهروانیوه، نهوسا دهردهکهویت، که ئەم دلانه تهنهها بۆ خوا ساغ و یه کلابونهتهوه و به راستیش زانیویانه، که له دنیا دا به ته مای هیچ پاداشتیک نابن تهنهها رهزامه ندیی خوا نه بیټ. جا هه موو نهو نایه تانهش، که باسی سهرکهوتیان تیدا کراوه، باسی دهسکهوتهکان و باسی سزای خوا بۆ موشریک و بی باوه پان لهسهر دهستی باوه پداران کراوه، له شاری مه دینه نهو نایه تانه هاتونه ته خواره وه. واته دواي نهو بانگه وازه، دواي نهوهی مه سه له و کاروباره کان له دهره وهی بهرنامهی مرۆفی باوه پدارو چاوهروانی و روانینیدا بووه، ئیدی سهرکهوتنه کهش خۆی هاتووه، چونکه خواستی خوا وای گهیاوندوه، که ئەم مه نههجه واقیعه تیکي له ژیا نی مرۆفایه تیدا هه بیټو، له وینهیه کی کردهیی (عملی) دهستنی شانکراوا، که هه موو نهوه کان (أجیال) دهیینن، بریاری لهسهر ده دات. چونکه نهو سهرکهوتنه -وهك پاداشتیکي ماندوو بوون و نا په حه تی و قوربانیدان و نازاره کانی سزا و نهشکه نه خواردن- نه هاتووه، بهلكو به بریاریک له قه ده ری خوا وه هاتووه، که حیکمه تیکیشی له پشته وهیه و، ئیستاش هه ولئ به دیبکردنی ده دهین.

هه مدیسان ئەم ناوردانه وهیه، شایستهی سه رنج دان و لیوردبوونه وهی بانگه وازکارانی پئی خویه له هه ر ناچه و سه رده مو، هه ر نه وهیه کی گرۆی به شه ریدا. هه ر ئەمهش توانای نه وهی ههیه، که مه شخه ل و پرو به بنده کانی ریگا که (معالم الطریق) یان به پروونی و، به بی ته مو مژ پیشان بدات و، هه نگا وه کانی نهو ئیماندارانهش جیگیر کات، که ده یانه ویت ریگا که به ره و کۆتایی یه که ی بېرن -سا ئیتر ئەم کۆتایی یه هه رچۆنی کیش بیټ-، نهو ساش قه ده ری خوا له سه ر بانگه وازه که یان و له سه ر خۆشیان به و ره نگه ده بیټ، که خوا ده یخوایټ.

بۆیه ئەم ئیمانداره بانگه وازکارانهش، له کاتی رۆششتنیاندا به و ریگا خویناوییه دا، که -به که لله سه ره کان و لاشه پارچه پارچه بووه کان و، به عه ره ق و

خوین- پاخلاره، بۆ هیچ سهركهوتنیك یان زال بوونیك ناپوانن، یان بۆ هیچ خالینکی جیاكهروهی نیوانی ههق و ناههقیش لهم زهوییهدا، ناپوانن. بهلام تهگهر خواش خواستی وایت شتیك لهمانه -له سهركهوتن، زال بوون، خالی جیاكهروهی نیوان ههق و ناههق- به بانگهوازهكهی و دینهكهی خۆی بهخشیت، ئهوا ئهم خواستهی خوا- نهك وهك پاداشتیك لهسهر ئازارو ئهشكههجه و قوربانیدان-بهدی دیت، نهخیر، چونكه ژیاانی سهركهوهی خانهی پاداشتدانهوه نیه، بهلكو بهدی هاتنیکی قهدهری خواجه له كاروباری بانگهوازهكهی و، مه نههجهكهیدا، كه لهسهردهستی چهند كهسیك له بهندهكانی به ئهنجامی دهگهیهنیت تاكو به ویستی دانایانهی خۆی کاریکیان پێ راهی بکات. ئهوانیش ئهم خواسته بهشخندانیهی خویان له دنیادا بهسه، كه ئهم ژیاانه له بهرامبهریدا سووك و سانا دهبیتهوه و ههر پروداویکی تری گهشتی ژیاانی زهویش، له خۆشی و ناخۆشیدا، ههر سووك و ساناو بی بهها دهییت.

※

※

※

حهقیقهتیکی دی هیه، كه پرستهیهك له ئایهتهكانی تایبته به لیکدانهوه و به دوا داچوونی قورئان لهسهر چیرۆکی (هاوهلانی چاله گهورهكه) ئاماژهی بۆ دهکات، كه له فهرمایشتهكهی خوادایه: ﴿وَمَا نَقْمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۝۸﴾ البروج، واته: ئهوانه بۆیه رقیان له باوهردارهكان ههستاو بهو شیویه داخی دلی خویان پێ رشتن، چونكه باوهریان بهخوای سهروهرو سوپاسکراو هینابوو.

جا ئهو حهقیقهتهی، كه ئهم ئایهته ئاماژهی بۆ دهکات، كه پێویسته باوهردارانی بانگهوازکار بۆ لای خوا له گشت خاك و نهویه کدا لێی ورد بینهوه، ئهویه بێگومان جهنگی نیوان باوهرداران و ناحهزانیان له بنج و بناواندا جهنگیکی ئایدیۆلۆژی-عهقیدهیی-یه، له راستیدا لهسهر هیچ شتیکی دی نیه.

ناحه زانېشيان تەنھا لەسەر باوەرو ئيمانداريتى يەكەيه، كه سزاو ئازار به باوەرداران دهگەيه نه نو، تەنھا بههۆى عەقيدەشەو هيه، كه لىيان پەست و توورە دەبن.

يىگومان ئەمە جەنگىكى سياسيش نيه و، جەنگىكى ئابووريش نيه و، جەنگىكى نەتەوايه تى و پەگەزپەرس تيش نيه، خۆ ئەگەر جەنگە كه لەسەر يەك كە له و لایەنانە بوايه، ئەوا راوەستاندى ئاسان دەبوو، چارەسەرى هەر گەرفتيكى تريشى هەر ئاسان دەبوو. بەلام له بنەرەت و كرۆكى خۆيدا جەنگىكى عەقيدەيى يه و، سا ئيت يان (كفر) بالادەست دەبيت، يان (ئيمان)، هەروەها يان (جەهل و نەفامى) بالادەست دەبيت، يان (ئيسلام) ..

ئەو بوو له سەردەمى سەرەتاي ئيسلاميشدا گەورە موشرىكانى قورپەش، هەموو جۆرە مال و سامان و كەرەسەيه كى فريودەرى دنيايان دەخستە خزمەتى پىغەمبەرى خواوە ﷺ له بەرامبەرى تاكه يەك شتدا، ئەو بوو، كه واز له جەنگە عەقيدەيى يەكەى بييت و، لەو دا خاوبيتەو و سازش بكات. خۆ ئەگەر -حاشا و دوور له پرووى پىغەمبەر ﷺ- وەلامى تۆزقالتىك لەو خواستانەى ئەوانى بدايەتەو، ئەوا له زەمىنەى واقيعدا، جەنگىك لەنيوان خۆى و ئەواندا نەدەما.

بەراستى ئەمەش مەسەلەى عەقيدەيه و، جەنگى عەقيدەيه و، پىويستە باوەرداران هەركاتىك رووبەرووى دوژمنىكيان دەبنەو به چاكى دەركى پىكەن. چونكه ئەو تەنھا لەبەر ئەو عەقيدەيه دژايەتتى دەرکيت و، دژايەتيشيان دەكات (لَا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ). هەروەها پىويستە ئيمانداران لەم جەنگە دا تەنھا گوێرايەل و ملەكەچى خوا بن.

لەوانەشە دوژمنانى باوەرداران، ئالايەكى ترى غەيرە عەقيدە له جەنگە كە دا بەرزكەنەو، وەك ئالايەكى ئابوورى، يان سياسى، يان پەگەزپەرس تى نەتەوايه تى، تاكو حەقيقەتى جەنگە كه له باوەرداران هەلگيرنەو، بليسى عەقيدەش له رۆحياندا بكوژيننەو. بۆيه ئەركى باوەردارانيش ئەو هيه، كه بەو هەلنەخەلەتین و، دەبيت بشزانن، كه ئەو هەلگيرنەو هيه كى هەقە بۆ سەر بارى ناھەق بۆ

مه‌به‌ستیکی پنهانی. جا ئهو كه‌سه‌ش، كه ئالاو دروشمی جه‌نگه‌كان ده‌گۆرێت، له‌پاستیدا ده‌یه‌وێت باوه‌رداران به‌و جۆره‌ فریو بدات، كه له‌ چه‌کی راسته‌قینه‌ی سه‌ركه‌وتن دووریان خاته‌وه‌، سا ئیتر هه‌ر جۆره‌ سه‌ركه‌وتنێك بی‌ت، سه‌ركه‌وتنی لایه‌نی پۆچی وه‌ك بۆ باوه‌رداران له‌ پووداوی چاله‌گه‌وره‌كه‌ پوویدا، یان سه‌روه‌ری و بالا‌ده‌ستی- كه له‌ سه‌ركه‌وتنی پۆحیه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ی گرتوه‌- وه‌ك ئه‌وه‌ی بۆ نه‌وه‌ی یه‌كه‌می موسلمانان پوویدا.

ئیمه‌ش له‌ سه‌رده‌می ته‌م‌رۆماندا غونه‌یه‌ك له‌ شیواندنێ ئالاو دروشمه‌كان ده‌بینین وه‌ك هه‌ول‌دانیه‌کی خاچه‌رستی جیهانی، به‌وه‌ش ده‌یه‌وێت باری راستی جه‌نگه‌كه‌مان لێ ئاوه‌ژوو كاتو، می‌ژووش بشیوینێتو، ئیددیعی ئه‌وه‌مان له‌لا بکه‌ن، گوایه‌ جه‌نگه‌كانی خاچه‌رستان بۆ په‌رده‌پۆشی داگیرکاری بووه‌.. نه‌خێر.. له‌پاستیدا داگیركه‌ر لهم سه‌رده‌مانه‌ی دوایدا، ده‌ركه‌وت بۆ په‌رده‌پۆشی ئه‌و گیانی خاچه‌رستییه‌ بوو، كه نه‌یده‌توانی وه‌ك سه‌ده‌كانی ئاوه‌پاست خۆی پیشان بدات! كه له‌و سه‌دانده‌ له‌سه‌ر گاشه‌به‌ردی عه‌قیده‌و به‌ سه‌ركرده‌یه‌تی موسلمانان، له‌ گشت جۆره‌ تیره‌و په‌گه‌زو نه‌ته‌وه‌یه‌ك، به‌زی و تێكشكا، له‌و سه‌ركردانه (صلاح الدین)ی كوردیو، (تۆران شا)ی مه‌ملوکی، ئه‌و سه‌ركردانه‌ی لایه‌نی نه‌ته‌وایه‌تیان فه‌رامۆش كرده‌وه‌و، عه‌قیده‌و بیروباوه‌ریان به‌دیار خسته‌وه‌، له‌ژێر ئالا‌ی عه‌قیده‌كه‌شیاندا سه‌ركه‌وتون.

﴿وَمَا نَقْمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۝۸﴾ (البروج)

به‌راستی خواش له‌مه‌دا راستی فه‌رمووه‌و، هه‌ر فه‌رمایشتی خوا راسته‌و، چه‌واشه‌كارانو فریوده‌رانیش درۆ ده‌که‌نو، هه‌موو ئالاو دروشم ئیددیعاکانیان بۆ چه‌واشه‌کاری و فریودانه‌.

وتەى كۆتایى

بەم پرەنگە كۆتایى دێنن بەو وتەو لێدانەمان- هێندەى كە خوا بەقەدەرى خۆى بۆى دانابووین- دەربارەى (چیرۆكەكانى پیشینان لە قورئاندا)، لەم بەشەى سێیەمدا، بەم بەشە كۆتایى دێنن بەو نوسین و لیکۆلینەوهمان دەربارەى ئەو چیرۆكە.

لەم بەشەدا دەربارەى ئەم هەشت چیرۆكە دواين:

یەكەم: چیرۆكى هاروت و ماروت لە سوورەتى (البقرة)دا.

دووەم: چیرۆكى ئەو پیاوێى بەلای شارۆچكەكەدا تێپەڕى، هەر لە سوورەتى (البقرة)دا.

سێیەم: چیرۆكى هەردوو كۆرەكەى ئادەم، لە سوورەتى (المائدة)دا.
چوارەم: چیرۆكى ئەو كەسەى خۆى لە پەپەرەوكردى ئایەتەكانى خوا دامالێ، لە سوورەتى (الاعراف)دا.

پێنجەم: چیرۆكى (لوقمان) لە سوورەتى (لقمان)دا.

شەشەم: چیرۆكى (سەبەء) لە سوورەتى (سبأ)دا.

هەوتەم: چیرۆكى دانىشتوانى شارۆچكەكە، لە سوورەتى (یس)دا.

هەشتەم: چیرۆكى (هاوێلانى چالە گەورەكە) لە سوورەتى (البروج)دا.

بەراستى هەلۆیست و تێپرامانەكان لە ئاست ئەو چیرۆكانەدا درێژ بوون، سەرنج لێدان و تێپروانىنىش لێیان ورد و قوول بوون، ئەو وانە و دەرسانەش لێیان دەرھێنرا، زۆر و ھەمەلایەنە بوون، ئاماژە و رێنمایى یە سروودبەخشەكانىشیان کاریگەر و سەرنج ڕاكێش بوون، سوپاس بۆ خوا.

ئیمه ئیددیعای ئهوه بوو خۆمان ناکهین، که له ههر وتهیه کماندا راستیمان پیکابیت، چونکه ههله نهکردن و پارێزراوی (عصمه) تهنها بوو پیغه مبهری خوا بووه وَعَلَى اللَّهِ تهواویی و رێک و پیکیش له گشت لایه نیکهوه تهنها بوو خوای بالادهسته، کاری ئیمهش ئهوهیه، که ههول و کۆششمان تیا دا کردووه و له سههر راستی و پیکانی حهقیقهت سوور بووین، جا نهگهر ههله شمان کردیبت، ئهوه بیکومان ههلهیهکی به نهقهست و به مهبهست نهبووه، به لکو له دیارده لکینراوه کانی ئهوه لاوازییه مرویی یه مانه وهیه که به هه موو مرو فیکه وه لکاوه.

ههروهها ئیمه ئیددیعای ئهوه ناکهین، که پهلمان هاویشتیبت بوو هه موو ئهوه دهرسو رێنمایی و په ندو ئامۆزگاری و وته نهستق و ئاماژه و سه رنج و ئاراستانهی که لهو چیرۆکانه وه دهرده هینریت، به لکو ئهوهی وهرمان گرتووه لیانیه وه، تهنها مشتیککی خه واریکه و، به شیککی که مه له و گه نجینه زۆرو ده وله مهندو فره یه ی قورئان. قورئانیش فیڕ ئهوهی کردووین که به گیانیکی له خۆبوردانه وه له خوا بپارێینه وه و بلێن (خوایه زانستی زیاترمان پێ ببه خشه) و، که م و کورتی و نه زانین و که میی زانست و زانیاری ئیمه ی بوو دهرخستووین، که فهرموویه تی: ﴿وَمَا أُوتِيتُمْ مِّنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (٨٥) الإسراء، واته: ئیوه تهنها پرێکی که متان له زانست و زانیاری پێ دراوه.

ئیمه داواکارین له خوشک و برایانمان - له شوینکه وتوانی قورئان و سه ربازانی قورئان- که هه لویسته ی درێژ له ئاست ئهم چیرۆکانه ی نیو قورئاندا بکه ن و، سه رنجی قوولیان لی بده ن، ئیدی ئه وانیشت هه لویسته له ئاست ئه وه ده سته وازانه ده که ن که ئیمه هه لویسته مان له ئاستیاندا کردووه، دیاره به م پێیه ئه وان دهرسو په ندی تری لی دهر دین، که ئیمه لییمان دهر نه هیناوه، ههروهها ئاوړ له هه ندیک شتی تریان تیا دا ده دهنه وه، که ئیمه ئاوړمان لی نه دا بیته وه.

ئايەتەكانى قورئانېش بەر پېنمىي و پەندو وانەو ئاماژەو سەرگوزەشتەو وتە نەستەقو ئاراستەكارىيانەيانەو گەنجىنەيەكن كە ھەرگىز نابرىتەو، دەرپايەكن كە ھەرگىز وشك ناكاتو، كارىزىكى سازگارىشن، كە ھەرگىز ئاوى لى نابرىتو، بەخشىكى بەردەوامو تازەبوو ەو ەشن تاكو پۆژى قىامەت.

ئىمەش لە خوا دەپارېنەو كە نىعمەتى ژيانمان لە ساىەى قورئاندا لەسەر بەردەوام كاتو لە خىرو بەرەكەتو واتە قوولەكانىمان بە لىشاو بەسەردا برېژىتو، لە فتوحاتو كەرنەو ەى دلائو ولائاندا، دەرگاي رەھمەقان لى بكتەو، ئەم قورئانە پىرۆزو خۆشەويستەش، بكتە بەھارى دلەكانمانو، پووناكىي سىنەكانمانو، نەمانى خەمەكانمانو، رەوينەو ەى پەژارەكانمانو، بواری خویندەو ەى قورئانىشمان، لە كاتە ناسكەكانى شەوگارو كاتە سەرەتاو كۆتايىيەكانى پۆژگاردا بۆ برەخسىنىت، ئەو مەسەلانەش، كە لە قورئاندا نەمانزانیو، زانستى ھەمويانمان فېركاتو، ئەو ەى بېرىشمان چوو بە بېرمانى بېنىتەو، بېشىكاتە بەلگەيەك بۆمان لە پۆژى قىامەتدا.

ئىدى ھەر سوپاس بۆ ئەو خوايەى، كە بە نىعمەتى ئەو، ھەموو كارە چاكەكانىش بەدىي دىن.. سلاو دروودى بىپايانىش بۆ سەر گىيانى گەورەمان، پىغەمبەرى نەخویندەواری خوا، محمد ﷺ.

سه‌رچاوه‌كان

- ١ - أصحاب الأخدود، لرفاعي سرور. دار نشر التراث العربي - القاهرة - ١٩٧٧م.
- ٢ - البداية والنهاية، للإمام ابن كثير. مكتبة المعارف - بيروت - الطبعة الأولى ١٩٦٦م.
- ٣ - تفسير القرآن الحكيم «تفسير المنار»، لرشيد رضا. دارالمعرفة - بيروت - الطبعة الثانية - بدون تاريخ.
- ٤ - التفسير الكبير، للإمام الرازي. دار الكتب العلمية - طهران - بدون تاريخ.
- ٥ - جامع البيان عن تأويل أي القرآن، للإمام ابن جرير الطبري. تحقيق محمود شاکر - دار المعارف - مصر - بدون تاريخ.
- ٦ - الجامع لأحكام القرآن، للإمام القرطبي. دار الكتاب العربي بمصر - الطبعة الثالثة ١٩٦٧م.
- ٧ - حجة القراءات، لابن زنجلة - تحقيق سعيد الأفغاني. مؤسسة الرسالة - بيروت - الطبعة الثالثة ١٩٨٢م.
- ٨ - الدر المنثور في التفسير بالمأثور، لجلال الدين السيوطي. دار الفكر - بيروت - الطبعة الأولى ١٩٨٣م.
- ٩ - الروض الأنف شرح سيرة ابن هشام، للإمام السهيلي - تحقيق عبد الرحمن الوكيل. دار الكتب العربية - مصر - بدون تاريخ.
- ١٠ - شرح النووي على مسلم، للإمام النووي. المكتبة المصرية ومطبعتها - القاهرة - بدون تاريخ.
- ١١ - صحيح الإمام مسلم، بعناية محمد فؤاد عبد الباقي. دار الفكر - بيروت - بدون تاريخ.

- ۱۲ - صفحات من صبر العلماء على شدائد العلم والتحصيل، لعبد الفتاح أبو غدة. مكتب نشر المطبوعات الإسلامية - ۱۳۹۱هـ - ۱۹۷۱م.
- ۱۳ - عرائس المجالس في قصص الأنبياء، لأبي إسحاق الثعلبي. المكتبة الثقافية - بيروت - بدون تاريخ.
- ۱۴ - عمدة التفسير عن الحافظ ابن كثير، لأحمد شاكر. دار المعارف بمصر - بدون تاريخ.
- ۱۵ - غرائب القرآن ورغائب الفرقان، للقمي النيسابوري - تحقيق إبراهيم عطوة عوض. طبعة مصطفى الحلبي بمصر ۱۳۸۱هـ - ۱۹۶۲م.
- ۱۶ - فتح الباري بشرح صحيح البخاري، لابن حجر العسقلاني - بعناية محمد فؤاد عبد الباقي. دار المعرفة - بيروت - بدون تاريخ.
- ۱۷ - في ظلال القرآن، لسيد قطب. دار الشروق - الطبعة العاشرة ۱۴۰۰هـ - ۱۹۸۰م.
- ۱۸ - الكشاف، للزمخشري. دار الفكر - بيروت - بدون تاريخ.
- ۱۹ - مسند الإمام أحمد بن حنبل، تحقيق أحمد شاكر. دار المعارف بمصر ۱۳۷۷هـ - ۱۹۵۸م.
- ۲۰ - معالم في الطريق، لسيد قطب. دار دمشق - بدون تاريخ.
- ۲۱ - المفردات في غريب القرآن، للراغب الأصفهاني - تحقيق محمد سيد كيلاني. طبعة مصطفى الحلبي بمصر ۱۳۸۱هـ - ۱۹۶۱م.
- ۲۲ - ملاك التأويل القاطع لذوي الإلحاد، لأبي جعفر بن الزبير الغرناطي - تحقيق د. محمود كامل أحمد. دار النهضة العربية - بيروت - ۱۴۰۵هـ - ۱۹۸۵م.

نیوهرۆک

- پێشه‌کی ٥
- چیرۆکی یه‌که‌م : چیرۆکی هاروت و مارووت** ١١
- واتاکانی وشه‌ نامۆکان ١٣
- چهند قسه‌وباسیکی ئیسرائیلی له‌سه‌ر نهم چیرۆکه‌: ١٥
- زانا ساغکه‌ره‌وه‌و لیکۆلپاره‌کان شه‌و ده‌قانه‌ی ئیسرائیلیات ره‌ت ده‌که‌نمه‌ ١٧
- که‌واته‌ به‌سه‌ره‌اته‌که‌یان چۆنه‌؟! ٢٢
- جووله‌که‌کان واز له‌ هه‌ق دێنن بۆ ناهاق ٢٥
- شه‌یتانه‌کانو، سیحربازیو، سوله‌یمان (سلاوی لی‌ییت) ٢٨
- تیشکیک له‌سه‌ر گێڕانه‌وه‌که‌ی (ابن عباس) ٢٩
- شه‌یتانه‌کان کی‌بوون؟ ٣٠
- مانای ﴿وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنَ﴾ ٣٢
- سیحر کفره‌و سیحرباز کافره‌ ٣٥
- ئایا ئامرازی (ما) له‌ ئایه‌ته‌که‌دا (نافیه)، یان (موصوله‌)? ٣٧
- چۆن فریشته‌کان خه‌لکیان فێری سیحر کردوه‌؟! ٤٠
- دیاری کردنی ئامرازی (ما) له‌ ئایه‌ته‌که‌دا ٤٢
- جوهره‌کانی سیحر ٤٤
- ئایا سیحر کاریگه‌ری هه‌یه‌؟ یان خه‌یالاندنی‌که‌؟ ٤٧
- سیحر کردن له‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ٥٠
- سیحری ره‌وا ((ان من البیان لسحرا)) ٥٩
- پیاوو ئافره‌ت“ هه‌ریه‌که‌یان هاوسه‌ری یه‌کترن ٦٦
- سیحرباز (ژنو پیاو) له‌ یه‌ک ده‌کات ٦٩
- سیحر به‌ خواستی خوا زیان ده‌گه‌یه‌نیت ٧٣
- زانستی زیانبه‌خش ٧٦
- "لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ" ٧٩
- چیرۆکی دووه‌م : چیرۆکی نه‌و پیاوه‌ی که‌ به‌لای شارۆچکه‌که‌دا تیپه‌ری** ٨٣

- ۸۴ درێژه پێدانی نهم چیرۆکه له دهقه ئیسرائیلی یه کانهوهیه
 ۹۰ بیروپرای (طبری) له سهر نهو شیکارو درێژه پێدانه
 ۹۲ بیروپرای (سید قطب) له سهر نهم چیرۆکه
 ۹۳ نهو باسهی که چیرۆکه کهی تیدا هاتوه
 ۹۵ " اَنۡی یٰحٰی ھٰذِهِ اللّٰهُ بَعَدَ مَوْتِهَا "
 ۹۸ چهند موعجیزه یه که له چیرۆکه
 ۱۰۱ مردنی پیاه، مردنیککی تایبهتی بووه
 ۱۰۵ چهند به لگه یه که له سهر زیندوو کردنه وه له قورئاندا
 ۱۱۰ چهند جۆره خۆتندنه وه یه که بۆ وشه کانی نهم نایه ته
 ۱۱۵ پیاهه که بۆ کام ئیسقانهی دهروانی؟!
 ۱۱۸ زانست دواي پوون بوونه وه
 ۱۲۰ (سید قطب) بهرپرچی مهتریالیسته کان ده داته وه
 ۱۲۳ **چیرۆکی سێیهم : چیرۆکی ههردوو کۆره کهی ئادهم**
 ۱۲۵ سه رکه وتنی شهیتان له فریودانی کۆره کهی ئادهم دا
 ۱۲۷ چیرۆکه که له دهقه ئیسرائیلییه کاند
 ۱۳۳ ره تکرده وهی نهم دهقه ئیسرائیلییه
 ۱۳۵ دوو کۆره کهی ئادهم له پشتی خۆی بوون
 ۱۳۸ مانای (گیڕانه وهی چیرۆکه که به ههق)
 ۱۳۹ په سندن بوونی قوربانی له یه کیکیان
 ۱۴۱ کینهی قین له دل له وتهی (لَا قُلْتُكَ) دا
 ۱۴۲ نه ریتی (هابیل) ی برای له وه لامی هه ره شه کهیدا
 ۱۴۵ " اِنَّمَا يَقْبَلُ اللّٰهُ مِنَ الْمُتَّقِيْنَ "
 ۱۴۹ مرۆفی باوه ردار بیر له کوشتنی برا کهی ناکاته وه
 ۱۵۱ هۆی چی بوو که (هابیل) برا کهی نده ده کوشت؟!
 ۱۵۳ واتای هه لگرتنی ئوبالی هه ردوو گونا هه که
 ۱۵۵ له لیکن ده وهی دهروونی یه وه: (دهروونی خۆی هانی دا بوو)

- ١٥٩..... " فَقَالُوا ".....
- ١٦٠..... زیانه دیارو بئـسنوورهـکانی تاوانبارهـکه له کوشتنی براکهیدا
- ١٦٣..... قهـلهـپـهـش بـکوژی دهـستهـوسان فێـر دهـکات.....
- ١٦٦..... پهـشیمان بوونهـوهی بـکوژهـکه.....
- ١٦٦..... پهـشیمان بوونهـوهی کهـسیکی دهـستهـوسان و.....
- ١٦٦..... خهـسارهـقهـنده، نهـک پهـشیمانیی کهـسیکی تۆیهـکار.....
- ١٦٨..... واتاکانی ﴿فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا﴾ و ﴿فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا﴾.....
- ١٧١..... (كَذَبْنَا عَلَىٰ رَبِّكَ إِنَّكَ أَشَرُّ عَلَىٰ غَلِيظِ النَّاسِ لَوْمِيًّا).....
- ١٧٣..... کورتهـی گـرنگـترین وانـهـی نـهـم چـیرۆکه.....
- ١٧٧..... **چیرۆکی چوارهـم : چیرۆکی نهـو کهـسهـی خۆی له پهـیرهـوکردنی**.....
- ١٧٧..... نایهـتهـکانی خوا دامالـی.....
- ١٧٧..... کورتهـی مانای نایهـتهـکان بهـ کوردی.....
- ١٨١..... رهـتـکردنهـوهی نهـو دهـقه هـهـلبهـستـراوانهـی ئیسرائیلییهـکان.....
- ١٨٣..... هـهـلوێستی پێشهـوا (سید قطب) بهـرامبهـر بهـو جۆره لێـکـدانهـوانه.....
- ١٨٥..... چهـند نهـزانراویـک لهـم چـیرۆکهـدا.....
- ١٨٧..... لایهـنه جوانهـکانی وێنهـگرتهـی هـونهـریـبانه لهـم چـیرۆکهـدا.....
- ١٩٢..... (سید قطب) و.. رهـهـندی واقیعیـبانهـی نـهـم چـیرۆکه.....
- ١٩٧..... ئیـمان و پێـستی مـرۆڤ.....
- ١٩٩..... ئاکامی پشتـگۆیـخستنی هـهـق و شوێنـکهـوتهـنی ئارهـزوو.....
- ٢٠١..... رێگهـی بهـرزبوونهـوه، رێگهـی رۆـچوون.....
- ٢٠٣..... بۆچی سهـگ هـهـمیشه له زمان دهـرکیـشان و هـهـناسهـبرکیـدایه؟.....
- ٢٠٤..... رازی چـواندن به سهـگ و گوێـدریـژ.....
- ٢٠٧..... کهـی زانست خاوهـنهـکهـی له کهـوتهـن دهـپاریـژیت؟.....
- ٢١٠..... بۆ کۆتایی چـیرۆکهـکه.....
- ٢١٠..... شیـعریکی زانای سهـرهـرزو پایهـدار (جورجانی).....
- ٢١٠..... بهـناوی (العالم الأبی).....
- ٢١٣..... **چیرۆکی پێنجهـم : چیرۆکی لوقمان**.....

- ٢١٥..... چهند وتهیهکی ههلبهستراوی ئیسرائیلی لهسهر ئهم چیرۆکه
- ٢٢٠..... ههندیك لهو په‌ندو هیکمه‌تانه‌ی دراونه‌ته پال لوقمان
- ٢٢٥..... چهند لایه‌نێکی شارراوه له چیرۆکی لوقمان دا
- ٢٢٧..... واتای چهند وشه‌یه‌کی پر مانای نێو نایه‌ته‌کان
- ٢٢٨..... لوقمان وه‌ك گێڕه‌وه‌ی عه‌قیده
- ٢٢٩..... لوقمانی داناو، دانایی
- ٢٣١..... دانایی له قورئاندا
- ٢٣٥..... دانایی و... سوپاس
- ٢٣٨..... نامۆزگاری باوک بۆ کۆره‌که‌ی
- ٢٤٠..... نامۆزگارییه‌کانی لوقمان بۆ کۆره‌که‌ی
- ٢٤٩..... چهند سه‌رغیك لهسهر نایه‌ته‌کانی چیرۆکه‌که
- ٢٦٣..... **چیرۆکی شه‌شه‌م : چیرۆکی سه‌به‌ه**
- ٢٦٥..... شیکاری چهند وشه‌یه‌کی گران و نامۆز نایه‌ته‌کان
- ٢٦٧..... وته‌یه‌که لهسهر چیرۆکی سه‌به‌ه
- ٢٧٣..... شازنی (سه‌به‌ه) له سووره‌تی (النمل)دا
- ٢٧٨..... چهند هیماو ناماژه‌یه‌که لهو نایه‌تانه‌وه
- ٢٩٥..... پوخته‌ی به‌سه‌رهاتی سوله‌یمان له‌گه‌ڵ شازنی (سه‌به‌ه)دا
- ٢٩٦..... باسی چیرۆکه‌که له سووره‌تی (سه‌به‌ه)دا
- ٢٩٨..... فه‌رموده‌یه‌کی صحیح لهسهر چیرۆکی (سه‌به‌ه)
- ٢٩٩..... (سه‌به‌ه) به‌ل‌گه‌یه‌که
- ٣٠٠..... نیعمه‌ته‌کانی خوا بۆ گه‌لی (سه‌به‌ه)
- ٣٠١..... باخی بێ‌یاوه‌ران له دنیا‌دا بڕاوه و له‌ناوچووه
- ٣٠٤..... (کلوا واشکروا)
- ٣٠٧..... " فَأَعْرِضُوا فَأَرْسَلْنَا "
- ٣٠٩..... ئامرازی له‌ناوبردنی گه‌لی (سه‌به‌ه) به‌ نیعمه‌تێکی پێدراویان بوو (به‌ لافاوی به‌نداوه‌که)
- ٣١١..... جیگره‌وه‌ی تال
- ٣١٤..... سزادانیان به‌هۆی سته‌مکاری و بێ‌یاوه‌پییانه‌وه‌ بووه

- ۳۱۷..... "وَهَلْ يُجِزِي إِلَّا الْكَافِرُ"
 سه به ئی یه کان په ندیان له کاره ساته که یان وه رنه گرت
 ۳۱۹.....
 ۳۲۴..... سه به ئی یه کان بوون به په ندو قسه وباسی خه لکی
 ۳۲۷..... له چیرۆکی سه به ۵ دا چهند به لگه و نیشانه یه که هیه
 ۳۲۹..... به لگه کان بۆ هه موو ئارامگرو سوپاسگوزاریکن
 ۳۳۳..... ئیبلیس توانی گه لی (سه به ۵) فریو بدات
 ۳۳۹..... **چیرۆکی هه و ته م: چیرۆکی دانیش توانی ناوه دانی یه که (قصه أصحاب القرية)**
 ۳۴۰..... پوخته ی واتای نایه ته کان به کوردی
 ۳۴۲..... چهند وته یه کی دهسته ه لبه ستی جووله که کان (اسرائیلیات) له سه ر ته م چیرۆکه
 ۳۴۶..... چهند لایه نیککی نادیار له چیرۆکه که دا
 ۳۴۸..... یادو بۆ نه ی هاتنی چیرۆکه که له سووره تی (باء سین) دا
 ۳۵۱..... چیرۆکه که دوو دیمه نه
 ۳۵۲..... هه لۆیسته یه که له ناست مشتومری نیوان نیرراوه کانی خواو خه لکی ناوچه که دا
 ۳۶۸..... له گه ل پیاوه ئیمانداره که، له سه رخستنی نیرراوه کان دا
 ۳۹۹..... **چیرۆکی هه ش ته م: چیرۆکی خاوه نانی چاله که (اصحاب الاخدود)**
 ۴۰۰..... پوخته ی مانای نایه ته کانی ته م سووره ته
 ۴۰۱..... چهند ئاوڕێک له نایه ته کانه وه
 ۴۸۷..... وته ی کۆتایی
 ۴۹۰..... سه رچاوه کان
 ۴۹۴..... نیوه رۆک

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

قصص السابقين في القرآن

دكتور صلاح عبد الفتاح الخولي

نوسینگہی تہ فیسر

پروفیسر: دکتور

www.al-tafseer.com
E-mail: tafseeroffice@yahoo.com
alafseer@hotmail.com

مہوئیز - شہنائی دادگا - زیر کوشش شیریں باغ
ت: 2230908 - 2221695 - 2518138
موبائل: 07701387291 - 07504605122